

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

*अपुनः
is a hot man.*

A
SANSKRIT AND GUJARATI
DICTIONARY.

COMPILED BY

BAJIRAO TATYA RAOJI RANJIT,

LATE INTERPRETER TO THE CORONER OF BOMBAY.

CORRECTED BY

KAVISHWAR SHANKARLAL MAHESHWARJI.

REGISTERED UNDER ACT XXV OF 1867.

(ALL RIGHTS RESERVED)

PRINTED AT THE

MESSRS. ATMAJEE

707079-2

સંસ્કૃત તથા ગુજરાતી કોશ.

બાજરાવ તાત્યા રાવજ રણજત,

મુંબઈના કારોનરના માજી દુભાષ્યાએ રચ્યો

તે

કવિશ્વર શંકરલાલ મહેશ્વરજીએ

શુદ્ધ કર્યો

આ ચોપડી સને ૧૮૯૭ ના આક્ટ ૨૫ માં મુજબ રજીસ્ટર કરી છે.

મુંબઈ

એશીયા

આત્મારામ

PK
927
G9
B22
1871

DEDICATED.

TO

DR. BHAU DAJI,

GRADUATE OF THE GRANT MEDICAL COLLEGE, HONORARY MEMBER OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY, VICE-PRESIDENT OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY, MEMBER OF THE ASIATIC SOCIETY OF PARIS, OF THE GERMAN ORIENTAL SOCIETY, CORRESPONDING MEMBER OF THE AMERICAN ORIENTAL SOCIETY, MEMBER OF THE HISTORICAL SOCIETY OF PENNSYLVANIA, FELLOW OF THE PHILOLOGICAL SOCIETY, MEMBER OF THE BENGAL ASIATIC SOCIETY, FELLOW OF THE LINNEAN SOCIETY OF LONDON, CORRESPONDING MEMBER OF THE AUSTRIAN MUSEUM OF ARTS AND INDUSTRY, VIENNA, MEMBER OF THE MECHANICS INSTITUTE BOMBAY, OF THE GEOGRAPHICAL SOCIETY OF BOMBAY, FELLOW AND SYNDIC OF THE FACULTY OF ARTS OF THE UNIVERSITY OF BOMBAY, HER MAJESTY'S JUSTICE OF THE PEACE, PRESIDENT OF THE STUDENT'S LITERARY AND SCIENTIFIC SOCIETY, HONORARY SECRETARY OF THE VICTORIA AND ALBERT MUSEUM, PRESIDENT OF THE COMMITTEE OF THE BOMBAY NATIVE GENERAL LIBRARY, VICE-PRESIDENT OF THE BOMBAY ASSOCIATION, PRESIDENT OF THE BOMBAY BRANCH OF THE EAST INDIA ASSOCIATION, CHAIRMAN OF THE COMMITTEE OF THE FEMALE NORMAL SCHOOL, PATRON OF THE JUVENILE IMPROVEMENT LIBRARY, HIGH SHERIFF OF BOMBAY.

&c. &c. &c.

BY HIS MOST HUMBLE FRIEND

BAJIRAO TATYA RAOJI RANJIT,

IN TOKEN OF
ADMIRATION FOR HIS
EMINENT VIRTUES, DEEP AND
VARIED LEARNING, EXTENSIVE AND
PATIENT RESEARCH, UNWEARIED ZEAL IN THE
WELFARE OF HIS FELLOW COUNTRYMEN AND
THE RELIEF OF SUFFERING HUMANITY, THE PROMOTION
OF EDUCATION AND REFORM AMONGST THE NATIVES OF INDIA, AND IN
REMEMBRANCE OF MANY HAPPY DAYS, PASSED IN PLEASANT COMPANY DURING
HIGHLY INTERESTING TRAVELS IN RAJPUTANA, AND IN CENTRAL AND EASTERN

1917

1918

1919

1920

1921

1922

1923

1924

1925

1926

1927

1928

1929

1930

1931

1932

1933

1934

1935

1936

1937

1938

1939

1940

1941

1942

1943

1944

1945

1946

1947

1948

1949

1950

1951

1952

1953

1954

1955

મસ્તાવેનું.

આજ દીવસ સુધીમાં આવા કોઈપણ ગ્રંથ બહિર ન પડવાથી, સંસ્કૃતના અભ્યાસિઓને અડચણ પડતી હતી એટલુંજ નહીં, પણ જે વખતમાં યુજરાતી ભાષાની અપુર્ણતાને સંસ્કૃત શબ્દો વાપરવાનો રીવાજ વધતો જાય છે, તે વખતમાં હરકોઈને આવા ગ્રંથ વગર જીવન અડચણ પડતી હશે તેનો વાંચનારે શેહેજ વિચાર કરવો. મારો પણ એમોટો વખત જોઈને થયા વિચાર હતો, ને એમોટે મને આપણા સુસ્ત ડાકતર મી. ધીરજીરામ આપણા મળી તથા શેઠ ત્રિભીવનદાસ રતનજી મોદીની પુર્ણ ઉસ્કેરની હતી, પણ કેટલીક અડચણોને લીધે મારાથી ખર્ચી શકતું નહીં હતું. સુખ્ય અડચણો તો યુજરાતી અને સંસ્કૃત જાણનાર શાસ્ત્રીની હતી, એમોટે હું ધણીવેળા નિરાશ થયો હતો, પણ આ અડચણને મોટે એક અડચણી રહેવું ન જોઈએ, એમા મારા કેટલાએક મિત્રોનો આગ્રહ થયો તેઓએ મને મારા શાસ્ત્રી સંકરલાલનો સમાગમ કરાવ્યો. એ શાસ્ત્રીનું સંકૃતમાં સૌથી જ્ઞાન, આવા એમોટે મને સ્વભાવિક ઉમંગ, અને તેની સાથે તેનો સરસમા સરસ યુણ જે તેની નમ્રતા અને ગર્વરહીતપણું તે જોતાંવારનેજ મને જે આનંદ થયો, તે કંઈ જોવા તેવા નહતો. હું જે તેની લીધે જોઈ થયો તેનો પસ્તાવો થવાને બદલે મને સંતોષ થયો, કારણ જે ઉતાવળ કરી તેના પાછીત હું આજના જેવું સંતોષદાયક કામ કરી શકત નહીં.

આ કોશમાં મેં ખનતાંસુધી ધણા અને વારંવાર ઉપયોગમાં આવે તેવા શબ્દો દાખલ કર્યા છે. જેથી સંસ્કૃત શિખનારા યુજરાતીવાને, ખીજા ગ્રંથ વાંચનારાંઓને, ખીજા કોશની ગરજ રહેતી હોય એમ મને ખાતરી છે.

આ ગ્રંથ એશીઆટીક હાપખાનાના અધીપતી મી. નારાએણ સાજખાનને લખને તથા ધણી ઉતાવળ કરીને મુદતની અંદર સફાઈથી તથા ચાલાકીથી કરી આપ્યા તેથી તેવોનો હું ધણાજ સંતોષથી ઉપકાર માનું છું.

મુંબઈ તારીખ ૧ આક્ટોબર
શને ૧૮૭૧ ઈસવી.

ગ્રંથકર્તા

સહી,
પડાં,

પ્રસ્તાવના.

આજ દીવસ સુધીમાં આવા કોઈપણ ગ્રંથ બહિર ન પડવાથી, સંસ્કૃતના અભ્યાસિઓને અડચણ પડતી હતી એટલુંજ નહીં, પણ જે વખતમાં ગુજરાતી ભાષાની અપુર્ણતાને સંસ્કૃત શબ્દો વાપરવાનો રીવાજ વધતો જાય છે, તે વખતમાં હરકોઈને આવા ગ્રંથ વગર જીવન અડચણ પડતી હશે તેનો વાંચનારે શેહેજ વિચાર કરવો. મારો પણ એમોટિવ વલણ કિંવશ થયા વિચાર હતો, ને એમોટિવ મને આપણા મુક્ત ડાકતર મી. ધીરજરામ મજાપતી તથા શેઠ ત્રિભીવનદાસ રતનજી મોદીની પુર્ણ ઉસ્કેરણી હતી, પણ કેટલીક અડચણોને લીધે મારાથી ખતી શકતું નહીં હતું. મુખ્ય અડચણ તો ગુજરાતી અને સંસ્કૃત જાણનારા શાસ્ત્રીની હતી, જેમોટું હું ધણીવેળા નિરાશ થયો હતો, પણ આ અડચણને મોટું એ ન અટકી રહેવું ન જોઈએ, એમા મારા કેટલાએક મિત્રોનો આગ્રહ આથી તેઓએ મને આગ્રહી શાસ્ત્રી સંકરલાલનો સમાગમ કરાવ્યો. એ શાસ્ત્રીનું સંસ્કૃતમાં સંપૂર્ણ જ્ઞાન, આવા અભિપ્રાયોને સ્વભાવિક ઉત્તર, અને તેની સાથે તેનો સરસમા સરસ ગુણ જે તેની નમ્રતા અને સર્વશીતપણું તે જોતાંવારનેજ મને જે આનંદ થયો, તે કંઈ જોવા તેવા નહતો. હું જે આજ દીવસ એટી થયો તેનો પ્રસ્તાવો થવાને બદલે મને સંતોષ થયો, કારણ મેં ઉતાવળ કરી આજે આપ્યો હતું આજના જેવું સંતોષદાયક કામ કરી શકત નહીં.

આ કોશમાં મેં ખનતાંસુધી ધણા અને વારંવાર ઉપયોગમાં આવે તેવા શબ્દો દાખલ કર્યાં છે. સંસ્કૃત શિખનારા ગુજરાતીવાને, ખીજ ગ્રંથ વાંચનારાઓને, ખીજ કોશની ગરજ તેને વાળી એમ મને ખાતરી છે.

આ ગ્રંથ એશીઆટીક છાપખાનાના અધીપતી મી. નારાએણ સાબખાને દાખલ કરી લઈને તથા ધણી ઉતાવળ કરીને મુદતની અંદર સફાઈથી તથા ચાલાકીથી કરી આપ્યા તેથી તેવાનો હું ધણાજ સંતોષથી ઉપકાર માનું છું.

મુંબઈ તારીખ ૧ આક્ટોબર }
 શને ૧૮૭૧ ઈસવી. }

અંથકર્તા

પ્રભ,
૧૫ડાં,

વાંચનારાઓને સુચના.

તાલિકલમ.

આ ગ્રંથ સંપાદકશ્રીએ અમરકોશ નામના અકારાદિ વર્ણક્રમનો જે સંસ્કૃત તથા મરાઠી કોશ તૈયાર કર્યો છે તેની, પ્રેક્ષકશ્રી હારેસ હેમન ઉદયસિનની સંસ્કૃત અને અંગ્રેજી કોશની, રેવરેન્ડ ફ્રેન્સિસ હોર્સફોર્ડની સંસ્કૃત અને અંગ્રેજી કોશની, પ્રેક્ષકશ્રી મેનશીસનો સંસ્કૃત તથા અંગ્રેજી કોશની, પ્રેક્ષકશ્રી માળીઅર હુસેનનો અંગ્રેજી અને સંસ્કૃત કોશની, અને વપ્તે વપ્તે માધોબા ચંદ્રાણી સંસ્કૃત અને મરાઠી કોશની મદદ લીધી છે, તેથી હું તેઓનો ધણો આભાર માનું છું. કોશમાંના જે ચીજો વાપર્યા છે તેની સમજૂતી—

અ.	અવ્યય.	પુ.	પુલિંગ.
ઉ.	ઉદાહરણ.	વિ.	વિશેષણ.
ન.	નપુંસક લિંગ.	સ્ત્રી.	સ્ત્રીલિંગ.

આ. તા. રા. ર.

મેહરબાન દાકતર સાહેબ ભાગીદાર,

ચુંબક શેહેરના હાલના હાઈ શેરીફ, અને અનેની યુનીવર્સીટીના ફેલો તથા સીડીક, ઇત્યાદી, ઇત્યાદી.

સાહેબ—દેશી ભાષામાં મંથકારોને આશ્રય આપવામાં આપની નિરંતર રૂચી, દેશના લાભમાટે આપનું વારંવાર અગ્રવાદિપાણું, નવા શોધ કરવામાં, માહારોગ મટાડવામાં આપના બગીરથ પ્રયત્ન તથા મારા ઉપર આપનો યુરપીસરખો ભાવ, અને હિંદુસ્થાનની યુસાફરીમાં મારી આપે કરેલી સંભાળ જોઈ, મારા આપ તરફ જે પ્રેમછે, તેની જીશાનીમાં હું મ્હેટી નમ્રતાની સાથે આ લખું છું.

આપ સાહેબને અર્પણ કરું છું; જે આ પ્રસંગે મહાર નામ આપસરખા માનવતા ગૃહસ્થસાથે જોડાતું જોઈ, મને પરમ હર્ષ ઉપજે છે એટલું જ નહીં, પણ તેથી મને માન છે.

આપનો નમ્રમિત્ર,

બાહરાવ તાત્યારાવજી રાવ

૧.
પ્રત્ન,
૩૫૩૧,

સંસ્કૃત અને ગુજરાતી કોશ.

અ

અક્ષર

અ.

(અ:) એટલે વિષય.
અભાવાર્થે, નિષેધાર્થે, અભ્યારે શબ્દમાં આ-
આવેછે ત્યારે તેનો અર્થ નહીં એમ થા-
. ડ. અરાજદૈવકં નર્થમ
(કે) દુઃખ. ર. પાપ. [રણ્યાનલજ્જસે.
, સ્ત્રી. (ળિઃ) એક ગાળછે. ડ. આપાવકથમક
મંન, વિ. (માં. મળીઃ મં.) પુણ્યકર્મ કરનારો,
કામ કરનારો.
કૃતિ, વિ. (તિઃ તિઃ તિઃ) જેણે નિવેડો નથી
અથવા પ્રાયશ્ચિત નથી લીધું એવો પાપી,
રાધી
, વિ. (રઃરા. રં.) અપવાસ કરનારો, અપવાસત.
, વિ. (નાઃ નાઃ નઃ) પાપ વગરનો, નિરપરાધી
, વિ. (હઃ હા. હં) કુંવારો, વગર પરણેલો.
વ. (ભઃ ભ્યા. ભ્યં.) અશક્ત, નબળો, નાતવાન.
(તો.) નહીં કરનારો, અપ્રવર્તક.
ન. (ત્વં.) અકર્મ, અકૃતિ, કામ ધંધો ન
રો, અનુદોગી. [મિસી રહેનારો.
વિ. (કૃત્.) ભુંડું કામ કરનારો દુરાચરણી,
(કઃ) મિત્ર, નિશાળી, એધાણ, ર. ખાખો
પાંકડો, ડ. નવ સંખ્યા.
પ. ન. (ભ્યં.) સ્વર્ગ, સુખકારક સ્થાન.
ત. વિ. (સઃ સા. સં.) સ્થિર બુધ્ધિવાળો.
(ર્ષ) સોનું, ર. રૂપું.
(રઃ) કોટો, પૂણી, સણુગો.
(જાઃ) અંકુશ, માવતના હાથમાં જે હાથી
નું હથિઆર હોયછે તે.

અકૂપાર, પુ. (રઃ) સમુદ્ર, દરિયા, ર. કામ્યખો.
અંકૂર, પુ. (રઃ) અંકુર શબ્દ જીવો.
અકામ, વિ. (મઃ મા. મં) જેને કામ નહીં તે, નિષ્કા-
મ, ઇચ્છા વગરનો.
અકામાત્મન્, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મં.) ઉપેલો શબ્દ જીવો.
અક્ષિચન, વિ. ના. નં. ઉપેલો શબ્દ જીવો.
અકૃષ્ટપચ્ચ, વિ. (ચઃ ચ્યા. ચ્યં.) ખેડ્યા વગર ઉગનારું,
આપેઆપ ઉગનારું.
અકેતન, વિ. (નઃ ના. નં.) ધરવગરનો, જેણે ધેરખાર-
છોડીને જંગલમાં વાસ કર્યો તે, સન્યાસી.
અંકોઠ, પુ. (ઠઃ) અંકોલનું ઝાડ.
અંક્ય, પુ. (ક્યઃ) એક જાતનું વાજુ, ચર્મવાદ્ય, મૃદં-
ગની જાત.
અક્ષ, પુ. (ક્ષઃ) તોણો, ર. રમવાનો પાસો, ડ. ભીલામાનું
ઝાડ, ડ. પહાડું, પ. વ્યવહાર, ખેડેડો, ન. ૧. સંચલ,
ર. ઇંદ્રિય, ડ. સુરમો, પુ. જાણેલો જે અર્થ તે,
રેદ્રાક્ષ, ડ. ભદ્રાક્ષ, પ. સાપ.
અક્ષતા, પુ. (તાઃ) લીલા ચોખ્ખા, પલજેલા ચોખ્ખા,
ભીના ચોખ્ખા.
અક્ષદર્શક, પુ. (કઃ) ન્યાયાધીશ, ઇન્સાફ કરનારો.
અક્ષદેવિન્, પુ. (વી) પાસાવતી રમનારો.
અક્ષભૂત, પુ. (તેઃ) અક્ષદેવીન્ આ શબ્દ જીવો.
અક્ષપાદ, પુ. (પઃ) ગૌતમ રૂપિ, ન્યાય શાસ્ત્ર કરતા.

અક્ષરવિન્યાસ, (સઃ) લીધી.

અક્ષરસંસ્થાન, ન. (નં) ઉપલો શબ્દ જીવો.

અક્ષરચક્ર, ન. (કં) એક જાતનો ખાર છે જેને
શાર મીઠું કહે છે તે. [ની રમત.

અક્ષવતી, સ્ત્રી. (ત્રી.) જીગર, છૂત, નિર્લેપ પદાર્થ-
અક્ષાતિ, સ્ત્રી. (ત્રિઃ) ધીપી.

અક્ષિન્, ન. (ક્ષિ.) આંખ.

અક્ષિકૂટક, ન. (કં) હાથીની આંખનો ડોળો-ગોળો,
નેલપિડ.

અક્ષિગત, વિ. (તા:તા, તં) દ્રેષ કરવા લાયક. [મીઠું.

અક્ષિવ, ન. (વં) સમુદ્રથી થએલું મીઠું, દરીયાથી થએલું

અક્ષીવ, ન. (વં) અક્ષિવ આ શબ્દ જીવો, ૨. સરગ-
પાનું ઝાડ. [આંખરોડ

અક્ષીય, પુ. (ટઃ) ડુંગરી અખોડનું ઝાડ. અખોડ,

અક્ષોહિણી, સ્ત્રી. (ળી) મોહિટી ફોજ, મોહિટી સેના,

જેમાં ૨૧૮૭૦ હાથી ૨૧૮૭૦ રથ, ૬૫૬૧૦

ધોડા, ૧૦૬૩૫૦ પાવદળ હોય છે.

અકોવિદ, વિ. (દઃ દા. દં.) સુરખ, મેવકુકુ, આસાની.

અક્ષિજ્ઞહૃદય, વિ. (યઃ યા. યં.) નિદંય, દયાવગરનો,
કડોર.

અર્ચંડ, વિ. (હઃ હા. હં.) પુરે, પુટયા વગરનું, આખું.

અર્ચંડોત્તોસ્તવ, વિ. (વઃ વા. વં.) જ્યાંહાં હમેશાં મોજ છે
તેવું શહેર.

અર્ચર, વિ. (રઃ રા. રં.) કોમળ, નરમ.

અર્ચાત, પુ. ન. (તઃતં) કુદરતી તલાવ, કોઈએ નહી

ખાલેલું એવું તલાવ.

અર્ચિલ, વિ. (લઃ લા. લં.) સર્વ, આખું.

અગ, પુ. (ગઃ) પરવત, ડુંગર, ૨. વૃક્ષ, ઝાડ.

અર્ચિલશ્રીગુણ, વિ. (ળઃ ળા. ળં.) જેનામાં સર્વ સ્તાન

સંબંધી યુલ છે તે.

અર્ચિલામ્નન, પુ. (ત્વા.) ઈશ્વર, પ્રાણીમાત્રનો આત્મા.

અગદ, પુ. (દઃ) ઐષધ, ઝોસડ.

અગદંકાર, પુ. (રઃ) વૈદ્ય, હકીમ, ડાકતર.

અગરી, સ્ત્રી. (રી) તાડના ઝાડમાહેણા એક ભેદ છે.

૨ એક જાતનું ધાસ છે. [ઝાડ.

અગસ્ય, પુ. (સ્યઃ) અગસ્ય રૂપિ, ૨. અગધિયાનું

અંગ, ન. (ગં) શરીરનો ભાગ, શરીરનો અવયવ,

૨. સંબોધન.

અંગદ, ન. (દં) હાતના આજીપર આંધવાનું ધરે

આજીપંથ વિગેરે, પુ. (દઃ) વાળીનો દીકરો.

અંગન, ન. (ન) આંગણું, ચોક.

અંગના, સ્ત્રી. (ના) સારા આંધાની ખેરી, ૨. સાર

ભામ નામનો જે ઉતર દિશાનો હાથી તેની કો

અગમ, પુ. (મઃ) ઝાડ, વૃક્ષ.

અંગવિક્ષેપ, પુ. (વઃ) એક જાતનું નાચવું.

અંગસંસ્કાર, પુ. (રઃ) અંગની અસાધ્ય વાસ જવ

સાર સુગંધિ પદાર્થ ચોળે છે તે.

અંગહાર, પુ. (રઃ) એક જાતનું નાચવું.

અગ, વિ. (ગઃ ગા. ગં.) કહણ, મુશ્કેલ, અડચણ ભરે

અગાધ, શ્રી. (ધઃ ધા. ધં.) ધણું ઉંડું, જેનું તળી

જણાય નહીં તે.

અગાર, ન. (ર) ધર.

અંગાર, પુ. (રઃ) મંગળનામનો ગ્રહ, અંગારો, ટોડો

ઉખાડિયું, આની.

અંગારક, પુ. (કઃ) મંગલનામનો ગ્રહ.

અંગારધાનિકા, સ્ત્રી. (કા) સગડી.

અંગારવહ્લો, સ્ત્રી. (લી), ભારંગીનો વેણો. [કણ

અંગારવહ્લરી, સ્ત્રી. (રી) કુંજ વૃક્ષની એક જાત છે.

અંગારશકતી, સ્ત્રી. (શી) સગડી.

અંગોકાર, પુ. (રઃ) ચિકારવું, લેવું, ગ્રહણ કરવું.

અંગીકૃત, વિ. (તઃતા. તં) ચિકારેલું, લીધેલું, ગ્રહણ કરેલું

અગાધાવિષળ, વિ. (ળઃ ળા. ળં.) ડાહ્યો, બહુ બુદ્ધિવાળો

અગાધાવોષ, વિ. (ધઃ ધા. ધં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

અગુણ, વિ. (ળઃ ળા. ળં.) જેમાં રજતમાદી ગુ

નથી એવો, નીચું, ઈશ્વર.

અગુરુ, પુ. ન. (રઃ ર) સિસમનું ઝાડ, ન. (ક્ષ

કૃષ્ણાગર અંદન.

અગુરુશિશ્યા, સ્ત્રી. (યા) સિસમનું ઝાડ.

અંગુલ, નં. (લં) આંગળી.

અંગુલિ, સ્ત્રી. (લિઃ) આંગળી, હાથીના કાનમાં પેહરો

અંગુલિમુદ્રા, સ્ત્રી. (દ્રા) જે વીટીના નંગ ઉપર અથવા

નંગની જગાએ રામનામાદી કાંઈ લખ્યું હોય તે

અંગુલી, સ્ત્રી. (લી) આંગળી.

અંગુલીયક, ન. (કં) વીટી.

અંગુષ્ઠ, પુ. (ષઃ) અંગુઠો.

અગ્નાયી, સ્ત્રી. (યી) આનીની સ્ત્રી—ખેરી.

૧, પુ. (ગ્નિઃ) દેવતા, અંશાર, વસ્તેવ.
 કળ, પુ. (ળઃ) ચીનગારી, તણુખા.
 ચિત્, વિ. (ત) દેવતા સખગાવનારો.
 જ્વાલા, સ્ત્રી. (લો) દેવતાનો ભડકો, આળ, ભભુકો.
 મળતું, એક જાતની વનસ્પતી જેને ધાવણી
 અથવા ધાવણીના ફૂલ કેહેછે તે.
 મૂ, પુ. (મૂઃ) કારતીક સ્વામી, મહાદેવના દીક-
 રાનું નામ.
 મંથ, પુ. (યઃ) અરણીનું ઝાડ.
 મુલ્કી, સ્ત્રી. (સ્ત્રી.) ભીલામાનું ઝાડ.
 રોહિણી, સ્ત્રી. (ગૌ.) બગલમાંના એક જાતનાં
 ફલો જેથી આગે થાંમેછે તાવ આવેછે અ-
 ને માણસ સાતમે દહાડે મરી જાયછે.
 શિશ્વ, ન. (શ્વ) કેસર.
 શિશ્વા, સ્ત્રી. (શ્વા) એક જાતની વનસ્પતી છે,
 જેને મરાઠીમાં કલાળી કરી કેહે છે કાઠીયાવાડમાં
 ધુધો વ છતાગ કેહેછે.
 હોત્વ, વિ. (ત્વઃ) જોને અખીલો લીધું છે તે.
 પુત્રાત્, પુ. (તઃ) અગ્નિથી થયેલો ઉત્પાત, યસમાનો
 કત્વિજ છે.
 ધ્ર, પુ. (ધ્રઃ) કત્વિજ વિશેષ, દહાજનું, અગ્નિથી
 ઝમેલો ઉદ્રવ, અખીલી ઈજા થતી. [મુખ્ય.
 ન. (ધ્રં) શિખર, રોગ, આણી, આગલો ભાગ,
 ૧, પુ. (જઃ) વેડોભાઈ, મોહિટોભાઈ.
 અન્મન, પુ. (ન્મા) પ્રાણાણ,
 તે, વિ. (ળીઃ) ગીઃ (ળિઃ) શ્રેષ્ઠ, મોટો, વેડો.
 ઃ, અ. પ્રથમ, આગળ.
 ઃસર, વિ. (રઃ) રા, રં.) આગળ જનારો.
 ઃસ, ન. (સં.) કલેશું.
 ર, વિ. (રઃ) રા, રં.) આગળ જનારો.
 ૧, પુ. (યઃ) મોટો ભાઈ, વેડો ભાઈ. વિ. (યઃ
 ઃ. યં.) મુખ્ય.
 ૧, વિ. (યઃ) યા. યં.) અગ્નિ એ શબ્દ જીવો.
 ઃષુ, પુ. (ષુઃ) ખીજવાર પરણેલી બધરીનો
 ઃજો વર, નાતાનો વર, ધરધરણાનો ધણી.
 ૨, પુ. (રઃ) આગેવાન, રસ્તો દેખાડનાર. વિ.
 ઃનું, આગલું, આગળ થઈ ગયેલું.
 , વિ. (ઃ) યા. યં.) મુખ્ય.

અગ, ન. (ઘં.) દુઃખ, ૨. પાપ, ૩. અસુર, ૪. જીત,
 ૫. રાક્ષસ, શિકારની લત-વસન.
 અગ્ન, વિ. (ઘઃ) ઘા. ઘં.) પાપનો નાશ કરનારો, પા-
 પનાશક.
 અગ્નમાન, વિ. (નઃ) ના. નં.) જેમાં સંબંધ નથી તે,
 અણધરનું.
 અગ્નિષ્કૃત, વિ. (તઃ) તા. તં.) જેણે પાપનો નાશ કી-
 ધાછે તે.
 અગમલ્લાપ, વિ. (હઃ) હા. હં.) પાપને દૂર કરનારો.
 અગ્નમર્ષણ, વિ. (ળઃ) ગૃ. ળં.) પાપનો નાશ કરનારો. [મંત.
 અગ્નમર્ષણ, ન. (ળં) સર્વ પાપના નાશ સાર જપવાનો-
 અગ્નશંસ, વિ. (સઃ) સા. સં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 અગ્નમાર્ગ, પુ. (વઃ) અધેડાનું ઝાડ.
 અગ્ન્યા, સ્ત્રી. (ઘ્ન્યા) ગાય.
 અંધિ, પુ. (ધિઃ) પગ.
 અંધિજ, પુ. (જઃ) શુદ્ધ. [કવણ, વીગેરે કેહેછે તે.
 અંધિવર્ણકા, સ્ત્રી. (કા) વનસ્પતી જેને ઉવલા, પી-
 અંધિવર્ણકા, સ્ત્રી. (કા) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 અગ્નિ, વિ. (નઃ) ના. નં.) પાપ કરનારો.
 અગ્નિમર્ષણ, વિ. (ળઃ) ગા. ળં.) અગ્નિ પ્રકારના પાપને
 નાશ કરનારો.
 અહિગ્રાહન, વિ. (નઃ) ના. નં.) પગનો અંચુડો યુસનારો
 બળક, ૨. ઝાડ, વૃક્ષ.
 અચંદી, સ્ત્રી. (ચી.) ગરીબ ગાય, તોફાન નકરે તેવી ગાય.
 અચલ, પુ. (લઃ) ડુંગર, પરવત.
 અચલા, સ્ત્રી. (લા) પૃથ્વી.
 અંચિત, વિ. (તઃ) તા. તં.) પુણ્યો. [ટિકમણી.
 અચ્છ, વિ. (છઃ) છા. છં) સાફ. પુ. (છઃ) રીંછ, ૨. રક્ત-
 અચ્છમ્હ, પુ. (લઃ) રીંછ. [છલુ જેને તારલી કહેછે તે.
 અચ્યુત, પુ. (તઃ) વિધાયનું નામ છે, ૨. એક જાતનું મા-
 અચ્યુતાગ્રજ, પુ. (જઃ) બલરામજી, બળદેવ.
 અચ્યુતરુષ, પુ. (રુઃ) રુદ્ર. જેના રાશનો નાશ થતો
 નથી તે. હમેશ દેવી,
 અચ્છિન્ન, વિ. (જઃ) જા. જં.) વગર તોડેલું, વળગી ર-
 હેલું, આપું. [તલાવ, આદી નવાણ.
 અચ્છોદ, વિ. (દઃ) દા. દં.) નિર્મળ પાણીવાળું કુવા, વાળ્ય,
 અજ, પુ. (જઃ) બકરો, ૨. મહાદેવ, ૩. વિષ્ણુ, ૪.
 'મહાદેવ, કામદેવ, રથરાજનો દીકરો.

અજગંધિકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનું શાક છે. જેને તલવણી, કાનફાડી કહે છે.

અજગર, પુ. (ર:) એક જાતનો મોટો શાપ છે.

અજગવ, ન. (વ.) મહાદેવનું ધનુષ્ય.

અજઙ્ઘ્રી, વિ. (શ્રી: શ્રી: શ્રી: શ્રી:) શ્રુદ્ધિમાન, ડાહ્યો.

અજન, પુ. (ન:) હલકો, નીચ માણસ. વિ. (ન: ના. નં) ૩. જડ, માણસવીનાનું.

અજનાને, સ્ત્રી. (નિ:) એક ગાળ છે. ૩. અજનિસ્તે શ્વઃ મૂયાત.

અજનયોનિજ, પુ. (જ:) દક્ષિણજાતિ, મહાદેવનો સ અજન્ય, ન. (ન્યં) અપશુકન, ઉત્પાતનો વખત.

અજમોદા, સ્ત્રી. (દા.) અજમો, અજમોદ.

અજયા, સ્ત્રી. (યા.) માયા, મોહ, ભરમ, અચીધા.

અજઘ્રંગી, સ્ત્રી. (ગી) વનસ્પતીમાં જેને મેઢશિંગી કહે છે તે.

અજસં, અ. નિરંતર, નિત્ય, હમેશ.

અજહા, સ્ત્રી. (જા.) વનસ્પતી છે જેને કુહિરી કહે છે તે.

અંજન, પુ. (ન:) પશ્ચિમદિશાનો હાથી. ન. (નં.) મેશ, કાજળ, આંજળુ.

અંજન કેશી, સ્ત્રી. (શી.) એક જાતની સુવાસીક વનસ્પતિ છે.

અંજની, સ્ત્રી. (ની) જે સ્ત્રીના શરીરે સુખડ ચોપડેલી હોય તે સ્ત્રી, ૨. હનમાનગીમાં.

અંજનાધિકા, સ્ત્રી. (કા) એક જાતની ધિલોડી, ખી-લોડી.

અંજનાવતી, સ્ત્રી. (તી) પશ્ચિમ દિશાના હાથીની સ્ત્રી.

અંજલિ, પુ. (લિ:) ખેખે, હથેળી.

અંજસા, અ. જલદી, ઝટપટ, ૨. ૩. અંજસે તિરુરમુઃ કુચમૃદૈઃ

અજા, સ્ત્રી. (જા.) યકરી.

અજાજી, સ્ત્રી. (જી.) જીં.

અજાજીવ, પુ. (વ:) ભરવાડ, યકરાં પાળનારો.

અજિત, વિ. (ત: તા તં.) પરાબવ નહીં થએલો, કો-હથી ન હારેલો. પુ. ૨. મહાદેવ, ૩. વિષ્ણુ.

અજિન, ન. (ન) હરણનું ચામડું.

અજિનવત્તા, સ્ત્રી. (જા.) એક જાતનાં પક્ષી, જેને વન વાગળાં, ચામાંચિડ, છાપા કરી કહે છે-તે.

અજિતાત્મન, વિ. (ત્મા. ત્મા.ત્મં.) જેણે આત્મા જીત્યો.

અભિનયોને, પુ. (નિ:) હરણ.

અભિર, ન. (રં.) ચોક, આગાશું, ૨. શરીર, અવયવ, ૩. દેડકો, ૪. વાધુ.

અજિદ્વા, વિ. (દ્વા: દ્વા. દ્વાં.) કપટવગરનું, અરે.

અજિદ્વાગ, પુ. (ગ:) વાણ.

અજીવાને, સ્ત્રી. (નિ:) એક ગાળ છે.

અજાજીવીન, પુ. (જી) ભરવાડ.

અઙ્ગુકા, સ્ત્રી. (કા) નાચનારી, વેશ્યા, રાંડ.

અઙ્ગઙા. સ્ત્રી. (ઙા.) મો આંખળીનું ઝાડ.

. (જા: જાં. જાં.) મૂર્ખ.

ન. (ન.) અયથાર્થતાન, આતી, અભા-શુ.

અઙ્ગાનિન, વિ. (ની-નિની-નિ.) અસ, સુદ, અભા-શુ, ના વાકેફ.

અઙ્ગાન, વિ. (ત: તા. તં.) અભાણ્યો, અપરવગરનો.

અઙ્ગિ, સ્ત્રી. (નિ:) ધનુષ્યનું આય.

અઙ્ગી, સ્ત્રી. (ની.) ઉપરનો શખ્દ જીવો.

અઙ્ગવે, સ્ત્રી. (વિ:) જંગલ, અરણ્ય, વન.

અઙ્ગી, સ્ત્રી. (વી.) ઉપરો શખ્દ જીવો.

અઙ્ગુષ્ઠ, પુ. (ષઃ) અડધાનું ઝાડ.

અઙ્ગુષ્ઠ, પુ. (ષઃ) અડધાનું ઝાડ.

અઙ્ગ, સ્ત્રી. (ઙા.) ભટકવું, રખડવું.

અઙ્ગ, પુ. (ઙઃ) ઘેરનો માળો, મળેલો, મેડી, ૨. ન. અંક

અઙ્ગા, સ્ત્રી. (ઙા.) ભટકવું, રખડવું.

અંડ, ન. (ઢં) ધંડું, ખેડું, ૨. અઘ્ઘાંડ.

અંડક, પુ. (કઃ) આંડવો.

અંડકોશ, પુ. (શઃ) આંડવો.

અંડકોષ, પુ. (ષઃ) આંડવો, પળીયો.

અંડજ, પુ. (જઃ) અઘ્ઘદેવ, ૨. માછલાં, ૩. પક્ષી, ૪.

શાપ, તથા જે પ્રાણી ઇંડામાંથી પેદા થાય છે તે.

અળક, વિ. (કઃ કા. કં) નીચ, હલકું, તરસું.

અળવાન, વિ. (ન: ના. નં) જે ખેતરમાં આણીનામનું

ધાન્ય થાય છે તે ખેતર.

અળવ્ય, વિ. (વ્યઃ વ્યા. વ્યં.) આણવીન શખ્દ જીવો.

અળિ, સ્ત્રી. (ળી.) પુ. (ળિ:) ગાડીના પચડાની ધરી

છેડે જે ખીલી રાખે છે તે, સીમા, હદ, મર્યાદ

અળિમન, પુ. (મા) ધણું ઝીણું, ૨. અશ્વસિદ્ધીમાં

એક સિદ્ધી.

સુ, વિ. (યાન્. યસી, યઃ) ધાણું નહાનું.

પુ. (ળુઃ) એક જાતનું ધાન્ય છે. વિ. (ળુઃખ્વા.) અતીથય આરીક, સુકમ.

પુ. (ટઃ) ડુંગરની કરાડ.

જા, વિ. (જાઃ જાઃ જાઃ) જે માણસને હિંચરવીશે તાન નથી તે, અપદાર્થ સાગી

સર્જ, વિ. (જાઃ જાઃ જાઃ) જેના તળીયાનું ડેકાણું હોઈ તેવું, અપરંપાર ઉંડું, ધાણુ ઉંડું.

પે, સ્ત્રી. (સી) એક જાતના પીંજ છે જેને અ-પીચી કહેછે

અ. ઉત્કર્ષ. ૨. અતીક્રમણ, ૩. અતિવેલં ૩.

પુતી, ૪. પૂજા, ૫. અતિથય.

અમ, પુ. (મઃ) રહેડાઈ, હલ્લો ૨. ગફલત, ૩. ઉ-ધિન ૪. ભૂલ, ચુક, ૫. વિરમૂતી, ૬. આસા ભંગ.

મવિદ, વિ. (ત-દ્.) અતજ્ઞ શબ્દ જ્યુવો.

હં, અ. અયોગ્યતાથી, અયુક્તપણાથી.

ત, વિ. (તઃ તા. તં.) સાવધ, આળસ વગરનો, જગતો.

પુરવાર્તન, પુ. (ત્તી.) જનાનખાનામાં સ્ત્રીની મં-પ્રીમાં રહેનારો માણસ.

વે, વિ. (ક્યઃ ક્યાઃ ક્યં.) જે પદાર્થ વિશે ખ્યા-ત આવતો નથી તે, ૨. હિંચર,

યેસદસજાકિ, વિ. (કિઃ કિઃ કિઃ) જેની શક્તિ વિ-વારમાં નથી આવતી તે.

શર, પુ. (રઃ) અંદર પોંડેલું તીર-ખાણ, શરીરમાં પનારો રોગ-મરજ.

તિવં, વિ. (ત્તી. તિની. તિ.) બેસુરવત-અમર્યાદા; મણુંજ ખરાબકામ કરનારો, અતીથય અના-પાર કરનારો.

વેદાસ, વિ. (સઃ સા. સં.) ધણેજ નાશ કરનારો, માંગનારો, ધાત કરનારો.

, વિ. (સઃ સા. સં.) જેની હઝા તૃપ્ત નથી થઈ તે, જે તૃપ્ત નથી તે.

દૃશ, વિ. (દૃક.) જોતાં જોતાં જેની આંખ તૃપ્ત થઈ નથી તે.

માર્ષન, વિ. (શી. શિની. શિ.) ધણી રીસવાળો.

જાર, પુ. (રઃ) એક જાતનો મરજ, ધણા ઝા-ડકારનો મરજ.

અદયાલુ, વિ. (લુઃ લુઃ લુઃ) નિદ્ય, દયાવગરનો, કુર. અદર્શન, ન. (નં.) છોડીદેવું—સુકવું, અપમાનક-રવું, જવું રહેવું.

અદીન, વિ. (નઃ ના. નં.) શ્રીમંત, પૈસાવાળો.

અદૂરાત, અ. પામે, નજીક, આગળ, જલદી, વેહેલું.

અદૂષિતશી, વિ. (શીઃ શીઃ શિઃ) સારી યુદ્ધિનો, જેની યુદ્ધિ અગેડેલી નથી તે.

અદૃષ્ટરૂપ, વિ. (વઃ વ્રા. વં.) જેનું રૂપ (આકાર) કોઈ વખતે જોયું નથી તેવું, વગર જોએલું.

અદૃષ્ટશ્રુતપૂર્વત્વ, ન. (ક્ષીઃ) જે આગળ સાંભળ્યું નથી તથા જોયું નથી તે.

અદિટિ, સ્ત્રી. (ટિઃ) કુર દિશિ, ભૂંડી નજર.

અદ્વા, અ. તત્વ, સાક્ષાત. ૩. આદ્વા એવંતિ.

અદ્વુત, ન. (તં.) અજાણ્ય, આશ્ચર્ય, ૨. આઠ રસ મહેલો અદ્વુતનામનો રસ.

અદ્વાર, વિ. (રઃ રા. રં.) અકસંતોષો, ખાઉકણ, ખાઉધર.

અદ્વા, અ. આજે, આજ, હમણા.

અદ્વિ, પુ. (દ્વિઃ) પર્વત, ડુંગર, ૨. વૃક્ષ, ઝાડ, ૩ સુયં, સૂરજ.

અદ્વુતકર્મન, વિ. (માં. માં. મં.) અતી અજાણ્ય-આ-શ્ચર્યકારક કર્મ કરનારો.

અદ્વેત, ન. (તં.) અભેદા જીવ અને પરમેશ્વર એ એક છે એવી અભેદ યુદ્ધિ.

અદ્વયવાદિન, પુ. (તી.) બુદ્ધિ અવતાર.

અંધકૂપ, પુ. (વઃ) એક જાતનું નરકઃ

અંધશી, વિ. (શીઃ શીઃ શિઃ) અસાગી, બેવકુફ, મુરખ.

અંધચુદ્ધિ, વિ. (દ્વિઃ દ્વિઃ દ્વિઃ) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.

અંધમ, વિ. (મઃ મા. મં.) ગીચ, કનિષ્ઠ, હલકું, નરસું.

અંધમર્ણ, વિ. (ર્ણઃ ણી. ણં.) દેવાદાર, દેણુદાર, કરજદાર.

અંધર, પુ. (રઃ) નીચલો હોડ, વિ. પાતાલ, અંધમ.

અંધરાત, અ. અંધરદેશ, નીચે.

અંધરણ, અ. નીચે, નીચલો,

અંધરેણુઃ અ. ગદ/કાલિ, પરમદહોડે.

અંધસ્તાત, અ. નીચે, હેડળ.

અધિકં, વા. (કઃ કા. કં.) વનું, અધીક, બહુ.

અધિકાર્દિ, વિ. (દ્વિઃ દ્વિઃ દ્વિઃ) આપાદ, સફળ, યશ-સિવ, કૃતાર્થ.

અભિકાંગ, ન. (ગં) પુરૂષનો કમરખંડ, પટકો, કટિ ખં-
ધન.

અધિકાર, પુ. (ર:) અધિકાર, અખતિયાર.

અધિક્ષણ, પુ. (વ:) હપકો, દોશ. [જાણેલું.

અધિગત, વિ. (ત: તા. ત.) મેળવેલું, સંપાદીત, ૨.

અધિત્યકા, સ્ત્રી. (કા) પહાડ ઉપરની ઉંચી જમીન.

અધર્મવાંતેન્, વિ. (ત્તાં. તિની. તિ.) અધર્મી, પાપ કર્મ
કરનારો.

અધિવંડનેનૃ, પુ. (તા.) યમ, જમ, યમરાજ.

અધિદાર્વ, વિ. (ર્વ: વૌ. વૈ.) લાકડાંનું, લાકડાથી બનેલું.

અધિદૈવિક, વિ. (ક: કી. કં.) દેવસંબંધી, પરમાર્થ સં-
બંધી,

અધિવ, પુ. (વ:) પ્રભુ, માલિક, ધણી, સહેબ.

અધિભૂ, પુ. (ભૂ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.

અધિભૌતિક, વિ. (ક: કી. કં.) ભુતસંબંધી, શરીરસંબંધી.

અધિરુદ્ધસમાધિયોગ, વિ. (ગ: ગા. ગં.) અતી લક્ષ
લગાડીને ધિરનું ધ્યાન ચીંતન કરે છે તે.

અધિરોહિણી, સ્ત્રી. (ળી) નીસરણી, દાદરો, સીડી.

અધિલોકનાય, પુ. (ય:) ધિર, જગતનો સ્વામી-ધણી.

અધિવાસન, ન. (નં) સુગંધી કરવું

અધિવિન્ના, સ્ત્રી. (ન્ના) એક પુરૂષ ધણી બધી પર-
ણો હોય તેમાંની પહેલી પરણેલી બાઈડી.

અધિશ્રયણી, સ્ત્રી. (ળી.) ચુલ્હે.

અધિષ્ઠાન, ન. (નં) ૫૪કું, ૨. ગામ, સહેર, ૩. પ્રભાવ,
૪. ખેસવું. ૫. રહેવાની જગા.

અધિવેતવ્યા, સ્ત્રી. (વ્યા.) બીજી બાઈડી પરણવાસાં
પહેલી પરણેલી બાઈડીને જે પૈસા આપવા પડે છે
તે બાઈડી.

અધિવેદ્યા, સ્ત્રી. (દ્યા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

અધિક્ષિપ્ત, વિ. (ષ્ઠ: ષ્ઠા. ષ્ઠં.) હપકો પામેલું, દોશ પામેલું.

અધિકૃત, પુ. (ત:) અધિકારી. [ખેવકુંક.

અધિકૃતાત્મનૃ, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મં.) અત્તાની, સુરખ

અધીન, વિ. (ન: ના. નં.) સ્વાધીન, હસ્તક.

અધીર, વિ. (ર: રા. રં.) ધભરાયલો, વ્યથિતવાળો,
ચપળ, ચંચળ, [રાજ નમે તે.

અધીશ્વર, પુ. (ર:) સહેનશા, જે રાજને બીજા સધળા

અધુના, અ. હમણાં, હવે.

અધૃત, વિ. (દ્ઠ: દ્ઠા. દ્ઠં.) લાજવાળું, શરમવાળું.

અધોગતૃ, પુ. (તા) ઉંદર.

અધોઙ્ગક, ન. (કં) નીચલા ભાગમાં પહેરવાનું
ધાતિય.

અધોભજ, પુ. (જ:) વિષય.

અધોભુવન, ન. (નં) પાતાળ.

અધોમુખ, વિ. (મુ: મુઃ. મું.) નીચે મોઢિયો

અધ્યક્ષ, પુ. (ક્ષ.) અધિકારી, અખતિયારવાળો,
(ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) પ્રત્યક્ષ, દેખેતું.

અધોક્ષિતદબ્જનેત્ર, વિ. (ત્ર: ત્રા. ત્રં.) કમળ કરતાં જે
આંખ (નેત્ર) ખુલ્લુરત હોય છે તે.

અધ્યવસાય, પુ. (ય:) ઉચ્છવ, ઉત્સાહ.

અધ્યાપક, પુ. (ક:) મહેતાજી, શીખવનારો.

અધ્યાહાર, પુ. (ર:) તર્ક, કયાસ.

અધ્યવસાયયુક્ત, વિ. (ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) જેણે દૃઢ નિશ્ચય કરી
ધેણે છે તે.

અધ્યાત્મવિદૃ, પુ. (તૃ.) 'શ્રદ્ધાપેતા, 'શ્રદ્ધા જાણનારો, જે
જાણનારો.

અધ્રુવ, વિ. (વ: વા. વં.) દક્ષણ, અશાંત.

અધ્રુદા, સ્ત્રી. (દા.) એક પુરૂષ ધણી બાઈડી પરણે
હોય તેમાંની પહેલી પરણેલી બૈરી. [કેહવું

અધ્યવણ, સ્ત્રી. (ળા.) કોઈપણ કામશરૂ પ્રાર્થના કરી

અધ્વગ, વિ. (ગ: ગા. ગં.) માર્ગસ્થ, રસ્તે ચાલનારો
વટેમાર્ગ, મુશાકર. [મુશાકર

અધ્વનીન, વિ. (ન: ના. નં.) રસ્તેજનારો, વટેમાર્ગ

અધ્વનૃ, પુ. (ધ્વા.) માર્ગ, રસ્તો, રાહ.

અધ્વન્ય, વિ. (ન્ય: ન્યા. ન્યં.) માર્ગસ્થ, મુશાકર.

અધ્વર, પુ. (ર:) યત, જત. [ક્ષતિય

અધ્વર્યુ, પુ. (ર્યુ:) જે બ્રાહ્મણ યજ્ઞવેદ જાણે છે

અધ્વાન્ત, ન. (ન્ત.) સૂર્ય ઉગ્યા પહેલાં અથવા
સ્ત પામ્યા પછી પડતું અજવાળું, અજાગ્યું.

અનક્ષર, ન. (રં) ન કેહવાલાએક બોલવું, કે
લકો સુકન.

અનંગ, પુ. (ગ:) મદન, કામ, ન. આકાશ, મન

અનઘ, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) મેલું, કચરાવાળું, ગંદું

અનજુહ, સ્ત્રી. (જૂહા. જૂહા. જૂહાં.) ગાય, પુ. (જૂહા.) બળા

અનજ્યક્ષ, વિ. (ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) પ્રત્યક્ષ નહીં તે.

અનજ્યાય દિવસ, પુ. (સ:) તેહવાર, પર્વ, પરવ.

અનંજન, ન. (નં.) વિષય.

, ન. પુ. (ત: તં.) આકાશ. વિ. (ત: તા. તં.) અમ-
 ૧૬, અપાર, ધણું. પુ. શેષ નામનો સાપ, ૨. વિષય.
 ક, વિ. (ક: કા. કં.) જેનો છેડો નથી તે, છેવટ
 ૧૨૨નું.
 ગુણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) જેના અપારગુણ છે તે.
 પાર, વિ. (ર: રા. રં.) અપાર, ધણું.
 માયિન, વિ. (યી. યિની. યિ.) ધણો કપડી, ડગ.
 આક્તિ, વિ. (ક્તિ: ક્તિ: ક્તિ.) અપાર સક્તિવાળો.
 તા, સ્ત્રી. (તા.) પૃથ્વી. ૨ વનસ્પતિમાં ધમાસો, અ-
 ગ્નિશિખા. દુર્વા, દ્રો. ઉપણસારી.
 ચિક, વિ. (ક: કા. કં.) અપાર, અપરંપાર.
 ધિગતમનોરય, વિ. (ય: થા. થં.) ગીરાશ, આ-
 શા ભંગ થયેલો.
 ઈનીનતા, સ્ત્રી. (તા.) સ્વતંત્રતા, આપઅપતીયારી.
 વનુમૂત, વિ. (ત: તા. તં.) વગર અજમયિલું.
 નન્યજ, પુ. (જ:) મદન, કામ. [યોગ્ય.
 નનુમત, વિ. (ત: તા. તં.) વગર કયુલ કીધેલું, અ-
 નન્યવોદિત, વિ. (ત: તા. તં.) ખીજાએ જેની પ્રે-
 રણા કીધી નથી તે.
 નન્યમાવ, વિ. (વ: વા. વં.) એકચિત્તવાળો, જેણે
 ઇશ્વર ઉપર ચિત્ત રાખેલું છે તે.
 નન્યવૃત્તિ, વિ. (ત્તિ: ત્તિ: ત્તિ.) એકાગ્રચિત્તનો, જેણે
 એક જગોયે ધ્યાન લગાડ્યું છે તે.
 નન્યસ્ત્રી, ન. (સ્ત્રી.) કુમારીકા, જે કોઈ સાથે પરણી
 નથી અથવા જેણે ભોગ કીધો નથી એવી.
 નન્યવિષયાત્મન, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મ.) અનન્યવૃત્તિ,
 જેણે એકજ વીષય ઉપર લક્ષ લગાડ્યું છે તે.
 નન્વિત, વિ. (ત: તા. તં.) અયોગ્ય.
 નવત્તપ, વિ. (વ: વા. વં.) શરમવાળો, લાજવાળો, ૨.
 ખેશરમો.
 નવસર, પુ. (ર:) જે ચીજ ઉપર આપણા કાંઈ હક્ક
 નહીં છતાં તેપર માલકી રાખનારો.
 નવાશ્રય, વિ. (ય: યા. યં.) કોઈગીજ સત્તામાં
 નહીં તે. [એક.
 નવેક્ષમ, અ. ઇચ્છા વગરનો, અકસ્માત, એકા-
 નામિત, ન. (તં.) ઇચ્છાથી ઉલટું તે, ઇચ્છીતાર્થ
 વીરૂઢ તે, અનિચ્છિત. [કંચુશ.
 અનમિતંવચ, વિ. (વ: વા. વં.) મૂંઝ, બખીલ, કૃપણ

અનય, પુ. (ય:) જીવો રમવાળાંટિવ, ૨. કમ-
 નશીબ, ૩. વિપત્તિ, ૪. અવિવેક.
 અનર્થક, ન. (કં) સારવગરનું, નકામું.
 અનલ, પુ. (લ:) દેવતા, વસ્તેવ, અભિ.
 અનમીવ, વિ. (વ: વા. વં.) પાપ વગરનો.
 અનવગાહ, વિ. (હા: હાં. હાં.) બુદ્ધિને જે અગમ્ય તે,
 સમજવાને મુશ્કેલ.
 અનવધાનતા, સ્ત્રી. (તા.) ગહલત, ભૂલ, દુર્લક્ષ, ખેભાગી.
 અનવરત, ન. (તં.) નિરંતર, નિત્ય, હમેશાં.
 અનવરાધ્યા, વિ. (ધ્યા: ધ્યાં. ધ્યાં.) પ્રસુખ, શ્રેષ્ઠ, સુખ્ય.
 અનવસ્કર, વિ. (ર: રા. રં.) સાફ, સ્વચ્છ, નિર્મળ.
 અનબુદ્ધ્યમાન, વિ. (ન: ના. નં.) જેની બુદ્ધિ બગ-
 ડી છે તે, ગાંડો.
 અનવમ, વિ. (મ: મા. મં.) સરખો, ખરોખરીનો, સ-
 મતોલ.
 અનવસ્થાન, વિ. (ન: ના. નં.) અચળ વૃત્તિવાળો, જેનું
 ચિત્ત સ્થિર નથી તે.
 અનવસ્થિત, વિ. (ત: તા. તં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 અનવસ્થિતાત્મન, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મ) જેનો આત્મા
 સ્થિર નથી તે.
 અનસ, ન. (ન:) ગાડું, ખટારો.
 અનાકુલ, વિ. (લ: લા. લં.) સ્થિર, સ્વસ્થ.
 અનાગતાત્તવા, સ્ત્રી. (વા) જે આપડીને અડકાવ આવે-
 લો નથી તેવી સ્ત્રી.
 અનસૂયક, વિ. (ક: કા. કં.) જે ખીજાની ઈર્ષ્યા કરતો
 નથી તે.
 અનસૂય, વિ. (યુ: યુ: યુ.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 અનાત્મ્ય, ન. (ત્મ્યં.) પોતીકા કુટેખમાં ફૂરતા કરવી તે-
 નિર્દયપાત્રું કર્યું તે. [રા ભંગ કરનારો.
 અનદિશકર, વિ. (ર: રા. રં.) હુકમ તોડનારો, આ-
 અનાદર, પુ. (ર:) તિરસ્કાર.
 અનાત, પુ. (ત:) આરકું, પોતીકું નહીં તે, ખીજનું.
 અનાયક, વિ. (ક: કા. કં.) ધણીવગરનું, માલક-
 વગરનું, સરદાર વગરનું.
 અનામય, ન. (ય:) તંદુરસ્ત, આરોગ્ય.
 અનામેકા, સ્ત્રી. (કા.) હાતના અંચુડાપામેથી લીજી આં-
 ગળું, છેલેથી ખીજી આંગળું, વચ્ચે આંગળું.
 અનારત, ન. (તં.) નિરંતર, નિત્ય, હમેશાં, દરરોજ.

નુપસ્કૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) નિર્દોષી, જેનેદોષ નથી તે.
નુપૂર્વજ્ઞાસ, અ. (જ્ઞઃ) પ્રારંભથી, આગળથી, મુખથી,
શુરૂઆતથી.

નુપત, વિ. (તઃ તા. તં.) જ્યુદ્ધો, પારકો, સગો નહીં તે.
નુર્બંધ, પુ. (બંધઃ) માં આપના હોકમથી ચાલનારી
દીકરો.

નુબલ, ન. (લં.) ફોજ, લશ્કર.

નુબોધ, પુ. (બોધઃ) પાછળથી સમજ, ર. જે ચીજની
વાસ ગઈ હોય તેમાં પાછી વાસ લાવવી.

નુમવ, પુ. (વઃ) અજમાએસ, તપાસથી નિશ્ચય,
સાક્ષાત્કાર. [બુદ્ધિનિશ્ચય.

નુમાવ, પુ. (વઃ) દટ નિશ્ચય, પ્રભાવ, સાધૂની
નુભૂયમાન, વિ. (ના. ના. નં.) હાલ જેનો અનુભવ
થાએ છે તે.

નુમતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) સ્વીકાર, ર. જે પુનેમને દીવશે
ચંદ્રમા સાફ દેખાતો નથી તે પૂનમ.

નુમન્યમાન, વિ. (નઃ ના. નં.) માનનારો. [મરનારો.

નુમરિષ્યત્, વિ. (વ્યન્. વ્યંતી. વ્યત્.) લક્ષ લગાડીને

નુયોગ, પુ. (યઃ) પ્રશ્ન, સવાલ. [મતો તે.

નુરક્તપ્રજ, વિ. (જઃ જા. જં.) પ્રજાને વહાણો—ગ.

નુરોધ, પુ. (ધઃ) અનુકુલતા.

નુલપ, પુ. (વઃ) બહુ શોક ભરેલું ભાષણ, વિલાપ.

નુલિપાગ, વિ. (ગઃગા.ગં.) જેનું દીલ ઓઠણાથી—
શુષ્કપાથી ખરડાએલું છે તે. [જ્યુવાપદાર.

નુવક્, વિ. (ક્વા. ક્લી. કૃ.) જવાબ આપનારો,

નુવર્ત્મન, વિ. (ર્વા. ત્વા. ત્મ.) સાથે જનારો.

નુવશ, વિ. (શઃશા. શં) વશ, અનુકુલ.

નુવર્તન, ન. (નં) ફળ, બદલો, ર. અનુકુલતા.

નુવ્રત, વિ. (તઃ તા. તં.) જેપુ એકે કાંઈ તેવું કર-
નારો. પુ. (તા.) સેવક ચાકર.

નુવાક, પુ. (કઃ) વેદનો ભાગ.

નુચાય, પુ. (યઃ) મ્હેડું વેર, ર. પશ્ચાતાપ, પસ્તાવું
સ્ત્રી. (યા.) મોહિડા ઉપરનાખીલ.

નુશાસનપર. વિ. (રઃ રા. રં.) હુકમમાં ચાલનારો,
આસા માનનારો.

નુષ્ણ, વિ. (ષ્ણઃ ષ્ણા. ષ્ણં.) આળશુ, શુસ્ત, યંડો, ઠંડું.

નુહાર, પુ. (રઃ) ખીજા જેવું કરવું, ખીજાની નક-
લ કરવી.

અનૂક, ન. (કં) સ્વભાવ, ચાલ. ર. વંશ, કુળ. પુ.
(કઃ) પૂર્વ જનમ.

અનૂક. વિ. (ક્વા. ક્વા. કં.) જેને નામ આપ્યું તે, જેનું
નામ પાડું છે તે.

અનૂચાન, વિ. (નઃ ના નં) સાંગવેદ શીખેલો.

અનૂચ. અ. ૨૫૨૮ થવાસાર પાંદું પાંદું બોલવું.

અનૂન, વિ. (નઃ ના. નં.) સમપ્ર, સંપૂર્ણ.

અનૂનક, વિ. (કઃ કા. કં.) સમપ્ર, સંપૂર્ણ.

અનૂપ, વિ. (વઃ વા. વં.) ઘણા તળાવ આદી વાળો
દેશ, જળપ્રાય ક્ષેત્ર. [કનારો, સૂરજનો સારથિ.

અનૂર, પુ. (રઃ) અરણ્ય નામનો સૂરજની ગાડી હાં-

અનૂહ, વિ. (હઃ હા. હં.) બે પરવા, ખેડીકર.

અનૂજુ, વિ. (જુઃ જુઃ જુ.) વાંકું, પાંચું નહી તે.

અનૂત, ન. (તં.) અસત્ય, જ્યુડું, ર. કૃષિકર્મ, ખેતિવા-
ડીનો ધંધો.

અનૂતવ્રત, વિ. (તઃ તા. તં.) ઢોંગી.

અનેકવ, પુ. (વઃ) હત્તી, હાથી.

અનેકવંદ્ર. વિ. (વ્રઃ વ્રા. વ્રં.) જેને ઘણા કાણાં છે તે.

અનેજત્. વિ. (જન્. જંતી. જત્.) અચલ, સ્થીર,
સ્થાવર. [તે, આંધળો, શક હોય તે.

અનેહમૂક, વિ. (કઃ કા. કં.) જે મેહેરો અને મુગો

અનેહસ, પુ. (હઃ) કાળ.

અનોકહ, પુ. (હઃ) ઝાડ.

અનોપમ્ય, વિ. (મ્યઃ મ્યા. મ્યં.) જેની ઉપમા નથી તે.

અંતઃપુર, ન. (રં) જનાનખાનું, રાજાની સ્ત્રીનો મહેલ.

અંત. પુ. (તઃ) મરણ, મોત, નાશ, સમાપ્તી, વિ (તઃ
તા. તં) આખરનું.

અંતક, પુ. (કઃ) યમરાજ, જમરાજ.

અંતર, ન. (રં) તકાવત, ર. વચેનો વખત, ૩. અવ
કાશ, દુરસત, ૪. ખાકી, સિલક.

અંતરા, અ. સીવાય, વગર, વચ્ચે.

અંતરાય, પુ. (યઃ) વિદ્ધ, અડચણ, હરકત.

અંતરાલ, ન. (લં) વચ્ચેનો વખત.

અંતરિક્ષ, ન. (ક્ષં) આકાશ.

અંતરીક્ષ, ન. (ક્ષં) આકાશ.

અંતરીપ, ન. (પં) દ્વીપ, ટાપુ.

અંતરીય, ન. (યં) પેહેરવાનું કપડું—વસ્ત્ર, ધોતીયું.

અંતરે, અ. મધ્યે, વચમાં.

તમસ, ન. (સં) અતીશય અંધારું.

સ્ત્ર, ન. (ધઃ) અન્ન, અનાજ

, પુ. (ધુઃ) કુપો.

[નાજ.

, વિ. (જઃ જા. જં.) આધિલું, ન. (જં.) રાંધિલું અ-

જ. વિ. (જઃ જા. જં.) અન્નથી યુગ્મ તથા વીકા-

ર થાએછે તે, સ્ત્રી. (જા.) એક જાતનું હેડકીનું દરદહે.

પ, વિ. (ન્યઃ ન્યા. ન્યત્) ખીજો. [કીધી તે.

યચોદિત. વિ. (તઃ તા. તં.) ખીજાએ જેની પ્રેરણા

યતર, વિ. (રઃ રા. રત્.) ખેમાનો એક.

પતરેશ્વઃ, અ. કહી દહોડે.

પત્રી. વિ. (ધીઃ ધીઃ વિ.) જેની યુદ્ધ કરી તે.

યેદુઃ, અ. ખીજો દહોડે.

વક્ષઃ, અ. અનુસરીને.

વક્, અ. અનુસરીને.

વય, પુ. (યઃ) વંશ, કુળ.

વવાય, પુ. (યઃ) વંશ, કુળ.

વાહાર્ય, ન. (વં) માસીક આદ્ર, માસીસો, મસીસો.

વાહાર્યક, ન. (કં) માસીક આદ્ર. [એળિલું.

ન્વષ્ટ, વિ. (ષ્ટઃ ણ. ઇં) શોધિલું, ગોતિલું, ધુંડેલું,

વૈક્ષણ, ન. (જં.) શોધવું, જોવું, ગોતવું, ધુંડવું,

એળવું.

વીયમાન. વિ. (નઃ ના. નં.) લાગેલો, અનુસરેલો.

વેષણ, ન. (જં.) શોધવું, જોવું, ગોતવું, ધુંડવું,

એળવું.

વેષણા, સ્ત્રી. (ણા) ધર્માદીકનો શોધ કરેલો.

વેષિત, વિ. (તા. તઃ તં.) શોધિલું, એળિલું, ધુંડેલું.

કરુણ. વિ. (નઃ ના. નં.) નિદંય, હૂર, ધાત્રક.

કૃષ્ટચેતન. વિ. (નઃ ના. નં.) જેનું મન બ્રહ્મ થયું તે.

ક્રમ, પુ. (મઃ) ભાગવું, નાસી જવું.

કારગીર, સ્ત્રી. (ગીઃ) માંડુલગાડે તેવું ભાષણ, ભૂ-

કું કરે તેવી વાણી.

ગા, સ્ત્રી. (ગા.) નદી.

ગન, પુ. (નઃ) અવયવ, શરીરનો ભાગ.

ચય, પુ. (યઃ) નાશ, નુકશાન, હાની, ૨. માન,

સંકાર, ઈજાત, આદર.

જાયિત, વિ. (તઃ તા. તં.) પુજેલો, પુજાએ

વિત, વિ. (તઃ તા. તં.) પુજેલો, પુજાએ

અપવિતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) પૂજા, ૨. નાશ, ૩. પ્રાપ્તિ, ૪. અર્થ, દાન.

[નરહિત.

અપટાંતર, વિ. (રઃ રા. રં) પાશેનો, પેડાસનો, વ્યવધા

અપટુ, વિ. (ટુઃ ટુઃ ટુ.) રોગી, નખખો, કમજોર, માંદો.

અપંચિત. વિ. (તઃ તા. તં.) મૂર્ખ.

અપત્ય, ન. (ત્યં) છોકરાં હેયાં. [છે તે.

અપત્યકામ. વિ. (મઃ મા. મં.) જેને સંતતીની ઇચ્છા

અપત્યતા. સ્ત્રી. (તા.), દીકરા દીકરીપણું.

અપત્તયા, સ્ત્રી. (યા.) લોક લજ્જા, લોકોથી ડરવું.

અપત્તિષ્ણુ, વિ. (ષ્ણુઃ ણુઃ ણુ.) લોકથી લાજે તે, શા-

રમાળ.

અપ્રથ, ન. (થં) અપ્રાપ્ય રસ્તો, અપ્રાપ્ય માર્ગ.

અપ્રથિન, પુ. (પંથાઃ) અપ્રાપ્ય રસ્તો, અપ્રાપ્ય રહો.

અપ્રદાન, ન. (નં.) મનગમતો ધંધો, માકરી, ૨. પૂર્વ-

ના ચરીત્ર, ૩. સાંડે કર્મ.

અપદાંતર, વિ. (રઃ રા. રં.) પાશેનો, નજીકનો.

અપદિશં, અ. ખે દીશાનો વચેનો ભાગ.

અપદિશ, પુ. (શઃ) કપટ, ૨. લક્ષ, નિશાન, ૩.

બહાનું, નિમિત્ત.

અપદ્યસ્ત, વિ. (સ્તઃ સ્તા. સ્તં.) મરડાઈ ગએલું, કમ-

રાઈ ગએલું, ખે આપર થએલું.

અપદાહુક. પુ. (કઃ) એક જાતનો વાણી રોગ છે

જેથી હાથ ખોટો થઈ જાય છે.

અપદ્વેશ, પુ. (શઃ) અશુદ્ધ, અપશુદ્ધ.

અપદાન, ન. (નં.) નાસી જવું, ભાગી જવું.

અપર, વિ. (રઃ રા. રં.) અન્ય, ખીજું, સ્ત્રી ગર્ભ-

સ્થાન, કમળ, ગર્ભાશય, ન. હથીની પાછલી

જંગનો પછવાડનો ભાગ.

અપરસર, ન. (રં) એકસરખું, ક્રિયાનું નૈરંતર્ય.

અપરાજિતા, સ્ત્રી. (તા.) વિષય કાંતા નામની એક

ઐષધી છે, કોયલવેલ, ગરણીનીવેલ. [પુરુષ.

અપરાહ્ વૃક્ષાન્ક, પુ. (ત્કઃ) જેનું પાણુ-નાશિન સૂકે તે

અપરાધ, પુ. (ધઃ) અન્યાય, યુદ્ધ, ચુક, તકસીર.

અપરાહ્, ન. (હં) દહાડાના ખે ભાગ કીધા હોય તો

ખીજો ભાગ, અન્ય પાંચ કીધા હોય તો ચોથો ભાગ.

અપરિમિતગુણગણ. વિ. (જઃ જા. જં.) જેનામાં અપાર

અપરોક્ષ, વિ. (ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) પ્રત્યક્ષ, દેખીતું.

અવર્ણા, સ્ત્રી. (ર્ણા.) પારવતી, પાવતી.

અવલાય, પુ. (વ:) ના કેવી, નકાર, નિષેધ વાક્ય.

અવવર્ગ, પુ. (ર્ગ:) મોક્ષ, ત્યાગ, નાખવું, છોડવું.

અવવર્જન, ન. (ર્જ:) દાન, આપવું, બક્ષીય કરવી.

અવવાદ, પુ. (દ:) નિંદા, નાલશ, ૨. આસા. ૩.

હરણના શિકારની વખતે જે ઘંટા અગર ભુંગણું વગાડે છે તે.

અવતારણ, ન. (ર્ણ:) ઢાંકણું, આચ્છાદન.

અવવિદ્ર. વિ. (દ્ર: દ્રા. દ્રં.) જેને કાણુ પાડ્યું છે તે, કાણાવાણું, આકાવાણું. [નાખેલો, વટખેલો.

અવવિદ્રલોક. વિ. (લ: લા. લં.) મરેલો, મુવેલો. ૨.

અવવેત્ર. પુ. (ત્ર:) હીરા વીગેરેને ખરાખ કાણુ પાડવું.

અવશાદ, પુ. (દ:) ગીચ, હલકો,

અવશાદ, પુ. (દ્ર:) અશુદ્ધ, ગાળ.

અવશામ. વિ. (મ: મા. મં.) શાંતવગર, શાંતીરહીત.

અવષ્ટ, વિ. (ષ્ટ: ષ્ઠ: ષ્ઠ.) વિપરીત, પ્રતિકૂળ, વાંકો.

અવસદ, પુ. (દ:) ગીચ.

અવસર્વ, પુ. (ર્વ:) ખાતમીદાર, જશુદ, ખખર આપનારો.

અવસગ્ય, વિ. (વ્ય: વ્યાં. વ્યાં.) જમણીઆજી, ૨. ઉલટું, અવલું.

અવસ્કર, પુ. (ર:) ગાડાનો કોઈએક ભાગ.

અવસ્નાત, વિ. (ત: તા. તં.) નાહેલો, મરીગયેલાં વાસ્તે નાહેલો તે.

અવસ્મૃતિ. વિ. (તિ: તિ: તિ.) ભુલનારો, વિસરનારો.

અવહાર, પુ. (ર:) ઉઠાવી લઈજવું, જખરદસ્તીથી લેવું.

અવહૃતવિજ્ઞાન. વિ. (ન: ના. નં.) જેનું સોન ગયું તે, ગાંડો થએલો, ભમી થએલો.

અવાગ, પુ. (ગ:) આંખની બહારની આજીનો ખુણો-કટાક્ષ. ૨. તિલક, કપાલમાં ટીલું કરે છે તે.

અવાચી, સ્ત્રી. (ચી) દક્ષિણ દિશા. [વાળો વાકુ.

અવાન, ન. (નં:) ગાંડ, યુંદદ્વાર. ૨. યુદ્ધસ્થાને રહેવા.

અવોપતિ, પુ. (તિ:) સમુદ્ર, દરીયા.

અવામાર્ગ, પુ. (ર્ગ:) અધેડાનું ઝાડ.

અવામૃત્યુ. પુ. (ન્યુ:) એકાએક જે મોત આવે છે તે.

અવારણીય. વિ. (ય: યા. યં.) જેનો પાર નહીં તે, નહીં પોઆય એવું. [સ્વહંદ.

અવાવૃત, વિ. (ત: તા. તં.) સ્વતંત્ર, અપખખતીઆર,

અવાસન, ન. (નં:) ઠાર મારીનાખવું.

અવિ, અ. નિંદા, ૨. સવાલ, ૩. શક, શંકા, હીક, ૫. બચ. છતાંદી છે

અવિત્ત, ન. (ત્ત) અંગાર, વસ્તેવ.

અવિખાન, ન. (નં:) ઢાંકણું, આચ્છાદન.

અવિનદ્ર, વિ. (દ્ર: દ્રા. દ્રં) દીલપર કપડાંવાળો,

અવીચ્ચ. વિ. (ચ્ય: ચ્યા. ચ્યં.) જે ધણોજ સ

અવુષ્ય. વિ. (વ્ય: વ્યા. વ્યં.) પાપી, દુષ્ટ, દુલક

અવુનરન્વય. વિ. (ય: યા. યં.) જે પાછુ ન આ

મુવેલું, મરેલું. [હત

અવૂ, પુ. (વ:) ચોખ્ખાના લોટનાં બનાવેલાં પૂડા-

અવૂર્ચમાળ. વિ. (ળ: ળા. ળં.) અપૂણું, અધુરું.

અવૃથકમન્ગલ. વિ. (લ: લા. લં.) એકજ ધરમ

જેનો ધરમ ખીજો નહીં તે.

અવૃથકૃષ્ણી. વિ. (ષ્ઠી: કૃષ્ણી: કૃષ્ણી.) સર્વ વસ્તુમા

પદાર્થમા ધરમ છે એવું માનનારો, બિદ

રહીત—વગર.

અવેય. (ય: યા. યં.) પીવાને લાયક નહીં તે.

અવેગંડ, વિ. (ડ: ડા. ડં.) કોઈ માણુશને કુદર

કુંઠપણ અવથવ આછો હોય છે તે.

અવૈષ્ઠલ્ય. ન. (લ્યં:) કાચાપણું, કાચું, કુમણું, અપ્રૈ

અવ, સ્ત્રી. વ. (આવ:) પાણી, જળ.

અવ્યતિ, પુ. (તિ:) વરણ નામનો દેવ.

અવકાંડ, પુ. (ડ:) જે ઝાડની વચ્ચે ઉભા શેઠાં

અને તેનાં મુલીયામાંથી કુટ થાય છે તે.

અવગુણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) વ્યાકુળ,

અવતકર્ચ. વિ. (ર્ચ: કર્ચા. કર્ચ.) જે વીસે ખ્યાલ

તા નહીં આવે તેવું.

અવતિદ્રંદ્ર. વિ. (દ્ર: દ્રા. દ્રં.) નહી માંડીવળા

એવું, નહી નીવારણ થાએ એવું, પ્રતી

કરવો.

અવતિદ્રંદ્રતા. સ્ત્રી. (તા.) ઉપલો શબ્દ જીવો. [ર

અવતિદ્રુહ. વિ. (દ્રુહ:) ખીજની અદેખાઈ નહીં

અવતિલભ્યકામ. વિ. (મ: મા. મં.) જેની તૃપ્તિ થ

નથી તે, અતૃપ.

અવતિહત. વિ. (ત: તા. તં.) નહીં માંડીવળાએ એવ

નીવારણ નહીં થાએ એવું. [અતીક્ષિ

અવત્યક્ષ, વિ. (ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) અદૃશ્ય, નદેખાય એવો

૧૨૩. વિ. (મિ: મિ: મિ:) જેનો અમિ મંદ—
મોહા થયો છે તે.

ગન, ન. વિ. (નં) હાથનીયોનો, મુખ્ય નહીં તે.

રત્ત. વિ. (ત: તા. સં.) જે મગર નહીં તે,
લાલસ, બલો.

રાણવિદ. વિ. (ત. વ.) અસાન, સુરખ, કોઈ પ-
ણ પ્રકરણ પ્રમાણથી મુકવાને જે અશક્ય તે,
મેવકુંક.

હત, વિ. (ત: તા. તં.) જે ખેતર હજેકરીને ખેડું
નથી તે. [તતા, સુતક.

ત્યત્ય. ન. (ત્યં.) અટ-ડકાવ, અશુદ્ધિ, અપવિ-
ત્ર્ય, વિ. (દ્ય: દ્યા. દ્યં.) હાથ નીચેનો, મુખ્ય નહીં તે.

તરસ, સ્ત્રી. વ. (સ:) દેવતાઓની સ્ત્રીઓ.

વેશ. વિ. (શ: શા. શં.) જેનાથી તરાવું નથી તે,
જેને તરતા આવડું નથી તે. [તાં તે.

લ, વિ. (લ: લા. લં.) જે ઝાડને ફળ નથી આવ-
જ, વિ. (જ: જા. જં.) સાર વગરનું ખોલવું, મતલ-
બીનાનું ખોલવું. [ધણી નીકળે છે તે.

લમુલ, વિ. (લ: લા. લં.) જેના મોહામાંથી ગાળ
વિંદુ. પુ. (લુ:) પાણીનું ટપકું. [નિર્આશ્રીત.

મુ. વિ. (મુ: મુ: મુ.) જેને સોખતી—મીત્ર—ભા-
ધ્યંદ નથી તે, અનાશ્રીત, અનાથ, ગરીબ.

ર, ન. (રં.) આકાશ, ૨. વસ્ત્ર, કપડું.

રિષ, ન. (રં) ચણા વીગેરે સેકવાનું વાસણ.

રીષ, ન. (રં) ચણા વીગેરે સેકવાનું વાસણ,
પુ. (ર:) ૨. નાભાગનો દીકરો, અંબરીષ સુર્ય વં-
શી રાજા.

લા, સ્ત્રી. (લા) સ્ત્રી, નારી, ખાચડી.

લઘ, પુ. (લઃ) વેશ્યાને પેટે બ્રાહ્મણથી પેદા થયેલો
છોકરો. ૨ હરિતપ, હાથી હાકનાર, માવદ.

લઘા, સ્ત્રી. (લઃ) એકકુલનું ઝાડ જેને જીવું કેહે છે.
૨. પાઠ મૂળ, પાઠા.

ળા, સ્ત્રી. (ળા) મા, ૨. પાર્વતી.

ળા, વિ. (ળ: ળા. ળં.) નિર્માધ.

ળાંચ. વિ. (ળ: ળા. ળં.) અંબુ શુદ્ધ જીવો.

ળિકા, સ્ત્રી. (ળા.) પાર્વતી, મહાદેવની સ્ત્રી.

વુ, ન. (વુ) પાણી, જળ.

વુકળ, પુ. (ળ:) પાણીનું ટપકું.

મંજુજ, ન. (જં.) કમળ.

મંજુમુત, પુ. (ત) મેહ, મેધ, વરસાદ.

મંજુકૃત, વિ. (ત: તા. તં) મોમાંથી થક પડતાં ખોલવું.

મજ્જ, પુ. (જ્ઞ:) મંદ્ર, શંખ, ન. (જ્ઞં) કમળ.

મમ્મિ, પુ. (મ્મિ:) દરીયો, સમુદ્ર.

મમ્મિકા, પુ. (ક:) સમુદ્રકીણ, દરીયાનાં કીણ.

મજ્જમવ. પુ. (વ:) શ્રદ્ધદેવ.

મજ્જયોનિ, પુ. (નિ:) શ્રદ્ધદેવ, શ્રદ્ધા.

મંજ્ઞનાપતિ, પુ. (તિ:) સૂર્ય, સુરજ.

મન્દ, પુ. ન. (મ્દ: મ્દં.) વર્ષ, વરસ, પુ. (મ્દ:) મેધ,
મેહ, વરસાદ, ૨. એક પહાડ છે, ૩. વનસ્પતિમાં
મુસ્તા, મોથા.

મન્મજ્ઞ. વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) પાણી પીને રહેનારો.

મન્મજ્ઞ. વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) ઉપલો શુદ્ધ જીવો.

મન્મજ્ઞાણ, ન. (જ્ઞં) અપવીત, નાપાક.

મમય, ન. (યં) કાળા વાળાનું મુખીયું.

મમયા, સ્ત્રી. (યા) હડ, હરડે, હરતકી.

મમજ્ઞ. વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) જે ખાવાને યોગ્ય નહીં
તે, નહીં ખવાય તેવું. [નહીં તે ખાનારો.

મમજ્ઞમહિન્. વિ. (હી. ક્ષી. ક્ષી.) જે ખાવાલાયકનું

મમદ્ર. વિ. (દ્ર: દ્રા. દ્રં.) અશુભકારક, અરાખ. ન.

(દ્રં.) પાપ, દુરાચરણ.

મંમસ, ન. (મ:) પાણી, જળ.

મમાષણ, ન. (ળં) મુંગાપાણું, મુપ રહેવું.

મમિક, વિ. (ક: કા. કં) કામાતૂર, કામી.

મમિક્રમ, પુ. (મ:) શુરવીરનું શત્રુની સામેજનું. [આર.

મમિકામિક. વિ. (ક: કા. કં.) સ્વતંત્ર, આપઅપવી-

મમિકયા, સ્ત્રી. (યા.) નામ, કીર્તિ. ૨. કાંતી.

મમિગ્રહ, પુ. (હ:) ફરીપાદ.

મમિગ્રહણ, ન. (ળં) ચોરી કરવી. [ડચા તે.

મમિગૃહીતવાણિ. વિ. (ળિ: ળિ: ળિ.) જેને હાથ જો-

મમિષાતિન્. પુ. (તી.) શલુ, દુશ્મન.

મમિચાર, પુ. (ર:) હિસાકર્મ, હિસાકરવી, જીવલેલો.

મમિજન, પુ. (ન:) વંશ, કુલ, ૨. કુલનો મુખ્ય, કુલમાં
દીવો, ૩. ચાકરણ, નોકરણ.

મમિજાત, વિ. (ત: તા. તં.) કુળોત્પન્ન, કુલીન, કુળ-

વાળો, ૨. પંડીત, નીતીવાળો. [સ્ત્રી. (જિત) ખપોર.

મમિજિત્. વિ. (

અન્નિકાંગ, ન. (ગં) પુરુષનો કમરબંદ, પટકો, કટિ બંધન.

અન્નિકાર, પુ. (રઃ) અધિકાર, અખતીયાર.

અન્નિક્ષપ, પુ. (વઃ) ઠપકો; દોશ. [જાણું.

અન્નિગત, વિ. (તઃ તા. ત.) મેળવેલું, સંપાદીત, ૨.

અન્નિત્યકા, સ્ત્રી. (કા) પહાડ ઉપરની ઉંચી જમીન.

અન્નિર્મલત્તન, વિ. (ત્તી. ત્તિની. ત્તિ.) અધરમી, પાપ કર્મ કરનારો.

અન્નિદંડનેત્ર, પુ. (તા.) યમ, જમ, યમરાજ.

અન્નિદાવ, વિ. (વઃ વાં. વં.) લાકડાંનું, લાકડાથી બનેલું.

અન્નિદેવિક, વિ. (કઃ કી. કં.) દેવસંબંધી, પરમાર્થ સંબંધી,

અન્નિપ, પુ. (વઃ) પ્રભુ, માલિક, ધણી, મહેબ.

અન્નિમ, પુ. (મૂઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.

અન્નિમૈતિક, વિ. (કઃ કી. કં.) ભુતસંબંધી, શરીરસંબંધી.

અન્નિરુદ્ધસમાધિયોગ, વિ. (યા. ગા. ગં.) અતી લક્ષ લગાડીને ઈશ્વરનું ધ્યાન ચીંતન કરે છે તે.

અન્નિરોહિણી, સ્ત્રી. (ળી) નીસરણી, દાદરો, સીડી.

અન્નિલોકનાથ, પુ. (થઃ) ઈશ્વર, જગતનો સ્વામી-ધણી.

અન્નિવાસન, ન. (નં) સુગંધી કરવું

અન્નિવિન્ના, સ્ત્રી. (ન્ના) એક પુરુષ ધણી બહારી પર.

હ્યો હોય તેમાંની પહેલી પરણેલી બાઈડી.

અન્નિશ્રવણી, સ્ત્રી. (ળી.) મુઢો.

અન્નિષ્ઠાન, ન. (નં) પહાડું, ૨. ગામ, સહેર, ૩. પ્રભાવ, ૪. ખેસવું. ૫. રહેવાની જગા.

અન્નિવેતગ્યા, સ્ત્રી. (ગ્યા.) બીજી બાઈડી પરણવાસાં પહેલી પરણેલી બાઈડીને જે પૈસા આપવા પડે છે તે બાઈડી.

અન્નિવેદ્યા, સ્ત્રી. (દ્યા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

અન્નિક્ષિપ, વિ. (પઃ પા. પં.) ઠપકો પાંમેલું, દોશ પાંમેલું.

અન્નિકૃત, પુ. (તઃ) અધિકારી. [ખેવકું.

અન્નિકૃતાત્મન, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મ.) અસ્તાંગી, મુરખ

અન્નીન, વિ. (નઃ ના. નં.) સ્વાધીન, હસ્તક.

અન્નીર, વિ. (રઃ રા. રં.) ધભરાયલો, વ્યથિતવાળો,

ચપળ, ચંચળ, [રાજ નમે તે.

અન્નીશ્વર, પુ. (રઃ) સહેનશા, જે રાજને બીજા સંધવા

અધુના, અ. હમણાં, હવે.

અન્નષ્ટ, વિ. (ષ્ટઃ ષા. ષં.) લાજવાળું, શરમવાળું.

અન્નભગતુ, પુ. (તા) ઉંદર.

અન્નૌશુક, ન. (કં) ગીમલા ભાગમાં પહેરવાનું કપડું, ધોતિયુ.

અન્નૌજ, પુ. (જઃ) વિખણ.

અન્નૌમુવન, ન. (નં) પાતાળ.

અન્નૌમુલ, વિ. (લઃ લી. લં.) ગીમે મેહોવાળો.

અન્નૌલ, પુ. (લઃ) અધિકારી, અખતીયારવાળો, વિ. (લઃ લા. લં.) પ્રત્યક્ષ, દેખેતું.

અન્નૌલિપદબ્જનેત્ર, વિ. (ત્રઃ ત્રા. ત્રં.) કમળકરતાં જેની આંખ (નેત્ર) ખુલ્લુમુરત હોય છે તે.

અન્નૌવસાય, પુ. (યઃ) ઉચ્છવ, ઉત્સાહ.

અન્નૌયાપ, પુ. (કઃ) મહેતાજી, શીખવનારો.

અન્નૌયાર, પુ. (રઃ) તર્ક, કયાસ.

અન્નૌવસાયયુક્ત, વિ. (ત્રઃ ત્રા. ત્રં.) જેણે દંડ નિશ્ચય કીધો છે તે.

અન્નૌત્તમવિદ, પુ. (તઃ) શ્રદ્ધાપિતા, શ્રદ્ધા જાણનારો, વેદ જાણનારો.

અન્નૌવ, વિ. (વઃ વા. વં.) દક્ષણ, અશાશ્વત.

અન્નૌદા, સ્ત્રી. (દા.) એક પુરુષ ધણી બાઈડી પરણેલી હોય તેમાંની પહેલી પરણેલી બૈરી. [કેહવુંતે.

અન્નૌવણા, સ્ત્રી. (ળા.) કોઈપણ કામશાસ્ત્ર પ્રાર્થના કરીને

અન્નૌવ, વિ. (ગઃ ગા. ગં.) માર્ગસ્થ, રસ્તે ચાલનારો, વટેમાર્ગી, મુશાફર. [મુશાફર.

અન્નૌનીન, વિ. (નઃ ના. નં.) રસ્તેજનારો, વટેમાર્ગી,

અન્નૌન, પુ. (ધા.) માર્ગ, રસ્તો, રાહ.

અન્નૌન્ય, વિ. (ન્યઃ ન્યા. ન્યં.) માર્ગસ્થ, મુશાફર.

અન્નૌર, પુ. (રઃ) યત્ન, જત્ન. [ક્લિવજ.

અન્નૌર્યુ, પુ. (ર્યુઃ) જે બ્રાહ્મણ યજ્ઞવેદ જાણે છે તે

અન્નૌન્ત, ન. (ન્ન.) સૂર્ય ઉગ્યા પહેલાં અથવા અસ્ત પામ્યા પછી પડતું અજવાળું, ઝળઝળું.

અન્નૌકર, ન. (રં) ન કેહવાલાએક બોલવું, હલકો સુકન.

અન્નૌંગ, પુ. (ગઃ) મદન, કામ, ન. આકાશ, મન.

અન્નૌલ, વિ. (લઃ લા. લં.) મેલું, કચરાવાળું, ગંદું.

અન્નૌહ, સ્ત્રી. (હાંહી. હા હી.) ગાય, પુ. (હાન.) બળદ

અન્નૌલક્ષ, વિ. (લઃ લા. લં.) પ્રત્યક્ષ નહીં તે.

અન્નૌયાય દિવસ, પુ. (સઃ) તેહવાર, પર્વ, પરવ.

અન્નૌજન, ન. (નં.) વિખણ.

અનૈત, ન. પુ. (તઃ તં.) આકાશ. વિ. (તઃ તા. તં.) અમ-
યાદ, અપાર, ધાતું. પુ. શેષ નામનો સાપ, ૨. વિષ્ણુ.
અનૈતક, વિ. (કઃ કા. કં.) જેનો છેડો નથી તે, છેવટ
વગરનું.

અનૈતગુણ, વિ. (ળઃ ણા. ણં.) જેના અપારથુણ છે તે.
અનૈતધાર, વિ. (રઃ રા. રં.) અપાર, ધાતું.
અનૈતમાયિન, વિ. (યી. યિની. યિ.) ધણો કપડી, ડગ.
અનૈતશક્તિ, વિ. (ક્તિઃ ક્તિઃ ક્તિ.) અપાર સક્તિવાળો.
અનૈતા, સ્ત્રી. (તા.) પૃથિવ. ૨ વનસ્પતીમાં ધમાસો, અ-
ગ્નિશિખા. દુર્વા, દ્રો. ઉપણસારી.
અનૈત્રિક, વિ. (કઃ કા. કં.) અપાર, અપરંપાર.
અનૈતગતમનોરય, વિ. (યઃ યા. યં.) ગીરાશ, આ-
શા ભંગ થયેલો.

અનૈતતા, સ્ત્રી. (તા.) સ્વતંત્રતા, આપઅપતીયારી.
અનૈતભૂત, વિ. (તઃ તા. તં.) વગર અજન્મભવેલું.
અનૈતજ, પુ. (જઃ) મદન, કામ. [યોગ્ય.
અનૈતમત, વિ. (તઃ તા. તં.) વગર કબુલ કીધેલું, અ-
અનૈતચોદિત, વિ. (તઃ તા. તં.) ખીજાએ જેની પ્રે-
રણા કીધી નથી તે.

અનૈતભાવ, વિ. (વઃ વા. વં.) એકચિત્તવાળો, જેણે
હૃદય ઉપર ચિત્ત રાખેલું છે તે.

અનૈતવૃત્તિ, વિ. (ત્તિઃ ત્તિઃ ત્તિ.) એકાગ્રચિત્તનો, જેણે
એક જગોયે ધ્યાન લગાડ્યું છે તે.

અનૈતવૃત્તિ, ન. (ત્તિઃ) કુમારીકા, જે કોઈસાથે પરણી
નથી અથવા જેણે ભાગ કીધો નથી એવી.

અનૈતવૃત્તિ, વિ. (ત્તિઃ ત્તિઃ ત્તિ.) અનૈતવૃત્તિ,
જેણે એકજ વીષય ઉપર લક્ષ લગાડ્યું છે તે.

અનૈતવૃત્તિ, વિ. (તઃ તા. તં.) અયોગ્ય.

અનૈતવૃત્તિ, વિ. (વઃ વા. વં.) શરમવાળો, લાજવાળો, ૨.
એશરમો.

અનૈતવૃત્તિ, પુ. (રઃ) જે ચીજ ઉપર આપણા કાંઈ હક્ક
નહીં છતાં તેપર માલકી રાખનારો.

અનૈતવૃત્તિ, વિ. (યઃ યા. યં.) કોઈજીજ સત્તામાં
નહીં તે. [એક.

અનૈતવૃત્તિ, અ. હિચ્છા વગરનો, અકસ્માત, એકા-
અનૈતવૃત્તિ, ન. (તં.) હિચ્છાથી ઉલટું તે, હિચ્છીતાર્થ
વીરુદ્ધ તે, અનિચ્છિત. [કંજીશ.

અનૈતવૃત્તિ, વિ. (ચઃ ચા. ચં.) સૂંમ, બખીલ, કૃપણ

અનૈત, પુ. (યઃ) જીવો રમવાનીટિવ, ૨. ક્રમ.
નશીબ, ૩. વિપત્તિ, ૪. અવિવેક.

અનૈતક, ન. (કં) સારવગરનું, નકાસું.

અનૈત, પુ. (લઃ) દેવતા, વસ્તેવ, અગ્નિ.

અનૈતમૈવ, વિ. (વઃ વા. વં.) પાપ વગરનો.

અનૈતવગાદ્ય, વિ. (દ્વાઃ દ્વાઃ દ્વાઃ) બુદ્ધિને જે અગમ્ય તે,
સમજવાને મુશ્કેલ.

અનૈતધાનતા, સ્ત્રી. (તા.) ગફલત, ભૂલ, દુર્લક્ષ, ખેભાની.

અનૈતવરત, ન. (તં.) નિરંતર, નિત્ય, હમેશાં.

અનૈતવરાર્થા, વિ. (ધ્યાઃ ધ્યાઃ ધ્યાઃ) પ્રસૂત, શ્રેષ્ઠ, મુખ્ય.

અનૈતસ્કર, વિ. (રઃ રા. રં.) સાક્ષ, સ્વચ્છ, નિર્મળ.

અનૈતવૃત્તિ, વિ. (નઃ ના. નં.) જેની બુદ્ધિ બગ-
ડીછે તે, ગાંડો.

અનૈતવમ, વિ. (મઃ મા. મં.) સરખો, બરાબરનો, સ-
મતોલ.

અનૈતવસ્થાન, વિ. (નઃ ના. નં.) ચંચળ વૃત્તિવાળો, જેનું
ચિત્ત સ્થિર નથી તે.

અનૈતવસ્થિત, વિ. (તઃ તા. તં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

અનૈતવસ્થિતાત્મન, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મા) જેનો આત્મા
સ્થિર નથી તે.

અનૈત, ન. (નઃ) ગાડું, ખટારો.

અનાકુલ, વિ. (લઃ લા. લં.) સ્થિર, સ્વસ્થ.

અનાગતાત્ત્વા, સ્ત્રી. (તા) જે આપડીને અડકાવ આવે.
લો નથી તેવી સ્ત્રી.

અનૈતસૂચક, વિ. (કઃ કા. કં.) જે ખીજાની ઈર્ષા કરતો
નથી તે.

અનૈતસૂચ, વિ. (યુઃ યુઃ યુ.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

અનાત્મ, ન. (ત્મયં.) પોતીકા કુટેબમાં ફૂરતા કરવી તે-
નિદેયપણું કરવું તે. [તા ભંગ કરનારો.

અનાદિશ્ચકર, વિ. (રઃ રા. રં.) હુકમ તોડનારો, આ-

અનાદર, પુ. (રઃ) તિરસ્કાર.

અનાત, પુ. (ત્તઃ) આરકું, પોતીકું નહીં તે, ખીજાનું.

અનાયક, વિ. (કઃ કા. કં.) ધણીવગરનું, માલક-
વગરનું, સરદાર વગરનું.

અનામય, ન. (યં.) તંદુરસ્ત, આરોગ્ય.

અનામિકા, સ્ત્રી. (કા.) હાતના અંચુડાપદિથી લીજું આં-
ગળું, છેલેથી ખીજું આંગળું, વચ્ચે આંગળું.

અનારત, ન. (તં.) નિરંતર, નિત્ય, હમેશાં,

અનુપસ્કૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) નિહોંધી, જેનેદોષ નથી તે.
અનુપૂર્વશ્ચ, અ. (શઃ) પ્રારંભથી, આગળથી, મુળથી,
શુરૂઆતથી.

અનુપેત, વિ. (તઃ તા. તં.) જુદો, પારકો, સગો નહીં તે.
અનુક્રમ, પુ. (અઃ) માં આપના હોકમથી ચાલનારી
દીકરો.

અનુબલ, ન. (લં.) ફોજ, લશ્કર.

અનુબોધ, પુ. (અઃ) પાછળથી સમજ, ર. જે ચીજની
વાસ ગઈ હોય તેમાં પાછી વાસ લાવવી.

અનુભવ, પુ. (અઃ) અજમાવેલ, તપાસથી નિશ્ચય,
સાક્ષાત્કાર. [અનુભવ નિશ્ચય.

અનુભાવ, પુ. (વઃ) દૃઢ નિશ્ચય, પ્રભાવ, સાધુની
અનુભૂયમાન, વિ. (ના ના. નં.) હાલ જેનો અનુભવ
થાએ છે તે.

અનુમતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) સ્વીકાર, ર. જે પુનેમને દીવશે
અંદરમાં સાફ દેખાતો નથી તે પૂનમ.

અનુમન્યમાન, વિ. (નઃ ના. નં.) માનનારો. [મરનારો.

અનુમરિષ્યત, વિ. (વ્યન્. વ્યંતી. વ્યન્.) લક્ષ લગાડીને

અનુયોગ, પુ. (ગઃ) પ્રશ્ન, સવાલ. [મતો તે.

અનુરક્તપ્રજ, વિ. (જઃ જા. જં.) પ્રભને વહાણો—ગ.

અનુરોધ, પુ. (અઃ) અનુકુલતા.

અનુભાવ, પુ. (વઃ) બહુ શોક ભરેલું ભાષણ, વિલાપ.

અનુભિષાગ, વિ. (ગઃ ગા. ગં.) જેનું દીલ ઓટલાથી—
શુ આડથી ખરડાએલું છે તે. [જીવાયાદાર.

અનુવક્ત, વિ. (ક્તા. ક્લી. કૃ.) જવાબ આપનારો,

અનુવર્ત્તન, વિ. (ર્ત્તા. ત્તા. ત્તં.) સાથે જનારો.

અનુવચ્ચ, વિ. (શઃ શા. શં) વચ, અનુકુલ.

અનુવર્તન, ન. (નં) ફળ, ખદણો, ર. અનુકુલતા.

અનુવ્રત, વિ. (તઃ તા. તં.) જેપુ એકે કાંઈ તેવું કર-
નારો. પુ. (તા.) સેવક ચાકર.

અનુવાક, પુ. (કઃ) વેદનો ભાગ.

અનુચાય, પુ. (યઃ) મ્હોડું પેર, ર. પશ્ચાતાપ, પસ્તાવું
સ્ત્રી. (યા.) મોહોડા ઉપરનાખીલ.

અનુચાલનપર, વિ. (રઃ રા. રં.) હુકમમાં ચાલનારો,
અનુચારી માનનારો.

(અપઃ બ્બા. બ્બં.) આપણુ, શુસ્ત, થંડો, ઠંડું.
(રઃ) ખીબ જેવું કરવું, ખીબની નક-

અનૂક, ન. (કં) સ્વભાવ, ચાલ. ર. વંશ, કુળ. પુ.
(કઃ) પૂર્વ જનમ.

અનૂક, વિ. (કઃ કા. કં.) જેને નામ આપ્યું તે, જેનું
નામ પાડું છે તે.

અનૂચાન, વિ. (નઃ ના નં) સાંગવેદ શીખેલો.

અનૂચ, અ. સ્પર્શ થવાસાર પાછું પાછું ખોલવું.

અનૂન, વિ. (નઃ ના. નં.) સમપ્ર, સંપૂર્ણ.

અનૂનક, વિ. (કઃ કા. કં.) સમપ્ર, સંપૂર્ણ.

અનૂપ, વિ. (વઃ વા. વં.) ધણા તળાવ આદી વાળો
દેશ, જળપ્રાય ક્ષેત્ર. [કનારો, સૂરજનો સારથિ.

અનૂર, પુ. (રઃ) અરણ્ય નામનો સૂરજની ગાડી હાં-

અનૂહ, વિ. (હઃ હા. હં.) ખે પરવા, ખેડીકર.

અનૂજ, વિ. (જુઃ જુઃ જુ.) વાંકું, પાંચું નહી તે.

અનૂત, ન. (તં.) અસત્ય, જુઠું, ર. કૃષિકર્મ, ખેતિવા-
ડીનો ધંધો.

અનૂતવ્રત, વિ. (તઃ તા. તં.) ઢોંગી.

અનેકપ, પુ. (વઃ) હત્તી, હાથી.

અનેકરંધ્ર, વિ. (પ્રઃ પ્રા. પ્રં.) જેને ધણા કાણાં છે તે.

અનેજત્. વિ. (જન્. જંતી. જત્.) અચલ, સ્થીર,
સ્થાવર. [તે, આંધળો, શક હોય તે.

અનેકમૂક, વિ. (કઃ કા. કં.) જે એકરો અને મુગો

અનેકસ, પુ. (હઃ) કાળ.

અનોકહ, પુ. (હઃ) ઝાડ.

અનોપમ્ય, વિ. (મ્યઃ મ્યા. મ્યં.) જેની ઉપમા નથી તે.

અંતઃપુર, ન. (રં) જનાનખાનું, રાજાની સ્ત્રીનો મહેલ.

અંત. પુ. (તઃ) મરણ, મોત, નાશ, સમાપ્તી, વિ (તઃ
તા. તં) આખરનું.

અંતક, પુ. (કઃ) યમરાજ, જમરાજ.

અંતર, ન. (રં) તકાવત, ર. વચેનો વખત, ૩. અવ
કાશ, પુરસત, ૪. ખાકી, સિલક.

અંતરા, અ. સીવાય, વગર, વચ્ચે.

અંતરાય, પુ. (યઃ) વિઘ્ન, અડચણ, હરકત.

અંતરાલ, ન. (લં) વચ્ચેનો વખત.

અંતરિક્ષ, ન. (ક્ષં) આકાશ.

અંતરોક્ષ, ન. (ક્ષં) આકાશ.

અંતરીપ, ન. (પં) દ્વીપ, ટાપુ.

અંતરીય, ન. (યં) પહેરવાનું કપડું—વસ્ત્ર, ધોતીયું.

અંતરે, અ. મધ્યે, વચમાં.

અંતરેણ, અ. મધ્યે, ર. શીવાય, ૩. તે માટે.

અંતર્ગત, વિ. (તઃ તા. તં.) બુલીગએલો, વીશરી ગએલો.

અંતર્દ્વાર, ન. (રં) છુપું પાડ્યું, યુમ દ્વાર.

અંતર્ર્હો, સ્ત્રી. (હ્રો.) આરુઝાદન, ઢાંક્યું.

અંતર્ર્હિ, સ્ત્રી. (હ્રિઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.

અંતર્મેનસ, વિ. (નાઃ નાઃ નઃ) ઉદાસ, પિન્ન, દલગીર.

અંતર્વૈદિક, પુ. (કઃ) જ્ઞાન પાનામાં દેખરેખ અ-

ગર ચોકશી કરનારો.

અંતર્વાંઙિ, સ્ત્રી. (ત્વી) ગરબીણી સ્ત્રી, ભારેવાસી પાવડી.

અંતર્વાણિ, વિ. (ણિઃ) શાસ્ત્રજ્ઞાણનારો.

અંતાવસાધિન, પુ. (યી) હજમ, વાજ્ઞં.

અતિચરા, સ્ત્રી. (રા.) એક ભતગી વનસ્પતી છે,

જેને પદ્મચારિણી કહેછે.

અતિછલ, પુ. (તઃ) કુલ્લની છલી, ૨. એ એક ભતગી

વનસ્પતી છે, ૩. જલલણ વિશેષ

અતિછલા, સ્ત્રી. (ત્રા.) સુવાળી ભાજી, મેપુની ભાજી

અતિજવ, વિ. (વઃ વા. વં.) અતી વેગવાળું, જલદી જનારું.

અતીચય, પુ. (યિઃ) પરાણો, દુસ્થી યાકીને જમવાળી

વખતે જે કોઈ અકસ્માત આવે તે, રામના

દીકરાનો દીકરો.

અતિનુ, વિ. (નૌઃ નૌઃ નુ) વહાણમાંથી જમીનપર ઉ-

તારેલું, ૨. વહાણની પેલીતરફ, ૩. જેમાં વહાણ

ચાલી ગએલું તેવું પાણી.

અતિપથિન, પુ. (પથાઃ) સારો માર્ગ, સારો રસ્તો.

અતિપાત, પુ. (તઃ) અતિક્રમ. શબ્દ જીવો. [જોરવાન.

અતિવલ, વિ. (લઃ લા. લં.) અગિયું, મહાઅગિયું, અતી

અતિમાલ, ન. (લં) અતિશય, ધણું, અતીશીલું.

અતિમુક્ત, પુ. (કઃ) એક ભતગું કુલનું ઝાડ છે, જેને

કુશરી, કર્પુરી મોગરો કહેછે તે.

અતિમુક્તક, પુ. (કઃ) તીવસનામનું ઝાડ

વિ. ખીયા વગરનું, ધણું છુટું.

અતિરેક, વિ. (કઃ કા. કં.) વનું, અધિક.

અતિવસ્ત્રુ, વિ. (ક્તા. ક્રી. વસ્ત્રુ.) ધણું ખેલનાર.

અતિવાદ, પુ. (વઃ) નિહુર ભાષણ, કડવું ખેલવું.

અતિવિષા, સ્ત્રી. (વા.) એકભતગી આપધી છે, જેને

અંતવિખતી કળી કરી કહેછે.

અતિવેલ, ન. (લં.) અતીશય, ખડું, ધણું.

અતિચાકિના, સ્ત્રી. (તા.) અતી પરાક્રમ.

અતિચાય પુ. (યઃ) ઉત્કર્ષ, વિ. ધણું, પુષ્કળ, ખડું.

અતિચોમન, વિ. (નઃ ના. નં.) શ્રેષ્ઠ, સુંદર.

અતિચોમિન, વિ. (મી. મઃ) ખુબસુરત, સુંદર, ચાર-

ખુબ.

[હું આપવું.

અતિસર્જન, ન. (નં) અતીદાન, ધણું ધરમ કરવું, ધ-

અતિસારકિન, વિ. (ક્રી કિળી. કિ.) જેને અતિ ચાર

થએલો હોય તે.

અંતિક, વિ. (કઃ કા. કં.) પામેનું, નજદિકનું.

અંતિકતમ, વિ. (મઃ મા. મં.) ધણું નજદીકનું.

અંતિકા, સ્ત્રી. (કા) ચૂલો.

અત્તિકાર, સ્ત્રી. (કા) મેટી મેહેન, વડી મેહેન. (નાટ્ય

પ્રકરણમાં.)

અતીંદ્રિય, વિ. (યઃ યા યં.) ઇંદ્રિયોને અગોચર.

અતીવ, અ. અતીશય, ખડું, ધણું, અતીશી. રીશ વાળો.

અંત્યત કોપન, વિ. (નઃ ની. નં.) અતિ કોપિષ્ઠ, ધણી

અયંતીન પુ. (નઃ) ધણું ચાલનારો માણસ.

અત્યય, પુ. (યઃ) મરણ, નાશ.

અત્યર્થ, ન. (યં) અતીશય, ખડું, ધણું.

અત્યાહિત, ન. (તં) મોટી ધાસ્તી, સાહચક્રમં.

અંતિવાસિન, પુ. (સી.) શિષ્ય, ચેલો, ૨. ચંડાળ.

અંત્ય, વિ. (ત્યઃ ત્યા ત્યં.) મેવડનો, છેવડનો, છેલ્લો.

અંત, ન. (તં.) આંતરડું.

અય, અ. મંગલ, ૨. અનંતર. ૩. પ્રારંભ. શરૂઆત. ૪.

પ્રશ્ન, સવાલ. ૫. શક. ૬. અધિકાર. ૭. શો-

ગત, પ્રતિસા,

અયો, અ. ઉપલો શબ્દ જીવો.

અદમ્બ, વિ. (અઃ આ. અં) ખડું, ધણું, પુષ્કળ.

અદમ્બન, ન. (નં.) નદેઆવું, યુમ, અદશ્ય.

અદિતિનંદન, પુ. (નઃ) દેવ.

અદશં, પુ. (ક) આંધળો.

અદટ, ન. (ટ) અખીનો પરાભવ, ધણો વરશાદ પ-

ડો હાટ્યાદી દેરી કોપ, ૨. પ્રારબ્ધ.

અંદિકા, સ્ત્રી. (કા.) ચૂલો.

અંદુક, પુ. (કઃ) સાંકળ, મેડી.

અંદૂક, પુ. (કઃ) સાંકળ, મેડી.

[અંધારું

અંધ, વિ. (અઃ આ. અં.) આંધળો ન. (અં.) અંધઃ કાર

અંધકરિન, પુ. (વુઃ) મહાદેવ.

અંધકાર, પુ. (રઃ) અંધારું.

અંધતમસ્, ન. (સં) અતીશય અંધાર્.

અંધસ્, ન. (ધઃ) અન્ન, અનાજ

અંધુ, પુ. (ધુઃ) કુપો.

[નાજ.

અજ, વિ. (જઃ જા. જં.) આધેલું, ન. (જં.) રાંધેલું અ-

અજઙ્, વિ. (જઃ જા. જં.) અનનથી યુણ તથા વીકા-

ર થાએછે તે, સ્ત્રી. (જા.) એક જાતનું હેડકીનું

દરદહે.

અન્ય, વિ. (ન્યઃ ન્યા. ન્યત્) ખીજે. [કીધી તે.

અન્યચોદિત, વિ. (તઃ તા. તં.) ખીજાએ જેની પ્રેરણા

અન્યતર, વિ. (રઃ રા. રત્.) બેમાનો એક.

અન્યતરેશુઃ, અ. કહી દહોડે.

અન્યત્રી, વિ. (ત્રીઃ ત્રીઃ ત્રિ.) જેની શુદ્ધિ કરી તે.

અન્યેશુઃ, અ. ખીજે દહોડે.

અન્વક્ષં, અ. અનુસરીને.

અન્વક્, અ. અનુસરીને.

અન્વય, પુ. (યઃ) વંશ, કુળ.

અન્વવાય, પુ. (યઃ) વંશ, કુળ.

અન્વાહાર્ય, ન. (ર્વા) માસીક આદ્ર, માસીસો, મસીસો.

અન્વાહાર્યક, ન. (ર્ક) માસીક આદ્ર. [એજિલું.

અન્વિષ્ટ, વિ. (ષ્ટઃ ષ્ઠા. ષ્ઠં) શોધેલું, ગોતેલું, ધુંડેલું,

અન્વિષ્ણ, ન. (ર્ણ) શોધવું, જોવું, ગોતવું, ધુંડવું,

એજવું.

અન્વીયમાન, વિ. (નઃ ના. નં.) લાગેલો, અનુસરેલો.

અન્વેષણ, ન. (ર્ણ) શોધવું, જોવું, ગોતવું, ધુંડવું,

એજવું.

અન્વેષણા, સ્ત્રી. (ણા) ધર્માદિકનો શોધ કરવો.

અન્વેષિત, વિ. (તા. તઃ તં.) શોધેલું, એજિલું, ધુંડેલું.

અપકરુણ, વિ. (નઃ ના. નં.) નિદંય, કૂર, ધાતુક.

અપક્રુષ્ટચેતનઃ, વિ. (નઃ ના. નં.) જેનું મન બ્રહ્મ થયું તે.

અપક્રમ, પુ. (મઃ) ભાગવું, નાસી જવું.

અપકારગીર, સ્ત્રી. (ગીઃ) માંદુલગોડે તેવું બાષણ, ભૂ-

ડું કરે તેવી વાણી.

અપગા, સ્ત્રી. (ગા.) નદી.

અપવન, પુ. (નઃ) અવયવ, શરીરનો ભાગ.

અપચય, પુ. (યઃ) નાશ, નુકશાન, હાની, ર. માન,

સંકાર, ઈજ્જત, આદર.

અપચયિત, વિ. (તઃ તા. તં.) પુન્રેલો, પુન્રાપેલો.

અપચિત, વિ. (તઃ તા. તં.) પુન્રેલો, પુન્રાપેલો.

અપચિતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) પૂજા, ર. નાશ, ૩. પ્રાયશ્ચીત,

૪. ખર્ચ, દાન.

[નરહિત.

અપદાંતર, વિ. (રઃ રા. રં) પાસેનો, પડોસેનો, વ્યવધા

અપદુ, વિ. (દુઃ દુઃ દુઃ) રોગી, નબળો, કમજોર, માંદો.

અપંહિત, વિ. (તઃ તા. તં.) મૂર્ખ.

અપત્ય, ન. (ત્યં) છોકરાં છૈયાં.

[છે તે.

અપત્યકામ, વિ. (મઃ મા. મં.) જેને સંતતીની ઇચ્છા

અપત્યતા, સ્ત્રી. (તા.), દીકરા દીકરીપણું.

અપત્તયા, સ્ત્રી. (યા.) લોક લજ્જા, લોકોથી ડરવું.

અપત્તિષ્ણુ, વિ. (ષ્ણુઃ ણુઃ ણુઃ) લોકથી લાજે તે, શા-

રમાળ.

અપય, ન. (યં) ખરાબ રસ્તો, ખરાબ માર્ગ.

અપયિત, પુ. (વયાઃ) ખરાબ રસ્તો, ખરાબ રહા.

અપદાન, ન. (નં.) મનગમતો ધંધો, સાકરી, ર. પૂર્વ-

ના ચરીત્ર, ૩. સાંઈ કર્મ.

અપદાંતર, વિ. (રઃ રા. રં) પાસેનો, નજીકનો.

અપદિશં, અ. બે દીશાનો વચેનો ભાગ.

અપદેશ, પુ. (શઃ) કપટ, ર. લક્ષ, નિશાન, ૩.

પહાનું, નિમિત્ત.

અપદ્યસ્ત, વિ. (સ્તઃ સ્તા. સ્તં.) મરડાઈ ગએલું, કમ-

રાઈ ગએલું, બે આખર થએલું.

અપદાહુક, પુ. (કઃ) એક જાતનો વાણો રોગ છે

જેથી હાથ ખોટો થઈ જાય છે.

અપખંશ, પુ. (શઃ) અશુદ્ધ, અપશુદ્ધ.

અપયાન, ન. (નં.) નાસીજવું, ભાગી જવું.

અપર, વિ. (રઃ રા. રં.) અન્ય, ખીજું, સ્ત્રી ગર્ભ-

સ્થાન, કમળ, ગર્ભાશય, ન. હથીની પાછલી

જોંગનો પછવાડો ભાગ.

અપરસ્પર, ન. (રં) એકસરખું, ક્રિયાનું નૈરંતર્ય.

અપરાજિતા, સ્ત્રી. (તા.) વિષય કાંતા નામની એક

એપધી છે, કોયલોલ, ગરણીનીવિલ. [પુરુષ.

અપરાદ્ધ પૃથાન્ક, પુ. (ત્કઃ) જેનું ખાણ-ગીશન ચૂકે તે

અપરાધ, પુ. (ધઃ) અન્યાય, અનુહો, ચુક, તકસીર.

અપરાદ્ધ, ન. (દ્ધં) દહાડાના બે ભાગ કીધા હોય તો

ખીજો ભાગ, અને પાંચ કીધા હોય તો ચોથો ભાગ.

અપરિમિતગુણગણ, વિ. (ણઃ જા. જં.) જેનામાં અપાર

સારા-ઉત્તમ યુણ છે તે.

અપરેશુઃ, અ. ખીજે દહોડે.

પ્રદીપ્તાગ્નિ. વિ. (પ્રિ: પ્રિ: પ્રિ.) જેનો અગ્નિ મંદ—
વેણી થયો છે તે.

પ્રધાન, ન. વિ. (નં) હાથનીચેનો, મુખ્ય નહીં તે.

પ્રમત્ત. વિ. (ત્ત: ત્તા. ત્તં.) જે મગર નહીં તે,
સાલસ, બલો.

પ્રમાણવિદ. વિ. (ત્ત. વ્.) અત્તાન, સુરખ, કોઈ પ-
ણ પ્રકરણ પ્રમાણથી ચક્રવાને જે અચક્ષુ તે,
ખેવકુંડ.

પ્રમહત્, વિ. (ત: તા. તં.) જે ખેતર હજેકરીને ખેડ્યું
નથી તે. [ત્રતા, સુતક.

પ્રમાણવ્ય. ન. (ત્વં.) અટ-ડકાવ, અશુદ્ધિ, અપવિ-
ત્રપ્રાપ્તિ. (ત્વ: દ્યા. દ્યં.) હાથ નીચેનો, મુખ્ય નહીં તે.

પ્રમરસ, સ્ત્રી. વ. (સ:) દેવતાઓની સ્ત્રીઓ.

પ્રવેશ. વિ. (શ: શા. શં.) જેનાથી તરતું નથી તે,
જેને તરતા આવડતું નથી તે. [તાં તે.

પ્રફલ, વિ. (લ: લા. લં.) જે ઝાડને ફળ નથી આવ-
વત્, વિ. (લ: લા. લં.) સાર વગરનું ખેલવું, મતલ-
બીનાનું ખેલવું. [ધણી નીકળે છે તે.

પ્રવદ્મુલ. વિ. (લ: લા. લં.) જેના મોઢિયાથી ગાળ
પડેલું. પુ. (લ: લા. લં.) પાણીનું ટપકું. [નિર્મ્યાત્રીત.

પ્રવંધુ. વિ. (ધુ: ધુ: ધુ.) જેને સોંપતી—મીત્ર—ભા-
ધ્યંદ નથી તે, અનામીત, અનાથ, ગરીબ.

પ્રવર, ન. (રં.) આકાશ, ર. વસ્ત્ર, કપડું.

પ્રવરિષ, ન. (ર્ષ) ચણા વીગેરે સેકવાનું વાસણ.

પ્રવરીષ, ન. (ર્ષ) ચણા વીગેરે સેકવાનું વાસણ,
પુ (ર્ષ) ર. નાભાગનો દીકરો, અંબરીષ સુર્ય વં-
શી રાજા.

પ્રવ્તા, સ્ત્રી. (તા) સ્ત્રી, નારી, ખાચડી.

પ્રવત્, પુ. (વ:) વેશ્યાને પેટે પ્રાણીયથી પેદા થયેલો
છોકરો. ર હરિતપ, હાથી હાકનાર, માવદ.

વંષા, સ્ત્રી. (શ:) એકપ્રકારનું ઝાડ જેને જીંદું કેહે છે.

ર. પાઠ મૂળ,

વા, સ્ત્રી. (વા) મા

વાચ, વિ. (વ: વા

વાચ. વિ. (વ: વા

વાચ, સ્ત્રી. (વા. (

વંશ, પુ. (વ) પાણી

વંશ, પુ. (વ: (ળ:)

અંબુજ, ન. (જં.) કમળ.

અંબુમત્, પુ. (ત) મેહ, મેધ, વરસાદ.

અંબુકૃત, વિ. (ત: તા. તં) મ્હોમાંથી થક પડતાં ખેલવું.

અન્ન, પુ. (ન્ન:) અંદ્ર, શંખ, ન. (ન્નં) કમળ.

અન્નિ, પુ. (ન્નિ:) દરીયો, સસુદ્ર.

અન્નિકફ, પુ. (ફ:) સસુદ્રકીણ, દરીયાનાં કીણ.

અન્નમવ. પુ. (વ:) 'અન્નદેવ.

અન્નયોનિ, પુ. (નિ:) 'અન્નદેવ, 'અન્ના.

અન્નિનાપતિ, પુ. (તિ:) મૂર્ય, સુરજ.

અન્ન, પુ. ન. (ન્ન: ન્નં.) વર્ષ, વરસ, પુ. (ન્ન.) મેધ,
મેહ, વરસાદ, ર. એક પહાડ છે, ૩. વનસ્પતીમાં
સુસ્તા, મોથા.

અન્નમ્લ. વિ. (ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) પાણી પીને રહેનારો.

અન્નમ્લ. વિ. (ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

અન્નમ્લ, ન. (વ્યં) અપવીત, નાપાક.

અમય, ન. (યં) કાળા વાળાનું મુખીકું.

અમયા, સ્ત્રી. (યા) હડ, હરડે, હરતકી.

અમલ્ય. વિ. (લ્ય: લ્યા. લ્યં.) જે ખાવાને યોગ્ય નહીં
તે, નહીં ખવાય તે. [નહીં તે ખાનારો.

અમલ્યમલિન. વિ. (લી. લિણી. લિં.) જે ખાવાલાયકનું

અમલ. વિ. (લ: લા. લં.) અશુભકારક, ખરાબ. ન.

(લં.) પાપ, દુરાચરણ.

અમલ, ન. (મ:) પાણી, જળ.

અમાલ, ન. (ળં) મુંગાપણું, મુપ રહેવું.

અમિક, વિ. (ક: કા. કં) કામાતૂર, કામી.

અમિકમ, પુ. (મ:) સુરવીરનું શત્રુની સામેજનું. [આર.

અમિકામિક. વિ. (ક: કા. કં.) સ્વતંત્ર, આપઅપતી-

અમિલ્યા, સ્ત્રી. (લ્યા.) નામ, કીર્તિ. ર. કાંતી.

અમિલ્ય, પુ. (લ્ય:) ફરીપાદ.

અમિલ્ય, ન. (ળં) ચોરી કરવી. [ડયા તે.

અમિમૃદાતપાણિ. વિ. (નિ: ણિ: ણિ.) જેને હાથ જો-

(તી.) શલુ, દુશ્મન.

(ર:) હિંસાકર્મ, હિંસાકરવી, જીવલેલો.

ન: વંશ, કુલ, ર. કુલનો મુખ્ય, કુલમાં
ચાકરલોક, નોકરલોક.

(ત: તા. તં.) કુળોત્પન્ન, કુલીન, કુળ-

પંડીત, નીતીવાળો. [સ્ત્રી. (જિન્) અધાર.

(જિન્.) જીતનારો, પુ. (જિન્.) વિધ્ય,

અપેનન, મ. (નં) દુશ્મનની સામે બચકર લઇને જવું.

મિષ્ટ, વિ. (ત: તા. તં.) સ્તુતી પામેલો.

મિસંવાત, પુ. (તા.) લઢાઈ, યુદ્ધ, જંગ. [સંયુક્ત.

મિસંહત. વિ. (ત: તા. તં.) જોડેલું, એક કરેલું,

મિસર, પુ. (ર:) અગ્રથર, ચાકર.

મિસારિકા, સ્ત્રી. (કા.) ચારના હુકમથી ઠરવેલી જ-
ગાએ જનારી મૈરી.

મિમ્હર. વિ. (ર: રા. રં.) બધી જનારી, ચોર, છુ-
ટનારી. [મિલો, પરાજય થયેલો.

મિમ્હત, વિ. (ત: તા. તં) હારી ગએલો, પરાજય પા-

મિમ્હાર, પુ. (ર:) ચોરી કરવી, ર. ફરીયાદ.

મિમ્હિત, વિ. (ત: તા. તં.) ફેટેલો, ગરીબ થઈ ગયેલો

મમીક, વિ. (ક: કા. કં.) કામાતુર, કામી.

મમીક્ષ્ણ, અ. નિરંતર, વારંવાર, હમેશાં.

મમીસ્ત, વિ. (ત: તા. તં.) ઈષ્ટ, પ્રીય, દોસ્ત, મીત્રી
ર. ઈચ્છત.

મમીર, પુ. (ર:) આહીર, ગોવાલ, ગવળી.

મમીર, સ્ત્રી. (ર:) વનસ્પતીમાં સહસ્ર મૂળી, સતાવરી,
વિ. (ર: ર: ર.) ધીક, છાતીવાળો, હીમ્મત વાળો,
ખીકણ નહી તે. [તાવરી જેને ફેટેછે તે.

મમીરુક્તી, સ્ત્રી. (બી.) વનસ્પતીમાં સહસ્રમૂળી, સ-
મીર્ષગ, પુ. (મ:) ગાળો આપવી.

મમીરુ, પુ. (બુ.) દોરી. ર. કીરણ.

મમીટ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) અત્યંત પ્રીય, ધણો વહાલો.

મમીરુ, જુ. (હ) કમળ.

મમીરુ. વિ. (ય: યા. યં.) પાસે, આગળ, નજીક.

મમીરુ. ન. (નં) શરીરે ચોલવાનું તેલ.

મમીરુ. ન. (રં.) વચ્ચે ભાગ, ર. પોલાણ.

મમીરુ. વિ. (ત: તા. તં.) રોગી, આજારી, ખીમાર.

મમીરુ, પુ. (ળ:) છાતીવાન, હીમ્મતવાન, રણ-
જીત, સામર્થ્ય, શત્રુ સામે લડવા જાય તે.

મમીરુ, પુ. (ય:) જયશીલ, છાતીવાન, હીમ્મતવાન.

મમીરુ, પુ. (ઞ:) સંચારમાં જય મેળવનારો, હી-

મ્મતવાન, છાતીવાન

મમીરુ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) પાસે, આગળ, નજીક.

મમીરુ, ન. (ળં) ખેંચી બાહર કાઢવું, ર. શલ્ય
કાઢનાખવું.

મમ્યવસ્કંદન, ન. (નં.) કપટથી કાઢેલો પ્રવેશ.

મમ્યહિત. વિ. (ત: તા. તં.) જેને દુ:ખ-વિપત્તિ થ-
ઈ તે. [સન્માન.

મમ્યર્હણીયતા. સ્ત્રી. (તા.) માન, સત્કાર, આદર,

મમ્યવદ્ધત, વિ. (ત: તા. તં.) બક્ષણકાંચેલું, ખાંચેલું.

મમ્યાર્થવાન, ન. (નં.) તેહોમત, અસત્યાક્ષેપ.

મમ્યાગમ, પુ. (મ:) લઢાઈ, જંગ, યુદ્ધ.

મમ્યાગારિક, વિ. (ક: કા. કં.) પોતીકા કુટંબને પાસ-

વા સાંઠે ઉઘોગ કરનારો, કુટંબ પાપણાદિ કામ
કરનાર.

મમ્યાદાન, ન. (નં.) આદેશ, શરૂઆત. [માંદો.

મમ્યાત, વિ. (ત: તા. તં.) રોગી, આજારી, ખિમાર,

મમ્યામર્દ, પુ. (રં:) જંગ, લઢાઈ, યુદ્ધ.

મમ્યાજ્ઞ, વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) પાસે, આગળ, નજીક.

મમ્યાસ, વિ. (સ: સા. સં.) પાસે, આગળ, નજીક.

પુ. (સ:) મેહનત, શીખવું.

મમ્યાસાદન, ન. (નં.) કપટથી કાઢેલો પ્રવેશ.

મમ્યાહાર, પુ. (ર:) ચોરી, ઉખું થવું.

મમ્યુત્યાન, ન. (નં.) તાજમ કરવી, માન આપવો.

મમ્યુદિત, પુ. (ત:) સુરજ ઉગતી વખતે સુતેલો પુરૂષ.

મમ્યુગમ, પુ. (મ:) સ્વિકાર, આંગીકાર.

મમ્યુપવત્તિ, સ્ત્રી. (ત્તિ:) સ્વિકાર, આંગીકાર.

મમ્યુષ, પુ. (ષ:) રોટલી, પોળી.

મમ્યુષ, પુ. (ષ:) રોટલી, પોળી.

મમ્યુષ, પુ. (ષ:) રોટલી, પોળી.

મમ્ન, ન. (મ્નં.) આકાશ, આશમાન, વાદળાં.

મમ્નશતુ. વિ. (તુ: તુ: તુ.) જેનો કોઈ પણ દુસમી-
ન નથી તે, જગમીત્ર, સહુનો દોસ.

મમ્નક, ન. (કં) અપ્રક, અપ્રખ.

મમ્નપુષ્પ, પુ. (ષ:) નેતરનું ઝાડ.

મમ્નમાતંગ, પુ. (મ:) ઐરાવત નામનો ઇંદ્રનો હાથી.

મમ્નમુવલ્લભ, પુ. (મ:) ઐરાવત, ઇંદ્રનો હાથી.

મમ્નિ, સ્ત્રી. (મ્નિ:) વહાણમાનો મેલ કાઢવાનો લાકડા
નો કટોરો—વાસણ. [થએલો.

મમ્નિય, વિ. (ય: યા. યં.) વાદળામાંથી ઉપડેલો—પદ્મ

મમ્નમુ, સ્ત્રી. (મુ:) ઐરાવતની સ્ત્રી.

મમ્નષ, પુ. (ષ:) નીતિ.

મમ્નલ, ન. (લં.) વાણ, ઠામ.

અરિત્ર, ન. (ત્રં) વહાણનું સુખાણ.
 અરિમદ, પુ. (દઃ) દુર્ગંધવાળા ખેરનું ઝાડ.
 અરિષ્ટ, ન. (દં.) સુવાવડીનો ખોરો, ૨. છાસ, ૩. પુ.
 (દઃ) અરીઠાનું ઝાડ, ૪. લીંબાનું ઝાડ, ૫. લસણ,
 ૬. કાગડો. ૭. અશુભ, ૮. મધવિશેષ, ૯. મ-
 રણ ચી-હ. [જેની યુદ્ધ કરી જાય છે તે.
 અરિષ્ટદુષ્ટી, વિ. (શ્રીઃ શ્રીઃ શ્રીઃ) મરણ નજીક આવ્યાથી
 અરત્નિ, સ્ત્રી. પુ. (ત્તિઃ ત્તિઃ) એક હાથ લાંબું, એટલે
 ટચલી આંગળીના છેડાથી કોણીસુધી.
 અરુણ, પુ. (ળઃ) સુરજ, સુરજનો સારથી, વિ. (ળઃ
 જા. જા.) કપિલરંગ, રતાસવાળા રંગનું.
 અરુણા, સ્ત્રી. (જા.) એક મજાક જાતની ઓષધી છે તે
 રંગવાના કામમાંપણ આવે છે. [લાલ આપવાળો.
 અરુણેશ્વર, વિ. (ળઃ જા. જા.) જેની આંખ લાલ છે તે,
 અરુણદ, વિ. (દઃ દા. દં.) મર્મ ભેદ કરનાર.
 અરુણ્દર, પુ. (રઃ) ભીલામાનું ઝાડ. વિ. (રઃ રા. રં.)
 જખમ કરનાર, વરણ કરનાર.
 અરુસ, ન. (રઃ) કાપો, નાસુર, જખમ, વરણ.
 અરુપ, વિ. (પઃ પા. પં.) નહીં જોએલું, અદૃષ્ટ.
 અરુવિન, વિ. (વી. વિળી. વિ.) જેને આકાર તથા પદ નથી તે.
 અરોક, વિ. (કઃ કા. કં.) આંખું, તેજવગરનું.
 અરુ, પુ. (કં) શુરજ, ૨. આકડાનું ઝાડ, ૩. શ્કાટી-
 કમણી, ૪. તાંબુ, ૫. હંદ્ર.
 અરુર્ણ, પુ. (ળઃ) આકડાનું ઝાડ.
 અરુષુ, પુ. (શુઃ) યુદ્ધના એક અવતારનો ભેદ છે.
 અરુષ્ક, પુ. (શુઃ) આકડાનું ઝાડ. [દેવાની ભોગલ.
 અરુત્ર, ન. સ્ત્રી. (તં. તા. તી.) પારણાને આડી
 પુ. (શ્રીઃ) પૂજાવિધિ, ૨. સુલ, કીંમત.
 અરુ, વિ. (દ્યઃ દ્યાઃ. દ્યં.) પુજામાં જે પાણીની અં-
 જળી આપી સન્માન કરે છે તે.
 અરુ, સ્ત્રી. (વો) પૂજા, ૨. પ્રતીમા.
 અરુચંદન, ન. (નં.) ડાંભીક-ખોટી પુજાકરવીત.
 અરુ, સ્ત્રી. (ત્તિઃ) અમીની જ્વાલા, કાંતી, તેજ.
 અરુ, વિ. (તઃ તા. તં.) પૂજાત, પૂજેલો.
 અરુસ, ન. (અર્ચિઃ) અમીની જ્વાલા, કાંતી, તેજ.
 અરુ, પુ. (કઃ) જે બાવળનું ઝાડ તથા ધુલ સફેદ
 હોય તેવો બાવળ વિ. (કઃ કં) સંપાદન કરનારો.
 અરુ, ન. (નં) નરો, કાયદો, સંપાદન.

અર્જુન, વિ. (નઃ ના. નં.) સફેદ, ચોખું, ન. (નં.) ધાસ,
 ૨. અરજુનનામનું ઝાડ. ૩. અર્જુન પાંડવ.
 અર્જુની, સ્ત્રી. (ની.) ગાય.
 અર્જવ, પુ. (વઃ) શુદ્ધ, દરીયો.
 અર્જસ, ન. (ર્જઃ) પાણી, જળ. [ઝાડ.
 અર્જલ, પુ. (લઃ) અશમાની રંગના ધુલનું કોરેટાનું
 અર્જન, ન. (નં) નીંદા, બદગોષ્ટ.
 અર્જિ, સ્ત્રી. (ર્જિઃ) કામદાનો છેડો, ૨. પીડા.
 અર્થ, પુ. (ર્થઃ) દ્રવ્ય, ધન, ૨. વસ્તુ, ૩. નિવૃત્તિ, ૪. પ્રયોજન,
 ૫. વિષય, ૬. પ્રકાર, ૭. હેતુ. [હેતુ ભરેલું.
 અર્થકૃત, વિ. (કૃતઃ) કાયદો ભરેલું, હિતકારક,
 અર્થવુદ્ધિ, વિ. (વુદ્ધિઃ) આપશ્વર્થો, પોતા-
 ડુંજ હેતુ જોનારો.
 અર્થના, સ્ત્રી. (ના) યાચના, માગણી, ભીખ, યાચના.
 અર્થપ્રયોગ, પુ. (ગઃ) વ્યાજ, વીયાજ, વેપાર.
 અર્થલ, ન. (લં.) હેતુ, મનોરથ.
 અર્થદ, વિ. (દઃ દા. દં.) ઇચ્છીત આપનારો, ઇ-
 ચ્છા પ્રમાણે આપનારો. [નિતિ.
 અર્થજ્ઞાસ્ત, ન (સ્તં.) નીતીશાસ્ત્ર, નીતિવિદ્યા, રાજ-
 નીતિ, પુ. (ર્થિ) શેવક, ચાકર, ૨. ભીખારી, યાચક.
 અર્થ, ન (ર્થ) શીલાજીત, વિ. (ર્થઃ ર્થઃ. ર્થં.) યુદ્ધ-
 માન, નીતિવાન.
 અર્થેહા, સ્ત્રી. (હા.) પૈસાવીથિની જે આશા તે.
 અર્થમાન, વિ. (નઃ ના. નં.) જેને દુઃખ થયું છે તે,
 જેને કલેશ થયા છે તે, જેને વિપત્તી થઈ છે તે.
 અર્દના, સ્ત્રી. (ના.) યાચના, માગણી, ભીખ.
 અર્દનિ, પુ. (નિઃ) દેવતા, વસ્તેવ.
 અર્દિત, વિ. (તઃ તા. તં.) પ્રાર્થના કરેલ.
 અર્ધ, પુ. (ર્ધઃ) સમ ભાગે ટુકડો, ગીમે, ન. (ર્ધ) એક
 ચીજના બેશરખા કરેલા કટકામહિલો એક.
 અર્ધચંદ્રા, સ્ત્રી. (દ્રા) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 અર્ધર્ચ, પુ. (ર્ચઃ) ન. (ર્ચ) વેદમહિની જ્ઞાનો અર્ધો
 ભાગ, અર્ધો ભાગ, જ્ઞાનો અર્ધ.
 અર્ધનાવ, ન. (ર્ધ) અર્ધું વહાણ.
 અર્ધરાત્ર, પુ. (તઃ) અર્ધી રાત, મધ્યરાત્ર.
 અર્ધહાર પુ. (રઃ) ચોથા સરની સાંકળી, પાર સરનો-
 માતીનો હાર.
 અર્ધોદક, ન. (કં.) ચણીયો, વસ્ત્ર ત્રિશેષ.

અવગત, વિ. (ત: તા. તં.) જાણીતો, જાણેલો. [ક્રીંતિ.
અવગીત, વિ. (ત: તા. તં) નિંદાત, ૨. ન. (તં) અપ-
અવગ્રહ, પુ. (હ:) પુરસ્કૃત વરસાદ વરસવો, ૨. હાથીનું
કપાળ, ૩. જોરથી ચીસપડવી.
અવગ્રાહ, પુ. (હ:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો. [ક્રીંધેલું.
અવગ્રાહિત, વિ. (ત: તા. તં.) ચોખી-કચરી નાખેલું, ભૂકો.
અવગ્રાહ, સ્ત્રી. (જા) અનાદર, અપમાન, ખેઆખર.
અવગ્રાહ, વિ. (ત: તા. તં) અપમાન થયેલો, ખેઆ-
ખર થયેલો.
અવગ, પુ. (દ:) દર, ખાડો.
અવગિરોધન, પુ. (ન:) એક જાતનો નરક છે.
અવગીટ, વિ. (દ: ટા. ટં.) અપટા નાકવાળો, ચીમો.
અવગ, પુ. (ટુ:) ગરદન પરનો ઊંચો ભાગ.
અવગંસ, પુ. (સ:) માથાના ધરેણાં, કાનનાં ધરેણાં.
અવનમસ, ન. (સં.) થોડું અંધારું. [જન્મનો ભેદ.
અવનરમેદ, પુ. (દ:) જીવતીનો ભેદ, પેદાશનો ભેદ,
અવનર્ણ, વિ. (ળં: જાં. જૈ.) કરજ- ઉપકાર વીગેરે
માધી ને છુટો તે. [સુવાવડી.
અવતોક્તા, સ્ત્રી. (કા.) અકસ્માત ગર્ભપાત થયેલી
અવદંશ, પુ. (જા:) દારૂ પીધા પછી તે પર ને ચણા
વીગેરે ખાધામાં આવેલે તે ખાણું, ડુંગો.
અવદાત, વિ. (ત: તા. તં.) સફેદ, ધોળો, ૨. પીજું, ૩.
નિર્મળ, સ્વચ્છ. [પૂર્વ ચરીતર, પૂર્વના ચરીતર.
અવદાન, ન. (નં.) આગલનું ચરીત, ૨. સારકામ, ભૂત,
અવદારણ, ન. (ળં.) કોદાળી, મતોડી ખોદવાનું એક
હાથીઆર, કુદાલ.
અવદાહ, ન. (હં) કાળાવાળાનાં મૂળ.
અવદીર્ણ, વિ. (ળં: જાં. જૈ.) જલદી પીગળી જાય તેવું,
દ્રવીભૂત. [લં.) પાપ.
અવદ, વિ. (જા: ટા. ટં.) નીચો, હલકો, નીચ. નં.
અવદાયમાન, વિ. (ન: ના. નં.) વાસણમાં ભરેલું.
અવદિ, પુ. (ખી.) સીમ, મર્યાદા, ૨. ખાડો, દર.
અવદૂતવેશ, વિ. (જા: જા. જા.) જેને કપડાંનો ત્યાગ કાઢી તે.
અવદસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા. સ્તં.) યુધાએલું, મરડાએલું.
અવન, ન. (નં.) રક્ષણ, ૨. તપો.
અવનત, વિ. (ત: તા. તં) નમ્ર, નમેલું.
અવનચ્છેદન, વિ. (જાં. જાં. જાં.) ને નમ્ર થતો તે.
અવનાટ, વિ. (દ: ટા. ટં.) અપટા નાકવાળો, ચીમો.

અવનાય, પુ. (ય:) નીચે લઈ જવું.
અવનિ, સ્ત્રી. (નિ:) પૃથ્વી. [ડો તો.
અવનિગત, વિ. (ત: તા. તં.) જમીન ઉપર ને પ-
અવનિચર, વિ. (ર: રા. રં.) પૃથ્વી ઉપર ભટકતો
કરનારો. [રેલું, ચોખ્ખું કરેલું.
અવનિચ્ચમાન, વિ. (ન: ના. નં.) ધોએલું, સાફ ક-
અવનિમંડલ, ન. (તં.) પૃથ્વીમંડળ, ભુગોલ.
અવની, સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
અવમાર્જિત, વિ. (ત: તા. તં.) સેકેલું, ઉગુ કરેલું.
અવનિસોમ, ન. (મં) ખાટી કાંજ, વાસી કાંજ. [વે છે તે.
અવન્ય, વિ. (ધ્ય: ધ્યા. ધ્યં.) વસ્તુતરને આડેને કાપ આ-
અવમૃથ, પુ. (ય:) યસમાં દીક્ષાસુખાની સાઈ ને છેલ્લે
સ્નાન કરે છે તે. [૨. ટુડીપોડું.
અવમ્મદ, વિ. (દ: ટા. ટં.) અપટા નાક વાળો, ચીમો,
અવમ, વિ. (મ: મા. મં.) નીચો, હલકો, નીચ. [એલો.
અવમત, વિ. (ત: તા. તં.) અપમાન થયેલો, ખેઆખુ થ-
અવમર્દ, પુ. (દં:) ઉજડ કરવું, ૨. દુ:ખ દેવું.
અવમાનના, સ્ત્રી. (ના.) અપમાન, અનાદર. [થયેલો.
અવમાનિત, વિ. (ત: તા. તં.) અપમાન થયેલો, ખેઆખુ
અવમ્મદ, પુ. (વ:) શરીરના હાથપગ વીગેરે ને ભાગ તે.
અવર, ન. (રં) હાથીનો પાછલો ભાગ, વિ. (ર: રા
રં.) પાછલો, ૨. હાનો, ૩. છેલ્લો.
અવરજ, પુ. (જા:) જાનો ભાઈ.
અવરતિ, સ્ત્રી. (તિ:) થોભવું, ધંધ કરવું.
અવરવળ, વિ. (ળં:) શુદ્ધ. [વિશેષ.
અવરાહ, પુ. (હ:) એક જાતનું માછલું છે, જળચર.
અવરીણ, વિ. (ળં: જા. જાં.) નિદાયેલો. [દેહવાળો.
અવરુદ્ધદેહ, વિ. (હ: હા. હં.) જેણે દેહ ધાર્યો તે,
અવરુદ્ધમાન, વિ. (ન: ના. નં.) ગોધેલો.
અવરુદ્ધમાન, વિ. (ન: ના. નં.) પ્રવૃત્ત થવાની
અગર નીચે ઉતરવાની ઇચ્છા કરનારો.
અવરોધ, પુ. (ધ:) જનાનો, જનાનખાનું.
અવરોધન, ન. (નં.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
અવરોહ, પુ. (હ:) આડની ડાળીનાં મુળીયાં ને વડે
તથા પીપળાને હોય છે તે, વડવાઈ.
અવળ, પુ. (ળં:) નિદા.
અવલક, વિ. (કા: કા. કાં.) ધોળો, સફેદ, ચેતવણું.
અવભુજ, પુ. (જા:) વનરપત્રમાં આવચી કહે છે તે.

અવૃદ્ધિ, વિ. (ત: તા. તં.) થોડું, જરા.
 અવેક્ષણ, ન. (જં.) જોવું, બાળવું.
 અવેક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) જોવું. [ણી ખુસી તે.
 અવેક્ષણોત્સુક, વિ. (ક: કા. કં.) જેને જોવાથીસે ધ-
 વ્યક્ત, પુ. (ક્ષ:) વિષય, ૨. મહદિવ, ૩. આત્મા.
 વિ. (ક્ષ: ક્ષા. કં.) સમજાવે નહીં તેવું, યુવવણ
 ભરેલું, અસ્ફુટ.
 અવ્યક્તગતિ, વિ. (તિ: તિ: તિ.) સંતાઈને ફરનારો.
 અવ્યક્તવદ, વિ. (વ: વા. વં.) અસ્પષ્ટ ગ્રંથ તથા વા-
 ક્ય તે, યુવવણ ભરેલો ગ્રંથ તથા વાક્ય.
 અવ્યક્તરાગ, વિ. (ગ: ગા. ગં.) પરીડીયાને વખતે પૂર્વ
 દીશાનો રંગ દેખાએ છે તેવા રંગવાણું, રતાસ-
 વાણું, કાઠકિ રતો વર્ણ.
 અવ્યક્તર્ત્ત્વન, વિ. (ત્ત્ત્વ: ત્ત્ત્વ: ત્ત્ત્વ.) યુગ, જેનો મા-
 ગ યુગ—છાનો છે તે.
 અવ્યક્તમાર્ગવિદ, વિ. (ત્ત્ત્વ:) છાનારસ્તાની જેને
 ખપ્પર છે તે. ૨. ભેદ કરનારો, છેદક, કાપ-
 નારો, તોડનારો. [કહે છે તે, કવચ.
 અવ્યંગ, સ્ત્રી. (ગા.) વનસ્પતીમાં જેને કુવલી, કુહીરી
 અવ્યથા, સ્ત્રી. (થા.) હરડાનું ઝાડ, વનસ્પતીમાં પદ્મ-
 ચારીણી, ઉત્તર દેશે એને સ્થલ કુમળની કહે છે.
 અવ્યભિચારિન, વિ. (રી. રિણી. રિ.) જે છીનાળ ન-
 હીં તે, જે વ્યભીચારી નહીં તે.
 અવ્યય, ન. (યં) પુ. (ય:) સ્વયં, અવ્યય, વિભક્તિ લિંગ
 વચન સંવેમા સમાન એવો શબ્દ તે. [તરતજ.
 અવ્યવધાન, વિ. (ન: ના. નં.) ખુલ્લું, છાનું નહીં તે, ૨.
 અવ્યવહિત, વિ. (ત: તા. તં.) પાસે, નજીક. [યુદ્ધિવાળો.
 અવ્યવજ્ઞ, વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) કાચી યુદ્ધિનો, કાચી
 અવ્યવજ્ઞ, વિ. (ધી: ધી: ધિ.) શાયો, પ્રમાણીક.
 અવ્યવ, પુ. (શા:) ભાગ, હીરસો.
 અવ્યવ, ન. (નં.) ભક્ષણ કરવું, ખાવું.
 અવ્યવનાયા, સ્ત્રી. (યા.) ધુધા, ભુખ.
 અવ્યવનાયિત, વિ. (ત: તા. તં.) ભૂખ્યો, જેને ભુખ
 લાગેલી છે તે. [યાર, વીજળી.
 અવ્યવ, સ્ત્રી. પુ. (નિ: નિ:) વજ્ર નામનું ઇંદ્રનું હથિ-
 ભક્ષિત, વિ. (ત: તા. તં.) ભક્ષીત, ખાધેલું.
 અવ્યવતિર, વિ. (ર: રા. રં.) અશુભકારક, શાંતી
 નહીં કરનારો, ખરાબ, અભદ્ર.

અશ્વિશ્રી, સ્ત્રી. (શ્રી.) જે સ્ત્રીને છે। કરાઈયાં નથી તે સ્ત્રી, વાંઝી.
 અંશુ, પુ. (શુ:) કિરણ.
 અંશુક, ન. (કં.) વરલ, કપડા. [ખરાબ.
 અશુભ, વિ. (ભ: મા. મં.) જે સુખકારક નથી તે,
 અંશુમતી, સ્ત્રી. (તી.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 અંશુમત્, પુ. (માન.) મૂંચ, મૂંચ.
 અશુમત્કલા, સ્ત્રી. (લા.) કેળ, કેળાનું ઝાડ. [નથી તે.
 અશૃણ્ય, વિ. (ણ્ય: ણ્યા. ણ્યં.) જે સંભાળવાને લાયક
 અશોષ, વિ. (ષ: શા. ષં.) સર્વ, આખું, સમગ્ર.
 અશોક, પુ. (ક:) અશોકનું ઝાડ.
 અશોકરોહિણી, સ્ત્રી. (ણી.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 અશ્મમર્મ, પુ. (મં:) એક જાતનું ઝેર છે, પાનું.
 અશ્મજ, ન. (જં.) શિલાજીવ, મુળ.
 અશ્મવુષ્ણ, ન. (ષ્યં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 અશ્મન, પુ. (હમા) પથ્થર, દગડ.
 અશ્મત, ન. (તં.) મુલો.
 અશ્મરી, સ્ત્રી. (રી.) પથરીનો રોગ, મુતકૃષ્ણરોગ.
 અશ્મસાર, ન. પુ. (ર. ર:) બેહોડું.
 અશ્રપ, પુ. (પ:) રક્ષિત, રાખસ.
 અશ્રાંત, અ. નિરંતર, નિત્ય, હમેશાં.
 અશ્રિ, સ્ત્રી. (શ્રિ:) તરવારની ધારની બાજી.
 અશ્રી, સ્ત્રી. (શ્રી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 અશ્રુ, ન. (શ્રુ.) આંસુ, આંખમાનું પાણી.
 અશ્રુકલા, સ્ત્રી. (લા.) આંસુ, આંખનું પાણી.
 અશ્રુલોચન, વિ. (ન: ના. નં.) જેની આંખમા પા-
 ણી આવ્યું છે તે, પાણી ભરાએલા આંખ.
 અશ્રુમુચ્, પુ. (મુક.) ખરાબ ધોડા, જે ધોડાની
 આંખમાથી હમેશા પાણી ટપકે છે તેવા ધોડા.
 અશ્લીલ, વિ. (લ: લા. લં.) અકીર્તીવાન, બેઅદબ બો-
 લવું, શિથિલ બાવણું.
 અશ્વ, પુ. (શ્વ:) ધોડા.
 અશ્વકર્ણક, પુ. (ક:) સાલનું ઝાડ.
 અશ્વત્થ, પુ. (ત્થ:) પીપળો, પીપળનું ઝાડ.
 અશ્વયુજ, સ્ત્રી. (ક.) અશ્વિનીનક્ષત્ર—નખેતર.
 અશ્વવજ્જ, ન. (વં.) ધોડા ધોડીનો જમાવ.
 પુ. દ્વિ. (વૌ.) વ. ત્વા:) ધોડા ને ધોડી. [નથી તે.
 અશ્વસ્તવિદ, વિ. (ત્ત્વ:) આગળ મું થસે એ જાણતો
 અશ્વા, સ્ત્રી. (શ્વા.) ધોડી.

અસ્કુટવાચ, પુ. (વાકુ) સમજાય નહીં તેવું બોલનારો.
 અભ, ન. (ભં) લોહી, ર. આંશુ, આંખમાંનું પાણી, પુ.
 (ભઃ) ખુણો.
 અભય, પુ. (પઃ) સક્ષસ, રાખસ.
 અભુ, ન. (ભૂ.) આંશુ, આંખમાંનું પાણી.
 અભુકલ્યણુ, ન. (વુ.) આસુ, આંખનું પાણી.
 અભસ્ત્વંદ, વિ. (દઃ દા. દં.) સ્વાધીન.
 અભમ્, પુ. (મઃ) દેવ. [અવાજ જેવો હોય તે.
 અભર, વિ. (રઃ રા. રં.) જેનો અવાજ કાગડાના
 અંધુ, વિ. (યુઃ યુઃ યુ.) અહંકારી.
 અંધકાર, પુ. (રઃ) ગર્વ, પતરાજ, ગરરી.
 અંધકારવન્, વિ. (વાન્. વતી. વત્.) અહંકારી.
 અંધન્, ન. (અઃ) દાહડો, દિવસ. [અહંકાર.
 અમહમ્ભિકા, સ્ત્રી. (કા.) હું સમર્થ હું સમર્થ એવો
 અંધૂલિકા, સ્ત્રી. (કા.) હું આગળ થાજેલું એવા
 હોશથી આગલ જઈને કરેલી લઢાઈ.
 અમ્ભાતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) અસાંગી.
 અમ્ભાતિ, પુ. (તિઃ) સૂર્ય, સૂરજ.
 અમ્ભુલ, ન. (અં.) પ્રાતઃકાળ, આમદાદ, સહવાર, પ્રભાત.
 અમ્ભસ્ત્ર, પુ. (રઃ) સૂર્ય, મૂરજ. [લામ્બે છે.
 અમ્હ, અ. અમ્હુત, આશ્ચર્ય, દુઃખની વખતે બો-
 અમ્હાતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) દાન આપવું, બક્ષવું. [નંથી તે.
 અમ્હનુક, વિ. (કઃ કા. કં.) જેનાવીસે કંઈ કરણુ
 અમ્હસ, ન. (હઃ) પાપ.
 અમ્હાય, પુ. (યઃ) પહાડ, પર્વત, ડુંગર. [ખસ હતો.
 અમ્હિ, પુ. (હિઃ) સાપ, અહિનામનો એક દૈત્ય—રા-
 અમ્હિવ, પુ. (તઃ) શત્રૂ, દુશ્મન, પેરી.
 અમ્હિનુંદિક, પુ. (કઃ) મદારી, ગારડી.
 અમ્હિમય, ન. (યં.) પ્રધાનથી રાજાને જે ખીહિક તે.
 અમ્હિમુજ, પુ. (કઃ) ગરૂડ પક્ષી, મોર. [સાપે ડંખેલો.
 અમ્હિવિદગ્ધ, વિ. (દઃ દા. દં.) જેને સાપ કરડ્યો છે તે,
 અમ્હર, સ્ત્રી. (રઃ) વનસ્પતીમાં જેને સતાવરી કેહે છે તે.
 અમ્હૈકૃત્, (કૃત.) અપ્રીય કરનારો. [દાહડો.
 અમ્હોરાવ, પુ. (લઃ) રાત ને દહોડો, ચોવીસ કલાકનો
 અમ્હાય, અ. જલદી, જલદ, ઉતાવળે.
 અમ્હરજુર, પુ. (જઃ) જેણે ઇશ્વરને જાણ્યો એવા
 સાધુ—તપશ્વી. [નો બંધ તે.
 અમ્હાનવંચન, નં. (નં.) અવીધાનો—અસાન પણા-

આ. [“અ”કાર છે.
 આ, એ સ્વરનો ખીજો અક્ષર છે, અથવા દીર્ઘ
 આ, અ. સ્મૃતિ, વાક્ય પૂર્ણ, ર. દયા.
 આ, અ. પીડા, ર. કોપ, ૩. સંતાપ.
 આહ, અ. કિંચીત, અભિવ્યક્તિ, મર્યાદા.
 આકંપિત, વિ. (તઃ તા. તં.) જરા ધુજતો, કિંચિતકંપિત.
 આકર, પુ. (રઃ) રતની ખાણ. [રમવું, પાસા, ખાજ.
 આકર્ષ, પુ. (ષઃ) પાસા, સોંધટા વીગેરે નિહવ પદાર્થથી
 આકલ્પ, પુ. (લઃ) ધરેલાથી ને શોભા તે.
 આકાર, પુ. (રઃ) આકૃતિ, આકાર, ધાટ.
 આકારગુતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) શોક તથા દુઃખથી મોહ ઉત-
 રી ગયું હોય તે ઉતરેલું મોહ ધુપાવવું.
 આકારણા, સ્ત્રી. (ળા.) આર્ભલણુ, તેડું, જોડું, ઇજન.
 આકાશ, પુ. (શઃ શં.) પોકળ; અવકાશ,
 આસમાન. [મીઠી, વ્યાપ.
 આકીર્ણ, વિ. (ળં. ળં. ળં.) ધણુજ મળેલું, અત્યંત
 આકુલ, વિ. (લઃ લા. લં) થાકેલું, ગભરાએલું, વ્યાકુળ.
 આકુલેન્દ્રિય, વિ. (યઃ યા. યં.) જેની ઇંદ્રીયો થાકેલી છે તે.
 આકુષ્ટમાનસ, વિ. (સંઃ સા. સં.) ગાંડો થયેલો, માથુંકરેલો.
 આક્રાંતમતિ, વિ. (તિઃ તિઃ તિ.) જેના અંતઃકરણને
 ધણું દુઃખ થયું છે તે.
 આક્રોડ, ન. પુ. (હં. હઃ) સ્ત્રીઓસાથે ક્રીડા કરવા સાં-
 રાજાઓનું જીવું ડોકાણુ—મકાન.
 આક્રોડ, પુ. (હઃ) ડુંગરી અપરોઠનું આડ.
 આક્રોશ, પુ. (શઃ) ગાળો દેવી.
 આક્રોશન, ન. (નં) ઉપરનો શબ્દ જીવો.
 આક્રંદ, પુ. (દઃ) દુઃખીનો શબ્દ, ર. રડવું, ૩. રક્ષણ
 કરનારો, ૪. ખીક ભરેલી લઢાઈ.
 આક્ષરણ, ન. સ્ત્રી. (ળં. ળા.) પારકી સ્ત્રી અને પારકો
 પુરૂષ એમના મૈથુન સંયોગ થાય તે વીંશિ લો-
 કોમાં વાત-અર્ચા ચાલવી. [ન્યાયાધીશ, નૈયાયિક.
 આક્ષપાદ, પું. (દઃ) ન્યાય શાસ્ત્રી, ઇનસાફ કરનારો,
 આક્ષરિત, વિ. (તઃ તા. તં.) જેપર લોકોનો શક આવ્યો તે.
 આક્ષીવ, પુ. (વઃ) સરગવાનું આડ, શેગડો.
 આક્ષેપ, પુ. (પઃ) નિંદા, અજાણ્ય ભરેલો સવાલ.
 આલંકર, પુ. (લઃ) ઇંદ્ર.
 આલિખ્ય, ન.
 આલમૂજ, પુ. (

આલુ, પુ. (લુ:) ઉદર.
 આલેટ, પુ. (ટ) શીકાર.
 આલ્યા, સ્ત્રી. (લ્યા) નામ.
 આલ્યાત, વિ. (તં: તા, તં.) ખોલેલું, કહેલું [પડી.
 આલ્યાયિકા, સ્ત્રી. (કા.) વાત, વાતની-વારતાની ચો-
 આગતસાધ્વસ, વિ. (સ: સા. સં.) ધભરાખેલો.
 આગસ, ન. (ગ:) અપરાધ, યુક, પાપ.
 આગાતુ, વિ. (તુ: તુ. તુ.) અતીથિ.
 આગાર, ન. (રં.) ધર.
 આગુ, સ્ત્રી. (ગુ:) સ્ત્રીકાર, અંગીકાર.
 આત્તીર્ણ, વિ. (ર્ણ: ણી. ણી.) જે વૃત કીધું છે તે.
 આત્તીર્ણ્ય, વિ. (વ્ય: વ્યા. વ્યં.) ફળવાળું, ફળયુક્ત. [રેતે.
 આત્તમાનિન, વિ. (ની. નિની. નિ.) જે અતી ગર્વાહ-મગ-
 આનન્યમાન, વિ. (ન: ના. નં.) ક્લેશથી તપેલો. [છે.
 આતુરચિત્ત, વિ. (ત્ત: ત્તી. ત્ત.) જેનું અંતકરણ થાકીગયું
 આત્તીર્ણ, પુ. (ધ્ર:) અંતમાં વસાવેલા આત્મણ.
 આત્તહાયણિક, પુ. (કં:) માગમર મહીનો.
 આત્તહાયણી, સ્ત્રી. (ણી.) મૃગશિર નક્ષત્ર-નખેતર.
 આ, અ. લેવું, કપ્તુલ રાખવું તે. [લું કરમ.
 આગિક, વિ. (કં: કા. કં.) શરીરના અવયવથી થયે-
 આગિરસ, પુ. (સ:) બૃહસ્પતિ. [લહને પીએછેએ તે.
 આત્તમન, ન. (નં.) સ્નાન સંધ્યા કરતી વખતે હાતમાં પાણી
 આત્તમ, પુ. (મ:) બાતની કાંછ.
 આત્તાર્ય, પુ. (યં:) વેદ મંત્ર નો અર્થ કરનાર.
 આત્તાર્યા, સ્ત્રી. (યાં.) વેદ મંત્રના અર્થ કરનારી સ્ત્રી.
 આત્તાર્યાણી, સ્ત્રી. (ણી.) આત્તાર્યની બાધડી.
 આત્તિત, પુ. (તં:) ભારે ખોળે, ગાડામાં લઈ જવાએ
 તેવો ખોળે [કપડાં પહેરવાં, ઢાંકવું.
 આત્તદન, ન. (નં.) સ્વરૂપ નહીં દેખાય એવું કરવું,
 આત્તદુષ્ટિત, ન. (કં) કારણસર અધીક હસવું તે.
 આત્તદુષ્ટિત, ન. (તં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 આત્તદોષ, ન. (નં.) શીકાર.
 આત્તજક, ન. (કં.) બકરાનું ટોળું.
 આત્તજનિય, પુ. (ય:) જાતવાળો પેટો.
 આત્તજી, સ્ત્રી. (જિ:) લઘાઈની જગા, સપાટ ભુમી.
 આત્તજીવ, પુ. (જિ:) જીવન, જીવનર.
 આત્તજી, સ્ત્રી. (જી:) જામરદસ્તીથી નરકમાં નાખવું.
 આત્તજા, સ્ત્રી. (જા.) હુકમ.

આત્ત્ય, ન. (ત્યં) ધી.
 આત્તિ, પુ. (તિ:) આડી, આડી નામનો એક પક્ષી.
 આત્તર, પુ. (ર:) સંગ્રામધ્વની, લઘાઈમાં લોકોનો
 ગોગાટ થાએછે તે, સમારંભ, હાથી ચીમ પડે
 છે તે, વાળનો અવાજ.
 આત્તક, પુ. ન. (કં: કં.) પાવલી.
 આત્તકિક, વિ. (કં: કા. કં) આત્તકનામનું ધાન્ય જે
 ખેતરમાં ઉપજેછે તે ખેતર.
 આત્તકિકા, સ્ત્રી. (કા.) પુવર, પુર નામનું અનાજ જે-
 ની દાળ થાયછે તે.
 આત્તકી, સ્ત્રી. (કી.) પુવર, પુર.
 આત્ત, વિ. (ત્ત: ત્તા. ત્તં) ધણા ધનવાળો, પૈશા વાળો.
 આત્તક, વિ. (કં: કા. કં.) અધમ, અધર્મી, દુષ્ટ.
 આત્તિ, સ્ત્રી. (તિ:) ગાડીનું પૈડું પડી જાયે નહીં માટે
 તેના આમને છેડે ખીલી રાખેછે તે.
 આત્તક, પુ. (કં:) રોગ, ભય, ખીક, સંતાપ. [કરવું.
 આત્તચન, ન. (નં.) દુધમાં છામ મેલવવી, વેગ, તૃષ્ણ
 આત્તતાયન, વિ. (યી. યિની યિ.) અપતર પહેરીને મા-
 રવા ને જે તદ્દયાર થયો તે.
 આત્તવ, પુ. (વ:) સૂર્યનો પ્રકાશ, તડકો.
 આત્તવત્ત, ન. (તં) છત્રી. [તરફ જવાનો નોર.
 આત્તર, પુ. (ર:) ઉત્તાર, નોર, નદી ત્રિગેરેમાંથી પેલી
 આત્તપિત્ત, પુ. (પી.) ધાર, શંભડી, ચીલ.
 આત્તપિત્ત, પુ. (પી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 આત્તિય, વિ. (ય: યા. યં.) અતિથીતીથે દયાળુ. [વસ્તુ તે.
 આત્તિય, વિ. (ય: યા. યં.) અતિથી સાંઠે જે કરમ તથા
 આત્તર, વિ. (ર: રા. રં.) રોગી, આત્તર, માંદો.
 આત્તિય, ન. (યં) વાઘ, વાળ.
 આત્તગર્વ, વિ. (વે: વાં. વં.) જેનો ગર્વ ગયો હોય તે.
 આત્તેયી, સ્ત્રી. (યી:) અડકાએલી સ્ત્રી.
 આત્તેષુકાર્મક, વિ. (કં: કા. કં.) જેને ધનુષ બાણ
 ધારણ કીધાં છે તે.
 આત્તેશરાસન, વિ. (ન: ના. નં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 આત્તકેતુ, પુ. (તુ:) આપનો ઉદ્દોગ, પોતાનો રા-
 જગાર.
 આત્તમુક્ત, સ્ત્રી. (તા) કૌવચ, કવચ.
 આત્તમોષ, પુ. (ષ:) કાગડો.
 આત્તમજ, પુ. (જ:) દીકરો, પુત્ર, છોકરો.

આત્મગંધ, વિ. (ધ્વઃ ધ્વા. ધં.) જેનો ગર્વ ગયો હોય તેવો.
 આત્મજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) કંન્યા, દીકરી, છોકરી, પુત્રી.
 આત્મત્વાવબોધ, પુ. (ધ્વઃ) હૃદય વિષે જે સ્થાન તે.
 આત્મચંદ્ર, વિ. (ત્તઃ ત્તા. ત્તં.) સ્વાધીન.
 આત્મતા, સ્ત્રી. (તા.) જીવપણો, જીવતર. ૨. હૃ-
 દયર અને જીવ એનું એકપણું, અભેદ.
 આત્મદ, વિ. (દઃ દા. દં.) પોતે આપનારો, ખુદ
 આપનારો.
 આત્મદુહ, વિ. (ધુક્.) આત્મ ધાતકી.
 આત્મનુ, પુ. (આ.) દેહ, શરીર, ૨. યત્ન, ૩. કૃતી, ૪.
 ધીર, ૫. યુદ્ધિ, ૬. સ્વભાવ, ૭. પરમાત્મા, ૮. મન.
 આત્મનિવેદન, ન. (નં.) આત્મા હૃદયાર્પણ કરવો એ
 પો એક ભક્તિ પ્રકાર છે.
 આત્મનિષ્ઠ, વિ. (ષઃ ષ્ઠા. ષં.) આત્મસ્વરૂપે જેનું અં-
 તઃકરણ નિષ્ઠા લાગી છે તે.
 આત્મપાત, પુ. (તઃ) આત્માનું પડવું—પતન થવું.
 આત્મપ્રદીપ, વિ. (પઃ પા. પં.) અંતઃકરણ પ્રજ્વલિ-
 ત—જ્વળકવું કરનારો.
 આત્મપ્રસાદિન, વિ. (દિ. દિની. દિ.) આત્માની તૃપ્તિ ક-
 રનારો, જીવને ખુસી કરનારો.
 આત્મપ્રજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) આત્માવિષે જે સ્થાન તે.
 આત્મમૂ, પુ. (મૂઃ) બ્રહ્મદેવ, ૨. મદન, કામદેવ.
 આત્મમંદિર, વિ. (મંદિઃ મંદિઃ) પોતાકું પેટ ભરનારો.
 આત્મમૂલ, વિ. (લઃ લા. લં.) જે પોતેજ ઉત્પન્ન તે.
 આત્મવત્, વિ. (વાન્. વતી. વત્.) પોતા પ્રમાણે આખું
 જેનારો, આત્મ જાણનારો. [સ્થાન તે.]
 આત્મજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) હું હૃદયરો અંશ છું એવું જે
 આત્મજ્ઞ, વિ. (જ્ઞિઃ જ્ઞિઃ જ્ઞિ.) મતલબયો, સ્વાર્થો,
 સ્ત્રી. (જ્ઞિઃ) કુદરતી યુદ્ધિ.
 આત્મવોધ, પુ. (ધ્વઃ) આત્મરૂપ વિષે જે સ્થાન
 આત્મલાભ, પુ. (ભઃ) આત્મભોધથી જે આત્મ
 પની પ્રાપ્તિ થાય છે તે.
 આત્મલિંગ, ન. (ગં.) મહાદેવે કૈલાસે ભક્તોના
 થકી પુજા થતી માટે આત્મરૂપનો
 મૂર્તિ કરીને સરીરે રાખ્યું છે તે.
 આત્મવિદ્યા, સ્ત્રી. (વ્યા.) વેદાંત વિદ્યા.
 આત્મવૈશ્વસ, ન. (સં.) આપનેજ પીડા કરી લે
 આત્મસંભવ, વિ. (વઃ વા. વં.) જે પોતેજ ઉત્પન્ન થયું

આત્મસમર્વણ, ન. (જં.) આત્મા હૃદયાર્પણ કરવો
 એવો એક ભક્તિ પ્રકાર છે.
 આત્મસાત્કૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) આપણા આધીન
 કરેલું, પોતાના આધીન કરેલું.
 આત્મસ્થ, વિ. (સ્થઃ સ્થા. સ્થં.) આત્મસ્વરૂપે જે સ્થીર તે.
 આત્મહેતુ, વિ. (તુઃ તુઃ તુ.) જેને પોતેજ કારણ, જેનું
 કારણ પોતેજ તે. [દીસવું.]
 આત્મભાસ, પુ. (સઃ) પોતા જેવું દેખવું, પોતા જેવું
 આત્મારામ, વિ. (મઃ મા. મં.) આત્મ લાભથી જે
 આનંદમાનીને ખીજા સુખ વિશે હચ્છા નથી તે.
 આત્માવસ્થ, વિ. (સ્થઃ સ્થા. સ્થં.) સર્વ વ્યાપક. [છે તે.]
 આત્માશ્રિત, વિ. (તઃ તા. તં.) આપના આસરમાં જે
 આત્મેશ્વર, પુ. (રઃ) બ્રહ્મસ્વરૂપ, હૃદયર. [ગયો તે.]
 આત્મેકાશરણ, વિ. (જઃ જા. જં.) જે હૃદયરોજ શરણ
 આત્મેકાશ્ય, ન. (ષ્યં.) આત્મસ્વરૂપે દીલગી—મન-
 ની જે એકાગ્રતા તે.
 આત્યંતિક, પુ. (કઃ) દૈનંદિન, બ્રાહ્મ, પ્રાકૃતિક, અને
 આત્યંતિક આચાર પ્રલયમાંથી આ એક.
 આત્યંતિકતા, સ્ત્રી. (તા.) વત્તાપણું, વધારો.
 આત્યંતિકપ્રલય, પુ. (યઃ) દૈનંદિન, બ્રાહ્મ, પ્રાકૃતિક
 અને આત્યંતિક આચાર પ્રલયમાંથી આ એક.
 આયર્વણ, ન. (જં.) અથર્વનોસમૂહ. [યાટલું.]
 આદર્શ, પુ. (શંઃ) દરપણ, આરસો, આરીસો, કાચ,
 આદર્શતલોપમ, વિ. (મઃ મા. મં.) આરીસા જેવું જે
 સપાટ તે.
 આદિ, પુ. (દિઃ) પહેલવેલું.
 આદિકવિ, પુ. (વિઃ) વાલ્મીકી ઋષી.
 આદિકારણ, ન. (જં.) મલકારણ.
 રડાએલું, ચોપડાએલું.
 ગણ, સૂરજ, સૂર્ય.
 શ.
 દરયુક્ત.
 મં.) જેનો સત્કાર ક-
 [આત્મા કરનારો.
 રિ.) હુકમ કરનારો,
 નાદિ, પ્રથમ, પહેલવેલું.

આદ્યંતાંતરવર્તિન, વિ. (સ્ત્રી. સ્ત્રી. સ્ત્રી.) અદી, અંત,
અને મધ્ય એમાં રહેનારા. [તોલો એક.
આદ્યમાષક, પુ. (કં:) શાસ્ત્ર સિદ્ધ, હેંસી ચણાઈનો
આદ્યુન, વિ. (નં: ના. નં.) બુધ્ધ લાગેલો, બુધ્ધક્ષિત.
આધાર, પુ. (રં:) બાંધ, ગડકો.
આધિ, પુ. (સ્ત્રી:) મનગુદુ:ખ, ૨. ધરાણુ મુકેલું, ૩. વિપતિ.
આધિભૌતિક, વિ. (ક: કા. કં.) જે ભૂતોને લગતું
તે, પંચ બુતાત્મક. [કાઈ ગમ્મો છે તે.
આધિમ્લન, વિ. (નં: ના. નં.) મનના દુ:ખથી
આધસિક, પુ. (કં:) રાંધનારો, રસાધિ.
આધૂત, વિ. (ત: તા. તં.) જરા હલાવેલ.
આધોરણ, પુ. (ળ:) હાથીનો માવત.
આધ્યાન, જ. (નં.) સ્મરણ, યાદ.
આનક, પુ. ન. (ક: કં.) નગારા, ઢોલ, મૃદંગ, પખ-
વાજ, ૨. ગર્જના કરનારો મેહે.
આનકવંદુભિ, પુ. (સ્ત્રી:) વસુદેવ.
આનત, વિ. (ત: તા. તં.) બીચે જોનારો, નય.
આનંદજાલકુલેક્ષણ, ન. (ળં.) આનંદના આંસુથી ભ-
રાએલી આંખ. [નરધાં વીગેરે.
આનદ્ધ, ન. (ઢં.) મૃદંગ, નગારા, પખવાજ, તખલા,
આનન, ન. (નં.) મુખ.
આનંદ, પુ. (રં:) ખુસી.
આનંદંથુ, પુ. (યુ:) ખુસી. [થાએછે તે.
આનંદન, ન. (નં.) પુછપાછ કર્યાપછી જે આનંદ
આનનાજ્ઞ વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) કમળ જેવું જેનું
મેહો તે, સુંદર, ખુબ સુરત.
આનપચ, ન. (ત્યં.) વાંઝપાછું, વાંઝીયાપાછું. ૨.
અચ્યાં-છોકરાં નહીં થયા. [દેસ, આપો દેશ.
આનર્ત, પુ. (તં:) નાચવાળી જગા, ૨. લઢાઈ, ૩. એક
આનાય, પુ. (ય:) જાણું, જાણ.
આનાય્ય, પુ. (ય્ય:) દક્ષિણ દીશ તરફનો પુણેલો અખી.
આનાહ, પુ. (હ:) ઝાડોળંદ થવાનો તથા મુતરબંદ થવા-
નો રોગ, ૨. લાંબી. [તેથી ઝાડો કપ્પજ્યાએછે.
આનાહરોગ, પુ. (ગ:) એક જાતનો વાહુનો રોગ છે
આનુપૂર્વ, ન. (વૈ.) અનુક્રમ, એક પછીવાડે એક.
આનુપૂર્વી, સ્ત્રી. (વૈ.) ઉપલો શબ્દ જીવે.
આનુપૂર્વ્ય, સ્ત્રી. (વ્યં) ઉપલો શબ્દ જીવે.
આનુશ્રવિક, વિ. (ક: કા. કં.) જેને સાંભળીને મ-

ન્યું તે. ૨. વેદ પ્રતિપાદ જે ધરમ તે. [યશસ્વ.
આન્વીક્ષિકો, સ્ત્રી. (કૌ.) ગૌતમે કરેલું તર્કશાસ્ત્ર, ન્યા-
આવક, ન. (કં) રોટલી, રોટલો.
આવગા, સ્ત્રી. (ગા.) નદી.
આવળ, પુ. (ળ:) બજાર.
આવળિક, પુ. (કં:) વાણીયો.
આવસ્થાપ, વિ. (પ: પા. પં.) દુ:ખિ.
આવડ. સ્ત્રી. (રં) વિપતી, દુ:ખ.
૧ (દા) ઉપલો શબ્દ જીવે.
(જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) ઉપલો શબ્દ જીવે.
સ્ત્રી. (ત્વા.) ભારે વાઈ-ગર્ભણી સ્ત્રી.
ન. (કં.) બદલો આપવાને લાવેલી સ્ત્રી.
૧. (યં: ય્યાં. ય્યં.) મોક્ષ આપનારો, મુ-
ક્ત આપનારો.
આવસ, સ્ત્રી. વ. (આવ:) પાણી, જળ.
આવન, ન. (નં.) દારૂ પીવાળી જગ્યા જહાં મં-
ડળી ખેસેછે તે જગો. [કરીને ખોસેલાં ફુલ.
આવોડ, પુ. (હ:) ચોટલીમાં અથવા ચોટલામાં માળા
આધીત, ન. (નં.) ગાઈનું ઝો.
આવૃષિક, વિ. (કં: કા. કં.) તળેલી શુખ્મડી કરનારો.
આવ, વિ. (ત: પા. પં.) નીરવાસુ. [કડુ કોણ, મીઠું કોણ.
આવ્ય, વિ. (વ્ય: વ્યા. વ્યં.) મોજ, લેહેરે, ૨. વનસ્પતીમાં
આવ્યાયન, ન. (નં.) સંવૃષ્ટ કરવું. [જે ધરમ તે.
આવ્યાયનશીલત્વ, ન. (ત્વં.) તૃપ્ત કરવું, તૃપ્ત કરવાનો
આવકામ, વિ. (મ: મા. મં.) જેની ઇચ્છા તૃપ્ત થઈ છે તે.
આવચ્છન, ન. (નં.) આનંદ, હર્ષ, ખુશી.
આવપદીન, વિ. (નં: ના. નં.) માથાથી તે પગસુધી જ
હેચે હેવા કપડાં, યુરખો.
આવ્ર, પુ. (વ:) સનાન.
આવ્રવ્રતિન, પુ. (તી.) સોડમુંજ થએલો બ્રાહ્મણ.
આવ્રવ, પુ. (વ:) સનાન.
આવ્રુતવ્રતિન, પુ. (તી.) સોડમુંજ થએલો બ્રાહ્મણ.
આવ્રતિનિવૃત્ત, વિ. (ત: તા. તં.) પાછું ખેંચેલું.
આવંધ, પુ. (ધ:) ગાડાનું જોતર.
આવાધા, સ્ત્રી. (ધા.) વેદના, દુ:ખ.
આમરણ, ન. (ળં.) ધરેણાં, દાગીના.
આભાષણ, ન. (ળં) એક ખીજને મોટાઈથી ખેલવું.
(આવો, જાવો, લાવો, કહો.)

આભાસ્વર, પુ. (ર:) દેવનો એક ગણ છે.
 આભીર, પુ. (ર:) ગવલી.
 આભીરપહો, સ્ત્રી. (હો.) ગવલીનું ધર અથવા ગામ.
 આભીરી, સ્ત્રી. (રી.) ગવલણ.
 આભીલ, ન. (લં.) શરીર પીડા.
 આભોગ, પુ. (ગ:) ઉપભોગ, પરીપુરતા, ર. સાપની ફીણ.
 આમગંધિ, વિ. (ધિ: ધિની. ધિ.) કામ્યા માસ જેવી જેને
 ગંધ આવે છે તે.
 આમંદ, પુ. (દ:) એરેડાનું ઝાડ, દીવલનું ઝાડ.
 આમનસ્ય, ન. (સ્યં.) દુઃખ અથવા ઉદાસપણું.
 આમંક્ષણ, ન. (ખં) તેડું, ન્હોતું, ઈજન.
 આમય, પુ. (ય:) રોગ.
 આમયાવિન, વિ. (વી. વિની. વિ.) રોગી.
 આમલક, પુ. ન. (ક: કં.) આંખળાં, આંખળાંનું ઝાડ.
 આમલકી, સ્ત્રી (કી.) આંખળાંનું ઝાડ. [મલી છે તે.
 આમત્વચ્, વિ. (ત્વક્.) જેનું ચાંમડું તથા છાલ કુ-
 આમગૂલ, પુ. (લ:) પવન—વાથી પેટમાં દુષ્પીને
 ગડગડાટ થવો તે રોગ. [થાએ છે તે.
 આમિક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) ગરમ દુધને દહીથી જેવી કૃતી
 આમેષ, પુ. ન. (ષ: ષં.) માંસ, ર. લાંચ, નજરાણું—ણો,
 ૩. બોધ્યસ્તુ, ૪. સંભોગ. [ખાનારા.
 આમેષારિન્, વિ. (શી. શિની. શિ.) માછલાં તથા માંસ
 અમુક્, વિ. (ક્ષ: કા. કં.) દીલમાં અંગરખો તથા
 કપડાં જેને પહેર્યા છે તે. [આ લોકમાનો.
 અમુક્ષિક, વિ. (ક: કા. કં.) આ સ્થિતિમાનો, ર.
 અમ્બેદ, પુ. (દ:) હર્ષ, આનંદ, કરપુરી જેવી ખુશખો.
 અમ્બેદિન્, પુ. (દી.) મોહિને શારી વાસ આવવા
 સાં પાનસોપારીમાં જે ખાઈએ તે.
 અમ્બાય, પુ. (ય:) યુર પરંપરાએ આવેલો સારો ઉપદેશ.
 અમ્બ, પુ. (મ્બ:) આંખો.
 અમ્બાતક, પુ. (ક:) આંખાડાનું ઝાડ, આંખો.
 અમ્બેદિત, ન. (તં.) બે લણવાર ખેલેલા શબ્દ.
 આમિક્ષા, સ્ત્રી. (કા) આંખલીનું ઝાડ.
 આમ્લીકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 આયત, વિ. (ત: તા. તં.) ધણું લાંબું.
 આયત્ત, વિ. (ત્ત: તા. તં.) સ્વાધીન,
 આયતન, ન. (નં.) યત્નની એક જગા. [વીસાળ નેત્ર.
 આયનાક્ષ, વિ. (ક્ષ: ક્ષો. ક્ષં.) જેની આંખ મોટી છે તે,

આયતિ, સ્ત્રી. (તિ:) ઉત્તરકાલ, બુઢાપો, ૨. લંબાઈ,
 ૩. યોગસાધન, ૪. સામર્થ.
 આયમ, પુ. (મં) લંબાઈ.
 આયમિત, વિ. (ત: તા. તં.) ખેતીને લાંબું કીધું.
 આયુષ, ન. (યં.) હથીયાર, શસ્ત્ર: [પણવીકા કરનારો.
 આયુષિક, વિ. (ક: કા. કં.) હથીયારના નિર્ણયી ઉ-
 આયુષિય, વિ. (યં: યા. યં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 આયુર્વદદશ, પુ. (દક્.) વૈદ્ય. [ધણું છે તે.
 આયુષ્મન્, વિ. (ષ્માન્. ષ્મતો. ષ્મન્.) જેનું આયુષ્ય
 આયુષ, ન. (યુ:) આયુષ્ય, જંદગાની. [યુષ્ય આપનારો.
 આયુષ્ય, વિ. (ષ્ય: ષ્યા. ષ્યં.) ધણી આવરદા—આ-
 આયોધન, ન. (નં.) લઢાઈ,
 આર, સ્ત્રી. (રા.) ગાડીની ધરી, ગાડીનો આસ.
 આરગ્વધ, પુ. (ધઃ) ગરમાલાનું ઝાડ.
 આરકુટ, પુ. ન. (ટ: ટં.) પીતળ.
 આરતિ, સ્ત્રી. (તિ:) નિવૃત્તિ, શાંતિ.
 આરનાલક, ન. (કં.) કાંજવાળું, કાંજ.
 આરંભ, પુ. (મઃ) પ્રારંભ, શુરૂઆત.
 આરવ, પુ. (વ:) શબ્દ.
 આરણાસ્ત્ર, ન. (સ્ત્રં.) વિષણું સુદર્શન, ચક્ર.
 આરા, સ્ત્રી. (રા.) ચામડું કાઢવાનું હથીઆર જેને
 આરી કેહે છે તે.
 આરાત્, ઘ. દુર, પાશ. (એવો એવો અર્થ થાય છે).
 આરાધન, ન. (નં.) લાભ, સંતોષ.
 આરામ, પુ. (મ:) ખાગ, ખગીચો.
 આરાલિક, પુ. (ક:) રસોઈ આદિ, મંધનારો.
 આરાવ, પુ. (વ:) શબ્દ. [ધંચા કરનારો.
 આરિરાત્રાયુષ, વિ. (યુ: યુ: યુ.) આરાધન કરવાની
 આરુક્ષમાણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) ઉપર ચઢવાની
 ધંચા કરનારો. [જે અતીશય મગન થયો તે.
 આરુક્ષાયોગ, વિ. (ગ: ગા. ગં.) યોગાભ્યાસમા
 અરિવત, પુ. (ત:) ગરમાલાનું ઝાડ.
 આરોગ્ય, પુ. (ગ્યં) તનદુરસ્તી.
 આરોહ, પુ. (હ:) કપડાની લંબાઈ, ૨. ઊંચી, ૩. શુંદર
 સ્ત્રીની કેડ-કમર, ૪. હાથીપર ચઢવું-ખેસવું.
 આરોહણ, ન. (ળં.) ઊંચુ ચડવું, પગથીયું.
 આર્તંગલ, પુ. (લ:) અસમાની રંગનો કેરો.
 આર્ત્તંબુ

આર્તવ, ન. (વં.) અડકાવવું, (જેમ ખેરી અડકામે છે તેમ.

આર્તિ, સ્ત્રી. (તિં.) તીર કામઠાનો છેડો.

આર્તિહન, વિ. (હા. હા. હ.) પીડા નાશક.

આર્તિહર, વિ. (રઃ રા. રં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

આર્દ્ર, વિ. (દ્રં: દ્રાં. દ્રૌં.) પરલેલો, ભીન્નએલો, લીધું.

આર્દ્રક, ન. (કં) આદું.

આર્ય, વિ. (યં: યાં. યૌં.) કુલીન, સજ્જન, મોટા કુળનો.

આર્યહત્ર, વિ. (ઘઃ ઘાં. ઘં.) મોટાલોકને જે પ્રીય-ગમવું તે. [વ્યેનો દેશ.

આર્યવર્ત, પુ. (તં:) વિધ્યાદ્રિ અને હિમાચલ પર્વતના

આરંભ, પુ. (અરંઃ) જીવાન બલદ, ગોધો.

આર્હક, પુ. (કઃ) નાર્તીક.

આર્હત, પુ. (તઃ) જૈન, આવક.

આલક્ષણ્ય, ન. (ળ્યં.) અરાખ નસીખ, બદખખત.

આલ, ન. (લં) હરતાળ.

આલંભ, પુ. (ભઃ) ઠાર મારવું.

આલમન, ન (નં.) લાવવું, ૨. મારવું, હિંસા.

આલેય, ન. (યં:) ધર.

આલવાલ, ન. (લં) આડનાં મુળીયાં આગળ પાણી રેહેવાને જે મોટાડીનું કુંડાલું કરે છે તે.

આલસ્ય, ન. (સ્યં.) આપસ, સુરતી, વિ. (સ્યઃ સ્યા. સ્યં) આપસી, સુસ્ત.

આલાન, ન. (નં) હાથી આંધવાનો થાંભલો.

આલાપ, પુ. (વઃ) એક બીજને મોટાધથી બોલવું.

આલાવુ, પુ. (વુઃ) કાળું ડોહવું.

આલાવૂ, પુ. (વૂઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.

આલિ, સ્ત્રી. (લિં:) સખી, બહેનપણી, ૨. એાળી,

૩. પુલ, ૪. સાફ, ૫. વીછી.

આલિદ, પુ. (દઃ) દરવાજાની બહારની જગા.

આલિંગ્ય, પુ. (ગ્યઃ) મૃદંગ, પખવાજ.

આલી, સ્ત્રી. (લીં:) વીછી, વીછુ.

આલીદ, ન. (દં:) ધનુરધરની સ્થીતી.

આલુ, સ્ત્રી. (લુઃ) એાખા ધોવાનું વાસણ.

આલુ, પુ. (લુઃ) ધુવડ.

આલુ, ન. (લુઃ) આલુ, અવુ, વાંસો.

આલુક, પુ. (કઃ) સાપનું નામ છે, મુખ્ય સાપ.

આલૂ, સ્ત્રી. (લૂઃ) એાખા ધોવાનું વાસણ.

આલૂન, વિ. (નઃ નાઃ નં:) કાપી નાખવું.

આલોક, પુ. (કઃ) દર્શન, પ્રકાશ.

આલોકન, ન. (નં.) જોવું, અવલોકન કરવું.

આવપન, ન. (નં.) વાસણ, ઠામ.

આવર્ત, પુ. (તં:) પાણીનું ગોલ કરવું.

આવલિ, સ્ત્રી. (લિં:) પંક્તી, એાળ. [ઢગલો.

આવસિત, વિ. (તઃ તાઃ તં) ધાસ વગરનાં અનાજનો

આવાપ, પુ. (વઃ) આડનાં મુળીયાં આગળ પાણી રે-

ડવાને જે મોટાડીનું કુંડાલું કરે છે તે.

આવાપક, પુ. (કઃ) પાંચી, હાથમાં પહેરવાનો દાગીનો.

આવાલ, ન. (લં.) આડને પાણી રેડવાશાં તેના ય-

ડ નીચે કરેલું મોટાડીનું કુંડાલું.

આવિમ્ન, પુ. (મ્નઃ) કરંમદાનું આડ. [સુધ/મ્નિ.

આવિમ્ન, પુ. (મ્નઃ) છેદ પાડવાનું હથીઆર; સુધ,

આવિદ્, વિ. (દ્ઃ) દ્વાઃ દ્વાંવાંકુ, ૨. છેડેલું, છોડી મુકેલું.

આવિલ, વિ. (લઃ લા. લં.) ડેહિલું, મેલવાલું.

આવિઃ, અ. પ્રસિદ્ધ.

આવુક, પુ. (કઃ) આપ, નાટક પ્રકરણમાં.

આવુત્ત, પુ. (ત્તઃ) બનેલી, નાટકમાં.

આવૃત્, સ્ત્રી. (તઃ) અનુક્રમ.

આવૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) ધેરાયલો.

આલેખી, સ્ત્રી. (ગી.) એક જાતની વનસ્પતી છે.

આવેશન, ન. (નં.) સુતારકામની નીશાળ, શિલ્પિ કામની નીશાળ. [અલેષિ.

આવેશિક, વિ. (કઃ કા. કં.) અતિથિ, દુરથી ધેર

આશંસ્તિ, વિ. (તા. લી. ત.) જેને બણી ઇચ્છા હોય તેવો.

આશંસુ, વિ. (સુઃ સુઃ સુ.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

આશાય, પુ. (યઃ) હોજ, વાવ, હોદ, ૨. આશય, ૩.

અભીપ્રાય, મત.

આશાયાશ, પુ. (શાઃ) દેવતા, વસ્તેવ.

આશાર, પુ. (રઃ) રાક્ષસ.

આશા, સ્ત્રી. (શાઃ) દીશા, ૨. મોટી આશા. [ગૌઅર.

આશિતંગવીન, વિ. (નઃ ના. નં.) ગાયઅરવાની જગા

આશિર, પુ. (રઃ) રાક્ષસ.

આશિસ, સ્ત્રી. (શીઃ) સાપની દાઢ, ૨. આશિવાંદ.

આશીવિષ, પુ. (ષઃ) સાપ.

આશીવિષ, પુ. (ષઃ) સાપ.

આશુ, અ. જલદી, ત્વરીત; પુ. ન. (શઃ શં.) ભાત.

આશુગ, પુ. (ગ:) પવન, ૨. આણ. [ભાતછે.
આશુગ્રીહિ, પુ. (હિ:) જલદી પાકનારો એક જાતનો
આશુશુક્ષિ, પુ. (ણિ:) દેવતા, અખી, વસ્તેવ.
આશ્વયં, ન. (યં.) અભયમ. [જેનું કરમ તે.
આશ્વયંકર્મન, વિ. (માં. માં. મં.) અભયમ જેવું
આસેસૃષ્ણ, વિ. (સુ: સુ: સુ.) જવાને હચ્છનારો.
આશ્રમ, પુ. (મ:) બ્રહ્મચારી-ગૃહસ્થ-વાનપ્રસ્થ-સં-
ન્યાસી, એ ચાર આશ્રમ છે.
આશ્રય, પુ. (ય:) આધાર.
આશ્રયાન્ના, પુ. (જા:) દેવતા, આખી, વસ્તેવ.
આશ્વન, વિ. (ત: તા. તં.) સ્વીકારેલો. [વાગનારો.
આશ્રવ, પુ. (વ:) સ્વીકાર. વિ. (વ: વા. વં.) વચનમાં
આશ્ર, ન. (શં.) ધોડાનું ટેલું.
આશ્રય, ન. (યં) અશ્રયતા ઝાડનું ફળ.
આશ્રયુલ, પુ. (જ:) આસુ મહીનો.
આશ્રિન, પુ. (ન:) આસુ મહીનો. [દરએક.
આશ્રિનેય, પુ. (ય:) સ્વર્ગના વૈદ અધીની કુમાર તે
આશ્રિન, વિ. (ન: તા. નં.) ધોડાની એક મજલ.
આશ્રદ, પુ. (દ:) આપાડ મહીનો, ૨. બ્રહ્મચારી લોકો
પોતાંકા હાથમાં જે આપરાનો દંડ લેછે તે.
આસ્ત્ર, વિ. (ક: કા: કં.) તત્પર.
આસન, ન. (નં) ખેસવાનું આસન. પુ. (ન:) અસા-
નાનું ઝાડ, ૨. હાથીની ખાંદ.
આસનગર્ભા, સ્ત્રી. (જાં.) ગોકરણીનો વેલો.
આસના, સ્ત્રી. (ના.) ખેસવાનું આસન.
આસંદી, સ્ત્રી. (દી.) એક જાતનું આસન છે.
આસન્ન, વિ. (જ: જા. જં.) પાસે, નજીક.
આસવ, પુ. (વ:) સેરડીના રસનો દારૂ.
આસાદિત, વિ. (ત: તા. તં.) મળેલું.
આસાર, પુ. (ર:) દુસમનને ધેરવો, ૨. રાત દહોડો વર-
સાદ, જખરો વરસાદ. [હતી તે જગો.
આસિત, વિ. (વ: તા. તં.) પેલ્લાં જે જગોપર ગાય
આસુર, પુ. (ર:) દૈત્ય. રાક્ષસ, રાખસ.
આસુરી, સ્ત્રી. (રી.) રાહ.
આસુરિન, વિ. (રી. રિળી. રિ.) અસુર સંબંધી.
આસેવ્ય, પુ. (વ્ય:) જનમ હીજડો, એ ખીજનું શીશન-
પોતાંકા મોહોડામાં લઈને તેમાંથી જે ખીંડુ પડે તે
પોતે ગલીને પછી પોતાંકા આપડી સાથે સંગ કરે.

આસેવનક, વિ. (ક: કા: કં.) જે ચીજ જોતાં જોતાં મ-
નની તૃપ્તિ થતી નથી તે.
આસ્કંદન, ન. (નં.) યુદ્ધ, લઢાઈ.
આસ્કંદિત, ન. (તં.) જે ધોડો લગામને માનતો નથી
તે, ૨. જોરમાં દોડવું.
આસ્તરણ, ન. (જં.) હાથીના પીઠ પરની ખીજાઈત.
આસ્થા, સ્ત્રી. (સ્થા.) સભા, ૨. પ્રયત્ન.
આસ્થાન, ન. (નં.) સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
આસ્થિત, વિ. (ત: તા. તં.) આશક, આશકત.
આસ્યદ, ન. (દં.) કૃત્તિ, કાંચ, કામ, ૨. સ્થાન.
આસ્કોટ, પુ. (ટ:) આકડાનું ઝાડ.
આસ્કોટની, સ્ત્રી. (ની.) માતી મણિમાં સાર પાડવાનું
હથિયાર. [નામની આપધી.
આસ્કોટ, સ્ત્રી. (ટા.) જંગલી મોગરો, વીંધાકાંત
આસ્કોત, પુ. (ત:) આકડાનું ઝાડ, ૨. કંચનનું ઝાડ.
આસ્કોત, સ્ત્રી. (તા.) જંગલી મોગરો, વીંધાકાંત
નામની વનસ્પતી.
આસ્ય, ન. (સ્યં.) મુખ, મોહો.
આસ્યા, સ્ત્રી. (સ્યા.) ખેસવાનું આસન.
આસ્રવ, પુ. (વ:) કલેશ, દુ:ખ.
આહત, વિ. (ત: તા. તં.) યુદ્ધેલો, યુદ્ધાકાર કરેલો;
ન. (તં.) કોઈ વખતે નહીં બને એવી વાત
ખોલવી. [ત થયેલો.
આહતલક્ષણ, વિ. (જ: જા. જં.) સારાં લક્ષણથી પ્રખ્યા-
આહવ, પુ. (વ:) લઢાઈ,
આહવકામ્યા, સ્ત્રી. (મ્યા.) લઢાઈની હચ્છા.
આહવનીય, પુ. (ય:) એક જાતનો અખિ છે.
આહાર, પુ. (ર:) ભોજન. [ખુસી પેદા કરનાર.
આહાદદુષ, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) આનંદ આપનાર,
આહાવ, પુ. (વ:) કુવાનું પાણી કાઢીને કુવામાંગલ
બરવાનું ટાંકું, અવાડો.
આહિતલક્ષણ, વિ. (જ: જા. જં.) હીમતવાળો, ધીર.
આહિનુંચિક, પુ. (ક:) સર્પ રમાડનાર વાદી.
આહ્ય, વિ. (ય: યા. યં.) સાપનું જેહેર.
આહો, અ. વિકલ્પાર્થી (દાખલાતરીકે) દેવઆહોગર્ભવ:
આહોપુસ્ત્રિકા, સ્ત્રી. (કા.) અરીથી હું પરાક્રમી હું
એમ ખોલનારો પુરુષ.
આનંદિક, ન. (કં.) રોજનું કામ, નિત્ય કર્મ, ૨. ભોજન.

આવ્દય, પુ. (ય:) નામ.

આવ્દા, સ્ત્રી. (આ.) નામ.

આવ્દાન, ન. (નં.) ઇન્દ્ર, તેજુ, હોતુ.

આક્ષેપકવાત, પુ. (ત:) એક જાતનો વાયુનો રોગ છે જેથી આવ્દ્યું શરીર ડોલેછે.

દ.

દ, ત્રીજો સ્વર.

દક્ષ, પુ. (કુ:) સેરડી.

દક્ષગંધા, સ્ત્રી. (ધા.) વનસ્પતીમાં જેને સરોટા કહેછે, કોણ સુંદાનું ઝાડ, બિંદુ કોહલું, લવા. કોલીસ્તા કહેછે તે.

દક્ષુર, પુ. (ર:) વનસ્પતીમાં જેને કોણસુંદા અને

દક્ષાકુ, પુ. (કુ:) દુધી, ૨. રાજવિશેષ.

દગ, વિ. (ગ: ગા. ગં.) જંગમ, ૨. આધ, અધ; પુ.

(ગ:) અભીપ્રાય પ્રમાણે ચાલવું.

દંગિત, વિ. (ત: તા. તે.) ઉપલો શબ્દ જીવે.

દંગિતકોવિદ, વિ. (દ: દા. દં.) મર્મ જાણવામાં ચતુર.

દંગુદ, પુ. સ્ત્રી. (દં: દી.) હીંગણખેટનું ઝાડ, ઇંગોલી યાનું ઝાડ.

દચ્છા, સ્ત્રી. (ચ્છા.) વાંછા.

દચ્છાપિશાન, વિ. (ન: ના. નં.) જેને ઇચ્છેલું મળે છે તે.

દચ્છાવતી, સ્ત્રી. (તી.) જે ખાયડીને ઇચ્છા હોય તે.

દચ્છલ, પુ. (લ:) પાણીમાનો એક જાતનો વેલો છે જેને ઇન્દ્ર કહેછે.

દચ્ચમાજી, વિ. (માક.) યસમાનો ભાગ—હીરસો લેનારો.

દચ્ચાચીલ, પુ. (લ:) વારંવાર યસ કરનારો માણસ.

દચ્ચર, પુ. (ર:) ગોધી, બંદાં બોધે તાંદાં કરનારો બળદ.

દચ્ચસતિ, પુ. (તિ:) વિષય.

દહા, સ્ત્રી. (હા:) ગામ, ૨. ભુમી, ૩. વાચા.

દહાવતિ, પુ. (તિ:) રાજ. [ખખદ.

દહર, પુ. (ર:) ગોધી, મનમાં આવે તાંદાં કરનારો

દત્તર, વિ. (ર: રા. રં.) નીચ, હાનું, પામર, ૨. અન્ય, ખીજું.

દત્તરેયુઃ, અ. ખીજે દહાડે. [ખિવું, ૬. સમાપ્તી.

દત્તિ, અ. હેવુ, ૨. પ્રકાર, ૩. પ્રસિદ્ધિ, ૪. આમ, ૫.

દત્તિહ, અ. લોકપરંપરા પ્રાપ્ત ઉપદેશ.

દત્તિહાસ, પુ. (સ:) તવારીખ, જીના વૃત્તાંત, જીના

રાખ્યાનાં ચરીત્રના ગ્રંથો મહાભારત-રામાયણાદિ.

દત્તરી, સ્ત્રી. (રી.) છીનાલ ખાયડી.

દદાળી, અ. આવખતે.

[વાળે

દદમન્યુ, વિ. (ન્યુ: ન્યુ: ન્યુ.) રીસાએલો, રીસ

દદત્તસર, પુ. (ર:) વરસ.

દંદિરા, સ્ત્રી. (રા.) લક્ષ્મી.

દંદીવર, ન. (રં.) નીળા રંગનું કમલ. [તી છે

દંદીવરી, સ્ત્રી. (રી.) સહસ્રમુખી નામની એક વનસ્

દંદીવાર, ન. (રં.) નીલારંગનું કમલ.

દંદુ, પુ. (દુ:) ચંદ્ર, ચાંદો, ચાંદ.

દંદ્ર, પુ. (દ્ર:) દેવનો રાજા, ૨. શ્રેષ્ઠ, મુખ્ય.

દંદ્રલુપ્તક, પુ. (ક:) માથાના કંથ ખરીપડે એવો એ

રોગ છે જેને ચાંદ કહેછે તે. [સાદા કહેછે

દંદ્રદુ, પુ. (દુ:) એક જાતનું ઝાડ છે જેને અજીવું

દંદ્રયવ, પુ. ન. (ક: વં.) કુડાળી સીંગ, ઇંદ્રજવ.

દંદ્રવારુણી, સ્ત્રી. (ળી.) ઇંદરાવણના વેલા.

દંદ્રસુરસ, પુ. (સ:) વડનું ઝાડ, વડલો.

દંદ્રસુરસિ, પુ. (સ:) ઉપલો શબ્દ જીવે.

દંદ્રાણિક, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જીવે.

દંદ્રાળી, સ્ત્રી. (ળી.) ઇંદ્રની ખાયડી. [તું ઇંદ્ર ધનુષ

દંદ્રાયુધ, ન. (ધં.) વાદળાંપર સૂરજના તેજથી દેખ

દંદ્રારિ, પુ. (રિ:) દૈત્ય, રાક્ષસ.

દંદ્રાવરજ. પ. (જ:) વિષય. [કાન, વીગેરે સમુદ

દંદ્રિય. ન. (યં.) ઇંદ્રીયો. હાથ, પગ, વાચા, આં

દંદ્રિયતર્ણ, ન. (ર્ણં.) ઇંદ્રીયની ઇચ્છા, ઇંદ્રીયની તૃ

દંદ્રિયાર્થ, પુ. (ર્થં.) ઇંદ્રીયના વીચય (તે પાંચ છે, ૨

રૂપ, ગંધ, સ્પર્શ, શબ્દ.)

દંધન, ન. (નં.) ખાલવાનાં લાકડાં.

દંધમ, ન. (ધંમં.) ખાલવાનાં લાકડાં.

દન, પુ. (ન:) સૂર્ય, સૂરજ, ૨. પ્રભુ, રાજા. [કં

દન, વિ. (ન: ના. નં.) તેજસ્વી, તેજવાળું, ૨

દન્યકા, સ્ત્રી. (કા.) મૃગશિર નક્ષત્રના માથા અ

ખ જે પાંચ તારા છે તે.

દમ, પુ. (મ:) હાથી.

દમ્ય, વિ. (મ્ય: મ્યા. મ્યં.) માતપર, પૈશાવોલા.

દમ, વિ. (મ: મા. મં.) ઇચ્છા પુરી થનારો. [ખા

દરણ, ન. (ર્ણં.) નિરાશ્ચર્ય, ૨. ખાંડી માટીની જ

દરંમદ, પુ. (દ:) વિદ્યુલતા, વીજળી.

દરા, સ્ત્રી. (રા.) દારૂ, ૨. ભુમી, ૩. વાણી, ૪. પાલ

દરાવતુ, સ્ત્રી. (તી.) પારવતી, દુર્ગા.

રણ, ન. (ળ) પારવતી, દુર્ગા.
 રિવેદિકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનો ગોળ માથા
 ઉપર ફેરવેલા થાંપે છે તે રોગ.
 લા, સ્ત્રી. (લા.) ગાય, ૨. ભુમી, ૩. વાણી, ૪.
 ન્યુધનામના ગ્રહની ખાચડી.
 લા, સ્ત્રી. (લા.) પારવતી, દુર્ગા.
 લી, સ્ત્રી. (લી.) એક જાતનું હથીઆર છે જેને
 ખાંડો, યુક્તિ કહે છે તે.
 ભલા, સ્ત્રી. (લા.) મૃગશીર નક્ષત્રના માથા આગળ
 જે પાંચ તારા છે તે દરએક.
 વ, અ. સામ્ય, સાદૃશ્ય, સરખું.
 વ, પુ. (વ) આશ્વીન મહીનો, આસુ મહીનો.
 વિકા, સ્ત્રી. (કા.) હાથીની આંખની અંદરની કી-
 કી, સોની લોકની આંખની શલી.
 વિત, વિ. (ત: તા. તં.) જેનો શોધ કીધો તે.
 વીકા, સ્ત્રી. (કા.) રૂષિકા શબ્દ જુવો.
 વુ, સ્ત્રી. પુ. (વુ) બાણ, તીર.
 વૃષ્ટિ, પુ. સ્ત્રી. (વિઃ) તીર—બાણ રાખવાનો ભાથું.
 દ, ન. (દં) યત્ન કર્મ, ઇચ્છામાં આવે તેમ કરવાના
 અર્થમાં ક્રિયા વિશેષણ.
 દુકાથ, ન. (યં.) કાલાવાલાનું મુળયું.
 દંબ, વિ. (ધ: ધા. ધં.) મુગંધિ ન. રેતી.
 દંબ્યુલ, વિ. (ક: કા. કં.) ઉત્કંઠાથી કામ કરવું,
 હોસથી કામ કરવું. [૪. શ્લોક.
 દ, સ્ત્રી. (ટિ.) યોગ, યત્ન, ૨. ઇચ્છા, ૩. સંગ્રહ
 દ, પુ. (સ:) ધનુષ્ય, કમાન.
 દ.
 દ, ન. (ળં.) આંખ, ૨. જોવું.
 દિકા, સ્ત્રી. (કા.) સાંઝે માંડું જાણીને કહેનારી સ્ત્રી.
 દા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) અવલોકન શકતી.
 દત, વિ. (ત: તા. તં.) સ્તુતી પામેલા.
 દ, સ્ત્રી. (તિ:) મુશાફરી, ૨. ઇજ્જા, ૩. વર્ષાત
 દુકાળ વિગેરે સાત પ્રકારની ઇજ્જાને કહે છે.
 દ, ન. (ળં.) નિરાશ્રયદેશ, ખાસી માટીની જગા, બાણ.
 દેણ, ન. (ળં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 દત, વિ. (ત: તા. તં.) જેની પ્રેરણા કીધી તે, ૨.
 છોડેલો, માકલેલો.

દર્મ, ન. (મં.) કાપો, ડાપો. ગુંબડું.
 દર્મ્યા, સ્ત્રી. (યાં.) યોગ માર્ગમાં જેવી સ્થિતિ તેવી.
 દર્મ્યા, સ્ત્રી. (ળ્યાં.) ઇર્ષા. [ખાંડો યુક્તિ કહે છે તે.
 દર્મિ, સ્ત્રી. (લિ.) એક જાતનું હથીઆર છે, જેને
 દર્મિત, વિ. (ત: તા. તં.) સ્તુતી થએલો.
 દર્મી, સ્ત્રી. (લી:) એક જાતનું હથીઆર છે, જેને
 ખાંડો યુક્તિ કહે છે તે.
 દર્શ, પુ. (શ:) મહદેવ, ૨. સ્વામી, ૩. સમર્થ.
 દર્શા, સ્ત્રી. (શા.) પૂર્વતી, ૨. હલનો ડાંડો.
 દર્શાન, પુ. (ન:) મહદેવ્યં.
 દર્શિનુ, પુ. (તા.) પ્રભુ, સ્વામી.
 દર્શર, પુ. (ર:) મહદેવ, ૨. પ્રભુ, સ્વામી.
 દર્શરભાવન, વિ. (ન: ના. નં.) ઇશ્વરનો ભક્ત, ભ.
 કિતવાન. [આકાર છે તે.
 દર્શરમૂર્તિ, વિ. (તિ: તિ. તિ.) જેને પરનેશ્વરનો
 દર્શરચરણ, પુ. (ળ:) દેવના રથનો ચાક, ૨. કા-
 ળ, વખત.
 દર્શરા, સ્ત્રી. (રા.) પારવતી.
 દર્શરી, સ્ત્રી. (રી.) પારવતી.
 દર્શરેશ્વર, વુ. (ર:) દેવનો દેવ.
 દર્શનુ, અ. જરાક, એ અર્થે.
 દર્શત્ત્વસ્મિત્ત્વોમિતાનન, વિ. (ન: ના. નં.) થોડું હસા-
 થી જેનું મોહોડું શોભીતું દેખાએ છે તે.
 દર્શત્ત્વોડુ, વિ. (ડુ: ડુ: ડુ.) જરા સફેત, સફેતાઈ.
 દર્શ્યક, પુ. (ક:) જનમનો હીજડો તે.
 દર્ષા, સ્ત્રી. (વા.) હલનો ડાંડો. [ત્રી આપસલી.
 દર્ષિકા, સ્ત્રી. (કા.) હાથીની આંખની કીકી, સોની
 દર્શા, સ્ત્રી. (હા.) ઇચ્છા.
 દર્શમૃગ, પુ. (ગ:) વર, ૨. માંકડું.

ઉ.

ઉ, અ. ક્રોધાર્થે અવ્યય છે.
 ઉક્ત, વિ. (ક: કા. કં.) બોલેલું, કહેલું.
 ઉક્તિ, સ્ત્રી. (કિ:) બાણ.
 ઉક્ત્ય, ન. (ક્યં.) સાંભ વેદમાંનો એક ભેદ છે.
 ઉક્ત્ય, ન. (યં.) આવર્દા, ઝુંદગાની.
 ઉક્તનુ, પુ. (ક્ષા.) ખેલ, ખળ.
 ઉક્ષામદ્ર, પુ. (દ્ર:) ખળદ, ગોદો

ઉત્તરવર્ણ, પુ. (લઃ) એક જાતનું ધાસ છે.

ઉત્તર, પુ. (લઃ) બળદ ગોધી.

ઉત્ત્રા, સ્ત્રી. (સ્ત્રા.) થાળી. [રંધિલું અન્ન.

ઉત્ત્ર્ય, વિ. (સ્ત્ર્યઃ સ્ત્ર્યા. સ્ત્ર્યં.) થાલીમાં રંધેલું અન્ન,

ઉત્ત્ર, પુ. (ઘઃ) મહાદેવ, શૈવરસ, ૨. શુદ્ર જાતની સ્ત્રીને ક્ષત્રીઓથી થએલો દીકરો.

ઉત્ત્રગંધા, સ્ત્રી. (ધા.) વેપુંડ, અભ્યભો. [જાત-નાતનો.

ઉત્ત્રજાતિ, વિ. (તિઃ તિઃ તિ.) નીચ જાતનો, હલકી

ઉત્ત્રદંટ, વિ. (દંટઃ દંટઃ દંટ) જેની દાઢ કદરૂપ છે તે.

ઉત્ત્રરેતસ, પુ. (તાઃ) મહાદેવ. [ન્યાયનું.

ઉત્તિત, વિ. (તઃ તા. તં.) ચોખ્ખ, અભ્યસ્ત, ન્યાય,

ઉત્ત, વિ. (ચઃ ચા. ચં.) ઉંચું.

ઉત્તથા, સ્ત્રી. (થા.) મગરૂરી, ૨. ચાલ, ૩. લસણ,

એક જાતનું આડ છે. નારો.

ઉત્તંડ, વિ. (ડઃ ડા. ડં.) જલદ, ક્રોધી, જલદી જ-

ઉત્તરિત, ન. (તં.) છાણું.

ઉત્તાર, પુ. (રઃ) ઉત્તાર, ૨. વિજ્ઞા, યુ. [સામડું.

ઉત્તારવચ, વિ. (વંઃ ચા. ચં) સરસગઢ, નહાનું મોટું,

ઉત્તેશ્રવસ, પુ. (વાઃ) ઇંદ્રનો ધોડો.

ઉત્તેઃ અ. મોટું એ અર્થે.

ઉત્તેષુટ, ન. (ટં.) મોટો અવાજ કાઢીને શોર કરવો.

ઉત્ત્ય, પુ. (યઃ) આડ, દેવળ, એએની ઉંચાઈ વીગેરે.

ઉત્ત્ય, પુ. (યઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.

ઉત્તિત, વિ. (તઃ તા. તં.) ઉંચું, ૨. ઉત્પન્ન ૩. મગરૂર,

૪. ધણો વધેલો.

ઉત્તજાસન, ન. (નં.) ઠાર મારવું.

ઉત્તલ, પુ. (લઃ) શૃંગારસ, ૨. પ્રકાશિત, શાફ.

ઉત્ત, પુ. (હઃ) બળર, રતા વીગેરે ટુકાણે પડેલા

અનાજના દાણા અટકેક ઉપાડી લેવા.

ઉત્તજ, પુ. ન. (જઃ જં.) ક્ષત્રીઓનાં ધર, ઝુંપડું.

ઉત્ત, સ્ત્રી. ન. (હુઃ હું.) નક્ષત્ર, નખેતર.

ઉત્તપ, ન. (પં.) નહાનું વહાણ, હોડી, ૨. મછવો.

ઉત્તંવર, પુ. (રઃ) ઉંખર, એકજાતનું આડ છે, ઉંખરો,

ઉંખરેડો. ન. તાંબું.

ઉત્તરાજ, પુ. (રઃ) ચંદ્ર.

ઉત્તપ, પુ. ન. (પં.) હોડી, મછવો, ૨. ચંદ્ર, ચાંદ.

ઉત્તયન, ન. (નં.) ઉડવું.

ઉત્તીન, ન. (નં.) પક્ષીનીગતી, ઉડવું.

ઉત્ત્વીર્ણ, વિ. (ર્ણઃ ર્ણા. ર્ણં.) કાંણાવાલું. [એકડું કરેલું.

ઉત, વિ. (તઃ તા. તં.) દોરાએ વણેલો-લું, સંવિલું. અ.

ઉતાહો, અ. ચિકટપાથે, કેમ ?

ઉત્ક, વિ. (ત્કઃ ત્કા. ત્કં.) ઉત્કંઠિત. [મત્ત, બેહુકેલો.

ઉત્કટ, ન. (ટં.) તજ, દાલચીની વિ. (ટઃ ટા. ટં.)

ઉત્કંઠ, સ્ત્રી. (ઠા.) ઉત્સકતા.

ઉત્કર, પુ. (રઃ) અનાજનો ઢગલો.

ઉત્કર્ષ, પુ. (ર્ષઃ) ઉત્તમપણું, ઉત્કૃષ્ટપણું.

ઉત્કલિકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉત્કંઠા, ૨. મોટોમોજો.

ઉત્કાર, પુ. (રઃ) અનાજ વાવણારો.

ઉત્કોશ, પુ. (શઃ) એકજાતનું પક્ષી-પંખીછે.

ઉત્તુલક, વિ. (કંઃ કા. કં.) આનંદથી—પુસીથી

જેને કમકમાટ ભરાએ છે તે.

ઉત્તંસ, પુ. (સઃ) માથાનાં ધરેણા, કાનના ધરેણા.

ઉત્ત, વિ. (ત્તઃ તા. તં.) લીલું, ભીનું.

ઉત્તમ, વિ. (મઃ મા. મં.) શુભ, શ્રેષ્ઠ, ૨. સાર.

ઉત્તમ, ન. (મં.) મુંડું માસ. [વાવડ.

ઉત્તમસવ, પુ. (વઃ) ગર્ભપાત, ગર્ભ પડવો, કમું

ઉત્તમર્ણ, પુ. (ર્ણઃ) કરજ આપનારો-ધીરનારો.

ઉત્તમા, સ્ત્રી. (મા.) સારા યુલુની સ્ત્રી.

ઉત્તમાગ, ન. (ગં.) માથું.

ઉત્તરં, અ. પક્ષી, થોડીવારે, વીગેરે.

ઉત્તર, વિ. (રઃ રા. રં.) ઉત્તર દીશાએ થએલો, ૨. શ્રેષ્ઠ

ઉત્તમ, પુ. (રાઃ) વિરાટનો દીકરો, ન. પ્રતિવચન સ્ત્રી

(રા.) ઉત્તરદીશા, અરજીનના દીકરાની આયડી

ઉત્તરતઃ, અ. ઉત્તરદેશ, ઉત્તરકાળ, બુઢાપો, એએ

ઉત્તરાત્, અ. ઉપલો શબ્દ જીવો.

ઉત્તરાસં ગ, પુ. (ઃ) એકવાનું વસ્ત્ર.

ઉત્તરીય, ન. (યં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

ઉત્તરેણ, અ. ઉત્તરદેશ, ઉત્તરકાળ, બુઢાપો.

ઉત્તરેશુ, અ. પક્ષીના દહાડાનું.

ઉત્તાન, વિ. (નઃ ના. નં.) ચપું.

ઉત્તાનશય, પુ. (યઃ) ધાવતું છેકરું-રો.

ઉત્તારલોચન, વિ. (નઃ ના. નં.) મરતી વખતે ને

આંખ થાએ છે તેવી જેની આંખ હોય તે.

ઉત્થાન, ન. (નં.) પુરૂષ, ઉદ્યોગ, તંત્ર, ઉઠાવવું,

ત્થાન, (કોશાંતરે પુરુષ, લઢાઈ, ચોક, ઉત્પન્ન

હર્ષ, આડાનો રોગ.)

नित, वि. (तः ता. तं.) वधिषो, भेहिष्टो यम्पेसो,
 उत्पन्न, उठेसो। [होय ते।
 यतिवृ, वि. (ता. वी. वृ.) जेनो उडवानो स्वभाव
 यतिष्णु, वि. (ष्णुः णु. णु.) उडवो शष्णु श्रुवो।
 यत्ति, स्त्री. (तिः) जन्म.
 यल, न. (लं.) कम्प, २. कडवुं कोष्ठ, भांडुं कोष्ठ.
 यलशारिवा, स्त्री. (वा.) जेक जलनी वनस्पती छे.
 यात, पु. (तः) साईं भांडुं सुयवचासाईं जे धुमकेतु
 आदि हेप्पाज्जे छे ते। [ते, प्रकृष्टीत.
 यल्ल, वि. (ल्लः ला. लं.) जे आउने कुल आयांछे
 यत्त, पु. (यत्तः) जे जगापर वरसाद पडीने पाछी
 जेकडुं थडुं होय तेवी जगा.
 यत्तर्जन, न. (नं.) दान, आपपुं, नांप्पपुं.
 यत्तर्ण, न. (णं.) उडवुं जवुं। [छानो वेग.
 यत्तव, पु. (वः) उत्साव, उपर जवुं, कोप, रीस, छि-
 सवगावैयथु, वि. (युः युः यु.) पुसीधी जेनुं दी-
 ल धुने छे ते.
 यत्तदन, न. (नं.) शरीरनो जेल कडावपो—काठपो.
 यत्तह, पु. (हः) दीलने जे पुसी थाज्जे छे ते.
 यत्तवर्धन, पु. (नः) वीररस, आधुरी.
 यत्तुक, वि. (कः का. कं.) दील जगाडीने उद्योग कु-
 रनारो, पस्तपो करवो, हावेषो। [छा करनारो.
 यत्तसृक्ष, वि. (क्षुः क्षुः क्षु.) उत्पन्न—पेदा करवानी
 यत्तु, वि. (ष्टः ष्ट. ष्टं.) टांगेसो, टंगाथडुं.
 यत्तव, पु. (वः) ओडोणी उंयाछि, देह, शरीर.
 यत्त, न. (कं.) पाछी, जल.
 यत्त, स्त्री. (क्या.) अडकायली स्त्री.
 यत्त, वि. (यः या. यं.) उंयुं। [नुं मोडो छे ते.
 यत्तुख, वि. (खः खा. खं.) उत्तर दीशतर्क जे-
 न, पु. (जः) गाय भैंस वीगेरे जनावरोने छोडी देवां.
 यत्त, पु. (यिः) सभुद्ध, दरीयो.
 यत्त, पु. (तः) परापर वात केहेवी.
 यत्त, स्त्री. (न्या.) तृषा, तरस, प्यास.
 यत्त, पु. (न्यान्.) दरीयो, सभुद्ध.
 यत्त, पु. न. (नः नं.) कुपो.
 यत्त, न. (नं.) जेक जलतनुं भाप छे.
 यत्त, पु. (यः) उदय, उदयः, यल.
 यत्त, न. (रं.) पेट.

उदकं, पु. (कं.) आगण जनाईं.
 उदवसित, न. (तं.) धर—धर.
 उदवित, न. (तं.) जे छामां अरधुं पाछी अने
 अरधी छाम जेवी छाम पाछी.
 उदात्त, पु. (तः) स्वरनो जेक भेद छे.
 उदान, पु. (नः) शरीरमांनो गलामा रेहेनारो पवन.
 उदार, वि. (रः रा. रं.) शारा दीलनो, साक्ष दीलनो,
 दाता, महान, मोटो.
 उदारवीर्य, वि. (यः यो. यं.) अनि पराक्रमी.
 उदारणीधिति, वि. (तिः तिः ति.) अनि तेजस्वी, ध-
 णु तेजवापुं। [रप्पां ते.
 उदासीन, वि. (नः ना. नं.) जेने शत्रु अने भौत श-
 उदाहार, पु. (रः) दाप्पसो, दृष्टान्त.
 उदित, वि. (तः ता. तं.) कहेसो, आंधेसो.
 उदीच्य, पु. (च्यः) शरस्वती नदीनी भर्मादनो जे प-
 क्षीमातर देश ते, वनस्पतीमां, पशुपशु.
 उदीची, स्त्री. (ची.) उत्तरदीशा.
 उदीचीन, वि. (नः ना. नं.) उत्तरदीशामे थम्पेसो.
 उद्गीयमान, वि. (नः ना. नं.) सारी रीते जेनुं गा-
 थुं ते। [भरोसो छेडिपो.
 उद्गंधि, वि. (यिः यिः यि.) प्रपंच—संसारनि—गाठ-
 उद्गुर्वर, पु. (रः) उंयरनुं आउ, उंयरडो, न (रं) तांथुं.
 उद्गुर्वरणी, स्त्री. (णी.) जेक जलनी वनस्पती छे.
 उद्गुर्वर, न. (लं.) आउछी। [नाज्जेथुं.
 उद्गत, वि. (तः ता. तं.) ओडेथुं, पुलडी थम्पेथुं,
 उद्गमनीय, न. (यं.) धोयेलां जे कपडां, धोयेलां धो-
 तीयांनो जेते.
 उद्गातं, अ. अतीशय, अतीशय जे अथें.
 उद्गातृ, पु. (ता.) सामवेद सीपेसो कृत्विज.
 उद्गातृ, पु. (रः) उलडी करवी, ओकडुं, ओडकार.
 उद्गिरण, न. (णं.) उपर लछि जवुं, उंयाउवुं, तोडवुं.
 उद्गीथ, पु. (यः) सामवेदनो अवाज—ध्वनी, प्रवणु,
 ओडकार.
 उद्गूण, वि. (णं: गां. गां.) रीसाज्जेसो, वधिषो.
 उद्गाह, पु. (हः) ओडकार.
 उद्घ, वि. पु. (घः) शाईं, मोटुं, योग्य.
 उद्घन, पु. (नः) जे जेक लाकडापर पीछुं लाकडुं
 मुकिने छोलेछे ते नीचेनुं लाकडुं.

ઉદ્ઘાતન, ન. (નં.) કુવામાંથી પાણી ઉપર લાવવાનું
ધંત્ર, રેહેટ, કપી.

ઉદ્ઘાત, પુ. (ત:) પ્રારંભ, સંરચ્ચાત.

ઉદ્ઘાન, ન. (નં.) આંધવું.

ઉદ્ઘાલ, પુ. (લ:) યુંદાનું ઝાડ.

ઉદ્ઘિત, વિ. (ત: તા. તં.) અંધામ્બેલો.

ઉદ્ઘ, પુ. (દ્ર:) પાણીમાંનું મીંદડું.

ઉદ્ઘાવ, પુ. (વ:) નહાસવું, ભાગવું.

ઉદ્ઘર્ષ, પુ. (ર્ષ:) ઝોમ્મચવ. [ઝોમ્મચવ.

ઉદ્ઘવ, પુ. (વ:) ઉદ્ઘવનામનો વિખચ્ચુનો પ્રધાન, ૨.

ઉદ્ઘાન, ન. (નં.) ચુલો.

ઉદ્ઘાંત, વિ. (ત: તા. તં.) ઉલટી થએલું, વાકેલું.

ઉદ્ઘાન, ન. (નં.) ચુલો.

ઉદ્ઘાર, પુ. (ર:) કરજ, ન. (રં.) ચુલો.

ઉદ્ઘત, વિ. (ત: તા. તં.) ઉપર લાવેલું—લો.

ઉદ્ઘવ, પુ. (વ:) ઉત્પત્તિ, ઉપજ.

ઉદ્ઘિજ, વિ. (જ: જા. જં.) ભોયમાંથી ઉત્પન્ન થનારાં વૃક્ષ.

ઉદ્ઘિજ્જ, વિ. (જ્જ: જ્જા. જ્જં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

ઉદ્ઘિદ, વિ. (દ: દા. દં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

ઉદ્ઘતારિ, વિ. (રિ: રિ: રિ.) દુસમીને જેણે સુક્યા
તે, વેરીને જેણે છોડી દીધો તે.

ઉદ્ઘમ, પુ. (મ:) ઉદ્ઘોગ.

ઉદ્ઘતકાર્મક, વિ. (ક: કા. કં.) બાણ—તીર મારવા-
સાં જેણે ધનુષ્ય—કમાણ ઉચકી તે.

ઉદ્ઘતગૂલ, વિ. (લ: લા. લં.) જેને સુલનામનું હથી-
આર ઉચક્યું છે તે. [આદિ.

ઉદ્ઘત, વિ. (ત: તા. તં.) ઊગામેલું જેવાકે હથીયાર

ઉદ્ઘમ, પુ. (મ:) ઉદ્ઘોગ.

ઉદ્ઘાન, ન. (નં.) ક્રીડાવન, રાજની ક્રીડા કરવાનું જં-
ગલ, ઉપવન, બાગ, ૨. નીસરણી, ૩. નીકલવું,

૪. કર્થ, પ્રયોજન, કામ.

ઉદ્ઘુક, વિ. (ક: કા. કં.) ઉદ્ઘોગે લાગેલો, કામે લાગેલો.

ઉદ્ઘોગ, પુ. (ગ:) યજ્ઞ.

ઉદ્ઘર્તન, ન. (નં.) ચોળીને શરીરનો મેલ કાઢવો.

ઉદ્ઘત્ત, વિ. (હન્. હંતી. હન્.) ઉદ્ઘોગ કરનારો, મેહ-
નત કરનારો, પાન કરનારો.

ઉદ્ઘાન, વિ. (ન: ના. નં.) ઝોકેલું, નાખેલું. [ઝોકેલું.

ઉદ્ઘાંત, વિ. (ત: તા. તં.) ગરેડમાંથી નીકલેલો હાથી,

ઉદ્ઘાસન, ન. (નં.) ઠારમારવું, કતલ કરવી.

ઉદ્ઘાહ, પુ. (હ:) વિવહા, લગન, શાદી. [અહા છે તે.

ઉદ્ઘાહકામ, વિ. (મ: મા. મં.) જેને પરણવાની ધ

ઉદ્ઘાગ્નિ, વિ. (ત: તા. તં.) જેનું અંત:કરણ
દુ:ખી થયું છે તે.

ઉદ્ઘિજમન, વિ. (ન: ના. નં.) બીકણ.

ઉદ્ઘગણ, ન. (ગં.) વૃદ્ધિ, વધરાણ.

ઉદ્ઘેગ, ન. (ગં.) સોપારી, ૨. ઉદ્ઘેગ. [આધગયો તે.

ઉદ્ઘેલ, વિ. (લ: લા. લં.) હદ પાર જે દરીઆનો

ઉંદુર, પુ. (ર:) ઉંદર, ઉંદરા.

ઉંદુર, પુ. (ર:) ઉંદર, ઉંદરા. [ચુ ઉચું.

ઉન્નતાનત, વિ. (ત: તા. તં.) દરીયાના મોભ જેવું ની-

ઉન્નય, પુ. (ય:) ઉપર લઈ જવું, ક્યાસ, તર્ક.

ઉન્નચેતસ, વિ. (તા: તા: તં) અભીમાની, મગર.

ઉન્નાય, પુ. (ય:) ઉપર લઈ જવું, ક્યાસ તર્ક.

ઉન્નાહ, પુ. (હ:) ઉંચાઈ, ઉંચી.

ઉન્મત્ત, પુ. (ત:) ધંપુરાનું ઝાડ, વિ. (ત: તા. તં.) જે-

ને વાતપીતથી ચીત્ર ભ્રમ થયું હોય તેવો.

ઉન્મત્તલિંગિન, વિ. (ગી. ગિની. ગિ.) જેમા ગાંડાપ
ણાની નીશાની છે તે.

ઉન્મથ, પુ. (થ:) ઝેરક ભતનો કાનનો રોગ—દરદ છે.

ઉન્મદ, વિ. (દ: દા. દં.) ઉન્મત સ્વભાવનો.

ઉન્મદિષ્ણુ, વિ. (ષ્ણુ: ણ્ણુ: ણ્ણુ.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

ઉન્મનસ, વિ. (ન: ના. નં) ઉત્કંઠીત.

ઉન્માય, પુ. (ય:) વધ, કતલ, જનાવર, પક્ષી ઝેરનો
પકડવાશાં જાળ, ફાંસા, છટકા વીગેરે જે ધંત્રો તે.

ઉન્માદ, પુ. (દ:) ગાંડાપણું વિ. (દ: દા. દં.) ગાંડી.

ઉન્માદવત્, વિ. (વાન્. વની. વત્.) જેને વાતપીતથી ભ્રમ
થમ્મો હોય તે.

ઉન્માદક, પુ. (ક:) ભ્રમ કરનાર. [મિશા ખેચેન થાય છે.

ઉન્મદરોગ, પુ. (ર:) ઝેરક ભતનું દરદ છે જેથી જીવ

ઉન્માન, ન. (નં.) તોલવું.

ઉન્માર્ગન, પુ. (ગી.) ભર્ગીદર રોગ—દરદ.

ઉન્મૂલ, વિ. (લ: લા. લં.) મુળીયામાંથી કાઢી ના
જ્યું, જડમાંથી કાઢી નાખ્યું.

ઉપકંઠ, વિ. (ઠ: ઠા. ઠં.) પાસેનો, નજીકનો.

ઉપકારિકા, સ્ત્રી, (કા:) રાજનું ઘેર, રાજવાડો, રા
જમંદીર, રાજમેહેલ.

પકાયાં, સ્ત્રી. (યાં.) રાજાનું. ધેર, રાજવાડો, રાજ-
મંદીર, રાજમહેલ.
પકુચિકા, સ્ત્રી. (કા.) નહાળી એલચી, કાલું જીરું.
પકુલ્યા, સ્ત્રી. (લ્યા.) પીપલી. [થયો છે તે.
પકૂજિત, વિ. (તઃ તા. તં.) જેનો અવાજ પાછો
પકમ, પુ. (મઃ) સ્તાનપુર્વક આરંભ, પ્રથમારંભ, ઉપાયપુ-
ર્વક આરંભ, પ્રધાનના સ્વભાવની પરીક્ષાનો ઇલાજ.
પકોશ, પુ. (શઃ) નિંદા.
પગત, વિ. (તઃ તા. તં.) પ્રાપ્ત, લીધેલો. [કીર્તી ગાઈ તે.
પગીયમાન, વિ. (નઃ ના. નં.) જેના વીથે ગાંધું તે, જેની
પગમ, વિ. (પઃ પા. પં.) પાસેજ—નજીકજ ને
શુભ થયો છે તે. [છે તે.
પગુવિચ, વિ. (તઃ તા. તં.) જેનો પૈસો છાનો
પગુદ, વિ. (દઃ દા. દં.) જેની કોટી કીધી તે, કોટી કીધેલો.
પગુદન, ન. (નં.) અક્ષીંગન, કોટી કરવી.
પગુદ, પુ. (હઃ) બંદી, અટકાવ. [પવો તે.
પગાલ, પુ. ન. (જઃ જાં.) રાજાએને નજરાણો આ-
પણ, પુ. (જઃ) પાસેનો આશ્રય. [કીધી તે.
પગલેત, વિ. (તઃ તા. તં.) શુશ્રુષિત, જેની આકરી
પવાલ્ય, પુ. (યઃ) એક જાતનો આખી છે.
પવિત, વિ. (તઃ તા. તં) વધેલો.
પવિલા, સ્ત્રી. (લા.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
પચીયમાન, વિ. (નઃ ના. નં.) જેનો ઢગણો કીધેલો તે.
પગાવ, પુ. (પઃ) એક જગાપર મણું છતાં નોખું કરવું.
પગાવન, ન. (જં.) અગુભવ—ઉપભોગ લેવો.
પગી, સ્ત્રી. (જા.) પ્રથમ સ્તાન.
પગી, પુ. (લ્યા.) એક જાતનો રોગ છે.
પગીમાન, વિ. (નઃ ના. નં.) દુઃખથી ને તપેલો તે.
પગી, સ્ત્રી. (કા.) ડુંગરની પાસેની જમીન.
પગાવન, ન. (નં.) દુઃખથી ને તપેલો તે.
પગા, સ્ત્રી. (જા.) રાજાએને નજરાણો આપવો તે.
પગા, સ્ત્રી. (જા.) ધર્મ, અર્થ, કામ, અને બધા એ-
વીસેના બહાપણાની ચોકસી.
પગાન, ન. (નં.) ઝોસીકું, તકીયો.
પગાવ, અઃ ધારણ કરીને, પકડીને.
પગાવન, પુ. (નઃ) પાછળથી દોડનારો.
પગી, પુ. (ખિઃ) કપટ, ૨. ગાડી, ૩. પહાડું.
પગિષિ, પુ. (ખિઃ) દાટલા પૈસા, ધન.

પગિષદ, સ્ત્રી. (દઃ) વિદની શેવટનો એક ભાગ, ધર્મ, એકાંત
અગનિષ્કર, ન. (તં.) શેહરમાંનો રાજમાર્ગ, મોટો રસ્તો.
પગીયમાન, વિ. (નઃ ના. નં.) જેને ઉપદેશ કીધો
તે, ૨. જેની જગ્યા યહ છે તે.
પગન્યસ્ય, અઃ મુકીને, રાખીને. [કરવું.
પગન્યાસ, પુ. (સઃ) બોલવાનો આરંભ, બોલવું શરૂ
ઉપવિત, પુ. (તિઃ) યાર, વર વગર પીએપતી કર્યો તે.
પગમૂત, સ્ત્રી. (તઃ) એક જાતનું વાસણ છે જે હામ-
માં વપરાય છે. [પુશી થવી.
પગમોગ, પુ. (ગઃ) ભોમ, કુખી ચીજ વાપર્યાથી
ઉપમ, વિ. (મઃ મા. મં.) શરણો, એક શરણો.
ઉપમા, સ્ત્રી. (મા.) સરખાપણું, સાદૃશ્ય.
ઉપમાન, ન. (નં) ઉપમિતિકરણ સાદૃશ્ય સ્તાન, જેની
ઉપમા આપવાની તે વસ્તુ.
ઉપયમ, પુ. (મઃ) વીવહા, લગન; શાદી.
ઉપયમ, પુ. (મઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો. [બીજા છે તે.
ઉપગ્રતાક્ષ, વિ. (જઃ જા. જં.) જેની આંખ પાણીથી
ઉપસ્ક, વિ. (તઃ તા. તં) રાહુએ ઢંકાએલો ચંદ્ર અ-
થવા સુરજ, અમલે કરીને જેર થયેલો.
ઉપરક્ષણ, ન. (જં.) પહારો, પોહરો, તપાસ કરવાસાથે
રાખેલા પહોરાવાળાઓનો નીચમ.
ઉપરતકર્મ, વિ. (મઃ માં. મં.) જેને કરમ, છોડવું તે.
ઉપરતરાસ, વિ. (સઃ સા. સં.) જેને રમત મુકી તે.
ઉપરતવિષ્ણામિલાષ, વિ. (જઃ જા. જં.) સંસારના વિષ-
યની ઇચ્છા જેને મુકી તે. [ન થયી તે.
ઉપરતારી, વિ. (તિઃ તિ. તિ.) જેને કોઈ વેરી—કુશમ-
ઉપરમ, પુ. (મઃ) નિવૃત્તિ.
ઉપરામ, પુ. (ગઃ) ચંદ્ર અને સુર્ય ગ્રહણ એ દરેક.
ઉપરામ, પુ. (મઃ) નિવૃત્તિ.
ઉપરિ, અ. ઉપર એ અર્થ.
ઉપરિષ્ઠાન, અ. ઉપર એ અર્થ.
ઉપનાહ, પુ. (હઃ) તંબુરાની ખીટી.
ઉપરુધ્યમાન, વિ. (નઃ ના. નં.) પેરાએલો.
ઉપલ, પુ. (લઃ) પથરા, રત્ન.
ઉપલભ્યાયો, સ્ત્રી. (યાં) વાર્તા, અખ્યાયિકા.
ઉપલભિ, સ્ત્રી. (ભિઃ) બુદ્ધિ, પ્રાપ્તી.
ઉપલંભ, પુ. (ભઃ) સાક્ષાત્કાર. [યાદ દેનારો
ઉપલંભક, વિ. (કઃ કા. કં.) યાદ કરી આપનાર,

ઉપલંબન, ન. (નં.) સ્નાન, સમજ.
 ઉપલંબમાન, વિ. (ન: ના. નં.) મળેલો પદાર્થ.
 ઉપલંબ્યમાનત્વ, ન. (ત્વં.) પ્રાપ્તિ, મળવું.
 ઉપલા, સ્ત્રી. (લા.) રેત, રેતી.
 ઉપવન, ન. (નં) આગ.
 ઉપવર્ણિત, વિ. (ત: તા. તં.) રંગુલી કરેલો, વહાવા કરેલો, વણું કરેલો.
 ઉપવર્તન, ન. (નં) આમ સમુદાય, દેશ.
 ઉપવહ, પુ. (હં:) તકરો આપીશું.
 ઉપવહત, ન. (હતં) અપવાસ.
 ઉપવાસ, પુ. (સ:) અપવાસ.
 ઉપવિષા, સ્ત્રી. (ષા.) એક જાતની આપધી છે તે રંગવાના કામમાં પણ આવે છે, જેને અતિ વિધન કરીકે છે. [જનોધ.]
 ઉપવીત, ન. (તં.) ડાખાખભાપર પેહેરેલી જનોધ,
 ઉપશામશીલ, વિ. (લ: લા. લં.) શાંત, થેડો.
 ઉપશાન્ન, ન. (લ્યં) ગામમાં, ગામની છેવટનો જે પ્રદેશ તે. [શાંતી થઈ છે તે.
 ઉપશાંતામ્ન, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મ.) જેના ચીતની ઉપશાય, પુ. (ય:) એક ઉકાપછી ખીજાં સુધું તેવા પહારો વાલાઓ. [દેશ કરનારો.
 ઉપશિક્ષમાળ, વિ. (જ: જા. જં.) શીખવનારો, ઉપ-
 ઉપશીર્ષક, પુ. (ક:) છેકરાંના માથાઉપર જે રોગ થાએ છે તે તેમાંથી નાસુર થઈ પર નીકળે છે તે, ર. વાથી તથા રસથી કપાળ ઉપર સાંભે આવીને જે દરદ થાએ છે તે રોગ.
 ઉપશ્રુત, વિ. (ત: તા. તં.) લીધેલું.
 ઉપસંચર, પુ. (ર:) જીવંતથી અંદર દાખલ થવું, ક્વામિત કરવી, ર. ખોટી રંગુલી કરવી, મોહ દેખીતું ભાલવું, ખુશામત કરવી.
 ઉપસંયમ, પુ. (મ:) જગતનો અંત-સેવટ-છેડો.
 ઉપસંવ્યાન, ન. (નં.) પેહેરેલું કપડું.
 ઉપસંવ્રજ, પુ. (જ: જા. જં.) યાગસાંઈ મારેલું જનાવર, જમતી વખતે મોહેડે લગાડવાના પદાર્થ. (કચુમર, ચટણી.) [રેહેવા.
 ઉપસર, પુ. (ર:) ગર્ભ ગ્રહણ, ગર્ભ ધારણ, ગરબ ઉપસર્ગ, પુ. (ર્ગ:) સાર માડુ જણાવનારો ઉપદ્રવ.
 ઉપસર્જન, ન. વિ. (નં.) અપ્રધાન, વિશેષણ.

ઉપસર્ગ, સ્ત્રી. (ર્ગ.) ઉપાસના, જે ગાયને ગરબ રહેવાના દહાડા પાસે આવ્યા છે તે.
 ઉપસંદત, વિ. (ત: તા. તં.) મરેલો, મુવેલો.
 ઉપસાદિત, વિ. (ત: તા. તં.) પાસે—નજીક આવ્યો તે.
 ઉપસૂચક, ન. (કં.) સુરજની આજુબાજુએ કોઈ કોઈ વખતે સુચાંકાર ખીજું તેજ દેખાએ છે તે.
 ઉપસ્કર, પુ. (ર:) મશાલો.
 ઉપસ્થ, પુ. (સ્થ:) વિષય ધંદ્રી.
 ઉપસ્પર્શ, પુ. (સ્પર્શ:) આપમન.
 ઉપસ્પર્શિન, વિ. (શ્ચી. શ્ચીની. શ્ચી.) અડકનારો.
 ઉપહતશ્રી, વિ. (શ્ચી: શ્ચી: શ્ચી.) ખીજ પોડેલો, ખડાવેલું, યુંગ.
 ઉપહાર, પુ. (ર:) રાત્રીએ નજરાણો વીગેરે આપવો.
 ઉપહર, ન. (રં.) એકાંત સ્થળ, નજીકનો પ્રદેશ.
 ઉપહાસ્યતા, સ્ત્રી. (તા.) બદગોષ, નિંદા.
 ઉપાકરણ, ન. (જં.) યથારીધી સંસ્કાર કરીને વેદ લેવો.
 ઉપાકૃત, પુ. (ત:) યસમાં મંત્ર ભણીને મારેલું જનાવર.
 ઉપાલય, પુ. (ય:) આખંડવુ, ઉતરવું, પાર જવું.
 ઉપાદાન, ન. (નં.) ધંદ્રીયનું આકર્ષણ. [શયુલ માણસ.
 ઉપાધિ, પુ. વિ. (ધિ:) ધર્મવિચાર, કુટુંબ પોષવાવીશે મ-
 ઉપાધ્યાય, પુ. (ય:) મેહેતાજી.
 ઉપાધ્યાયા, સ્ત્રી. (યા.) સીખવનારી સ્ત્રી.
 ઉપાધ્યાયાની, સ્ત્રી. (ની.) મેહેતાજીની બાપડી.
 ઉપાધ્યાયી, સ્ત્રી. (યી.) મેહેતાજીની બાપડી.
 ઉપાનહ, સ્ત્રી. (નત્.) આંમડાનો જોડો.
 ઉપાય, પુ. (ય:) સાધન, હલાજ.
 ઉપાયતુરીય, પુ. (ય:) સામ, દાન, ભેદ, અંને, દંડ આ ચાર હલાજ માનો છેલ્લો હલાજ. [તે.
 ઉપાસન, ન. (નં.) રાત્રીએ નજરાણું વીગેરે આપવો.
 ઉપાસિક, વિ. (ક: કા. કં.) ઉપયોગનું, સાહ્યકારી, મદદનું.
 ઉપાર્થ, વિ. (ર્થ: યો. યં.) જેની કીમત દેખીતી આછી તે.
 ઉપાવૃત્ત, વિ. (ત: તા. તં.) જે પાસે આવ્યો તે, ર. જોગ, લાયક.
 ઉપાવૃત્ત, વિ. (ત: તા. તં.) થાક ઉતરવાશાં જે પાતાની મેલે જમીનપર આલોટે છે તે.
 ઉપાસંગ, પુ. (ગ:) તીર રાખવાયું બાધું.
 ઉપાસન, ન. (નં.) તીર મારવાનો અભ્યાસ કરવો.
 ઉપાસના, સ્ત્રી. (ના.) તીરમારનો અભ્યાસ કરવો, ર. કંઈ એક શાંભલવાની ઢંઢા.

પાસા, સ્ત્રી. (સા.) ઉપાસના, સેવા, આકરી.
 પાસિત, વિ. (ત: તા. તં.) જેની પ્રાર્થના કીધી તે.
 પાસિત, વિ. (ત: તા. તં.) યુકેલું.
 પાસાન, વિ. (ન: ના. નં.) વાવેલું, વાવેલ.
 પાંદ, પુ. (દ્ર:) વિખડ્યું.
 પાંદિકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 પાંદ્યાત, પુ. (ત:) દાખ્યેલો, દર્શાત.
 પાંદ્ય, વિ. (છ: છા. છં.) પેલે અનાજ વાવ્યાપછી
 કરીને હણે કરીને ખોદેલું ખેતર.
 પાંચુ: ઘ. ખે દહાડાની અંદર.
 પાંચુ: ઘ. ખે દહાડાની અંદર.
 પાંચાતક, પુ. (ક:) જનોઈ થયાપછી ખાર વર-
 સ પુરાં થયાપછી જેને વેદનો અભ્યાસ પુરો કરી-
 રીને જેની સાંડયુંજ થઈ છે તે. [લગણું.]
 પાંચાત્મક, વિ. (ક: કા. કં.) ખે સંબંધનો, ખેને
 ઘ, ઘ. પ્રશ્નાર્થી.
 પા, સ્ત્રી. (મા.) પાર્વતી, અખસી.
 પાણિ, પુ. (તિ:) મહાદેવ.
 પા, વિ. (મ્ય: મ્યા. મ્યં.) અખસી પેદા થવાનું ખેતર.
 પા: સૂનિકા, સ્ત્રી. (કા.) ટુંડી લગી લાંબી મોતીનીકંડી.
 પા, પુ. (ગ:) સાપ.
 પા, પુ. (ગ:) પીણા અખરક—ખ. (આ અખ-
 રકને અખી ઉપર મુક્યાથી એ ગરમ થયાથી
 એમાંથી સાપ જેવા કુકારા નીકલે છે તે ઉપર-
 થી આ નામ આપ્યું.)
 પા, પુ. (જ:) મેંદો, ગેટો, ગાડર. [અખ, વાદલાં.
 પા, પુ. (ક:) મેંદો, ગેટો, ગાડર, મેધ, ર. મેધ,
 પા, પુ. (ક્ય:) એક જાતની વનસ્પતી છે જે-
 ને ટાકસો કેહે છે.
 પા, પુ. (ળ:) ટાકસોકરીને વનસ્પતી છે તે.
 પા, પુ. (ય:) ક્ષયરોગ, આરોગથી કળી-
 જાને કાંચ પડે છે અને તેથી માણસના મોહિ-
 માથી લોહી ને વાસવાયું પડે પડે છે તે.
 પા, પુ. (જ:) મેંદો, ગેટો, ગાડર.
 પા, ઘ. વિસ્તાર, અંગીકાર, એ અર્થે.
 પા, વિ. (ત: તા. તં.) લીધેલો, સ્વીકારેલો.
 પા, પુ. (મ્ય:) વૈશ્ય, વાણીઆ.
 પા, ન. (દં.) કવચ, ચીલખત, અખતર.

પાસ, ન. (ર:) છાતી.
 પાસિલ, વિ. (લ: લા. લં.) મોટી છાતીનો.
 પાસ્ય, વિ. (સ્ય: સ્યા. સ્યં.) પોતીકી જાતની લખ ક-
 રેલી ખેરીથી થયેલો પુત્ર, ખરી, વાજ્યા.
 પાસ્યત, વિ. (સ્વાન. સ્વતી. સ્વત્.) મોટી છાતીનો.
 પા, ઘ. અંગીકાર, વીસ્તાર એ અર્થે.
 પા, વિ. (ત: તા. તં.) સ્વીકારેલો, લીધેલો.
 પા, વિ. (ર: રા. રં.) મોહું, ધણું, પુશ્કળ.
 પા, વિ. (મ: મા. મં.) ઉચ્ચ પદવીનો—મર-
 તખાનો, વિખડ્યુંની યોગ્યતાનો.
 પા, વિ. (મ: મા. મં.) અતિ પરાક્રમી.
 પા, પુ. (ક:) એરેડાનું ઝાડ.
 પા, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 પા, સ્ત્રી. (રા.) જે જમીનમાં સર્વ જાતના ધાન્ય
 પાકે એવી જમીન.
 પા, વિ. (ન: ના. નં.) જેનો શબ્દ મોટો તે.
 પા, વિ. (ત: તા. તં.) શીલક, ખાકી, વધેલું, શેષ.
 પા, સ્ત્રી. (કી.) એક અપસરા છે. (વીક્રમ ઉર્વશી
 નાટક જુવો.)
 પા, સ્ત્રી. (વી.) પૃથ્વી.
 પા, પુ. (ઘા:) રાજા, પૃથ્વી પતી, સંહેનસા.
 પા, પુ. (વ:) ધણો મોટો પસરાએલો વેલો.
 પા, પુ. (પી.) એક જાતનું માછલું.
 પા, પુ. (ક:) ધુવડ, ર. ધંદ.
 પા, વિ. (ય: યા. યં.) ખરાખરીતે ચાલ-
 નારો, નેકીની રાહમુકીને ચાલનારો.
 પા, વિ. (ય: યા. યં.) જેને વખત ખેલો
 તે, વખત પછી, વખતસર નહીં તે.
 પા, ન. (લં.) યુગળનું ઝાડ, ર. ઉખળી, ખાંડણી.
 પા, ન. (કં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 પા, સ્ત્રી. (વ્કા.) અખીની જવાલા, બલનું.
 પા, ન. (કં.) બળનું મુલામાંનું લાકડું.
 પા, વિ. (ષ: ષા. ષં.) રોગ મુક, રોગમાંથી જે શા-
 રો થયો તે. [માટે બાંધેલું કપડું.
 પા, પુ. (જ:) ચાંદણી, છત, તડકો લાગે નહીં
 પા, પુ. (લ:) મોટો દરીયાનો મોજો.
 પા, ન. (જં.) ગર્ભસ્થાન, કમલ કુખ, ગર્ભાશય.
 પા, વિ. (જ: જા. જં.) સ્પષ્ટ, સાફ.

અક્ષત્, વિ. (શન્. શાતી. શત.) શુભકારક, મંગલદાયક.

અક્ષનસ્, પુ. (ના:) શુક્રાચાર્ય નામનો દેવનો ગુરુ.

અક્ષીર, ન. (રં.) કાલી ખસખસનું શુભીયું.

અક્ષણ, ન. (ખં.) મરી, તીખાં.

અક્ષણ્મ, સ્ત્રી. (ળા.) પીપલી.

અક્ષબંધ, પુ. (ધઃ) અખી, દેવતા, વસ્તેવ.

અક્ષસ્, ન. (ષઃ) પ્રાતઃકાળ, શહેવાર.

અક્ષશિરોમર, પુ. (રઃ) આઠ જાતના ભગંદર રોગછે તે માનો એક રોગ. [પુરં થયું, આમદાદ.

અક્ષા, સ્ત્રી. (ષા.) થાલી, તપેલું, પ્રાતઃકાળ, અ. રાતનું

અક્ષાપતિ, પુ. (તિઃ) મદનનો દીકરો.

અક્ષિત, વિ. (તઃ તા. તં.) દગ્ધ, ખાળેલો. [તી તે સ્થાન.

અક્ષિતંગવીન, વિ. (નઃ ના. નં.) આગળ જહાં ગાય હ-
સજ, પુ. (ષ્ટઃ) ઉંટ.

અક્ષણ, પુ. (ણઃ) ગ્રીષ્મઋતુ, વિ. (ણઃ) જ્ઞા. જ્ઞં.) ચ-

ગુર, ગરમ, જે આલશુ નહી તે, તીક્ષ્ણ, દક્ષ.

અક્ષણરશ્મિ, પુ. (શ્મિઃ) સુખ, સુરજ.

અક્ષણાગમ, પુ. (મઃ) ગ્રીષ્મઋતુ.

અક્ષણિકા, સ્ત્રી. (કા.) પાણી ભાત, કાંજી. [ગટ.

અક્ષણીષ, ન. (ષં.) પાઘડી, ફેટો, પુ. (ષઃ) તાજ, સુ-

અક્ષણોપગમ, પુ. (મઃ) ગ્રીષ્મઋતુ.

અક્ષ્મક, પુ. (કઃ) ગ્રીષ્મઋતુ.

અક્ષ્માગમ, પુ. (મઃ) ગ્રીષ્મઋતુ.

અક્ષ્ત, પુ. (સ્તઃ) કીરણ.

અક્ષ્તા, સ્ત્રી. (સ્તા.) ગાય.

અં, અ. પ્રશ્નાર્થે.

અ

અક્ત, વિ. (તઃ તા. તં.) તારેવણેલું, દોરાએવણેલું.

અક્ષસ્, ન. (ધઃ) ખેલો, કાજી, કચ્છ.

અક્ષરી, અ. વીસ્તાર, સ્વીકાર એ અર્થે.

અક્ષરી, અ. વીસ્તાર, સ્વીકાર એ અર્થે.

અક્ષરીકૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) અંગીકૃત, લીધેલ.

અક્ષ, પુ. (રઃ) જંગ, ધુટણનો ઉપલો ભાગ.

અક્ષજ, પુ. (જઃ) વાણીઓ, વૈશ્ય.

અક્ષપર્વન્, ન. (વં.) ધુટણ.

અક્ષ, પુ. (જઃ) કારતક મહીનો. [જેરવાળો.

અક્ષસ્વલ, વિ. (લઃ લા. લં.) ધણો પરાક્રમી, ધણો

અક્ષસ્વિન્, વિ. (સ્વી. સ્વિની. સ્વિ.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

અક્ષિતશાસન, ન. (નં.) ધણી કકણ સીક્ષા તે, ક-
ણ સીક્ષા. [આવિદ્યો.

અક્ષવયસ્, પુ. (યાઃ) પુરૂષ, પુખ્ત, પાકી ઉમરમાં

અક્ષનમ, પુ. (મઃ) કુરોલીયા, કોલી.

અક્ષા, સ્ત્રી. (ળા.) ગેટાં, સસલાં, ઉંટ વીગેરના રવો

એ ભોવાંની વચ્ચે જે ખાલનો ફરતો ગોળ બ-
મરો હોયછે તે.

અક્ષણ્ય, પુ. (યુઃ) ગેટાં, મેઢાં, કાંપલું, કમ્પળ.

અક્ષક, પુ. (કઃ) એક જાતનો પખવાજ છે.

અક્ષંગાસ્થિભંગ, પુ. (ગઃ) હાડકાનો એક રોગ છે.

અક્ષમંથિન્, પુ. (થી.) અતિપવીત્ર જે તપસ્વી તે,
જેને ધંડીયો જીતી છે તે.

અક્ષજાનુ, વિ. (નુઃ નુઃ નુ.) જે માણસ ખેડા પછી
તેના ધુટણ ઉંચા દેખાએ છે તે.

અક્ષજ્ઞ, વિ. (જ્ઞઃ જ્ઞા. જ્ઞં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

અક્ષજ્ઞ, વિ. (જ્ઞઃ જ્ઞુઃ જ્ઞુ.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

અર્મ, પુ. સ્ત્રી. (મિઃ મિઃ) દરોયાના મોઝ.

અર્મિકા, સ્ત્રી. (કા.) વીટી.

અર્મિમત્, વિ. (માન્. મતા. મત.) વાંકું.

અર્વ, પુ. (વં.) વડવાળિ, પાણીના અંદરનો અખી.

અર્વાર, સ્ત્રી. (રઃ) કાંકડી.

અર્ષ, પુ. (ષઃ) ખારી માટી.

અર્ષણ, પુ. (ળઃ) મરી, તીખાં.

અર્ષણા, સ્ત્રી. (ળા.) પીપળી.

અર્ષર, વિ. (રઃ રા. રં.) ખારી માટીની જગા, ખાણ.

અર્ષવન્, વિ. (વાન્. વંતી. વન્.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

અર્હ, પુ. (હઃ) તર્ક.

અર્હિવાન, વિ. (નઃ ના. નં.) અજમાયેલું, પરીક્ષા કરેલું

ઋ

ઋચ્ય, ન. (ચં.) ધન, દોલત, પૈસા. [પ્રભાગ લેવો

ઋચ્યાદાન, પુ. (નઃ) વારસાના નાંતાથી પૈસાનો ઉ

ઋક્ષ, ન. (ક્ષં.) નક્ષત્ર પુ. (ક્ષં) દીડાનું આડ, રીંછ.

ઋક્ષગંધા, સ્ત્રી. (ધા.) એક જાતની વનસ્પતી છે.

ઋક્ષગંધિકા, સ્ત્રી. (કા.) કાલું ભાઈ કોહિલું.

ઋચ્, સ્ત્રી. (ક.) વેદની ઋચા. [વીગેર

ઋચીષ, ન. (ષં.) રોટલી સેકવાનું વાસણ, ઘોહોડી

ઋજીષ, ન. (ષં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

જનુ, પુ. (જુઃ) ભગંદર રોગનું વહેવું.
 જનુ, વિ. (જુઃ જુઃ જ્વાજુ.) સરખું, વાકું નહીં તે, સીંધું.
 જનુરોહિત, ન. (તં.) વાદળાંપર શુરજના કીરણથી
 દેખાતું ઇંદ્ર ધનુષ્ય.
 જિ, ન. (જં) કરજ.
 જિ, ન. (તં.) પાણી, સત્ય.
 જીયા, સ્ત્રી. (યા.) નીંદા.
 જિત્તજ, પુ. (જઃ) મહાદેવ.
 જિત્તર, પુ. (રઃ) વિષય.
 જનુ, પુ. (તુઃ) સ્ત્રીરજ, પાયડીનો અટકાવ, એ મહી-
 નનો એક રત થાએ છે.
 જનુમતી, સ્ત્રી. (તી.) અડકાયલી પાયડી.
 જિત, અ. ધીના, સીવાય એ અર્થે.
 જિત્તજ, પુ. (કુ.) ગોર, ઉપદિા. [[અનાજ.
 જિ, ન. (જં) ધાસમાંથી અંખેરીને ઢગણો વાણેલું
 જિ, સ્ત્રી. (જિઃ) ધન, દોલત, પૈશો, એક જાતનું
 ઝાડ છે.
 જમુ, પુ. (મુઃ) દેવ.
 જમુજન, પુ. (ક્ષા.) ઇંદ્ર. [ડનારો.
 જય, પુ. (જયઃ) એક જાતનું હરણ છે, જલદી દો-
 જમ, પુ. (મઃ) ખળદ, સાંધુ, ઝોસાડ, ડુંગર, કાન-
 ની પોકલી, પુછડું; સ્ત્રી. (મી.) દહાડાવાળી સ્ત્રી,
 ખોડકી, ઉત્કૃષ્ટ.
 જિ, પુ. (જિઃ) સાચું ખોલનારો, યુગી.
 જિ, પુ. (જિઃ) તરવાર, તલવાર, શમશર. [ડનારો.
 જિ, પુ. (જ્યઃ) એક જાતનું હરણ છે, જલદી દો-
 જ્યંખા, સ્ત્રી. (ધા.) એક જાતની વસ્તી છે.
 જ્યોત્કા, સ્ત્રી. (કા.) સતાવરી, સહસ્ર મુલી, કૌવચ.
 જ્યેતુ, પુ. (તુઃ) અગ્નિરૂદ્ધ.
 જ.
 જિ, વિ. (કઃ કા. કં.) અસાધ્ય, એપણો, નોખો,
 જુદો, ખીજો, મુખ્ય, કેવળ, એક.
 જિ, વિ. (કઃ કા. કં.) અસાધ્ય, એકલો.
 જિ, વિ. (રઃ રા. રનું.) બીન-જન, જુદું, નોખું.
 જિ, વિ. (નઃ ના. નં.) એકાગ્રચીત, અનન્યવૃત્તિ.
 જિ, પુ. (લઃ) ગાયનનો આખોસાજીતાં ગાવું તે.
 જિ, પુ. (તઃ) ગણપતી, ગણેશ.

એકતા, અ. એક કાળની વખતે એ અર્થે.
 એકદષ્ટિ, પુ. (ટિઃ) કાગેડો. [નાં જાનવર.
 એકધુર, વિ. (રઃ રા. રં.) એક જાતનો ખોજો ઉંચ-
 એકધુરાવહ, વિ. (હઃ હા. હં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 એકધુરીણ, વિ. (જઃ જા. જં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 એકપત્ની, સ્ત્રી. (પત્ની.) માર્ગ, રસ્તો.
 એકવિંગ, પુ. (ગઃ) કુખેર.
 એકમનસ્, વિ. (નાઃ નાઃ નઃ) ધ્યાન આપણારે,
 હુસાર, સાવધ, એક ચિત્ત.
 એકવંદ, પુ. (વઃ) કંઠરોગવિસેષ, ગળામા કફ અને
 કાણું એથી ગોલ અને ઉંચી એવી શુભ
 થાએ છે તે, કંકમાલા.
 એકસર્ગ, વિ. (યઃ યાં. યં.) એકાગ્રચીત, અનન્યવૃત્તિ.
 એકહાયની, સ્ત્રી. (ની.) એક વરસની ગાય.
 એકાકિનુ, વિ. (કી. કિની. કિ.) એકલો. [અનન્યવૃત્તિ.
 એકાગ્ર, વિ. (યઃ યા. યં.) સ્વસ્થ, સ્થીર, એકાગ્રચીત,
 એકાગ્રમનસ્, ન. (નઃ) એકાગ્રચીત.
 એકાગ્ર્ય, વિ. (યઃ યા. યં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 એકાંતમતિ, વિ. (તિઃ તિઃ તિ.) એકજ વિષય તરફ
 એની યુક્તિ લાગી તે.
 એકાંતિક, વિ. (કઃ કા. કં.) નિશ્ચય ડરાવનારો.
 એકાંતિકત્વ, ન. (ત્વં.) એકજ વિષયવીશે જે તત્ત્વ-
 રતા તે. [લક્ષ-ધ્યાન આપનારો.
 એકાંતિનુ, વિ. (તી. તિની. તિ.) એકજ વિષય તરફ
 એકાંત, ન. (તં.) અતીશય.
 એકાન્દા, સ્ત્રી. (બ્દા.) એકવરસની ગાય. [અનન્યવૃત્તિ.
 એકાયન, વિ. (નઃ ના નં.) સ્વસ્થ, સ્થીર, એકાગ્રચીત,
 એકાયનગત, વિ. (તઃ તા. તં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 એકાષીલ, પુ. (લઃ) આકાશનું ઝાડ.
 એકાષીલા, સ્ત્રી. (લા.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 એજક, વિ. (કઃ કા. કં.) હલાવનારો, ધુળવનારો.
 એજન, વિ. (જનું. જંતી. જનું.) હલાનાં, ધુળનારો.
 એડ, વિ. (ડઃ ડા. ડં.) બેહેરો.
 એડક, પુ. (ડઃ) ગેટો, મેંદો ગાડર.
 એડગજ, પુ. (જઃ) ટાકળાનું ઝાડ.
 એડમૂક, વિ. (કઃ કા. કં.) જે બેહેરો અને મુંગો તે.
 એડૂક, ન. (કં.) જે બીતમાં હાડકાં તથા ખીજાં કક-
 ણુ પદાર્થ નાખીને બાંધી હોય તે.

ળ, પુ. (ળ:) જે હરણની આંખ ખુલ્લ શુરત હોય
છે તે હરણ.

ળ, વિ. (ત: તા. તં.) ચીતવણું, જીદા રંગનું
ળતું, ઇ. આકાષિ એ અર્થે.

ળતવંચ, ન. (ચં.) હાંસુધી.

ળ, પુ. (ઘ:) સુકું ધાસ, લાકડાં વીગરે બાળવાની ચીજ.

ળ, ન. (ઘ:) ધાસ, લાકડાં વીગરે બાળવાની ચીજ.

ળા, સ્ત્રી. (લા.) સમૃદ્ધી, વધવું

ળિત, વિ. (ત: તા. તં) પ્રવૃદ્ધ, વધેલું, વૃદ્ધિગત.

ળસ, ન. (ન:) પાપ.

ળંડ, પુ. (ડ:) એરંડીનુ ઝાડ, એડીઆનુ ઝાડ.

ળવાલુક, ન. (કં.) ડોડીબક, કાંકડી.

ળા, સ્ત્રી. (લા.) એલચીનુ ઝાડ.

ળાવળી, સ્ત્રી. (ળી.) કોલીદન. [અર્થે.

ળ, ઇ. સાદૃશ્ય, પ્રકાર, અંગીકાર, નિશ્ચય એ
ળ, ઇ. નિશ્ચયાર્થ.

ળાળકા, સ્ત્રી. (કા.) ત્રાજું.

લે.

લેકપત્ત, ન. (ત્યં.) સર્વ ઉપર જે અધીકાર તે,
પ્રભુત્વ, માલકી.

લેકાગારીક, વિ. (ક: કી. કં) ચોર, ચોરી કરનાર.

લેગુંદ, ન. (લં.) હીંગણ ખેટકૂળ.

લેલિલ, પુ. (લ:) કુખેર. [વીગરે.

લેળ, વિ. (ળ: ળા. ળં) હરણનુ આંખડું, બાલ, કેસ-

લેળય, વિ. (ય: યા. યં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

લેનિષ, ન. (લં) તવારીખ, વાતો, ઇતીહાસ.

લેદ્રિયક, વિ. (ક: કા. કં.) ઇંદ્રિયગ્રાહ્ય, ઇંદ્રિયથી
જાણવાને યોગ્ય.

લેરાવળ, પુ. (ળ:) ઇંદ્રનો હાથી, ઐરાવત.

લેરાવત, પુ. (ત:) ઐરાવત, ઇંદ્રનો હાથી, ૨. પુર્વદીશાનો
હાથી, નારંગીનું ઝાડ.

લેરાવતી, સ્ત્રી. (તી.) વીણુલતા, વીજલી. [ડી મીડું.

લેરિળ, ન. (નં.) પથ્થરમાંનું મીડું, કુંગરી મીડું, પહા-

લેલિલ, પુ. (લ:) કુખેર.

લેલેય, ન. (યં.) ડોડીબક, કાંકડી.

લેશ્યં, ન. (યં.) પ્રભુત્વ. [મિપરવા તે.

લેશ્યમત્ત, વિ. (ત્ત: ત્તા. ત્તં.) પૈસાથી જે મસ્ત-

લેશમ: ઇ. ચાલતા વરશે, હાલ, હમણા એ અર્થે.

ઓ.

ઓ, ઇ. અંગીકાર, અનુમોદન એ અર્થે.

ઓક, પુ. (ક:) ધર, આશ્રમ, રહેઠાણ.

ઓકસ, ન. (ક:) ઉપલો શબ્દ જીવો.

ઓષ, ન. (ષ:) એક જાતનો નાચ છે, પુ. (ષ:) પા-
ણીનો પ્રવાહ, પાણીનો પાટ, સમુદ્ર પરંપરા,
ચાલવું. [ણ.

ઓંકાર, પુ. (ર:) વેદના આગળ જેણું શબ્દ તે, પ્ર-

ઓજસ, ન. (જ:) પ્રકાશ, કાંતી, બળ, જોર, શેઠ,

ધમનુ તેજ.

ઓહુપુષ્ય, ન. (જં.) જાશુદીનુ કુલ.

ઓત, વિ. (ત: તા. તં.) વણેલું, પારવેલું.

ઓતુ, પુ. (તુ:) બલાડું, મીંદડું.

ઓવન, ન. (નં.) ભાત, અનાજ, અન્ન.

ઓષ, પુ. (વ:) આગયતી, બળવું.

ઓષાંત્રી, સ્ત્રી. (ત્રિ:) કૂળ પાક્યા પછી તેના ૧ વા
નીરજીવ થાએ છે તે.

ઓષાંત્રી, સ્ત્રી. (ત્રી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

ઓષાંત્રી, પુ. (શ:) ચંદ્ર, ચાંદો.

ઓષ્ટ, પુ. (ષ્ટ:) ઝોડ.

ઔ.

ઔકંચ, ન. (ચં.) ઇચ્છા, હાંસ.

ઔકાંક, ન. (કં.) બળદનુટોલું, બળદનો જમાવ.

ઔકાનિક, પુ. (ક:) સંધનારો, રસોડા, સંધણી, સંધ

ઔકુંવર, ન. (રં.) તાંબુ, ઉંખરનું કૂળ.

ઔકરિક, વિ. (ક: કી. કં.) કુધીષ, ભુખો.

ઔકાત્તિક, વિ. (ક: કા. કં.) કુદરતી, સ્વાભાવીક

ઉત્પત્તિ સંબંધે.

ઔકાત્તિકમનીષ, વિ (ષ: ષા. ષં.) જનમનો જે ડાહ્યો તે.

ઔકામ્યં, ન. (મ્યં.) ધરમનાપેટા મહેલા ધરમનો.

ઔકાવિક, વિ. (ક: કી. કં.) નીતીથી મેળવવા લાયક

ઔકવદન, ન. (સ્તં.) અપાસ.

ઔમીન, વિ. (ન: ના. નં.) અજસી' ઉગવાનું ખેતર.

ઔરશક, ન. (કં.) ગેટાનું ટોલું

ઔરસ, વિ. (સ: સી. સં.) પોતીકી જાતની સ્ત્રીસાથે

પરણ્યા પછી તેને પેટે થયેલા દીકરો.

ઔરસ, પુ. સ્ત્રી. (સ્ય: સ્ય.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

પ્રદેશિક, વિ. (કઃ કી. કં.) મરણુદીવસથી દસદહા-
ડાથુધી જે પીડાન તે.

ગૌર્વ, પુ. (વઃ) વડવાળી, દરીયાળી અંદરનો અગળી.

ગૌલમ્ય, પુ. (વ્યઃ) સમપદાર્થવાદી જે કણાદ રૂપી તે.

ગૌરી, પુ. (રઃ) ચોરીનોડાંડો-હાથો, ર. ખીછાનો,
ગાદણું, ૩. બેઠક.

ગૌરવ, ન. (વં.) ગૌરવ.

ગૌરવ, ન. (કં.) ઉંડનું ટોલું.

ક

ક, પુ. (કઃ) આત્મા, ર. વાધુ, ૩. પ્રહરેવ, ૪. સુર્ય,

૫. યમ, ૬. દંભ, ૭. મોર, ૮. અગળી, ન. (કં)

૯. જળ, પાણી, ૧૦ સુખ, ૧૧. મસ્તક, માથું.

કકુદ, પુ. ન. (કઃ) પદવી, હોઢો, ર. બળદની આંધ.

કકુદની, સ્ત્રી. (તી.) કમર.

કકુદ, ન. (રં.) પીડનાં દાંડાળી નીચલી બાજુને
જે બે ખાડા હોય છે તેમાના દરેક.

કકુમ, સ્ત્રી. (વ.) દીશા.

કકુમ, પુ. (મઃ) તેમોરનો દોધી, ર. અર્જુન નામનું
ઝાડ, અર્જુન સાદોડો, જેને આંબણીયાનું ઝાડકે છે.

કકોલક, ન. (કં.) ગવણો.

કક્ષ, વિ. (ટઃ ટા. ટં.) કઠણ, અક્ષર. [વેણો.

કક્ષ, પુ. (કઃ) ગંબલ, બગલ, ર. સુંકું ધાસ, ધાંસ

કક્ષ, સ્ત્રી. (ક્ય) હાથી આંધવાળી દોરી, ર. કછો, ૩.

કમરપટો, ધરની વચેનો ભાગ, જેને દોડી કે છે
તે, રાજ મહેલની વચેનો ભાગ.

કમ, પુ. (કઃ) એક જાતનો પક્ષી, જેનાં પિછાં બા-
જુની પછવાડે નખાય છે.

કમ, પુ. (કઃ) કવચ, ચીલખત, અખતર.

કમ, પુ. ન. (વઃ) કાંકણ, ચુડા, બંગડી, બલોધયાં.

કમી, સ્ત્રી. (બી.) ધુધરા, ધાગરી.

કમ, ન. (તં.) બાલ ઝોળવા.

કમિકા, સ્ત્રી. (કા.) કાંસડી.

કમલ, પુ. (લઃ) શરીરનો હાડકાનો પાંચર.

કમ, પુ. (ગુ) કાંગ.

કમ, સ્ત્રી. (ગૂ) કાંગ

કમ, પુ. (ચઃ) માથાના બાલ,

કમ, વિ. (રઃ રા. રં.) મેલું,

કમ, અ. ધૃત્વથીત અર્થના

કચ્છ, પુ. (ચઃ) કપડાનો છેડો, ર. વાહાણની નાળ,
૩. નદી, ૪. નાલાની પાસેની જમીન, ૫. અને
એક વનસ્પતી છે.

કચ્છપ, પુ. (વઃ) કાચખો. [છે.

કચ્છપી, સ્ત્રી. (પી.) સરસ્વતીની વીણ, ર. એક રોગ

કચ્છુર, વિ. (રઃ રા. રં.) જેને લીલી ખસ થઈ હોય તે.

કચ્છુરા, સ્ત્રી. (રા.) ધમાસો.

કચ્છ, સ્ત્રી. (ચ્છઃ) લીલી ખસ.

કચુક, પુ. (કઃ) ચોલી, કાંચલી, ર. અંગરખો, ૩.

સાપની કાંચલી, ૪. દાણાનું છાલ.

કંચુકિન, પુ. (કી.) સાપ, ર. ભાલદાર, ચોપદાર.

કંટ, પુ. (ટઃ) કમર, ર. હાથીનું ગંડસ્થળ, ૩. સાદડી.

કંટક, પુ. ન. (કઃ) લશ્કર, પુ. (કઃ) પૌચી, ર.

ડુંગરની બાજુ, પહાડની વચેનો ભાગ, ૩.

ચાક, પધકું. [ર. નહોનો દુશ્મન, ૩. રોમાંચ.

કંટક, પુ. ન. (કઃ) કાંટો, પુ. (કઃ) સુધનો છેડો,

કંટકફલ, પુ. (લઃ) ફળસનું ઝાડ.

કંટકારિકા, સ્ત્રી. (કઃ) રીંગણીનું ઝાડ.

કંટકફલ, પુ. (લઃ) ફળસનું ઝાડ. [માએફલ કે છે છે.

કંટક, પુ. (લઃ) એક જાતનું ઝાડ છે, જેના ફળને

કંટકરા, સ્ત્રી. (રા.) એક જાતની વનસ્પતી છે.

કંટકરા, સ્ત્રી. (રા.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

કંટકી, સ્ત્રી. (મી.) એક જાતની વનસ્પતી છે.

કંટક, પુ. (હઃ) લોહી, ર. કપાળ, ૩. કાચખાળી

પીઠ, ૪. ભેંસનું અચું, ૫. એક દેસ છે.

કંટક, પુ. (કઃ) એક સરખું જોવું, તાકીને જોવું.

કંટકમુટ, વિ. (ટઃ ટા. ટં.) આંખના જોરથી જેને

ડગાવ્યો—ખેચ્યો તે.

કંટ, સ્ત્રી. (ટિઃ) કમર.

કંટિપ્રોથ, પુ. (યઃ) કુલા.

કંટિલક, પુ. (કઃ) કારેલાં.

કંટી, સ્ત્રી. (ટી.) કમર, ર. પીપલી.

કંટ, સ્ત્રી. (ટઃ) એક જાતની વનસ્પતી છે, પુ. (ટઃ)

મ છે, તીખોરસ, ન. (ટઃ) કરવા-

(ટઃ ટા. ટં.) તીક્ષણ.

૧.) એક જાતની વનસ્પતી છે.

તરપણનું પાણી, મરીગમ્પેલાને

છે તે.

કંટોલવીળા, સ્ત્રી. (ળા.) સારંગી, તંત્રી.
 કંટંગ, પુ. (ગઃ) દીંડાનું ઝાડ.
 કંઠશાલુક, ન. (કં.) ગળામાનો રોગ-દરદ છે.
 કંઠશ્વરમેદ, પુ. (દઃ) કૃદ્ધિમ્ક મરજથી ગળાનો
 અવાજ બદલવો.
 કંઠ, પુ. (ઠઃ) નરડી, ગળુ.
 કંઠમૂળા, સ્ત્રી. (ળા.) કંઠી.
 કઠિજર, પુ. (રઃ) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 કઠિન, વિ. (નઃ ના. નં.) કઠણ.
 કંઠીરવ, પુ. (વઃ) સીંહ.
 કઠોર, વિ. (રઃ રા. રં.) કઠણ.
 કઠંકર, પુ. (રઃ) ડીંડવાનો ભુકો-કમરો.
 કઠંગર, પુ. (રઃ) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 કઠંબ, પુ. (વઃ) ડાંખલી, દીંદીયું.
 કઠાર, વિ. (રઃ રા. રં.) ચાકર, ૨. પીલા રંગનું.
 કંઠૂ, સ્ત્રી. (હઃ) ખંજવાલ.
 કંઠૂયા, સ્ત્રી. (યા.) ખંજવાલ.
 કંઠૂરા, સ્ત્રી. (રા.) કોચ, કુચલી. વિલી ટોપલી વીગેરે.
 કેઝોલ, પુ. (લઃ) બાંચુ, ૨. વાસ, વાંશની બના-
 કેઝોલવીળા, સ્ત્રી. (ળા.) સારંગી, તંત્રી.
 કળ, વિ. (ળઃ ળા. ળં.) સુક્ષ્મ, આરીક, ઝીણું, પુ.
 (ળઃ) કણી, ભાગેલું અનાજ.
 કળા, સ્ત્રી. (ળા.) પીપલી, ૨. જાં.
 કળિકા, સ્ત્રી. (કા.) નરવેલનું ઝાડ, ૨. પરમાણું.
 કળિશ, પુ. ન. (શઃ જાં.) ધાનના કણસ.
 કળ્વ, ન. (ળં.) પાપ, ૨. ચોખાનો બનેલો દારૂ.
 કત્તળ, ન. (ળં.) એક જાતનું ધાસ છે.
 કેથા, સ્ત્રી. (યા.) ગોદડી, ૨. માટીની ભીત.
 કેદ, પુ. ન. (દઃ દં.) સુરણ ૨. કમળનો કંદ, પુ. (દઃ)
 કેધ, કેહ, વરસાદ.
 કદમ્બન, પુ. (ધ્વા.) અરાધ્ય માર્ગ, દુર્માર્ગ.
 કદનપ્રિય, વિ. (યઃ યા. યં.) જે તોટાને—થી ખુશી તે.
 કદંબ, પુ. (વઃ) કદમ્બનું ઝાડ ૨. જોતીષમાં ધ્રુ-
 વથી ચોવીસ અંશ ઉપર ક્ષપ સત્રનો જ-
 યોગ તે.
 કદંબક, ન. (કં.) જમાવ, પુ. (કઃ) સરસી નામનું
 ધાન્ય છે.
 કદર, પુ. (રઃ) ધોળાખેરનું ઝાડ.

કંદર, વિ. (રઃ રા. રં.) પહાડમાં કોતરેલી યુક્ત.
 કંદરાલ, પુ. (લઃ) ડુંગરી આખોલનું ઝાડ.
 કંદર્પ, પુ. (વઃ) મદન, કામ.
 કંદર્ય, વિ. (યઃ યાં. યં.) બખીલ, લોભી, કૃપણ.
 કદલ, સ્ત્રી. (લા.) કેળ, કેળનું ઝાડ.
 કદલી, સ્ત્રી. (લી.) એક જાતની હરણી છે.
 કંદલી, સ્ત્રી. (લી.) એક જાતની હરણી છે.
 કદાચિત્, અ. કોઈપણ વખતે એ અર્થ.
 કંદુ, સ્ત્રી. પુ. (દુઃ દુઃ) દારૂ ગાળવાની ભક્ટિ.
 કંદુક, પુ. (કઃ) રમવાનો દોડ, ૨. વોસીકું.
 કંદુકલીલા, સ્ત્રી. (લા.) દડાની રમત.
 કંદુળ, વિ. (ળઃ ળા. ળં.) જરાક ગરમ.
 કંદુ, વિ. (દુઃ દુઃ દુ.) પીંગટ રંગનું, તપખીરીયું.
 કંદ્વ, વિ. (દઃ દા. દં.) અરાધ્ય ખોલનારો.
 કંધરા, સ્ત્રી. (રા.) ગરદન, માન.
 કનક, ન. (કં.) સોનું. [શરીરનો—તેજનો]
 કનકપ્રમ, વિ. (મઃ મા. મં.) સોના જેવા રંગનું
 કનકાખ્ય, પુ. (કઃ) શરૂ, ૨. અજાનવી
 કનકાલ્ય, પુ. (યઃ) ધંપુરાનું ઝાડ.
 કનકાલુકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનું સોનાનું વાશણ છે
 કનિષ્ઠ, પુ. (ષઃ) નહાનોભાઈ, વિ. (ષઃ ષ્ઠા. ષં.) જ્યુ-
 વાન, ધણોજ જ્યુવાન, ૨. નહાનો.
 કનિષ્ઠા, સ્ત્રી. (ષ્ઠા.) નહાની આગળી, કપાંગડી.
 કનીનિકા, સ્ત્રી. (કા.) આંખની કીકી.
 કનીયસ, પુ. (યાન્.) વિ. (યાન્. યસી. યઃ) નહાનોભાઈ
 ૨. જ્યુવાન, ૩. નહાનો, ૪. અતીજ્યુવાન,
 કેન્યા, સ્ત્રી. (ન્યા.) કંપા રાસી, ૨. કુમારી છોકરી
 આંઠ વરસની અંદરની છોકરી, કુવાર. [ખોખો-
 કપટ, ન. પુ. (ટં. ટઃ) કૃત્રિમ, કપટ, સ્ત્રી. (ટાં.) હાતો
 કપદ, પુ. (દં.) શિવ-સાંખ્યની જટા.
 કપર્દિન, પુ. (દિં.) સાંખ, મહાદેવ.
 કેપ, પુ. (વઃ) થરથરનારો, ધ્રુજનારો. [ધ્રુજનારો]
 કેપન, ન. (નં.) થરથરવું, ધ્રુજવું. વિ. (નઃ ના. નં.)
 કેપ્ર, વિ. (પ્રઃ પ્રા. પ્રં.) ધ્રુજનારો.
 કપાટ, ન. (ટં.) કમાડ, આર, આરણું.
 કપાલ, પુ. ન. (લઃ લં.) કપાળ.
 કપાલમૃત, પુ. (ત્.) મહાદેવ.
 કપાલિક, પુ. (કઃ) એક જાતનો દાતનો રોગ છે.

કાવિ, પુ. (વિ:) વાંદરો.
 કાવિકહુ, સ્ત્રી. (હુ:) કોચ, કુચલી.
 કાવિત્વ, પુ. (ત્વ:) કોટનું ઝાડ.
 કાવિલ, વિ. (લ. લ: લં.) ઊંદરના રંગનું.
 કૌતિલા, સ્ત્રી. (લા.) અગ્નેયદીશાની હાથણી, ૨. સી-
 સમનું ઝાડ, ૩. કુવર, ૪. એક જાતની સુગંધી
 છે, ૫. જળો, ૬. કલ્પિત ગાય.
 કવિવહી, સ્ત્રી. (હી.) ગળાપિંખળી. [રતિારંગ મીશ્રીત-
 કવિશ, વિ. (શ: શા. શં.) રતાસરંગપર, કાવિો તથા
 કર્ણાતન, પુ. (ન:) આંખાડાનું ઝાડ, ૨. લાખી પીં-
 પરી, ૩. સીસમનું ઝાડ.
 કપ્પય, વિ. (ય: યા. યં.) અધમ, નીંદ.
 કર્ણાત, પુ. (ત:) ખુશતર.
 કર્ણાત્પાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) કુચીતરખાનું, પાંજરું.
 કર્ણાત્પાલિ, સ્ત્રી. (ધિ:) એક જાતની શુગંધી છે.
 કર્ણાત, પુ. (લ:) ગાલ.
 કર્ણ, પુ. (ક:) કંઠ.
 કર્ણાકાસ, પુ. (સ:) એક જાતની ઉદરસ છે.
 કર્ણાકાસકીલ, પુ. (લ:) ગરમીથી મલદ્વાર—ગાંડ
 આગળ જે મોડ થાએ છે તે, હરસ.
 કર્ણાતી, સ્ત્રી. (તિ:) એક જાતનો ઉલટીનો રોગ છે.
 કર્ણાતિ, પુ. (ણિ:) કોણી, કોપર.
 કર્ણાત, પુ. (ળ:) એક જાતનું નાસુરનું દરદ છે.
 કર્ણાતમેદ, પુ. (દ:) કંઠથી અવાજ ને જે ઇજા
 થાય છે તે.
 કર્ણાત, પુ. (ય:) ક્ષયરોગ.
 કર્ણાત, ન. (ઙ:) એક જાતનો કંઠનો રોગ છે.
 કર્ણાત, વિ. (ફિ: ફિ ની. ફિ.) જેને કંઠ થયો હોય તે.
 કર્ણાતિ, પુ. (ણિ:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 કર્ણાત, ન. (ઙ:) પાણી, જળ, પુ. ન. (ઙ: ઙં.) ધડ.
 કર્ણાત, પુ. (લ:) કાંપણું, ઝાડવાનું કપડું.
 કર્ણાત, સ્ત્રી. (તિ:) કડચી, પલી.
 કર્ણાત, સ્ત્રી. (તી.) કડચી, પલી.
 કર્ણાત, પુ. ન. (વુ: વુ.) શંખ, પુ. (વુ:) ચુડા, કાંકણ,
 ખંગડી, બલોયાં ૨. પોંચી, ૩. ગરદન.
 કર્ણાત, સ્ત્રી. (વા.) જે ગરદનપર ત્રણ લીટી—રે-
 શા હોય તેવી ગરદન.
 કર્ણાત, સ્ત્રી. (શી.) ચોટલો, ૨. એક જાતનું શાક છે.

કંબુધીવ, વિ. (વ: વા. વં.) શંખ જેવી ખુબ સુરત
 જેની ગરદન તે.
 કર્ણાત, પુ. (ઙ:) કાચબો, ૨. ચંચુ, શુરાર્ધ.
 કર્ણાત, સ્ત્રી. (ઙી.) કાચખી. [વાસણ
 કર્ણાત, પુ. (લુ:) વેરાગી—સંન્યાસી લોકોનું પાણીનું
 કર્ણાત, વિ. (ન: ના. નં.) ખુબ સુરત, પુ. ૨. પ્રહ્લા, ૩. કામ-
 કર્ણાત, ન. (ઙં.) પાણી, જળ.
 કર્ણાત, પુ. ન. (લં: લં.) કમળનું ફલ, ન. (લં.) જળ,
 પાણી, ૨. તાંબુ, ૩. મુતર જેમા રહે છે તે કુગો,
 ૪. ઝોસડ, પુ. (લ:) હરણ.
 કર્ણાત, સ્ત્રી. (લા.) લક્ષ્મી,
 કર્ણાતદ્વવ, પુ. (વ:) પ્રહ્લદેવ. [સન છે.
 કર્ણાતસન, પુ. (ન:) પ્રહ્લદેવ, ૨. એક જાતનું આ-
 નેમલોત્તર, ન. (રં.) કસુંબો.
 કર્ણાત, વિ. (તા. લી. તુ.) કામી, આશુક.
 કર્ણાત, વિ. (સ: સ્વા. સં.) કામી, આશુક. [નો હક્ક.
 કર્ણાત, પુ. (ર:) કીરણ, ૨. હાથ, ૩. ધારા, કર્ણાત, રાજા
 કર્ણાત, પુ. સ્ત્રી. (ક: કા.) તહાડું, પુ. (ક:) દાંડમનું ઝાડ.
 કર્ણાત, પુ. (ટ:) ખેખેડો, કર્ણાત.
 કર્ણાત, પુ. (જ:) કર્ણાતનું ઝાડ, ૨. વાધના નખ, વા-
 ધનખ.
 કર્ણાત, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 કર્ણાત, પુ. (ટ:) કાગડો, ૩. હાથીનું માંથું ૩. કસુંબો,
 ૪. અગીયારમા દહાડાનું આધ, ૫. એક જાત-
 નું વાળુ છે.
 કર્ણાત, પુ. (ટુ:) બગલાની જાતનો પક્ષી છે.
 કર્ણાત, પુ. (ડ:) એક જાતનું વાસણ, ડાખડો, કર્ણાતિ:
 કર્ણાત, ન. (ળં.) કામ કરવા વીથિનો બરાબર વીચાર
 ૨, ૨. ખેતર, ૩. શરીર, ૪. ઇંદ્રિય, પુ. (ળં) ૫.
 શુદ્ધ જાતની સ્ત્રીને વૈશ્યથી થએલો દીકરો, ૬.
 કાચસ્થ ૭. વાંદરો, ૮. એક જાતનું ગાયન છે.
 કર્ણાત, સ્ત્રી. (યા.) એક નદી છે; આ નદી પારવ-
 તીના કુંવાદાનની વખતે મહાદેવના હાથપર રે-
 હેડેલા પાણીથી થએલી છે.
 કર્ણાત, ન. (લં.) કર્ણાત, કર્ણાત.
 કર્ણાત, પુ. (લ:) તરવાર.
 કર્ણાત્પાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) તરવાર જેવું એક હથિઆર
 છે, જમીએ, ખાંડો, યુધો.

કરમ, પુ. (મઃ) હાથીની છાંવ, ર. ઉટની છાંવ, ર. મણગટ-
થી નહાની આંગળીસુધી હાથનો માસવાળો ભાગ.
કરમ્બળ, ન. (જં.) ચુડા, ખંગડી, બલોધ્યાં, કાંકણ.
કરમદંક, પુ. (કઃ) કર્મદાનું આડ. [અને લોટ.
કરંચ, પુ. (વઃ) જવનો લોટ દહીમા પલારેલો, દહી
કરમ, પુ. (મઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
કરરુહ, પુ. (હઃ) નખ.
કરવાલ, પુ. (લઃ) તરવાર.
કરવાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) તરવાર જેવું એક હથીઆર
છે, જમીયો, ખાંડો, ચુત્રી.
કરવીર, પુ. (રઃ) કણ્ઠેરીનું આડ.
કરશાલા, સ્ત્રી. (લા.) આંગળાં.
કરશીકર, પુ. (રઃ) હાથીની સુંડમાંથી નીકળેલું પાણી.
કરહાટ, પુ. (ટઃ) કમળનો કુંદ. *
કરહાટક, પુ. (ટઃ) એક જાતનું આડ છે. [ખો, ૩. ઉચો.
કરલ, વિ. (લઃ લા. લં.) ભયંકર, ર. મોઢા દાંતવાળો, દાંતવા-
કરાલદંત, પુ. (તઃ) એક જાતનો દાંતનો રોગ છે
જેથી દાંત વાકા થામ્મિએ અને તે પીક ભરેલા
લાગે છે. [લી છે તે.
કરાલદંત, વિ. (ટ. ટા. ટં.) જેની દાંત પીક ભરે-
કરાલલેચન, વિ. (નઃ ના. નં.) જેની આંખ પીક
ભરેલી છે તે. [રેલો છે તે.
કરાલાનન, વિ. (નઃ ના. નં.) જેનો ચેરો પીક બ-
કરિણી, સ્ત્રી. (ળી.) હાથણી.
કરિન્, પુ. (રી.) હાથી.
કરિપિળ્લી, સ્ત્રી. (લી.) ગજ પીંપળી.
કરિશાવક, પુ. (કઃ) હાથીની છાંવ.
કરીર, પુ. (રઃ) કારવનું આડ, પુ. ન. (રઃ રં) પાંચુનો
અંકુર, પુ. (રંઃ) ર. ધાગર, ધોડો, ગોળો, લોટો.
કરીષ, પુ. ન. (ષઃ ષં.) સુકું છાણ, છાંણાં, અડાયાં.
કરુણ, પુ. (ળઃ) કર્ણુરાસ, દયા આવે એવું.
કરુણા, સ્ત્રી. (ળા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
કરુણાત્મન, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મં.) દયાળુ, દયાવંત.
કરુણાક્ષિત, વિ. (તઃ તા. તં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
કર્દમ, પુ. (મઃ) ઇસુખ નામનો એક રોગ છે.
કર્મનિવંધ, પુ. (બઃ) કર્મ કરવા વિષેનો જે નીયમ તે.
કરેટ, પુ. (ટઃ) ખગલાની જાતનો પક્ષી છે.
કરેણુ, સ્ત્રી. (ળુઃ) હાથણી, પુ. (ળુઃ) હાથી.

કરીટિ, સ્ત્રી. (ટિઃ) માથાનું હાડકું, ખોપરી.
કર્ક, પુ. (કઃ) કર્કરાસી, ર. ધોળો ધોડો.
કર્કટ, પુ. (ટઃ) કર્કરાસ, ર. કરચલો.
કર્કટક, પુ. (કઃ) કરચલું.
કર્કટી, સ્ત્રી. (ટી.) કાંકડી.
કર્કડ, પુ. (ડઃ) કરચલું.
કર્કશુ, સ્ત્રી. (શુઃ) ખોરનું આડ.
કર્કશુ, સ્ત્રી. (શુઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો. [વાસણ.
કર્કરી, સ્ત્રી. (રી.) ચારણી જેવું ચોખ્ખા આસાવાનું
કર્કરેટ, પુ. (ટઃ) એક ખગલાની જાતનો પક્ષી છે.
કર્કશ, પુ. (શઃ) એક જાતનું આડ, વિ. (શાઃ શા. શં.)
કડણ, ર. સાહાસિક, ૩. કડોર, ૪. કૃપણ, ખ-
ખીલ, ૫. નિર્દય.
કર્કાર, પુ. (રઃ) કેહોળુ, સફેદ. [(રઃ રં.) સોનું.
કર્કર, પુ. (રઃ) કપુર કાચલી, ર. આંખા હળદર, પુ. ન.
કર્કરક, પુ. (કઃ) એક જાતનું આડ છે.
કર્ણ, પુ. (ળં) કાન, ર. કણ નામનો શુરજનો દીકરો
અને પાંડવોનો ભાઈ. [જીરો.
કર્ણજલૈકસ, પુ. (કઃ) વાસ, ગંધ, ર. નહાનો કાનખ-
કર્ણજલૈકા, સ્ત્રી. (કા.) નહાનો કાનખજીરો.
કર્ણધાર, પુ. (રઃ) નાવીક, સુકાન ધરનારો, નાવાડી.
કર્ણવેદન, ન. (નં.) કુંડલ, કાનમાં પેહરવાનાં ધરેણા.
કર્ણિકા, સ્ત્રી. (કા.) કાનમાંનો એક દાગીનો છે, ર.
હાથીની શુંડનો છેડો, ૩. કમળમાંનો કેસર
(મેદીની કોષમાં હાથનું વચ્ચું આંગળુ, કાનમાં
પેહરવાનો સાધારણ દાગીનો.)
કર્ણકાર, પુ. (રઃ) પારીગાનું આડ. [ગાડી.
કર્ણરથ, પુ. (યઃ) સ્ત્રીઓને ખેસવાસાઈ ચુરખાની
કર્ણજવ, વિ. (વઃ વા. વં.) કાનમાં ખીજાની નીંદા કેહેનારો
માડિયો અથવા ભુલેલીવાત યાદ દેવરાવનારો
કર્તરી, સ્ત્રી. (રી.) કાતર. [નામ છે
કર્દમ, પુ. (મઃ) કાદવ, કીચડ, ર. જે એક કષિનું
કર્કટ, પુ. (ટઃ) ચીંથર, ર. એક જગા છે.
કર્પર, પુ. (રઃ) કપાળ.
કર્પરાલ, પુ. (લઃ) કુંગરી આપ્પરોટનું આડ.
કર્પરી, સ્ત્રી. (રી.) ખોરથુ.
કર્પાસી, સ્ત્રી. (સી.) કપાસનું આડ.
કર્પૂર, પુ. ન. (રઃ રં.) કપુર.

કેર, પુ. (ર:) રાક્ષસ, રાખસ.
 કેર, પુ. (ર:) રાક્ષસ, રાખસ વિ. (ર: રા. રં.)
 ચીત્રવણ, પુ. (ર:) ર. કપુરકાચલી, ૩. આંખાહ-
 ૫દર, ન. (રં.) ર. સોનું. [સોનું.
 કેર, પુ. (ર:) કપુરકાચરી, ર. આંખાહલદર, ન. (રં.)
 કેર, પુ. (ક:) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 કેર, ન. (મં.) ક્રિયા, કામ.
 કેર, વિ. (ર: રા. રં.) રોજનદાર, ચાકર, મજુર.
 કેર, વિ. (ર: રા. રં.) પેસા લીધાવગર કામ કરનારો.
 કેર, વિ. (મ: મા. મં.) કામ કરવા જેને સક્ષી છે તે.
 કેર, વિ. (ઠ: ઘ. ઠં.) કર્મશૂર, જે કામ શુર કરીને
 પાર પાડે છે તે.
 કેર, પુ. (મુક.) પેસા લઈને કામ કરનારો.
 કેર, સ્ત્રી. (ળ્યા.) ચાકરીના પેસા.
 કેર, પુ. (વી.) સ-યાસી.
 કેર, પુ. (ર:) કરમથી થએલો દોષધલાવવા.
 કેર, ન. (જં.) કરમનું કારણ. [ર. ક્રિયાવાન.
 કેર, વિ. (ય: યા. યં.) કર્મશૂર, કર્મમાં બહાદુર,
 કેર, વિ. (લ: લા. લં.) હમેશા કર્મ કરવાની શે જે
 તદ્દત્તાર હોય છે તે. [પાડે છે તે.
 કેર, વિ. (ર: રા. રં.) કામ શરૂ કરીને જે પાર
 કેર, પુ. (વ:) ઉપાધ્યા, ગોર.
 કેર, પુ. (હી.) સુધ, સુરજ.
 કેર, પુ. (ર:) આંખ, વાંશ.
 કેર, વિ. (ર: રા. રં.) ચીત્રવણ.
 કેર, ન. (યં.) હાથ, પગ, અદ, વિષયદ્રિ, જીભ,
 કેર, પાંચ ઇન્દ્રિય છે.
 કેર, પુ. ન. (વં: વં.) એક તોળા.
 કેર, પુ. (ક:) ખેતી કરનારો.
 કેર, સ્ત્રી. (ળિ:) છીનાલ આયડી.
 કેર, પુ. (લ:) ત્રાડીંગ, ર. મેહડા, એ વનસ્પતી છે.
 કેર, સ્ત્રી. (વં:) હાથે કરીને ખોદીને કરેલી નદી,
 પુ. (વં:) છાણાનો વસ્ત્ર.
 કેર, પુ. (લ:) શબ્દનો મધુર અવાજ.
 કેર, પુ. (લ:) ગોંગાટ. [ડાનો કાટ, કાટ.
 કેર, પુ. (ક:) ચિન્હ, નીશાણ, ર. દોષારોપ, ૩. પેહિ-
 લન, ન. (લં.) કમર, ર. આયડી, પરણેલી આયડી.
 કેર, ન. (લં.) રૂપ, ર. સોનું.

કલંક, પુ. (વ:) બાણ, ર. ડાંખણું.
 કલંકી, સ્ત્રી. (વી.) એક જાતનું શાક છે.
 કલમ, પુ. (મ:) હાથીની છાંવ.
 કલમણ, ન. (ળં.) બચ્ચાનું બોલણું બોલણું.
 કલમ, પુ. (મ:) જે અનાજને ઉગવામાં ધણું પાં-
 ણી જોડે છે તે.
 કલરવ, પુ. (વ:) અપ્પતર. [થયેલું શુક્રને શોણિત.
 કલલ, પુ. ન. (લ: લં.) ગભેધારણુસ્થાન, માંહેલું
 કલવિક, પુ. (ક:) ચલ્લી, ચકલી.
 કલશ, પુ. ન. (શ: શં.) લોટા, કળશીયા, ધાગર.
 કલશિ, સ્ત્રી. (શિ:) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 કલશી, સ્ત્રી. (શી.) એક જાતની વનસ્પતી છે ર.
 કળશીયા, લોટા, ધાગર.
 કલશન, વિ. (ન: ના. નં.) મીઠું બોલનારો પક્ષી.
 કલસ, પુ. ન. (સ: સં.) લોટા, કળશીયા, ધાગર.
 કલસી, સ્ત્રી. (સી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 કલહંસ, પુ. (સ:) પદક.
 કલહ, પુ. (હ:) કળે, તંદો.
 કલા, સ્ત્રી. (લા.) ચંદ્રમંડળનો શોળમો ભાગ, ર.
 શિલ્પ, ૩. ગીત, ૪. વાદ્ય, વીગરેમા નીપુણ
 રહેલું, ૫. અંશ, ૬. વૃદ્ધિ, વધણું.
 કલાકુલ, ન. (લં.) જેહેર.
 કલાકુશલ, વિ. (લ: લા. લં.) સારી કલામાં એટલે
 ગાયન કલામાં નીપુણ.
 કલાકેલિ, પુ. (લિ:) કામદેવ, કામ, મદન, અનંગ.
 કલાકુર, પુ. (ર:) બગલો.
 કલાવિકા, સ્ત્રી. (કા.) ડંડ, હાથ.
 કલાવી, સ્ત્રી. (વી.) ડંડ, હાથ.
 કલાદ, પુ. (દ:) સોની.
 કલાનિધિ, પુ. (ધિ:) ચંદ્ર, ચાંદ.
 કલાપ, પુ. (વ:) ભુષણ, અલંકાર, ધરણ, ર. મો-
 રનાપીછા, ૩. તીર-બાણ મુકવાનું બાણ, ૪. સ-
 મુદાય, ૫. કમરપટો.
 કલાય, પુ. (ય:) વટાણા.
 કલિ, પુ. (લિ:) લઠાઈ, જંગ, ર. કલીયુગ-જ્યુગ,
 ૩. તંદો, ૪. શુર, સ્ત્રી. (લિ:) ૫. કુલની કળી
 કલિકા, સ્ત્રી. (કા.) કુલની કળી.
 કલિકારક, પુ. (ક:) કાટા કરેલું ઝાડ.

કલિંગ, ન. (ગં.) કુડાળી શીંગ, હંદ્રજવ, પુ. (ગં.)

એક જાતનું પક્ષી છે.

કલિદ્રુમ, પુ. (મં.) ધાટીંગાનું ઝાડ, ૨. ખેડેડાનું ઝાડ.

કલિમારક, પુ. (કં.) કાટાકરંજનું ઝાડ.

કલિલ, વિ. (લં. લા. લં.) દુઃખ પ્રવેશ. [થએલું.

કલુષ, ન. (વં.) પાપ, વિ. (વં. શા. વં.) ડોવાયલું, મેલું

કલેવર, ન. (રં.) દેહ, શરીર.

કલ્ક, પુ. ન. (લ્કં. લ્કં.) પેટમાનો મેલ, યુ, ૨. પાપ,

વિ. (લ્કં. લ્કા. લ્કં.) પાપાશય, ન. પુ. ૩. કાનમા-

હેલો મેલ, ૪. હથીનો દાંત, ૫. તેલ વીગેરેનો

મેલ, ૬. દંભ, ૭. ધાટિંગાનું ઝાડ.

કલ્કન, ન. (નં.) તંટો, કળચો.

કલ્પ, વિ. (લ્પ. લ્પા. લ્પં.) સદૃશ, સરખો, પુ. (લ્પં.) ૨. અલ્પ-

દેવનો દહાડો, ૩. પ્રલય, ૪. રોગવગરનો, ૬. વિધિ, ૭.

નીતી.

કલ્પના, સ્ત્રી. (ના.) તર્ક, ૨. હાથીપર ખેસવાનો સાજ કરવો.

કલ્પવૃક્ષ, પુ. (લ્કં.) એક ધર્મિજાત આપે એવું દેવલોકનું ઝાડ.

કલ્પાંત, પુ. (તં.) પ્રલયકાલ.

કલ્મષ, ન. (વં.) પાપ.

કલ્માષ, વિ. (વં. શા. વં.) ચીત્રવર્ણ.

કલ્પ, ન. (લ્પં.) પ્રાતઃકાલ, સવાર, વિ. (લ્પં. લ્પા. લ્પં.) ૨.

દેહ, ૩. કુસલ, ૪. સંજ્ઞા, ૫. શિક્ષ, ૬. નીરોગી, ૭.

મુગો અને ખેડેરો, ૮. કલ્યાણવચન, ૯. ઉપાયવચન.

કલ્પા, સ્ત્રી. (લ્પા.) શુભવાણી, સાઈંખાલવું.

કલ્પાણ, ન. (ળં.) શારીરિક, સુખરૂપતા.

કલ્લોલ, પુ. (લં.) દરીયાનો મોટો મોજો.

કલ્વચ, ન. પુ. (વં. વં.) કવચ, અખતર.

કલરી, સ્ત્રી. (રી.) એક જાતનું શાક છે.

કલ્લ, પુ. (લં.) ધાસ, કોળીયો.

કલ્પાટ, ન. સ્ત્રી. (ટં. ટી.) બાર, બારણું, કમાડ.

કલ્પિ, પુ. (વિ.) શુદ્ધાર્થ, પંડિત.

કલ્પિકા, સ્ત્રી. (કા.) લગામ.

[વાપરે છે તે.

કલ્પિય, ન. (યં.) ધોડાનું મોહબંધવા સાઈં જે દોરડું

કલ્પેષ્ણ, વિ. (ષ્ણ. ણ્ણા. ણ્ણં.) જરા ગરમ, જરા ઉન્નું.

કલ્પ, ન. (લ્પં.) પિતૃસાઈં આપેલું અન્ન. [મેલું છે તે.

કલ્મલચેતસ, વિ. (તાઃ તાઃ તઃ) જેનું અંતઃકરણ

કલ્પા, સ્ત્રી. (શા.) ચાપકો.

કલ્પાઈ, વિ. (હં. હાં. હૈં.) ચાપકાથી મારવા લાએક.

કલ્પિ, પુ. ન. (પુઃ પુઃ) અની, ૨. આચ્છાદન, ૩.

વસ્ત્ર, કપડાં.

[છે.

કલ્પેર, ન. (રં.) પીઠનું હાડકું ૨. એક જાતનું શાક

કલ્પેરકા, સ્ત્રી. (કા.) પીઠનો કાટો.

કલ્પલ, ન. (લં.) મુછા, ખેડાશ, ખેડુદી, ચકર.

કલ્પ, ન. (લ્પં.) ધોડાનો વચ્ચો ભાગ, ૨. દારૂ, શરણ,

વિ. (લ્પં. લ્પા. લ્પં.) ૩. સોડીવતે મારવા લાયક.

કલ્પ, પુ. (વં.) કસોડી.

કલ્પ, વિ. (વં. યા. વં.) ગુરૂ, ૨. મુગંધી, મુવાસીક, ૩. હં

દરનારંગનું, આખાસતા રંગનું, રાંપુ ને પીલું,

પુ. (વં.) ૪. પુરા સ્વાદનું, ન. પુ. (વં. વં.) ૫. અરંગનો

૬. અખીર, ૭. ધીને સુખડ, ઉટનું.

કલ્પ, ન. (લં.) શરીર પીડા, દુઃખ, વિ. (લં. લા. લં.)

૨. દુઃખીતું, ૩. આલેદ, ૪. ગહન.

કલ્પૂરી, સ્ત્રી. (રી.) કરતૂરી.

કલ્પ, પુ. (સં.) કંસ નામનો કૃષ્ણનો મામા જે દે

હતો, ન. પુ. (સં. સં.) ૨. દુધ વીગેરે પીવાનું વાસણ

કલ્પાસા, પુ. (તિ.) વિષય.

કલ્પ, પુ. (કં.) કાગડો.

કલ્પાચિંતા, સ્ત્રી. (ચા.) ચણી.

કલ્પાચિંતિ, સ્ત્રી. (ચિ.) ચણી.

કલ્પાચિંતી, સ્ત્રી. (ચી.) ચણી.

કલ્પાંતી, સ્ત્રી. (તી.) એક જાતનું પત છે તે વં

કાળું અને ચોક્કર લાલ હોય છે. [દમડી

કલ્પાણિકા, સ્ત્રી. (કા.) અતિ સૂક્ષ્મ પદાર્થ, ૨.

કલ્પાઈદુક, પુ. (કં.) કચુરો, જેહર કચુરો.

કલ્પાસિકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતની વનસ્પતી છે

કલ્પાલ, પુ. (લં.) નહાનો છોડરાંની ચોટલી, કાનથીય

કલ્પાલુક, પુ. (કં.) કચુરો, જેહર કચુરો.

કલ્પામી, સ્ત્રી. (મી.) એક જાતની વનસ્પતી છે.

કલ્પમુદ્રા, સ્ત્રી. (મુ.) કાકમગ, જંગલી મગ.

કલ્પાલી, સ્ત્રી. (લી.) મધુર અવાજનો શબ્દ.

કલ્પાલેવ, પુ. (વં.) કોડીખા, કોળખ.

કલ્પાલ્પ, પુ. (લ્પં.) કાગડાનું ખોલવું.

કલ્પાંગા, સ્ત્રી. (ઙા.)

કલ્પાંગી, સ્ત્રી. (ગી.)

કલ્પાંગી, સ્ત્રી. (ગી.)

કલ્પાંગી, સ્ત્રી. (ગી.) } એક જાતની વનસ્પતી છે.

કલ્પાદનો, સ્ત્રી. (ની.) એક જાતનું ઝાડ છે.

કાર, વિ. (ર: રા. રં.) પાણી છાટવું.

કારિ, પુ. (રિ:) ધ્રુવડ.

કારલ, પુ. (લ:) કાગડો.

કારિણી, સ્ત્રી. (ળી.) } એક પૈશાની ચોથાઈ, ૨. દમ-
ડી, ૩. તરાજવાનો દોડો,
કારિકની, સ્ત્રી. (ની.) } ૪. ચણાડી, ૫. એક કોડી,
૬. પુલમાનની ચોથાઈ.

કારિલ, પુ. (લ:) જડાવ કુંડી વચેનું પદક.

કારુ, સ્ત્રી. (કુ:) શોક, ભય, યીગેરેનો શબ્દ.

કારુદ, ન. (દં:) ટાણુ.

કારેંદુ, પુ. (દુ:) કચુર, જહેર કચુર. [રવત.

કારેંદુરિકા, સ્ત્રી. (કા.) કાણા ઉંચર, ચોખ્ખાડો, ખ-

કાર્ત્તવ્ય, વિ. (ત: તા. તં.) ગુચ્છ કરેલો, હલકો કરેલો.
કાર્ત્તવ્યની, સ્ત્રી. (ની.) પારવતી, ૨. ઉતરતા ઉમરની
તથા વીધવા છતાં રાતાં કપડા પહેરનારી સ્ત્રી.

કારંબ, પુ. (વ:) બદક.

કારંબરી, સ્ત્રી. (રાં.) દારૂ, શરાબ, ૨. એકગ્રંથ છે. [રાંગ.

કારંબિની, સ્ત્રી. (ની.) મેધસમુદાય, મેધમાલા, વાદળાની

કાનન, ન. (નં.) જંગલ, અરણ્ય.

કાનીન, પુ. (ન:) પરણ્યાવગર સ્ત્રીને થયેલો દીકરો.

કાંત, વિ. (ત: તા. તં.) સુંદર, ખુબસુરત પુ. (ત:) પતી, વર.

કાંતલક, પુ. (કં:) એક જાતનું ઝાડ છે. [બાયડી.

કાંતા, સ્ત્રી. (તા.) જીવને આરામ-સુખ દેનારી બાયડી,

કાંતાર, ન. પુ. (રં. ર:) દુર્ગમ માર્ગ, કઠણ રસ્તો,

૨. ચોર, ૩. દર, છિદ્ર, ૪. એકજાતની શેરડી છે.

કાંતારક, પુ. (કં:) એક જાતની શેરડી છે.

કાંતિ, સ્ત્રી. (તિ:) શોભા, ધ્વજા.

કાંદવિક, વિ. (ક: કા. કં.) સુખડીયો.

કાંદિચીક, વિ. (ક: કા. કં.) ખીકથી જે નાંડો તે.

કાંદ્રવેય, પુ. (ય:) એક જાતનો સાપ છે.

કાપથ, પુ. (ય:) દુર્માર્ગ, ખરાબ રસ્તો. [હોડ છે.

કાપાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનું પત તથા કો-

કાપિલ, પુ. (લ:) મંજ્યા શાસ્ત્ર જાણનારો.

કાપોત, પુ. (ત:) કપોત પક્ષીનો જમાવ, ૨. સાજીખાર.

કામ, પુ. (મ:) મદન, ૨. ધ્વજા. [જનારો.

કામગામિન, વિ. (મી. મિની. મિ.) પોતીકી ખુશીથી

કામ, અ. ધ્વજાથી. [જનારો.

કામંગામિન, વિ. (મી. મિની. મિ.) પોતીકી ખુશીથી

કામજ્વર, પુ. (ર:) ધ્વજીત સ્ત્રી નહીં મળ્યાથી તથા

તેનો સંગ નહીં થયાથી જે તાવ આવે છે તે.

કામન, વિ. (ન: ના. નં.) કામી.

કામપાલ, પુ. (લ:) બલરામ.

કામપૂર, વિ. (રં. રા. રં.) ધ્વજાપૂર્ણ કરનારો.

કામમૂઢ, વિ. (ઢ: ઢા. ઢં.) કામની વેથાથી જે ગાં-

ડો થયો તે.

કામયાન, વિ. (ન: ના. નં.) ધ્વજા કરનારો.

કામયિતુ, વિ. (તા. લી. તૃ.) કામી.

કામાભિકામ, વિ. (મં: મા. મં.) અતી કામવાળો.

કારકવત્, વિ. (વાન્. વતી. વત્.) કરવાને કારણ,

કરવાનું બહાનું.

કામિની, સ્ત્રી. (ની.) કામાપુર સ્ત્રી, ૨. વેણી.
 કામુક, વિ. (ક: કા. કં.) કામી.
 કામુકા, સ્ત્રી. (કા.) જે સ્ત્રીને પૈસાની ઇચ્છા છે તે.
 કામુકો, સ્ત્રી. (કો.) જે સ્ત્રીને વિષયની ઇચ્છા ઇચ્છા છે તે.
 કામિન્ય, પુ. (વ્ય:) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 કામિલ્લ, પુ. (લ:) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 કાંતલ, વિ. (લ: લા. લં.) કાંપ્યાથી ઢંકાએલું.
 કાંતવેક, પુ. (ક:) શંખ, ૨. ખેંચી કરનારો.
 કાંતોજ, પુ. (જ:) એક પરદેશનો ઘોડો.
 કાંતોજી, સ્ત્રી. (જી.) જંગલી અડદ. [ધી.
 કાય, ન. પુ. (યં. ય:) દેહ ન. (યં.) કલાંગલીનું ધુળ,
 કાયસ્થા, સ્ત્રી. (સ્થા.) હરડાંનું ઝાડ.
 કારંડવ, પુ. (વ:) એક કાગડાની જાતનું પક્ષી છે.
 કારણ, ન. (ળ) કાર્યસાધન.
 કારણમૂત, વિ. (ત: તા. તં.) ઉપલો શુદ્ધ જ્યોતો.
 કારણા, સ્ત્રી. (ળા.) નરકપીડા.
 કારણિક, વિ. (ક: કા. કં.) પરીક્ષા કરનારો.
 કારંમા, સ્ત્રી. (મા.) વાધાત નામનું ઝાડ.
 કારવી, સ્ત્રી. (વી.) મોર શેડા, ૨. અજમાદા, ૩. શેષુની
 બાજી, ૪. હિંદુદેવતાની પત્ની, ૫. કાલુંજી.
 કારવેલ, પુ. (લ:) કારેલાનો વેણી.
 કારા, સ્ત્રી. (રા.) ગુરંગ, અંદીખાનું. [૪. શિલ્પ, ૫. વૃત્તિ.
 કારિકા, સ્ત્રી. (કા.) માતાના, નરકપીડા, ૨. ઉંટડી, ૩. કૃતિ,
 કારિષ, ન. (ધં.) છાણનો જથ્થો.
 કારુ, પુ. (ર:) રંગારો, ચિતારો, વીગેરે કારીગારો.
 કારુણિક, વિ. (ક: કા. કં.) દયાલુ, દયાશીલ.
 કારુણ્ય, ન. (વ્યં.) કરૂણા રસ, દયા.
 કારોત્તર, પુ. (ર:) દારૂ-શરાબપરનું શીણ.
 કાર્તસ્વર, ન. (રં) સોનું.
 કાર્તીકિક, પુ. (ક:) જોતીધી, જોશી.
 કાર્તિક, પુ. (ક:) કારતીક મહીનો.
 કાર્તિકિક, પુ. (ક:) કારતીક મહીનો.
 કાર્તિકેય, પુ. (ય:) કાર્તિકસ્વામી.
 કાર્ગસ, વિ. (સ: સા. સં.) ૩, ૨. ૩નાં કપડાં.
 કાર્પાસી, સ્ત્રી. (સી.) રૂનું ઝાડ.
 કાર્મ, વિ. (મં: માર્. મૈ.) હમેશાં કામ કરવાથી તૃપ્ત.
 કાર્મણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) કરતુક, કરણ કર્તૃત્વ, કરણી.

કાર્મુક, ન. (કં.) ધનુષ્ય, કામડું.
 કાર્ય, પુ. (ર્ય:) સાલ નામનું ઝાડ, ૨. કૃષ્ણ.
 કાર્ષક, વિ. (ક: કા. કં.) ખેતીવાડીથી પોલીકું યુગ-
 રાત કરનારો.
 કાર્ષાળ, પુ. (ળ:) રૂપીયો.
 કાર્ષિક, પુ. (ક:) રૂપીયો.
 કાર્ય, પુ. (ર્ય:) સાલ નામનું ઝાડ.
 કાલ, પુ. (લ:) મડદાનો રાજ, યમ, જમ, ૨. વખત, વિ.
 (લ: લા. લં.) ૩. અસમાપ્તી રંગની, ૪. વખતગણનો.
 કાલક, પુ. (ક:) તીળ, તિલ, મસો, ચાંચડી ઉપર
 દરદથી અગર કુદરતથી પડેલા કાલા ઝાંઘા.
 કાલકંઠક, પુ. (કં:) એક જાતનો પક્ષી છે, પાણી-
 માનો કાગડો.
 કાલકૂટ, ન. પુ. (ટં ટ:) એક જાતનું જેહર છે.
 કાલકંઠ, ન. (ઢં.) જમણી કાપ્પ-ખગલમાનું માસ.
 કાલજ, પુ. (જા.) કૂકડાં સાગી. [ચાલ-વાગનારો
 કાલકોદિતકર્મન, વિ. (માં. માં. મં.) વખત પ્રમાણે
 કાલસૂત્ર, પુ. (તિં:) દેખાઈતો વખત તે, દેખાઈતો
 યમ-જમની યુતિ.
 કાલધર્મ, પુ. (ર્મ:) મરણ. [પાંડવનો ભાઈ તેનું ધનુષ્ય
 કાલવૃષ્ટ, ન. (વં:) કાલું નામનો શુરજનો ટીકરો અં-
 કાલમેષિકા, સ્ત્રી. (કા.) મંજુષા, મંજુષ.
 કાલમેષી, સ્ત્રી. (શી.) ખાડુંચી, ખાવચીનું ઝાડ.
 કાલમેષિકા, સ્ત્રી. (કા.) મંજુષા, ૨. ગીગડી.
 કાલમેષી, સ્ત્રી. (શી.) ખાડુંચી, ખાવચીનું ઝાડ.
 કાલવિક્રમ, પુ. (મ:) વખતનો પરાક્રમ, ૨. માત, મૃત્યુ
 કાલચોય, વિ. (ય: યા. યં.) ડેહિલું, ઘેલિલું.
 કાલસૂત્ર, ન. (તં) નરક, એક જાતનું નરક. [વૃક્ષ
 કાલસ્કંધ, પુ. (ધ:) એક જાતની વનસ્પતી છે, તમા
 કાલા, સ્ત્રી. (લા.) પારવતી, ૨. એક જાતની વનસ્પતી છે
 કાલાગુરુ, ન. (ર.) કૃષ્ણા યુરુ સુખડનું ઝાડ.
 કાલાનુસાય, ન. (યં.) શીલાજીત, પીતમંદન, દગડક
 કાલાયસ, ન. (સં.) લોહ, લોહડું.
 કાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) મેઘનો જમાવ, વાહલાનો જમ
 વ, ૨. એક દેવી છે.
 કાલિંદી, સ્ત્રી. (દી.) યમુના નદી.
 કાલિંદીમેદન, પુ. (ન:) ખલરામ.
 કાલી, સ્ત્રી. (લી.) પારવતી.

કાલીયક, પુ. (ક:) દારૂ હપ્પદર ન. (કં) પીતમ્બરન.
 કાલેયક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 કાલ્પક, પુ. (ક:) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 કાલ્પ, ન. (વ્ય:) પ્રાતઃકાળ, સવાર, પ્રભાત.
 કાલ્પમાન, વિ. (ન: ના. નં.) ફેકેલું. [જમાવ.
 કાલ્પિક, ન. (કં) બાબતર પેહેરનારાઓનું ટોળું,
 કાલેરી, સ્ત્રી. (રી.) એક નદીનું નામ છે.
 કાલ્પ, પુ. (વ્ય:) શુક્રાચાર્ય. [ધાસ છે.
 કાલ્પ, પુ. ન. (શ: શાં.) કાશડાનું ઝાડ, ર. એક જાતનું
 કાલ્પિણ, વિ. (જ્ઞ: જ્ઞ: જ્ઞ.) પ્રકાશનારૂં.
 કાશ્મીરી, સ્ત્રી. (રી.) શિવણીનું ઝાડ. [વનસ્પતીનું મુળ.
 કાશ્મીર, ન. (રં) એક દેશ છે, ર. પુષ્કર નામની
 કાશ્મીરજન્મન, ન. (નમ.) કંકુ, કેશર.
 કાશ્મર્ય, પુ. (યં) શિવણીનું ઝાડ.
 કાશ્મરિ, પુ. (વિ:) અરણ્ય નામનો શુરજનો સારથી.
 કાશ્મી, સ્ત્રી. (વી.) પૃથ્વી, ભુમી.
 કાશ, ન. (કં) લાકડું. [વાનો પાવડો.
 કાશકુદાલ, પુ. (લ:) વહાણમાનું પાણી કાઠી નાંખ-
 કાશકુદાલ, પુ. (લ:) ઉપલો શબ્દ જીવો,
 કાશત્ત, પુ. (તદ:) સુધાર.
 કાશુવાહિની, સ્ત્રી. (ની.) ટાંકું, નેહેર.
 કાશ, સ્ત્રી. (પ્રા.) દિશા, રિથિતિ, મર્યાદા.
 કાશી, સ્ત્રી. (લા.) કદલી, કેળ.
 કાશ, પુ. (સં:સં:) ખાંસી, ડાંસો, ખાંસી ૨. મોળ,
 કાશલા નામની વનસ્પતી છે. [જાતનું શાક છે.
 કાશ્વર્દ, પુ. (વં) યુમડાનો એક રોગ છે, ર. એક
 કાશ, પુ. (ર:) જંગલી બગદ, ગોધો.
 કાશ, પુ. (ર:) તલાવ.
 કાશી, સ્ત્રી. (સૂ:) ભાલું.
 કાશ, પુ. (કિ:) ચાસ, તાસ નામનું પદો.
 કાશ, પુ. (કી.) }
 કાશિવિ, પુ. (વિ:) }
 કાશીવિ, પુ. (વિ:) } ઉપલો શબ્દ જીવો.
 કાશિવિ, પુ. (વિ:) }
 કાશિવ, પુ. (વ:) }
 કાશિવ, સ્ત્રી. (વી.) }
 કાશિવ, (વ:) }

કાશ્વ, પ્રમ, નિદા એ અર્થે.
 કાશ્વર, દાસ.

કાશિવિ, સ્ત્રી, (વિ:) ધુગરા, ધુગરી.
 કાશિવિ, સ્ત્રી. (વી.) ધુગરા, ધુગરી.
 કાશિવ, અ. કાશીવ, અલ્પ, જરા, થોડું એ અર્થે.
 કાશિલિક, પુ. (ક:) આરસયું, પાણીનું જનાવર.
 કાશિલુક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જીવો. [રીક રજ.
 કાશિલુક, પુ. (ક:) કેસર, પુષ્પરેણુ, ફુલમાની બા.
 કાશિ, પુ. (વિ:) કુકર, ભુંડ.
 કાશિ, પુ. (દ:) કાન માહણો મેલ.
 કાશિ, પુ. (ળ:) કાપો, સળ, ચાંદા.
 કાશિદે, સ્ત્રી. (હી.) અપેડાનું ઝાડ.
 કાશિવ, ન. (વં) પાપ, ર. ચોખ્ખા વીગેરેનો દારૂ.
 કાશિવ, પુ. (વ:) જીવેબાજ, જીવાખાર, જીગારી,
 બાજી રમનારો, ર. ધંતુરો.
 કાશિર, પુ. (ર:) એક જાતની દેવળીયાની છે, જેનું
 મોઢો ઘોડા જેવું અને આંગ માણસનું.
 કાશિરેશ, પુ. (શ:) કુમેર.
 કાશિ, અ. વિકલ્પાર્થો.
 કાશિવ, અ. વિકલ્પાર્થો.
 કાશિવ, વિ. (ચ: ચા. ચં.) કૃપણ, બખીલ.
 કાશિવ, વિ. (ન: ના. નં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 કાશિવુષ, પુ. (ષ:) એક જાતની દેવળીયાની છે જે-
 નું મોઢો ઘોડાનું ને અંગ માણસનું.
 કાશિવંદી, સ્ત્રી. (તી.) લોકવાર્તા.
 કાશિ, પુ. (ર:) કુકર, ભુંડ.
 કાશિવ, પુ. (ળ:) અંદ્ર, શુરજનું તેજનું કીરણ.
 કાશિવ, પુ. (ત:) ભીલ.
 કાશિવતિક, પુ. (ક:) કીરાઈવું.
 કાશિ, પુ. (વિ:) કુકર, ભુંડ.
 કાશિવ, ન. પુ. (દં. દ:) મુચુટ, તાજ.
 કાશિવ, વિ. (ર: રા. રં.) ચીત્રવર્ણ.
 કાશિ, અ. વાર્તા, સંભાવના એ અર્થે.
 કાશિકાશિવ, ન. (તં) ખુસીથી હસીને રાગ કાઢીને
 બોલવું એવા જે હોયતે.
 કાશિસ, ન. (સં) કુશરીયો, કોઠ. [આ થયે છે તે.
 કાશિસિન્, વિ. (સી. સિની. સિ.) જેના દીલે કુશરી-
 કાશિલિજ, પુ. (ક:) સાદડી, ચટ્ટા, ચક, પડદો.
 કાશિવિષ, ન. (વં) પાપ, ર. અપરાધ, યુદ્ધો, ૩. રોગ.
 કાશિવ, પુ. (ર:) વહેરો, ર. શેલ વરણની ઉમ્મરનો પુરુષ

કિંકુ, પુ. (કુઃ) હાથ, પેંત.
 કિસલય, ન. (યં.) પાત્રાં, કુમલાં પાત્રાં.
 કીકસ, ન. (સં.) અસ્થિ, હાડકાં.
 કીચક, પુ. (કઃ) પવન ભરાઈને વાગતો બાંધુ, ર. બર,
 ૩. રાક્ષસ, ૪. ઝાડ, ૫. રાજકુમાર. [બખીલ, ખેડુત.
 કીનારા, પુ. (શઃ) યમ, વિ. (શઃ શા. શં.) કૃપણ,
 કીર, પુ. (રઃ) પોપટ.
 કીર્તન્ય, વિ. (ન્યઃ ન્યા. ન્યં.) કીરતી કરવાબ્જેગ,
 પ્રસિદ્ધ કરવાબ્જેગ.
 કીર્તિ, સ્ત્રી. (તિઃ) યશ. [ટો, મેખ, થામલો.
 કીલ, પુ. (લઃ) ખીખો, થાંબલો, કોપારયું, કુકળી, ખું-
 કીલક, પુ. (કઃ) ગાદીને બાંધવા સાંઈ દોટેલી મેખ.
 કીલલ, ન. (લં.) પાણી, જળ, ર. લોહી.
 કીલિત, વિ. (તઃ તા. તં.) બંધાએલ, દોરીવતે બાંધેલો.
 કીશ, પુ. (શઃ) વાંદરો.
 કીચાપર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) આધેડાનું ઝાડ. [યમ્પાછે તે.
 કીલાસિન, વિ. (સી. સિની. સિ.) જેના દીલેકરોરીએ
 કુ, સ્ત્રી. (કુઃ) પૃથ્વી, ઘ. પાપ, નિંદા, જરાક એ અર્થ.
 કુક, પુ. (કઃ) ચક્રવાક પક્ષી.
 કુકર, વિ. (રઃ રા. રં.) જેના હાથ રોગથી કોઈ ગ-
 યાછે તે, પુ. (રઃ) કુત્રો. [રનારો.
 કુકુદ, વિ. (દઃ દા. દં.) ઘરેણા આપીને કું-વાદાન ક-
 કુકૂલ, ન. (લં.) મેખવતે ભરાએલો ખાડો, કુટો
 સલગેલો દેવતા.
 કુકુટ, પુ. (ટઃ) કુકટો, મરધો.
 કુકુમ, પુ. (મઃ) જંગલી કુકટો, જંગલી મરધો.
 કુકુર, ન. (રં) એક જાતની વનરપતી છે જેને ગંડી-
 વન, બટોરા કહેછે તે, ર. પુ. (તઃ) કુત્રો.
 કુક્ષિ, પુ. (ક્ષિઃ) જઠર, પેટ.
 કુક્ષિમરિ, વિ. (રિઃ રિઃ રિ.) પોતાકું પેટ ભરનારો.
 કુંકુમ, ન. (મં.) કુંકુ, કેસર.
 કુચ, પુ. (ચઃ) સ્તન.
 કુચંદન, ન. (નં.) રાંધું ચંદન, સુખડ.
 કુચર, વિ. (રઃ રા. રં.) ખીજનો દોષ દેનારો.
 કુચાષ, ન. (ઘં.) આંચળાનું ટોચકું-અણી.
 કુજ, પુ. (જઃ) મંગળ નામનો ગ્રહ.
 કુંચિત, વિ. (તઃ તા. તં.) વાંકું. [ર. હાથથી, ૩. હાથીનો દાંત.
 કુંજ, પુ. ન. (જઃ જં.) વેલાથી ઢંકાયેલી જમીન, ઝાળ,

કુંજર, પુ. (રઃ) હાથી, આ કુંજર શબ્દ જહારે શ-
 બ્દની પછવાડે લગાડીએ છેએ ત્યારે તે મોઝ-
 ઈ દેખાડેછે, દાખલા તરીકે. “પુરૂષ કુંજર.”
 કુંજરાચાન, પુ. (નઃ) પીપળાનું ઝાડ, પીપળો.
 કુંજલ, ન. (લં.) કાંછ.
 કુટ, પુ. (ટઃ) વૃક્ષ, ઝાડ, ર. કળસીએ, લોટો.
 કુટક, ન. (કં.) હલનો ફાળ.
 કુટંગક, પુ. (કઃ) ઝાડ તથા વેલાનું જંગલ.
 કુટજ, પુ. (જઃ) હંદ્રજવનું ઝાડ. [સુરતા, -હાનો મેથ.
 કુટજદ, પુ. (ટઃ) ડોંડાનું ઝાડ, કેવડાનું ઝાડ, જલ-
 કુટર, પુ. (રઃ) જે થાંબલાને મંથાન બાંધેછે તે.
 કુટિ, પુ. સ્ત્રી. (ટિઃ ટિઃ) સભા ગ્રહ, સભા ભરવાનું
 મકાન, દીવાને આમ.
 કુટિલ, વિ. (લઃ લા. લં.) વાંકું.
 કુટી, સ્ત્રી. (ટી.) સભાગ્રહ, ચાળી. [તે.
 કુંટુંબિની, સ્ત્રી. (ની.) જે બાવડીને દીકરો તથા વરછે
 કુંટુંબ્યાવૃત. વિ. (તઃ તા. તં.) કુંટુંબ પોસવાના અંદર
 મશગુલ.
 કુટ્તી, સ્ત્રી. (ની.) કુટણ, કુટણી. [મીન.
 કુટ્મિ, પુ. (મઃ) ભોહર, ઘરમાની ફરસબંદની જ.
 કુટ્મિત, ન. (તં.) સુખ છતા દુઃખ છે કરીને દેખા-
 ડવું એવો એક હાવ છે.
 કુઠર, પુ. (રઃ) જે થાંબલાને મંથાન બાંધેછે તે.
 કુંઠ, વિ. (ઠઃ ઠા. ઠં.) કામ કરવામાં જે આળશુ તથા
 મુરખ અને મંદ તે.
 કુઠાર, પુ. (રઃ) કુવાડો.
 કુઠારી, સ્ત્રી. (રી.) કુવાડો.
 કુઠેરક, પુ. (કઃ) એક જાતની વનરપતી છે જે
 આજબલ, બાબરી કહેછે તે.
 કુંડ, પુ. (ડઃ) પોતાકો વર જીવતો છતાં પારકા પુરૂષ
 થી ઉત્પન્ન થએલો દીકરો, ર. થાળી, ૩. તપેલી
 કુડંગક, પુ. (કઃ) ઝાડ તથા વેલાનું જંગલ
 કુડવ, પુ. (વઃ) પાસેર.
 કુડવ, પુ. (વઃ) પાસેર.
 કુડ્મલ, ન. પુ. (લં. લઃ) કુલની જરાક ખીલેલી કળી
 કુડગ, ન. (ડગં.) ભીત, દીવાલ.
 કુંડલ, ન. (લં.) પુરૂષના કાનમાં પહેરવાના ધરેણા, કુંડળ
 કુંડલિન, પુ. (લી.) સાપ.

જી, સ્ત્રી. (જી.) પોતીકો વર જીવતો છતાં પારકા પુ-
રુષથી પેદા થયેલી દીકરી, ૨. એક જાતનું વા-
સણ છે, કમંડળુ.

જક, પુ. (ક.) નાહાનો પથુ—જનાવર.

જિ, પુ. (જિ:) નાંદરૂપ નામનું એક ઝાડ છે, ૨.
રોગથી જોના હાથ કોહી ગયા છે તે.

જવ, ન. પુ. (વ. વ:) દહાડાના પંદર મુહૂર્ત તેમાનું
આહમું, પુ. (વ:) ૨. હરણના મોવાળાનું કપડું.

જુક, ન. (કં.) કૌતક, અજાણ્ય ભરેલું.

જુવ, પુ. (વ:) તેલ વીગરે મુકવાનું દબકું, દબડી.

જૂ, સ્ત્રી. (જૂ:) } ઉપલો શબ્દ જુવો.
જૂલ, ન. (લં.) }

જ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) નિંદા.

જ્ઞિત, વિ. (ત: તા. તં.) અધમ, નિકૃષ્ટ, નિંદ્ય.

જ, પુ. (ય:) દર્ભ, ૨. હાથીપર નાખવાની ઝુલ.

જા, સ્ત્રી. (યા.) હાથીની ઝુલ.

જાલ, પુ. (લ:) કંચનનું ઝાડ. [કોદ રાજોને કે છે તે.

જાવ, પુ. (વ:) હરીક કરીને ચોખ્ખાની જાત છે તે,

જા, પુ. (ત:) બાલું.

જાલ, પુ. (લ:) માથાના ખાલ.

જાલસ, પુ. (સ:) ચોટલો. [ઝાડ.

જાન. પુ. (વં. વં:) વિષજી, ૨. ચાક, ૩. જમ, ૪. ડોલરનું

દર, પુ. (ર:) ડોલરનું ઝાડ.

દર, પુ. (ર:) ડોલરનું ઝાડ.

દરકી, સ્ત્રી. (કી.) સાલનું ઝાડ.

દુ, પુ. (દુ:) ડોલરનું ઝાડ. [છે તે.

ધી, વિ. (ધી: ધી: ધિ.) જોની યુદ્ધિ—દૃષ્ટી અરાખ

ધલ, પુ. (ધ:) એક જાતનો હલકો રોગ છે.

ધી, સ્ત્રી. (ધી) મનસીળ, સીલા.

ધાષક, વિ. (ક: ધિકા. કં.) ગરીબ, નાચાર.

ધાષક, પુ. (ક:) ધમાસો.

ધણ, પુ. (ધ:) મરદું, જે મરદાનો વાસ મારે છે તે.

ધેતલ્લ, વિ. (લ્લ.) રીસવો.

ધિંદ, પુ. (દ:) સાળવી, વણકર.

ધૂ, વિ. (ય: યા. યં.) અધમ, નિંદ્ય. [ધાતુ.

ધ, ન. (વ્યં.) સોના રૂપા વગર ખીજા ધાતુ, નીચ

જા, પુ. (જા:) ખુંધો.

ધર, પુ. (ર:) કુમેર, દેવનો અજાનચી.

કુંવા, સ્ત્રી. (વા.) યાગ કરવાની જગાએ ઢોડાનું મો-
હો દેખાય નહીં માટે કહેલી વાડ. [પ. કડકીયાં.

કુબ્ર, પુ. (વં.) જંગલ, ૨. યસકુંડ, ૩. દોરો, ૪. ગોડો,

કુબ્રહા, પુ. (હા:) અરાખ બ્રાહ્મણ

કુમ, વિ. (ક. દ.) કુમ્મયલિ. ઢાંકવું.

કુંમ, પુ. (મ:) કુંભરાસ, ન. (મં.) ૨. યુગળનું ઝાડ પુ. (મ:) ૩. હાથીનું ગંડસૂતળ, ૪. ધાગર, લોટો, કળરીયો.

કુંમકાર, પુ. (ર:) કુંભાર.

કુંમસંભવ, પુ. (વ:) અગરતી રૂપી.

કુંમિકા, સ્ત્રી. (કા.) જળકુંભી નામથી ઝોળ ખાય છે.

કુંમી, સ્ત્રી. (મી.) કાયકળ, ૨. કુંભાનું ઝાડ.

કુંમીનસ, પુ. (સ:) સાપ.

કુંમાર, પુ. (ર:) મગર. [ગાંડ મરાવે છે તે.

કુંમીક, પુ. (ક:) હીજોડો જે ખીજા પુરુષપાસેથી

કુમાર, પુ. (ર:) કાર્તિકસ્વામી, ૨. ખાલક.

કુમારક, પુ. (ક:) વાય વણાનું ઝાડ. [ણ થઈ ગયો.

કુમારિલમ્બ, પુ. (લ:) એક ધર્મ સ્થાપનારો બ્રાહ્મ-

કુમારી, સ્ત્રી. (રી.) કુંચા, સેવતી યુલાખ.

કુમુદ, પુ. (દ:) નૈરત દીશાનો હાથી, ન. (વં.) એક

જાતનું સફેદ કમળ, ધોળું કમળ.

કુમુદબાંધવ, પુ. (વ:) ચંદ્ર.

કુમુદિકા, સ્ત્રી. (કા.) કાયકળ.

કુમુદિની, સ્ત્રી. (ની.) ધોળા કમળમાની સ્ત્રી જાત, જે

જગાએ ધોળાં કમળ થાય છે તે જગા.

કુમુદ્વતી, સ્ત્રી. (તી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

કુમુદ્વત, વિ. (દ્વાન. દ્વતી. દ્વત.) જે જગાએ ધણાં સ-

ફેદ કમળ થાય છે તે જગા. [સખ છે તે.

કુમેશ્વર, વિ. (શ્વા: શ્વા: શ્વ:) જોની યુદ્ધિ દૃષ્ટ—ખ

કુયોગેનુ, પુ. (ગા.) દાંભિક પુરુષ.

કુરંગ, પુ. (ગ:) હરણ.

કુરંટક, પુ. (ક:) પીળો કોરેટો. [કે છે.

કુરર, પુ. (ર:) એક જાતનું પક્ષી છે જેને ખાવડી

કુરવક, પુ. (ક:) રાતો કોરેટો.

કુરુવેંદ, પુ. (વં) નોથા, મુરતા.

કુરુવક, પુ. (ક:) રાતો કોરેટો.

કુરુવિસ, પુ. (સ:) સોનું તોલવાનું માપ છે એટલે

૮૦ ચણાડીનો એક તોલો એવા ચાર તોલા.

કુલ, ન. (લં. એકજ જાતના જીવનું ટોળું, ૨. ધર, ૩. વંસ.
 કુલક, પુ. (કં.) જેહેર કચુરાનાં ખીં, ૨. મુખ્ય કા-
 રીગર, ન. (કં.) ૩. પંડોળા, પંડોળાનો વેણા.
 કુલકજ્જલ, પુ. (લ.) કુલને જે કલંક તે.
 કુલયા, સ્ત્રી. (યા.) છીનાલ ખાયડી.
 કુલચિકા, સ્ત્રી. (કા.) કાળો સુરમો. [ખાયડી.
 કુલપાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) કુલીન ખાયડી, પાકદામન
 કુલમેદકર, પુ. (ર.) કુલનો નાશ કરનારો.
 કુલંગાર, પુ. (ર.) કુલને જે કલંક. [નો વડો.
 કુલશ્રેષ્ઠિન, પુ. (શ્રી.) કુલ પ્રધાન, કુલ મુખ્ય, ધરમા-
 કુલસંભવ, વિ. (વ: વા. વં.) કુલીન.
 કુલસ્ત્રી, સ્ત્રી. (સ્ત્રી.) કુલીન ખાયડી, પાકદામન સ્ત્રી.
 કુલાય, પુ. (ય:) પક્ષિનો માસો.
 કુલાલ, પુ. (લ:) કુંભાર.
 કુલાલી, સ્ત્રી. (લી.) અસમાગી સુરમો.
 કુલિક, પુ. (કં.) મુખ્ય કારીગર, કારીગરોનો મુખ્ય.
 કુલિર, પુ. (ર:) કરચલાં, ખેખડાં.
 કુલિશ, ન. (શં.) વજૂ, વીજ, વીજલી.
 કુલી, સ્ત્રી. (લી.) રીંગણીનું ઝાડ.
 કુલીન, પુ. (ન:) સજ્જન, વિ. (ન: ના. નં.) ૨. કુલસંભવ.
 કુલીર, પુ. (ર:) કરચલાં, ખેખડાં. [વગરના જવ.
 કુલ્માષ, ન. (ષ.) કાંછ, પુ. (ષ:) ૨. ખરાખ અડદ, ૩. રવાં
 કુલ્માષાભિષુત, ન. (તં.) કાંછવાળું, કાંછ.
 કુલ્ય, ન. (લ્યં.) હાડકાં.
 કુલ્યા, સ્ત્રી. (લ્યા.) નથી તથા નહાતી નદી, ૨. કુલ
 સ્ત્રી, ૩. અનાજ ગણવાનું માપ.
 કુવર, પુ. (ર:) ટુરો રસ.
 કુવલ, ન. (લં.) ખીર, ૨. કમળ, ૩. મોતી, પુ. (લ:) ૪. કળા,
 ૫. અરસો, સ્ત્રી. (લી.) ૧. એક જાતનું નરક છે.
 કુવલય, ન. (યં.) કમળ.
 કુવાદ, વિ. (દ: દા. દં.) ખીજના દોષ કેનારો.
 કુવિંદ, પુ. (દ:) સાળવી, વણકર, વણનાર.
 કુવેળી, સ્ત્રી. (ળી.) માછલાં પકડીને રાખવાનું વાસણ.
 કુવૈરક, પુ. (કં.) નંદી વૃક્ષ, નાંદરનું ઝાડ.
 કુવેરાક્ષી, સ્ત્રી. (ક્ષી.) પાડલીનો વેણા.
 કુશ, ન. પુ. (શં. શ:) દર્બ, ન. (શં.) ૨. જળ, પાણી
 પુ. (શં:) ૩. કુશ નામનો રામનો દીકરો, ૪.
 બેસડી, જ્યુસડી, ૫. દીપ.

કુશલ, ન. (લં.) કલ્યાણ વિ. (લ: લા. લં.) ૨. નીપુણ,
 પ્રવીણ, ૩. સીખવેલા. [બકેશ્વરમાં છે.
 કુશાવર્ત્ત, પુ. (તં:) એક તીર્થ છે. (આ તીર્થ ત્રી-
 કુશી, સ્ત્રી. (શી.) હલનો ફાળ.
 કુશીદ, ન. (દં.) લોકોને કુર્જ આપીને તેના વ્યાજમાં
 જે ઉપજીવીકાચાલે છે તે, વ્યાજ આપેલા પૈસા.
 કુશીલવ, પુ. (વ:) એક જાતના વેસધારી લોકો છે,
 વેસધારીમાંથી એક જાત છે.
 કુશેશય, ન. પુ. (યં. ય:) કમળ.
 કુષીદ, ન. (દં.) લોકોને કુર્જ આપીને તેના વ્યાજમાં
 મા જે ચરીતાર્થ ચાલે છે તે, વ્યાજ આપેલા પૈસા.
 કુટ, ન. (ટં.) કડ કોણ, મીંડું કોણ, પુ. ન. (છ: છં.)
 કોહિડ, કહ.
 કુપ્પાંડક, પુ. (કં:) કોહિળું.
 કુસીદ, ન. (દં.) લોકોને કુર્જ આપીને તેના વ્યાજમાં
 જે પોતીકો ખર્ચ ચલાવે છે તે, વ્યાજ આપેલા પૈસા.
 કુસીદિક, વિ. (ક: કા. કં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 કુસુમ, ન. (મં.) ફુલ.
 કુસુમાંજન, ન. (નં.) જરતનું ફુલ.
 કુસુમેષુ, પુ. (ષુ:) મદન, કામ.
 કુસૂલ, પુ. (લ:) કોઠી, અનાજની કોઠી.
 કુસુંભ, ન. (મં.) કસુંબો. પુ. (મ:) ૨. કમંડલુ, લોટો
 કુસૃતિ, સ્ત્રી. (તિ:) કપટ, કૃત્રીમ.
 કુસ્તુવરી, સ્ત્રી. (રી.) ધણા, ધાણા.
 કુસ્તુવરુ, ન. (ર.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 કુહના, સ્ત્રી. (ના.) લોકો પાસથી પૈસો મેળવવા મા-
 ટે કપટથી કરેલા વેસ.
 કુહર, ન. (રં.) બાકું, છેદ.
 કુહુ, સ્ત્રી. (હુ:) અંભાસ.
 કુહૂ, સ્ત્રી. (હૂ:) અંભાસ. [આપે છે તે
 કૂકુદ, પુ. (દ:) જમાઈને ધરેણાં આપીને કું-ચાદા
 કૂટ, ન. પુ. (ટં. ટ:) પહાડનું શીખર, ટોક, ૨. અણી
 ૩. અનાજનો ઢગલો, ૪. ગીચલ, ૫. હલને
 ફાળ, ૬. અવીકાર, ૭. માયા, ૮. અસાન, ૯. યંત્ર
 ૧૦. કપટ, ૧૧. અસત્ય, ૧૨. અધોધન, ૧૩
 લોહિડાનો હથોડો.
 કૂટક, ન. (કં.) હલનો ફાળ. [છટકું
 કૂટચંન, ન. (ચં.) પાંજરું, પિંજરું, ફાંસો, સટકિયું

કૂટશાભ્મલિ, પુ. (લિ:) કાળીસેવરનું ઝાડ.
 કૂટસ્થ, વિ. (સ્થ: સ્થા. સ્થં.) એકસરખું.
 કૂળિ, વિ. (ળિ: ળિ: ળિ.) જેના હાથ રોગથી કોઈ
 મથા હોય તે.
 કૂળ, પુ. (વ:) કુવો, કુઓ.
 કૂળક, પુ. (વ:) ખાડો, સુકાએલી નદીમાં પાણી સા-
 રું જે ખાડા ખોદે છે તે, ૨. ડોલ કાઠી.
 કૂલ્લ, પુ. (લ્લ:) બે ભોવાંની વચલી જગા.
 કૂલ્લચીર્ણ, પુ. (ર્ણ:) જીવકનામની એક વનસ્પતી છે.
 કૂલ્લંકા, સ્ત્રી. (કા.) અધ્રકવું, એધ્રક.
 કૂર્ણ, ન. (નં.) બાલલીલા, બાળકનું રમવું.
 કૂર્ણર, પુ. (ર:) કોપરીયું, હાથની કોણી.
 કૂર્ણસક, પુ. (ક:) ચોળી, કાંચળી, કાચોળી.
 કૂર્મ, પુ. (મં:) કાચબો.
 કૂલ, ન. (લં.) નદીનું તીર.
 કૂલંકશા, સ્ત્રી. (શા.) નદી.
 કૂલર, પુ. (ર:) ગાડીને થોડા જોડવાના લાંકડાં, પોલ.
 કૂલ્ખાડ, પુ. (હ:) કોહળું.
 કૂળક, પુ. (ળ:) એક જાતનું પક્ષી છે.
 કૂલ્લાશ, પુ. (શ:) સરોડો, કાંકોડો.
 કૂલ્લાસ, પુ. (સ:) કાંકોડો.
 કૂલ્લાકુ, પુ. (કુ:) કુકડાં.
 કૂલ્લિકા, સ્ત્રી. (કા.) ધાંટી, કુંઠ.
 કૂલ્લાસ, પુ. (સ:) સરોડો, કાંકોડો.
 કૂલ, ન. (લ્લં.) સરીરને જે દુઃખતે, કષ્ટ. [લ, કીધેલ.
 કૂલ, ન. (લ્લં.) કૃતાયુગ, વિ. (ત: તા. તં.) પુર થએ-
 લોતુક, વિ. (ક: કા. કં.) જેને ચમત્કાર કીધો તે.
 કૂલ, વિ. (લ: તા. તં.) મોડી ધુસકેલથી જે મળ્યો તે.
 કૂલ્મન, વિ. (ત: તા. તં.) મોડી ધુસીબતથી જે
 નષ્ટ થયો તે. [દો કીધો તે.
 કૂલ્લચય, વિ. (ય: યા. યં.) જેને નીચ્ચ-દરા-
 નવંજ, વિ. (જ: જા. જં.) ખાણુ—તીર મારવામાં
 જે હુશીઆર તે.
 કૂલ્મત્તમૈલ, વિ. (લ: લી. લં.) પ્રાણીમાત્રનો સગો.
 કૂલ્માલ, પુ. (લ:) ગરમલાનું ઝાડ.
 કૂલ્મુલ, વિ. (લ: જા. જં.) પ્રવીણ, નિ
 કૂલ્મૈલ, વિ. (લ: લા. લં.) જેને દોસ્તી ક
 કૂલ્લક્ષણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) આહાદુરીથી જે

કૂલસાવનકા, સ્ત્રી. (કા.) ધણી ખાયડી પરણેલી ત-
 માળી પેક્ષી પરણેલી.
 કૂલસાવનકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 કૂલ્લહસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા. સ્તં.) ખાણુ—તીર મારવામાં જે
 હુશીઆર તે. [જેને વાર લગાડી તે.
 કૂલ્લક્ષણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) થોડીકવાર સાંઈ કરેલું, ૨.
 કૂલ્લાત, પુ. (ત:) ચેમરાજ, જમ, ૨. સિદ્ધાંત, ૩. નસીબ,
 ૪. ગલીચ કામ, ૫. પાપ કર્મ.
 કૂલ્લાજ, વિ. (જ: જા. જં.) ભક્ષણ કરનારો, ખાનારો.
 કૂલ્લાભય, વિ. (ય: યા. યં.) ખીકમાંથી જેને સુકાવ્યો તે.
 કૂલ્લાયાસ, વિ. (સ: સા. સં.) જેને મેહેનત કીધી તે.
 કૂલ્લાલય, વિ. (ય: યા. યં.) જેને વાસ—સ્થાન કીધું તે.
 કૂલ્લાવચ્ચક, વિ. (ક: કા. કં.) જે કરવું જોઈએ તે
 કરેલું. [િા તે.
 કૂલ્લાસનવરિગ્રહ, વિ. (હ: હા. હં.) આસન ઉપર જે બે-
 કૂલ્લિત્ત, વિ. (તી. તિનો. તિ.) પંડીત, વિદ્વાન, ૨. પ્રવીણ,
 નિપુણ.
 કૂલ્લ, વિ. (ત: તા. તં.) ખંડીત, ભાગેલો, કાપેલો.
 કૂલ્લિ, સ્ત્રી. (તિ:) હરણના ચાંમડાં.
 કૂલ્લિવાસસ, પુ. (વાસ:) મહદિવ.
 કૂલ્લ, વિ. (લ્લ: લ્લા. લ્લં.) ધન, સ્ત્રી, ભુમી વીગેરે
 આપીને શીવુર કરેલો, ન. (લ્લં.) ૨. કાર્ય, કામ.
 કૂલ્લ, સ્ત્રી. (લ્લા.) ક્રિયા, કર્મ, એક તામસદેવતા છે.
 કૂલ્લિમનૂયક, પુ. (ક:) ધણી જાતની વસ્તુ એકઠી ક-
 રીને તયાર કરેલો લોખાન.
 કૂલ્લ, વિ. (લ્લ: લ્લા. લ્લં.) સર્વ, આખું, બધું.
 કૂલ્લ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) જે ધર્મ કરતો નથી તથા
 પોતે ભોગવતો નથી અને કહેવને શારીરે પો-
 સતો નથી ને લોભથી પૈસા એકઠાકરી રાખે છે
 તે, અખીલ. [બુદ્ધિનો.
 કૂલ્લખી, વિ. (ખી: ખી. વિ.) નહાની બુદ્ધિનો, કાચી
 કૂલ્લવત્સલ, વિ. (લ: લા. લં.) ગરીબ વિશે જે દયાળુ તે.
 કૂલ્લવુદ્ધિ, વિ. (દ્ધિ: દ્ધિ. દ્ધિ.) નહાની બુદ્ધિનો, કા-
 ચી બુદ્ધિનો.
 કૂલ્લા, સ્ત્રી. (વા.) કરેણારસ, દયા.

કૃપીટયોગિ, પુ. (નિઃ) અખી વરતેવ, દેવતા.
 કૃમિ, પુ. (મિઃ) ક્રીડા, કાંબળો, કરમ.
 કૃમિકોશોથ, ન. (થં.) રેસમ.
 કૃમિચ્છર્દિ, સ્ત્રી. (ર્દિ.) કરમગુ દરદ—રોગ.
 કૃમિજ, ન. (જં.) કૃષ્ણા ગરચંદન—સુખડ.
 કૃમિમ્ન, પુ. (મ્નઃ) વાવડીંગનું ઝાડ.
 કૃમિમોજન, ન. (નં.) એક નરક છે.
 કૃશ, વિ. (શઃ શા. શં.) સુક્ષ્મ, આરીક, સુકાએલું.
 કૃશાન, પુ. (નુઃ) આખી, વરતેવ, દેવતા.
 કૃશાનુરત્સ, પુ. (તઃ) મહાદેવ.
 કૃશશ્ચિન્, પુ. (શ્ચી.) નટ, નટવો, સ્ત્રીનો વેષ લઈને
 પોતીકું યજ્ઞરાણ કરનારો.
 કૃશોદર, વિ. (રઃ રા. રં.) ઝીણી કેડ—કંપરવાણો.
 કૃષક, પુ. (કઃ) હલનો ફાળ.
 કૃષિ, સ્ત્રી. (ષિઃ) ખેતીવાડી કરવી, કૃષિ કર્મ.
 કૃષિક, વિ. (કઃ કા. કં.) ખેતી વાડીથી—ખેડીને
 યજ્ઞરાન કરનારો.
 કૃષિક, પુ. (કઃ) } ઉપલો શુદ્ધ જીવો.
 કૃષીવલ, વિ. (લઃ લા. લં.) }
 કૃષ્ટ, વિ. (ષ્ટઃ ષા. ષં.) હલે કરીને ખેદિલું ખેતર.
 કૃષ્ટિ, પુ. (ષ્ટિ.) પંડીત, વિદ્વાન.
 કૃષ્ણ, પુ. (ણઃ) કૃષ્ણ, વિષ્ણુ, ર. અરજીન પાંડુનો દીક-
 રો. વિ. (ણઃ) કૃષ્ણા. પ્ણં.) ર. કાળું. ન. (પ્ણં.) ૩. મરી, તીખાં.
 કૃષ્ણકર્મન, વિ. (ર્મા. મંળી. મં.) પાપ કર્મ.
 કૃષ્ણપાકફલ, પુ. (લઃ) કરંમદાનું ઝાડ.
 કૃષ્ણફલ, સ્ત્રી. (લા.) ખાવચીનું ઝાડ, ખાવચી.
 કૃષ્ણમેદી, સ્ત્રી. (વી.) કુટકી, કેદાર.
 કૃષ્ણલા, સ્ત્રી. (લા.) ચણેલી.
 કૃષ્ણવર્મન, પુ. (ર્મા.) આખી, વરતેવ, દેવતા, અંગાર.
 કૃષ્ણવૃન્દા, સ્ત્રી. (તા.) પાડલીનો વેલો.
 કૃષ્ણશાર, પુ. (રઃ) કાળું હરણ.
 કૃષ્ણસાર, પુ. (રઃ) કાળું હરણ.
 કૃષ્ણા, સ્ત્રી. (ણા.) પીપળી.
 કૃષ્ણાયસ, ન. (સં.) લોહિડું.
 કૃષ્ણિકા, સ્ત્રી. (કા.) કાળો સાપ, ર. કાળી રાઈ, રાઈ.
 કૃસર, પુ. (રઃ) તેલ ખેળવીને રાંધેલું આનાજ.
 કેકર, વિ. (રઃ રા. રં.) કાળો, ખાડો.
 કેકા, સ્ત્રી. (કા.) મોરનું બોલવું, મોરનો અવાજ.

કૈકિન્, પુ. (કાં.) મોર.
 કેતકી, સ્ત્રી. (કાં.) કેવડાનું ઝાડ.
 કેતન, ન. (નં.) નીશાન, વાવટો, ર. કૃત્ય, કાર્ય, કામ,
 ૩. ધન, તેડું, નેહાતું, ૪. રહેવાની જગા.
 કેતુ, પુ. (તુઃ) નવગ્રહમાનો કેવુ નામનો ગ્રહ, ર. ધન,
 ૩. નીશાન, ૪. રોગ, ૫. શત્રુ, દુશ્મીન, ૬. ગ્રહો-
 ત્પાત, ૭. ચીન્હ, નીસાળી.
 કેદર, પુ. (રઃ) વ્યવહાર પદાર્થ.
 કેદાર, પુ. (રઃ) ખેતરનો કીચારો.
 કેનિવાતક, પુ. (કઃ) વહાણનું સુકાન.
 કેયૂર, ન. (રં.) આજીવંદ, વાંક, ધોડાવાંક.
 કેલી, પુ. સ્ત્રી. (લિઃ લી.) કીડા, રમત, ખેળ, લીલા.
 કેવલ, વિ. (લઃ લા. લં.) એકલો, અસહાય, ર. સકલ,
 સંપૂર્ણ, ૩. કપટવેષ કરનારો.
 કેવલં, ઘ. નિશ્ચીત, ખાસ એ અર્થે.
 કેશ, પુ. (શઃ) માથાના બાલ, ખસખસ. [રોગ, ચાઈ.
 કેશમ્, પુ. (મ્નઃ) બાલ ને રોગથી ખડી જાએ છે તે
 કેશપક્ષ, પુ. (ક્ષઃ) બાલનો જમાવ—જથ્થો.
 કેશપાશ, પુ. (શઃ) બાલનો જમાવ.
 કેશપાશી, સ્ત્રી. (શી.) ચોટલી.
 કેશર, પુ. ન. (રઃ રં.) કેસર, કુલના રવાં, પુ. (રં)
 ઉડીનું ઝાડ. [શારા છે તે
 કેશવ, પુ. (વઃ) વિષ્ણુ, વિ. (વઃ) વા. વં.) ર. નેના બાલ
 કેશવંશ, પુ. (શઃ) ચોટલી.
 કેશિક, વિ. (કઃ કા. કં.) જેને ઘણા બાલ છે તે.
 કેશિની, સ્ત્રી. (ની.) ચોરવલી, સંખાહુલી.
 કેશિન, પુ. (શી.) જેને ઘણા બાલ હોય તે.
 કેસર, પુ. ન. (રઃ રં.) કુલના રવાં, પુ. (રં) ર. નાગ
 આપો, ૩. બકુળીનું ઝાડ.
 કેસરી, પુ. (રિઃ) સંહી.
 કેસરિન્, પુ. (રી.) સંહી.
 કેવાલન્, પુ. (લી.) તપસ્વી.
 કેંકર્ય, ન. (રં.) ચારકપણ.
 કેટમજેન્, પુ. (ત્) વિષ્ણુ.
 કેટર્ય, પુ. (રં) } કુંભાનું ઝાડ.
 કેટર્ય, પુ. (રં) }
 કેતવ, ન. (વં.) કપટ, ર. જીગર, ૩. કાશાથી રમવું
 કેદાર, ન. (રં.) ખેતરનો જથ્થો.

ન. (કે.) } એતરોનો જથ્થો
 ન. (કે.) }
 ન. (કે.) }
 ન. (વે.) એક જાતનું ઘોળું કમળ છે.
 ન. (સઃ) કુમેરનું સ્થાન, ૨. પર્વત. [મારનારા.
 ન. (તેં) ખારવા, કેવડા, ઢીંવર, કોળી, માછલ
 ન. (કે.) } જલમુસ્તા, કુદ્રમોથા, ૨. કેવ-
 ન. (કે.) } ડાનું આડ.
 ન. (કે.) }
 ન. (લ્યં.) મુક્તિ, મોક્ષ.
 ન. (કે.) ખાલનો જમાવજથ્થો.
 ન. (દ્યં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ન. (કે.) એક જાતનું હરણ છે, ૨. વર, ૩.
 ના કરીને એક જાતનો પક્ષી છે.
 ન. પુ. (દં. દઃ) રાતું કમળ. [કોયલ કે છે.
 પુ. (લઃ) કોકળ કરીને એક પક્ષી છે જેને
 ન. પુ. (લઃ) કોકળીસ્તા, તાલીમ ખાનાના ખીજ,
 ળમુંદો. [હોય છે તે, ઢાલ.
 ન. પુ. (રં. રઃ) આડના અંદર જે પોકળાઈ
 સ્ત્રી. (વી.) નાગી ખાપડી, નખ સ્ત્રી.
 નો. (વિઃ) તીરના કમાનનો છેડો, તરવારનો
 ટોક, ૨. ઉત્કર્ષ, પ્રકર્ષ ૩. એક કરોડ.
 સ્ત્રી. (ર્ષા.) પંડીકા નામની વનસ્પતી છે.
 પુ. (શઃ) દાંતાળો, ખાટકશ, જમીન ખેડ-
 એક હથીઆર, કુળવ. [છેડો-ગ્રેંક
 નો. (વી.) તીરકમાનનું ટોક—છેડો, તરવારનો
 પુ. (શઃ) દાંતાળો, ખાટકશ, કુળવ, જમીન
 વાનું એક હથીઆર.
 (દઃ) જે શેહેરની ચોફર કોટ અને ખાઈ
 હોય કે જેથી કરીને દુશમાનને આવવાને
 અડધું પડે.
 સ્ત્રી. (વી.) નાગી ખાપડી, નખ સ્ત્રી.
 પુ. (રઃ) સેહેરમાંનો કુવો, વાવ.
 (ઠઃ) કેહોડ, કેહોર, દાદર.
 (ળઃ) ખુણો, તરવાનો વીગેરો છેડો-ટોક,
 સારંગી વીગેરે વગાડવાની કમાન.
 ન. (વઃ) રાખશ, રાક્ષસ.
 ન. (ઢં.) ધનુષ્ય, કામડું.
 ન. (વઃ) હરીક કરીને ચોખ્ખાની જાત

કોષ, પુ. (વઃ) ક્રોધ, રીસ, કોપ. [પેદા કરેલા લોક.
 કોષક્રમ, ન. (મં.) શ્રદ્ધાદેવનો ઉપક્રમ એટલે તેણે
 કોષજ, ન. વિ. (જં.) શ્રદ્ધાદેવે પ્રથમ પેદા કરેલી પ્રજા.
 કોષન, વિ. (નઃ ના. નં.) રીસવાળો, તામસ, રાગીટ.
 કોષિન, વિ. (વી. વિની. વિ.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 કોમલ, વિ. (લઃ લા. લં.) કુમળું, નરમ.
 કોયોટક, પુ. (કઃ) એક જાતનું પક્ષી છે.
 કોરક, પુ. (કઃ) કળી. ન. (કં.) ૨. કંકોલ, ૩. ગવલો.
 કોરંગી, સ્ત્રી. (ગી.) નહાળી એળચી—એળચી.
 કોરદૂષ, પુ. (વઃ) હરીક કરીને જે ચોખ્ખાની જાત છે તે.
 કોલ, પુ. (લઃ) નહાનું વહાણ, હોડી, મછવો, પડા-
 વ, ન. (લં.) ૨. ખોર, ૩. કુંકર, ભુંડ.
 કોલક, ન. (કં.) કંકોલ, ૨. ગવલો, ૩. મરી, તીખાં.
 કોલદલ, ન. (લં.) નખલો.
 કોલંબક, પુ. (કઃ) તાર વગરનો તંબુરો.
 કોલવહી, સ્ત્રી. (હી.) ગજ પીંપળી.
 કોલા, સ્ત્રી. (લા.) ખોરડી, ખોરનું આડ, ૨. પીપળી
 કોલાલ, પુ. (લઃ) ગોંગાટ, શેહોર.
 કોલિ, સ્ત્રી. (લિઃ) ખોરડી, ખોરનું આડ.
 કોલી, સ્ત્રી. (લી.) ખોરડી, ખોરનું આડ.
 કોવિદ, વિ. (દઃ દા. દં.) પંડીત, વીદ્વાન, સાતા, ડાહ્યો.
 કોવિદાર, પુ. (રઃ) કાંચનનું આડ.
 કોશ, ન. પુ. (સં. શઃ) અજનો, ૨. કળા, ૩. તરવારનું
 મ્યાન, ૪. એક જાતના સોગન છે, ૫. હંડાં, ખેદાં,
 ૬. જાલકળ, ૭. શેનું, ૮. રૂપું.
 કોશાફલ, ન. (લં.) કંકોલ, ગવલો.
 કોશાનકી, સ્ત્રી. (કી.) પંડોળાનો વેલો, ગલકાનો વે-
 લો, પુરીમાંનો વેલો. [જાતના સોગન છે.
 કોષ, ન. પુ. (વઃ) પક્ષીનાં હંડાં, ખેદાં, ૨. દિવ્ય, ૩. એક
 કોષ, પુ. (શઃ) ચાહાળી, ૨. કોડી, કોહાર, શિલો, દસ્તાન.
 કોષ્ણ, વિ. (ળઃ) જા. જા. જા.) જરા ઉગુ, થોડુંક ગરમ.
 કૌકુટક, વિ. (કઃ) કા. કં.) દુરવેર નજર પુગાડના-
 રો, ૨. મદારી, ૩. કપટી.
 કૌતુદારણ, પુ. (ળઃ) કાર્તિક સ્વામી.
 કૌતુદારણ, પુ. (ળઃ) કાર્તિક સ્વામી.

તેવો સુધાર.

૧.

કુટુંબ છે તે.

કૌડવિક, વિ. (ક: કા. કં.) એક કુડવ અનાજ ઉપ-
 ને એવું એતર.
 કૌણવ, પુ. (વ:) રાખસ, રાક્ષસ.
 કૌલિક, પુ. (ક:) ભાલદાર, ભાલાથી લડનારો.
 કૌતી, સ્ત્રી. (તી.) એક જાતની મુગંધી છે જેને રેણું
 ખીજ કહે છે.
 કૌતુક, ન. (કં) આશ્ચર્ય, અજાણ્ય બરેણું.
 કૌતૂહલ, ન. (લં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 કૌદ્રવીણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) જે એતરમા હરીક નામ-
 ના ચોખા ઉપજે છે તે એતર.
 કૌવીન, ન. (નં.) લંગોટી, ર. વિષદ્વિય, યુત્થ, ૩. પાપ
 વિ. (ન: ના. નં.) ૪. અકાર્ય, કરવાને અયોગ્ય.
 કૌમોદકી, સ્ત્રી. (કી.) વિષજી ગદા.
 કૌમુદી, સ્ત્રી. (વી.) સાંદની
 કૌમોદકી, સ્ત્રી. (કી.) વિષજી ગદા. [તેનો છોકરો.
 કૌલિનેય, પુ. (ય:) પતીવ્રતા છતા ભીક માગનારી જે સ્ત્રી
 કૌલટેય, પુ. (ય:) પતીવ્રતા છતા ભીક માગનારી જે
 સ્ત્રી તેનો છોકરો, ર. છીનાલ સ્ત્રીનો દીકરો.
 કૌલટેર, પુ. (ર:) છીનાલ પાપડીનો દીકરો.
 કૌલીન, ન. (નં.) કુલીનતા, ર. પસુ, ૩. સાપ, જનાવર
 પક્ષી એવાની લડાઈ.
 કૌલેયક, પુ. (કં) કુત્રો.
 કૌશિક, પુ. (કં) યુગળનું ઝાડ ર. ધુવડ, ૩. વીરવા-
 મીન રૂપી, ૪. મદારી, ૫. ઇંદ્ર, ૬. નોખીઓ, ૭ કુલા-
 ની જગાએ ઉવે છે તે જાણનારો, પગી. [પડાં.
 કૌશેય, વિ. (ય: યા. યં.) રેસમી કપડાં, રેસમના ક-
 કૌસ્તુભ, પુ. (મ:) વિષજીનો મણી.
 ક્રકચ, ન. પુ. (ચં. ચ:) કરવત.
 ક્રકર, પુ. (ર:) કરવનું ઝાડ, ર. એક જાતનો પક્ષી છે.
 કનુ, પુ. (તુ:) યસ, જસ.
 કનુર્ધ્વસિન, પુ. (સી.) મહાદેવ.
 કનુમુજ, પુ. (ક.) દેવ.
 કથન, ન. (નં.) ઠાર મારવું.
 કંદન, ન. (નં.) રડવું, ર. લઠાઈમાં લડાયક લોકોનો શેર.
 કંદિત, ન. (તં.) રડવું.
 કમ, પુ. (મ:) અનુક્રમ, ર. વિધિ, નિયોગશાસ્ત્ર.
 કમુક, પુ. (ક:) પિપ્પો, ર. લાલ લોધ્રનું ઝાડ, ૩. પોદ્ધ, ૪.
 સોપારીનું ઝાડ.

કમ્બલક, પુ. (ક:) ઉટ.
 કમ્બલકાયિક, પુ. (ક:) વેપારી, વાણીશો, ઉદમી.
 કમ્બલ, પુ. સ્ત્રી. (ક: કી.) વેચાતું લેનારો.
 કમ્બ, વિ. (ય: યા. યં.) વેચવાનો માલ—સામાન.
 કમ્બ, ન. (વ્યં.) માંસ.
 કમ્બાદ, પુ. (વ્યાદ.) રાખસ, રાક્ષસ.
 કમ્બાદ, પુ. (દ:) રાક્ષસ, રાક્ષસ.
 કમ્બિક, વિ. (ક: કા. કં.) વેચાતું લેનારો.
 કમિ, પુ. (મિ:) કોડો, કાંપળો.
 કમિયા, સ્ત્રી. (યા.) રોગની પારખ, ર. કર્મ, ૩. આરંભ, ૪.
 પ્રાયશ્ચીત, શિક્ષા, ૫. વીચાર, ૬. ઉપાચાર, ૭. મજાક.
 કમિયાવન, વિ. (વાન. વતી. વન.) કામમાં રોકાએલો.
 કમિયદ્વિત, ન. (તં.) કરમવીષે એક પાસુ.
 કમિયાશક્તિ, સ્ત્રી. (ક્તિ:) કરમ કરવાની શક્તિ.
 કમ્બનક, ન. (કં.) રમવાની ચીજ, જેમ પાના, ચી-
 ઢી ડંડા, ખાજી વીગેરે. [રમત, એજ.
 કમ્બ, સ્ત્રી. (કા.) છોકરાંઓની રમત, ખાજી.
 કમ્બમૃગ, પુ. (મ:) રમવાનો લાકડાનો હરણ.
 કમ્બ, પુ. (કુદ.) એક જાતનું પક્ષી છે.
 કમ્બ, સ્ત્રી. (મ.) રીસ, ક્રોધ.
 કમ્બ, ન. (દં.) રડવું.
 કમ્બ, વિ. (ર: રા. રં.) કકણ, નિર્દય, ર. ભયંકર. [શામાન
 કમ્બ, વિ. (વ્ય: વ્યા. વ્યં.) વેચાતું લેવાની ચીજ—માલ.
 કમ્બ, વિ. (ય: યા. યં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 કમ્બ, પુ. (ક:) કુકર, ભુંડ. ન. સ્ત્રી. (કં. કા.) છાતી.
 કમ્બ, પુ. (ક:) રીસ, ક્રોધ. [ર-તાવ આવે છે તે
 કમ્બજ્વર, પુ. (ર:) દીલમારીસ આવ્યાથી જે જુપા
 કમ્બન, વિ. (ન: ના. નં.) રીસાએલો, કોપીષ્ઠ, કોપશીલ
 કમ્બ, પુ. (કા.) શીઆલ, લોકડી.
 કમ્બવિજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) ડવલો, પીકવણ. [સ્ત્રીજાતી
 કમ્બી, સ્ત્રી. (કી.) સરેદમોઈ કોહણું, ર. શીયાળ
 કમ્બ, પુ. (ચ:) એક જાતનો પક્ષી છે.
 કમ્બદારણ, પુ. (ળ:) કાંતિકરવામી.
 કમ, પુ. (મ:) નખખાઈ, નાતવાળી.
 કમય, પુ. (ય:) નખખાઈ, નાતવાળી.
 કમ્બ, વિ. (ક: કા. કં.) ભીંગ, લીલાસવાળું. [હોયતે
 કમ્બ, વિ. (ક: કા. કં.) ચીપો, જેનામાં અચીપ

, વિ. (હત્.) જેનું મન કાચું તે.
 વિ. (ત: તા. તં.) દુ:ખ થએલો, ખેલવાલ થ-
 લો, કલેસ પામેલો.
 ન, વિ. (ન: ના. નં.) દુ:ખથી ખેજાર થએલો.
 ડા. (દ: દા. દં.) દુ:ખથએલો, ૨. આગલો ખોલે
 ઉલટ ખોલવું.
 ન. (કં.) જેડીમધ, મીઠુંકોષ્ટ.
 ડા, સ્ત્રી. (કા.) ગળીનું ઝાડ, ગળી.
 પુ. (વં. ક:) નપુસક, હીજડો, (વિ. (વ: વા.
 મરદાઈ વગરનો, પરાક્રમ વગરનો.
 . (શા:) દુ:ખ.
 વિ. (દ: દા. દં.) ઇંજા આપનારે, દુ:ખ આ-
 રે.
 ન, વિ. (ન: ના. નં.) ઇંજાદુર કરનારે, દુ:ખ
 ન, વિ. (ગી. ગિની. ગિ.) દુ:ખ ભોગનારો.
 , વિ. (ભાક:) ઉપલો સખ્દ જીવો.
 (મં.) ફેફસું. [સતારનો અવાજ કરવો.
 (ળ:) અવાજ કરવો, તંબોરાનો, -સારંગીનો-
 ન. (નં.) ઉપલો શખ્દ જીવો.
 વિ. (ત: તા. તં.) ખુબ પાકેલું. [નો અવાજ.
 . (ળ:) સારંગી-તંબોરો-તાંબોસ, શતારંગીગેરો
 ક્ષ.
 (ળ:) ધડીક, ૨. ડીકરો આબ્યાથી જે પુ-
 વ કરેછે તે. ન. પુ. (ળ: ળ:) વેપાર વગરની
 ત, અમશતા ખેસી રહેવું
 સ્ત્રી. (દા.) રાત.
 ડા. (નં.) ઠાર મારવું.
 સ્ત્રી. (મા.) વીજળી, વિદ્યુલતા.
 ડા. (નં.) લોહી.
 , વિ. (શા: શા. શં.) જેનું પુન થઈ ચુક્યું તે.
 વિ. (ત: તા. તં.) જેનું શ્રદ્ધાચારી વ્રત જવું
 છે તે.
 (તા.) સારથી. ગાડી હાંકનારો, ગાડીવાન:
 મંત્રીની સ્ત્રી
 ડા, ૩. દાર
 ડા. (ય:) ક્ષ:
 સ્ત્રી. (યી.)

કંનૃ, વિ. (તા. લી. તૃ.) સહનશીલ, સોસિક.
 ક્ષપા, સ્ત્રી. (પા.) રાત.
 ક્ષપાકર, પુ. (ર:) ચંદ્ર, ચાંદ.
 ક્ષપાન્યય, પુ. (ય:) રાતનો શે-છેવટ-છેડો.
 ક્ષમ, વિ. (મ: મા. મં.) યોગ્ય, શક્ત, ૨. સમર્થ, ૩.
 હિત, ૪. મિત્ર, દોસ્ત.
 ક્ષમા, સ્ત્રી. (મા.) પૃથ્વી, ૨. ક્ષાંતિ, સહનતા.
 ક્ષમિનૃ, વિ. (તા. લી. તૃ.) સહનશીલ, સોસીક.
 ક્ષમિનૃ, વિ. (મી. મિની. મિ.) સહનશીલ, સોસીક.
 ક્ષય, પુ. (ય:) નાશ, ૨. પ્રલય, ૩. ક્ષયરોગ, ૪. ધર.
 ક્ષયિણુ, વિ. (ણુ: ણુ: ણુ.) સડવાભોગ.
 ક્ષવ, પુ. (વ:) છીંક, ૨. કાપો સાપ, ૩. કાળી રાઈ.
 ક્ષવથુ, પુ. (થુ:) ખોકલો, ડોરો.
 ક્ષાંત, વિ. (ત: તા. તં.) શાંતકરેલ.
 ક્ષાંતિ, સ્ત્રી. (તિ:) સહન કરવું, ક્ષમા, દયા.
 ક્ષાર, પુ. (ર:) ભસ્મ, કાચ, ખાંગડ ખારો.
 ક્ષારક, પુ. (ક:) ટુલની કળી, કળીનો જથ્થો.
 ક્ષારકર્દમ, પુ. (મ:) એક નરક છે.
 ક્ષારમૃતિકા, સ્ત્રી. (કા.) ખારી માટી, ખાણ.
 ક્ષારિત, વિ. (ત: તા. તં.) લોકોએ ઠપકો દીધેલ.
 ક્ષિતિ, સ્ત્રી. (તિ:) પૃથ્વી, ૨. નિવાસ, વસતિસ્થાન,
 ૩. નાશ, ૪. એક વખત છે.
 ક્ષિતિવૃત્તિમત્, વિ. (માન્. મતી. મત્.) સોસીક, ખમ-
 વા ભોગ, સહનશીલ, થંડો, શાંત.
 ક્ષિપા, સ્ત્રી. (પા.) પ્રેરણા, છોડવું, ફેંકવું.
 ક્ષિણુ, વિ. (ણુ: ણુ: ણુ.) નીરાકરણ કરનારો.
 ક્ષિપ્ત, વિ. (પ: પા. પં.) પ્રેરણાવાળું, છોડેલ, ફેંકેલ.
 ક્ષિમુ, વિ. (મુ: મુ: મુ.) નીરાકરણ કરનારો.
 ક્ષિપ્ત, ઘ. જલદી, શીઘ્ર એ અર્થે.
 ક્ષિયા, સ્ત્રી. (યા.) નાશ.
 ક્ષીણમન, વિ. (ન: ના. નં.) જેનો પૈસો ગયો તે.
 ક્ષીણસુકૃત, વિ. (ત: તા. તં.) જેનું પુનથઈ ચુક્યું છે તે.
 ક્ષીર, ન. (રં.) દુધ, ૨. પાણી, જળ.
 ક્ષીરવિદારી, સ્ત્રી. (રી.) કાળૂં ભોલકેહોળું.
) સફેદ ભોલકેહોળું.
 યા.) લક્ષ્મી, લખમી.
 (યા.) લક્ષ્મી.
 દુધી નામની વનસ્પતી છે.

ક્ષીરિકા, સ્ત્રી. (કા.) ખીરણીનું ઝાડ.

ક્ષીરોદ, પુ. (દઃ) ક્ષીર સમુદ્ર.

ક્ષીર, વિ. (વઃ વા. વં.) મત્ત, છાકટો, દારૂ પીધેલ.

ક્ષુત, ન. (તં.) છીક.

ક્ષુતામિજનન, પુ. (નઃ) કાળો સાપ, ૨. કાળી રાઈ.

ક્ષુત્, સ્ત્રી. (તં.) છીક. [છે તે.

ક્ષુન્ધામ, વિ. (મઃ મા. મં.) જેને ભુકથી ઇજા થઈ

ક્ષુન્ધૃત્રીત, વિ. (તઃ તા. તં.) ભુખવાલો, ભુખો.

ક્ષુન્ધુદ્રવ, વિ. (વઃ વા. વં.) ભુક અને તરસાએથી ઇજા જેને થઈ છે તે.

ક્ષુદ્ર, વિ. (દ્રઃ દ્રા. દ્રં.) બખીલ, કૃપણ, ૨. કૂર, ૩

અધમ ૪. નિકૃષ્ટ, ૫. અલ્પ, નહાતુ, ૬. દરીદ્રી

ક્ષુદ્રઘંટિકા, સ્ત્રી. (કા.) ધુગરા, ધુગરી.

ક્ષુદ્રશંખ, પુ. (શઃ) નહાનો સંખ.

ક્ષુદ્રા, સ્ત્રી. (દ્રા.) રીંગણી, ૨. જેને એક અવયવ

એણું હોય તે, ૩. નદી, નાચનારી સ્ત્રી, ૪.

મધમાખ, ૫. વેશા, કલવાતન, ૬. હીંસા,

૭. માખ.

ક્ષુધ્, સ્ત્રી. (ધ્.) ભુખ, કુધા.

ક્ષુધા, સ્ત્રી. (ધા.) ભુખ, કુધા.

ક્ષુધાદિત, વિ. (તઃ તા.તં.) ભુકથી ઇજા થએલો.

ક્ષુધામિજનન, પુ. (નઃ) કાળો સાપ, ૨. કાળી રાઈ.

ક્ષુધિત, વિ. (તઃ તા.તં.) બુભુક્ષિત, ભુખું, ભુખ્યું, અપાસી.

ક્ષુપ, પુ. (વઃ) જે ઝાડની ડાળી તથા મુળીઆ નાહા-

ના હોય છે તે.

ક્ષુમા, સ્ત્રી. (મા.) અપસી.

ક્ષુર, પુ. (રઃ) અસ્તરો, ૨. કોલસ્તો, કોલસુંદો.

ક્ષુરક, પુ. (કઃ) તીલયા, તીલક પુષ્પ.

ક્ષુરભારામ, વિ. (મઃ મા. મં.) અશ્વતરાની ધાર જેવું

તેજ વાળું તથા ચળકતું.

ક્ષુરપ્ર, પુ. (પ્રઃ) એક જાતનું ખાણ છે.

ક્ષુરિન્, પુ. (રી.) હજમ.

ક્ષુલ્લક, વિ. (કઃ કા. કં.) નીચ, હલકો, અલ્પ.

ક્ષેત્ર, ન. (ત્રં.) ખેતર, ૨. ખાયડી, પોતીકી સ્ત્રી, ૩.

શરીર, ૪. સીદ્ધનુ સ્થાન. [પ્રવીણ.

ક્ષેત્રજ્ઞ, પુ. (જઃ) આત્મા, જીવાત્મા. વિ. (જઃ જ્ઞા. જ્ઞં)

ક્ષેતાજીવ, વિ. (વઃ વા. વં.) ખેતીવાડી કરીને પોતીકું

ગુચરણ કરનારો.

ક્ષેપણ, ન. (ળં.) પ્રેરણ, ૨. છોડવું, ફેંકવું.

ક્ષેપણી, સ્ત્રી. (ળી.) હલેમું—સો.

ક્ષેપિષ્ઠ, વિ. (ષ્ઠઃ ષ્ઠા. ષ્ઠં.) ધણુંજ નજલદી.

ક્ષેમ, ન. પુ. (મં. મઃ) કલ્યાણ, પુ. (મઃ) કીરમાણી

અન્યમો, ૨. મળેલી ચીજને શાચવી રાખવી.

ક્ષેત્ર, ન. (ત્રં.) ખેતરનો જથ્થો, ખેતરનો જમાવ.

ક્ષેણીતલ, ન. (લં.) પૃથ્વીની સપાટી.

ક્ષોદ, પુ. (દઃ) ચોઈ, ભુંકો, ધુળ, સુરો.

ક્ષોદઘ, વિ. (ષ્ઠઃ ષ્ઠા. ષ્ઠં.) ધણુંજ નહાતું.

ક્ષોમ, ન. પુ. (મં. મઃ) માળો, મળલો, મેડી.

ક્ષોળી, સ્ત્રી. (ળી.) પૃથ્વી.

ક્ષોદ્ર, ન. (દ્રં.) મધ. [કપડું, ૩. સણનું કપડું.

ક્ષોમ, ન. પુ. (મં. મઃ) માળો, મળલો, મેડી, ૨. રેસમી

કૌર, ન. (રં.) મુંડણ, હજમત.

ક્ષૌરપચ્ચ, વિ. (વ્યઃ વ્યા. વ્યં.) અતી તેજ વાળું, ૨.

અતી કડણ. [થીઆર.

ક્ષુત, વિ. (તઃ તા. તં.) ધારવાળું શસ્ત્ર, તેજવાળું હ-

ક્ષ્મા, સ્ત્રી. (ક્ષ્મા.) પૃથ્વી.

ક્ષ્મામુક, પુ. (કં.) રાજ.

ક્ષ્મામૃત, પુ. (તં.) પવન, ડુંગર, પહાડ, ૨. રાજ.

ક્ષેડ, પુ. (ડઃ) જેહેર, વિષ.

ક્ષેજા, સ્ત્રી. (જા.) સિંહનાદ, સહીનો અવાજ, ૨. સ

હીંના અવાજ જેવો લઢાગે લોક કરે છે તે, ૩.

પાંજરાસાર જે વાસની ચીપ કરેલી હોય છે તે

ક્ષેજિત, ન. પુ. (તં. તઃ) સિંહનાદ, સહીનો અવાજ શેર

ક્ષેલિકા, સ્ત્રી. (કા.) રમત.

ક્ષેલિત, ન. (તં.) રમત.

ક્ષેવ્યા, સ્ત્રી. (વ્યા.) રમત.

લ.

લજાલજાયમાળ, વિ. (ળઃ જા. જં.) ખણખણ અવાજ

કરીને વાગવાનું.

લ, ન. (લં.) ઇંદ્રીય, ૨. આકાશ, આસમાન, ૩.

દેવલોક, ૪. હર્ષ, ૫. અનુભવ.

લક્ષ્મટ, વિ. (ટઃ ટા. ટં.) કઢણ. [તીડ, ૫. દેવ

લગ, પુ. (ગઃ) પક્ષી, ૨. ખાણ ૩. સુર્ય, સુરજ, ૪

લગેશ્વર, પુ. (રઃ) ગરૂડ.

લજાકા, સ્ત્રી. (કા.) કડાઈ.

જ. (જ: જા. જં.) લંગડો, ખેડો.
 પુ. (ન:) એક જાતનું પક્ષી છે.
 , પુ. (ટ:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 (ટ:) અંધકુપ, પુરેલો કુવો, ૨. ધાસ, ૩.
 ૪. પ્રહાર, કુહાર.
 સ્ત્રી. (દ્વા.) પલંગ, ઢોલીઓ, ખાટલો.
 , (ફ:) તરવાર, સમથેર, ૨. ગેડો.
 સ્ત્રી. (ફી:) તરવાર, સમથેર.
 , પુ. (લ: જ:) કકડા, કટકા, પુકડા.
 , પુ. (શ:) મહદેવ.
 , પુ. (ર:) ખાંડ.
 પુ. (ર:) ખેરનું ઝાડ.
 સ્ત્રી. (રી:) લાભજી કરીને ઝાડછે જેને હાથ
 ડકાડ્યાથી તેના પાંદડા બંધ થાયછે તે.
 , પુ. (ત:) સુર્ય, સુરજ, ૨- કાજખો.
 પુ. (ક:) ઉંદર.
 સ્ત્રી. (નિ:) રત્નની ખાણ, જબ્દેરની ખાણ.
 ન. (વં.) કોદાળી, કંહાણો.
 પુ. (ર:) પોકળ, સોપારીનું ઝાડ.
 , (ર: રા. રં.) ધણું ગરમ, પુ. (ર:) ગધેડો.
 , વિ. (ળ: જા. જં.) સીંઘા નાકવાળો.
 , સ્ત્રી. (જા.) એક જાતનું સાક છે, જેને
 જવણુ, કાનફેડી કહે છે.
 , સ્ત્રી. (રી:) અગેડાનું ઝાડ.
 , સ્ત્રી. (શા.) અજમાદ.
 ન. (રં.) રૂપું.
 સ્ત્રી. (જૂ:) ખરસવું, ખસ, ખજવાળ, ચેળ.
 પુ. (ર:) ખજૂરી, ખજૂરનું ઝાડ, ન. (રં.) રૂપું.
 સ્ત્રી. (રી:) એક જાતનું ધાસ છે, ૨. ખ-
 રી, સીંદી.
 , (કિ: જાં. વં.) હીંગણો, -હાનો.
 , પુ. (ટ:) ચારસો ગામનું સંસ્થાન. [નારો.
 , (લ: લા. લં.) દુષ્ટ, દુર્જન, ખેમાં વેર લાવ-
 , પુ. (તિ:) ખોડકું, તાલપેટી, વાળવનાનું.
 , (પુ:) ઝાડલી પકરનારો, ઝાડનારો તથા લીપનારો.
 પુ. (ન:) લગામ. [લગે જમાવ
 , સ્ત્રી. (ની.) ધણી ખાંડણી, ધણા ખલ,
 પુ. ન. (ન: નં.) લગામ.

ખલુ, અ. નિષેધ, વાક્યાલંકાર, જીત્તાસા, અનુનય,
 સાંત્વન એ અર્થે. [ખુટો, મેઠ.
 ખલેદાર, ન. (ર.) ઢોરોને બાંધવાસાં દોટલા થાંભલો,
 જળ્યા, સ્ત્રી. (જ્યા.) ખલનો જમાવ-જથ્થો.
 ખાત, ન. (તં.) વાવ, જાનું સરોવર.
 જાદિત, વિ. (ત: તા. તં.) ખાદિલ.
 જાતિ, સ્ત્રી. (નિ:) જબ્દેરની ખાણ, રત્નની ખાણ.
 જાર, પુ. સ્ત્રી. (ર: રી. રિ.) દોહોડ મણનું વજન,
 જાકાર, પુ. (ર:) ગધેડાનો શબ્દ-શાર-અવાજ.
 જારીક, વિ. (ક: કા. કં.) જે ખેતરમાં દોહોડ મણ
 અનાજ વાળ્યું તે.
 જિલ, વિ. (લ: લા. લં.) હલવતે અગર ખીજ કોઈ-
 ખી ચીજથી નહી ખોલું એવું ખેતર, વગર ખે-
 ટેલું ખેતર.
 જુર, પુ. (ર:) નખલો, ૨. ધોડાનો ખર, ખડી-ખરી.
 જુરણ, વિ. (જા: જા: જં.) ખીક લાગે એવા નાકવાળો.
 જુરણ, વિ. (સ: સા. સં.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 જુરમ, પુ. (પ્ર:) એક જાતનું ખાણ છે.
 જુલક, વિ. (ક: કા. કં.) નીચ, પામર, હલકું, નહાનું.
 જોટ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) અધમ, નિકૃષ્ટ, નીચ.
 જોટક, પુ. (ક:) ખેડું, ખેડું ગામ, ગામકું, ૨. ઢાલ.
 જ્યાત, વિ. (ત: તા. તં.) પ્રખ્યાત, પ્રસિદ્ધ.
 જ્યાતગર્હણ, વિ. (ળ: જા. જં.) નિંદીત, નિંદેલો.
 જ્યાતિ, સ્ત્રી. (તિ:) પ્રખ્યાતી, પ્રસિદ્ધ પાણી.

ગ.

ગગન, ન. (નં) આકાશ, આસમાન.
 ગગનપરિધાન, વિ. (ન: ના. નં.) નાગો.
 ગંગા, સ્ત્રી. (ગા.) ભાગીરથી.
 ગંગાખર, પુ. (ર:) મહદેવ.
 ગજ, પુ. (જ:) હાથી.
 ગજારિ, પુ. (રિ:) મહદેવ.
 ગજના, સ્ત્રી. (તા.) હાથીનું ટોળું, હાથીનો જથ્થો,
 હાથીનો જમાવ.
 ગજમક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) સાલધનામનું ઝાડ.
 ગજમક્ષા સ્ત્રી. (જ્યા.) સાલધનામનું ઝાડ.

૨. ખારો દરીયો.

ગઢુ, પુ. (ઢુ:) ગળાનું હાડકું, ૨. પીઠના હાડકાં, ૩.

ભાઈ/માનો કીડો, ૪. વાસણ, વિ. (ઢુ:ઢુ:ઢુ:) ખુંધો.

ગઢુલ, વિ. (લ: લા. લં.) ખોદો, ખુંદો.

ગળ, પુ. (ળ:) કીરમાણી અજમા, ૨. જથ્થો, જ-

માવ, ૩. મહદિવનો સેવક, ૪. માળા.

ગળક, પુ. (ક:) ન્યોતિષી, જોશી.

ગળનીય, વિ. (ય: યા. યં.) ગણલાએક.

ગળરાત્ર, ન. (ત્રં:) રાતનો જથ્થો, રાતનો જમાવ.

ગળરૂપ, પુ. (વ:) આકડાનું ઝાડ.

ગળહાસક, પુ. (ક:) કીરમાણી અજમા.

ગળાશિય, પુ. (ય:) ગણપતી, ગણેશ, ગળનંદ.

ગળિકા, સ્ત્રી. (કા:) જાળનું કુલ, ૨. વેશ્યા, કળવા-
તણ, ૩. હાથણી.

ગળિકારિકા, સ્ત્રી. (કા:) નરવેલનું ઝાડ.

ગળિત, વિ. (ત: તા. તં.) ગણેલ.

ગળેય, વિ. (ય: યા. યં.) ગણવા લાયક.

ગંઢ, વિ. (ય: યા. યં.) ગાલ.

[કેહેછે.

ગંઢક, પુ. (ક:) એક જાતનું માછલું છે જેને ગર

ગંઢકારી, સ્ત્રી. (રી:) લાજલુ.

ગંઢકાલી, સ્ત્રી. (લી:) લાજલું

ગંઢીર, પુ. (ર:) કડવું સુરણ.

ગંઢપદ, પુ. (વ:) અજાણીયુ.

ગંઢપદી, સ્ત્રી. (દી:) નહાના અજાણીયાં.

ગંઢૂષા, સ્ત્રી. (ષા:) મોઢીદુટી, ૨. કોગણો.

ગતજ્ઞમ, વિ. (મ: મા. મં.) જેનો થાક ગયો તે, જેનો
થાક ઉતરી ગયો તે.

ગતલપ, વિ. (પ: પા. પં.) નકટ, નિર્લજ્જ.

ગતભી, વિ. (ભી: મી: મિ.) ખીક વગર, નિર્ભય.

ગતૈવૈર, વિ. (ર: રા. રં.) જેનો પેર ગયો તે.

ગતસાધ્વસ, વિ. (સ: સા. સં.) ખીકવગર, નિર્ભય.

ગતિ, સ્ત્રી. (તિ:) જવું.

ગતિસૌહદ, વિ. (દ: દા. દં.) માયા વગરનો.

ગતાધિ, વિ. (ધિ: ધિ: ધિ.) જેનું દુ:ખ ગયું તે.

ગતાલીક, વિ. (ક: કા. કં.) સાચ્યો, ખરો.

ગતોદ્દેગ, વિ. (ગ: ગા. ગં.) સુખી.

ગદ, પુ. (ર:) રોગ.

ગદામૃત, પુ. (ત:) વિષય.

ગથ, ન. (થં:) ગાથા, સાદી ધ્યાનરત, નસર.

ગંભી, સ્ત્રી. (ભી:) બળદની ગાડી. [૪. સંબંધ, પ.

ગંધ, પુ. (ધ:) સુગંધ, ખુશબો, ૨. હર્ષ, ૩.

ગંધક, પુ. (ક:) ગંધક.

ગંધગ, વિ. (ગ: ગા. ગં.) વાસ લેનારો, ૨. ખુશબો.

ગંધકુટી, સ્ત્રી. (ટી:) એક જાતની વનસ્પતી છે.

ગંધન, ન. (નં:) ઉચ્છાવ, ૨. હીંસા, ૩. સુખ.

ગંધનાકુલી, સ્ત્રી. (લી:) મુંચસ વેણી.

ગંધકલી, સ્ત્રી. (લી:) તાધેટીનું ઝાડ, ૨. ચંપાની.

ગંધમાદન, ન. પુ. (નં: ન:) એક પહાડ છે.

ગંધમુલ્લી, સ્ત્રી. (મુલી:) છંદુદર.

ગંધમુલી, સ્ત્રી. (લી:) કપુરકાચરી, આંખાહળદ.

ગંધરસ, પુ. (સ:) બોળ, રક્તચાંચોળ.

ગંધર્વ, પુ. (ર્વ:) કસ્તુરીમૃગ, ૨. દેવનાગંધર્વ.

ખેડો, ૪. જ-મ મરણા જે પ્રાણી આબ્યા.

પ. કોયળ જાતના પક્ષીમાનો નર, ૬. મ.

ગંધર્વહસ્તક, પુ. (ક:) એરંડાનું ઝાડ.

ગંધવહ, પુ. (હ:) પવન, વાયુ, વા.

ગંધવહા, સ્ત્રી. (હા:) નાક.

ગંધવાહ, પુ. (હ:) નાક.

ગંધસાર, પુ. (ર:) મૈલાગીરી સુખડ.

ગંધાદમન, પુ. (દમા:) ગંધક.

ગંધાજ્ઞલ, ન. (જ્ઞં:) એક જાતનું દરદ છે જે થી

નો વાસ નહીં આવે તે.

ગંધિક, પુ. (ક:) ગંધક.

ગંધિની, સ્ત્રી. (ની:) એક જાતની વનસ્પતી છે.

ગંધાન્તમા સ્ત્રી. (મા:) દારૂ, મધ, શરાબ.

ગંધેલી, સ્ત્રી. (લી:) આગમાખ-ખી.

ગમસ્તિ, પુ. (સ્તિ:) કીરણ.

ગંભારી, સ્ત્રી. (રી:) શિવણીનું ઝાડ.

ગમીર, વિ. (ર: રા. રં.) ગંભીર, ખોલ, ઉંડું.

ગંમીરપુરુષસ્તન, વિ. (ન: ના. નં.) પુરુષ જેવો જેવો

બદ-અવાજ છે તે.

[વીંધ

ગંમીરવેષ, વિ. (ધ: ધા. ધં.) ભેદ કરનાર, કાપ

ગંમીર, સ્ત્રી. (રા:) એક જાતનો હેડકાનો રોગ

ગંમીર, વિ. (ર: રા. રં.) ખોલ, ઉંડું.

ગમ, પુ. (મ:) જવું, ગતી.

ગમન, ન. (નં:) જવું, ગતી.

[વ

ગમ્ય, વિ. (મ્ય: મ્યા. મ્યં:) મળવાલાયક, પ્રાપ્ત

(લં.) જહેર.
 ત્રી. (રી.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 (ષઃ શ્રા. ષં.) ધણુંમોટું.
 (રી.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 (હઃ) ગરડ, વિષયનું વહાન.
 પુ. (જઃ) વિષય. [ગાડી હાકનારો.
 પુ. (જઃ) અરણ્યનામનો સુરજનો સારથી-
 (તઃ) પાંચ, ૫૨.
 પુ. (ત્મન.) ગરડપક્ષી, એક જાતનું પક્ષી છે.
 (રી.) જે વાસણમાં દહીં થોળે છે તે.
 (તં.) મેધગર્જના, ગગડાટ, પુ. (તઃ) મ-
 હાથી.
 (ઃ) કાણુ, ખોડો.
 (મઃ) ગધેડો. [પિપરી કેહે છે તે.
 (હઃ) એક જાતનું ઝાડ છે જેને લાખી
 (નઃ ના. નં.) લાલચુ, લોભી.
 (મઃ) બાળક, છોકરાં, બચ્ચા, ૨. જર,
 ગર્ભસ્થાન.
 (કઃ) બીમારના પેહેરેલી માખા.
 (ધિઃ) બેડું રંધાએલું.
 (રં.) ચાહલી, ધરનો વચ્ચો ભાગ.
 (યઃ) ગર્ભસ્થાન, કુખ.
 (ળી.) ભારેવાગી સ્ત્રી.
 (વઃ) એક જાતનું ધાન્ય છે.
 (જિઃ) નિંદા, બદગોષ.
 (શાં. શાં.) નિંદા, ખરાબ, નીચ.
 (દી. દિની. દિ.) ખરાબ વાત બોલનારો.
 (ઃ) ગયો, ૨. ખરૂં, ૩. દોરડું, ૪. યુંદર,
 ૫. પાંચળી. [લટકે છે તે.
 (કઃ) બળદના ગળાહેઠળ જે ચાંચડું
 (કા.) જે વાસણ હેઠળ કાણુ પાડીને
 પાણી રેહેડવા સાંઈ કરે છે તે.
 (તઃ તા. તં.) ગળેલું, ખેડેલું.
 (બ્યા.) ગળાનો જમાવ.
 (યઃ) એક જાતનો જંગલી પલદ છે
 કેહે છે. [ના શીંગડો.
 (મઃ) મરજી, મરજી, બેસ-

ગવાહી, સ્ત્રી. (ક્ષી.) કવંડળ નામનું ફળ છે.
 ગવીન, વિ. (નઃ ના. નં.) જે જગોએ આગળ ગાય
 હતી તે સ્થાન.
 ગવીશ્વર, પુ. (રઃ) ગાયનો ધણી.
 ગવેડુ, સ્ત્રી. (હુઃ) કસઈનું ઝાડ, કસઈના પીજ.
 ગવેડુકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 ગવેધુ, સ્ત્રી. (ધુઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 ગવેધુકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 ગવેષણ, ન. (ળં.) શોધકરવો, શોધવું.
 ગવેષણા, સ્ત્રી. (ળા.) ધર્મનો શોધ કરવો.
 ગવેષિત, વિ. (તઃ તા. તં.) શોધલ.
 ગવ્ય, વિ. (વ્યઃ વ્યા. વ્યં.) ગાયનું છાણ, દુધ, દહીં વીગેર.
 ગવ્યા, સ્ત્રી. (વ્યા.) ધણી ગાય.
 ગવ્યૂત, ન. (તં.) બે ગાઉ.
 ગવ્યૂતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 ગહન, ન. (નં.) જંગલ, વિ. (નઃ ના. નં.) દુરનો દેશ.
 ગઢર, ન. (રં.) પહાડમાળી જીની ગોશ્ઠી, જીની
 કોતર. [૪. કાંતિકસ્વામી.
 ગાંગેય, ન. (યં.) સોનુ, ૨. પીડનો કોટ, ૩. ભીષ્મ.
 ગાંગેરુકી, સ્ત્રી. (કી.) નહાળી ચીકની નામનું ઝાડ છે.
 ગાદ, બ. અતીસ, અતીશય, અત્યંત.
 ગાણિક્ય, ન. (વ્યં.) વેશાનો જમાવ.
 ગાંડિવ, ન. પુ. (વં. વઃ) અર્જુનનું ધનુષ્ય.
 ગાંડીવ, ન. પુ. (વં. વઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 ગાલ, ન. (લં.) દેહ, શરીર, ૨. હાથીની આગલી ભંગ.
 ગાલકરોન, વિ. (નઃ ના. નં.) ધંડીએ નખખા કરનાર.
 ગાલાનુલેપની, સ્ત્રી. (ની.) વટણ.
 ગાન, ન. (નં.) ગાયન.
 ગાંત્રી, સ્ત્રી. (ત્રી.) ગાડી.
 ગાંધાર, પુ. (રઃ) ગાયનના સાત સુરમાનો એક સુર.
 ગાંધેય, પુ. (યઃ) વિદ્યામીત્ર રૂપિ.
 ગાયત્રી, સ્ત્રી. (ત્રી.) વેદમંત્ર, ૨. એરનુ ઝાડ.
 ગારુત્મત, ન. (તં.) પાનુ, પાના.
 ગાર્મક, નં. (કં.) ગંગાચાંદના ડીકરાનો જમાવ.
 ગાર્મિષ્ય, ન. (વ્યં.) ભારેવાસી સ્ત્રીનો જમાવ.
 ગાર્હપત્ય, પુ. (રઃ) એક જાતનો દેવતા.
 ગાર્હપ, પુ. (વઃ) ગાલવરૂપિ, ૨. લેખનું ઝાડ.
 ગિરા, સ્ત્રી. (રા.) સરસ્વતી, વાણી.

ગિરિ, પુ. (વિ:) ૫૬૩, ૨. મહાવું. [છે.
 ગિરિકર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણ:) વિપ્લવ ક્રાંતાનામળી વનરપત્ની
 ગિરિકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉંદરડી.
 ગિરિજ, ન. (જ.) અબ્ધક, શીલાશ્રુત.
 ગિરિજામલ, ન. (લં.) અબ્ધક.
 ગિરિમલ્લિકા, સ્ત્રી. (કા.) કુડાનુ ઝાડ.
 ગિરિશ, પુ. (શ:) મહાદેવ.
 ગિરીશ, પુ. (શ:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ગિર, સ્ત્રી. (ગી:) સરસ્વતી.
 ગિલિન, વિ. (ન: ના. તં.) ખાધેલ, ખાધેલું.
 ગીન, ન. (તં.) ગાયન, વિ. (ત: ના. તં.) ગમ્મલું.
 ગીર્ણ, વિ. (ર્ણ: નાં. નં.) સ્તુતી કીધેલ.
 ગીર્ણિ, સ્ત્રી. (ર્ણિ.) ગળવું, ગળીજવું.
 ગીર્વાણ, પુ. (ળ:) દેવ.
 ગીરિજ, પુ. (જ:) મહાદેવ.
 ગીર્વાણ, પુ. (ળ:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ગીર્ણવિ, પુ. (વિ:) દેવનો યુર, 'પ્રહરપતી.
 ગુગુલ, પુ. (લ:) ગગલનુ ઝાડ. [ડિ, કોડા.
 ગુહ, પુ. (હ:) અતરીસ લડીનો મોંતીનો હાર, જુ.
 ગુહક, પુ. (ક:) કુલના મુમકા.
 ગુહાર્ષ, પુ. (ર્ષ:) ચોવીસ લડીનો મેતીનો કોડા.
 ગુંજા, સ્ત્રી. (જા.) ચણાડી.
 ગુંઠિત, વિ. (ત: ના. તં.) ધુળવળગેલું, લપટેલું.
 ગુહ, પુ. (હ:) વર મરી ગયાપછી ખીજ માણસ ય-
 કી થમ્બેલો ડીકરો, ગોલ.
 ગુહપુષ્પ, પુ. (ષ:) મોવડાનુ ઝાડ.
 ગુહફલ, પુ. (લ:) અખોલનુ ઝાડ.
 ગુહા, સ્ત્રી. (હા.) યુવર, ૨. ગરોલ.
 ગુહી, સ્ત્રી. (હી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ગુટ્તી, સ્ત્રી. (ત્તી.) ગરોળ.
 ગુટ્તી, સ્ત્રી. (ત્તી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ગુણ, પુ. (ળ:) રસોહમ્મો, ૨. તીરકમાનની દોરી,
 ૩. માણસના ચોવીસ યુધ.
 ગુણકાંક, પુ. (ક:) યુદ્ધાકારમા યુધવાનો ને અંક તે.
 ગુણમુદ્ર, વિ. (મુ: મુ: મુ:) સારા યુધની ને ઇચ્છા
 કરેછે તે.
 ગુણવ્યાભાસ, પુ. (સ:) શ્રવણ, શ્રવતર, શ્રવમાની.
 મુણવૈચિત્ર્ય, ન. (ત્ર્ય:) યુધની અભ્યભ્યા તે.

મુળમુદ્ર, વિ. (મુક:) યુધ લેનારો, ખીજના
 બેધને ખુસી થનારો, ૨. યુધવખો.
 મુળવૃક્ષક, પુ. (ક:) વહાણનો ડેલ, ૨. કૂવો.
 મુળહીન, વિ. (ન: ના. નં.) સુરખ, વિધાવગરનો.
 મુળાત્મન, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મા.) યુધવાન, યુધ
 રા યુધવાનો.
 મુળિત, વિ. (ત: ના. તં.) યુધેલો, યુધાકાર
 મુળેશ, વિ. (શ: શા. શાં.) યુધી, યુધવંત, ૨.
 એક ૫૬૩ છે.
 મુખ્યેત, વિ. (ત: ના. તં.) વીધવાન, હુસીઆર
 મુદ, ન. (દં.) ગાંડ.
 મુદ્ર, પુ. (દ્ર:) એક જાતનુ ધાસછે.
 મુદ્રા, સ્ત્રી. (દ્રા.) નાગરમોથા, ૨. વાધેટીનું
 મુસંદર, ન. (રં.) એક જાતનો પેટમાનો રોગ
 મુપ, વિ. (મ: મા. મં.) મોડું, ૨. સંભાળેલું, રક્ષણ
 મુપિ, સ્ત્રી. (મિ:) રક્ષણ, સંભાળવું, ૨. બોધ
 ખંડી ખાનો, પ્રરંગ
 મુક્તિ, વિ. (ત: ના. તં.) યુધેલું.
 મુક્ત, પુ. (ક:) યુધવું, ૨. આજીવંદ.
 મુક્તિ, વિ. (ત: ના. તં.) યુધવું.
 મુરુણ, ન. (ળં.) ઉદ્ધોગ કરેલો.
 મુર, પુ. (ર:) 'પ્રહરપતી, વેદશાસ્ત્ર શીખનારો
 મુરુત્તમ, પુ. (મ:) સારો યુર.
 મુર્ચંચ, વિ. (ર્ચ: ચાં. ચં.) જોનો અર્થ મોટો તે
 મુર્ચંચગર, વિ. (ર: રા. રં.) જોનો અર્થ
 ખોલ-ઊંડો તે.
 મુર્ચીની, સ્ત્રી. (ની.) ભારેવાસી સ્ત્રી.
 મુલ્ક, પુ. (લ્ક:) ધુટી, પગની ધુટી.
 મુલ્મ, પુ. (લ્મ:) લશ્કરનો ભાગ, ૨. હાર
 ગાડી, ૪. ધોડા, ૫. ઝાડી, ૬. કીલ્લો,
 ૭. રોગ, ૮. દરદ, ૯. કપાલ, ૧૦.
 (લ્મી) તંબુ ૧૧. ઝાડી.
 મુલ્મિની, સ્ત્રી. (ની.) ફેલાએલો વેલો.
 મુનાક, પુ. (ક:) સોપારીનુ ઝાડ.
 મુદ, પુ. (દ:) કાંતિકસમી.
 મુદા, સ્ત્રી. (દા.) કોતર, ગોફા.
 મુદાશય, પુ. (ય:) ગોફામા એખલો રહેનારો
 મા રહેનારો.

(મં.) છાનુ, યુમ, ૨. વિષય ઇન્દ્રિય, ૩. હ-
 પુ. (સા.) કાછમો.
 (કઃ) યક્ષ, ૨. કુખેરનો દાસ.
 પુ. (રઃ) કુખેર.
 ઃ દા. દં.) યુમ, છાનુ.
 (ત.) સાપ.
 (વઃ) ચાર પુરૂષ, ખેપામો, જસુદ, પે-
 , કાસદ. છિ તે.
 (ત્વિઃત્વિઃત્વિઃ) જોનો પરાક્રમ યુમ-છાનો
 (યં. યઃ) યુ, વિષા.
 (.) યુ, વિષા.
 (નં.) ઉદ્યોગ કરવો.
 (કઃ) સોપારીનુ ઝાડ.
 નઃ) લસણ.
 ધુઃ ધુઃ ધુ.) લોભી, લાલચુ.
 ઃ) ગીધાદ, ગીધ.
 (સી.) જંગનુદદ. કિંદ, પુ. (ટિઃ) કુકર.
 (ટિઃ) એકવાર વ્યાખેલી ગાય, ૨. કુકર
 (.) ધર, ૨. બહરી, ૩. નામ.
 જી. (ખા.) ગીલોડી, ધલોડી.
 સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 (તિઃ) ધેરનો જજમાન.
 (શ્રી. શ્રી. શ્રી.) પ્રપંચવિષે-સંસારવિષે
 બિભિષ્ઠ થઈ છે તે.
 પુ. (યાન.) ધેરનો થાંખલો. ગયોતે.
 વિ. (ઙઃઙા. ઙં.) ધેરના કામથી જ અંધાઈ
 વિ. (તાઃ તાઃ તઃ) ધેરના કામમા રોકા-
 આશક.
 (લુઃ લુઃ લુ.) લેનારો, ગૃહણશીલ.
 (નં.) ધરનો થાંખલો.
 (મઃ) ધેરઆગળ કરેલો આગળગીચો.
 સ્ત્રી. (જી.) ઉંબરો.
 (હઃ હા. દં.) જન્મેલો, દેહેધારણ કરેલો.
 (કઃ) ખુશીશાંઝે ધેરમા પાંજરામા પાલે-
 આગર પક્ષી, વિ. (કઃ કા. કં.) આ-
 નો તકીયા.

ગેંઝુક, પુ. (કાઃ) રમવાનો દડો, ૨. ગાલહેઠલનોતકીયા
 ગેંઝુક, પુ. (કઃ) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ગેહ, ન. (હં.) ધર.
 ગૈરિક, ન. (કં.) સોનુ, ૨. ગેર.
 ગૈરેય, ન. (યં.) શીલાજીત.
 ગો, પુ. (ગોઃ) બળદ, ગોદો, ૨. સ્વર્ગ, ૩. પરલોક,
 ૪. કીરણ, વજ્ર, સ્ત્રી. (ગોઃ) ગાય, ૫. બાણ, ૬.
 વાચા, વાણી, ૭. દીશા, ૮. આંખ, ૯. ભુમી,
 ૧૦. જલ, પુ. (ગોઃ) ચંદ્ર, ૧૧. શુભ,
 ગોકંઠક, પુ. (કઃ) સરાટા નામનું ઝાડ. ગોવ કેહેછે.
 ગોકર્ણ, પુ. (જં) સાપ, ૨. એક મૃગની જાત છે જેને
 ગોકર્ણી, સ્ત્રી. (જો.) મુરવેલ નામની વનસ્પતી છે.
 ગોકુલ, ન. (લં.) નાયનો જમાવ.
 ગોક્ષુરક, પુ. (કઃ) સરાટાનું ઝાડ.
 ગોચર, પુ. (રઃ) વીષય, ૨. ઇન્દ્રિયને દેખાય તેવું.
 ગોજિન્હા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) ડવલી-પાથરી નામની વનસ્પતી.
 ગોંડુના, સ્ત્રી. (જા.) કવંડલ નામનું ફલ.
 ગોંડ, પુ. (ડઃ) કુટી, ડોસા માણસની કુટી.
 ગોલ, ન. (લં.) વેસ, ફલ, ૨. નામ, ૩. મોધ, ૪.
 સાંન, ૫. જંગલ, ૬. ખેતર, ૭. શરીર, ૮.
 માર્ગ, પુ. (લઃ) ૯. પહાડ.
 ગોલમિદ, પુ. (દં.) ઇંદ્ર.
 ગોલા, સ્ત્રી. (જા.) પૃથ્વી, ૨. ગાયનો જમાવ.
 ગોદ, પુ. (દઃ) માથામાનો મગજ.
 ગોદારણ, ન. (યં.) હલ.
 ગોદુમ્બા, સ્ત્રી. (ગ્મા.) કવંડળ નામનું ફળ, ચિસુડના-
 મની વનસ્પતી છે.
 ગોદુહ, પુ. (ધુક.) ગવળી.
 ગોધન, ન. (જં.) ગાયોનુ ટોલું.
 ગોધા, સ્ત્રી. (જા.) મગર, ૨. તારંદાજની ડાખીયા-
 જુએ જ આંખડાનો પક્ષો હોય છે તે.
 ગોધાવદી, સ્ત્રી. (તી.) હંસપાદીકા, લાલ લાભળુ તે.
 ગોધિ, પુ. (ધિઃ) કપાળ. [વરછે, મગર.
 ગોધિકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનું પાણીમાનું જના-
 ગોધિકાત્મજ પુ. (જઃ) મગરનું બચ્ચુ.
 ગોધૂમ, પુ. (મઃ) ઇંદ્ર.
 ગોનર્દ, ન. (દં.) કેવડી, જલમુસ્તા, કુદ્રમોથા.
 ગોનસ, પુ. (સઃ) કાનખજુરો, ૨. એક જાતનો સાપ છે.

ગોપ, પુ. (વ:) ધણા ગામનો અધીકારી, મહાલકરી,
૨. ગવળી, રાજા.

ગોપતિ, પુ. (તિ:) ગોદો.

ગોપરસ, પુ. (સ:) રક્ત્યાખોળ.

ગોપા, સ્ત્રી. (પા:) ઉપલસરી, ઉપરસાળ.

ગોપાનસી, સ્ત્રી. (સી:) ધેરના છાપરાગુ સામાન, વા.
સા, છળુ વીગેરે.

ગોપાલિત, વિ. (ત: તા. તં.) રક્ષીત, રાખેલો, સંભાળેલો.

ગોપાલ, પુ. (લ:) ગવલી, ગોપાલ.

ગોપી, સ્ત્રી. (પી:) ગવલણ, ગોવાલણ, ૨. ઉપલ-
સરી, ઉપરસાલ. [કેવડી, જલસુરતા.

ગોપુર, ન. (રં.) શહેરનો દરવાજો, દરવાજો, બાર, ૨.

ગોપ્યક, પુ. (ક:) દાસ, બાક.

ગોમત્, વિ. (માન્. મતી. મત્.) ગાયનો ધણી.

ગોમત્, ન. પુ. (યં. ય:) ગાયનું છાણું.

ગોમાયુ, પુ. (યુ:) સીયાળ.

ગોમિન્, પુ. (મી:) ગાયનો માલક.

ગોરસ, પુ. (સ:) છાસ, દહીં, દુધ વીગેરે.

ગોરત્, ન. (તં.) ગાયનું છાણું.

ગોલ, પુ. (લ:) ગોલપીડ.

ગોલક, પુ. (ક:) વરમરી ગયાપછી છીનાલો કચ્ચા-
થી થએલો ડીકરો. [મન:શિલાતે.

ગોલા, સ્ત્રી. (લા:) નેપાળ દેસમા ઉત્પન્ન થએલી

ગોલીદ, પુ. (દ:) મોરવા નામની વનસ્પતી.

ગોલોમી, સ્ત્રી. (મી:) વેખંડ, અક્ષલકરો, સફેદદરો,
જરામાસીનો વેલો.

ગોવંદિની, સ્ત્રી. (ની:) વાધેટીનું ઝાડ. [હરપતી.

ગોવિંદ, પુ. (દ:) વિષ્ણુ, કૃષ્ણ, ૨. ગોપાળ, ૩. ષ્ઠ-

ગોવિષ્, સ્ત્રી. (ઠ:) ગાયનું છાણું.

ગોત્રીષં, ન. (વં.) એક જાતનું સુખડ છેજે ને કમલ
જેવો વાસ આવેછે.

ગોષ્ઠ, ન., (ઘં.) ગોડો.

ગોષ્ઠી, સ્ત્રી. (ઘી:) સભા. [ગાયનું પગલું.

ગોષ્ઠદ, વિ. (દ: દા. દં.) ગાયએ સેવેલો દેશ, ન (દં)

ગોસંલ્ય, પુ. (લ્ય:) મોવાળ.

ગોસ, પુ. (સ:) ગંધરસ, ૨. રક્ત્યાખોળ.

ગોસર્ગ, પુ. (ર્ગ:) પ્રાતઃકાળ, સવાર.

ગોસન, પુ. (ન:) ચાર લડીનો મોલીનો કુંડો.

ગોસ્તના, સ્ત્રી. (ના:) દરાખનો વેલો.

ગોસ્તની, સ્ત્રી. (ની:) દરાખનો વેલો.

ગોસ્થાનક, ન. (કં.) ગોડો. [કવીતાની એકર

ગોંડી, સ્ત્રી. (ડી:) જમા ધણા સમાસ હોયછે.

ગોતમ, પુ. (મ:) એક બુદ્ધનું નામ છે, ગૌતમ.

ગોધાર, પુ. (ર:) મગરનું બચ્ચુ.

ગોધેય, પુ. (ય:) મગરનું બચ્ચું.

ગોધેર, પુ. (ર:) મગરનું બચ્ચું.

ગોર, વિ. (ર: રા. રં.) સફેદ રંગનું, ધોળું, ૨.

રંગનું, પીળું, ૩. અરણ, ૪. રાત્ર, પુ. એ
કુલનો કેસર.

ગોરવ, ન. (વં.) આબર, માન, પ્રતીષ્ઠા, નામ,

ગોરી, સ્ત્રી. (રી:) જે સ્ત્રીને અડકાવ આપવો ન

આઠ વરસની ડીકરી, પારવતી. [તે

ગોષ્ઠીન, વિ. (ન: ના. નં.) આગલ જહાં ગાઈ

મથિત, વિ. (ત: તા. તં.) યુથેલું.

ગ્રંથ, પુ. (ય:) નીબંધ, ૨. શાસ્ત્ર, ૩. દ્રવ્ય, ૪.

ગ્રંથિ, પુ. (થિ:) બાંધ, બર વીગેરેની ગાંઠ.

ગ્રંથિક, ન. (કં.) પીપળીનું મુળીયું.

ગ્રંથિત, વિ. (ત: તા. તં.) પીપળીનું મુળીયું.

ગ્રંથિવર્ણ, ન. (ર્ણ:) ગંધીવન બોટોરા, કેહેછે તે.

ગ્રંથિલ, પુ. (લ:) વેહેકલીનું ઝાડ. ૨. કારવનું

ગ્રંથિવિસર્પ, પુ. (ર્વ:) હિમ્વનનામનો રોગ-દરદ છે

ગ્રસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા. સ્તં.) જે વાક્યમા વર્ણનો

પદનો સંપૂર્ણ ઉચ્ચાર થતોનથી તે, ૨. અ

ગ્રહ, પુ. (હ:) ચંદ્ર, સુરજનું ધરણ, ૨. સેવ

કબુલ કરવું, ૪. સુરજ, ચંદ્ર, મંગળ, બુધ

શુક્ર, શની, રાહુ, કેવુ આ નવગ્રહ છે

નીરબંધ, ૬. લઘાઈની કોશીશ કરવી.

ગ્રહણીજ્ઞ, સ્ત્રી. (જ્ઞ:) સંગ્રહણી નામનું દરદ.

ગ્રહવતિ, પુ. (તિ:) સુર્ય, સુરજ.

ગ્રહલ, ન. (લં) ગ્રહપણું, સુરજ વીગેરેની

ગ્રહીત્, વિ. (તા. તી. તૃ.) લેનારો.

ગ્રામ, પુ. (મ:) ગામ, ૨. ગાવામાનો એક સ્વ

ગ્રામણી, પુ. (ણી:) હજમ, વિ. (ળી: ણી: ણિ.) અ

ખ્ય, ગામનો ધણી, ગામવાળો, ગ્રામાધીપ

ગ્રામતજ્ઞ, પુ. (જ્ઞ:) ગામનો સુનાર.

ગ્રામતા, સ્ત્રી. (તા:) ગામનો જમાવ.

વ, પુ. (હ:) કુત્રો.
 ન, વિ. (ન: ના. નં.) ગામના સ્વાધીન.
 પુ. (ત:) ગામના પાસનો દેશ તે.
 ર, પુ. (ર:) ગામમાનું ભુંડ-કુકર.
 ન, (રં.) ખીજુગામ, ર. આપના ગમ્મથી
 ગામ જવું.
 સ્ત્રી. (ળા.) ગળી.
 ર. (મ્ય: મ્યા. મ્યં.) પોચું ખોલવું.
 પુ. (મં:) મૈથુન, સંગકરવો.
 પુ. (મં:) કેવળ ગામડીયા જેવી ચાલ.
 વિ. (દ્વિ: દ્વિ: દ્વિ.) કેવળ ગામડીયા જેવી
 થી શ્રદ્ધિ તે, ગામડીયો, ગમ્મડામાનો, અ-
 ધી, ખેડુક.
 રમ, પુ. (મ:) વિષયની ધૃષ્ટિ જેનીગઈતે.
 પુ. (વા.) પહાડ, પર્વત, ર. પાણી, પથ્થર,
 મેધ, વરસાદ.
 (સ:) કોળીઆ.
 (હ:) મગર, ર. લેવું.
 પુ. (હી.) કોઠનું ઝાડ.
 તી. (જા.) માન, ગરદન.
 સ્ત્રી. (રા.) ગરદનની નસ-નેસ.
 (ખ:) શીખ રૂપ-રત.
 (વ: વા. વં.) ગરદન સંખંધે-લગતું.
 (ય: યા. યં.) ગરદન સંખંધે-લગતું.
 ન. (કં.) કોટમા પેહરવાના ધરેણા.
 (સ: સ્તા. સ્તં.) આધિવું.
 (ર:) મગર, ર. સોગન.
 (ન: ના. નં.) રોગ થયાર્થી ઉદાસ થએલ.
 (નુ: નુ: નુ.) રોગ થયાર્થી ઉદાસ થએલ.
 (મં:) મંદ.
 ઘ.
 (ટ:) કળસીયો, લોટા, ધાગેર.
 (ઘ:) લઠાઈને વખતે હાથીનો મીલાક.
 (ટી.) કલસીયો, ધાગેર વીગેર.
 પુ. (ક:) ધડીઆળ વગાડનારો, ધડીઆળી.
 ન. (કં.) કુવામાર્થી પાણી કહાડવાનો સંચો,
 [ધાટ તે.
 (ઃ) મંચા વીગેરે નદીવેળા કીનારે ખાંડ

ઘંટાપથ, પુ. (થ:) રાજમાર્ગ, રાજનો રસ્તો.
 ઘંટાપાટલિ, પુ. (લિ:) મોરવાનું ઝાડ. [રા, ધુગરી.
 ઘંટારવા, સ્ત્રી. (વા.) સન, તાગ, નહાનો તાગ, ર. ધુગ-
 ઘન, વિ. (ન: ના. નં.) કઠણ, પુ. (ન:) મેધ, વરસાદ,
 ન. (દં.) ઝાંઝ, ધાંટ, ટાળ, ર. મધ્યમ નૃત્ય. પુ. (ન:)
 લોહાડાનું મુગદળ.
 ઘનચ્છદ, વિ. (દ: ઘા. દં.) વાદળાથી-મેહેથી ઢંકાએલો.
 ઘનરસ, પુ. (સ:) પાણી, જળ.
 ઘનસાર, પુ. (ર:) કડુર. [કરનારો મદોન્મત્ત હાથી.
 ઘનામ્મ, પુ. (ન:) ધંદ, ર. વરસનારો વરસાદ, ૩. નાશ
 ઘનરુચિ, વિ. (રુક.) મેહેલેવો જેનો રંગ તે, મેધશામ.
 ઘર્ષરિત, ન. (તં.) ગગડવું, ગડગડવું.
 ઘર્મ, પુ. (મં:) પરસીનો, વિ. (મં: માં. મં.) ગરમ.
 ઘર્મતપ્ત, વિ. (ત: તા. તં.) જેને ઘણોધામ-પરસીને
 આવ્યોછે તે. [ધર, ખવીસ.
 ઘસ્મર, વિ. (ર: રા. રં.) અકુસંતપ્તિ, એલો, ખાઉ-
 ઘસ, પુ. (સ:) દહાડો. [નો સાંધો, ગરદન.
 ઘાટ, સ્ત્રી. (ઘા.) ગરદન અને માથું એના પછવાડ-
 ઘાટિક, પુ. (ક:) સ્વૃતી કરવાનો એક પાઠ છે તે.
 ઘાત, પુ. (ત:) કતલ કરવી, મારવું.
 ઘાતકૃષ્, ન. (હં.) એક જાતનો મુત્રરોગ છે.
 ઘૃણચ્છદિ, સ્ત્રી. (દિં:) કોઈએક પ્રાણીને કોઈ મારતું
 હોય તે જોઈને કમકમાટ ઉપજાને તેથી ઉલટી
 થાયછે તે.
 ઘાતુક, વિ. (ક: કા. કં.) કૂર, જેનો હીંસા કરવાનો
 ધરમ છે તે, પરદોષી, હીંસાશીલ.
 ઘાસ, પુ. (સ:) ગાય, બેસ વીગેરેને ખાવાનું ધાસ.
 ઘુટિકા, સ્ત્રી. (ક:) પગની પોટરી, પગનું ટેકું.
 ઘુળ, પુ. (ળ:) એક જાતનો કીડો છે, જે લાકડાને
 કોતરીને કાણા પાડે છે.
 ઘુસુળ, ન. (નં.) કેસર.
 ઘૂક, પુ. (ક:) ધુવડ.
 ઘૂર્ણત, વિ. (ત: તા. તં.) જે જીંધમાં ધેરાઈ રહ્યો છે તે.
 ઘૂળા, સ્ત્રી. (ળા.) કરેણારસ, દયા, ર. નિંદા.
 ઘૂળી, પુ. (ળિ:) કીરણ.
 ઘૂત, ન. (તં:) ધી, ર. પાણી, જળ.
 ઘટ્ટવ્રજ, પ. (જ:) એક જાતનો નાસુરનો રોગ છે,

ષ્ટિ, સ્ત્રી. (ષિ:) ડુકરકંદ, પુ. (ષિ.) ડુકર, ભુંડ.

ષોટ, પુ. (ટ:) ધોડો.

ષોટક, પુ. (ક:) ધોડો.

ષોળા, સ્ત્રી. (ળા.) નાક.

ષોળિન, પુ. (ળી.) ડુકર, ભુંડ.

ષોંટા, સ્ત્રી. (ટા.) ખોર, ર. સોપારીનું આડ. [ભયંકર.

ધોર, પુ. (ર:) ભયાનક રસ, ખીક ભરેલું, વિ. (ર:રા.રં.)

ધોષ, પુ. (ષ:) ગોવાળનું ધર, અગર તેનું ગામ.

ધોષક, પુ. (ક:) ગલકાં, તુરીયાં.

ધોષળા, સ્ત્રી. (ળા.) ઊંચા અવાજનો સ્વર કાઢવો.

ધ્રાળ, ન. (ળં.) નાક, વિ. (ળ: ધા. ળં.) જેનો નાકથી વાસ લીધો તે, વાશ લીધેલ.

ધ્રાળતર્પણ, વિ. (ળ: ધા. ળં.) સુગંધિ, પુ. (ળ:) સુગંધ.

ધ્રાત, વિ. (ત: તા. તં.) જેનો નાકથી વાસ લીધો તે, વાસ લીધેલ.

ઢ.

ઢ, પુ. (ઢ:) અક્ષલનો પદાર્થ, ઇચ્છા, કામવાસનાં, વિષયઇચ્છા.

ઢુ, (ઢુ:) ઢલ્લે. અવાજ કરવો, વગાડવું.

ચ.

ચ, પુ. (ચ:) શીવ, ર. ચંદ્ર ૩. ચોર. ૪કાણ્યો.

ચ, ઘ. હેતુ, નિશ્ચય એવ્યથે.

ચકાસ, વિ. (લ.) ચકાસિત. પ્રકાશવું. ચકચકવું.

ચકાસિત, વિ. (ત: તા. તં.) રોશની કરેલું. [ચકારો.

ચકિત, વિ. (ત: તા. તં.) ખીક ભરેલું, ખીલીકણ, હિ-

ચકિતહૃદય, વિ. (ય: યા. યં.) જેનું અંત:કરણ ચક્ષ-
થકથયું છે તે. [તેને ચાંદનુ શર લાગે છે.

ચકોર, પુ. (ર:) ચકોર કરીને એક જાતનો પક્ષી છે

ચકોરક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જુવો.

ચક્ર, ન. (કં.) પાણીનો ભમરો, ૨. રાજ્ય, ૩. લશ્કર,
૪. ગાડીનું પૈડું, પુ. (ક:) ૫. ચક્રવાક નામનો પક્ષી,

૬. ડુંભારનું ચાક, ૭. દંભ, ૮. કપટ.

ચક્રકારક, ન. (કં.) એક જાતનો સુગંધ છે.

ચક્રપાણ, પુ. (ણિ:) વિષય.

ચક્રમર્દક, પુ. (ક:) ટાકનો નામની વનસ્પતી છે. [તી છે.

ચક્રલા, સ્ત્રી. (લા.) ઉચ્ચટામૂળ, કુરડી નામની વનસ્પ-

ચક્રવર્તિન, પુ. (તીં.) સેહેનશાહા.

ચક્રવર્તિની, સ્ત્રી. (તીં.) ચાકવતની બાજુ કે છે

ચક્રવાક, પુ. (ક:) ચક્રવાક નામનો પક્ષી, ચ.

ચક્રવાહ, પુ. (હ:) એક પહાડનું નામ છે

ચક્રવાલ, પુ. (લ:) ઉપલો શબ્દ જુવો, ૨. ન. (લં.)

ચક્રાંગ, પુ. (ગ:) હંસપક્ષી.

ચક્રાંગી, સ્ત્રી. (ગી.) કેદાર વૃક્ષ.

ચક્રિન, પુ. (ક્રી.) સાપ.

ચક્રીવત, પુ. (વાન્.) ગધેડો.

ચક્ષુશ્રવસ, પુ. (શ:) સાપ. [આંખમાં અ

ચક્ષુષ્યા, સ્ત્રી. (ષ્યા.) એક જાતનો સુરજો

ચક્ષુષ્મત, વિ. (ષ્માન્. ષ્મતી. ષ્મત્.) જેની

સારી છે તે, દેખાય એવું.

ચક્ષુસ, ન. (ક્ષુ:) આંખ.

ચંચલ, વિ. (લ: લા. લં.) ચંચળ.

ચંચલા, સ્ત્રી. (લા.) વીજળી.

ચંચુ, પુ. (ચુ:) એરડાનું આડ, ૨. પક્ષીની ચાંચ.

ચટક, પુ. (ક:) ચકલી, ચટ્ટી. [ચ

ચટકા, સ્ત્રી. (કા.) ચકલી, ચટ્ટી, ૨. પીપલીમુળ,

ચટકાશિરસ, ન. (ર:) પીપળી મુળ.

ચટિકાશિરસ, ન. (ર:) પીપળી મુળ.

ચટુ, પુ. ન. (ટુ: ટુ.) પ્રીતીથી ઝુટું બોલવું.

ચળક, પુ. (ક:) ચણો. [સ

ચંડ, વિ. (ડ: ડા. ડં.) અત્યંત રીસ વાળું, ધ

ચંડા, સ્ત્રી. (ડા.) કીરમાણી અજમા.

ચંડાત, પુ. (ત:) કણેરીનું આડ.

ચંડિકા, સ્ત્રી. (કા.) પારવતી.

ચંડાતક, ન. (કં.) ચરણીઓ, ધાગરો.

ચંડાલ, પુ. (લ:) બ્રાહ્મણના સ્ત્રીને શુદ્ર પુરુષ
થએલો ડીકરો, હાર.

ચંડાલવલ્લકી, સ્ત્રી. (કી.) હારનો તંબોરો-સારંગ

ચંડાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

ચંડાંશુ, પુ. (શુ:) મુથું, સુરજ.

ચતુ: શાલ, ન. (લં.) ચોક.

ચતુર, વિ. (ર: રા. રં.) દક્ષ, ચતુર.

ચતુરંગ, પુ. (લ:) ગરમખાનું આડ.

ચતુરાનન, પુ. (ન:) બ્રહ્મદેવ.

ચતુરબ્દા, સ્ત્રી. (દા.) ચાર વરસની-નું-નો.

ચતુર્વાહ, વિ. (હ: હુ: હુ.) જેને ચારહાત છે તે.

न. (द्र.) धर्म, अर्थ, काम अने मोक्ष.
 पु. (जः) विष्णु. [लीने.
 पु. (मः) धर्म, अर्थ, काम अने मोक्ष म-
 न. (यं.) अवाडा, आर रस्ता अेक जगो-
 भलेछे ते. [जगो करीराप्पी होय ते.
 न. (रं.) अंगालुं, मोक्ष, यत्त करवा सार ने
 क्यारे क्यारे, न्यारे, केटलुंक.
 पु. (नः) सुप्पड, मैलागीरी.
 (द्र.) अंद्रमा, २. कपूर, ३. सौनुं, ४. पाण्डी, जण.
 पु. (कः) मोरना पीछापरे आंप्प नेवुं देप्पा-
 छे ते. [छे ते.
 वि. (रः रा. रं.) अंद्र नेवुं ने साक्ष-स्वच्छ
 स्त्री. (गा.) अेक अंद्रभागा नामनी नदी छे.
 स्त्री. (गी.) उपलो शप्पड ग्युवो.
 पु. (मा.) अंद्र.
 स्त्री. (ला.) अेपययी.
 स्त्री. (ल.) मज्जो, मेडी, धरनो भाल.
 पु. (रः) महदिव.
 पु. (सः) तरवार, २. अंद्रनुं.
 स्त्री. (का.) अंद्रनु.
 वि. (लः ला. लं.) जलदी, न (चवलं.) वीआर व-
 जलदीथी काम करनारो, २. पारो.
 स्त्री. (ला.) वीजली, २. पीपली, [हाथ.
 (रः) मेहोला करेसो हाथ, आगल अधेपो
 पु. (रः) नेनी पुछडी यमरी प्रमाणे होयछे
 भूग, न. (रं) यमरी.
 पु. (कः) कंयननुं आड. [लोडणी रोडली.
 न. (सः सा. सं.) यत्त करवानुं अेक वासनछे,
 स्त्री. (सी.) उपलो शप्पड ग्युवो.
 पु. (रः) लस्कर, झेज,
 पु. (रः) अेक जतनो हरणु छे.
 पु. (कः) आपो, आपानुं आड.
 (यः) जभाव, अंध ओदीने तेमांणी भाटी
 ने तटपंधीने अहारथी मज्जुती सार ना-
 होयछे ते.
 (रः) कासद. वि. (रः रा. रं.) जंगम इरीने
 होयछे ते.
 पु. न. (कः कं.) वैदनुं अेक शास्त्र

चरण, पु. (णः) पग.
 चरणायुध, पु. (भः) कुंडा.
 चरम, वि. (मः मा. मं.) छेसो-लुं-ली.
 चराचर, वि. (रः रा. रं.) अंध, २. जंगम.
 चरिणु, वि. (णुः णुः णु.) उपलो शप्पड ग्युवो.
 चरु, पु. (रुः) हवनमां नांप्पवानुं अनाज.
 चर्चरी, स्त्री. (री.) टाली झेडवी. [पलु परीक्षाकरवी ते.
 चर्चा, स्त्री. (चां.) शुप्पडणी उडी, २. प्रमाणथी कोडणी
 चर्पट, पु. (टः) आगल करेसो हाथ.
 चर्मकषा, स्त्री. (षा.) शीकेकाड नामनी वनस्पती छे.
 चर्मकार, पु. (रः) यस्मार.
 चर्मकीलरोग, पु. (गः) हरसनो रोग-भरज.
 चर्मनु, न. (मं.) हरणुनां आंप्पडां, २. ढाल.
 चर्मप्रमेदिका, स्त्री. (का.) आंप्पडा कापवानुं हथीआर.
 चर्मप्रसेवक, पु. (कः) धमणु.
 चर्मप्रसेविका, स्त्री. (का.) उपलो शप्पड ग्युवो.
 चर्मिन, पु. (मीं.) भूजवृक्ष, वि. (मीं. मिणी. मिं.) आं-
 पडा वापरनारो, २. ढाल वापरनारो.
 चर्या, स्त्री. (र्यां.) धर्म संधेधे तपनो गीक्षय करेवो,
 क्रीया करवी, २. जवुं, ३. आपावु, ४. याल.
 चर्वित, वि. (तः ता. तं.) आधेलुं, आवेलुं.
 चर्वितचर्वण, न. (णं.) आवेलुं पाछु याववुं, २. अ-
 कवार ओलिलुं वाक्य पाछु कामवगर भालवुं, वि.
 (णः णा. णं.) आवेला पदार्थने पाछा यावनारो.
 चल, वि. (लः ला. लं.) अंयल.
 चलदल, पु. (लः) पीपलनुं आड.
 चलन, वि. (नः ना. नं.) धुजरो, धुजनारो, धुजवुं.
 चलाचल, वि. (लः ला. लं.) अंयल.
 चलित, वि. (तः ता. तं.) जराधुजरो.
 चविक, पु. (कः)
 चविका, स्त्री. (का.)
 चवी, स्त्री. (वीं.)
 चव्य, न. (व्यं.)
 चव्या, स्त्री. (व्यां.) } अयक नामनी वनस्पती छे.
 चषक, पु. न. (कः कं.) दार पीवानुं वासन.
 चषाल, पु. (लः) यत्तना थांप्पलापर ने लाकडानी
 गोल तरा इरी होय छे ते.

ने अरापर व-

ચાંગેરી, સ્ત્રી. (રી.) અમ્બલોણીકા નામની વનસ્પતી છે.
 ચાટકૈર, પુ. (ર:) ચકલો, ચલો.
 ચાટુ, પુ. ન. (ટુ: ટુ.) પ્રીતીથી ભુંઝે બોલવું.
 ચાંગલ, પુ. (લ:) ચંગલ શબ્દ જુવો.
 ચાંગલેકા, સ્ત્રી. (કા.) અમ્બાર-ભારનો: તમેરો-સારંગી.
 ચાતક, પુ. (ક:) ચાતકપક્ષી. [આ ચાર વર્ણો.
 ચાનુવર્ણ્ય, ન. (ર્વ:) બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રી, વૈશ, અને શુદ્ર
 ચાંદ્રભાગા, સ્ત્રી. (ગા,) ચંદ્રભાગા નદી.
 ચાંદ્રભાગી, સ્ત્રી. (ગી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ચાપ, ન. પુ. (વં. પ:) તીરકમાન, કામડો, ધનુષ્ય.
 ચામર, ન. સ્ત્રી. (રં. રી.) ચમરી.
 ચામીકર, ન. (રં.) સોનું.
 ચાપેય, પુ. (ય:) અંપાનું ઝાડ, -કુલ. [ને તેનો પેહવાર.
 ચાર, પુ. (ર:) કાસદ, ૨. અંધન, ૩. અટકાવ થવાનું સાધન
 ચારટી, સ્ત્રી. (ટી.) એક જાતનું કમલ છે.
 ચારણ, પુ. (ળ:) કથા કરનારો, કથા કેહેનારો. [મહું.
 ચાર, વિ. (ર: ચી. ર.) ખુબ સુરત, સુંદર, રહીઆ-
 ચારુદર્શન, વિ. (ન: ના. નં.) જેનુ દર્શન સાડે તે.
 ચાંચિકય, ન. (ચં.) દીલને સુખડની પુટી.
 ચાર્મ, ન. (મં.) આંખડાનો જમાવ.
 ચાર્મણ, ન. (ળે.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ચાર્મણ, ન. (ળં.) ચલારનો જમાવ.
 ચાર્ગક, પુ. (ક:) મીથ્યાવાદ કરનાર, નાસ્તીક.
 ચાલન, ન. સ્ત્રી. (ને. નો) ચાળની.
 ચાષ, પુ. (ષ:) આસ નામનો એક પક્ષી છે.
 ચાસ, પુ. (સ:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ચાકેસક, પુ. (ક:) વૈધ, હકીમ.
 ચિકીર્ણ, સ્ત્રી. (ર્ણ.) કરવાની ઠમ્બા.
 ચિકુર, પુ. (ર:) માથામાની માખા. વિ. (ર: રા. રં.)
 વગરનીચારે જલદીથી કામ કરનારો.
 ચિક્ષ, વિ. (ળ: જા. જે.) લીડું, ભીનું, ચીકણું.
 ચિક્ષ, ન. (સં.) જવનો સોદ. પુ. (સ:) ચસમા વા-
 ૫૨વાનું એક જાતનું વાસણ છે.
 ચિન્ના, સ્ત્રી. (ના.) આંખલીનું ઝાડ.
 ચિના, સ્ત્રી. (ના.) ચેહ.
 ચિતે, સ્ત્રી. (તિ:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ચિત્, સ્ત્રી. (ત.) ખુબી, સોન.
 ચિત્, ન. (ચં.) મન, દીધ.

ચિત્તજ, વિ. (જ: જા. જં.) અંત:કરણ જાણનાર
 ચિત્તવિભ્રમ, પુ. (મ:) ઘેલાપણું, ઘેલાઈ, ગાંડા
 ચિત્તસમુન્નતિ, સ્ત્રી. (તિ:) ગર્વ, મગરૂરી, ગરૂરી
 ચિત્તાભોગ, પુ. (ગ:) દીલની ખુશીથીસે અતુર
 ચિત્તીકૃત, વિ. (ત: તા. તં.) મનમા જે ધારણું
 ચિત્તોદ્રેક, પુ. (ક:) ગર્વ, મગરૂરી, ગરૂરી.
 ચિત્યા, સ્ત્રી. (ત્યા.) ચીતા, ચેહ.
 ચિત્, વિ. (વ: જા. જં.) ચિત્, ચિત્ પ્રમાણે, ત
 ન. (લં) અબ્દુતરસ, આશ્ચર્ય, ભીતપર વીગેરે
 લાંચીત્રો. [રીનુટીલું ક
 ચિત્તક, પુ. (ક:) અંરંગાનુ ઝાડ, ન. (કં.) કપાલિ
 ચિત્તકર, પુ. (ર:) ચીતારો, રંગારો.
 ચિત્તકાય, પુ. (ય:) સંહી, સિંહ.
 ચિત્તકૃત, પુ. (ત્.) તમરનું ઝાડ.
 ચિત્તતંબુલા, સ્ત્રી. (લા.) વેખડ, વાવડીંગ.
 ચિત્તવર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) ડવલો, પીડવણ. [ખા
 ચિત્તપ્રિયકથ, વિ. (ય: થા. યં.) અભાષ્ય અને
 ચિત્તમાનુ, પુ. (નુ:) અખી, ૨. શુરજ, શુર્ય.
 ચિત્તશિલ્પિજ, પુ. (જ:) શ્રદ્ધેસ્પતી, યુર.
 ચિત્તશિલ્પિન, પુ. (ડી.) સાત રસીમાના દરેક, મ
 અત્રિ, અંગિરા, પુલસ્ત્ય, પુલહ, કંપુ,
 વસિષ્ઠ.
 ચિન્ના, સ્ત્રી. (ના.) કંવડળ, ગોડુધા નામની વન
 ચિન્ના, સ્ત્રી. (ના.) સ્મરણ, યાદ, ૨. વિચાર.
 ચિદાવચ્છક્રિયુક, વિ. (ક: જા. કં.) આત્મા
 અનાત્મા એનાપર જેની સક્રિ છે તે.
 ચિદાત્મક, ન. (કં.) હૃદયથી જે સાન તે.
 ચિદિટ, પુ. (ટ:) પવા, પોંહા.
 ચિદિટક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ચિદે, અ. લાંબી સુદત મુધો. [તેને વાર લગા
 ચિદેકેય, વિ. (ય: થા. યં.) થોડાવારમા જે કા
 ચિદંજીવિન, પુ. (વી.) કાગેડો. [રણેલ
 ચિદેરી, સ્ત્રી. (દી.) જરા જુવાન દશામા આવી
 ચિદેતન, વિ. (ન: ના. નં.) પ્રાચીન, પુરાતન,
 ચિદરાજા, અ. લાંબી સુદત મુધો.
 ચિદાવચ્છ, પુ. (વ: જા. વં.) અત્રિ, અંગિરા, પુલસ્ત્ય, પુલહ, કંપુ,
 વસિષ્ઠ.

મરુદ્ધિ, વિ. (હિઃ હિઃ હિઃ) ધણીવાર સુધી જ-
 િ બુદ્ધિ સ્થીર છે તે.
 િ, ઘ. ઉપલો શબ્દ જીવે. [રણેલી સ્ત્રી.
 િ, સ્ત્રી. (દી.) જરા જીવાન દશામા આવેલી પ-
 િ, પુ. (લ્લઃ) કરંજનું ઝાડ.
 િ, ઘ. લાંબી મુદત સુધી.
 િ, પુ. (મઃ) એક જાતનું માછલું છે.
 િ, પુ. (મિઃ) એક જાતનું માછલું છે.
 િ, પુ. (હઃ) ધાર, વિ. (હઃ હા. હં.) ચીપડો, જે
 આંખમા ચીપડા બહુનીકળે છે તે.
 િ, ન. (કં.) ઉપલા વોડના નીચલો ભાગ.
 િ, ન. (નં.) નીસાગી, નીશાન.
 િ, પુ. (નઃ) હરણમા એક જાત છે, ૨. ચીન દેસ, ૩.
 િ, ૪. એક જાતનું કપડું છે, ૫. કલધ. [સીથુ.
 િ, (રં.) કપડું, ચીથરં, ૨. છાલ, ૩. કુલનો હાર, ૪.
 િ, ન. (જં.) ચાલ, વર્તણુક.
 િ, સ્ત્રી. (સી.) મચ્છર. [શાક છે.
 િ, ન. (રં.) રૂપીના કપડાં, પુ. (રઃ) એક જાતનું
 પુ. (કઃ) કોકમ.
 િ, સ્ત્રી. (કા.) અમ્બલોણીકા નામની વનસ્પતિ છે.
 િ, વિ. (હઃ હા. હં.) ચીપડાવાલા આંખનો,
 િ પડાં.
 િ, સ્ત્રી. (હિઃ) ચુલો, ચુલો.
 િ, સ્ત્રી. (હી.) ઉપલો શબ્દ જીવે.
 િ, ન. (કં.) સ્થનનુ ટોક, ડીટડી, ધાઈનુ મોહો.
 િ, સ્ત્રી. (જ.) મારનો તોરો, ચોટલી.
 િ, પુ. (જિઃ) માથાના ધરેણા, મુથુટ. [તી છે.
 િ, સ્ત્રી. (જા.) ઉચ્ચટા મુળ, કુરડી નામની વનસ્પ-
 િ. (તઃ) આંગો.
 િ, પુ. (જિ.) ભુકો, ધુખ.
 િ, પુ. (લઃ) માથાપરના વલેલા નીમાળા.
 િ, સ્ત્રી. (જિઃ) ચુણીકા, ગધ.
 િ, સ્ત્રી. (જી.) ચુણીકા, ગધ.
 િ, સ્ત્રી. (કા.) હાથીના કાનનું મુળ. [નો પટ્ટો.
 િ, સ્ત્રી. (બ્યા.) હાથીનાં વચે આંધવાનો આંખડા-
 િ, વિ. (કઃ કી. કં.) દાસ, ચાકર.
 િ, વિ. (કઃ કી. કં.) દાસ, ચાકર.
 િ, સ્ત્રી. (કી.) હરડાનું ઝાડ.

ચેતન, પુ. (નઃ) પ્રાણી.
 ચેતના, સ્ત્રી. (ના.) બુદ્ધિ.
 ચેતસુ, ન. (તઃ) મન, દીલ, ચીત.
 ચેતુ, ઘ. પંદર દહાડા બાબદ. [ખરાખ.
 ચેલ, ન. (લં.) વચ્ચે, વિ. (લઃ લા. લં.) અધમ, પાપી,
 ચેલી, સ્ત્રી. (લી.) અધમા સ્ત્રી, નીચ સ્ત્રી.
 ચેલ, ન. (લં.) વચ્ચે, વિ. (લઃ લા. લં.) અધમ.
 ચેલી, સ્ત્રી. (લી.) અધમા સ્ત્રી, નીચ સ્ત્રી.
 ચૈત્ય, ન. (ત્યં.) યત કરવાની એક જગા.
 ચૈત્ય, પુ. (ત્યઃ) ધર સ્વરૂપ.
 ચૈત, પુ. (તઃ) ચૈતર મહીનો.
 ચૈત્રય, પુ. (યઃ) કુખેરનો બાગ-ખગીચો.
 ચોચ, ન. (ચં.) તજ, દાલચુગી.
 ચોદની, સ્ત્રી. (ની.) ધમાસો. [જાએ સવાલ.
 ચોઘ, ન. (ઘં.) અજાએની ભરેલો સવાલ, અ-
 ચોર, પુ. (રઃ) ચોર.
 ચોરિકા, સ્ત્રી. (કા.) ચોરી.
 ચોલ, પુ. (લઃ) કાંચળી, ચોળી.
 ચોલી, સ્ત્રી. (લી.) કાંચળી, ચોળી.
 ચૌર, પુ. (રઃ) ચોર.
 ચૌરિકા, સ્ત્રી. (કા.) ચોરી.
 ચૌર્ય, ન. (યં.) ચોરી.
 ચ્યાવિત, વિ. (તઃ તા. તં.) કાઠી મુકેલો, હાકી મુકેલો.
 ચ્યૂત, વિ. (તઃ તા. તં.) ગજેલું, ખડેલું, પડેલું, ખરી
 પડેલું.

છ

છગલક, પુ. (કઃ) ખકરો. [સ્પતિ છે.
 છગલા, સ્ત્રી. (લા.) વરધારા, છર્ણું નામની વન-
 છગલામી, સ્ત્રી. (મી.) ઉપલો શબ્દ જીવે.
 છગલાડી, સ્ત્રી. (ડી.) ઉપલો શબ્દ જીવે.
 છગલાની, સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જીવે.
 છલ, ન. (નં.) છત્રી.
 છલા, સ્ત્રી. (જા.) મધુરિકા, વરીયાળી, કોથમીર.
 છલાકી, સ્ત્રી. (કી.) મુંગસ વેલો.
 છદ, પુ. (દઃ) પાંદડાં, પાતરાં, ૨. પર, પીછાં.
 છદન, ન. (નં.) પાંદડાં, પાતરાં.
 છદાનુવચિન, વિ. (તીં. તિની. તિં.) આસા પ્રમાણે
 ચાલનારો.

ગિરિ, પુ. (રિઃ) પહાડ, ૨. ગલવું. [છે.
 ગિરિકર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણીઃ) વિપ્લવ ક્રાંતાનામની વનસ્પતી
 ગિરિકા, સ્ત્રી. (કાઃ) ઉંદરડી.
 ગિરિજ, ન. (જં.) અબ્ધક, શીલાજીવ.
 ગિરિજામલ, ન. (લં.) અબ્ધક.
 ગિરિમલ્લિકા, સ્ત્રી. (કા.) કુડાનુ આડ.
 ગિરિશ, પુ. (શઃ) મહદેવ.
 ગિરીશ, પુ. (શઃ) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 ગિર, સ્ત્રી. (ર્ગીઃ) સરસ્વતી.
 ગિલિત, વિ. (તઃ તા. તં.) ખાધેલ, ખાધેલું.
 ગીત, ન. (તં.) ગાયન, વિ. (તઃ તા. તં.) ગમ્યેલું.
 ગીર્ણ, વિ. (ર્ણઃ) ગાં. ગાં. ગાં. સ્તુતી કાધેલ.
 ગીર્ણ, સ્ત્રી. (ર્ણીઃ) ગળવું, ગળીજવું.
 ગીર્વાણ, પુ. (ર્ણઃ) દેવ.
 ગીર્ણ, પુ. (ર્ણઃ) મહાદેવ.
 ગીર્વાણ, પુ. (ર્ણઃ) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 ગીર્ણાવિ, પુ. (ર્ણીઃ) દેવનો ચુર, અહરસ્પતી.
 ગુમ્ગુલ, પુ. (લઃ) ગગલનુ આડ. [ડિ, કુંડો.
 ગુહ, પુ. (હઃ) અતરીસ લડીનો મોતીનો હાર, જ્યુ.
 ગુહક, પુ. (કઃ) કુલના ચુમકા.
 ગુહર્ષ, પુ. (ર્ષઃ) ચોવીસ લડીનો મોતીનો કુંડો.
 ગુંજા, સ્ત્રી. (જા.) મણોડી.
 ગુંઠિત, વિ. (તઃ તા. તં.) ધુળવળગેલું, લપટેલું.
 ગુહ, પુ. (હઃ) વર મરી ગયાપછી ખીજ માણસ થ-
 કી થએલો ડીકરો, ગોલ.
 ગુહપુષ્પ, પુ. (ષ્પઃ) મોવડાનુ આડ.
 ગુહફલ, પુ. (લઃ) અખોલનુ આડ.
 ગુહા, સ્ત્રી. (હા.) યુવર, ૨. ગરોલ.
 ગુહો, સ્ત્રી. (હી.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 ગુહચી, સ્ત્રી. (ચી.) ગરોળ.
 ગુહચી, સ્ત્રી. (ચી.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 ગુણ, પુ. (ર્ણઃ) રસોહામો, ૨. તીરકમાનની દોરી,
 ૩. માણસના ચોવીસ યુણ.
 ગુણકાંક, પુ. (કઃ) યુણાકારમા યુણવાનો ને અંક તે.
 ગુણમૃદુ, વિ. (મૃદુઃ મૃદુઃ મૃદુઃ) સારા યુણની ને ધૃષ્ટિ
 કરે છે તે.
 ગુણવ્યામાસ, પુ. (સઃ) જીવતું, જીવતર, જીવદગાની.
 ગુણવૈચિત્ર્ય, ન. (વ્યં.) યુણની અબ્ધએખી તે.

ગુણમુજ, વિ. (મુજઃ) યુણ લેનારો, ખીજની
 બેઠને ખુસી થનારો, ૨. યુણવાળો.
 ગુણવૃક્ષક, પુ. (કઃ) વહાણનો ડોલ, ૨. કૂવો.
 ગુણહીન, વિ. (નઃ ના. નં.) સુરખ, વિધાવગરનો.
 ગુણામ્નન, વિ. (ત્મા ત્મા ત્મા.) યુણવાન, યુણી,
 ૨. યુણવાળો.
 ગુણિત, વિ. (તઃ તા. તં.) યુણેલો, યુણાકાર કરે
 ગુણેશ, વિ. (શઃ શા. શાં.) યુણી, યુણવંત, પુ.
 એક પહાડ છે.
 મુષ્મેત, વિ. (તઃ તા. તં.) વીદવાન, હુસીઆર.
 ગુદ, ન. (વં.) ગાંડ.
 ગુંદ, પુ. (દઃ) એક જાતનુ ધાસ છે.
 ગુદા, સ્ત્રી. (દા.) નાગરમાથા, ૨. વાધેટીનું આ
 ગુદાદર, ન. (રં.) એક જાતનો પેટમાનો રોગ છે.
 ગુપ્ત, વિ. (તઃ તા. તં.) મોઢું, ૨. સંભાળેલું, રક્ષણ કરે
 ગુપ્તિ, સ્ત્રી. (પ્તિઃ) રક્ષણ, સંભાળવું, ૨. ભાવર,
 અંદીખાનો, પુરંગ
 ગુફિત, વિ. (તઃ તા. તં.) યુથેલું.
 ગુફ, પુ. (ફઃ) યુથવું, ૨. ખાજુબંદ.
 ગુંફિત, વિ. (તઃ તા. તં.) યુથવું.
 ગુસ્ણ, ન. (ર્ણઃ) ઉલોગ કરવો.
 ગુરુ, પુ. (રઃ) અહરસ્પતી, વેદશાસ્ત્ર શીખનારો.
 ગુરુત્તમ, પુ. (મઃ) સારો ચુર.
 ગુર્વર્થ, વિ. (ર્થઃ યાં. યં.) નેનો અર્થ મોટો તે.
 ગુર્વર્થગચ્છર, વિ. (ચઃ રા. રં.) નેનો અર્થ ગ-
 ખોલ-જોડો તે.
 ગુર્વીણી, સ્ત્રી. (ર્ણીઃ) ભારેવાસી સ્ત્રી.
 ગુલ્ક, પુ. (લ્કઃ) ધુટી, પગની ધુટી.
 ગુલ્મ, પુ. (લ્મઃ) લશકરનો ભાગ, ૨. હાથી,
 ગાડી, ૪. ઘોડા, ૫. આડી, ૬. કીલો, ૭
 દ્વેલો, ૮. રોગ, ૯. કવાઈત, ૧૦.
 (લ્મી) તંબુ ૧૧. આડી.
 ગુલ્મિની, સ્ત્રી. (ની.) ફેલાએલો વેલો.
 ગુલાક, પુ. (કઃ) સોપારીનુ આડ.
 ગુહ, પુ. (હઃ) કાર્તિકસમી.
 ગુહા, સ્ત્રી. (હા.) કોતર, ગોફા.
 ગુહાશય, પુ. (યઃ) ગોફામા એખેલો રહેનારો,
 મા રહેનારો.

ગ. (શં.) છાનુ, યમ, ૨. વિષય હંદ્રિય, ૩. હ-
આર, પુ. (શં.) કાછપો.
પુ. (ક:) યક્ષ, ૨. કુખેરનો દાસ.
ગર, પુ. (ર:) કુખેર.
ગ. (ર: ટા. ટં.) યમ, છાનુ.
પુ. (ન:) સાપ.
પ, પુ. (ષ:) ચાર પુરુષ, ખેપીયો, જસુદ, પે-
મખી, કાસદ. [છે તે.
વિ. (જિ: જિ: જિ:) જોનો પરાક્રમ યમ-છાનો
પુ. (યં. ધ:) યુ, વિશા.
ત. (ન:) યુ, વિશા.
ન. (નં.) ઉલોગ કરવો.
પુ. (ક:) સોપારીનુ ઝાડ.
પુ. (ન:) હસણ.
વિ. (ધુ: ધુ: ધુ:) લોભી, લાલચુ.
પુ. (ધ્ર:) ગીધાઠ, ગીધ.
સ્ત્રી. (સી.) જંગમુદરદ. કિંદ, પુ. (ટિ:) ડુંકર.
સ્ત્રી. (ટિ:) એકવાર વ્યાખેલી ગાય, ૨. ડુંકર
ન. (હં.) ધર, ૨. બધરી, ૩. નામ.
મા, સ્ત્રી. (મા.) ગીણોડી, ધણોડી.
વિકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
લિકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
ગો, પુ. (ગિ:) ધેરનો જજમાન.
ગી, વિ. (ગી. ધી: ગિ:) પ્રપંચવિષે-સંસારવિષે
ગી, પુ. (ગિ:) જીવિ ભમિષ્ઠ થઈ છે તે.
ગીયસ, પુ. (યાન:) ધેરનો થાંખલો. [ગયોતે.
ગી, વિ. (જ: જા. જં:) ધેરના કામથી જ અંધારી
ગી, વિ. (તા: તા: ત:) ધેરના કામમા રોકા-
ગી, આશક.
ગી, (ગ: લુ: લુ:) લેનારો, ગૃહણીશીલ.
ગી, ન. (નં.) ધરનો થાંખલો.
ગી, પુ. (મ:) ધેરઆગળ કરેલો આગબગીચો.
ગી, સ્ત્રી. (ગી.) ઉંખરો.
ગી, વિ. (હ: હા. હં.) જન્મેલો, દેહેધારણ કરેલો.
ગી, પુ. (ક:) ખુશીશાઈ ધેરમા પાંજરામા પાલે-
ગી, જનવર અગર પક્ષી, વિ. (ક: કા. કં.) આ-
ગી, સ્વાધીન.
ગી, પુ. (ક:) રમવાનો દોડો, ૨. ગાલ હેડલનો તકીયો.

ગેંદુક, પુ. (કા:) રમવાનો દોડો, ૨. ગાલહેડલનો તકીયો
ગેંદુક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
ગેહ, ન. (હં.) ધર.
ગૈરિક, ન. (કં.) સોનુ, ૨. ગેર.
ગૈરેય, ન. (યં.) શીલાજીવ.
ગો, પુ. (ગો:) બળદ, ગોદો, ૨. સ્વર્ગ, ૩. પરલોક,
૪. કીરણ, વજ્ર, સ્ત્રી. (ગો:) ગાય, ૫. બાણ, ૬.
વાચા, વાણી, ૭. દીશા, ૮. આંખ, ૯. ભુમી,
૧૦. જલ, પુ. (ગો:) ચંદ્ર, ૧૧. શુર્ય,
ગોકંઠક, પુ. (ક:) સરાટા નામનું ઝાડ. [ગોવ કેહેછે.
ગોકર્ણ, પુ. (ળં:) સાપ, ૨. એક મૃગની જાત છે જેને
ગોકર્ણી, સ્ત્રી. (ળી.) મુરવેલ નામની વનસ્પતી છે.
ગોકુલ, ન. (લં.) નાયનો જમાવ.
ગોમુરક, પુ. (ક:) સરાટાનું ઝાડ.
ગોચર, પુ. (ર:) વીપથ, ૨. હંદ્રિયને દેખાય તેવું.
ગોજિન્હા, સ્ત્રી. (જા.) ડવલી-પાથરી નામની વનસ્પતી.
ગોંડુવા, સ્ત્રી. (વા.) કવંડલ નામનું ફલ.
ગોંડ, પુ. (ડ:) ડુડી, ટોસા માણસની ડુડી.
ગોલ, ન. (લં.) વેસ, ફલ, ૨. નામ, ૩. ખોધ, ૪.
સાન, ૫. જંગલ, ૬. ખેતર, ૭. શરીર, ૮.
માર્ગ, પુ. (લ:) ૯. પહાડ.
ગોલમિદ, પુ. (દં.) હંદ્ર.
ગોના, સ્ત્રી. (જા.) પૃથ્વી, ૨. ગાયનો જમાવ.
ગોદ, પુ. (દ:) માથામાનો મગજ.
ગોદારણ, ન. (યં.) હલ.
ગોદુમ્બા, સ્ત્રી. (મ્બા.) કવંડળ નામનું ફળ, ચિસુડના-
મની વનસ્પતી છે.
ગોદુહ, પુ. (ધુક:) ગવળી.
ગોધન, ન. (નં.) ગાયોનુ ટોલું.
ગોધા, સ્ત્રી. (ધા.) મગર, ૨. તીરંદાજની ડાખીઆ-
જીએ જ આંખડાનો પક્ષો હેાય છે તે.
ગોધાવલી, સ્ત્રી. (લી.) હંસપાદિકા, લાલ લાભળુ તે.
ગોધિ, પુ. (ધિ:) કપાળ. [વરછે, મગર.
ગોધિકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનું પાણીમાનું જના-
ગોધિકાત્મજ પુ. (જ:) મગરનું અરુ.
ગોધૂમ, પુ. (મ:) ધઉ.
ગોનદ, ન. (દં.) કેવડી, જલસુતા, ભુદ્રખાયા.
ગોનસ, પુ. (સ:) કાનખજીરો, ૨. એક જાતનો સાપ છે.

ગોપ, પુ. (વ:) ધણા ગામનો અધીકારી, મહાલકરી,
૨. ગવળી, રાજા.

ગોપતિ, પુ. (તિ:) ગોદો.

ગોપરસ, પુ. (સ:) રક્ત્યામોળ.

ગોપા, સ્ત્રી. (પા:) ઉપલસરી, ઉપરસાળ.

ગોપાનસી, સ્ત્રી. (સી:) ધેરના છાપરાનું સામાન, વા-
સા, છળુ વીગેરે.

ગોપાયિક, વિ. (ત: તા. તં.) રક્ષીત, રાખેલો, સંભાળેલો.

ગોપાલ, પુ. (લ:) ગવલી, ગોપાલ.

ગોપી, સ્ત્રી. (પી:) ગવલણ, ગોવાલણ, ૨. ઉપલ-
સરી, ઉપરસાલ. [કેવડી, જલધુરતા.

ગોપુર, ન. (રં.) શહેરનો દરવાજો, દરવાજો, બાર, ૨.

ગોપુક, પુ. (ક:) દાસ, ભત્ર.

ગોમત્, વિ. (માન્. મતી. મત્.) ગાયનો ધણી.

ગોમત્, ન. પુ. (યં. ય:) ગાયનું છાણુ.

ગોમાયુ, પુ. (યુ:) સીયાળ.

ગોમિન, પુ. (મી.) ગાયનો માલક.

ગોરસ, પુ. (સ:) ઢાસ, દહીં, દુધ વીગેરે.

ગોરત્, ન. (તં.) ગાયનું છાણુ.

ગોલ, પુ. (લ:) ગોલપીડ.

ગોલક, પુ. (ક:) વરમરી ગયાપછી છીનાલો કચ્છા-
થી થએલો ડીકરો. [મન:શિલાતે.

ગોલા, સ્ત્રી. (લા.) નેપાળ દેસમા ઉત્પન્ન થએલી

ગોલીદ, પુ. (દ:) મોરવા નામની વનસ્પતી.

ગોલોમી, સ્ત્રી. (મી.) વેખંડ, અક્કલકરો, સફેદદેરો,
જરામાસીનો વેલો.

ગોવંદીની, સ્ત્રી. (ની.) વાધેટીનું આડ. [હરપતી.

ગોવંદ, પુ. (વ:) વિષ્ણુ, કૃષ્ણ, ૨. ગોપાળ, ૩. શ્રુ-

ગોવિષ્, સ્ત્રી. (ઠ) ગાયનું છાણુ.

ગોશીર્ષ, ન. (ર્ષ.) એક જાતનું સુખડ છેજે ને કમલ
જેવો વાસ આવેછે.

ગોષ્ઠ, ન., (ષં.) ગોઠો.

ગોષ્ઠી, સ્ત્રી. (ષી.) સભા. [ગાયનું પગણું.

ગોષ્ઠવ, વિ. (દ: દા. દં.) ગાયએ સેવેલો દેશ, ન (દં)

ગોસંલ્ય, પુ. (લ્ય:) ગોવાળ.

ગોસ, પુ. (સ:) ગંધરસ, ૨. રક્ત્યામોળ.

ગોસર્ગ, પુ. (ર્ગ:) પ્રાત:કાળ, સવાર.

ગોસ્તન- પ. (ન:) ચાર લડીનો મોલીનો કુંડો.

ગોસ્તના, સ્ત્રી. (ના.) દરાખનો વેલો.

ગોસ્તની, સ્ત્રી. (ની.) દરાખનો વેલો.

ગોસ્થાનક, ન. (કં.) ગોઠો. [કવીતાની એકરી

ગોડી, સ્ત્રી. (ડી.) જમા ધણા સમાસ હોયછે

ગોતમ, પુ. (મ:) એક યુધનું નામ છે, ગોતમર

ગોધાર, પુ. (ર:) મગરનું બચ્ચુ.

ગોધિય, પુ. (ય:) મગરનું બચ્ચું.

ગોધેર, પુ. (ર:) મગરનું બચ્ચું.

ગૌર, વિ. (ર: રા. રં.) સફેદ રંગનું, ધોળું, ૨. પ

રંગનું, પીળું, ૩. અરણ, ૪. રાત્ર, પુ. ચંદ્ર

કુલનો કેસર.

ગૌરવ, ન. (વં.) આખર, માન, પ્રતીષ્ઠા, નામ, ૪

ગૌરી, સ્ત્રી. (રી.) જે સ્ત્રીને અડકાવ આપવો નથ

આઠ વરસની ડીકરી, પારવતી. [તે જ

ગૌદીન, વિ. (ન: ના. નં.) આગલ જહાં ગાઈ

મથિત, વિ. (ત: તા. તં.) યુથેલું.

ગ્રંથ, પુ. (ય:) નીબંધ, ૨. શાસ્ત્ર, ૩. દ્રવ્ય, પૈર

ગ્રંથિ, પુ. (થિ:) બાંધુ, બર વીગેરેની ગાંઠ.

ગ્રંથિક, ન. (કં.) પીપળીનું મુળીયું.

ગ્રંથિત, વિ. (ત: તા. તં.) પીપળીનું મુળીયું.

ગ્રંથિવર્ણ, ન. (ર્ણ.) ગંથીવન ભોટારા, કેહેછે તે.

ગ્રંથિલ, પુ. (લ:) વેહેકુલીનું આડ. ૨. કારવનું

ગ્રંથિવિસર્વ, પુ. (ર્વ:) ઇસુપનામનો રોગ-દરદ છે.

ગ્રસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા. સ્તં.) જે વાક્યમા વળુંનો અ

પદનો સંપૂર્ણ ઉચ્ચાર થતોનથી તે, ૨. આ

ગ્રહ, પુ. (હ:) ચંદ્ર, સુરજનું ધરણ, ૨. લેવું,

કચ્છલ કરવું, ૪. સુરજ ચંદ્ર, મંગળ, બુધ,

શુક્ર, શની, રાહુ, કેવુ આ નવગ્રહ છે,

નીરબંધ, ૬. લઠાઈની કોશીશ કરવી.

ગ્રહણીજ્ઞ, સ્ત્રી. (જ્ઞ:) સંગ્રહણી નામનું દરદ.

ગ્રહવતિ, પુ. (તિ:) સુર્ય, સુરજ.

ગ્રહવ, ન. (વં) ગ્રહપણું, સુરજ વીગેરેની રિ

ગ્રહીત્, વિ. (તા. લી. તૃ.) લેનારો.

ગ્રામ, પુ. (મ:) ગામ, ૨. ગાવામાનો એક સ્વર

ગ્રામણી, પુ. (ળી:) હજમ, વિ. (ળી: ણી: ણિ.) અશ

અ, ગામનો ધણી, ગામવાળો, ગ્રામાધીપત

ગ્રામતક્ષ, પુ. (ક્ષ:) ગામનો સુતાર.

ગ્રામતા, સ્ત્રી. (તા.) ગામનો જમાવ.

પુ. (હ:) કુત્રો.
 ન. વિ. (ન: ના. નં.) ગામના સ્વાધીન.
 પુ. (ત:) ગામના પાસનો દેશ તે.
 ર. પુ. (ર:) ગામમાનું ભુંડ-કુકર.
 ન. (રં.) ખીજીગામ, ર. આપના ગામથી
 ગામ જવું.
 સ્ત્રી. (ળા.) ગળી.
 મ. (મ્ય: મ્યા. મ્યં.) પોચું ખેલવું.
 પુ. (મં:) મૈથુન, સંગકરવો.
 પુ. (મં:) કેવળ ગામડીયા જેવી ચાલ.
 વિ. (દ્વિ: દ્વિ: દ્વિ.) કેવળ ગામડીયા જેવી
 થી શ્રદ્ધિ તે, ગામડીયો, ગામડામાનો, અ-
 ધી, ખેડુક.
 રમ, પુ. (મ:) વિષયની ઇચ્છા જેનીગઈ તે.
 પુ. (વા.) પહાડ, પર્વત, ર. પાષાણ, પથ્થર,
 મેધ, વરસાદ.
 (સ:) કોળીઆ.
 (હ:) મગર, ર. લેવું.
 પુ. (હી.) કોઠનું ઢાડ.
 તી. (જા.) માન, ગરદન.
 સ્ત્રી. (રા.) ગરદનની નસ-નેસ.
 (પ્મ:) ગ્રીષ્મ રેતુ-રત.
 (વ: વા. વં.) ગરદન સંબંધે-લગતું.
 (ય: યા. યં.) ગરદન સંબંધે-લગતું.
 ન. (કં.) કોઠમા પહેરવાના ધરેણા.
 (સ્ત: સ્તા. સ્તં.) આધિહું.
 (હ:) મૂંડત, ર. સોગન.
 (ન: ના. નં.) રોગ થયાથી ઉદાસ થએલ.
 (સ્તુ: સ્તુ. સ્તુ.) રોગ થયાથી ઉદાસ થએલ.
 (સ્ત્રી:) મંદ.

ઘ.

(દ:) કળસીયો, લોટા, ધાગેર.
 (દા.) લઢાઈને વખતે હાથોનો મીલાફ.
 (દી.) કલસીયો, ધાગેર વીગેર.
 પુ. (ક:) ધડીઆળ વગાડનારો, ધડીઆળી.
 ન. (કં.) કુવામાથી પાણી કહાડવાનો સંચો,
 [ધાટ તે.
 (દ:) ગંગા વીગેરે નદીવેળા કીનારે આધિલા

ઘંટાપથ, પુ. (થ:) રાજમાર્ગ, રાજનો રસ્તો.
 ઘંટાપાટલિ, પુ. (લિ:) મોસ્વાનું ઢાડ. [રા, ધુગરી.
 ઘંટારવા, સ્ત્રી. (વા.) સન, તાગ, નહાનો તાગ, ર. ધુગ-
 ઘન, વિ. (ન: ના. નં.) કકણ, પુ. (ન:) મેધ, વરસાદ,
 ન. (દં.) ઢાંઢ, ધાંટ, ટાળ, ર. મધ્યમ નૃત્ય. પુ. (ન:)
 લોહાડાનું મુગદળ.
 ઘનચ્છદ, વિ. (દ: દા. દં.) વાદળાથી-મેહેથી ઢંકાએલો.
 ઘનરસ, પુ. (સ:) પાણી, જળ.
 ઘનસાર, પુ. (ર:) કપુર. [કરનારો મદો-મત્ત હાથી.
 ઘનામ્મ, પુ. (ન:) ધંદ્ર, ર. વરસનારો વરસાદ, ૩. નાથ
 ઘનરૂચ, વિ. (રુક.) મેહેલેવો જેનો રંગ તે, મેધશામ.
 ઘર્ષરિત, ન. (તં.) ગગડવું, ગડગડવું.
 ઘર્મ, પુ. (મં:) પરસીનો, વિ. (મં: માં. મં.) ગરમ.
 ઘર્મતપ્ત, વિ. (ત્ત: ત્તા. તં.) જેને બણોધામ-પરસીને
 આબોધે તે. [ધર, ખવીસ.
 ઘસ્મર, વિ. (ર: રા. રં.) અક્ષરાંતીયો, એલી, ખાઉ-
 ઘલ, પુ. (સ:) દહાડો. [નો સાંધો, ગરદન.
 ઘાટ, સ્ત્રી. (દા.) ગરદન અને માથું એના પછવાડ-
 ઘાટિક, પુ. (ક:) સ્તુતી કરવાનો એક પાઠ છે તે.
 ઘાત, પુ. (ત:) કતલ કરવી, મારવું.
 ઘાતકૃષ્, ન. (ક્રં.) એક જાતનો યુવરોગ છે.
 ઘૃણચ્છર્દિ, સ્ત્રી. (ર્દિ:) કોઈએક પ્રાણીને કોઈ મારવું
 હોય તે જોઈને કમકમાટ ઉપજાવે તેથી ઉલટી
 થાએ છે તે.
 ઘાતુક, વિ. (ક: કા. કં.) કૂર, જેનો હીંસા કરવાનો
 ધરમ છે તે, પરદ્રોહી, હીંસાશીલ.
 ઘાસ, પુ. (સ:) ગાય, ભેંસ વીગેરેને ખાવાનું ધાસ.
 ઘુટિકા, સ્ત્રી. (ક:) પગની પોટરી, પગનું ટેકું.
 ઘુગ, પુ. (ળ:) એક જાતનો કીડો છે, જે લાકડાને
 કોતરીને કાણા પાડે છે.
 ઘુસૂળ, ન. (નં.) કેસર.
 ઘૂક, પુ. (કં:) ધુવડ.
 ઘૂર્ણિત, વિ. (ત: તા. તં.) જે જીંધમાં ધેરાઈ રહ્યો છે તે.
 ઘૃણા, સ્ત્રી. (ળા.) કર્ણપારસ, દયા, ર. નિંદા.
 ઘૃણિ, પુ. (ળિ:) કીરણ.
 ઘૃત, ન. (તં.) ધી, ર. પાણી, જળ.
 ઘૃષ્ટવ્રણ, પુ. (ળ:) એક જાતનો નાસુરનો રોગ છે,

ઘટ્ટિ, સ્ત્રી. (ઘિ:) ડુકરકંદ, પુ. (ઘિ:) ડુકર, ભુંડ.
 ઘોટ, પુ. (ઘ:) ઘોડો.
 ઘોટક, પુ. (ક:) ઘોડો.
 ઘોળા, સ્ત્રી. (ળા:) નાક.
 ઘોળિન્, પુ. (ળી:) ડુકર, ભુંડ.
 ઘોંટા, સ્ત્રી. (ઘા:) ભોર, ર. સોપારીનું આડ. [ભયંકર.
 ઘોર, પુ. (ર:) ભયાનક રસ, ખીક ભરેલું, વિ. (ર:રા.રં.)
 ઘોષ, પુ. (ષ:) ગોવાળનું ધર, અગર તેનું ગામ.
 ઘોષક, પુ. (ક:) ગલકાં, તુરીયાં.
 ઘોષળા, સ્ત્રી. (ળા:) ઊંચા અવાજનો સ્વર કાઢવો.
 ઘાળ, ન. (ળં:) નાક, વિ. (ળ: ળા. ળં:) જેનો નાકથી
 વાસ લીધો તે, વાશ લીધેલ.
 ઘાળતર્પણ, વિ. (ળ: ળા. ળં:) સુગંધિ, પુ. (ળ:) સુગંધ.
 ઘાત, વિ. (ત: તા. તં:) જેનો નાકથી વાસ લીધો તે,
 વાસ લીધેલ.

ઙ.

ઙ, પુ. (ઙ:) અઙ્ગલનો પદાર્થ, ઇચ્છા, કામવાસનાં,
 વિષયઇચ્છા.
 ઙુ, (ઙુ:) ઢલે. અવાજ કરવો, વગાડવું.

ચ.

ચ, પુ. (ચ:) શીવ, ર. અંદર ૩. ચોર. ૪કાછખો.
 ચ, ઘ. હેતુ, નિશ્ચય એવ્યથે.
 ચકાસ, વિ. (લ:) ચકાસિત. પ્રકાશવું. ચકચકવું.
 ચકાસિત, વિ. (ત: તા. તં:) રોશની કરેલું. [ચકારો.
 ચકિત, વિ. (ત: તા. તં:) ખીક ભરેલું, ખીલીકણ, હિ-
 ચકિતહૃદય, વિ. (ય: યા. યં:) જેનું અંત:કરણ ચક્ષ-
 થકચકું છે તે. [તેને ચાંદનુ શાર લાગે છે.
 ચકોર, પુ. (ર:) ચકોર કરીને એક જાતનો પક્ષી છે
 ચકોરક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 ચક્ર, ન. (કં:) પાણીનો ભમરો, ર. રાજ્ય, ૩. લશ્ચક્ર,
 ૪. ગાડીનું પૈડું, પુ. (ક:) ૫. ચક્રવાક નામનો પક્ષી,
 ૬. ડુંભારનું ચાક, ૭. દંભ, ૮. કપટ.
 ચક્રકારક, ન. (કં:) એક જાતનો સુગંધ છે.
 ચક્રપાણિ, પુ. (ણિ:) વિષજી.
 ચક્રમર્દક, પુ. (ક:) ટાકવો નામની વનસ્પતી છે. [તી છે.
 ચક્રલા, સ્ત્રી. (લા:) ઉચ્ચટામૂળ, કુરડી નામની વનસ્પ-
 ચક્રવર્તિન્, પુ. (તીં:) સેહેનશાહા.

ચક્રવર્તિની, સ્ત્રી. (તીં:) ચાકવતની બાજુ કે છે તે
 ચક્રવાક, પુ. (ક:) ચક્રવાક નામનો પક્ષી, ચક્રવ-
 ચક્રવાહ, પુ. (હ:) એક પહાડનું નામ છે
 ચક્રવાલ, પુ. (લ:) ઉપલો શબ્દ જીવો, ર. ન. (લં:) મં-
 ચક્રાંગ, પુ. (ગ:) હંસપક્ષી.
 ચક્રાંગી, સ્ત્રી. (ગી:) કેદાર વૃક્ષ.
 ચક્રિન્, પુ. (ક્રી:) સાપ.
 ચક્રીવત્, પુ. (વાન્:) ગધેડો.
 ચક્ષુશ્રવસ્, પુ. (વા:) સાપ. [આંખમાં આંખ
 ચક્ષુષ્યા, સ્ત્રી. (ષ્યા:) એક જાતનો સુરભો
 ચક્ષુષ્મત્, વિ. (ષ્માન્. ષ્મતી. ષ્મત્.) જેની આં-
 સારી છે તે, દેખાય એવું.
 ચક્ષુસ્, ન. (ક્ષુ:) આંખ.
 ચંચલ, વિ. (લ: લા. લં:) ચંચળ.
 ચંચલા, સ્ત્રી. (લા:) વીજળી.
 ચંચુ, પુ. (ચુ:) એરડાનું આડ, ર. પક્ષીની ચાંચ, ચ-
 ચટક, પુ. (ક:) ચકલી, ચલી. [ખી-
 ચટકા, સ્ત્રી. (કા:) ચકલી, ચલી, ર. પીપલીમુળ, પ-
 ચટકાશિરસ્, ન. (ર:) પીપળી મુળ.
 ચટિકાશિરસ્, ન. (ર:) પીપળી મુળ.
 ચટુ, પુ. ન. (ટુ: ટુ:) પ્રીતીથી ઝુકું થોલવું.
 ચળક, પુ. (ક:) ચણો. [સા-
 ચંડ, વિ. (હ: હા. હં:) અત્યંત રીસ વાળું, ધણુ
 ચંડા, સ્ત્રી. (હા:) કીરમાણી અજમા.
 ચંડાત, પુ. (ત:) કણેરીનું આડ.
 ચંડિકા, સ્ત્રી. (કા:) પારવતી.
 ચંડાંતક, ન. (કં:) ચરણીઓ, ધાગરો.
 ચંડાલ, પુ. (લ:) બ્રાહ્મણના સ્ત્રીને શુદ્ર પુરુષ
 થએલો ડીકરો, હાર.
 ચંડાલવલ્લ્લી, સ્ત્રી. (લી:) હારનો તંભોરો-સારંગી.
 ચંડાલિકા, સ્ત્રી. (કા:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 ચંડાંશુ, પુ. (શુ:) મુયે, સુરજ.
 ચતુ: શાલ, ન. (લં:) ચોક.
 ચતુર, વિ. (ર: રા. રં:) દક્ષ, ચતુર.
 ચતુરંગલ, પુ. (લ:) ગરમખાનું આડ.
 ચતુરાનન, પુ. (ન:) બ્રહ્મદેવ.
 ચતુરબ્દા, સ્ત્રી. (દા:) ચાર વરસની-નું-નો.
 ચતુર્વાહુ, વિ. (હુ: હુ: હુ:) જેને ચાર હાથ છે તે.

ન. (દ્ર.) ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ.
 પુ. (જઃ) વિષયુ. [લીને.
 પુ. (મઃ) ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ મ-
 ન. (થં.) ચવાડો, ચાર રસ્તા એક જગો-
 મણે છે તે. [જગો કરીરાખી હોય તે.
 પ. (રં.) અંગાણું, ચોક, યત્ન કરવા સાર જે
 ક્યારે ક્યારે, જ્યારે, કેટલુંક.
 પુ. (નઃ) સુખડ, મૈલાગીરી.
 (દ્રઃ) ચંદ્રમા, ૨. કપુર, ૩. સોનું, ૪. પાણી, જળ.
 પુ. (કઃ) મોરના પીછાપર આંખ જેવું દેખા-
 છે તે. [છે તે.
 વિ. (રઃ રા. રં.) ચંદ્ર જેવું જે સાફ-સ્વચ્છ
 સ્ત્રી. (ગા.) એક ચંદ્રમાળા નામની નદી છે.
 સ્ત્રી. (ગી.) ઉપલો શબ્દ જીવે.
 પુ. (મા.) ચંદ્ર.
 સ્ત્રી. (લા.) એળચી.
 સ્ત્રી. (લા.) મળલો, મેડી, ધરનો માલ.
 પુ. (રઃ) મહાદેવ.
 પુ. (સઃ) તરવાર, ૨. ચંદનું.
 સ્ત્રી. (કા.) ચંદનું.
 પ. (લઃ લા. લં.) જલદી, ન (ચલં.) વીચાર વ-
 જલદીથી કામ કરનારો, ૨. પારો.
 સ્ત્રી. (લા.) વીજલી, ૨. પીપલી, [હાય.
 પ. (ટઃ) પેહોણો કરેલો હાય, આગલ કાંધેલો
 પુ. (રઃ) જેની પુછડી ચમરી પ્રમાણે હોય છે
 મૃગ, ન. (રં) ચમરી.
 પુ. (કઃ) કંચનનું ઝાડ. [લોહની શેટલી.
 ન. (સઃ સા. સં.) યત્ન કરવાનું એક વાસન છે,
 સ્ત્રી. (સી.) ઉપલો શબ્દ જીવે.
 પ. (મૂઃ) લસ્કર, ફોજ,
 પ. (રઃ) એક જાતનો હરણ છે.
 પુ. (કઃ) ચાપો, ચાપાનું ઝાડ.
 (યઃ) જમાવ, ખર્ચ ખોદીને તેમાંની માટી
 ને તટખંધીને બહારથી મળજીતી સાર ના-
 હોય છે તે.
 (રઃ) કાસદ. વિ. (રઃ રા. રં.) જંગમ કરીને
 હોય છે તે.
 પુ. ન. (કઃ કં.) વૈદનું એક શસ્ત્ર છે.

ચરણ, પુ. (ળઃ) પગ.
 ચરણાનુષ, પુ. (ધઃ) કુકડા.
 ચરમ, વિ. (મઃ મા. મં.) છેલ્લો-લું-લી.
 ચરાચર, વિ. (રઃ રા. રં.) ખર્ચ, ૨. જંગમ.
 ચરિણુ, વિ. (જ્ઞુઃ જ્ઞુઃ જ્ઞુ.) ઉપલો શબ્દ જીવે.
 ચર, પુ. (રઃ) હવનમાં નાખવાનું અનાજ.
 ચર્ચરી, સ્ત્રી. (રો.) ટાલી ફેડવી. [પણ પરીક્ષા કરવી તે.
 ચર્ચા, સ્ત્રી. (ચાં.) શુભડની ઉડી, ૨. પ્રમાણથી કોઈની
 ચર્પટ, પુ. (ટઃ) આગળ કરેલો હાય.
 ચર્મકષા, સ્ત્રી. (ખા.) શીકેકાઠ નામની વનસ્પતી છે.
 ચર્મકાર, પુ. (રઃ) ચઢ્યાર.
 ચર્મકીલરોગ, પુ. (ગઃ) હરસેનો રોગ-મરજ.
 ચર્મન, ન. (મં.) હરણનાં ચાંચડાં, ૨. ઢાલ.
 ચર્મપ્રસેવિકા, સ્ત્રી. (કા.) ચાંચડા કાપવાનું હથિયાર.
 ચર્મપ્રસેવક, પુ. (કઃ) ધમણ.
 ચર્મપ્રસેવિકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જીવે.
 ચર્મિન, પુ. (મીં.) ભૂજવૃક્ષ, વિ. (મીં. મિંની. મિં.) ચાં-
 ખડા વાપરનારો, ૨. ઢાલ વાપરનારો.
 ચર્ચા, સ્ત્રી. (ર્ચાં) ધર્મ સંબંધે તપનો નીશ્ચય કરવો,
 ક્રીયા કરવી, ૨. જવું, ૩. ખાવું, ૪. ચાલ.
 ચર્વિત, વિ. (તઃ તા. તં.) ખાધેલું, ચાવેલું.
 ચર્વિતચર્વણ, ન. (ર્ણં.) ચાવેલું પાછું ચાવવું, ૨. એ-
 કવાર ખેલેલું વાક્ય પાછું કામવગર ખોલવું, વિ.
 (ળઃ જા. જં.) ચાવેલા પદાર્થને પાછા ચાવનારો.
 ચલ, વિ. (લઃ લા. લં.) ચંચલ.
 ચલદલ, પુ. (લઃ) પીપલનું ઝાડ.
 ચલન, વિ. (નઃ ના. નં.) ધુજરો, ધુજનારો, ધુજવું.
 ચલાચલ, વિ. (લઃ લા. લં.) ચંચલ.
 ચલિત, વિ. (તઃ તા. તં.) જરાધુજરો.
 ચવિક, પુ. (કઃ)
 ચવિકા, સ્ત્રી. (કા.)
 ચવી, સ્ત્રી. (વી.)
 ચવ્ય, ન. (વ્યં.)
 ચવ્યા, સ્ત્રી. (વ્યા.) } ચવક નામની વનસ્પતી છે.
 ચવક, પુ. ન. (કઃ કં.) દારૂ પીવાનું વાસન.
 ચણલ, પુ. (લઃ) યત્નના થાંખલાપર જે લાકડાની
 ગોલ તરફા કરી હોય છે તે.
 ચા

ચાંગેરી, સ્ત્રી. (રી.) અમ્બલોણીકા નામની વનસ્પતી છે.
 ચાટકૈર, પુ. (ર:) ચકલો, ચલ્લો.
 ચાટુ, પુ. ન. (ટુ: ટુ.) પ્રીતીથી ભૂંડું બોલવું.
 ચાંડાલ, પુ. (લ:) ચંડાલ શબ્દ જુવો.
 ચાંડાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) અમ્માર-હારનો તંબોરો-સારંગી.
 ચાતક, પુ. (ક:) ચાતકપક્ષી. [આ ચાર વર્ણ.
 ચાતુર્વર્ણ્ય, ન. (વર્ણ.) શ્રાવણ, કૃત્રી, વૈશ, અને શુક્ર
 ચાંદ્રમાગા, સ્ત્રી. (ગા.) ચંદ્રમાગા નદી.
 ચાંદ્રમાગી, સ્ત્રી. (ગી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ચાપ, ન. પુ. (વં. વ:) તીરકમાન, કામડો, ધનુષ્ય.
 ચામર, ન. સ્ત્રી. (રં. રી.) અમરી.
 ચામીકર, ન. (રં.) સોનું.
 ચાપિય, પુ. (ય:) ચંપાનું ઝાડ, -કુલ. [ને તેનો વેહવાર.
 ચાર, પુ. (ર:) કાસદ, ૨. અંધન, ૩. અટકાવ થવાનું સાધન
 ચારટી, સ્ત્રી. (ટી.) એક જાતનું કમલ છે.
 ચારણ, પુ. (ળ:) કથા કરનારો, કથા કેહેનારો. [મહું.
 ચારુ, વિ. (ર: વી. ર.) ખુબ સુરત, સુંદર, રલીઆ-
 ચારુદર્શન, વિ. (ન: ના. નં.) જેનું દર્શન સારૂ તે.
 ચાર્ચિક્ય, ન. (વ્યં.) દીલને સુખડની પુટી.
 ચાર્મ, ન. (મં.) આંમડાનો જમાવ.
 ચાર્મણ, ન. (ળં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ચાર્મેળ, ન. (ળં.) ચહારનો જમાવ.
 ચાર્વાક, પુ. (ક:) મીથ્યાવાદ કરનાર, નાસ્તીક.
 ચાલન, ન. સ્ત્રી. (નં. નાં) ચાળની.
 ચાષ, પુ. (ષ:) ચાસ નામનો એક પક્ષી છે.
 ચાસ, પુ. (સ:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ચાક્રિત્સક, પુ. (ક:) વૈદ્ય, હકીમ.
 ચિકીર્ષા, સ્ત્રી. (ર્ષા.) કરવાની ઇચ્છા.
 ચિકુર, પુ. (ર:) માથામાગી માલા, વિ. (ર: રા. રં.)
 વગરચીચારે જલદીથી કામ કરનારો.
 ચિક્ષણ, વિ. (ળ: ણા. ળં.) લીધું, ભીનું, ચીકણું.
 ચિક્ષસ, ન. (સં.) જવનો લોટ, પુ. (સ:) યસમ્મા વા-
 પરવાનું એક જાતનું વાસણ છે.
 ચિંચા, સ્ત્રી. (ચા.) આંખલીનું ઝાડ.
 ચિતા, સ્ત્રી. (તા.) ચેહ.
 ચિતિ, સ્ત્રી. (તિ:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ચિત્, સ્ત્રી. (ત.) બુદ્ધિ, સ્માન.
 ચિન્ન ન. (તં.) મન, દીલ.

ચિત્તજ, વિ. (જ: જ્ઞા. જ્ઞં.) અંત:કરણ બાહ્યનારો
 ચિત્તવિભ્રમ, પુ. (મ:) ઘેલાપણું, ઘેલાઈ, ગાંડાઈ
 ચિત્તસમુજ્જતિ, સ્ત્રી. (તિ:) ગર્વ, મગરૂરી, ગરૂરી.
 ચિત્તાભોગ, પુ. (ગ:) દીલની ખુશીનીસે અપુર
 ચિત્તીકૃત, વિ. (ત: તા. તં.) મનમા જે ધારણું તે
 ચિત્તોદ્રેક, પુ. (ક:) ગર્વ, મગરૂરી, ગરૂરી.
 ચિત્યા, સ્ત્રી. (ત્યા.) ચીતા, ચેહ.
 ચિત્ત, વિ. (ત: તા. તં.) ચિત્ર, ચિત્ર પ્રમાણે, ત
 ન. (તં) અબુદતરસ, આઅર્થ, ભીતપર વીગેરે
 લાંચીતો. [ચિત્તીકૃત કર
 ચિત્તક, પુ. (ક:) અપેરંડાનું ઝાડ, ન. (કં.) કપાસે
 ચિત્તકર, પુ. (ર:) ચીતારો, રંગારો.
 ચિત્તકાય, પુ. (ય:) સંહી, સિંહ.
 ચિત્તકૃત, પુ. (ત.) તમરનું ઝાડ.
 ચિત્તતંડુલા, સ્ત્રી. (લા.) વેખંડ, વાવડીંગ.
 ચિત્તવર્ણ, સ્ત્રી. (ર્ણ.) ડવલો, પીઠવણ. [ખાલ
 ચિત્તપ્રિયકથ, વિ. (ય: યા. યં.) અમ્બઅમ્બ અને
 ચિત્તમાનુ, પુ. (નુ:) અમી, ૨. શુરજ, શુર્ય.
 ચિત્તશિખંડિજ, પુ. (જ:) પ્રહરસપતી, યુર.
 ચિત્તશિખંડિન્, પુ. (ડી.) સાત રસીમાના દરેક, મ
 અત્રિ, અંગિરા, પુલસ્ત્ય, પુલહ, કટુ,
 વસિષ્ઠ.
 ચિત્તા, સ્ત્રી. (તા.) કંવડળ, ગોડુધા નામની વન
 ચિંતા, સ્ત્રી. (તા.) રમરણ, યાદ, ૨. વિચાર.
 ચિદાર્ચચ્છક્રિયુક, વિ. (ક: કા. કં.) આત્મા
 અનાત્મા એનાપર જેની સક્રિય છે તે.
 ચિદાત્મક, ન. (કં.) હંદ્રિયથી જે સ્માન તે.
 ચિષિટ, પુ. (ટ:) પવા, પોહા.
 ચિષિટક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ચિરં, અ. લાંબી મુદત સુધી. [તેને વાર લગા
 ચિરક્રિય, વિ. (ય: યા. યં.) થોડાવારમા જે કામ
 ચિરંજીવિન્, પુ. (વી.) કાગેડો. [રણેલી
 ચિરંદી, સ્ત્રી. (દી.) જરા જુવાન દર્શામા આવે
 ચિરંતન, વિ. (ન: ના. નં.) પ્રાચીન, પુરાતન,
 ચિરરાત્નાય, અ. લાંબી મુદત સુધી.
 ચિરવિલ્વ, પુ. (લ્વ:) કરંજનું ઝાડ.
 ચિરપ્રસૂતા, સ્ત્રી. (તા.) બણા વરસે જણેલી.
 ચિરસ્ય, અ. લાંબી મુદતસુધી.

ચિદ્રિ, વિ. (દ્વિઃ દ્વિઃ દ્વિઃ) ધણીવાર સુધી જ-
બુદ્ધિ સ્થીર છે તે.

ચ. ઉપલો શબ્દ જીવો. [રણેલી સ્ત્રી.

સ્ત્રી. (દી.) જરા જીવાન દશામા આંવેલી પ-

ત, પુ. (લઃ) કુરંજનું ગ્રાડ.

ચ. લાંબી મુદત સુધી.

ચ, પુ. (મઃ) એક જાતનું માછલું છે.

ચે, પુ. (મિઃ) એક જાતનું માછલું છે.

. (હઃ) ધાર, વિ. (હઃ હા. હં.) ચીપડો, જ

ખમા ચીપડા બહુનીકળે છે તે.

ન. (કં.) ઉપલા વોડના નીચલો ભાગ.

ન. (નં.) નીસાની, નીશાન.

(નઃ) હરણમા એક જાત છે, ૨. ચીન દેસ, ૩.

૪. એક જાતનું કપડું છે, ૫. કલહ. [સીશુ.

(રં.) કપડું, ચીથરં, ૨. છાલ, ૩. કુલનો હાર, ૪.

. (ળં.) ચાલ, વર્તણુક.

ત્રી. (રી.) મચ્છર. [શાક છે.

ન. (રં.) રૂપીના કપડાં, પુ. (રઃ) એક જાતનું

(કઃ) કોકમ.

સ્ત્રી. (કા.) અમ્બલોણીકા નામની વનસ્પતી છે.

ર. (હઃ હા. હં.) ચીપડાવાલા આંખનો,

પડાં.

ત્રી. (હિઃ) ચુલો, ચુલો.

ત્રી. (લી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

ન. (કં.) સ્થનનું ટોક, ડીટડી, ધાણનું મોહો.

ત્રી. (જ.) મોરનો તોરો, ચોટલી.

ર, પુ. (ળિઃ) માથાના ધરેણા, મુઠટ. [તી છે.

સ્ત્રી. (લા.) ઉચ્ચાટ મુળ, કુરડી નામની વનસ્પ-

(તઃ) આંખો.

૧. (ળિ.) ભુકો, ધુળ.

ર, પુ. (લઃ) માથાપરના વલેલા નીમાળા.

ત્રી. (ળિઃ) ચુણીકા, ગધ.

ત્રી. (ળી.) ચુણીકા, ગધ.

સ્ત્રી. (કા.) હાથીના કાનનું મુળ. [નો પટ્ટો.

સ્ત્રી. (ળ્યા.) હાથીનાવંચે બાંધવાનો આંખડા-

વિ. (કઃ કી. કં.) દાસ, ચાકર.

વિ. (કઃ કી. કં.) દાસ, ચાકર.

સ્ત્રી. (ત્રી.) હરડાનું ગ્રાડ.

ચેતન, પુ. (નઃ) પ્રાણી.

ચેતના, સ્ત્રી. (ના.) બુદ્ધિ.

ચેતસ્, ન. (તઃ) મન, દીલ, ચીત.

ચેતુ, ઘ. પંદર દહાડા બાખદ. [ખરાખ.

ચેલ, ન. (લં.) વચ્ચે, વિ. (લઃ લા. લં.) અધમ, પાપી,

ચેલી, સ્ત્રી. (લી.) અધમા સ્ત્રી, નીચ સ્ત્રી.

ચેલ, ન. (લં.) વચ્ચે, વિ. (લઃ લા. લં.) અધમ.

ચેલી, સ્ત્રી. (લી.) અધમા સ્ત્રી, નીચ સ્ત્રી.

ચૈત્ય, ન. (ત્યં.) યત કરવાની એક જગા.

ચૈત્ય, પુ. (ત્યઃ) ધૈર્ય સ્વરૂપ.

ચૈત્ત, પુ. (તઃ) ચૈતર મહીનો.

ચૈતરય, પુ. (યઃ) કુખેરનો બાગ-બગીચો.

ચોચ, ન. (ચં.) તજ, દાલચુની.

ચોદની, સ્ત્રી. (ની.) ધમાસો. [જાએય સવાલ.

ચોઘ, ન. (ઘં.) અજાએખી ભરેલા સવાલ, અ-

ચોર, પુ. (રઃ) ચોર.

ચોરિકા, સ્ત્રી. (કા.) ચોરી.

ચોલ, પુ. (લઃ) કાંચળી, ચોળી.

ચોલી, સ્ત્રી. (લી.) કાંચળી, ચોળી.

ચૌર, પુ. (રઃ) ચોર.

ચૌરિકા, સ્ત્રી. (કા.) ચોરી.

ચોર્ય, ન. (યં.) ચોરી.

ચ્યાવિત, વિ. (તઃ તા. તં.) કાઠી મુકેલો, હાકી મુકેલો.

ચ્યૂત, વિ. (તઃ તા. તં.) ગળેલું, ખડેલું, પડેલું, ખરી
પડેલું.

છ

છગલક, પુ. (કઃ) બકરો. [સ્પતી છે.

છગલા, સ્ત્રી. (લા.) વરધારા, જીર્ણુજી નામની વન-

છગલાંધી, સ્ત્રી. (ધી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

છગલાંડી, સ્ત્રી. (લો.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

છગલાંત્રી, સ્ત્રી. (ત્રી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

છલ, ન. (લં.) છત્રી.

છલા, સ્ત્રી. (લા.) મધુરિકા, વરીયાળી, કોથમીર.

છલાકી, સ્ત્રી. (કી.) મુંગસ વેલો.

છદ, પુ. (દઃ) પાંદડાં, પાતરાં, ૨. ૫૨, પીછાં.

છદન, ન. (નં.) પાંદડાં, પાતરાં.

છદાનુવર્તિન, વિ. (ત્રી. તિની. તિં.) આસા પ્રમાણે
ચાલનારો.

છદિસ, સ્ત્રી. (દિ:) ગ્રાવલાનુ છાપરૂ-ગ્રાવલીવાલુ છાપરૂ.
છદ્યન્, ન. (ઘ:) કપટ. [વશ, અધીન, સ્વાધીન.
છંદ, પુ. (દ:) આશય, અભીપ્રાય, વિ. (દ: દા. દં.)
છંદસ, ન. (દ:) ગાયત્રી, હ્રસ્વ, વેદ.
છંદોમય, વિ. (ય: યી. યં.) વેદયુક્ત. [કામ્પેલું, ઢાકેલું.
છન્ન, ન. (જં.) એકાંત સ્થળ, વિ. (જ: જા. જં.) ઢં.
છલ, ન. (લં.) કપટ, લઠાઈની મર્યાદા મુકીને આ-
ગળ જવું.

છપિ, સ્ત્રી. (પિ.) શોભા, કાંતી.
છાગ, પુ. (ગ:) બકરો, સ્ત્રી. (ગી.) બકરી. [તોડેલું.
છાત, વિ. (ત: તા. તં.) નાતવાન, નમ્મલો, ૨. કાપેલું
છાલ, પુ. (લ:) શીષ્ય.
છાદિત, વિ. (ત: તા. તં.) ઢંકામ્પેલું, ઢાકેલું.
છાદસ, પુ. (સઃ) વેદાધ્યાયી, વેદ સીખેલો.
છાયા, સ્ત્રી. (યા.) સુરજની સ્ત્રી, ૨. કાંતી, તેજ, ૩. પ્રતી-
બીંબ, ૪. અનાતપ, ૫. પંકી, વોલ, ૬. લાંચ, ૭. પાલ-
ન, ૮. શોભા, ૯. અંધકાર, અંધાર.

છિત, વિ. (ત: તા. તં.) કાપેલું, તોડેલું.
છિદ્રિત, વિ. (ત: તા. તં.) કાપ્યું પાડેલું, બાકું પાડેલું.
છિન્નમાન, વિ. (ન: ના. નં.) કકડા કરવાભેગ-તોડવાભેગ.
છિન્ન, વિ. (જ: જા. જં.) કાપેલું, તોડેલું.
છિન્નરુહા, સ્ત્રી. (હા.) ગરોલ.
છિન્નવ્રણ, પુ. (ળ:) એક જાતનો સુર છે.
છુછુંદરી, સ્ત્રી. (રી.) છ છુંદર.
છુરિકા, સ્ત્રી. (કા.) છરી.
છેક, પુ. (ક:) ખુશીશાર જે જાનવર અગર પંખી
ધરમા પાંજરામા પાળે છે તે.
છેદન, ન. (નં.) કાપઉ, કાતરવુ.

જ.

જગત, ન. (ત.) ભુવન, લોક. વિ. (ત: તી. ત્.) જંગમ.
જગચ્છુ, પુ. (છુ:) સુર્ય, સુરજ.
જગત્ક્રાળ, પુ. (ળ:) પવન, વાયુ, વા.
જગતી, સ્ત્રી. (તી.) ભૂમી, ભુવન, લોક, જગતી ના-
મનો એક છેદ છે, જંગમો.
જગનાસ્થિ, ન. (સ્થિ.) સ્ત્રીની યોનીને પેટ એ વચ-
લા ભાગ માહેલું હાડકું.
જગર, પુ. (ર:) અખતર.

જગલ, પુ. (લ:) અખતર, ૨. સેડેલો દાર.
જમ્મ, વિ. (મ્મ: મ્મા. મ્મં.) આધેલું.
જામિ, સ્ત્રી. (મિ.) પગતમા જમવું.
જથન, ન. (નં.) જંગ.
જથનેફલા, સ્ત્રી. (લા.) ખોખાડો, ખરવતનું
જથન્ય, પુ. (ન્ય:) શુદ્ધ. ૨. વિ. (ન્ય: ન્યા. ન્યં.)
૩. આખડું, ૪. અધમ, ન. (ન્યં.) ૫. વિષય.
જથન્યજ, પુ. (જ:) નહોતો ભાઈ,
જંગમ, વિ. (ર: રા. રં.) કરૂં, સ્થાવર નહી તે. [
જંગમેતર, વિ. (ર: રા. રં.) સ્થાવર, સ્થીર, જંગ
જંઘા, સ્ત્રી. (ઘીં.) જંગ, પગનુ ટેટું.
જંઘાકારિક, પુ. (ક:) જામુદ, કાસદ.
જંઘાલ, પુ. (લ:) ધણો જલદી જનારો.
જંધિલ, પુ. (લ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
જટા, સ્ત્રી. (ટા.) જટા, આડનુ મુલ, ૨. વેદવી
જટાજૂટ, પુ. (ટ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
જટામાંસી, સ્ત્રી. (સીં.) એક જાતનો વેલો છે.
જટિ, પુ. (ટિ:) પીપલીનુ આડ, ૨. કેળાનુ આડ
જટિલા, સ્ત્રી. (લા.) એક જાતનો વેલો છે.
જટિન્, પુ. (ટી.) પીપલીનુ આડ, ૨. કેળાનુ આ
જટુલ, પુ. (લ:) આદમીના અંગ ઉપરના કા
ધા, તલ, મસા. [મ
જઠર, પુ. ન. (ર: રં.) પેટ, વિ. (ર: રા. રં.)
જઢ, વિ. (ઢ: જા. ઢં.) અતી મુખ્ય, ૨. શીતલ,
જઢધી, વિ. (ધી: ધી: ધિં.) મુરખ, ખેવકુક.
જઢલ, પુ. (લ:) આદમીના આંગપર જે કાલા
હુંગ છે તે, તળ, મસા.
જઠા, સ્ત્રી. (ઢા.) કોચ.
જઠીકૃત, વિ. (ત: તા. તં.) ભારે-વજનદાર કરે
જઠીકૃતમતિ, વિ. (તિ: તિ: તિ.) જેની બુદ્ધિ મેદ
કીધી તે.
જઠીભૂત, વિ. (ત: તા. તં.) જે ભારે થયો તે.
જતુ, ન. (તું.) લાખ.
જતુક, ન. (કં.) એક જાતનો યુંદર, હીંગ
જતુકા, સ્ત્રી. (કા.) વાગલુ, ચામાચેલુ.
જતુકા, સ્ત્રી. (કા) ઉપલો શબ્દ જીવો.
જતુ, ન. (તું.) ગરદનનુ હાડકું.
જનક, પુ. (ક:) આપ, પીતા.

પુ. (મઃ) મંડાળ, મહાર. [શુવાળી, જન્મ-
સ્ત્રી. (તા.) મનુષ્ય જાતી, જન્માવ, તરણપણી,
ન. (નં.) જન્મ, વંશ, કુલ.
સ્ત્રી. (ની.) મા, માતા.
પુ. (દઃ) દેશ. [લલચાવનારો.
ન. વિ. (હી. હિની. હિ.) લોકને મોહ કરનારો,
સ્ત્રી. (લી.) મા, માતા. [લોક પ્રવાદ.
સ્ત્રી. (તિઃ) ખખર, અખખાર, લોકવાર્તા
પુ. (નઃ) વિષય.
પુ. (યઃ) માંડવો. [આયડી.
સ્ત્રી. (નિઃ) જન્મ, સ્ત્રી, મા, વંદુ, ડીકરાળી
સ્ત્રી. (ની.) મા. [આયડી.
સ્ત્રી. (ની.) જન્મ સ્ત્રી, મા, વંદુ, ડીકરાળી
ન. (નુઃ) જન્મ.
(વુઃ) પ્રાણી.
પુ. (લઃ) ઊંખરનુ ગ્રાડ,
ન. (ન્મઃ) ઉત્પત્તિ, ઉપજ.
પુ. (ન્મી.) પ્રાણી.
પુ. (ન્યઃ) યુદ્ધ, લડાઈ, જંગ, ર. અખખાર,
પુ. (ન્યઃ) ૩. જન્મદનો રનેલી-દોસ્ત.
(ન્યુઃ) પ્રાણી.
(વઃ) વેદાભ્યાસ.
સ્ત્રી. (વા.) જાસુદીનુ ઝાંક.
ન. (વં.) જાસુદીનુ કુલ.
(તી.) આયડીએને વર, વર ખહરી.
પુ. (લઃ) કીચડ, કાદવ. [મરવો.
પુ. (રઃ) ખાટાં મોઢાં લીંધુનું ગ્રાડ, ૨. સફેદ
(વુઃ) જાંબુનું ગ્રાડ. [મરવો.
(મઃ) ખાટાં મોઢાં લીંધુનું ગ્રાડ, ૨. સફેદ
પુ. (હી.) ઇંદ્ર.
પુ. (લઃ) ખાટાં મોઢાં લીંધુનું ગ્રાડ,
પુ. (રઃ) ૨. સફેદ મરવો.
(વઃ) વિજય, ૨. નરવેલનું ઝાડ. [રનારો.
ન. વિ. (હી. હિની. હિ.) જન્મની ઇચ્છા કર-
નાર. (નં.) જન્મ, વીજ્ય.
(તઃ) જ્યંત નામનો ઇંદ્રનો ડીકરો. [સ્પતી છે.
સ્ત્રી. (તી.) ટાકળ, થોર ઝીરણુ નામની વન-
સ્ત્રી. (યા.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

જવ્ય, વિ. (યઃ ય્યા. ય્યં.) જીવવાને યોગ્ય, જીવવાને
લાયક.
જરણ, પુ. (જં.) જર.
જરત્, પુ. (તઃ) ખુદો, ડોસો, ધરડો.
જતિલ, પુ. (લઃ) જંમલી તલ, વાંઝાતલ.
જરજવ, પુ. (વઃ) ડોસો-ધરડો ખખદ.
જરા, સ્ત્રી. (રા.) ખુદાપો, ધરડપણ.
જરાયુ, પુ. (યુઃ) ઝોડ, ગર્ભવેદન, નાડીયો, ખોલ.
જલ, ન. (લં.) પાણી, જળ. [નીકળું તે.
જલકન્મય, પુ. (વઃ) સમુદ્ર મંથનના વખતે જે જરૂર
જલશાયિન, પુ. (યી.) વીધય.
જલંગમ, પુ. (મઃ) મંડાળ, સ્થર, જલાદરા.
જલજ, ન. (જં.) કમળ. [જીવડા.
જલજંતુ, પુ. (તુઃ) જલચર પ્રાણી, પાણીમાના જીવ,
જલધર, પુ. (રઃ) મેધ, મેહે. [સમુદ્રથી ઉત્પન્ન થએલું.
જલધિસંભવ, વિ. (વઃ વા. વં.) દરીઆથી પેદા થએલું,
જલનિધિ, પુ. (ધિઃ) સમુદ્ર, દરીયો.
જલનિર્ગમ, પુ. (મઃ) પાટ, પ્રણાલી, પળવો.
જલનીલી, સ્ત્રી. (લી.) શેવાલ.
જલપ્રાય, વિ. (યઃ યા. યં.) પાંચળ, પાણીનુ.
જલમુચ્, પુ. (કુ.) મેધ, મેહે.
જલવ્યાલ, પુ. (લઃ) પાણીમાનો સાપ, ૨. ચારણી.
જલશુક્તિ, સ્ત્રી. (ક્તિઃ) જાળી ધીપ. [પાણી હાય છે તે.
જલાભાર, પુ. (રઃ) તલાવ, વાવ, કુવો વીથેરે જહાં
જલાપસ્યશન, ન. (નં.) પાણીને અડકવું.
જલાશય, પુ. (યઃ) ઉપલો શબ્દ જુવો, ન. (યં.) કા-
લાવાલાનું મુલીયું
જલૂકા, સ્ત્રી. (કા.) જળો.
જલોકા, સ્ત્રી. (કા.) જળો. [તે માર્ગ, મુસ.
જલોચ્છાસ, પુ. (સઃ) તલાવમાનું પાણી વેહી જાયછે
જલૌકસ, સ્ત્રી. (સઃ સા. સં.) જળો.
જલૌકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
જલપાક, વિ. (કઃ કી. કં.) ધણુ ખોલનારો.
જલ્મિલ, વિ. (તઃ તા. તં.) ખોલેલું.
જવ, પુ. (વઃ) જલદી, વેગ, ઉતાવળ, ઝટપટ, વિ.
(વઃ વા. વં.) વેગવાન.
જવન, વિ. (નઃ ના. નં.) અતી વેગવાન, ન. (નં.) વેગ.
જવનિકા, સ્ત્રી. (કા.) પડદો, કનાત.

જવા, સ્ત્રી. (વા.) જાશુદીનું ઝાડ.
 જન્મહતનયા, સ્ત્રી. (યા.) ભાગીરથી નદી.
 જાગર, પુ. (ર:) અપ્પતર, ૨. ઉજગરો.
 જાગરણ, ન. (ર્ણ.) જાગરણ, ઉજગરો.
 જાગરા, સ્ત્રી. (રા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 જાગરિતુ, વિ. (તુ. લિ. તુ.) ઉજગરો કરનારો.
 જાગરુક, વિ. (ક: કા. કં.)
 જાગર્તિ, સ્ત્રી. (ર્તિ:)
 જાગર્થા, સ્ત્રી. (ર્થા.)
 જાગ્રિયા, સ્ત્રી. (યા.) } ઉપલો શબ્દ જીવો.
 જાંગુલિક, પુ. (ક:) મદારી.
 જાષિક, પુ. (ક:) જાસુદ, કાસદ.
 જાત, વિ. (ત: તા. તે.) ઉત્પન્ન, ન. (તે.) સાત, જાત.
 જાતકૌતુક, વિ. (ક: કા. કં.) જેને અજાણ્ય અથ-
 વા આનંદ-પ્રસાદ થઈ તે.
 જાતકોમ, વિ. (મ: મા. મં.) રીસાએલો.
 જાતવેદસ, પુ. (દા:) અખી, દેવતા, વેસ્તવ.
 જાતવેયથુ, વિ. (યુ: યુ: યુ.) જે થુજે છે તે, જે થરથરે
 છે તે, થુજરો.
 જાતરૂપ, ન. (વં.) સોનું.
 જાતસાધવસ, વિ. (સ: સા. સં.) જેને ખીક ઉત્પન્ન-પે-
 દા થઈ છે તે. [ઈ] છે તે.
 જાતસ્ત્રેહ, વિ. (હ: હા. હં.) જેને દયાળીપણ-પેદા થ-
 જાતાપત્યા, સ્ત્રી. (ત્યા.) જાણેલી ખાચડી, સુવાવડી સ્ત્રી.
 જાતિ, સ્ત્રી. (તિ:) જન્મ, ઉત્પત્તિ, ૨. જાઈનું કુલ, ૩.
 આખ્યાનું ઝાડ, ૪. સાત, ૫. જાચકુલ.
 જાતિકોશ, પુ. (શ:) જાચકુલ.
 જાતિફલ, ન. (લં.) જાચકુલ.
 જાતી, સ્ત્રી. (તી.) જાઈના કુલ, ૨. જાચકુલ.
 જાતીકોશ, પુ. (શ:) જાચકુલ.
 જાતીકોષ, પુ. (ષ:) જાચકુલ.
 જાતીફલ, ન. (લં.) જાચકુલ.
 જાતુ, ઘ. કદાચ એ અર્થે.
 જાતુષ, વિ. (ષ: ષા. ષં.) લાખનું વાસન, લાખનું.
 જાતુધાન, પુ. (ન:) રાક્ષસ, રાખસ.
 જાતોક્ષ, પુ. (ક્ષ:) ગોદો.
 જાનુ, ન. (નુ.) ધુંટણ, ટેંચણ, ઠીમાણું.
 જાનાલ, પુ. (લ:) બરવાડ, રખાડી.

જામાનુ, પુ. (તા.) જમઈ.
 જામિ, સ્ત્રી. (મિ:) બેહેન.
 જાંબવ, ન. (વં.) જાંબુ.
 જાંબુનદ, ન. (દં.) સોનું.
 જાંચક, ન. (કં.) એક જાતની સુખંધી છે.
 જાયા, સ્ત્રી. (યા.) ખચરી, ખાચડી, વંહુ.
 જાયાજીવ, પુ. (વ:) સ્ત્રીનો વેસ લઈને પોતીકું
 રાન કરનારો, નટ.
 જાયાવતી, પુ. (તી.) વરખાચડી, ખાચડી અને
 જાયુ, પુ. (યુ:) ઝાંખધ.
 જાર, પુ. (ર:) પરણેલાવર વગર ખીજો વર તે.
 જાલ, ન. (લં.) જાલુ, જમાવ, ખારી, કુમળ
 દંભ, કપટ.
 જાલક, ન. (કં.) કુમળીકળી.
 જાલકમાલિન, વિ. (લી. લિની. લિ.) જાલથી ધે-
 લો-આચ્છાદિલો.
 જાલિક, પુ. (ક:) હરણને જાલમાં ફસાવનારો.
 જાલિની, સ્ત્રી. (ની.) પરમાવીસે ગાફિલ રહ્યા
 શરીર ઉપર ફેલ્લી થાએ છે તે.
 જાલી, સ્ત્રી. (લી.) પંડોલાનો પેલો.
 જાલ્મ, પુ. (લ્મ:) ગીચ, નાનું, પામર, ઝ-
 પુછ્યા, વગર કામ કરનારો.
 જિગી, સ્ત્રી. (ગી.) મંજી.
 જિફસુ, વિ. (ત્સુ: ત્સુ: ત્સુ.) જીઓ, જીખું, જીખું, અ-
 જિત્વર, વિ. (ર: રા. રં.) ફતેહમંદ, યશસ્વી, કૃ-
 જિન, પુ. (ન:) બુદ્ધ, નારિક. [ય] છે તે
 જિવાજિવ, પુ. (વ:) જે પક્ષીનાપર મોરનાપર જે
 જિણુ, પુ. (ણુ:) ધંદ્ર, વિ. (ણુ: ણુ: ણુ.) ફતે-
 યશસ્વી. [ર]
 જિહ્વ, વિ. (હ્વા: હ્વા. હ્વાં.) વાકું, વાકુંતીકું, ૨. અ-
 જિહ્વાગ, પુ. (ગ:) સાપ, સર્પ.
 જિહ્વા, સ્ત્રી. (હ્વા.) જીભ.
 જીન, પુ. (ન:) બુદ્ધો, ડોસો, ધરડો.
 જીમૂત, પુ. (ત:) દેવતાલી, દેવડગરીનું ઝાડ, ૨.
 મેષ, ૩. ડુંગર, પહાડ, ૪. ધૈર્ય ધુક.
 જીરક, પુ. (ક:) જીર.
 જીર્ણ, પુ. (ર્ણ:) બુદ્ધો, ડોસો, ધરડો.
 જીર્ણ, સ્ત્રી. (ર્ણિ:) બુદ્ધો, ડોસો, ધરડો, જીનુ, ૨.

વસ્ત્ર, ન. (સ્ત્રં.) જુગુ થએલું કપડું.
પુ. (વઃ) બૃહસ્પતી, ૨. પ્રાણધારણ, ૩.
પ્રાણધારણ કરણારે.

ક, પુ. (કઃ) આસાનાનું ગ્રાહ. [છિ તે પક્ષી.

જીવ, પુ. (વઃ) જે પક્ષીનાપર મારનાપર જેવા હોય

જીવ, પુ. (વઃ) ઉપલો શબ્દ જીવે.

નૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) જીવતો છતાં મુવા જેવો.

ન, ન. (જ્ઞઃ) જીવનો ધરમ.

ન, ન. (નં.) પાણી, જલ, ૨. યજ્ઞરાત્ર. [નરપતી.

ની, સ્ત્રી. (ની.) હરણુવેલો; હરણુદોડી નામની વ-

નીયા, સ્ત્રી. (યા.) ઉપલો શબ્દ જીવે.

નૌષ્ઠ, ન. (ષં.) જીવરક્ષણ કરવાનો ઉપાય-ઠલાજ.

તેકા, સ્ત્રી. (કા.) ગરોળ, ગ્રાહ ઉપર ઉગેલો
એક જાતનો વેલો.

તેક, પુ. (કઃ) સીકારી, પંખેરા પકડનાર.

તી, સ્ત્રી. (તી.) હરણુદોડી નામની વનરપતી.

તી, સ્ત્રી. (યા.) હરણુદોડી નામની વનરપતીનો

વેલો, ૨. તીર કમાનની દોરી.

તુ, પુ. (તુઃ) જીવ રક્ષણ કરવાનો ઠલાજ. [માર.

તક, પુ. (કઃ) સીકારી, પંખેરા પકડનાર, ચીઠી-

ત્તા, સ્ત્રી. (કા.) યજ્ઞરાત્ર.

તકાલ, પુ. (લઃ) આયુષ્ય, જીંદગી, આવરદા.

ત્તા, સ્ત્રી. (સા.) નીંદા, અદગોષ્ઠ.

ત્તી. પુ. (ગા. ગઃ) વરધારો.

ત્તી. (હૂઃ) સુક કરીને હોમ કરવાનું

ત્તી. (તિઃ) તાવ, બુખાર.

ત્તી. (તિઃ) વેગ, જોર.

પુ. (મઃ) ખગાસું, અવાચી.

પુ. (ળં.) ખગાસું, અવાચી.

ત્તી. (મા.) ખગાસું, અવાચી.

તિ. (તા. તી, તૃ.) કૃતેહ પામેલો, જા

ન. (નં.) ભોજન, જમન.

તિ. (યઃ યા. યં.) કૃતેહ પામવા લાયક.

તિ. (તઃ તા. તં.) જયશીલ.

તિ. (યઃ) ઉત્તર મીમાંસા શાસ્ત્ર.

ક, પુ. (કઃ) ચંદ્ર કુશ, દર્ભ, ૨. અ

ન, ન. (કં.) કૃષ્ણાગર ચંદન-સુખડ

ન. છાનુ રેહેવું, સુખ, એ અર્થે.

જોષા, સ્ત્રી. (ષા.) ખાયડી, વંહુ.

જોષિત્, સ્ત્રી. (તા.) ખાયડી, વંહુ.

જોષિતા, સ્ત્રી. (તા.) ખાયડી, વંહુ.

જઃ

જ, પુ. (જઃ) પંડીત; વીદ્વાન; ૨. બુધ નામનો ચંદ્ર-
નો ડીકરો.

જપિત, વિ. (તઃ તા. તં.) જણાવેલો.

જમ, વિ. (મઃ મા. મં.) જણાવેલો.

જમિ, સ્ત્રી. (મિઃ) બુઢી.

[થયુંછે તે.

જાતતત્ત્વ, વિ. (ત્ત્વઃ ત્ત્વા. ત્તં.) જેને ધર વિશે સાન-

જાતસિદ્ધાંત, પુ. (તઃ) શાસ્ત્ર જાણીતો.

જાતે, પુ. (તિઃ) એક કટમના.

જાનુ, પુ. (તા.) વેદ જાણીતો, જાણીતો.

જાતેય, પુ. (યઃ) સાતી ભાવ, સાતીત્વ.

જાન, ન. (નં.) સાન, મોક્ષ મલવા સાથે જે સાનતે.

જાનદુર્બલ, વિ. (લઃ લા. લં.) મુરખ, અસાની, મેવકુદ્.

જાનશાક્તિ, સ્ત્રી. (ક્તિઃ) સામની શક્તી.

જાનાન્મનુ, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મં.) ડાહ્યો, સાગી, સાનવાળો.

જાનિનુ, પુ. (ની.) જ્યોતીષી, જોશી, સાગી, સાત્ત,
સાનવાનુ.

જઃ

જ્યા, સ્ત્રી. (જ્યા.) તીર કમાનની દોરી, ૨. પૃથ્વી.

નુ.

જહક, ધણો ધરડો;

[ધરડો.

મોટો ભાઈ, ૩. ધણો

ઈ, સુરજ.

!!

જોશી. [રૂપતીછે.

||ણી નામની વન-

તર, ૨. પ્રકાશ, ૩. ન-

શ, ચાંદણ, ૨. પંડોલું.

૧, ૨. પંડોલાનો વેલો.

, ખપપુ, બડકો.

સ.

સંજ્ઞા, સ્ત્રી. (જા.) પવન, તોફાન, જોરમા વરશવું,
૨. ખોયલી ચીજ.

સંજ્ઞાવાત, પુ. (વ:) તોફાનનો પવન.

સગા, સ્ત્રી. (યા.) બોધ આમલાનુ ઝાંડ.

સાચિતિ, બ. શીખ્રએ અર્થે.

સર, પુ. (ર:) ઝરે.

સર્સર, પુ. (ર:) એક જાતનુ વાળું છે.

સલરી, સ્ત્રી. (રી.) એક જાતનું વાળું છે.

સલ્લરી, સ્ત્રી. (રી.) ઝાંજ, ઝાંઝ.

સષ, પુ. (ષ:) માછલી.

સષા, સ્ત્રી. (ષા.) હરવ ચીકણા નામની વનસ્પતી.

સાટલ, પુ. (લ:) મોરવા નામનું ઝાંડ.

સાવુક, પુ. (ક:) તીળવાના ઝાંડના જાતનું ઝાંડ.

સિંદી, સ્ત્રી. (દી.) અસમાની રંગનો કોરેટો, કોરેટો.

સિદ્ધિકા, સ્ત્રી. (કા.) મચ્છર.

સોરકા, સ્ત્રી. (કા.) મચ્છર.

ઝ.

[અવાજ.

ઝ, પુ. (ઝ:) શુક્રનુ નામ છે, ૨. બળદ, ૩. ઝમઝમ

ટ.

ટ, પુ. (ટ:) અવાજ, ૨. ડીંગણો, ૩. પા, ચોથાધ, સ્ત્રી.

(જા.) ૪. પૃથ્વી, ૫. સોગન, ૬. કોતરેલો નારીએખ.

ટક, વિ. (કિ.ટ.) ટકવિ, ટકવેતિ. આંધવું, જોડવું, સાંધવું.

ટકદેશીય, પુ. (ય:) એક જાતનું શાક છે.

ટગર, પુ. (ર:) ટંકણુ ખાર, ૨. અંચળ મન, ૩. ખોડો.

ટંક, પુ. (ક:) પથ્થર ફોડવાનો લોહોડાનો ધણ, ૨. ટાંકી,

૩. પીકાવ, ૪. દર્પ, ૫. ગર્વ, ૬. ટકંણુ ખાર, ૭. તર-

વારનુ મ્યાન, ૮. પાવોડો, વાંસલો, ૯. રીસ, ધુસ્સો,

૧૦. નાણુ ૧૧. સીકડો, ૧૨. ટોંક, ટોચ, ૧૩.

પગ, ૧૪. ટેકરાની બાજુ.

ટકક, પુ. (ક:) છાપેલું નાણુ-સીકડો.

ટંકકપતિ, પુ. (તિ:) ટંકસાળનો મુખ્ય અમલદાર.

ટંકકચાલા, સ્ત્રી. (લા.) ટંકસાલ.

ટંકટીક, પુ. (ક:) શીવ.

ટંકળ, ન. (ળ:) ટંકણુ ખાર ૨. આંધવું.

ટંકેપતિ, પુ. (તિ:) ટંકસાળનો મુખ્ય અમલદાર.

ટંકચાલા, સ્ત્રી. (લા.) ટંકસાલ.

ટંકાનક, પુ. (ક:) સેહેતૂર.

ટંકાર, પુ. (ર:) આશ્ચર્ય થવું, અચરત પામવું, ૨.

૩. તીર કુમાનના દોરીનો અવાજ. [કણ

ટંગ, પુ. (ગ:) પાવોડો, ૨. પગ, ૩. કુન્હારો,

ટગિનો, સ્ત્રી. (ની.) પાહડમુળ નામની વનસ્પ

ટદની, સ્ત્રી. (ની.) ગીલોડી. [કજાતનુ વા

ટદરી, સ્ત્રી. (રી.) મસ્કરી, મજક, ૨. નગારે

ટદુર, પુ. (ર:) નગારાનો અવાજ.

ટલટલતિ, વિ. ગોંધલવું.

ટલન, ન. (ન:) મનનો ખેચેન પણો.

ટાકંર, પુ. (ર:) ખેવકુફ.

ટાર, પુ. (ર:) ધેર.

ટિક, (ટક) ટેકતે. જપુ, હલવું.

ટિટમક, પુ. (ક:) એક જાતનો પક્ષી છે.

ટિટમ, પુ. (મ:) ટીટવી, ટીટોડી.

ટિગિજા, પુ. (જા:) એક ઝાડ છે. [ક

ટિય, ટેપયતિ, વિ. કેહેવું, મોકલવું, હોકમ કર

ટિયની, સ્ત્રી. (ની.) ટીકા.

ટીક, (ટક) ટીકતે. જપુ.

ટીકા, સ્ત્રી. (કા.) ટીકા.

ટુ, પુ. (ટુ:) સોગ, ૨. કામ, ૩. પ્રીતી. [જાતનુ અ

ટુનક, વિ. (ક: કા. કં.) દશટ, ગીચ, પુ. (ક

ટુંટુક, પુ. (ક:) ડીંડાનુ ઝાંડ.

ટેપન, ન. (ન:) મોકલતા, ફેકતાં.

ટેર, વિ. (ર: રા. રં.) ખોડો.

ટેરક, વિ. (ક: કા. કં.) ખોડો.

ટૌક, (જક) ટૌકતે. જપુ.

ટૂલ, ટૂલતિ. વિ. આશા, ૨. ખીકથી ગોંધળવું

ઠ.

ઠ, પુ. (ઠ:) શીવ, ૨. સુચંનુ તથા ચંદ્રનુ મંડ

ખીંખ, ૪. વરપુળ, ગોળો, ૫. મીંડુ, ૬

ગોંગાંટ, ૭. સુતો.

ઠકુર, પુ. (ર:) સુતો.

ઠઠસ, વિ. નકલી અવાજ.

ડ.

ડ, પુ. (ડ: ડા.) શીવ, ૨. ખીક, બય, ૩.

નીચેનો અખી, ૪. એક જાતનો નગારો

મી. (સી.) એક જાતની દુધી. [કરવું, મેળવવું.
(ક, કિ, દ.) ડાવયતિ, ડંવતિ, યતિ. એકઠું
(દ.) ડંવયતિ. નાખી દેવું, મોકલવું, સાથે
આર્થ; ડગાવવું થાએ છે.
(મઃ) કચરો વાલનારો, કચરો ઝાડનારો.
(રઃ) પ્રલય, ૨. એક જાતની ઇળ.
સ્ત્રી. (રા.) અવાજથી ધબરાવવું, ૨. રસ્તો,
૩. નાહાસી જવું, નહાસવું.
(રઃ) એક જાતનું વાળુ છે, ૨. અજા-
ન બનાવ.
(નં.) ખુરખાની ગાડી. [લઈ જવાની છાપડી.
(કઃ) ગોફલ, ૨. રોપણો, કોઈને ફળ પક્ષીસ
(હઃ) એંડીનું ઝાડ.
સ્ત્રી. ડાખણ. [બનાવ, ૪. તંત્ર.
(રઃ) રસ્તો, ૨. ગોંગાટ, ૩. અજાએબ
(મઃ) દાડમ, દાડમનું ઝાડ.
(લઃ) એક દેશ છે. [ગોલામ, ૩. ડગ.
(કઃ) જોડો માણસ, દબોડો માણસ, ૨.
સ્ત્રી. (સી.) ડીકરી, છોડરી.
(રઃ) ફેકતાં, ૨. જોડો માણસ, દબોડો મા-
ણસ, ૩. ગોલામ, ૪ ડગ. [કરમદાનું ઝાડ.
પુ. (મઃ) એક જાતનું વાળુ છે, ઢોલ, ૨.
પુ. (રઃ) સમુદર શીણ, એક જાતના માછ-
લી પીઠનું હડકું છે.
મોદક, ન. (કં.) લસણ.
(ય. જ. ક.) ડિપ્પતિ, ડિપતિ, ડપ્પયતિ, નાખવું,
વું, મોકલવું. વિ. ડિપ્પતિ, યતિ. એકઠું કરવું.
(દ. ક.) ડિમ્બયતિ, ફેકવું.
(કઃ) એક રીતથી ઇળ આપવી. [બતાવવું.
(મઃ) નાટક કરી બતાવવું, લઢાઈનું નાટક
(મઃ) ઇંકું, ૨. સુલાશય, પીશાબનો ટુકડો,
અખેડો, તંટો, ૪. જાનના સુચનાનો અ-
ધિકાર, ૫. તક્ષી.
પુ. (વઃ) બંડ, બલવો, ઝગડો, ઝડપા ઝડપી,
હાથ, નોકા નોકાની લઢાઈ, એક પીળથી
રહીને થોડા ધણા માણસોમાં થતી જે લ-
ગતે. [ભીઆરી સ્ત્રી, છીનાલ ખાયડી.
સ્ત્રી. (કા.) પરપોટો, ૨. જલમાખ, ૩. વ્ય-

હિમ, પુ. (મઃ) નહાનું છોકરું, ધાવનું છોકરું, ૨. કોઈ
પણ નહાનું જનાવર, ૩. ઇંકું, ૪. સુખ.
હિમચક્ર, ન. (કં.) રાસી કુંડલી, જનમો ત્રીની કુંડલી.
હી, (હ.) હયતે, પુડી જપુ, જપુ, ઉડપુ, (ય.) હીયતે,
પુડપું, જપુ, જવ. સાથે એનો માયનો નીચે
પુડપું આમથાએ છે, જન. સાથે એનો અર્થ
ઉપર ઉડપુ એમ થાએ છે, પરિ. સાથે એનો
અર્થ ગોલ પુડપુ એમ થાય છે, પ્ર. સાથે એ-
નો અર્થ સારી રીતે ઉડપુ એમ થાએ છે,
સમુત. સાથે એનો અર્થ એકે દમ ઉડપુ, એકે
દમ ઉપર ઉડપુ એમ થાએ છે. .
હીન, ન. (નં.) ઉડતા. [પુડવું.
હીનહીનક, ન. (કં.) વારે વારે ઉડપુ, વારે ધડીએ
હીનાવહીન, ન. (નં.) વારે વારે પુડપુ, વારેવારે પુડપુ.
હુંડુ, પુ. (હઃ) જુ જલવાસી સાપ.
હુંડુમ, પુ. (મઃ) જુ જલવાસી સાપ.
હુંડુલ, પુ. (લઃ) નહાનું ધુવડ, પીંગણો.
હુન્નુક, પુ. (કઃ) જલ કુકડી, પાણુ મરધી.
હુલિ, સ્ત્રી. (લિં.) નહાનો કાઢ્યો.
હુલિકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનો પક્ષી છે.
હોર, ન. (રં.) પડીકા પર લપટેલા દોરો, ૨. હાતના
કાંડાને આંધણો દોરો-સુતર.
દ.
દ, પુ. (દઃ) મોઠો નગારો, ૨. કુત્રો, ૩. કુત્રાની
પુછડી, ૪. અવાજ, ૫. સાપ.
દક, પુ. (કઃ) શેહેર, પ્રાંત, ૨. આઝાદન.
દકા, સ્ત્રી. (કા.) મોઠો નગારો, મોઠો ઢોલ.
દકારી, સ્ત્રી. (સી.) દેવીનો અવતાર છે.
દામરા, સ્ત્રી. (રા.) હંસ, હંસપક્ષી.
દાલ, ન. (લં.) ઢાલ.
દાલિન, પુ. (લી.) ઢાલવાન, ઢાલવાણો લઢાવું.
દુદ, વિ. (દ.) દુંદતિ. સોધવું, દુંદવું.
દુન્દન, ન. (નં.) શેષિતા, દુંદતાં.
દુંદિત, પુ. (વિંદઃ) ગણેશ, ગણપતી.
દુંદિત વિ. (તઃ તા. તં.) શેષિલું.
દોલ, પુ. (લઃ) ઢોલ.
ઢૌક વિ. (ઢ) ઢૌકતે. જવું અગર હલવું.

દૈકન, પુ. (નઃ) રેશવત, લાંચ.

ળ.

ળ, પુ. (ળઃ) સ્નાન, ૨. ખાતર જમા, ૩. અમિત પાણું, ૪. શીવ, ૫. વીંદુદેવ, ૬. ધરેણુ, ૭. ચોક, ૮. ખરાબ માણસ, ૯. ના પણાનો અવાજ, ૧૦. દેણુગી, અપશીસ, અક્ષીસ.

ળક, વિ. નક્ષત્રિ, પ્રળક્ષત્રિ. જવું.

ળલ, વિ. (દ.) નલ્લતિ, નલ્લતિ. જવું.

ળટ્ વિ. નયતિ. નાચવું, નાટક કરવું. [અગર જનાવર.

ળદ્, વિ. નદતિ. ધાંટ જેવો અવાજ કરવો, ૨. નદી

ળદ્, (કઃ) નાદયતિ. કેહેવું, ૨. પ્રકાશવું. [મરવું.

ળમ્, વિ. (જ, ય, ગ.) નમતિ, તે, નમ્યતિ; ન જ્ઞાતિ, મારવું,

ળમ્, વિ. (ઔ.) નમતિ, આદ્યર્થો સલામ કરવી,

અવ, આ, અગર સં, સાથે ઝેનો અર્થ વાંકું વલવું થાએ છે, જતું, સાથે ઝેનો અર્થ ઉભારવું થાએ છે, પ્ર, સાથે તેનો અર્થ નમવું અગર પ્રણામ કરવો. [ળવું, ૪. અચાવવું, રહેણ કરવું.

ળય, (અ.) નયતિ, તે, જવું, ૨ પાસે થવું, ૩. સંભા

ળદ્, વિ. નદતિ, અવાજ કરવો.

ળલ્, વિ. નલતિ, વાસ લેવો, સ્વાસ લેવો, ૨. ખાંધવું.

ળજ્, વિ. (ય.) નજ્યતિ, નાપિત થવું, યુમ થવું, નાહાશીજવું, નાશ થવો, અવગતી જવું.

ળસ, (જ.) નસતિ. વાંકું તીકું થવું, વળવું.

ળહ, (ઝ. ઔ.) નહતિ, તે, ખાંધવું, સં. સાથે ઝેનો અર્થ અખતર પેહેરવું.

ળાસ, (કં. ક.) નાસતે, અવાજ કરવો, નાદ કરવો.

ળિલ્ નિલ્લતિ, વિ. અચ્ચી લેવી, ભોચી કરવી, ભોકી કરવી.

દ.) નિકે, સાક કરવું, લિ, ઔ, દ ર, ને સાથે ઝેનો અર્થ પાળવું, પોસવું થા-નેનિકે, સાક કરવું, રવચ્ચ કરવું.

દ.) તિન્દતિ; ગાળ દેવી, નીંદા કરવી, અ-કરવી; (ક.) નેદતિ, તે; નીંદા કરવી, ખ-કરવી, ગાળો દેવી.

વિ. ગેર સમજ થવી, ૨. કુલી રહેવું, ૩.

૫, બેદાય નહી તેવું, અબેદ, બીબેદ.

નિમ્વતિ. પહારવું, બીજવું. [કરવો.

જ્ઞાતિ. ખોલ કલપના કરવી, ગહન વીચાર

ળિલ્, વિ. નેષતિ, એક ચીતે કલપના કરવી, વીચાર કરવો.

ળિસ, (લ. દ. ઙ) નિસે; ભોકી કરવી, અચ્ચી

ળી, નર્યતિ, તે, લહ જવું, મળવું, અનુ. સાથે

અર્થ સરખું થવું, પચવું, મેહેરખાન થવું

સાથે તેનો અર્થ ખશાડવું, આકર્શન કરવું

સાથે તેનો અર્થ મેહેરખાન થવું, કૃપા કરવું

શાળીથી કેહેવું, જનુ. સાથે ઉપર ઉચ્ચકરવું

સાથે લાવવું, જ્ઞ. સાથે પાસે થવું, ટુર

વાકી રીતે ચાલવું, નિર. સાથે મલવું, ચો

રવું, પાર. સાથે પરણવું, પ્ર. સાથે પ્રીતી

વિ. સાથે દુરજવું, ગરીબ થવું, સુ. સાથે ભ

નમ્ થવું, સં. સાથે એકઠા થવું, વિ. અ

સાથે પસરાહ જવું, ફેલાહ જવું, વિ. અ

સાથે ન્યાયથી માંડી વાલવું, સં. અને અ

વીનંતી કરવી, પ્રાર્થના કરવી, સં. અને અ

એકઠું કરવું, એકઠા થવું, જમાવ થવો. [

ળીલ, વિ. નીલતિ, અસમાની થવું, અસમા

ળીવ, વિ. નીવતિ. માકું થવું. [નો અવાજ કરવો

ળુ, વિ. (લ.) જોતિ નુવતિ. વાંહા કરવી, આ. સાથે

ળુદ્, વિ. (ઝ, ઔ.) નુદતિ. હેકમ કરવો, ફે

અવ. સાથે ખસાડવું, નિર. સાથે બહ

દેવું, કચ્છલ થવું, પ્ર. સાથે પછવાડે જ

સાથે સુખી થવું, સં. સાથે હાકી શકવું.

ળૂ, વિ. (શઃ) નુવતિ, વાંહા કરવી. [

ળેદ્, (ક) નેદતિ, તે, પાસે આવવું, કપકો દે

ળેષ, (ઙ, ક.) નેપતિ, જવું, પાસે આવવું.

ત.

તક, ન. (કં.) છાસ.

તક્ક, પુ. (કઃ) એક સાપનું નામ છે.

તક્કન, પુ. (ક્ષ.) સુનાર, વાઢીચો. [રંપીકાવ,

તંક, પુ. (કઃ) પથ્થર ફોડવાનો લોહિડાનો

તદ, પુ. ન. (દઃ દં.) તીર, કીનારો.

તદિની, સ્ત્રી. (ની.) નદી.

તદી, સ્ત્રી. (દી.) તીર, કીનારો.

તદાક, પુ. ન. (કઃ કં.) તલાવ.

તહાગ, પુ. ન. (ગઃ ગં.) તલાવ.

સ્ત્રી. (ત્) વીજલી, વિદ્યુલતા.
 વત્, પુ. (વાન્) મેધ, મેઠે.
 પુ. (કઃ) શીણ, ૨. ધરના લાકડા, ૩. ગ્રાડનું કાંડું.
 પુ. (લઃ) વાયડીંગનુ ગ્રાડ, ૨. ચોખા.
 ય, પુ. (યઃ) તાંદુલ જાળી આજી.
 ય, કારણ એ અર્થે.
 ન. (તં.) તંબોરેશ, સાંરંગી, સતાર, તાંબુસ.
 ત, પુ. (તઃ) દાદનો આપ, પણજી.
 ય, કારણ, અનંતર એ અર્થે.
 તલ, પુ. (લઃ) વર્તમાન કાલ, તલકાલ.
 ર, વિ. (રઃ રા. રં.) લંપટ, આશક. [અરાબર અર્થ.
 ન. (લં.) સાવકાસ નાચું, આસ્તે રહીને નાચું,
 ધીવસ્ત્ર, સ્ત્રી. (સ્ત્રા.) ધીરનું સાન જાણવાની ધીવસ્ત્રા.
 ય, એવું, એમ, આ પ્રમાણે, માટે, તેમ, તે પ્રમાણે.
 કૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) તેમ કરેલું તે.
 ય, ય. તેમજ, તમે બોલો છો તે પ્રમાણે.
 ન. (ધ્યં.) અરાબર. [આનો વાદ કરનારે.
 તદિન્, વિ. (દી. દિની. દિ.) સાચું બોલનારે, સાં-
 ય. તે વખતે.
 ય, ન. (લં.) વર્તમાન કાલ, હાલ.
 ય, ય. તે વખતે.
 પુ. (યઃ) ડીકરે, છોકરે, પુત્ર.
 સ્ત્રી. (યા.) કંપ્યા, ડીકરી, છોકરી.
 સ્ત્રી. (નુઃ) દેહ, વિ. (નુઃ ન્વી. નુ.) સુદ્ધ, આરીક,
 યીચુ, ૨. નાહાનુ, સુકાયેલું, સ્ત્રી. (લં.) ૩. બ-
 તરફકવચ.
 ન. (તં.) બાબત, કવચ.
 ત, વિ. (ત્યક્.) દેહત્યાગ કરનારે.
 ત, પુ. (ત્) પ્રાણી, જીવડા, જંતુ.
 યતા, સ્ત્રી. (તા.) મગન, તલ્લીન.
 સ્ત્રી. (નુઃ) દેહ, શરીર.
 ત, વિ. (તઃ તા. તં.) છોલેલું, નહાનું કરેલું.
 ત, પુ. (ત્) અમી, વેસ્તવ, દેવતા.
 ત, ન. (તં.) ૫૨, પીછ, રવાં.
 પુ. (તુઃ) સુતર, સુતર જેવા જે દોરતે.
 પ, પુ. (પઃ) સીરસ ધાન્ય,
 ય, પુ. (યઃ) વણકર, ખતરી, ખત્રી. [ખત્રી, પ. હેતું.
 ન. (તં.) સિદ્ધાંત, ૨. ધાન, ૩. યુગ્ય, ૪. વણકર,

તેજક, ન. (કં.) નવુ કપડું, કોર કપડ.
 તેજવાય, પુ. (વઃ) વણકર, ખત્રી.
 તેજવાય, પુ. (યઃ) વણકર, ખત્રી.
 તંલિકા, સ્ત્રી. (કા.) ગરેલ.
 તેજવાય, પુ. (યઃ) વણકર, ખત્રી.
 તેદ્રા, સ્ત્રી. (દ્રા.) નાતવાળી, ૨. સુસ્તી, આજસ.
 તેદ્રી, સ્ત્રી. (દ્રિઃ) નાતવાળી, ૨. સુસ્તી, આજસ.
 તેદ્રી, સ્ત્રી. (દ્રી.) પુંધ, બીદ્રા, ૨. સુસ્તી, આજસ.
 તપ, પુ. (પઃ) ઔષ્ઠમરું.
 તપતાંવતિ, પુ. (તિઃ) સૂર્ય, સુરજ.
 તપન, પુ. (ના) સૂર્ય, સુરજ, ૨. એક જાતનો નરક છે.
 તપનીય, ન. (યં.) શોનુ.
 તપ્સ, પુ. (વાઃ) માધ મહીનો, ન. (વઃ) ૨. તપોલોક, ૩. ધર્મ.
 તપસ્ય, પુ. (સ્યઃ) ક્ષાગન મહીનો.
 તપસ્વિન, પુ. (સ્વી.) તપશ્ચર્યા કરનારો.
 તપસ્વિની, સ્ત્રી. (ની.) એક જાતનો વેલો છે.
 તપોજુષણ, વિ. (ણઃ જા. જં.) તપશ્ચર્યા કરનારો.
 તપોવનાવૃત્તિ, સ્ત્રી. (ત્તિઃ) તપોવનમાર્થી પાછું આવવું.
 તપ્તશૂર્મિ, પુ. (ર્મિઃ) એક નરક છે.
 તમ, પુ. (મઃ) રાહું.
 તમસ્, પુ. ન. (માઃ મઃ) રાહું, ન. (મઃ) ૨. તમો શુણ,
 ૩. પાપ, ૪. શોક, ૫. અંધાર.
 તમસ્વિની, સ્ત્રી. (ની.) રાત.
 તમા, સ્ત્રી. (મા.) રાત.
 તમાલ, પુ. ન. (લઃ લં.) દાલચીનીનુ ગ્રાડ, ૨. તમાલ
 નામનુ ગ્રાડ, ૩. કરતુરીનો ટીલોકરી એકે એ તે.
 તમાલવલ, ન. (લં.) કરતુરીનુ ટીલું.
 તમિ, સ્ત્રી. (મિઃ) રાત.
 તમિસ્ત, ન. (લં.) અંધકાર, અંધાર.
 તમિસ્તા, સ્ત્રી. (સ્તા.) રાત.
 તમી, સ્ત્રી. (મી.) રાત.
 તમોનુદ, પુ. (દ્) અમી, ૨. ચંદ્ર, ૩. સૂર્ય. [નાસ્તીક.
 તમોપહ, પુ. (હઃ) અમી, ૨. ચંદ્ર, ૩. સૂર્ય, ૪. જીન, ૫.
 તમોયુષ્, વિ. (યુઃ) જે અંધારાથી વ્યાપ થયો તે.
 તરજુ, પુ. (જુઃ) તરસ, દીપક, જરખ.
 તરંગ, પુ. (ગઃ) મોજો, લહેર, છોલ.
 તરંગિણી, સ્ત્રી. (ણી.) નદી. [જહાજ.
 તરણિ, પુ. (ણિઃ) સૂર્ય, સુરજ; સ્ત્રી. (ણિઃ) ૨. વહાણ,

તરવળ્ય, ન. (ળ્ય.) ઉતાર, નોર.

તરલ, પુ. (લઃ) મોતીના કંડીના વચ્ચે મળી. વિ.

(લઃ લા. લં.) ૨. ચંચલ; સ્ત્રી. (લા.) ૩. કાંજી.

તરસ, ન. (રઃ) વેગ, ૨. પરાક્રમ.

તરસ, ન. (સં.) માંસ. [શુર, ખલી, ખલીષ.

તરસ્વિન, વિ. (સ્વી. સ્વિની. સ્વિ.) વેગવાન, જોરવાળું,

તરિ, સ્ત્રી. (રિઃ) વહાણ, જહાજ.

તરી, સ્ત્રી. (રી.) વહાણ, જહાજ.

તરુ, પુ. (રઃ) આડ.

તરુણ, વિ. (ળઃ ળી. ળં.) જુવાન, જવાન.

તર્ક, પુ. (કાર્કઃ) શક, બ્રાંતી, સંવશય, ૨. અટકલ.

તર્કારી, સ્ત્રી. (રી.) સીસમગુ આડ, ૨. ટાકળાગુ આડ.

તર્જની, સ્ત્રી. (ની.) અંચુડાના પાસેની આંગળી.

તર્ફ, પુ. (ર્ફઃ) લાકડાની કડચી.

તર્જક, પુ. (કઃ) વાછરેડો, વાછોડો.

તર્પણ, ન. (ળં.) તુપ્તિ, ૨. દેવતરપણ.

તર્મન, ન. (ર્મં.) યતના થાંખલાનો છેડો.

તર્ષ, પુ. (ર્ષઃ) ઇચ્છા, પ્યાસ, તરસ, તૃષા.

તર્ષચેતસુ, વિ. (તાઃ તા. તેં.) ઇચ્છનારો.

તલ, ન. (લં.) તરવારનો હાથો, ૨. પોહોલો કરેલો

હાથ, હતેલી, હથેલી.

તલિન, વિ. (નઃ ના. નં.) નહાતુ, ૨. સ્વછ, ૩. પા

તલું, ૪. ગીચે, ન. (તં.) ૫. ગાદલું, તળઈ, ખીછાનો,

૬. ઢોલીયો, પલંગ. [મિડી, ૩. આયડી, અયરી.

તલ્ય, ન. પુ. (લ્યં. લ્યઃ) ખીછાનો, ૨. માડી, મળેલો,

તલ્લજ, પુ. (જઃ) ઊતમ.

તટ, વિ. (ટઃ ટા. ટં.) છેાલીને નહાતુ કરેલું, છેલિલું.

તસર, પુ. (રઃ) વણકરનો કાંટો.

તસ્કર, પુ. (રઃ) ચોર.

તસ્થિવસુ, વિ. (વાન્. સ્થુષી. વન્.) સ્થીર રહેનારો.

તાંડવ, ન. (વં.) નાંચવું. [પેહેરવાનું ધરેલું છે.

તાંડવલ, જ. (લં.) તાડના પાંદડા જેવું ઝેક કાનમા

તાત, પુ. (તઃ) આપ.

તાંત્રિક, પુ. (કઃ) તંત્ર જાણનારો, ૨. સતારનું વાળું.

તાપન, પુ. (નઃ) સુર્ય, સુરજ.

તાપસ, પુ. (સઃ) તપસવી.

તાપસ તરુ, પુ. (રઃ) ઇંગોલીયાનું આડ.

તાપિચ્છ, પુ. (ચ્છઃ) તમાલ વૃક્ષ.

તાપિંજ, પુ. (જઃ) તમાલ વૃક્ષ.

તામરસ, ન. પુ. (સં. સઃ) કમળ.

તામલકી, સ્ત્રી. (કી.) ભોઈ આંખળી.

તામસી, સ્ત્રી. (સી.) અંધારી રાત.

તામ્બક, ન. (કં.) તાંબુ. [દિશાનો હાથી તેળ

તામ્બકળી, સ્ત્રી. (ળી.) અંજન નામનો જે પ

તામ્બકુદક, પુ. (કઃ) કંસારો.

તામ્બૂડ, પુ. (ડઃ) કુકડો, મરધો, કોંખડો.

તાંબૂલવહી, સ્ત્રી. (લી.) ખીડાના પાનનો વેલો.

તાંબૂલી, સ્ત્રી. (લી.) ઉપલો શુદ્ધ જ્યુવો.

તાર, પુ. (રઃ) મોડો અવાજ, ૨. મોતીનું તેળ

તાર; સ્ત્રી. ૩. દેવી, ૪. તારો, ૫. આંખની

તારકજિત્, પુ. (તિં.) કાર્તિક સ્વામી. [આંખની

તારકા, સ્ત્રી. (કા.) નખેતર, નક્ષેત્ર, ૨. આંખની પ

તારા, સ્ત્રી. (રા.) નક્ષેત્ર, નખેતર.

તારાપથ, પુ. (યઃ) આકાશ.

તારુણ્ય, ન. (ળ્યં.) જ્યુવાની.

તાર્ક્ય, પુ. (ર્ક્યઃ) ગરૂડ પક્ષી, ૨. ધોડો, ૩. રથ

સુરજનો અરણ નામનો ગાડી વાલો.

તાર્ક્ષેશલ, ન. (લં.) પીતલનું ભરમ, પીતલની

તાર, પુ. (લઃ) તાલ, ગાવાનો તાલ, ૨. હાતેલ

વેત, ૪. તાલી કોડવી, ૫. અંઝ, ૬. તાડનું

૭. ટાંબું, ૮. નાળી કુચી, સ્ત્રી. ૯. હરતાલ. [

તાર્લવ, ન. (લં.) તાડના પાનડા જેવું કાનમા પલે

તાર્લળી, સ્ત્રી. (ળી.) વરોઆલી.

તાર્લમૂલિકા, સ્ત્રી. (કા.) કાળી યુસલી. [કરેલો

તાર્લવૃત્તક, ન. (કં.) તાડ તથા નારીઓની પા

તાર્લક, પુ. (કઃ) અલશમ. [જાતનો ત

તાર્લી, સ્ત્રી. (લી.) ભોઈ આંખળીનું આડ, ૨.

તારુ, ન. (લુ.) ટાલુ, તાલુ, તાલવું. [અ

તાવન, અ. ગીચ્ય, ઇરાદો, આટલું, આટલું

તિક્ક, પુ. (કઃ) પંડોલું, પંડોલાનો વેલો.

તિક્ક, વિ. (કઃ કા. કં.) કડવું.

તિક્કશાક) પુ. (કઃ) વાય વણીનું આડ.

તિમ્મ, વિ. (મ્મઃ મ્મા. મ્મં.) બહુ ગરમ, ધણુ

તિમ્મયાતના, સ્ત્રી. (ના.) તીવ વેદના.

તિતલ, પુ. (ડઃ) ચાલળી, ચાલણી, ચાણળી.

તિતિક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) સહન કરવું.

(કુઃ કુઃ કુઃ) સહન શીલ.
(રઃ) તીતર નામનો પક્ષી.
(રિઃ) તીતર નામનો પક્ષી.
(ધિઃ) પાડવો પીજ વીગેરે તીથી.
(શઃ) તમરનું ઝાડ.
(ઝી.) આંખલીનું ઝાડ.
(લી.) આંખલીનું ઝાડ.
(કં.) કોકમ, કોકં.
(કી.) ટેકું-ટેકુરણીનું ઝાડ.
(એક જાતની માછલી છે.
(લઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
(રં.) અંધકાર, અંધારું.
મંતર્ધાન, વાંકું એ અર્થે.
(નઃ ના. નં.) વાંકું, તેહું.
સ્ત્રી. (ળી.) પડદો, કનાત.
ન. (ળં.) વાંકું જોડું.
સ્ત્રી. (ળી.) પડદો, કનાત. [૪. દોષ.
સ્ત્રી. (યા.) નિંદા, ૨. અપવાદ, ૩. ડપકો,
(ટઃ) તાજ, યુગ, ૨. લોપ્રવૃક્તિ.
ન. (નં.) ઢાંકણું.
(તઃ તા. તં.) ઢાંકણું.
(યંઙ. તિરશ્ચી. યંક.) વાંકો ચાલનારો.
પુ. (કં. કઃ) ડીલું; પુ. (કાં.) શરીર ઉપ-
ડું, તલ, મોતૈયો, શરીર ઉપર નોતલ,
એક ખેતાપ, ૩. ધોડો, ૪. તલનું ઝાડ,
રેનો ધુગો, ન. (કં.) ૬. મીઠું, ૭. એક જા-
ત છે, સ્ત્રી. ૮. કંડી.
પુ. (કઃ) શરીર ઉપરનો કુદરતી તલ.
ઝી. (ળી.) રાતો સુખડ.
(જઃ) નીચ્છલ તલ, વાંચંતલ, જંગલીતલ.
(જઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
(સઃ) એક જાતનો સાપ છે. [ખેતર
(વ્યઃવ્યા. વ્યં.) જો ખેતરમાં તલઉગે એવું
(વઃ) લોપ્ર વૃક્ષ. [યુગ, ૩. અપુર્ય યુગ.
(વ્યઃ) પુખ્ત નક્ષત્ર, પુખ્ત નખેતર, ૨. કક્ષી.
સ્ત્રી. (લા.) આંખલાનું ઝાડ.
અઃઅઃ. અં.) બહુ ગરમ, તલખા, તીખું, અણ
ચાલાક, સુસ્ત, ૨. ઉલટ વાલું, ૩. ઉત્કંઠીત.

તીક્ષ્ણગંધક, પુ. (કઃ) સેગટાનું ઝાડ, સેગટો.
તીર, ન. (રં.) નદીના ખંને બાજુના કીનારા.
તીર્થ, ન. (યં.) કુવા પાસેનું પાણી, ૨. રૂપી એ પીધેલું
પાણી, ૩. યુર, ૪. ગોર, ઉપાધ્યો, ૫. યત, જ-
સ, ૬. ઉપાય, ઇલાજ, ૭. સ્ત્રીરજ, ૮. અવતાર,
૯. પાત્ર, વાસણ, ૧૦. મંત્રી.
તીવ્ર, વિ. (વ્રઃ વ્રા. વ્રં.) અતીસ, અતીશય.
તીવ્રવેદના, સ્ત્રી. (ના.) અતીસ વેદના, નરકપીડા.
તુ, અ. ભેદ, અવ ધારણ, નીશ્ચય એ અર્થે.
તુંગ, પુ. (ગઃ) બેડીનું ઝાડ. વિ. (ગઃ ગા. ગં.) બેચુ, ઉચુ.
તુંગી, સ્ત્રી. (ગી.) કાનફોડી, તિલવણી નામની વનસ્પતી.
તુચ્છ, વિ. (ચઃ ચ્છા. ચ્છં.) ખાલી, નકામ.
તુણિ, પુ. (ણિઃ) નાંદરખ નામનું ઝાડ.
તુંડ, ન. (ડં.) મોહોડું, મોહો.
તુંડિન, પુ. (ડી.) મહા દેવનો નંદી.
તુંડિકેરી, સ્ત્રી. (રી.) રત્ન ઝાડ, ૨. તીંડોલાનો વેલો.
તુંડિમ, પુ. (મઃ) મોહોટા પેટ વાલો, પવનથી જોની
ડુડી મોઠી થએલી હોય તે, ડુંડાલો.
તુંડિલ, પુ. (લઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
તુંડિકેરી, સ્ત્રી. (રી.) તીંડો લાનો વેલો.
તુત્ય, ન. (ત્યઃ) એક જાતનું અંજન છે, ૨. મોર યુ
થુ, પુ. (ત્યઃ) ૩. દેવતા, વિસ્તવ.
તુત્યા, સ્ત્રી. (ત્યા.) ગલી, યુલી, ૨. હાનીએ લચી.
તુલ્લોજન, ન. (નં.) મોર યુ થુ.
તુંદ, ન. (નં.) જડર, કુક્ષી.
તુંદપરિમાર્જ, પુ. (જઃ) આલથુ, સુસ્ત.
તુંદપરિમૃજ, પુ. (જઃ) આલસુ, સુસ્ત.
તુંદિક, પુ. (કઃ) ડુંડાલો, મોહોટા પેટવાલો.
તુંદિન, પુ. (વી.) ડુંડાલો, મોહોટા પેટવાલો.
તુંદિમ, પુ. (મઃ) ઉપલો લખ્દ જીવો.
તુંદિલ, પુ. (લઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
તુન્ન, પુ. (જઃ) નાંદરખનું ઝાડ.
તુન્નાવાય, પુ. (યઃ) દરજી, દર્જ, મીરાઈ.
તુમ, પુ. (મઃ) બકરો.
તુમુલ, ન. (લં.) લઢાઈની ગદી.
તુંબા, સ્ત્રી. (ના.) ગોળકાનું કેહિળું.
તુંબિ, પુ. (વિઃ) કાનું કેહિળું.
તુંબી, સ્ત્રી. (વી.) કાનું કેહિળું.

તુર્ય, વિ. (યં: ચાં. યં.) સર્વ વ્યાપી, ફેલાવો કરનારો,
પુ. (યાં.) ૨. ઇન્ધર.

તુરંગ, પુ. (ગ:) ધોડો.

તુરંગ, પુ. (ગ:) ધોડો.

તુરંગમ, પુ. (મ:) ધોડો.

તુરંગવદન, પુ. (ન:) પરી, અપસરા.

તુરાયણ, ન. (ળં.) યત્ત, જત્ત.

તુરાસાહ, પુ. (ષાટ, શાટ.) ઇંદ્ર, ઇંદર.

તુરુષ્ક, પુ. (ષ્ક:) લોખાન, ૨. એક દેશ છે.

તુલા, સ્ત્રી. (લા.) તુલારાશી, ૨. કાંટો; તરાજી, તાજવો.

તુલાકોટિ, સ્ત્રી. (ટિ:) અપ્સરીયા, લંગર વીગેરે પગમાં

પહેરવાના દાગીના.

તુલાકોટી, સ્ત્રી. (ટી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

તુલ્ય, વિ. (લ્ય: વ્યા. લ્યં.) શરખું.

તુલ્યપાન, ન. (નં.) અરાખર પીવું.

તુલ્લર, વિ. (ર: રા. રં.) તુરર.

તુલ્લરિકા, સ્ત્રી. (કા.) તુલર, તુલર.

તુષ, પુ. (ષ:) અનાજના છેાતરાં, છાલ, ભુસો, કોડો,

૨. ધાટીગાનું ઝાડ, ૩. બેહેડાનું ઝાડ.

તુષાર, પુ. (ર:) પાણીના ટપકા, ૨. તહાડ, થંડી, ૩.

અર્ક, વિ. (ર: રી. રં.) ૪. તહાડું.

તુષ્ઠી, વિ. (ષી: ધી: ધિ.) સંતોષી, આનંદી.

તુષ્ઠી, વિ. (ત:) દેવનો એક આકર છે.

(નં.) હીમ, થંડી, તહાડ, ૨. અર્ક.

(ક: કા. કં.) છાનો ખેસનારો.

વિ. (લ: લા. લં.) છાનો ખેસનારો.

(:) તીર મુકવાનો ભાતો.

ગી.) ગુળી, ગળી, ૨. તીર રાખવાનો ભાતો.

(ર:) ભાતો.

() પીપળો.

(:) શીંગડા આપવા જેવો થમ્મો છતાં તે-

ડા નહીં આપવા એવો બળદ, મોઠો

જેને શીંગડાં નથી, ૨. મુઠ વગરનો માણસ,

મુસને મુઠ આપવી જોઈએ તેટલો વધે-

શુશ જોને મુઠ નથી.

(.) જલદી.

(:) ૩, કપાશ, ૨. પીંપળાનું ઝાડ.

(કા.) પીછી, કલમ, વોપ શયી.

તુલર, વિ. (ર: રી. રં.) તુરર.

તુલ્લરિકા, સ્ત્રી. (કા.) તુલર, તુલર.

તુલ્લરિકા, ધ. છાનું એ અર્થ.

તુલ્લરિકા, ધ. છાનું એ અર્થ.

તુળ, ન. (ળં.) ધાસ. [એજ જા]

તુળદુમ, પુ. (મ:) તાડ, નારીએળી, અજી

તુળધાન્ય, ન. (ન્યં.) જંગલી ચોખ્ખા, જંગ

જંગલી ધાન.

તુળજ, પુ. (જ:) વાંસળી, ખાસળી, પાવે

તુળરાજ, પુ. (જ:) તાડ, નારીએળી.

તુળધાન્ય, ન. (ન્યં.) મોગરાનું ઝાડ.

તુળ્યા, સ્ત્રી. (ળ્યા.) ધાસનો જમાવ.

તૃતીયપ્રકૃતિ, પુ. (તિ:) હીજડો, પંઠ, નામદ.

તૃતીયાકૃત, વિ. (ત: તા. તં.) ત્રણવાર હલે ક

દેલું એતર.

તૃતીયાપ્રકૃતિ, પુ. (તિ:) હીજડો, પંઠ, નામદ.

તૃપ્ત, વિ. (ત: તા. તં.) તૃપ્ત, હૃષ્ણક, તૃપ્ત થ

તૃપ્તિ, સ્ત્રી. (તિ:) હૃષ્ણ શાંતી.

તૃપ્તિદ, વિ. (દ: દા. દં.) તૃપ્તિ કરનારો, સંતોષ

તૃકલા, સ્ત્રી. (લા.) હરડા, બેહેડા, અને

એને એકઠા કુટેલાં તે.

તૃષ્ણ, સ્ત્રી. (ટ:) હૃષ્ણ, તરસ, પ્યાસ.

તૃષ્ણજ, વિ. (જ:) પ્યાસી, પ્યાસી.

તૃષ્ણા, સ્ત્રી. (ળા:) હૃષ્ણ, તરસ, પ્યાસ.

તેજન, પુ. (ન:) વાંસળી, ખાસળી, બનસી

તેજનક, પુ. (ક:) શર નામનું એક જાતનું

તેજની, સ્ત્રી. (ની.) મુરવેલો. [જોર, પ.

તેજસ, ન. (જ:) ધાત, ૨. પ્રભાવ, ૩. કાંતી,

તેજસ્તેજસ, પુ. (જા:) તેજનું જે તેજ તે.

તેજિત, વિ. (ત: તા. તં.) જાગૃત કરેલું, ૨.

તેમ, પુ. (મ:) લીલું, ભીનું.

તેમન, ન. (નં.) કઠી.

તૈજસાત્તેની, સ્ત્રી. (ની.) મૂસ, કુહલ્લી.

તૈજિર, ન. (નં.) વીતર પક્ષીનું ટાળું.

તૈલપર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) રાત્રી સુખડ.

તૈલપર્ણિક, ન. (કં.) સફેદ તથા તહાડો સુખ

તૈલપર્ણિકા, સ્ત્રી. (કા.) વાગળ, વાગેળ.

તૈલીન, વિ. (ન: ના. નં.) તથા નીપજ એડ

(ષઃ) પાસ મહીનો.
 . (કં.) છોકરું, ડીકરું, બચ્ચું.
 પુ. (કઃ) એક જાતનું પક્ષી છે.
 વ. (કં.) એક વૃત છે.
 . (સ્મઃ) લીલા રંગના જવ, ૨. દુઃખ, દરદ,
 ા, ૩ પીડા, ૪. ચીંતા.
 . (નં.) દુઃખ, વેદના, ૨. પીડા, દરદ, ૩.
 , પશોણી, ૪. અંકુશ, ૫. આખકો. [આખકો.
 (વં.) પશોણી, આર, ૨. અંકુશ, ૩. સોટી, ૪.
 . પુ. (રં. રઃ) આખીનું નામ છે, ૨. ગદા.
 (ચં.) જલ, પાણી.
 લી, સ્ત્રી. (લી.) મોગુંડ, ૨. જળપીપળી.
 . પુ. (ળં. ણઃ) આહારનુ આરણ્ય.
 , ન. (કં.) નૃત્ય, નાચવું, ગાવું અને વગાડવું.
 . (ક્તઃ ક્તા. કં.) નાખેલુ, નાખેલ.
 . (ગઃ) દાન, ૨. નાખવું.
 , વિ. (ષિઃ ષિઃ ષિઃ) જીને ક્રીયા નાખી તે.
 , વિ. (જઃ જ્ઞા. જ્ઞં.) નફાટ, ખેડેયા.
 ળી. (વા.) લજ્જા, શરમ, લાજ.
 (પુ.) કલ્લહ. [વેદ આ ત્રણ વેદ.
 ળી. (યી.) વેદ, ઋગ્વેદ, સામવેદ, અને યજુ-
 પુ. (નુઃ) સુધં, સુરજ.
 પુ. (ર્મઃ) વેદોક્ત વિધી, યત્ત યાગ.
 વિ. (યઃ યી. યં.) વેદરૂપી.
 (સઃ) જંગમ, ખસાડી શકાય એવું.
 પુ. (રઃ) વણવું, ૨. કાંટલો, સુત્રયંત્ર.
 . (સ્તઃ સ્તા. સં.) ખીકણ, ધખરાયલો.
 , (સ્તુઃ સ્તુઃ સ્તુ.) ખીકણ, [રાખેલું, સંભાળેલું.
 . (ળં.) રક્ષણ, સંભાળવું; વિ. (ળઃ ણા. ળં.) ૨.
 . (તઃ તા. તં.) રાખેલું, સંભાળેલું.
 વિ. (ષઃ ષી. ષં.) કલ્લહનું.
 સ્ત્રી. (તી.) ત્રાયમાણા નામની વનસ્પતી.
 ા, સ્ત્રી. (ળા.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 . (સઃ) ભય, ખીક.
 . (કં.) પીઠના કાટાનો છેડો.
 . (ત્રઃ) ત્રીકુટ નામનો પહાડ.
 . (પીં. પીં.) પીંપળી, અને મરી આ ત્રણ-

લિકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનો નહાનો રેહેટ.
 લિકૂટ, પુ. (ટઃ) ત્રીકુટ નામનો પહાડ. [ખેતર.
 લિગુણાકૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) ત્રણવાર હલવતે ખેદિલું
 લિદશ, પુ. (શઃ) દેવ.
 લિદશાલય, પુ. (યઃ) સ્વર્ગ.
 લિદિવ, ન. (વં.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 લિદિવેશ, પુ. (શઃ) સ્વર્ગ.
 લિદોષોદર, ન. (રં.) મોઢું પેટ વધે છે તે રોગ.
 લિપયગા, સ્ત્રી. (ગા.) ભાગીરથી નદી. [નિશાતર.
 લિપુગ, સ્ત્રી. (ગા.) નહાની વેલચીનો વેલો, ૨. સફેદ
 લિપુટી, સ્ત્રી. (ટી.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 લિપુરાતક, પુ. (કઃ) મહાદેવ. [એકકા આંડેલા-
 લિફલા, સ્ત્રી. (લા.) હરડા, ખેડેડા, અને આમળા
 લિમંડી, સ્ત્રી. (ડી.) સફેદ નિશાતર.
 લિમુવનેશ્વર, પુ. (રઃ) ત્રીમાવનનો શામી.
 લિયામા, સ્ત્રી. (મા.) રાત.
 લિલોચન, પુ. (નઃ) મહાદેવ.
 લિવર્ગ, પુ. (ર્ગઃ) ધર્મ, અર્થ, અને કામ આ ત્રણ;
 ૨. ક્ષય, સ્થિતી, અને વૃદ્ધી આ ત્રણ.
 લિવિષ્ટ, ન. (પં.) સ્વર્ગ.
 લિવિક્રમ, પુ. (મઃ) વીખણ.
 લિવૃત્તા, સ્ત્રી. (તા.) સફેદ નિશાતર.
 લિવૃત, સ્ત્રી. (તઃ) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો. [ખેતર.
 લિસૈત્ય, વિ. (ત્યઃ ત્યા. ત્યં.) ત્રણવાર હલવતે ખેદિલું
 લિસૌતસ્, સ્ત્રી. (તાઃ) ભાગીરથી નદી.
 લિહલ્ય, વિ. (લ્યઃ લ્યા. લ્યં.) ત્રણવાર હલવતે ખે-
 દેલું ખેતર.
 લિહાળળી, સ્ત્રી. (ળી.) ત્રણ વરસની ગાય વીગેરે.
 લુટિ, સ્ત્રી. (ટિઃ) નહાની વેલચીનો વેલો; વિ. (ટિઃ ટિઃ
 ટિઃ) ૨. સુદમ, આરીક, શીશુ, સ્ત્રી. (ટિઃ) ૩. નહ-
 સ્વ અક્ષરના ચોથાથનો ઉચ્ચાર કરવા જ વખત
 લાગે છે તે, ૪. અલપ, નહાનુ, ૫. શક, સંશય.
 લુટી, સ્ત્રી. (ટિઃ) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 લેતા, સ્ત્રી. (તા.) ત્રેતાયુગ, ૨. ત્રણ આખી.
 લોટિ, સ્ત્રી. (ટિઃ) પક્ષીની ચાંચ.
 ત્ર્યંબા, સ્ત્રી. (બ્દા.) ત્રણ વરસની ગાય વીગેરે.
 ત્ર્યંબક, પુ. (કઃ) મહાદેવ.
 ત્ર્યંબકસલ, પુ. (સઃ) દેવનો ખજાનચી, કુખેર.

ચંચકવીક્ષિત, ન. (તં.) શીવનુ જોવું. [ખાડેલાં તે.
ચૂષણ, ન. (જં.) સુક, પીપલી, અને મરી એ ત્રણ
ત્યુષણ, ન. (જં.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
ત્વ, વિ. (ત્વ: ત્વા. ત્વં.) જ્યુદુ, અલણ, ભીન.
ત્વક્ષીરી, સ્ત્રી. (રી.) વંશલોચન.
ત્વક્ષ્મ, ન. (ત્વં.) તજ, દાલચીની.
ત્વક્ષ્મી, સ્ત્રી. (ત્વી.) હીંચુદ વૃક્ષની પત્રી.
ત્વક્ષ્મ, પુ. (ર:) આંખ, વાંસ.
ત્વચ, ન. (ત્વં.) તજ, દાલચીની.
ત્વચ્ચિસાર. પુ. (ર:) આંખ, વાંસ.
ત્વચ્ચિ. (ક.) છાલ, આંખડી, આંખડુ.

(રા. વેગ, જોર. [વેગવાન.
(તં.) જલદી; વિ. (ત: તા. તં.) ૨. વેગી,
: શ્રા. ઇં.) છેલિલું.
૩.) સુતાર, સુતાર.
(તિ:) સુર્ય, સુરજ. [અ તીઆ સક્તી.
(ટ.) કાંતી, શોભા, વાણી વાચા, રચી-
દ:) તરવાર, કટાર, જમીયો, છરી વીગે-
તો-હાથો.

થ.

થીક, ભય, ૨. કલ્યાણ, ૩. ચઢતીક-
આખાદી, આખાદાની.
થે. (શે.) ઢાંકવું, ખંદ કરવું.
(ર:) થુકવાનો અવાજ.
વાના અવાજ શથિ.
(ય. જ.) સાફ થયુ, સ્વચ્છ થયું.
૧. (ઈ.) ઠારમારવુ, ૨. ઈજા કરવી.
૨.) આચ્છાદન, ઢાંકણ, ૨. કપડાં.

દ

) ગોમાશી, ગાંધીલમાખ, ડાંસ.
દં. (તં.) અખતર, કવચ.
દ: તા. તં.) અખતર પહેરેલો.
શી.) નહાની ગાંધીલમાખ.
૧.) ડુકર, ભુંડ.
શા. ઢં.) ચપુર. [સાચો; ખરો.
૧: ના. જં.) ઉદાર, ૨. સાફદીલનુ, ૩.

દક્ષિણસ્થ, પુ. (સ્થ:) સારથી, ગાડીવાન, ગાડી.
દક્ષિણાગ્નિ, પુ. (ઘિ:) દખ્ખણ તરફનો અગ્નિ.
દક્ષિણાત, અ. દક્ષણ તરફનો દેશ, દક્ષણ દીશ.
દક્ષિણાત, અ. ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
દક્ષિણાર્ધ, વિ. (હં: હાં. હં.) દક્ષણા લેવાને યોગ.
દક્ષિણીય, વિ. (ય: યા. યં.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
દક્ષિણેન, અ. દક્ષણ તરફનો દેશ, દક્ષણ દીશ.
દક્ષિણેર્મન, પુ. (મં.) પાર્શ્વે એ જગમગી કુરુ.
દક્ષિણ્ય, વિ. (ણ્ય: ણ્યા. ણ્ય.) દક્ષણા લેવાને યોગ.
દગ્ધ, વિ. (ગ્ધ: ગ્ધા. ગ્ધં.) બલેલ, બલેલું.
દગ્ધયોગિનિ, વિ. (નિ: નિ: નિ.) જે યોગીમાથ.
નહીં થયોતે, જેનું ઉત્પત્તી સ્થાન ખાલ.
દમ્બિકા, સ્ત્રી. (કા.) બલેલો ભાત, બલેલા.
દંડ, પુ. (ઢઃ) સુરજનો દંડ નામનો ચાકર,
કડી, ૩. સીક્ષા, ૪. વખત, ૫.
ભાગ, ૬. સીધુ જાણુ રહેવું, ૭. અ.
ધોડો, ૮. દંડ, ૧૦. જમ, ૧૧. લ.
અભીમાન, ૧૩. ગ્રહ, ૧૪. ખુણો, ૧૫.
દંડધર, પુ. (ર:) યમ, જમ.
દંડનીતિ, સ્ત્રી. (તિ:) અર્થ શસ્ત્ર. [નો.
દંડવિષ્કંભ, પુ. (ભઃ) દહી ડોહવાની લાકડી.
દંડાહત, વિ. (ત: તા. તં.) મંથાનથી વળવેલું,
દદુષ્ટ, પુ. (ષ્ટ:) ટાપકલા નામની વનસપત.
દંદમંગ, પુ. (મઃ) અચાવ, તરણોપાય.
દદુષ્ટ, વિ. (ળ: ના. જં.) જેને અશ્વ થઈલી છે.
દદુરોગિનિ, વિ. (ગી. ગિની. ગિ.) } ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
દદુષ્ટ, વિ. (ળ: ના. જં.) }
દક્ષિસ્થ, પુ. (સ્થ:) કોઠનુ ઝાડ.
દક્ષિફલ, પુ. (લ:) કોઠનું ઝાડ, કોઠ.
દનુજ, પુ. (જઃ) દૈત્ય, રાખસ.
દંત, પુ. (તં) દાંત.
દંતક, પુ. (ક:) ડુંગરની અણી, શિખર, ટો.
દંતધાવન, પુ. (વ:) ખેરનુ ઝાડ.
દંતમાગ, પુ. (મ:) દાંતનો ભાગ, ૨. હાથીનુ.
૩. હાથીનો આગલો ભાગ. [લીંચુનુ.
દંતશઠ, પુ. (ઠ:) કોઠનુ ઝાડ, એકજાતન.
દંતશઠા, સ્ત્રી. (ઠા.) આબલોણીકા નામની વ.
દંતાવલ, પુ. (લ:) હાતી, હાથી.

સ્ત્રી. (કા.) દાતી નામની વનરૂપી.
 પુ. (તી.) હાથી, હાતી.
 પુ. (ક:) સાપ.
 પુ. (ક:) એક નરક છે.
 (અ: આ. અં.) નહાનુ, સૂક્ષ્મ, ગ્રીથુ.
 વિ. (દ્વિ: દ્વિ: દ્વિ:) મુરખ, બેવકુફ.
 (મ:) મારજી, ૨. દંડ, દંડ કરવો, ૩. ઇંદ્રી-
 દમન, ઇંદ્રીદમન.
 પુ. (ત્ત:) દમન કરવું, દાખવું.
 પુ. (ત્ય:) ઇંદ્રીદમન. [ન કરેલું, વશ કરેલું.
 વિ. (ત: તા. તં.) જીતેલું, તાપે કરેલું, સ્વાધી-
 પુ. (ના:) અગ્નિ, દેવતા, વસ્તેવ.
 પુ. (ના:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 પુ. (તી.) વર અને ખાચડી, વર અને ખાચડી
 ને થામ્મ છે.
 (મ:) કપટ, ૨. અહંકાર, ૩. ઢોંગ.
 પુ. (લિ:) ઇંદ્રનુ હથીઆર, વીજલી.
 (મ્ય:) જીવાન ગોદો-બલદ, વાછડો.
 પુ. (યા.) કૃપા, ૨. કૃષ્ણ રશ.
 વિ. (લુ: લુ: લુ.) કૃપાલુ.
 પુ. (ત: તા. તં.) દોસ્ત, બાઈબંદ, ૨. વર,
 વાછલો, ૪. સાઈ મહાણાડો.
 પુ. (ર: રા: રા:) ખીક, ૨. ખાડો.
 પુ. (ત: તા. તં.) અલ, નીચી જાત. [નિર્ધન.
 (દ્ર: દ્રા. દ્રા.) ગરીબ, નાચાર, પૈસા વગરનો.
 પુ. (સી.) ડુંગરમાની ગોઠા.
 (દ્ર:) વિષયુનો શંખ.
 (ર:) દેડકો.
 (ર:) લાલ અબ્રક.
 (મ:) ગવે, મગફળી.
 (ક:) મદન, કામ.
 (ખ:) આરસો, આરીસો.
 (મં:) એકજાતનુ ધાસ છે, દા
 (મિ:) કડચી.
 (મિ:) કડચી.
 પુ. (ર:) સાપ.
 (મિ:) દૂધી, ૨. આમાસ.
 પુ. (ક:) ચેષ્ટીદાર, ધેરની ચેષ્ટ

દર્શન, ન. (નં.) જોવું, નજર કરવી.
 દલ, ન. (લં.) પાતર, ૨. ટોલું.
 દલયમાન, વિ. (ન: ના. નં.) દખા મા જોવું ગાળ કરવું.
 દવ, પુ. (વ:) જંગલ, રાન.
 દવિષ્ઠ, વિ. (ષ: ષા. ષં.) ધણો દુરમો, ધણો છેટેનો.
 દવીયસ, વિ. (યાન્. યસી. ય:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 દંશનિવારણ, ન. (ળં.) કરેલું હોય તેનો હવાજ કરવો.
 દશન, પુ. (ન:) દાંત, દાત.
 દશનવાસસ, પુ. (સા:) વોંઠ, ઝોંઠ.
 દશપુર, ન. (રં.) કેવડાનુ ઝાડ, ૨. કુદ્દમોથા.
 દશવલ, પુ. (લ:) યુદ્ધ, નાસ્તીક. [ધણો ઝેસો.
 દશમિન, વિ. (મી. મિની. મિ.) જૈક, ધણો ધરડો,
 દશમીસ્થ, વિ. (સ્થ: સ્થા. સ્થં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 દશા, સ્ત્રી. (શા.) સ્થીતી, ૨. કપડાના છેડા.
 દટદચ્છદ, વિ. (દ: દા. દં.) ઝોંઠ કરડનારો.
 દસ્યુ, પુ. (સ્યુ:) ચોર, ૨. દુસમીન.
 દસ, પુ. (સ:) અધની કુમાર, સ્વર્ગનો વૈદ.
 દહન, પુ. (ન:) વેસ્તવ, દેવતા, અગ્નિ.
 દાક્ષક, ન. (કં.) દક્ષના સગાનુ ટોલું.
 દાક્ષાયણી, સ્ત્રી. (ળી.) પાર્વતી, ૨. સતાવીસ નખેતરો.
 દાક્ષાપ્ય, પુ. (પ્ય:) ગીદાડ, ગીધ, ખસીર.
 દાક્ષાપ્ય, પુ. (પ્ય:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 દાક્ષિણ્ય, પુ. (પ્ય:) દક્ષણા લેવા જોમ, ૨. સર ખુપાલુ.
 દાહિમ, ન. પુ. (મં. મ:) દાહમનુ ઝાડ.
 દાહિમપુષ્પક, પુ. (ક:) રોહીડાનું ઝાડ.
 દાહિમી, સ્ત્રી. (મી.) દાહમનુ ઝાડ.
 દાહિક, પુ. (વ:) દાહમ.
 દાંત, વિ. (ત: તા. તં.) તોડેલું, કપેલું.
 દાન્યુહ, પુ. (હ:) પાણીમાનો કાગડો, આંધળો કાગડો.
 દાન્યોહ, પુ. (હ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 દાલ, ન. (લં.) દાતરડું.

ના માથામાનો મદરસ.

મન કાંધેલો.

વેલું.

દાંભિક, પુ. (ક:) કપટી. [ધવા શાં કામભાલે છે તે.
દામની, સ્ત્રી. (ની:) દોરંડુ, દોરંડુ જેને ધણા દોર આં-
દામન, ન. (મ:) દોર આંધવાનુ દોરંડુ.
દામા, સ્ત્રી. (મા:) ઉપલો શબ્દ જુષો.
દામોદર, પુ. (ર:) વિખ્યુ. [ધંબ, ૪. સગાંવાલાં.
દાયાદ, પુ. (દ:) ડીકરો, છોકરો, ૨. ભાઈ, ૩. ભા-
દાયિત, વિ. (ત: તા. તં.) અપાવેલું.
દાર, પુ. નિ. વ. (રા:) પરણેલી આયડી.
દારક, પુ. (ક:) ડીકરો, છોકરો, ૨. આળક. વિ. (ક:
કા. કં.) ૩. ભેદક.

દાગદ. પ (દ:) એક ભાતનુ જોર છે.

(ત: તા. તં.) કાપેલું.

દા. લાકડું, ૨. દેવદારનુ ઝાડ.

(ક:) વિખ્યુનો સારથી-ગાડી હાકણારો.

(ળ:) ભયાનક, વિ. (ળ: ળા. ળં.) ૨. ભયંકર.

વિ. (યં: યાં. યં.) જોનો પરાક્રમ ખીક
તે.

સ્ત્રી. (દ્રા:) દાર હલદર.

પુ. (ક:) ડવંલી નામની વનસ્પતી.

(ટ:) એક ભાતનુ પંખેર છે.

તી. (કા:) ડવંલી-પાથરી નામની વનસ્પતી.

(ત્રી:) દાર હલદર.

(મ:) દાડમનુ ઝાડ.

દા. વન્ય આગિ. [થએલો.

(ક: કા. કં.) દેવીકા નામનો નદીમા પેદા

દા: માછલા મારનારો, ખારવો, માછી,
કર. [મોથા નામની વનસ્પતી.

૧. (રં:) કેવડાનુ ઝાડ, ૨. જલસુસ્તા-દાંદ્ર-
(શ્વાન્. શ્વંતી. શ્વત્.) ઉદાર, દાતા, દાનશિલ.

સ:) ચાકર, નોકર.

પુ. (સ:) ચાકરનો ચાકર.

(સી:) ચાકરડી, ૨. અસમાજીરંગનો કોરેટો.

ન. (મં:) ચાકરડીનુ ટોલું.

પુ. (ગ:) સેવા, ચાકરી.

(ય:) ચાકર, નોકર.

(ર:) ચાકર, નોકર.

(કુ:) દીસા

(ર: રા. રં.) નાગો.

દિગ્મ, વિ. (મ્: મ્ઞા. મ્ઞં.) ખરડાયેલો, પુ.
જોરથી ખરડાયેલો આણ.

દિત, વિ. (ત: તા. તં.) કાપેલું, તોડેલું.

દિતિસુત, પુ. (ત:) દેવ.

દિવસા, સ્ત્રી. (શ્વા:) બળવાની ઇચ્છા.

દિવસુ, વિ. (હુ: હુ: હુ:) બળવાને ઇચ્છા.

દિવમુજ, વિ. (મુક:) નશીબ ઉપર જોર
રાખ્યો છે તે.

દિવિષુ, સ્ત્રી. (શુ:) પેલવેલા એક માણસ
ગન કરીને પછી ખીજ સાથે પરણ-
ડી, પુ. (શુ:) ૨. એવી આયડીનો,
૩. મોડી બેન પરણ્યા મોર નાહાની
છે તે નાહાની બહેન.

દિવિષુ, સ્ત્રી. (શુ:) ઉપલો શબ્દ જુષો.

દિન, ન. (નં:) દાહાડો. [શ

દીનશ્રી, વિ. (શ્રી: શ્રી: શ્રી:) નિરાશ, દીનશ્રી.

દીનવત્સલ, વિ. (લ: લા. લં.) દીનદયાળુ.

દિનાંત, પુ. (ત:) સાંજ.

દિનમાળે, પુ. (ળિ:) સુરજ.

દીનાનુકંપન, વિ. (ન: ના. નં.) દીનદયાળ.

દિવસ, પુ. ન. (સ: સં.) દહાડો, સુરજ બેઝ
અથએ તહાંલગીનો વખત.

દિવસ્યતિ, પુ. (તિ:) ધંદ્ર, ધંદ્ર દેવોનો રાજ.

દિવા, બ. દહાડાનું એ અર્થ.

દિવામીત, પુ. (ત:) ધ્રુવડ.

દિવાકર, પુ. (ર:) સુરજ, સુર્ય.

દિવાંધિકા, સ્ત્રી. (કા:) હાંધુદર, ચેન.

દિવાકીર્તિ, પુ. (તિં:) હજામ, ૨. ચંડાળ

દિવાંધ, પુ. (ધા:) ધ્રુવડ.

દિવિષદ, પુ. (દ:) દેવ.

દિવોકસ, પુ. (ક:) દેવ, ૨. ચાતક નામનું

દિવોકસ, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જુષો.

દિવ, પુ. (વ:) ચાસ, તાસ નામનો પક્ષી.

દિવ્ય, વિ. (વ્ય: વ્યા. વ્યં.) દીશામાં થએલો

દિવ, પુ. (દ:) કાળ, વખત, ન. (દં:) નસીબ

દિવ્યાંત, પુ. (ત:) મોત.

દિવ્યા, બ. આનંદાર્થ.

દીક્ષિત, પુ. (ત:) જે ધણી એ સોમયસ ક

પુ. (વિ.) અન્ન, ભાત.
સ્ત્રી. પુ. (તિ: તિ:) કીરણ.
(ન: ના. નં.) દરીદ્રી, ગરીબ, નિર્ધન.
પુ. (ર:) એક જાતનું સોનાનું નાણું છે.
(વ:) દીવા.
(ક:) અજમા, ૨. મોરની ચોટલી, ૩. પ્રકાશ.
ત્રી. (તિ:) કાંતી, તેજ.
(વ્ય:) અજમા.
પુ. (ક:) અજમા, ૪. મોરની ચોટલી, ૩. પ્રકાશ.
(વં: વાં. વં.) લાંબુ. [ણાં શ્રી-અંબ.
કા, સ્ત્રી. (કા.) જો જોવા પાણીમા રહે-
તુ, પુ. (જાં.) પંડિત, વિદ્વાન.
સ્ત્રી. (જી.) છધુદર, ચેણ.
પુ. (જ:) સાપ.
પુ. (ત:) દીડાનું ઝાડ.
વિ. (લ: લા. લં.) થોડા કામને વત્તો વખત
ડનારો, થુસ્તી, આપસુ.
સ્ત્રી. (કા.) પગથીવાળો કુવો, વાવ.
(લં.) મનને પીડા.
પુ. (કા:) દુ:ખમર્થી છુટેલો.
ત્રી, સ્ત્રી. (જાં.) જંગલી વેગણ-રીંગણા.
મ. નિદા એ અર્થે.
પુ. (જાં:) ધમાસો.
સ્ત્રી. (જાં.) રીંગણી. [નાશ કરનારો.
જ્ઞાન, વિ. (ન: ના. નં.) અરાખ સપનાનો
(લં.) એક જાતનું પાટાવકરીને રેસમી કપડું છે.
(મં.) દુધ.
સ્ત્રી. (કા.) દુધી નામની વનસ્પતી છે.
(મ:) કાચી ડુંગળી, લીલો કાંદો.
પુ. (મિ:) અરણ્ય કરીને સુરજનો ગાડીવાલો,
એક જાતનું વાજુ છે, ૩. એક દૈત્ય છે,
(મિ:) ૪. નાહાના છોકરાની રમત છે.
વિ. (હ: હા. હં.) જેને ધણો મોહ થયો તે,
ધેરાએલો.
વિ. (યં: યાં. યં.) જેનો અતી પરાક્રમ તે.
વિ. (તિ: તિ: તિ.) અપાર શક્તિવાળો.
વિ. (ય: યા. યં.) દુ:ખથી તરવા અગર જી-
જે અશક્ત તે.

દુરત્યયાનુક્રમણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) જીતવાને જે અ-
શક્ત તેના આગળ જનારો.
દુરશ્વ, પુ. (ધ: ધ્વ:) અરાખ રસ્તો, દુર્ભાગ, ૨. અરાખ ચાલ.
દુરન્વય, વિ. (ય: યા. યં.) મળવાને જે કઠણ તે.
દુરવગ્રહ, વિ. (હ: હા. હં.) દુ:ખથી પણ મળવાને અશક્ત.
દુરાલભા, સ્ત્રી. (મા.) ધમણી.
દુરિત, ન. (તં.) પાપ. [દુષ્ટ બાષણ કીધું તો
દુરુક્ત, ન. (કં.) દુષ્ટ બાષણ, વિ. (ક: કા. કં.) જેને
દુરોદર, પુ. (ર:) જીવાપાજ, ૨. કાસાથી રમણું, ન.
(રં.) ૩. ઝુટી રમત, ૪. નીરજીવ પદાર્થથી રમણી.
દુરેષણા, સ્ત્રી. (જા.) શાપવચન, શાપનું બાષણ.
દુર્ગત, વિ. (ત: તા. તં.) દરીદ્રી, નિર્ધન.
દુર્ગતિ, સ્ત્રી. (તિ:) નરક. [૨. અરાખ વાસ વાળું.
દુર્ગંધ, પુ. (ધ:) બદબો, અરાખવાસ, વિ. (ધ: ધા. ધં.)
દુર્ગસંચર, પુ. (ર:) અરાખ રસ્તો, ૨. અરાખ ચાલ.
દુર્ગા, સ્ત્રી. (ગાં.) પારવતી.
દુર્ગંધ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) કઠણ, મુશકેલ. [પાડનારો.
દુર્જન, પુ. (ન:) અરાખલોક, ૨. જે દોસ્તોમાં વાંકું
દુર્દિન, ન. (તં.) જે દાહાડા વાદળાથી સુરજ દેખાતો
નથી તે દહાડો તથા તેનીજ રાત.
દુર્નામક, પુ. (ક:) હરસનો રોગ. [એક ચેળ છે.
દુર્નામન, પુ. (મા.) જો જોવા પાણીમા રહેણારી
દુર્બલ, વિ. (લ: લા. લં.) અશક્ત, નબળો.
દુર્બુદ્ધિ, વિ. (દિ: દિ: દિ.) જેની બુદ્ધિ દુષ્ટ છે તે.
દુર્મદ, વિ. (દ: દા. દં.) જેની બુદ્ધિ મદથી ગઈ તે.
દુર્મદોષ, વિ. (ધ: ધા. ધં.) જે મદથી આધળો થયો તે.
દુર્મનસ, વિ. (ન: ના. નં.) ઉદાસ, ખિન્ન, ગમગીન,
દલગીર.
દુર્મર્ષ, વિ. (ર્ષ: ષાં. ષં.) રીસવાળો, ધણો ક્રોધવાળો.
દુર્મુલ, વિ. (લ: લા. લં.) ભયંકર, બિહામણ, વિકા-
ળ, ભયાનક, પુ. (લ:) ૨. વાંદરો, ૩. સેથ,
૪. ઘોડો, ૫. રાખસ, રાક્ષસ.
દુર્મૈલ, પુ. (લં.) અરાખ દોસ્ત, નાદાન દોસ્ત.
દુર્વર્ણ, ન. (ર્ણં.) રૂપ.
દુર્વિષ, પુ. (ધ:) દરીદ્રી, નિર્ધન, ગરીબ.
દુષ્ટ, પુ. (ધ:) દુસમીન, થનુ.
દુક્તિ, સ્ત્રી. (લિ.) કાઢાળી, કાઢાળાની સ્ત્રી.
(ન:) ધંદ.

દુર્લભ, વિ. (દઃ હા. હં.) ખમાએ નહીં તેવો.
 દુષ્કૃત, ન. (તં.) પાપ.
 દુષ્ટ, ઘ. નિદા એ અર્થે.
 દુષ્ટવ્રણ, પુ. (ળઃ) એક જાતનો નાસુરછે તેમાથી પડે.
 વેહેછે તથા તેને ખહુ ગંધ મારે છે.
 દુષ્ણ, પુ. (લઃ) અભ્યભા, કીરમાણી અભ્યભા.
 દુષ્ણસહ, વિ. (દઃ હા. હં.) ખમાએ નહીં તેવો.
 દુષ્ણપણ, વિ. (ળઃ જા. જા.) મળવાને જે કઠણ તે.
 દુસ્તર્ક, ન. (કં.) ખરાબ વીચાર. [જે કારણ તે.
 દુસ્તર્કમૂલ, વિ. (લઃ લા. લં.) ખરાબ વીચાર કરવાને
 દુસ્થ, પુ. (સ્થઃ) દરિદ્ર, નિર્ધન, ગરિબ
 દુહિતૃ, સ્ત્રી. (તા.) ડીકરી, ૨. કન્યા.
 દૂત, પુ. (તઃ) દુત, કાસદ, સંદેસી કેહેણરો.
 દૂતી, સ્ત્રી. (તી.) કાસદનુ કામ કરનારી સ્ત્રી.
 દૂત્ય, ન. (ત્યં.) કાસદગીરી, કાસદનુ કામ. [થએલો.
 દૂન, વિ. (નઃ ના. નં.) રીસાએલો, તકેલો, અરુઢ
 દૂર, વિ. (રઃ રા. રં.) દુર, લાંબે, છેડે.
 દૂરદર્શિન, પુ. (ર્શી.) પંડિત, વિદ્વાન
 દૂર્વા, સ્ત્રી. (ર્વા.) દશે,
 દૂષ્ય, ન. (વ્યં.) તંબુ.
 દૂષિકા, સ્ત્રી. (કા.) ચીપડા.
 દૂષીકા, સ્ત્રી. (કા.) ચીપડા.
 દૂષ્યા, સ્ત્રી. (વ્યા.) હાથીના વચ્ચે આંધવાનુ ડોરડું છે.
 દૂષ્યોદર, ન. (રં.) પેટ મોડું થાએ છે તે રોગ.
 દૂગ્યોનિ, પુ. (નિઃ) એક જાતનો જનમનો હીજડો,
 એ ખીજનું મૈથુન જોયા વગર જેના લીગને
 જોર આવવુ નથી.
 દ્વં, ઘ. અતિશય એ અર્થે. વિ. (દઃ હા. હં.) ૨.
 કઠણ, સખ્ત, ૩. સમર્થ, ૪. જગા.
 દ્વિ, વિ. (તિઃ તિઃ તિ.) પક્કો નિશ્ચય કરનારો.
 , વિ. (તિઃ તિઃ તિ.) સાંધેલું, ૨. ખહુ હલેલો.
 ટી. (તિઃ) ચાંપડાની પખાલ, મસક, ૨. ખા-
 ૧, ૩. ધમણ.
 ટી. (કં.) આંખ, ૨. સાન, યુદ્ધિ, ૩. દર્શન,
 જોઈ, ૫. જોણારો.
 , (દં.) દગડા, પથ્થર, પાંના.
 , (કં. જા. જં.) જોએલું, ૨. ચોર વીગેરેની ખીક.
 , સ્ત્રી. (જઃ) જે સ્ત્રી પેહેલવેલા આડકાઈ તે.

દ્વિતિ, પુ. (તઃ) દાખલો, ૨. શાસ્ત્ર.
 દૃષ્ટિચ્ચર, પુ. (રઃ) નજર લાગીને તાંવ અ-
 દ્વિ, સ્ત્રી. (ધિઃ) આંખ, ૨. સાન, ૩. દર્શન.
 દેવ, પુ. (વઃ) ધંધર, ૨. રાજા.
 દેવકુસુમ, ન. (મં.) લવંગ.
 દેવકાંનંદન, પુ. (નઃ) વિષ્ણુ, કુંભણ.
 દેવસાતક, ન. (કં.) જુનો તખાવ, પ્રાચીન.
 દેવચ્છંદ, પુ. (દઃ) સોલડીનો મોતીનો હાર.
 દેવજમ્બક, ન. (કં.) રોહિસ ધાસ કેહેછે તે.
 દેવતા, સ્ત્રી. (તા.) દેવ.
 દેવતાડ, પુ. (ડઃ) દેવતાલી-દેવડંગીરી નામની
 તલ, ન. (તં.) ધરવરપાણુ, દેવભાવ.
 યજ્ઞ, પુ. (જઃ) જમતા વખતે દેવતામા
 નાખીને હોમ કરેછે તે.
 દેવદ્રવ્યક, વિ. (દ્રવ્યઃ દ્રવ્યીચી. દ્રવ્યક) જે દેવ
 તે, જે દેવલમા જાયછે. [૩. જીવવાનું
 દેવન, પુ. (જઃ) રમવાના કાસા, ન. (નં.)
 દેવલભ, પુ. (મઃ) ઉંડીનું આડ.
 દેવભૂય, નં. (યં.) દેવભાવ, દેવત્વ.
 દેવમાતૃક, વિ. (કઃ કા. કં.) જે દેશમા વસ
 અનાજ પાડેછે તે દેશ.
 દેવર, પુ. (રઃ) દીએર, દરજેઠ, વરનો ભા.
 દેવલ, પુ. (લઃ) દેવજમાનો પુજારી, જે
 નીપજ ઉપર યજ્ઞસાણુ કરેછે તે.
 દેવર્ષિવયં, પુ. (ર્ષં) ર્ષીમાં જે મેષ તે.
 દેવસમા, સ્ત્રી. (મા.) દેવળી સભા.
 દેવસાયુજ્ય, ન. (જ્યં.) દેવત્વ, દેવભાવ.
 દેવહ, વિ. (હઃ હૂ. હુ.) દેવને જે અર્પણ કરી
 દેવાજીવ, પુ. (વઃ) દેવજમાનો પુજારી, જે દે
 નીપજ ઉપર યજ્ઞસાણુ કરેછે તે.
 દેવાજીવિન, પુ. (વી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 દેવો, સ્ત્રી. (વી.) રાજાની પરણેલી પત્ની.
 ૨. દેવતા, ૩. મુરવેલો-પંડિત નામની
 દેવૃ, પુ. (વા.) દીએર, વરનો નાહાનો ભા.
 દેશ, પુ. (શઃ) ગામનો જમાવ.
 દેશરુપ, ન. (વં.) નીતિ.
 દેશિક, પુ. (કઃ) યુર, વિ. (કઃ કા. કં.) ૨.
 દેહ, ન. પુ. (દં. હઃ) શરીર.

પુ. (કૃત્.) આપ.
 વિ. (તઃ તા. તં.) જન્મેણો, દેહવાણો.
 પુ. (ળઃ) એક જાતનો નામુરછે.
 વિ. (નઃ તા. તં.) જન્મેણો, દેહવાણો.
 વિ. (ભાક.) પ્રાણી, દેહધારી, શરીરી.
 જોષિત, વિ. (તઃ તા. તં.) જના પાસે પોતાના
 ૨ વગર ખીજી કંઈ નથી તે.
 વિ. (રઃ રી. રં.) શરીરનું ઘાષણ કરનારો.
 વિ. (ની. નિની. નિ.) દેહવીષે જે અભીમાની તે.
 સ્ત્રી. (લી.) ઊંચરો, ઊંચર.
 પુ. (વાન.) જીવ, આત્મ.
 વિ. (યઃ) દેત્ય.
 વિ. (ત્યઃ) દેત્ય, રાખસ.
 પુ. (રઃ) મુકામર્ય, શુકર.
 પુ. (રિઃ) વિષય.
 સ્ત્રી. (ત્યા.) મોરમાસી નામની વનસ્પતી.
 વિ. (વ્યઃ) લંબાદ.
 વિ. (વં.) નસીય, તકદીર, ૨. માળા ફેરવતી
 તે જે આંગણાગણીએ છેએ તે.
 વિ. (જઃ) જોતીશી, જોસી.
 સ્ત્રી. (જા.) સાર નરનું જાણનારી આયડી.
 પુ. (તં. તઃ) દેવ.
 વિ. (જઃ તા. તં.) નશીયના સ્વામીન.
 વિ. (તં.) નશીયના જોરથી જે નીચમ તે,
 વિ. (જઃ) જેનું હલકુ નશીય તે.
 વિ. (લા.) ગલી, યુલી.
 વિ. (જઃ) પંડિત, વિદ્વાન, ૨. વૈદ્ય.
 વિ. (જા.) હાથ, હાત.
 પુ. (ક.) દોષ જાણનારો.
 વિ. (તો.) હાથ, હાત. [૬/૨૭૦].
 વિ. (વં.) ૬/૨૭૦, તરસ, ૨. ભરેવાસી સ્ત્રીની
 સ્ત્રી. (તી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વિ. (લઃ તા. તં.) રેસમી કપડા પહેરેલો.
 વિ. (વ્યં.) કાસીદીનુ કામ, કામીદીની
 વિ. (ધં.) વાસ, ગંધ, બદ
 વિ. (તિઃ) કાંતિ, શોભા, તે
 વિ. (જિઃ) સુર્ય, સુરજ.
 વિ. (જં) ધન, પૈસો, દ્રવ્ય.

જૂત, પુ. ન. (તઃ તં.) જીવો, જીવન, ૨. નિરજીવ પ-
 દાર્થ થીરમત.
 જૂતકારક, પુ. (કઃ) જીવો રમડનારો.
 જૂતકૃત, પુ. (ત.) આજી રમનારો, જીવો રમણારો.
 સ્ત્રી. (સ્રી.) સ્વર્ગ, ૨. આકાસ.
 જોત, પુ. (તઃ) સુરજની પ્રભા, સુરજનુ તેજ.
 દ્રવ્ય, ન. પુ. (સં. સઃ) દહીં, છાસ, પાતળું દહીં.
 દ્રવ્ય, ન. (વ્યં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 દ્રવ, પુ. (વઃ) રમડું, ૨. નાહાસડું.
 દ્રવંતી, સ્ત્રી. (તી.) સુશીકૃપરણી નામની વનસ્પતી.
 દ્રવમાણ, વિ. (ળઃ તા. તં.) પાતળો ચમચો, પાણી
 છુટેછું-લો. [સ્ત્રોત, ૪. શત્રી, બળ, સામર્થ્ય.
 દ્રવિણ, ન. (ળં.) પરાક્રમ, ૨. દ્રવ્ય, ધન, દોલત, ૩.
 દ્રવ્ય, ન. (વ્યં.) ધન, ૨. સત્વ, ૩. રૂપ રસાદીક.
 દ્રવ્યદૈત, ન. (તં.) સુખનીષે નિરહસ્થા તે.
 દ્રાક, બ. શીઘ્ર એ અર્થ.
 દ્રાક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) દરાખનો પેલો.
 દ્રાણિક, વિ. (ષઃ છા. ષં.) ધણુ નહાનુ, અતી નહાનુ.
 દ્રાણિક, પુ. (કઃ) કચર નામની વનસ્પતી.
 દુ, પુ. (દુઃ) વૃક્ષ, આંડ.
 દુકલિમ, ન. (મં.) દેવદારનુ આંડ.
 દુષણ, પુ. (ળઃ) અશ્વદેવ, ૨. મોગરો, ૩. મુગદળ.
 દુષન, પુ. (નઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 દુણ, પુ. (ળઃ) વીછી, વીછુ.
 દુણિ, સ્ત્રી. (ળિઃ) દડીઆ, ૨. ટાંકી, ટાકું. [કાષ્ઠમે.
 દુણી, સ્ત્રી. (ળી.) કાન ખજુરો, ૨. કાષ્ઠખી, ૩. નહાનો
 દુત, ન. (તં.) શીઘ્ર એ અર્થ. વિ. (તઃ તા. તં.) ૨.
 પરસીનો આવેલો.
 દુમ, પુ. (મઃ) આંડ.
 દુમામય, પુ. (યઃ) લાખ.
 દુમોત્પલ, પુ. (લઃ) પારીંગાનુ આંડ.
 દુવય, ન. (યં.) માન, પ્રમાણ, મોજ.
 દુહિણ, પુ. (ળઃ) અશ્વદેવ.
 જોત વ (ળઃ) રોમ કાગડો, કાળો કાગડો, ૨. અધ-
 વીછી, વીછુ, ૪. અદમણી.
 મકાગડો, કાળો કાગડો.
 એક દડીઆ ભરીને દુધ આ-

દ્રોણદુગ્ધા, સ્ત્રી. (ગ્ધા.) એક દડીઆ ભરીને દુધ
આપે એવી ગાય.

દ્રોણિ, સ્ત્રી. (ણિ:) દડીઆ, ૨. ટાકુ, ટાકી.

દ્રોણિદેશ, પુ. (શ:) કુગર મહિલા દેશ. [ગળી, યુળી.

દ્રોણી, સ્ત્રી. (ળી.) દડીઆ, ૨. ટાકી, ટાકુ, ૩.

દ્રોહચિંતન, ન. (નં.) દુશ્મનના વેરનું ચિંતન.

દ્રોણીક, વિ. (ક: કા. કં.) એક દડીઆ ભરીને આ-
નાજ નીપજ એવું ખેતર.

દંઢ, ન. (ઢં.) સ્ત્રી આને પુરૂષ, ૨. ખે, ૩. તંટો.

દંઢયોષ્ઠન, વિ. (ષો. ષિનો. ષિ.) દંઢપુષ્ કરનારો, કુ-
સ્તી કરનારો. [સત્વયુણી.

દ્વાયતિગ, પુ. (ય:) નિષ્ઠ, નિષ્ઠાવાળો, સાચો, કેવળ
દ્વાદશાત્મન, પુ. (મા.) સુર્ય, સુરજ.

દ્વાપર, પુ. (ર:) સંશય, શક, ૨. દ્વાપારયુગ-જીગ.

દ્વાર, સ્ત્રી. (દ્વા:) બાર, દરવાજો, કમાડ.

દ્વારપાલ, પુ. (લ:) ચોકીદાર, ધેરની ચોકી કરનારો.

દ્વાર, ન. (રં.) બાર, દરવાજો, કમાડ. [કરનારો.

દ્વાસ્થ, પુ. (સ્થ:) ચોકીદાર, દ્વારપાલ, ધેરની ચોકી

દ્વાસ્થિત, પુ. (ત:) ઉપલો શબ્દ જીવો.

દ્વિગુણકૃત, વિ. (ત: તા. તં.) ખેવાર ખેડેલું ખેતર.

દ્વિજ, પુ. (જ:) પક્ષી, ૨. દાંત, ૩. બ્રાહ્મણ.

દ્વિજન્મન, પુ. (ન્મા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

દ્વિજરાજ, પુ. (જ:) અંદ્ર.

દ્વિજા, સ્ત્રી. (જા.) ગયલો, એક જાતની સુગંધી છે.

દ્વિજાતિ, પુ. (તિ:) પક્ષી, પંખેર, ૨. દાંત, ૩. બ્રાહ્મણ.

દ્વિજિહ્વ, પુ. (જ્હ:) સાપ, ૨. ડગ, લુચ્ચો, સોદો.

દ્વિતીયા, સ્ત્રી. (યા.) પરણેલી સ્ત્રી. [ખેતર.

દ્વિતીયાકૃત, વિ. (ત: તા. તં.) ખેવાર હલવતે ખેડેલું

દ્વિપ, પુ. (વ:) હાથી, હત્તી.

દ્વિપાદ, પુ. (વ:) બમણો દંડ, ખેવડો દંડ.

દ્વિરદ, પુ. (વ:) હાથી, હત્તી.

દ્વિરસન, પુ. (ન:) સાપ, ૨. ડગ, લુચ્ચો, સોદો.

દ્વિરફ, પુ. (ફ:) ભમરો.

દ્વિવર્ષ, સ્ત્રી. (ર્ષ:) ખે વરસની ગાય વીગેરે.

દ્વિષ, પુ. (દ:) દુશ્મન, શત્રુ.

દ્વિષત, પુ. (ત:) ઉપલો શબ્દ જીવો.

દ્વિષ્ટ, ન. (ષ્ટ.) લાંબુ.

દ્વિસીત્ય, વિ. (ત્ય: ત્યા. ત્યં.) ખેવાર હલવતે ખેડેલું

દ્વિહલ્ય, વિ. (લ્ય: ત્યા. ત્યં.) ઉપલો શબ્દ

દ્વિહલ્ય, સ્ત્રી. (યા.) ચોથા મહીનાની-
વાસી સ્ત્રી-બાપડી.

દ્વિહાયની, સ્ત્રી. (ની.) ખે વરસની ગામ્

દ્વીપ, ન. પુ. (વં. વ:) ટાપુ, જંજીરો.

દ્વીપવતી, સ્ત્રી. (તી.) નદી.

દ્વીપિન, પુ. (વી.) વાઘ, દીપડો.

દ્વેષણ, પુ. (ળ:) દુશ્મન, શત્રુ.

દ્વેષ્ય, વિ. (ષ્ય: ષ્યા. ષ્યં.) વેર કરવા લાય

દ્વૈત, ન. (તં.) બેદબ્દિ. [નાતવાન સ

દ્વૈત, ન. (ધં.) તંટો, ૨. જોરદાર સાથે

દ્વૈવ, પુ. (વ:) વાઘનું આખડું પહેરેલો.

દ્વૈપાયન, પુ. (ન:) વ્યાસ, વ્યાસજી.

દ્વૈમાતુર, પુ. (ર:) ગણપતી.

વ્યદ્ધ, ન. (દં.) લાંબુ.

ધ

ધટી, સ્ત્રી. (ટી.) ઝાડના છાલનું કપડું, વ

ધટ, પુ. (ટ:) કાટો, તરાંજી, ૨. કપડાનો

એક જાતના સોગન.

ધતૂર, પુ. (ર:) ધંપુરો.

ધન. ન. (નં.) દ્રવ્ય, પૈસો.

ધનંજય, પુ. (ય:) અબ્બી, ૨. અરજીન.

ધનત્યજ, વિ. (ત્યજ્.) પૈસો નાખી દેનારે

ધનદ, પુ. (વ:) કુખેર.

ધનદાનુગ, પુ. (ગ:) કુખેરનો દુત, યક્ષ.

ધનહારી, સ્ત્રી. (રી.) કીરમાણી અજમા.

ધનાધિપ, પુ. (વ:) કુખેર.

ધનિક, પુ. (ક:) પૈસાવાળો, લાખો પતી.

ધનિન, પુ. (ની.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

ધનિષ્ઠા, સ્ત્રી. (ષ્ઠા.) ધનિષ્ઠા નામનું નખેત

ધનીયક, ન. (કં.) ધાણાની બાજી, કોથ

ધનુર્ધર, પુ. (ર:) તીરકમાનથી લડાઈ કરન

ધનુર્વાસ, પુ. (સ:) ધમાસો.

ધનુષ્ટ, પુ. (ષ્ટ:) ચાર નામનું ઝાડ છે.

ધનુષ્મત, પુ. (ષ્માન.) તીરકમાનથી લડાણ

ધનૂસ, ન. (નૂ:) કમાણ, તીરકમાણ, કામઠો,

ધન, સ્ત્રી. (નં:) કામઠો.

[ખેતર.

(ન્યઃ ન્યા. ન્યં.) નસીબવાન, પુનવાલો.
 નો. (ન્યા.) આમલાનુ ઝાડ,
 ન. (કં.) ધાણાની ભાજી, કોથમીર.
 (ન્યં.) કામડો.
 (ન્યં.) કામડો, પુ. (ન્યં.) ર. મારવાડદેશ.
 પુ. (સઃ) ધમાસો.
 (ન્યી.) ધનરાસ, ર. ધનુરધર.
 (નઃ) દેવનલ નામની વનસ્પતી.
 ન. (નિઃ) નાડી, નસ, નેસ.
 ન. (ની.) નલી.
 (હઃ) અંખોડો, ચોટલો.
 (રઃ) પર્વત, ડુંગર, પહાડ.
 (ળી.) }
 (રા.) } પૃથ્વી, ધરતી.
 (લી.) }
 (રઃ) પૃથ્વીનો ઉદ્ધાર તે.
 (સ્થં.) પૃથ્વીની સપાટી.
 (મં. મંઃ) પુણ્ય, પુન. પુ. (મંઃ) રૂ યુતિ,
 જોગ જે યાગની ક્રિયા, ૩. યમ, જમ,
 ય, ઇનસાફ, પ. સ્વભાવ, ફ. આચાર.
 ત્રી. (તા.) ધર્મચીયાર, ર. ધમચીતન.
 વિ. (વિન.) ધરમનુ તત્ત્વ જનનારો.
 (દૃક્.) ધરમ જણનારો.
 પુ. (જી.) ઢોંગી, ર. પોતાકું યુજરાન ચ-
 સાઈ પોતાના માથાના ઢોંગસાઈ વધારેલા
 લો માણુશ.
 (નં.) મરી, તીખાં.
 લ. (લઃ લા. લં.) ધરમચી જે દયાવાળો તે.
 લ. (ત્રીં. ત્રિની. ત્રિ.) ધરમચી ચાલનારો.
 (જઃ) યમ, જમ, પ્રેતપતી, ર. યુધિષ્ઠિર,
 જ, ૪. એક ન
 ધી. (તા.) મનુષ્યે ં
 (કઃ કા. કં.)
 (ળી.) છીનાલ
 (ળી.) ઉપલો
 વર, પતી, ર.
 લ. (લઃ લં.) સફે
 (રઃ) હરણના ચાં

ધાતકી, સ્ત્રી. (કી.) ધાયટીનું ઝાડ. [માંની ધાવુ.
 ધાતુ, પુ. (તુઃ) ધાવુ, ર. અંગમાની ધાવુ તે, ૩. વ્યાકરણ-
 ધાનુક્ષયકાસ, પુ. (સઃ) ઉદરસનો રોગ.
 ધાતુપુષ્પિકા, સ્ત્રી. (કા.) ધાયટીનું ઝાડ.
 ધાતુ, પુ. (તા.) અહ્મદેવ.
 ધાતુપુષ્પિકા, સ્ત્રી. (કા.) ધાયટીનું ઝાડ. [પૃથ્વી, ૪. મા.
 ધાત્રી, સ્ત્રી. (ત્રી.) દાઈ, ર. આમલાનું ઝાડ, ૩.
 ધાના, સ્ત્રી. નિ. વ. (તાઃ) સેકેલા જવ.
 ધાનુષ્ક, પુ. (શ્કઃ) ધનુધર.
 ધાન્ય, ન. (ન્યં.) અનાજ.
 ધાન્યક, ન. (કં.) ધાણાની ભાજી, કોથમીર.
 ધાન્યાક, ન. (કં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ધાન્યામ્લ, ન. (મ્લં.) કાંજી, કાંજીનું.
 ધામન, ન. (મં.) ધર, ર. દેહ, શરીર, ૩. કાંતી, તેજ,
 ૪. મોડીપણો, પ. સ્થાન, ફ. જન્મ.
 ધામનિધિ, પુ. (ધિઃ) સુર્ય, સુરજ. [૩. તુરીઆનો વેલો.
 ધામાર્ગવ, પુ. (વઃ) અંધોડો, અંધોડો, ર. ગલકાનો વેલો,
 ધાવ્યા, સ્ત્રી. (ધ્યા.) દેવતામા સમીધા નાખીને તે સલ-
 . ગાવવાની વખતે જે વેદ બોલે છે તે. [રેહેવું.
 ધારણા, સ્ત્રી. (ળા.) ઇંસાફનો રસ્તો, ર. નીતીમાર્ગમા
 ધારા, સ્ત્રી. (રા.) ધોડાની પાંચ ચાલ છે તેમાની દરમ્મિક.
 ધારાધર, પુ. (રઃ) મેધ, મેહ, વરસાદ.
 ધારાસંવાત, પુ. (તઃ) એક જાતનો વર સાદ છે. [મનારો.
 ધર્મ, પુ. (તંઃ) જુવા બાજ, જુવા રમનારો, બાજી ર-
 ધાર્તરાષ્ટ્ર, પુ. (ષ્ટઃ) એક જાતનો હંસ છે કે જેની
 ચાંચ અને પગ કાલાને દીલ સફેદ.
 ધાવનિ, સ્ત્રી. (નિઃ) } ડવલા-પીઠવણ નામની વન-
 ધાવની, સ્ત્રી. (ની.) } સ્પતી છે.
 ધિક્, બ. નિંદ એ અર્થે.
 ધિક્કૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) નિંદા કરેલ.
 ધરપતિ.
 ધુલિ. [૩. અંગી, ૪. ધર.
 ધાન, જગા, ર. નક્ષેત્ર, નખેતર,
 ર. રાખનારો, જગા સાચવનારો.
 [જીભ વીગેરે.
 ધાનંદ્રીઆ, આંખ, કાન, નાક,
 ડીત, વિદ્વાન.
 ધ.) પંડીત, ર. ગંભીર, ૩. કંકુ.

ધીવર, પુ. (ર:) માછલા મારણારો, ખારવો, માછી.

ધીશક્તિ, સ્ત્રી. (કિ:) બુદ્ધિગુ સાંમર્થ. [કરનારો.

ધીસચિવ, પુ. (વ:) બુદ્ધિવાદ કેહેણારો, બુદ્ધિથી સહાય

ધુત, વિ. (ત: તા. તં.) જરા ધુજેલું.

ધુની, સ્ત્રી. (ની.) નદી.

ધુરંધર, વિ. (ર: રા. રં.) જોતરામ્મ એવો.

ધુરીણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

ધુર, સ્ત્રી. (ધૂ:) ધોંસરી. [એવો ધોડા-બલ ઇત્યાદી.

ધુર્યં, વિ. (ર્ય: યાં. યં.) જોતરાય એવો, ભાર ઉપાડી સકે

ધુવિલ, ન. (લં.) હરણના ચાંબડનો પંખો.

ધુસ્તુર, પુ. (ર:) ધંતુરો.

ધુસ્તૂર, પુ. (ર:) ધંતુરો.

ધૂત, વિ. (ત: તા. તં.) નાખેલો, નાખી દીધેલો.

ધૂમયિત, વિ. (ત: તા. તં.) ગરમ થએલો, રીસાએલો.

ધૂવિત, વિ. (ત: તા. તં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

ધૂમકેતુ, પુ. (તુ:) અમી, ૨. પુછડીચો તારો, ૩. અ-

પશકુન, ૪. ઉત્પાત. [૫૨ જવાની ગતી તે.

ધૂમપય, પુ. (ય:) આકાશ, ૨. યસના કૃત્યથી જે ઉ-

ધૂમયોનિ, પુ. (નિ:) મેહ, વરસાદ.

ધૂમલ, વિ. (લ: લા. લં.) જરા કાખો અને જરા લાલ.

ધૂમવર્ત્મનુ, પુ. (ર્ત્મા:) ધૂમપય શબ્દ જુવો.

ધૂમ્યા, સ્ત્રી. (મ્યા:) ધુમાડાનો જમાવ.

ધૂમ્યાટ, પુ. (ટ:) એક જાતનું પંક્ષી છે.

ધૂમ્, વિ. (મ્: મ્મા. મં.) જરા કાખો અને જરા લાલ.

ધૂમ્મી, વિ. (મ્મી: મ્મી: મ્મિ.) યસ—જસ કરનારો..

ધૂજોટિ, પુ. (ટિ:) મહાદેવ. [રમનારો, ૩. ધંતુરો.

ધૂતે, પુ. (તં:) ઠંક, ઠંગ, ૨. ખાજી રમનારો, જુવો

ધૂવંહ, વિ. (હ: હા. હં.) કાર્યભાર ઉપાડી સકે તે તથા

રથનો ભાર ખેંચે એવો ધોડા-બલદ.

ધૂલિ, સ્ત્રી. (લિ:) ધુલ.

ધૂલી, સ્ત્રી. (લી.) ધુલ.

ધૂસર, વિ. (ર: રા. રં.) જરા સફેદ.

ધૂસ્તૂર, પુ. (ર:) ધંતુરો. [ભાતો ખાંધોછે તે.

ધૂતેષુભિ, વિ. (ભિ: ભિ: ભિ.) જેણે ખાણનો—તીરનો

ધૂતિ, સ્ત્રી. (નિ:) ધીર, ૨. સંતોશ, ૩. જસ, યસ.

ધૂટિ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) લાજ વગરનો, ખેશરમ, ૨. મસ્તવાલ.

ધૂળાજ, પુ. (જ:) ઉપલો શબ્દ જુવો.

ધૂળિ, પુ. (ળિ:) કીરણ.

ધૂળુ, વિ. (ળુ: ણુ: ણુ.) ખેશરમ, ૨.

ધેનુ, સ્ત્રી. (નુ:) તરતળી વ્યાપલી ગાય.

ધેનુકા, સ્ત્રી. (કા.) હાથણી, હાથીની સ્ત્રી

ધેનુશ્યા, સ્ત્રી. (શ્યા.) કરજ પુરંથાએ તર

હુકારને ધેર રાખેલી દુધવાળી ગાય.

ધેનુક, ન. (કં.) ગાઠનું ટોળું.

ધેવત, પુ. (ત:) ગાવાના સાત સુર—રાગમાય

ધોરણ, ન. (ળં.) હાથી, ધોડા વીગેરે ખેસવાન

ધોતકૌશેય, ન. (યં.) ધોએલું રેસમનું કપ

ધોરૈય, વિ. (ય: યા. યં.) જોતરાય એવો.

ધોરિતક, ન. (કં.) ધોડાનું એક જાતનું ચા

ધ્યામ, ન. (મં.) ગંભ્યાણ—રોડીસંધાસ કે

ધ્યાયમાન, વિ. (ન: ના. નં.) જેને ધ્યાન—મન

ધ્વજ, બુ. (જ:) નીશાન, વાવટો, ધ્વજ.

ધ્વજિની, સ્ત્રી. (ની.) લશકર, સેના.

ધ્વનિત, વિ. (ત: તા. તં.) શબ્દથી ભરેલો.

ધ્વસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા. સ્તં.) નાશ થએલો, નાશ

ધ્વસ્તાક્ષ, વિ. (ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) જેની આંખ ખરાબ

ધ્વક્ષ, પુ. (ક્ષ:) કાગડો, ૨. બગળો, ૩. ન

ધર, ૫. કપાસીયા કાઠવાનો સંચો.

ધ્વાત, ન. (તં.) અંધાર, અંધકકાર.

ધ્વાન, પુ. (ન:) શબ્દ.

ધ્રુવ, પુ. (વ:) એક નક્ષત્ર છે, ૨. એજ ના

નપાદ રાજનો ડીકરો. ન. (વં.) ૩. નિ

(વ: વા. વં.) ૪. શાશ્વત, પુ. (વ:) ૫. ન

ડાખલી તોડીછે તેવું ઝાડ. પુ. (વ:) ૬

૭. વિખણ, ૮. વડનું ઝાડ, ૯. એ

યોગ—જોગ છે, ન. (વં.) ૧૦. તર્ક.

ધ્રુવા, સ્ત્રી. (વા.) સાલપણી નામની વન

૨. એક જાતનું હોમ કરવાનું વાસ

ન.

ન, અ. એ નહીં એમ દેખાડે છે એ અ

નકુલેષ, સ્ત્રી. (ષા.) ધુંગસી નામની વન

નકં, અ. રાત્ર એ અર્થે.

નક્ક, પુ. (ક:) ચીથડં.

નક્કાલ, પુ. (લ:) કરંજનું ઝાડ.

નક્ર, પુ. (ક્ર:) મગર

(લં.) આકાશમા જે તારા દેખાએ છે તે.
સ્ત્રી. (લ.) સત્તાવીસ મોતીનો કંડો.
પુ. (શ:) ચંદ્ર, ચંદ્રમા.
સ્ત્રી. હાત પગના નખ, ૨. નખણો,
ન. (ર: રં.) હાત પગના નખ વીગેરે.
(સ્ત્રી.) નખણો.
(પ:) પહાડ, ડુંગર, ૨. ઝાડ.
સ્ત્રી. (રં. રી.) શેહર.
પુ. (કા:) પક્ષી.
મ્ર: મ્રા. મ્રં.) નાગો. [દસ વરસની છોકરી.
મી. (કા.) જે ખાપડી અડકાઈ નથી તે,
દ: નાચનારો, ૨. ડીંડાનુ ઝાડ.
(નં.) નાચવું.
(વી.) નલી નામની વનસ્પતી.
(ઃ) જેને દેવનળ કેહે છે તે, પુ. ન. (હ: હં.)
ખતનું ધાસ છે.
તે. (ની.) કમળનુ ઝાડ, કમળનો વેણ.
(ઘ્યા.) ધણા દેવનળ ઝાડ.
(ઘ્ઞન. ઘ્ઞી. ઘ્ઞ.) જે જગોએ નડ
ધાસ ધણુ ઊગે છે તે.
(લ: લા. લં.) ઉપણો શબ્દ જ્યુવો.
તા. તં.) નમ્ર, ભણો, ૨. વાંકુ. [નમેણો.
વે. (ર: રા. રં.) જેને ગરદન નમાવી તે,
વિ. (ક: કા. કં.) ચીખા નાકનો, નકટો,
નાકનો.
(દી.) નદી. [શ પાકે છે તે.
વિ. (ક: કા. કં.) નદીના પાણીથી જે દે-
(જં:) અરજીન પૂછ.
(દા.) વરની ખેલેન, નનંદ.
(દા.) વરની ખેલેન, નનંદ.
ધ, સવાલ, નિશ્ચય, આસા, હુકમ, નેહો-
હુ કરવું એ અર્થે.
ક:) વિદ્યુતની તલવાર.
નં.) ઇંદરનુ કીડા કરવાનુ જંગલ.
પુ. (ર:) મહાદેવનો નંદી બલદ.
(ક:) }
(ક:) } નાંદરખ નામનું ઝાડ.
(મી.) ચાંપડાનુ દોરડું

નંદાવર્ત, પુ. (તં:) રાજનો ગોલ વોડો.
નપુંસક, પુ. (ક:) હીજડો, ગાંડુ, નપુસક.
નત્તી, સ્ત્રી. (ત્તી.) દીકરાની દીકરી.
નમસંગમ, પુ. (મ:) પક્ષી.
નમસ્, પુ. (મા:) ચોખાસું, વરસાદના દહાડા, ન. (મઃ)
૨. આકાશ, પુ. (મા:) ૩. આવણ મલીનો, ૪.
થુકદાળી, ૪. વાદલાં, ૫. વાસ લેવો.
નમસ્ય, પુ. (સ્ય:) ભાદરવો મહીનો.
નમશ્ચન, પુ. (શ્ચન.) પવન, વાયુ.
નમસિત, વિ. (ત: તા. તં.) પુચ્છેલો, પુચ્છ કરેલ.
નમોદૃષ્ટિ, વિ. (દિ: દિ: દિ.) આકાશ તરફ જોનારો.
નમસ્કારી, સ્ત્રી. (રી.) લાજણ.
નમ, ધ. નમસ્કારએ અર્થે.
નમસ્યા, સ્ત્રી. (સ્યા.) પુખ.
નમસ્યત, વિ. (ત: તા. તં.) પુચ્છેલો, પુચ્છ કરેલ.
નમચિસૂદન, પુ. (ન:) ઇંદ્ર.
નવ, પુ. (ય:) નીતિ.
નયન, ન. (નં.) આંખ, નેત્ર.
નર, પુ. (ર:) માણસ. [બદખોઈ.
નરક, પુ. (ક:) નરક, ૫૨, યુ. વીગેરે, લોહી, કીડા,
નસ્કાંતક, પુ. (ક:) વિષધુ.
નરવાહન, પુ. (ન:) કુખેર.
નર્તકી, સ્ત્રી. (કી.) નાચનારી ખાપડી, યુણીકા.
નર્તન, ન. (નં.) નાચવું.
નર્મદા, સ્ત્રી. (દા.) નરમદા નદી.
નર્મન, ન. (ર્મ.) રમવું, રમત.
નલ, પુ. (લ:) વાંથની જાતી.
નલકુવર, પુ. (ર:) કુખેરનો ડીકરો.
નલદ, ન. (દં.) કાણો વાણો.
નલમીત, પુ. (ન:) એક જાતની માછલી છે.
નલિન, ન. પુ. (નં. ન:) કમળ.
નલિની, સ્ત્રી. (ની.) કમળ.
નલિ, સ્ત્રી. (લી.) પવારી નામની વનસ્પતી.
નલ્લ, પુ. (લ્લ:) ચારસો હાથ લાંબુ.
નલ, વિ. (લ: લા. લં.) નવું, તાજુ.
નલદલ, ન. (લં.) પાણો, પાત્રાં.
નલનીત, ન. (તં.) માંખણ.
નલમલિકા, સ્ત્રી. (કા.) મોગ:

નવમાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) મોગરનો-અંબેલીનો વેલો.

નવાંબર, ન. (રં.) નવુ-કોઈ કપડું.

નવીન, વિ. (ન: ના. નં.) નવુ, તાજુ.

નવોદ્ધૃત, ન. (તં.) મા'ખણ.

નવ્ય, વિ. (વ્ય: વ્યા. વ્ય.) નવું, તાજુ.

નષ્ટ, વિ. (ષ્ટ: ષ્ઠા. ષ્ઠં.) નાશથએલ, અદૃષ્ટ, નહીં દે-
ખાએમ, યુધ. [ગી ગતી વગરનુ.

નષ્ટચેષ્ટતા. સ્ત્રો. (તા.) ગતી વગરનુ, હલવા ચાલવા-
નષ્ટદૃષ્ટિ, વિ. (ષ્ટિ: ષ્ટિ: ષ્ટિ.) આંધળો.

નષ્ટમતિ, વિ. (ત: તા. તં.) ગાંડો. [ખેવકુક.

નષ્ટવિદ્વસ, વિ. (દ્વાન્ દુષો. દ્વસ.) અનાની, મુરખ,

નષ્ટસંજ્ઞ, વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા: જ્ઞં.) મરેલો, ડુંડો પડેલો.

નષ્ટસ્મૃતિ, વિ. (તિ: તિ: તિ.) જેગી યાદ ગઈ તે, યાદ
વગરનો. [વ પોલવાઈ ગયો તે.

નષ્ટાગ્નિ, પુ. (ઘ્નિ) જે અગ્ની હોત્રીના ધેરમાનો વેસ્ત-

નષ્ટાનૃત, વિ. (ત: તા. તં.) ખોટાપણુંથી જેનું નાશથયું તે.

નસા, સ્ત્રો. (સા.) નાક. [હોય તેવો બળદ, પાડો.

નસ્તિત, પુ. (સ્ત:) જે બલદના નાકમા દોરડું પોરવેલું

નસ્તોત, પુ. (ત:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.

નસ્યા, સ્ત્રી. (સ્યા.) નાક. [દોરડુપોરવેલું હોય તે.

નસ્યોત, પુ. (ત:) જે બળદના તથા પાડાના નાકમા

નહિ, અ. અ ભાવાર્થે.

નહ્યમાન, વિ. (ન: ના. નં.) બાંધેલો.

નાક, પુ. (ક:) સ્વર્ગ, ૨. આકાશ.

નાકુ, પુ. (કુ:) કીડીએ મતોડીનો ઢગલો કીધેલો તે,
કીડીઆળું ૨. ડુંગર, ૩. એક સાધુનુ નામ છે.

નાકુલી, સ્ત્રી. (લી:) મુંચુસવેલો નામની વનસ્પતી.

નાગ, પુ. (ગ:) સાપ, ૨. હાથી. ન. (ગં.) ૩. સીસું,

૪. લવેંગ, ૫. એક જાતનો સાપછે, ૬. નાગ

કેસર, ૭. હસ્થીનાપુર, ૮. મેઘ, વરસાદ, ૯.

મોથો, નાગર મોથો, ૧૦. પાંન વેલો.

નાગકેસર, પુ. (ર:) નાગ ચાંપો.

નાગજિજ્ઞિકા, સ્ત્રી. (કા:) મન સળ, મણુ સલ.

નાગર, ન. (રં.) સુક, પાણીમાના ધાસનુ મુલીયુ, ૨.

નાગર મોથો (વિ. (ર: રા. રં.) ૩. નગરનો.

નાગરંગ, પુ. (ગ:) નારંગીનુ ઝાડ.

નાગલોક, પુ. (ક:) પતાલના લોક, પાતાળ લોક.

નાગવલા, સ્ત્રી. (લા.) નાહાળી ચીલકાનામની વનસ્પતી.

નાગવહ્લી, સ્ત્રી. (હ્લી.) પાનનો વેલો.

નાગસંભવ, પુ. (વ:) સીંદુર.

નાગસુગંધા, સ્ત્રી. (ધા.) મુંચુસવેલો નામની

નાગાંતક, પુ. (ક:) ગરડ પક્ષી.

નાઘ, ન. (ઘં.) નાઘવું.

નાઢિકર, પુ. (ર:) નારીએળી, નારીએલ

નાઢિધમ, પુ. (મ:) સોની. [હાંડું.

નાઢી, સ્ત્રી. (ઢી.) નસ, નેસ, ૨. જર, તથા

નાઢીઢ્રણ, પુ. (ળ.) હમેશા વેહેણારેનાસુર

નાથક્ત, વિ. (વાન. વતી. વત.) ૫૨ તંત્ર,

ખીજના હસ્તક.

નાદ, પુ. (દ:) શબ્દ, અવાજ.

નાદેવી, સ્ત્રી. (વી.) પાણીમાનો નેતર, ૨.

નાનમ્યમાન, વિ. (ન: ના. નં.) વારે વારે ના

નાના, અ. અનેક, બે, વગર, શીવાએ ૩.

નાનારૂપ, વી. (વ: વા. વં.) જાત-જાતનુ, બહુ

નાંત્રીકર, પુ. (ર:) સ્તુતી કરનારાં લોકો.

નાંદીવાદિનુ, પુ. (વી.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.

નાપિત, પુ. (ત:) હજામ.

નામિ, સ્ત્રી. (મિ:) ગાડીના પૈડાનો વચ્ચે

પુ. (મિ: મિ:) ૨. દુડી, પુ. (મિ:) ૩.

કસ્તુરી, ૫. મુખ્ય રાજ, સ્ત્રી. (મિ:) ૬.

જાતનો હરણુછે.

નામિજન્મનુ, પુ. (ન્મા.) 'ધ્રુવદેવ.

નામ, અ. નિદાં, પ્રસિદ્ધિ એ અર્થે.

નામનુ, ન. (મ.) નામ.

નામધેય, ન. (યં.) નામ.

નામામિતિ, વિ. (ત: તા. તં.) જેનું નામ પા

નાય, પુ. (ય:) નીતિ, ઈન્સાફ. [લોહી

નાયક, પુ. (ક:) પ્રભુ, ૨. મુખ્ય, ૩. કંઠી

નાર, ન. (રં.) પાણી, જળ.

નારક, પુ. (ક:) નરક.

નારદ, પુ. (દ:) નારદ રૂપી, નારદજી.

નારાચ, પુ. (ચ:) લોહોડાનો બાણ. [જીવ

નારાચી, સ્ત્રી. (ચી.) તરાજી, કાંટો, ૨. લોહોડ

નારાયણ, પુ. (ળ:) વિષ્ણુ. [મળી

નારાયણી, સ્ત્રી. (ળી.) સહસ્રમુખી-શતા

નારિકેલ, પુ. (લ:) નારીએલી, નારીએલ

નેકાર, પુ. (ર:) અપકાર, ર. અનાજ-ધાન પરના-
રે-રેપનારે.

નેકારણ, ન. (જં.) મારણ,

નેકુંચક, પુ. (ક:) મુઠી ભરાએ એટલું.

નેકુંચિત્ત, વિ. (ત: તા. તં.) અકડાએલું, શકડાએલ.

નેકુજ, ન. પુ. (જં. જ:) ઝાડી, આજુ બાજુ ઉપર
વેલા છે એવી જગ્યા.

નેકુરંવ, ન. (વં.) ટોણ, જમાવ.

નેકુંમ, પુ. (મ:) દાતી નામળી વનસ્પતી. [વાંકો.

નેકૃત્ત, વિ. (ત: તા. તં.) હલકો કરેલો, મૈનનો વેછો,

નેકૃતિ, સ્ત્રી. (તિ:) કપટ.

નેકૃષ્ટ, વિ. (ષ્ટ. ણ. ઇં.) અધમ, નિંદ્ય, નીચ.

નેકેતન, ન. (નં.) ધર.

નેકોચક, પુ. (ક:) પસ્તાગુ ઝાડ.

નેક્ષણ, પુ. (ળ:) તંબોરો, સારંગી વીગેરોનો અવાજ.

નેક્ષણ, પુ. (ળ:) ઉપલો શબ્દ જુઓ.

નેચિલ, વિ. (લ: લા. લં.) સંધુ, સંધલું, સંપૂર્ણ.

નેગડ, પુ. (ડ:) સાંકલ, બેડી.

નેગદ, પુ. (દ:) કેહેવું, ર. સમજવું.

નેગમ, પુ. (મ:) નગર, ગામ, શહેર, ર. વેચવાનો ધંધો
કનારો, વાણીઓ, વાણીઆનો ધંધો, ૩. વેદ.

નેગાદ, પુ. (દ:) કેહેવું, સમજવું.

નેગાર, પુ. (ર:) ગણવું, ગણીજવું.

નેગાલ, પુ. (લ:) ધોડાનો ગળો-છાતી જહા તેની
હાસખી પહેરાવેછે તે, ધોડાનો કોટ. [કરનારો.

નેગૂદકાર્ય, વિ. (યં: યાં. યં.) જેનું કર્મ ગુપ્ત તે, છાત્ર કામ

ગ્રહ, પુ. (હ:) નકારઉં, નાપડવી.

નેગ્રાહ, પુ. (હ:) એક જાતની ગાળ છે, ગાળદેવી, આ-
પ આપવો, બદલવા. [પોહોલી સરખીજ છે તે.

નેષ, વિ. (ષ: ષા. ષં.) જેની ઉંચી-લાંબી તથા

ઘસ, પુ. (સ:) ભોજન, જમણ.

નેષ્ઠ, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) અધીન, સ્વાધીન, હસ્તક.

નેચિકી, સ્ત્રી. (કી) સારીગાઈ.

નેચિત્ત, વિ. (ત: તા. તં.) આચ્છાદિલું, ર. ભરેલું, પૂર્ણ,
ભરપૂર. [ની બોળ.

નેચુલ, પુ. (લ:) પાણીમાનો નેતર, ર. બોલ, તંબોરા-

ચોલ, પુ. (લ:) બોળ, તંબોરાની બોળ.

નિજ, વિ. (જ: જા. જં.) પોતાનું, ૨. નિત્ય, દરરોજ.
 નિજકર્મવંધન, વિ. (ન: ના. નં.) પોતાની કામથી બંધા-
 યો ગયો છે તે. [ને મળે તેટલામા ખુશી તે.
 નિજલાભનિવૃત્તવૃણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) જેટલું આપ-
 નિજલાભપૂર્ણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) આપને જે લાભ થ-
 યો તેથીજ સંતુષ્ટ થયો તે.
 નિતંબ, પુ. (વ:) સ્ત્રીની કુંપર-કેડનો પછવાડનો ભાગ.
 નિતંબિની, સ્ત્રી. (ની.) આમ્મીડી-સ્ત્રીમા એક જાત-ભેદ છે.
 નિતાંતં, બ. અતીથય એ અર્થે.
 નિત્યં, બ. સતત, નિત્ય એ અર્થે. [વગરનું.
 નિત્ય, વિ. (ત્ય: ત્યા. ત્યં.) હમેશા, દરરોજ, ૨. નાથ-
 નિત્યનું, વિ. (તું: તું. તું.) એક રૂત છે.
 નિત્યાનંદરસોદાધિ, પુ. (ધિ:) હ/ધર, દેવ.
 નિદાય, પુ. (ય:) ગ્રંથમંત્રુ, ૨. પરસીનો.
 નિદાન, ન. (નં.) કારણ
 નિદિગ્ધ, વિ. (ગ્ધ: ગ્ધા. ગ્ધં.) વધેલું.
 નિદિગ્ધિકા, સ્ત્રી. (કા.) રીંગણી.
 નિદેશ, પુ. (શ:) આત્મા, હુકુમ. [લનારો.
 નિદેશકારિન, વિ. (રી. રિણી. રિ.) હુકમ પ્રમાણે આ-
 નિદ્રા, સ્ત્રી. (દ્રા.) ઉંઘ.
 નિદ્રાણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) ઉધેલો, સુતેલો. [છે તે.
 નિદ્રાલુ, વિ. (લુ: લુ. લુ.) ઉંઘવાલુ, જેને ઘણી ઉંઘ આવે
 નિદ્રિત, વિ. (ત: તા. તં.) ઉંધેલો.
 નિધન, પુ. ન. (ન: નં.) 'ધ્રુવદેવ, ૨. મરણ, ન. (નં.)
 ૩. વંસ, કુલ. [દોલત, દ્રવ્ય.
 નિધિ, પુ. (ધિ:) ખજાનો, જિજ્ઞેહાર, ધન, સંપત,
 નિધુધન, ન. (નં.) સ્ત્રી સંગ.
 નિધ્યાન, ન. (નં.) જોડું.
 નિનદ, પુ. (દ:) શબ્દ.
 નિનાદ, પુ. (દા:) શબ્દ.
 નિંદા, સ્ત્રી. (દા.) દોષ કથન, દોષ કેહેવા.
 નિપ, પુ. (પ:) હાડો, કલશો, લોટા, ધાગેર.
 નિપઠ, પુ. (ઠ:) પાઠ કરવું, પઠણ, પઠવું.
 નિપાઠ, પુ. (ઠ:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 નિપાન, પુ. (નં.) કુવામાંનું પાણી કાઢીને મુકવાની
 પથ્થરની ટાકી. [લાવવું, ૩. પાડવું.
 નિપાતન, ન. (નં.) નીચે પાડવું, ૨. વોહા હુઢાપર
 નિપાતિતવ્રણ, પુ. (ળ:) એક જાતનો નાસુર છે.

નિપાત્યમાન, વિ. (ન: ના. નં.) ઊંધો પડેલો
 ૫૨ પડેલો.
 નિપુણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) હુશાર, પ્રવીણ,
 નિપુણદશ, વિ. (દશ:) ડાહ્યો, ચતુર.
 નિર્વહન. ન. (નં.) ઠાર મારવું, જીવ લેવો.
 નિર્મ, વિ. (મ: મા. મં.) સરખું, એક સરખું
 નિમ્ન, વિ. (ત: તા. તં.) બલો, નરમ, નિરહ
 નિમજ્જમાન, વિ. (ન: ના. નં.) જોને ડુબક
 તે, જે નહાણો છે તે.
 નિમય, પુ. (ય:) અદલા બદલ, બદલે, મે
 નિમિત્ત, ન. (તં.) મિ-હ, હેતુ. [જે કારણ થ
 નિમિત્તયમાન, વિ. (ન: ના. નં.) કોઈ વીણે કહ
 નિમ્ન, વિ. (મ: મા. મં.) ગંભીર, ૨. ખોલ
 નિમ્નણા, સ્ત્રી. (ગા.) નદી.
 નિર્મ, પુ. (વ:) લીંબડાગુ આડ, લીંબડો.
 નિર્મતરુ, પુ. (રુ:) કડવો લીંબડો.
 નિયાતે, પુ. (તિ:) ખત, નરીખ, દેવ.
 નિયંત્ર, પુ. (તા.) સારથી, ગાડી હાકનારો.
 નિયમ, પુ. મ: ધર્મ ક્રીયા, ૨. હકાર, સારું
 ખુલાત, કોલ, કરાર. [ની
 નિયાતન, ન. (નં.) નીચો કરવો, ઊંચા હુ
 નિયામક, પુ. (ક:) પ્યારવો, અરકાઠી, અ
 નિયુત, ન. (તં.) લાખની સંખ્યા.
 નિયુદ્ધ, ન. (દ્ધ:) હાથથી લડાઈ કરવી, કુ
 નિયાજ્ય, પુ. સ્ત્રી. (જ્ય. જ્યા.) ચાકર, નોકર.
 નિરંતર, વિ. (ર: રા. રં.) જાડુ, ૨. નિત્ય, અખ
 નિરજ, વિ. (જ: જા. જં.) અન્ન શીવાય
 નિરંબુ, વિ. (બુ: બુ. બુ.) મુકું, પાણી વગરનું, વેરા
 નિરય, પુ. (ય:) નરક.
 નિર્મલ, વિ. (લ: લા. લં.) અખડ, લાગત
 નિર્મલ, વિ. (ક: કા. કં.) નાહક, મિથ્યા, ક્રો
 નિરવજ, વિ. (જ: જા. જં.) નિર્દોષ, દોષ
 નિરવજત્વ, ન. (ત્વં.) દોષ વગર, ઉત્તમ પ
 નિરવજ્રહ, વિ. (હ: હા. હં.) સ્વતંત્ર, સ્વચ્છં
 નિરવરોધ, વિ. (ધ: ધા. ધં.) અટકાવ વગર
 નિરસન, ન. (નં.) ઠાર મારવું, ૨. નાસુકર જ
 નકાર. [નાખેલો
 નિરસ્ત. ન. (સ્તં.) જલદી ખોલવું, વિ. (સ્તં)

વિ. (દઃ દા. દં.) સમ, એક ૩૫, જેને તફાવત નથી તે.
 વિ. (જ્ઞુઃ જ્ઞુ. જ્ઞુ.) નાખવા જોગ, -લાયક
 વિ. (તઃ તા. તં.) નાખેલો-હું.
 સ્ત્રી. (તિઃ) નાખેલો, પુ. (તિઃ) જેને પોતીકા
 નુ અધ્યયન નહી કીધુંતુતે. [જો, સારો.
 વિ. (યઃ યા. યં.) જેને રોગ નથી તે, સા.
 . (ચં.) હલતા નીચેનુ લાકડુ, હલનો ફાલ.
 (ચં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 વિ. (ઠઃ ઠા. ઠં.) જેનુ ગળું દબાઈ ગયું તે.
 યં. (મઃ મા. મં.) ખાલી, કામ વગરનો, નવરો.
 (મઃ મા. મં.) ઉપલો શબ્દ જુવો. [નથી તે.
 વિ. (કઃ કા. કં.) નિયંત્ર, જેને કંઈ વીકાર
 નેશ્યય, નિપેધ, એ અર્થે.
 યં. (નં.) ઠાર મારજો.
 યો. (યો.) નગડનું ઝાડ.
 યો. જંગલી નગડનું ઝાડ, ૨. નગડનુ ઝાડ.
 યં. (નં.) ઠાર મારજો.
 (ઘઃ ઘા. ઘં.) જેનો અવાજ થયો તે.
 (ળઃ ળા. ળં.) નિદંય.
 (ષઃ) શબ્દ, અવાજ.
 (રઃ) દેવ.
 મામ, પુ. (મઃ) મં-
 (રઃ) ઝરો.
 સ્ત્રી. (ળી.) નદી.
 (યઃ) નિશ્ચય, હરાદો
 . (કઃ કા. કં.) શોધે
 પુ. (કઃ) ધોખી, બંધા
 (જાઃ) આસા, હુકુર
 વિ. (શિં. રિળી. રિ
 પ્રમાણે ચાલનારો.
 (યઃ યાં. યં.) જેને
 નહીયયા વગર ખુર
 (જઃ) કાલાવાલા, ૨.
 ૩. છંદ, ૪. વેહેમ
 (ળં.) ઠાર મારવું,
 અતીશય એ અર્થે.
 (ઢઃ) વગર મસ્તીનો

નિર્મુક્ત, પુ. (કઃ) કાંચળી કાઢેલો સાપ, વિ. (કઃ કાં.
 કં.) ૨. છુટો થએલો.
 નિર્મોક્ત, પુ. (કઃ) સાપળી કાંચળી.
 નિર્ચાળ, ન. (ળં.) હથીના આપનો ધેર.
 નિર્ચાતન, ન. (નં.) દાન આપવું, ગેરશુદ્ધી, ૨. મુકવા
 આપેલા પૈસા પાછા આપવા.
 નિર્ચાત, ઝ. (તઃ તા. તં.) ગએલો, મુવેલો.
 નિર્ચામ, પુ. (મઃ) ખારવો.
 નિર્ચાસ, પુ. (સઃ) યુંદર.
 નિર્ચૂહ, પુ. (હઃ) ખાર, ખારચુ, ૨. ચોટલી ૩. ઉકા-
 લો, ૪. હાથીદાતનું, ૫. ધેરના ભીતમાનો થાંખલો.
 નિર્વવળ, ન. (ળં.) દાન આપવું.
 નિર્વર્ણન, ન. (નં.) જોવું.
 નિર્વહળ, ન. (ળં.) આકૃત, વિપત, ૨. પુરકરતાં, ૩.
 મદત કરતાં.
 નિર્વાળ, ન. (ળં.) સુદ્ધિ, મોક્ષ, વિ. (ળઃ ળા. ળં.) ૨. મુક્ત.
 નિર્વાત, પુ. (તઃ) ગએલો પવન, જતોરહેલો પવન.
 નિર્વાદ, પુ. (દઃ) નિદા, બદગોષ્ઠ.
 નિર્વાપળ, ન. (ળં.) ઠાર મારવું, મારવું, જીવલેલો, વધ.
 નિર્વાયં, વિ. (યઃ યાં. યં.) અનિવાર, મજબુત, અ-
 ટકાવી શકાએ નહી તેવું, ૨. આળ, તો હોમત.
 નિર્વામ્મન, ન. (નં.) ઠારમાડવું, મારવું, જીવલેલો, વધ.

તથાઆર, ૨. ઉત્પન્ન,

પેદાશ, ઉપજ, નીપજ,
 બેશુદ્ધી.
 , ભોકાયલો કોટો કાઢવો.
 ર.) ઘણી ખુશનુમા ખુશ

મંધે જે અશોભા તે.

.) ઠોકેલું.
 સુધારનારો, રસ્તા ઉપર

હુ.
 દત, વિ. (તઃ તા. તં.) ૨.
 .) ૩. બખતર.
 , તરપણ.

નિવૃત્ત, ન. (તં.) પેહેરેલા કપડા, ૨. કંઠી જેવી પેહેરે-
લી જનોઠા.

નિવૃત્ત, વિ. (ત: તા. તં.) ચારે તરફથી ઘેરાયેલું.

નિવૃત્તિમાર્ગ, પુ. (ગં:) આ લોકમાં તથા ૫૨ લોકમાં
વિષયનો લોભ નહી કરતા દરેક પ્રાણી માત્ર ઉ-
પર દયા રાખીને હૃદયગી આરાધના તે.

નિવ્રણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) જેને નાસુર નથી તે.

નિવેશ, પુ. (શ:) છાવણી, લસ્કર ગાહ. [કપટી.

નિશઠ, વિ. (ઠ: ઘ. ઠં.) ભોલો, દીલનો ખુલ્લો, નિ-

નિશા, સ્ત્રી. (શા.) રાત, ૨. હલદર.

નિશાટન, પુ. (ન:) ધુવડ.

નિશાત, વિ. (ત: તા. તં.) ધારવાલું, તેજવાલુ.

નિશાંત, ન. (તં.) ધર.

નિશાપત્તે, પુ. (તિ:) ચંદ્ર, ચાંદો.

નિશારણ, ન. (ળં.) ઠાર મારવું, જીવ લેવો.

નિશિત, વિ. (ત: તા. તં.) ધારવાલું, તેજ વાલું.

નિશીય, પુ. (ય:) મધ્યાન રાત.

નિશીયિની, સ્ત્રી. (ની.) રાંત.

નિશ્ચય, પુ. (ય:) નિર્ણય, ઠરિયો. [નથી તે.

નિ:શ્રીક, વિ. (ક: કા. કં.) જેને શોભા તથા સંપત્તી

નિશ્રેણિ, સ્ત્રી. (ણિ:) ગીસરણી, દાદરો.

નિષંગ, પુ. (ગ:) તીર-આણુ મુકવાનો ભાતો.

નિષંગિન, પુ. (ગી.) ધનુર્ધર.

નિષિદ્યા, સ્ત્રી. (શા.) મારકીટ, બબર, યુજરી, દુકાન.

નિષદ્ધર, પુ. (ર:) કાદવ, કીચડ.

નિષધ, પુ. (ધ:) એક ડુંગરનું નામ છે.

નિષદ, પુ. (દ:) ગાવાનો એક રાગ છે, ૨. ચંડાળ,

મહાર, માંગ, ૩. કોલી, ૪. બીલ.

નિષાદેનું, પુ. (દી.) મહાવત, હાથી હાકનારો. [છિ તે.

નિષવ્યમ્મણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) જેની સેવા-પુજા કીધી

નિષદન, ન. (નં.) ઠાર મારવું, જીવ લેવો.

નિષ્ક, પુ. ન. (ષ્ક: ષ્કં.) સોનું, ૨. કંઠી, ૩. દીનાર.

નિષ્કલા, સ્ત્રી. (લા.) જે બાપડીનો અટકાવ ગમ્યાછે તે.

નિષ્કલી, સ્ત્રી. (લી.) અડકાવ ગમ્યાલી બાપડી.

નિષ્કિચન, વિ. (ન: ના. નં.) ગરીબ, દરીદ્રી.

નિસ્કાસિત, વિ. (ત: તા. તં.) કાઢી મુકેલો.

નિષ્કુટ, પુ. (ટ:) બાગ, બગીચો, વાડી.

નિષ્કુટિ, સ્ત્રી. (ટિ:) એલચીનો વેલો.

નિષ્કુહ, પુ. (હ:) આડગી પોકળી.

નિષ્કમ, પુ. (મ:) બુદ્ધિ સામર્થ્ય, બુદ્ધિનુ

નિષ્કામિત, વિ. (ત: તા. તં.) હાકી મુકેલો.

નિષ્ઠા, સ્ત્રી. (ષ્ઠા.) ઉત્પત્તી, પેદાયવું.

નિષ્ઠાન, ન. (નં.) કઠી.

નિષ્ઠીવન, ન. (નં.) મેહિમાથી લીટ થકવું. [વ

નિષ્ઠુર, વિ. (ર: રા. રં.) કઠણ, કંકાસ

નિષ્ઠિવ, ન. પુ. (વં. વ:) મેહિમાથી લીટ થ

નિષ્ઠવન, ન. (નં.) } ઉપલો શબ્દ જીવે

નિષ્ઠ્યૂનિ, સ્ત્રી. (તિ:) } ઉપલો શબ્દ જીવે

નિષ્ણાત, વિ. (ત: તા. તં.) નિપુન, પ્રવીણ.

નિષ્પક, વિ. (ક: કા. કં.) ઉકાળો, સારીપેડો

નિષ્પન્ન, વિ. (જ: જા. જં.) તયાર, પેદાકરવું, તી

નિષ્ણવ, પુ. (વ:) સાફકરેલું, શુદ્ધકરેલું.

નિષ્ણૂત, વિ. (ત: તા. તં.) મોકલેલો, છોડેલો

નિષ્પ્રમ, વિ. (મ: મા. મં.) તેજવગરનું.

નિષ્પ્રવાણિ, ન. (ણિ:) કોઠે કપડું, નવુ કપડું

નિષ્ણીભ્યમાન, વિ. (ન: ના. નં.) જેને પીડા ક

નિસર્ગ, પુ. (ગં:) સ્વભાવ.

નિ:સાર, વિ. (ર: રા. રં.) સાર વગરનું.

નિસૂદન, ન. (નં.) વધ, ઠારમારવું, જીવલેવે

નિમૃષ્ટ, વિ. (ષ્ટ: ષ્ટા. ષ્ટં.) નાખીદીધેલો.

નિસ્તર્હણ, ન. (ળં.) વધ, ઠારમારવું, જીવલેવે

નિસ્તલ, વિ. (લ: લા. લં.) વર્તુળ, ગોળ.

નિસ્તિશ, પુ. (શ:) તરવાર.

નિ:સ્ત્રાવ, પુ. (વ:) આસામણ.

નિસ્તન, પુ. (ન:) શબ્દ.

નિસ્વાન, પુ. (ન:) શબ્દ.

નિહનન, ન. (નં.) વધ, ઠાર મારવું, જીવ લે

નિહાકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતની માછલી

નિહિંસન, ન. (નં.) વધ, ઠાર મારવું, જીવલે

નિહીન, વિ. (ન: ના. નં.) નીચ, હલકો.

નિન્દવ, પુ. (વ:) ગેર વીસ્વાસ, નિષેધ, ઉઠ

નિન્દાંદ, પુ. (દ:) શબ્દ.

નીકાન્ત, વિ. (શ: શા. શં.) સરખું, એક સ

નીચ, વિ. (ચ: ચા. ચં.) નીચ, હલકું, રહસ

નીચૈ, અ. અલ્પ, નહાનું એ અર્થે.

નીઢ, પુ. ન. (ઢ: ઢં.) માલો, પક્ષીનો માલો

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

નુ. (વ:) પક્ષી, પંખીર.
 (ધં:) છાપરી, છળજી, નેવ.
 (વ:) કખંચનુ ઝાડ
 (રં:) પાણી, જલ.
 (લ: લા. લં.) અસમાગી રંગનુ.
 (ઝ:) ભમરો, ર. મોર, ૩. મહાદેવ.
 (ગુ:) એક જાતનો કોડા છે.
 નુ. પુ. (ત:) મહાદેવ,
 (લા.) માખી, માખ, લીલીમાખ.
 (ગુ:) એક જાતનો કોડા છે.
 (ર:) બલરામ, બલદેવજી.
 નુ, ન. (ઘ:) અસમાગી રંગનુ કમળ.
 જા. (કા.) કાલા ડુલનો લોખંડો.
 જી. (જી.) ગળી, યુલી.
 (લી.) ગળી, યુલી
 (કં:) દુકાળ, કાળ.
 (રં:) દેવ ભાત, [ભેડાલ.
 (વિ:) ભાંડવલ, પૈસો, મુદલ, થાપણ,
 (જી.) બાપડીના છુકડાનુ ગાંઠ.
 (ત્.) જે દેશમા વરતી છે તે દેસ.
 (ર:) સુજણી, આંખવો, બનાત, ખા-
 જાલ વીગેરે.
 (ર:) બર્ફ.
 ખાલ કરવો, અંદેશો એ અર્થે.
 (તિ:) સ્પૃતિ.
 ત્ત: ત્તા. તં.) મોકલેલો, છેડેલો.
 જ: જા. જં.) મોકલેલો, છેડેલો.
 (ત: ના. નં.) નવું.
 જ: જા. જં.) નવું.
 (ં:) પીપલી, પારશો પીંપલો.
 ૫૮૬૫, ૬૬૫ના, નિશ્ચય એ અર્થે. [ધુધુર.
 (ર: રં.) અઠસયું, પગના ધરેણા, લંગર,
) પુરૂષ જાતી, પુરૂષ.
 (તિ:) મનુષ્ય જાતિ.
 (ં:) નાચવું.
 જ: જા. જં.) સુખી કરનારો.
 (ં:) રાજ, રાજો.
 (તિ:) રાજ, રાજો.

નૃપલક્ષ્મન, ન. (ક્ષમ.) રાજ ચીન્હ, રાજાની નીશાની.
 નૃપસભ, ન. (મં.) રાજનો મહેલ, રાજ સભા.
 નૃપાસન, ન. (નં.) રાજાની ગાદી, રાજસન.
 નૃવંસ, વિ. (સ: સા. સં.) કૂર, જનુગી.
 જાલ, ન. (જં.) આંખ, ૨. જટા, ૩. ઝાડનુ મુલી-
 યું, ૪. એક જાતનુ કપડું.
 નૈતુ, પુ. (તૃ.) પ્રભુ.
 નૈવાંતુ, ન. (તુ:) આંસુ, આંખનુ પાણી.
 નૈલી, સ્ત્રી. (લી.) નદી.
 નૈદિષ્ટ, વિ. (ષ: ષા. ષં.) ધણો પાસનો, ધણો નજીકનો.
 નૈવધ્ય, ન. (ધં.) ધરેણા પેરેલાની શોભા, પુ. (ધ્યા.)
 ૨. અલંકાર. [પૈડાના આજીઆજીની જગા.
 નૈમિ, પુ. મિ:) તમરનુ ઝાડ, સ્ત્રી. (મિ:) ૨. ગાડીના
 નૈમિન, પુ. (મી.) તમરનુ ઝાડ. [ભાગ.
 નૈમી, સ્ત્રી. (મી.) ગાડીના પૈડાના આજીઆજીનો
 નૈકમેદ, વિ. (દ: દા. દં.) સરશકટ, નહાનું મોટું
 એકદમ, ઉંચું નીચું, જીદીજીદી જાતનું, સામકું.
 નૈગમ, પુ. (મ:) વાણીઓ, વેહેચીને યુજરાન કર-
 નારો, ગામનો, દેશનો.
 નૈવિકી, સ્ત્રી. (કી.) સારી ગાય, ઉત્તમ ગાય.
 નૈવાલી, સ્ત્રી. (લી.) નેપાલ દેશમા ઉપજેલો મણસલ.
 નૈમેય, પુ. (ય:) બદલો-અદલા બદલ.
 નૈય્યમોષ, ન. (ય:) વડનુ કૃપ-ટૅટાં
 નૈય્યાયિક, પુ. (ક:) ન્યાયશાસ્ત્રી.
 નૈદેશક, વિ. (ક: શિકા. કં.) આકર, સેવા કરનારો.
 નૈક્ત, પુ. (ત:) રાક્ષસ, રાખસ. [મુખ્ય અધીકારી.
 નૈષ્ઠિક, પુ. (ક:) રૂપઆપવા તથા લાવવામાનો
 નૈસ્તિક, પુ. (ક:) તરવારદાર, તરવારવાલો.
 નો, બ. અભાવાર્થે.
 નૌ, સ્ત્રી. (નૌ:) વહાણ, જહાજ, નૌકા.
 નૌકાદંડ, પુ. (ડ:) હલ્લેસુ.
 ન્યક, બ. ધિક્કાર એ અર્થે.
 ન્યક્ષ, પુ. (ક્ષ:) પરસરામ ન. (કં.) ૨. આખુ, સ-
 ધનું, ૩. વિગતવાર, વિ. (ક્ષ: ક્ષા. કં.) ૪. ખ-
 રાખ, અધમ, નીચ.
 ન્યમોષ,
 ન્યમોષી.
 ન્યચ્, વિ

ન્યંકુ, પુ. (કું.) એક જાતનો સાંપર છે, સાંપર.
ન્યસ્ત, વિ. (સ્તઃ સ્તા. સ્તં.) નીકલેલો, છુટેલો,
ન્યસ્તદંડ, વિ. (દંઃ જા. દં.) કીનો લેવો, વેર લેવો, સ-

ખ કરવી, દંડ કરવો વીગેરે જેને સુકકું તે.

ન્યાદ, પુ. (દઃ) ભોજન, જમણું.

ન્યાય, પુ. (યઃ) ઇંસાફ, નીતિ. [મળવાનું.

ન્યાય્ય, વિ. (ય્યઃ ય્યા. ય્યં.) યોગ્ય, જોગ, નીતિથી

ન્યાસ, પુ. (સઃ) રાખેલો પૈસો, જમીનમા દોરેલો પૈસો.

ન્યાસિન્, પુ. (સીં.) સ-યાસી.

ન્યૂંચ, પુ. (ચઃ) એક જાતનો ઝોંકાર છે, વિ. (ચઃ

ચા. ચં.) ૨. સ્મરો, ખુબસુરત, દેખણો.

ન્યુજ, પુ. (જઃ) ખુંદો ૨. રોગથી ખુંદોયએલો.

ન્યૂંચ, પુ. (ચઃ) એક જાતનો ઝોંકાર છે.

ન્યૂન, વિ. (નઃ ના. નં.) નિધ, ૨. વોછુ, કમી.

પ.

પ, પુ. (પઃ) હવા, પવન, ૨. રાજ પુત્ર, શાહાજાદા,
૩. રાજા, ૪. પાતરૂં, ૫. પીવું.

પક્ષ, પુ. (ળઃ) બીણોનો ગામ.

પક્ક, વિ. (કઃ કા. કં.) પાકેલું, ધરડું, જેના નાશના
દહાડા નજીક આંખ્યા તે.

પક્ષકાપ, વિ. (યઃ યા. યં.) જેની સાધન કરી કરીને પાકી
બુદ્ધિ થાય ને કથા ઉપર આસા રહેતી નથી તે.

પક્ષ, પુ. (ક્ષઃ) પંદર રાતનો વખત તે, પખવાડીયું, ૨.

પાંખ, ૫૨, ૩. પાજી, ૪. દોસ્ત, સોબતી, ૫.

કુમક, ૬. લરકર, ૭. પક્ષી, પંખેર, ૮. અવધવ,

૯. જયો, ૧૦. તીરની પાંખ, તીરના ૫૨, ૧૧. વાદ

વિવાદ, ૧૨. સહાય.

પક્ષક, ન. (કં.) ધરનું પાછલું પ્યારણું, પાછલનો વોડો.

પક્ષતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) પાડવો, ૨. પક્ષીના પાંખના મુલ.

પક્ષતી, સ્ત્રી. (તી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

પક્ષદ્વાર, ન. (રં.) ધરનું પાછલું પ્યારણું, પાછલનો વોડો.

પક્ષમાગ, પુ. (ગઃ) હાથીની પીઠ.

પક્ષતિ, પુ. (તઃ) પુનેમ, અમાસ. [ની રાત.

પક્ષિણી, સ્ત્રી. (ણી.) પ્યાર પોહાર, ખે દહાડાના વચ્ચે.

પક્ષિન્, પુ. (ક્ષી.) પક્ષી, પંખીડું.

પક્ષમન્, ન. (ક્ષમ.) આંખની ઉપલી તથા નીચલી

પાપણ, ૨. કુલમાના ઝીણા કેસ જેવા કેસર.

પંક, પુ. ન. (કઃ કં.) કાદવ, દલદલ, કીચ

પંકિલ, વિ. (લઃ લા. લં.) કાદવનું, કાદવ વા

પંકેતહ, ન. પુ. (હં. હઃ) કમલ. [ટકકું,

પંમુ, પુ. (મુઃ) લંગોલો, પાંગળો, ૨. ચાલતાં

પંક્તિ, સ્ત્રી. (ક્તિઃ) વોલ, પંક્તિ ૨. દશગી

એક જાતનો કાવ્ય માનો છંદ છે.

પંક્તિ, સ્ત્રી. (ક્તિઃ) પાકેલું, રંધેલું.

પંચંચા, સ્ત્રી. (ચા.) દારૂ હલદર.

પંચંચા, સ્ત્રી. (ચા.) દારૂ હલદર.

પંચા, સ્ત્રી. (ચા.) પાકેલું, રંધાએલું, ૨. હજ

પંચજન, પુ. (નઃ) માણસ, પુરુષ.

પંચતા, સ્ત્રી. (તા.) મરણ.

પંચત્વ, ન. (ત્વં.) મરણ.

પંચદશી, સ્ત્રી. (શી.) પુનેમ, અમાસ.

પંચનચ, પુ. (ચઃ) સીંહ, વાધ, લે જીવને

પંચમ, પુ. (મઃ) માયનમાના સુરમાને એ

પંચરાત્ર, ન. (ત્વં.) પાંચરાત્ર,

પંચલક્ષણ, ન. (ળં.) યુરાણું.

પંચશર, પુ. (રઃ) મદન, કામ.

પંચશાલ, પુ. (શઃ) હાથ.

પંચહાયન, વિ. (નઃ ના. નં.) પાંચ વર્ષનો.

પંચાગુલ, પુ. (લઃ) દીવેલીનું ગ્રાડ, એરંડો

પંજર, પુ. (રઃ) પાંજરો.

પંજિકા, સ્ત્રી. (કા.) ચોપાળીયું, પંચાંગ, ઈ

૩ની દડી જેમાથી સુતર કાતેલું છે.

પંચાસ્ય, પુ. (સ્યઃ) સીંહ, વાધ.

પટચર, ન. (રં.) ફાટેલું લુધડું-કપડું, પુ. (રઃ)

પટલ, ન. (લં.) આંખઉપર રોગનો પડદો

તે, ૨. ઢાકણું, ૩. જમાવ, ૪. ચાંદરો

ઉદો, ૬. ફેલેલો, ૭. ધેરનું વેામન.

પટલગ્રાંત, પુ. (તઃ) છ જાણું, નેવ.

પટલ્લ, સ્ત્રી. (લા.) જમાવ, ટેકું.

પટવાસક, પુ. (કઃ) અપીર. [અપ

પટલ, પુ. (હઃ) એક જાતનું વાજી છે, ૨. હ

પટી, સ્ત્રી. (ટી.) નહાનું કપડું-લુધડું.

પટુ, પુ. (ટુઃ) પંડેલું, વિ. (ટુઃ ટુઃ ટુઃ)

ચપુર, ૩. સાવધ, ૪. તિકણ, ૫.

મજાનું ૬. સાંજો.

સ્ત્રી. (જા.) સ્વર્ણક્ષીરી, પીસોળો નામની વ-
તી છે.

પુ. (ક. ટ.) સાર કપડું, ખુશનુમા કપડું.

(જ.) પંડોલી, પંડોલાનો વેસા.

સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

(ક.) પાટલો, શેટલા વળવાનો પાટલો, પાટો.

સ્ત્રી. (કા.) લાલલોખ્ત્રનુ ઝાડ.

(કી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

(કા.) ધોપ-પટો નામનું હથિઆર છે.

(વતિ.) બેલવું, ૨. સ્પષ્ટ અવાજ-ઉચ્ચાર

૩. વાંચવું, ૪. લોકોમાં અસર થાએ એવી
માધણ કરવું.

(નં.) વાચવું, ૨. પાઠ કરવું, પઠવું.

(ય: યા. યં.) વાંચવા લાએક.

સ્ત્રી (સી.) પાઠ માલા.

(કિ:) વાચવું.

(ત: તા. તં.) વાચ્યું.

(વ્ય: વ્યા. વ્યં.) વાચવા લાયક-જોગ.

(તા. તી. તૃ-) વાચનારો, વાચન.

(ન: ના. નં.) વાચું.

(ક. ડ.) વળતે. નાશ કરવો, ૨. એકઠું કરવું.

(ગ:) એક હોડીયું, શવાકો, ૨. જુગાર, ૩.

૪. ભાડું, ૫. સરત, ૬. વૈપારનો માલ, ૭. ધર.

(વ:) એક જાતનું વાણું છે.

(ત: તા. તં.) સ્તુતી કરેલ.

(ત: તા. તં.) સ્તુતી કરેલ.

(વ્ય: વ્યા. વ્યં.) વેહેચવાની જનનસ.

(ન) નપુસક, હીજડો, ખેણામાંડ.

(ત:) વિદ્વાન.

વ્ય: વ્યા. વ્યં.) વેહેચવાની ચીજ.

સ્ત્રી. (કા.) બજાર, મારકીટ, યુજરી.

(વ્યા.) જ્યોતિ બપલતા, માલ ફાંગોડો

વનસ્પતી છે. [જરાણ સલાવનારો.

(વ:) વાણીએ, વેહેચીને વેચાયા ગ.

(ત. દ.) પગ,

(ક:) પક્ષી, પંખીડ.

(ક:) પતંગીઆ, ૨. પક્ષી, પંખેડ,

માત છે ૪. સુરડા.

પતંગીઆ, સ્ત્રી. (કા.) સફેદ-ધોળો મધ કરનાર મા-
ખ-ખી.

પતલ, ન. (લં.) પાંખ, ૫૨.

પતલિ, પુ. (લિ.) પક્ષી, પંખેડ.

પતલ્લ, પુ. (હ:) થુકદાની, ૨. લસ્કરનો પાછલો ભાગ.

પત્યાલુ, વિ. (લુ: લુ: લુ.) પડનારો, પડી જાએ એમ.

પતાકા, સ્ત્રી. (કા.) ધજા, વાવટો, બાલટો, નીશાન.

પતાકેનુ, પુ. (કી.) નીશાનદાર, નીશાન લઈ જણાશે.

પતિ, પુ. (તિ:) વર.

[ણારી સ્ત્રી.

પતિવરા, સ્ત્રી. (રા.) પોતીકી હસ્થા પ્રમાણે વર વર-

પતિવત્તી, સ્ત્રી. (ત્રી.) સુવાસણ, જે બાંધડીનો વર જી-
વે છે તે. [પડી, પાકદામન.

પતિવ્રતા, સ્ત્રી. (તા.) પોતીકા વરની સેવા કરનારી બા-

પતન, ન. (નં.) શહર, ગામ.

પત્તિ, પુ. (તિ:) પગે ચાલનારો, સ્ત્રી. (તિ:) ૨. પૈક રથ,

યેક હાથી, ત્રણ ઘોડા, પાંચ પગે ચાલનારા.

પત્તિસંહતિ, સ્ત્રી. (તિ.) પાપદળ, પગે ચાલનાર લસ્કર.

પતલિનુ, પુ. (ત્રી.) પક્ષી, પંખીડ.

પત્તી, સ્ત્રી. (ત્રી.) પરણેલી બાઈડી.

પત્તીવ, ન. (ત્વં.) બાઈડી પાછું, સ્ત્રી પાછું.

પત, ન. (લં.) પાંદડું, ૨. ૫૨, પાંખ, ૩. હાથી, ૪. ઘોડા

વીગેરે એસવાના જનાવરો.

પતપરજુ, પુ. (જુ:) કાણસ, એક જાતનું હથિઆર.

પતપાશ્યા, સ્ત્રી. (શ્યા.) ટીંગો, કપાળે બાંધવાનું ધરેણું

પતરથ, પુ. (ય:) પક્ષી, પંખેડ.

પતલેલા, સ્ત્રી. (લા.) માણસના ગાલ ઉપર કરપુરી

અને કેસરનું ટીંગું કરે છે તે.

પતંગ, ન. (ગં.) પતંગનું લાંકડું, લાલ સુખડ.

પતંગાલિ, સ્ત્રી. (લિ.) પતલેલા શબ્દ જુવો.

પતિનુ, પુ. (ત્રી.) સસાણો કરીને એક પક્ષી છે, ૨.

બાણ, ૩. પક્ષી, ૪. રથ, ૫. ઝાડ, ૬. તીરનું

કંદેડું, ૭. રથમાએસનારો.

પતોળ, પુ. (ળં.) ડીંડાનું ઝાડ, ન. (ળં.) એક જાતનું

ઝેશમી કપડું છે

તે જનારો.

૧.

ઝાડ, હરડાનું ઝાડ.

પદ,ન.(દં.) વેપાર, ૨. રક્ષણ, ૩. સ્થાન, જગા, ૪. ની-
 શાણી, ૫. યગ, ૬. વસ્તુ, ચીજ, ૭. વાક્ય, ૮.
 યગલા, ૯. અપેક્ષ.
 પદમ, પુ. (ગઃ) પગે ચાલનારો.
 પદવી, સ્ત્રી. (વૌ.) માર્ગ, રસ્તો.
 પદાજિ, પુ. (જિઃ) }
 પદાન, પુ. (તઃ) } પગે ચાલનારો.
 પદાતિ, પુ. (તિઃ) }
 પદાતિક, પુ. (કઃ) }
 પદાહત, વિ. (તઃ તા. તં.) જેને હાત મારી છે તે.
 પદિક, પુ. (કઃ) }
 પદ્મ, પુ. (ઋઃ) } પગે ચાલનારો.
 પદ્ધતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) } માર્ગ, રસ્તો.
 પદ્ધતી, સ્ત્રી. (તી.) }
 પદ્મ, ન. પુ. (ઘં. ઘઃ) કમળ.
 પદ્મક, ન. (કં.) હાથીના ઘેલઉપર જે ટપકાહોય છે તે.
 પદ્મચારિણી, સ્ત્રી. (ણીઃ) એક જાતનું કમળ છે.
 પદ્મનાભ, પુ. (મઃ) વિધ્યુ.
 પદ્મવન, ન. (વં.) કમળના ફુલની પાકળી, ૨. પુષ્કર
 નામનું વૈસડ.
 પદ્મમવ, પુ. (વઃ) 'શ્રદ્ધદેવ.
 પદ્મરાગ, પુ. (ગઃ) માણીક, લાલ.
 પદ્મા, સ્ત્રી. (ઘા.) લક્ષ્મી, એક જાતનું કમળ છે.
 પદ્માકર, પુ. (રઃ) તળાવ.
 પદ્માટ, પુ. (ટઃ) ટાકળો.
 પદ્માલયા, સ્ત્રી. (યા.) લક્ષ્મી.
 પદ્મિની, સ્ત્રી. (ની.) -હાનું કમળ.
 પદ્મિનીકંઠક, પુ. (કઃ) એક જાતનો પતરોગ છે.
 પદ્મિન, પુ. (ઘી.) હાથી.
 પદ્મ, ન. (વં.) શ્લોક, પુ. (ઘઃ) ૨. શુદ્ધ.
 પદ્મા, સ્ત્રી. (ઘા.) માર્ગ, રસ્તો.
 પનસ, પુ. (સઃ) ફળસનું ઝાડ.
 પનાયિત, વિ. (તઃ તા. તં.) } સ્તુતી કરેલ.
 પાનિત, વિ. (તઃ તા. તં.) }
 પન્ન, વિ. (જઃ જ્ઞા. જ્ઞં.) ખેડેલું, પેડેલું.
 પન્નગ, પુ. (ગઃ) સાપ.
 પન્નગાશન, પુ. (નઃ) ગરૂડપક્ષી.
 પયસ, ન. (યઃ) પાણી, જલ, ૨. દુધ.
 પયશ્વ, વિ. (સ્પઃસ્પા.સ્વં.) ધી, ૨. દહી, ૩. માખણ.

પયોધર, પુ. (રઃ) યાદગ્રા, સ્તન, ૨. મે-
 નારએજનું ઝાડ, ૪. પીઠનો કાટો. [ક-
 યયોવ્રત, ન. (તં.) દુધ અથવા પાણી પી-
 વર, પુ. (રઃ) દુસમીન, વિ. (રઃ રા. રં.)
 ઉત્તમ, ૪. આત્માથી જુદો. ન. (રં)
 પરજાત, વિ. (તઃ તા. તં.) ખીજાએ વધા-
 વરંતેલ, વિ. (વ.વા.વં.) પરાવીન, ખીજા-
 પરવિંહાદ, વિ. (દઃદા.દં.) ખીજાના અનાજ-
 પરમૃત, પુ. (નૃ.) કાગડો.
 પરમ, અ. અગીકાર એ અર્થ.
 પરમવિસ્મત, વિ. (તઃ તા. તં.) જેને ધણી-
 પરમાજ્ઞ, ન. (જં) ખીર, દુધપાક.
 મરમાદુત, વિ. (તઃ તા. તં.) ધણુ અજા-
 પરમોષ્ઠન, પુ. (ષી.) 'શ્રદ્ધદેવ.
 પરંપરાક, ન. (કં.) જસમાનો પથનું મા-
 જનાવર મારવું તે. [યુજ-
 પરવત, વિ. (વાન. વતી. વત.) પરંત્ર, ખ-
 પરશુ, પુ. (શુઃ) કુવાડો, કુહાડ.
 પરશુપાણિ, વિ. (ણિઃ) જેના હાથ-
 તે, જેના હાથમા કુવાડો છે તે, પુ. (ણિ)
 પરશ્વ, પુ. (મઃ) ઉપલો શુષ્ક જીવો.
 પરઃશત, ન. (તં.) એકસોથી વધુ.
 પરઃસહસ્ર, ન. (સં.) હજાર કરતાં વધુ.
 પરશ્વ, અ. પરંદહોડે એ અર્થ.
 પરાક્રમ, પુ. (મઃ) સુરપણો, હીમ્મત, ૨.
 પરાશ્લિષ્ઠ, વિ. (તઃ તા. તં.) પરાવરતન થએલું,
 પરાગ, પુ. (ગઃ) ફુલમાળી ભુંકણી, ધુળ, અ-
 તથા ચંદ્ર ગ્રહણ, કપુરની ભુકી.
 પરાહ્મુખ, વિ. (હઃ હા. હં.) મોહો ફેરવવું
 પરાચિત, વિ. (તઃ તા. તં.) ખીજાએ વધા-
 પરાચીન, વિ. (નઃ ના. નં.) મોહો ફેરવેલો,
 પરાજય, પુ. (યઃ) હાર, હરીજવું, હરવું.
 પરાજિત, વિ. (તઃ તા. તં.) ખીજાએ વધારે
 પરાજિતશ્રી, વિ. (શ્રીઃ શ્રીઃ શ્રિ.) જેની
 છે તે, અપમાન થએલો.
 પરાશીન, વિ. (નઃ ના. નં.) પરંત્ર, ખીજા-
 પરાજ્ઞ, વિ. (જઃ જ્ઞા. જ્ઞં.) ખીજાના અ-
 યુજશણ કરણોરો, ખીજાના ધેરનું ન

વિ. (ત: તા. તં.) પરાજ્ય થએલો, હરેલો.
 વિ. (ત: તા. તં.) જે ધર રૂપી થયો છે તે.
 ન. (જં.) વખગી-લાગી-ચોટી રહેલું, ૨.
 ખેત, તાપેદાર.
 પ. પરાંરના વર્ષે એ અર્થે.
 વિ. (ક: કા. કં.) ખીજના કામનો બંદ
 ડનારો.
 વિ. (ક: કા. કં.) ખીજના કામ વીસે ઝ-
 (ધ્ય: ધ્ય: ધ્ય.) શ્રેષ્ઠ, સુખ્ય, પ્રસુખ્ય, ૨. ઉત્તમ.
 ન. (નં.) વધ, ઠાર મારવું, જીવ લેવો.
 (સુ: સુ. સુ.) મરેલો, મુવેલો.
 પુ. (વિ:) ચોર.
 મુ. (ર:) પલંગ, ઢોલીઓ, ૨. વિચાર, ૩. જ-
 ૪. કમર બાંધવી, ૫. આરંભ, ૬. સમુદાય.
 ન. (મં.) દીલને કેશર સુખડ ચોપડવો.
 મુ. (મ:) પગથી જવું, પગવતે ચાલવું.
 સ્ત્રી. (યા.) ચાકર લોકોનું રેરેઠાણું, ચાકર
 ની રહેવાની જગા.
 વ. (સ: સા. સં.) ચારો બાજુથી ઘેરાએલું,
 બાજુથી રોકાએલું.
 સ્ત્રી. (લા.) ખહ, ખાહ.
 (હ:) ચાકર લોક, સેવક લોક, ૨. લસ્ક-
 ાહલો ભાગ, ૩. પરજીલી બાપડી, ૪.
 કરવું, સ્વીકાર, ૫. સુલ, સુલયું, ૬. શાપ,
 ૭. સોગન, ૮. સુરજનું ધરણ.
 (ઘ:) ગદા, ૨. પરીધ નામનો યોગ, ૩.
 ચોખ, લાકડી, સોટો.
 પુ. (ન:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 (ય:) અભ્યાસ, ૨. વોલખાણ, દોસ્તી.
 (ર:) સેનાપતીના પાસે રહેલો રોએક માણસ.
 સ્ત્રી. (યાં.) ભટ્ટી કરવી, સેવા કરવી.
 પુ. (ચ:) એક જાતનો અંગી છે.
 મુ. (ક:) ચાકર, સેવક.
 (દ:) છત.
 (ન:) ચાકર લોક, સેવક લોક.
 (ત: તા. તં.) પાએલું, પુખ્ત.
 (ય:) વિવહા, લગન, શાદી.
 (મ:) છેવટ, ૨. રૂપ પાલટવું.

પરિણાય પુ. (ય:) બાજુ રમવામા સોકટા ફેરવવાનો.
 પરિણાહ, પુ. (હ:) પોહોલાહ, ફેલાવો.
 પરિતઃ, અ. સર્વત, આસપાસ, નજીક અર્થે.
 પરિતણામન, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મા.) સંતુષ્ટ, ખુશી, જેને
 વોહ કરડયા છે તે.
 પરિદદદદ, વિ. (દ: દા. દં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 પરિભાષ, ન. (જં.) જે મારવાને તમ આર થઓ તેનો
 અટકાવ કરવો.
 પરિદાન, ન. (નં.) બદલે, બોલદલે.
 પરિદેવન, ન. (નં.) રડતાં બોલવું.
 પરિભાન, ન. (નં.) ફેરવાના કપડા.
 પારિષિ, પુ. (વિ:) સુરજના ચારે મેર કોઈ વખતે જે
 તેજ દેખાએ છે તે, ૨. આખરાના આડની
 ડાહી, ૩. વસ્તુનો ઘેર-ફેલાવો.
 પારિષિથ, પુ. (થ:) પરિચર શબ્દ જીવો.
 પારિણ, પુ. (જ:) થાંપણ, ભાંડવલ, ભંડોળ.
 પારિવાચિન, પુ. (ચી.) શત્રુ, દુસમન.
 પારિવારી, સ્ત્રી. (ટી.) દરજીથી, પાયરીથી, અનુક્રમથી.
 પારિવાટિ, સ્ત્રી. (ટિ:) ઉપલો શબ્દ જીવો. [છે તે.
 પરિપૂર્ણકામ, વિ. (મ: મા. મં.) જેની હચ્છાં પૂર્ણ થઈ
 પરિપૂર્ણતા, સ્ત્રી. (તા.) પરીપૂર્ણપણો, પૂર્ણતા.
 પરિવેલવ, ન. (વં.) કેવડી-જલસુરતા નામની વનસ્પતી.
 પરિવ્રવ વિ. (વ: વા. વં.) ચંચળ, અપળ.
 પરિવર્હ. પુ. (ર્હ:) વસ્તુ, ૨. દોલત, ૩. સાથી, સંગા-
 તી, ૪. ચાકર, નફર, ૫. સવારી, ૬. હતમામ,
 ૭. પરીવાર, ૮. ખટલો, ૯. રાજકીયચિહ્ન-હ,
 રાજકીય નીશાણી, ૧૦. અલામત.
 પરિમવ, પુ. (વ:) તિરસ્કાર, અવગણના.
 પરિમાષણ ન. (જં.) મોહો ઉપર ઠપકો દેવો તે, ૨. દુહો,
 મજાખ, હાંસી. [એલો.
 પરિમૂત, વિ. (ત: તા. તં.) મજાખ કરેલો, હાંસી થ-
 પરિમલ, પુ. (લ:) એક જાતની ખુસબોહ છે.
 પરિરંમ, પુ. (મ:) આલીંગન, કોટી.
 પરિવર્જન, ન. (નં.) વધ, સર્વથા વર્જન.
 પરિવર્ત, ૯
 પરિવાદ,
 પરિવાપિત
 પરિવાર,

પરિવાહ પુ. (હ:) તળાવમાંથી પાણી બહાર જવાનો

રસ્તો, નીક, નળ. [પરણેણા હોયતે મોઢો ભાઈ.

પરિવિચિત્ત પુ. (ચિ:) જેનો નહાનો ભાઈ તેના પહેલો

પરિવૃદ્ધ, પુ. (દ:) પ્રભુ.

પરિવિતૃ, પુ. (સા.) પરિવિચિત્ત શબ્દ જીવો.

પરિવેષ પુ. (ષ:) સુરજના ચારેબાજુએ કદાચ મંડ-
પાકાર જે તેજ દેખાએ છે તે.

પરિવ્યાપ, પુ. (ધ:) પાણીમાંનો નેતર.

પરિવ્રાજ, પુ. (ટ:) સંન્યાસી.

પરિવ્રાજક, પુ. (ક:) સંન્યાસી.

પરિષદ, સ્ત્રી. (દ:) સભા. [ભાગ્યે ઉચ્છારેલો.

પરિષ્કંદ, વિ. (દ: દા. દં.) ખીજાએ વધારેલો, ખી-

પરિષ્કંન, વિ. (ન: ના. નં.) ઉપલે શબ્દ જીવો.

પરિષ્કાર, પુ. (ર:) અલંકાર. [કરેલ.

પરિષ્કૃત, વિ. (ત: તા. તં.) અલંકાર યુક્ત, અલંકાર

પરિષંગ, પુ. (ગ:) આલીંગન, કોઠી.

પરિસર, પુ. (ર:) નદી, પહાડ એના પાસની જગા.

પરિસર્વ, પુ. (વિ:) ઘેરવુ, ઘેરો, જળી.

પરિસર્ગ, સ્ત્રી. (ર્ગ.) ચારે બાજુએ સરકર્ગ.

પરિસાર પુ. (ર:) ઉપલે શબ્દ જીવો. [એ ઉચ્છારેલો.

પરિસ્કંદ, વિ. (દ: દા. દં.) ખીજાએ વધારેલો, ખીજા

પરિસ્કન્ન, વિ. (જ: જા. જં.) ઉપલેશબ્દ જીવો.

પરિસ્કૃત, વિ. (ત: તા. તં.) અલંકાર કરેલો, અલંકારયુક્ત.

પરિસ્તોમ, પુ. (મ:) હાથીના પીઠ ઉપર નાખવાની ઝુલ.

પરિસંદ, પુ. (દ:) રચના, ગોઠવન, ૨. એક જાતની
ક્રીયા છે.

પરિસ્તેત, સ્ત્રી. (ત:) દાર.

પરિસ્તુતા, સ્ત્રી (તા.) દાર.

પરિસઘપરિચ્છદ, વિ. (દ: દા. દં.) ખેત ખાતનો, છાન

પરિરંધિત, વિ. (ત: તા. તં.) જેની ખરાખી કીધી છે તે.

પરિચીય, બ. લપેટીને, ઘેરીને, એમથે. [(તં) દુ:ખ.

પરિવેદિત, વિ. (ત: તા. તં.) જેને દુ:ખ થયું છે તે, ન.

પરિશુદ્ધભાવ, વિ. (વ: વા. વં.) સાફ દીલનો, જેનું
અંત:કરણ સાફ છે તે.

પરિશ્રમાવહ, વિ. (હ: હા. હં.) મહેનત વોધી કરનાર.

પરીક્ષક, પુ. (ક:) પરીક્ષા કરનારો, પારખ.

પરીભાવ, પુ. (વ:) અપમાન, ખેઆખું.

પરીરંભ, પુ. (મ:) કોઠી, આલીંગન.

પરીવર્ત, પુ. (તં:) બદલે, બાબદલા.

પરીવાદ, પુ. (દ:) નિંદા, બદ ગોઈ.

પરિવાપ પુ. (વ:) વાવ, હોદ, ૨. ખીજપેરવું,

પરંવાર, પુ. (ર:) ચાકર લોક, નોકર લોક

વારનું મેન, ૩. તંબુનું સામાન.

પરીવાહ, પુ. (હ:) તળાવમાંથી પાણી બહાર

પરીટ્ટી, સ્ત્રી (ટ્ટી:) સરાદ કરતી વખતે-સાર

ભર્તીથી બ્રાહ્મણની સેવા કરે છે તે.

પરીસર્ગ, સ્ત્રી. (ર્ગ) ચારે તરફ ખસવું.

પરીસાર, પુ. (ર:) ચારે તરફ ખસવું.

પરીહાસ, પુ. (હ:) ક્રીડા, રમત.

પરુ, પુ. (ર:) બાંધુ, -સેરડી-બર વીગેરેનું

પરુત, બ. ગયા વર્ષે એ અર્થે.

પુરુષ, વિ. (ષ: ષા. ષં) કૂર, જલાલ, જલ

પુરુષ, ન. (ર:) બાંધુ-સેરડી-બર વીગેરેનું

પરેત, વિ. (ત: તા. તં.) મુવેણી, મરેલો.

પરેત્રાવિ, બ. ખીજે દહોડે એ અર્થે.

પરેતરાજ, પુ. (ટ:) જમ, યમ.

પરેટ્ટકા, સ્ત્રી. (કા.) ધણીવાર વ્યાપલી ગા

પરેચિત્ત, વિ. (ત: તા. તં.) ખીજાએ વધારેલો

એ ઉચ્છારેલો.

પરેક્ષ, વિ. (ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) પછવોડે, ગેર હાજ

પરોટ્ટી, સ્ત્રી. (ટ્ટી.) આમાચેણ, વાગલુ.

પરોળી, (ળી.) આમાચેણ, વાગલુ.

પર્કટિન, પુ. (ટી.) પીપરીનું ઝાડ,

પર્જની, સ્ત્રી. (ની.) દાર હલદર.

પર્જન્ય પુ. (ન્ય:) ધંદ, ગગડાટ.

પર્ગ, ન. (ર્ગ.) પાતર, પુ. (ર્ગ:) ૨. ખાખર

પર્ગશાલા, સ્ત્રી. (લા.) રૂશીનું ધર.

પર્ગસિ, પુ. (સ:) આજ વલ-ખાવરીનામની વન

પર્ગક, પુ. (ક:) પલંગ, ખાટલું, ઢોલીઓ.

પર્ગટન, ન. (ર્ગ) ફરવું, ભટકવું.

પર્ગતમૂ, સ્ત્રી. (મૂ.) નદી-પહાડ એના પાસે

પર્ગવજેષ, પુ. (વ:) શેવટ, છેડો, અંત. [

પર્ગવજેષિત, વિ. (ત: તા. તં.) સર્વના છેલ્લે

પર્ગાપ, વિ. (પ: પા. પં.) પરીપૂર્ણ, પુર.

પર્ગાપ્તિ, સ્ત્રી. (પિ:) પરીપૂર્ણતા, ૨. સામ

મારવા તથા આર થાએ તેને હાકવો.

(નં.) પાણુ કરવું.
 ન. (નં.) પાણુ કરવું, પુ. (નં.) એક નરક છે.
 (ય.) મર્યાદા સુખીને આગલ જવું, હદ ક-
 ધારે જવું. [૨. પ્રસંગ.
 (ય.) હદ કરતાં આગળ જવું, પ્રસાર,
 સ્ત્રી. (સ્થા.) વાંકું, દાવો.
 ન. (નં.) કરજ. [હાણની સેવાકરત્રી તે.
 ની. (ળા.) સરાદ કરતી વખતે ભક્તીથી આ-
 નં: ડુંગર, પહાડ.
 (વં.) બાંધુ-સેરડી-બર વીગેરેની ગાઠ,
 કતીથી છે, ૩. ઉત્સાહ, ૪. પ્રસંગ, ૫.
 ધંધ છે. [અમાસ એ વચ્ચેનો અંતર.
 (વિ:) પડવાથી પુનેમનો તથા પુનેમથી
 (કા.) પીકનો કાટો, ૨. કાસલી.
) માસ, ગોસ્ત, ૨. એક ભાતનું વજન છે.
 (હ:) ગંવડી, કડીઆ.
 (બી.) ગોઠુર-સરાટા નામની વનસ્પતિ છે.
 (નં.) માસ, ગોસ્ત.
 (હ:) કાંદા, ડુંગળી.
 ન. (લ: લં.) ડીંડવા.
 (શ:શા.શં.) લીલું, ન. (શં.) ૨. પાતરું, પુ.
 . આપરાનું ઝાડ, ૪. કપુરકાચરી, ૫.
 હળદર.
 પુ. (ચી.) ઝાડ, વૃક્ષ.
 સ્ત્રી. (કની) ધુવાળા પાકેલી ડોસી બાયડી.
 (નં.) ધરડાપણાથી, જે નીમાળાને સફેતી
 તે.
 (ક:) પલંગ, ખાટલો, ઢોલીઆ.
 (વ:) પાતરાં, પાંદડા.
 (લં) નહાનો સરોવર, તલાવ.
 ધાન્ય અટકવું, સાફ કરવું, ન. (વં.) ૨. છાણ.
) વા, પવન, ન. (નં.) ૨. અનાજ અટકવું.
 (ન:) વા, પવન.
 પુ. (ન:) સાપ, સર્પ.
 (વં) ધંદગુ હથીઆર.
 (લં) દરબ ભાતગુ એક ધાસ છે, વિ. (લ:
 ૨. શુદ્ધ, સાફ, સોજીયુ.
 (કં) સવળ, સુતક, જે

પશુપતિ, પુ. (તિ:) મહાદેવ.
 વજુષ્ઠુ, સ્ત્રી. (જુઃ) ઢોર બાંધવાનું દોરડું.
 પશ્ચાન્, ઘ. પશ્ચમદીશા, છેડો એમર્થ.
 પશ્ચાન્ના, પુ. (વ:) પશ્ચાન્નાપ કરવો.
 પશ્ચિમ, વિ. (મ:મા.મં.) છેડો, ૨. આંમડું, ૩. છેલ્લેનો.
 પશ્ચાદ, પુ. (હ:) જે બળદને તે જેર થવા સાફ
 તેનાના ખભા ઉપર જે જુસડી ભેતરે છે તે.
 પશ્ચીમી, સ્ત્રી. (હી.) નહાણી છતાં જે ગાભણી ગાય તે.
 પશ્ય, ન. (ક્યં.) ધર.
 પાક, પુ. (ક:) હજમ, પચવું, ૨. બાલક, બચ્ચું.
 પાકલ, ન. (લં.) કડવું કોષ્ટ-મીઠું કોષ્ટ નામની વન-
 સ્પતિ છે.
 પાકશાસન, પુ. (ન:) ઇંદ્ર.
 પાકશાસાને, પુ. (નિ:) ઇંદ્રનો ડીકરો.
 પાકસ્થાન, ન. (નં.) રાધણી.
 પાક્ય, ન. (ક્યં.) એક ભાતનું બનાવટ મીઠું છે, પુ.
 (ક્ય:) ૨. જીપીઆર, ૩. સુધીઆર.
 પાશ્વ, પુ. (હ:) બુધ્ધ-જિ-ન્યજેવા નારતીક.
 પાંચજન્ય, પુ. (ન્ય:) વિષ્ણુનો શંખ.
 પાંચાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) પુતળી, બાવલી ઢીંગલી.
 પાટચર, પુ. (ર:) ચોર.
 પાટલ, વિ. (લ: લા.લં.) જરા સફેદ અને લાલ. ન.
 (લં.) ૨. ભાત, જલદી પાકનાઈ ભાત.
 પોટલા, સ્ત્રી. (લા.) }
 પાટલિ, સ્ત્રી. (લિ:) } પાડલીનો પેલો.
 પાટલી, સ્ત્રી. (લી.) }
 પાચમાન, વિ. (ન: ના. નં.) ચીરેલું, વેરેલું.
 પાઠ, પુ. (ઠ:) બ્રહ્મચર, ૨. વાચવું, પઠવું, પાઠ કરવું.
 પાઠા, સ્ત્રી. (ઠા.) પાડવળી-પાહાડ સુખ નામની વન-
 સ્પતિ છે.
 પાઠિન્, પુ. (ઠી.) ચીત્રક, ચીત્રો.
 પાઠીન, પુ. (ન:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 પાટ, ઘ. સંબોધના અર્થ.
 પાણિ, પુ. (ણિ:) હાથ.
 પાણિમૂલીની, સ્ત્રી. (લી) પરણેલી બાયડી.
 પાણિષ, પુ. (ષ:) }
 પાણિષ્ઠન, ન. (નં.) } હાથ ઉપર ગાવાનો તાલ ધરવો.
 પાણિવાદ, પુ. (દ:) }

પાંડુ, વિ. (દુઃ સુઃ) સફેદ, ઘોણો.
 પાંડુકંબલિનું, પુ. (લી.) સફેદ કાંપળીથી વીટાએલો.
 પાંડુર, વિ. (રઃ રા રૈ.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 પાતક, ન. પુ. (કં કઃ) પાપ.
 પાંતલ, ન. (લં.) પાતાલલોક, ૨. સમુદ્રમાની અંગો,
 ૩. છીદ્ર, છેદ. [સ્ત્રીનો ધરમ.
 પાતિવ્રત્ય, ન. (ત્વં.) પતીવ્રતા સ્ત્રીનો ધરમ, પાપદામન
 પાત, ન (લં.) વાસણ, ઠામ, પાતર, પાંદડું, ખાડી,
 ગોર, યોગ્ય વીધય, યોગ્યતા, શરીર, નહાનીભટ્ટી,
 આશય, ખાતું, ધર, જેમાંકંઈ રહેતે, રાજનો
 પ્રધાન, જોઈને નાચનારો. [જોગ.
 પાત્યમાન, વિ. (નઃ ના નં.) પડવા થએલો, પડવા
 પાનુક, વિ. (કઃ કા. કં.) પડનારો, પડવાજોગ.
 પાથસ, ન. (યઃ) પાણી, જળ.
 પાદ, પુ. (દઃ) પગ, ૨. નહાનો ડુંગર, ૩. કીરણ,
 ૪. ચોથાઈ. [ગર, ધુંધુર.
 પાદકટક, પુ. (કાઃ) અડસીયાં, કંલ્લા, સાંકળા, લં-
 પાદચ્છેદન, ન. (જં.) ગોત્રના નામનો ઉચ્છાર કરીને
 આદ કરતે વેળા એ નમસ્કાર કરવો તે.
 પાદપ, પુ. (પઃ) વૃક્ષ, ઝાડ. [ધિછે તેમ.
 પાદચ્છેદન. નં. (ન.) પગને બાંધવું, જેમ ઢોરને બાં-
 પાદવસ્ત્રીક, ન. (કં.) એક જાતનો રોગ-દરદ છે,
 ગાંઠ, ઢીમર-ડું, ઢીમસુ.
 પાદસ્કોટ, પુ. (ટ.) પગની ટાંચ દુખવાનું દરદ-રોગ
 પાદાદ્ર, ન. (સં.) પગના આંગળા આંગળનો ભાગ.
 પાદાંગદ, ન. (લં.) અડસીયાં, કંલ્લા, સાંકળા, લંગર, ધુંધુર.
 પાદાંગુષ્ઠાશ્રિતાવાન, વિ. (નિઃ નિ. નિ.) પગના અંગુઠા
 ઉપર જે ઉભો રહોછે તે.
 પાદાત, પુ. (તઃ) પગે જનારો, ન. (તં.) પગે જણા-
 રાનું ટોલું, પાચદળ, લક્ષકર.
 પાદાતિક, પુ. (કઃ) }
 પાદાતિક, પુ. (કઃ) } ઉપલો શબ્દ જુવો.
 પાદુકા સ્ત્રી. (કા.) જોડો, પગમા પહેરવાનો જોડો,
 આંમડાનો જોડો.
 પાદુ, સ્ત્રી. (દુ-) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 પાદૂકૃત, પુ. (ત્) ચમાર, ચન્દાર. [પાણી તે.
 પાંચ, પુ. ન. સ્ત્રી. (ઘઃ ઘા. ઘં.) પગ ધોવાસાર જે
 પાન, ન. (નં.) પીવું, ૨. પીડું, દારૂ વેચવાનું દુકાન.

પાનપાત, ન. (લં.) પીવાનું વાસણ.
 પાનગોષ્ટિકા, સ્ત્રી. (કા.) દારૂપીવા મળેલો.
 પાનીય, ન. (યં.) પાણી, જળ. [પાવ
 પાનીયશાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) લોકોને ધર
 પાંચ, પુ. (યઃ) મુશાકર.
 પાંચ, ન. (યં.) વાવ. વિ. (વઃ વા. વં.) ૨. કૂર,
 રો, જગુની. [વ
 પાંચવેલી, સ્ત્રી. (લી.) પાડવલી-પાહાડ મુ
 પાંપુરોગ, પુ. (ગઃ) એક જાતનો રોગછે.
 પાપ્મન, પુ. (પ્મા.) પાપ.
 પામન, પુ. (મા.) એક જાતનું દરદ છે,
 પાપાનેત્રકૃતિ. સ્ત્રી. (તિઃ) પાપ સાર જે પ્ર
 પામન, વિ. (નઃ ના. નં.) જેને ખસ થઈ હ
 પામી, સ્ત્રી. (મા.) ખસ, લીલીખસ,
 પામર, વિ. (રઃ રા. રં.) અધમ, નિમ, ન
 પાચસ, ન. (નં.) ખીર, દુધપાક, પુ. (સઃ)
 પાચુ, પુ. (યુઃ) ગાંડ.
 પાચ્ય, ન. (ચ્યં.) માન, પ્રમાણ.
 પાર, ન. (રં.) પેલી તરફનો કીનારો, શાં
 પારત, પુ. (તઃ) પારો.
 પારદ, પુ. (દઃ) પારો.
 પારશવ, પુ. (વઃ) એક જાતનું હથીઆરછે,
 આશ્વલુપી પદા થએલો ડીકરો. [વ
 પારશ્વત્રિક, પુ. (કઃ) કુરશરામ, કુરશનામ
 પારતીક, પુ. (કઃ) ધરાણી થોડો.
 પારસ્ત્રેણ્ય, પુ. (યઃ) પરસ્ત્રીનો ડીકરો.
 પારાપત પુ. (તઃ) ખચુતર, જંગલી ખચુતર.
 પારાપાર પુ. (રઃ) સમુદ્ર, દરીઆ. [એમ ર
 પારાયણ, ન. (જં.) સમજાવીને કેહેવું, ધ્યા
 પારાવત, પુ. (તઃ) ખચુતર, જંગલી ખચુતર
 પારાવતાંધી, સ્ત્રી. (ધીઃ) } માલકાંગોણી નામ
 પારાવતાંધી, સ્ત્રી. (ધીઃ) } ૨૫વી છે.
 પારાવાર, પુ. (રીઃ) સમુદ્ર, દરીઆ, ન. પ
 ૨. બેકીનારા, બંને કીનારા.
 પારાશરી, ન. પુ. (રીઃ) સં-ચાસી.
 પારાશર્ય, પુ. (યં.) વ્યાસ, વ્યાસજી.
 પારિકાક્ષીન, પુ. (ક્ષી.) તપસ્વી. [વ
 પારિજાતક, પુ. (કઃ) પારીજાતનું ઝાડ, કડ

સ્ત્રી. (ધ્યા.) બૈરાંના માથામા પેહેવાનુ ઝે-
 પુ. (ક:) એક પહાડ છે.
 વિ. (વ: વા. વં.) ચંચલ, ચપલ.
 પુ. (દ:) કડવા લીંબડાનુ ઝાડ.
 પુ. (ક:) દેવદારનુ ઝાડ. [સ્પતી છે.
 ન. (વ્યં.) કડવું-મીઠું કોષ્ટ નામની વન-
 પુ. (દ:) સભાસદ, મિજલસી.
 પુ. (ઘ:) સભાસદ, મિજલસદાર.
 પુ. (ચં:) પૌચી, બાજુ બંદ.
 ન. (સ્યં.) કૌતુક વિનોદ, ન. અ. (સ્યં.) ૨.
 થી, કૌતુકથી. [રેલ, ૩. પાંદડા.
 (રી.) હાથીના પગને બાધવાનુ દોરડું, ૨.
 (વ્યં.) ફોર બાષણ, નિદૂર બાષણ.
 (વ:) રાજો, રાજ.
 ની. (તી.) મહાદેવની સ્ત્રી, પારવતી.
 પુ. (ન:) કાર્તિક સ્વામી, ગણપતી.
 (ખં) પીઠ, બગલ, ગબલ, ફાસલાં. [લનારો.
 પુ. (હ:) બાજુથી જનારો, ૨. ક્યાસથી ચા-
 (લિંગ:) પગની ટાચ.
 પુ. (હ:) રાજો દુસમન શાયે લઢીને તેને
 સાઈ આગળ ગમ્મો છતા તેના પછવાડે
 જ લઈ લેવા ઇચ્છીનારો. [નુ ધાસ છે.
 (ઘ:) વેખંડ જેવું પાણીમાનુ એક જાત-
 ની. (ત્રી.) પાલકી-પોદશાક-વાસ્ત-કાકરા-
 નામની વનસ્પતી છે.
 (ઘા: ઘા. ઘં.) લીલારંગનુ.
 (લિ:) છરી-ચાકુ-તરવારની ધા
 ૨. ખેલો, ૩. નીશાની, ૪.
 ૬. જીવાન બાયડી, ૭. કાન. [
 ની. (ત્રી.) કાળો તેડું-નિગડી નામ
 (લી.) પાલિ શબ્દ જીવો.
 (ક:) અખી, વિસ્તવ.
 (ઘ:) ફાંસો, ફાસ.
 (ક:) રમવાના ફાસા.
 (ઘી.) વરણ, વરણદેવ.
 (ત:) આંકડાનુ ઝાડ, મોરસલી
 ન. (વ્યં.) દોર પાળવાં ગાય-ભેં

વાંશુ, પુ. (શુ:) ધુળ, ૨. દોષ.
 વાંશુલા, સ્ત્રી. (લા.) છીનાલ બાયડી.
 વાઘ્યા, સ્ત્રી. (શ્યા:) ફાસાનો જમાવ.
 વાશ્વાન્ય, વિ. (ત્ય: ત્યા. ત્યં.) છેલ્લો-લુ, છેવટનુ.
 વાષાળ, પુ. (ળ:) પથ્થર. [આરછે જેને ટાકી કેહેછે.
 વાષાળદારણ, પુ. (ળ:) પથ્થર ફાડવાનુ એક હાથી-
 વાસુ, પુ. (સુ:) ધુળ, ૨. દોષ.
 વાંસુલા, સ્ત્રી. (લા) છીનાલ બાયડી.
 વિક, પુ. (ક:) કોકીલા પક્ષી, કોયળ. [રંગનુ.
 વિંગ, વિ. (ગ: ગા. ગં.) જરા સફેદ રંગનુ, જરા પીલ
 વિંગલ, વિ. (લ: લા. લં.) જરા સફેદ, જરા પીલા રં-
 ગનુ, પુ. (લ:) ૨. સુરજનો એક ગણ છે.
 વિંગલા, સ્ત્રી. (લા.) વામન નામનો જે દક્ષણ દીશાને
 હાથી તેની સ્ત્રી.
 વિચંડ, પુ. (ડ:) જડર, કોથળો, હોજરી, ઉદર.
 વિચિંડ, પુ. (ડ:) જડર, ઉદર, હોજરી, કોથળો,
 જનાવરનો અવયવ.
 વિચિંડિલ, પુ. (લ:) મોઢા પેટવાલો, દુંદાલો.
 વિનુતલ, પુ. ન. (લ: લં.) ૩, કપાસ.
 વિચુમંદ, પુ. (દ:) લીંબડાનુ ઝાડ, લીંબડો.
 વિચુમર્દ, પુ. (દં:) લીંબડાનુ ઝાડ, લીંબડો.
 વિચુલ, પુ. (લ:) ૩, કપાસ.
 વિચ્છ, ન. (ટં) કલઈ, કલ્લઈ.
 વિચ્છ, ન. (ચ્છં.) મોરની પાંખ-પર.
 વિચ્છા, સ્ત્રી. (ચ્છા.) સાવરનો યુંદર, ૨. પોળ, સોપા-
 રી, ૩. જટા, ૪. કાળો, ૫. નાતવાન, ૬. ધો-

ડ.
 [સીસમ.
 સમનુ ઝાડ,
 ધ, ઠારમારવું.
 એક જાતનો
 ધડકાએલો.
 ૧, ધસકો બે-

) કપડા ૨.

વિટિકારોગ, પુ. (ગઃ) એક જાતનો પરમાનો રોગ છે તેથી કહેલા થાય છે.

વિઠર, પુ. (રઃ) થાળી, તપેલો, ન. (રં.) ૨. મેથા,

૩. દહી ધોળવાની લાકડી, રવઈ.

વિંઝ, પુ. (ઙઃ) મતોડીનો ગોળો, ૨. આંબુનો ટોપલો,

૩. અપોડા-ટો, ૪. એક ગંધવં છે, ન. (ઙ.) ૫.

લોહોડું, ૬. અળ, જોર, સત્તી, ૭. ધેરાએલું,

૮. શરીરનો ભાગ, ૯. ધેરનો ભાગ, ૧૦. શ-

રીર, ૧૧. સરાદમા જે પીડ કરીએ છે તે,

૧૨. ગોળો, ૧૩. લોખાન, ૧૪. આડી.

વિઠક, પુ. (કઃ) લોખાન, ૫૫.

વિઠિકા, સ્ત્રી. (કા.) પૈડાના વચ્ચેનો ભાગ.

વિંડીનક, પુ. (કઃ) ગેળા નામની વનસ્પતીનું આડ છે.

વિળ્યાક, ન. પુ. (કં. કઃ) મોળ, ૨. લોખાન, ૫૫, ૩. હીંગ.

વિત્તો, પુ. (સી.) મા આપ.

વિત્તમહ, પુ. (હઃ) મહાદેવ, ૨. દાહી.

વિત્તમહી, સ્ત્રી. (હી.) દાહી.

વિત્, પુ. (ના.) આપ.

વિત્કાનન, ન. (નં.) મસાણું.

[કરવો તે.

વિત્કાન, ન. (નં.) પીત્રના નામથી જે જન તથા ધરમ

વિત્કાન, પુ. (વિ.) ચમ, જમ.

વિત્કાસ, સ્ત્રી. (સૂ.) સોજ, સંધ્યા.

[કરવું.

વિત્કાજ, પુ. (જઃ) પીતરને અંનપાણી આપીને તૃપ્ત

વિત્કાજ, પુ. (જઃ) ચમ, જમ, મરદાનો રાજ.

વિત્કાન, ન. (નં.) મસાણું.

વિત્કાનિ, પુ. (નિઃ) ઉપેલો શબ્દ જુઓ. ૨. ચમનો દુત.

વિત્કા, પુ. (કઃ) કાષો.

વિત્કાલિમ, પુ. (ભઃ) આપલેલો, આપ સરજો.

વિત્કા. ન. (નં.) પિય, ૫૧.

[નો શેષ છે.

વિત્કાલિમ, પુ. (નઃ) એક જાતનો માડ—હરસ-

વિત્કાલિમ, પુ. (રઃ) એક જાતનો કમળો જે રોગ છે.

વિત્કાલિમ, ન. (કઃ) ચરમચીજ આધારી જે હરસ-

નો શેષ થાય છે તે.

વિત્કા, પુ. (રં.) પક્ષી, ૫૫.

વિત્કા, ન. (નં.) આચ્છાદન કરવું.

[પુરુષ.

વિત્કા, વિ. (કઃ કા. કં.) દીલમાં આંશરમે પહેરેલો

વિત્કા, પુ. ન. (કઃ કં.) મહાદેવનું ધનુષ, ત્રિશુળ.

વિત્કા, પુ. (કઃ) સેફ રંગનો અપ્પ—અક.

વિનાક્તિ, પુ. (કી.) મહાદેવ.

વિવાસા, સ્ત્રી. (સા.) તરસ, તૃષા, પ્યાસ.

વિવીલિકા, સ્ત્રી. (કા.) કીડી, મંકોડા.

વિવ્વલ, પુ. (લઃ) પીપળો, પીપળાનું આડ.

વિવ્વલિ, સ્ત્રી. (લિઃ) પિપળી.

વિવૃષિત, પુ. (તા.) દાદો.

વિવ્વલી, સ્ત્રી. (લી.) પિપળી.

વિવ્વલીમૂલ, ન. (લં.) પીપળાનું. [મર

વિવ્વ, પુ. (ઙઃ) શરીર ઉપર જે કાળા ડાઘા હોય

વિવ્વલ, પુ. (લઃ) ચાર નામનું આડ છે.

વિવ્વ, પુ. (લઃ) ચીમો, જેના આંખમાં ચીપડા

વિવ્વંગ, વિ. (ગઃ) ગા ગં.) જરા લાલ તથા સફે

વિવ્વાચ, પુ. (વઃ) ભુત, સૈતાન.

વિવિત. ન. (તં.) માસ.

વિવિન, પુ. (નઃ) દુર્લભ, દૃષ્ટ, ૨. કાંનમાં

અદ્યોઈ કરનારો, અગર ભુલી ગયેલો

ચાદ દેનારો. ૩. બેજાણના વચ્ચે વાંકું

ન. (નં.) ૪. વાંદરાનું મોહ, પુ. (કઃ) ૫.

ન. (કં.) ૬. કંકુ.

વિવિના, સ્ત્રી. (ના.) ઇકા-પિંડીકા નામનો વે

વિવિન, પુ. (કઃ) ચોખાના લોટનો ખાવાનો

વડા, ધુંધરા ચીખેરે.

[હોડાના

વિવિન, ન. (નં.) લોડી. તાજા, વેણી, વ

વિવિન, પુ. (નં.) અપીર.

વિવિન, વિ. (કઃ) લોટ ખાઈને રહેન

વિવિન, પુ. (વઃ) આંચેલો પદાર્થ પાછો આ

વચર ફેગટ ઉઘોચ કરવો.

વિવિ, ન. પુ. (વં. ઠઃ) આસન, ખેડક.

વિવિન, ન. (નં.) પીડા. દુઃખ.

વિવિ. સ્ત્રી. (ઘઃ) દુઃખ. મનને જે દુઃખ તે

વિવિ, વિ. (કઃ) ના. તં.) પીળું.

[દ

વિવિદાર, ન. (રં.) દેવદારનું આડ, દેવદાર, પુ.

વિવિદુ, પુ. (દુઃ) દેવદારનું આડ.

વિવિન, પુ. (નં.) આંખાડાનું આડ ન. (નં.)

વિવિનિદાર, વિ. (દઃ) દા. દં.) જાગો, જાગતો. [જર

વિવિવાસ, વિ. (સાઃ) સાઃ) જેના કપડાં પીચે

વિવિવાસ, પુ. (કઃ) આસાનાનું આડ.

વિવિ, સ્ત્રી. (તા.) હલદર.

(ર:) વિષયુ.
 (તિ:) ધોડો. સ્ત્રી. (તિ:) ૨. પીવું.
 ન: ના. નં.) જોડો, ડોંગો.
 (સ:) સલખ-કમ.
 ત્રી. (ધી.) મોઠા સડવાળી ગાય.
 (વં.) અમૃત, પુ. (વ:) ૨. નવી વીઆયિલી
 સાત દહાડા સુધીનું દુધ. [૪. ધુલ.
 (હુ:) અપરોડનું. ઝાડ, ૨. હાથી, ૩. આણુ,
 (જી.) સુર-સુરવેલો નામની વનસ્પતી છે.
 (વા. વં.) જોડો, ડોંગો.
 (ર: રા. રં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 સ્ત્રી. (ની.) મોઠા ધામ્યાવાલી.
 (ક:) ચેડાળ, વિ. (ક: કા.કં.) ૨. હ-
 નીચ જાતનો.
 (સ:) ચેડાળ, માંગ.
 (વ:) તીર-આણુનો એક ભાગ છે.
 (નં.) ગાભ, ગર્ભ, કાર્યોગર્ભ કસવાડ.
 (છ: છં.) પુછડું, પુછડી.
 (વ:) શ્રેષ્ઠ.
 (:) અનાજનો ઢગલો.
 (ન. ટ: ટા. ટં.) વાસણ.
 (દ:) પાણીનો ભમસો-તાણુ-ચકર.
 (નં.) નગર, શહેર.
 (ક:) આજેય દીશનો હાથી, પુ. ન. (ક:
 સફેદ-ધોલું કમળ, પુ. (ક:) ૩. વાધ,
 ૪. અમી.
 (ક:) વિષયુ.
 (વં.) સ્થલ કમળ એમ ગોડ બોલે છે.
 (ધોડાના કપાળ ઉપરની નીશાની છે,
 ડીની એક જાત છે.
 (ક:) કસ્તુર મોગરો.
 (વ્ય: વ્યા. વ્યં.) પત્રીત, ૨. સુંદર, ખુબ
 (વ્યં.) ૩. સુખ આપનારો, ૪. ધરમ,
 ૫. રાખસ.
 (વરચેની જમીન.
 (ધીમાયલ પહો-
 નશીબવાન.

પુરુષ, પુ. (લ:) આત્મા, વિ. (લ: લા. લં.) ૨. સુંદર,
 ખુબસુરત, પુ. (લ:) ૩. દેહ.
 પુત્તિકા, સ્ત્રી. (કા.) ધીજેવો મધ ઉત્પન્ન કરનારી માખ.
 પુલ, પુ. (વ:) ડીકરો.
 પુલો, સ્ત્રી. (લો.) કું-યા, ડીકરી.
 પુલો, પુ. (લો.) ડીકરો, અને ડીકરી.
 પુંધજ, પુ. (જ:) ઉંદર.
 પુન: અ. ભેદ, વીધેસ એ અર્થ.
 પુન:પુન:, અ. વારંવાર, વારંવાર, એ અર્થ.
 પુનર્નવ, પુ. (વ:) નખ, નાખ.
 પુનર્નવા, સ્ત્રી. (વા.) ઘેટુળી નામની વનસ્પતી છે.
 પુનર્મવ, પુ. (વ:) નખ, નાખ.
 પુનર્મ, સ્ત્રી. (મં:) પ્રથમ એકની આયડી થઈને પછી
 બીજાની આયડી થાએ છે તે સ્ત્રી.
 પુનાન, વિ. (ન: ના. નં.) શુદ્ધ કરનારો.
 પુન્નાગ, પુ. (ગ:) ઉંડીનું ઝાડ.
 પુમસ, પુ. (માન) માણસ, પુરુષ.
 પુર:સર, વિ. (ર: રા રં.) આગળ જનારો.
 પુર, ન. (રં.) નગર, સેહેર, પુ. (ર:) ૨. ગગળનું ઝાડ.
 ન. (રં.) ૩. ધર, ખાનુ, ૪. શરીર, ૫. પાટલીપુત્ર,
 પુરત: અ. ઠોંક ઉપર એ અર્થ.
 પુરદ્વાર, ન. (રં.) નગરનો દરવાજો, ગામનો દરવાજો.
 પુરંદર, પુ. (ર:) ઇંદ્ર. [સિંહે તે સ્ત્રી.
 પુરંધ્રી, સ્ત્રી. (ધ્રિ:) જે આયડીનો વર તથા તેને ડીક-
 પુરંધ્રી, સ્ત્રી. (ધ્રી:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 પુર:, અ. ઠોંક ઉપર એ અર્થ.
 પુરસ્કૃત, વિ. (ત: તા. તં.) આગળ રહેલું, આગળ કી-
 ધેલું, ૨. પુરેલું, ૩. દુસમીને ધેરેલો.
 પુરસ્તાન, અ. પ્રથમ ઠોંક, છેડો, પેલી તરફ એ અર્થ.
 પુરા, અ. ચીરકાળ, હેમશાં, આગળ, પેલી તરફ એ અર્થ.
 પુરાણ, ન. (જં.) સર્ગપ્રતિસર્ગાદિ પાંચ લક્ષણાત્મક
 જે કાવ્ય તે, વિ. (જ: જા જં.) ૨. પ્રાચીન, જુનું,
 ન. (જં.) ૩. શાસ્ત્ર, ૪. સોળપૈસા.
 પુરાણપુરુષ, પુ. (વં:) વીધયુ.
 પુરાતન, વિ. (ન: ના. નં.) પ્રાચીન, જુની.
 પુરાત્ત, ન. (તં.) પ્રાચીન ઇતિહાસ—તવારીખ.
 પુરી, સ્ત્રી. (રી.) ગામડું, નગર.
 પુરીત, ન. (તં.) આતરડા, વજરી, હોજરી.

પુરીષ, પુ. ન. (ષઃ ષં) વીણા, યુ.
 પુરુ, વિ. (રુઃ રુઃ રુઃ) ધ્રુવ્યુ, પુશ્કય.
 પુરુષાદ, પુ. (દઃ) રાખસ, રાક્ષસ. [પુરુષભતી.
 પુરુષ, પુ. (ષઃ) આત્મા, ૨. ઊંડીગુઝાડ, ૩. માણુષ-
 પુરુષોત્તમ, પુ. (મઃ) વિભ્યુ.
 પુરુહ, વિ. (હઃ હા હં.) ધ્રુવ્યુ, પુષ્કય.
 પુરુહત, પુ. (તઃ) ઇંદ્ર.
 પુરોગ, વિ. (ગઃ ગા ગં.) }
 પુરોગમ વિ. (મઃ મા. મં.) } આગળ જનારો.
 પુરોગમિન, (મી. મિની. મિ.) }
 પુરોહાવા, પુ. (શઃ) જસમાનો બાકી રહેલો ભાગ જે
 બ્રાહ્મણોને પ્રસાદ દાખલ વહેચે છે તે.
 પુરોષસ, પુ. (શઃ) પુરોહીત, ગોર.
 પુરોભાગિતા, સ્ત્રી. (તા.) દુષ્ટ બુદ્ધિ, ખરાબ ઇચ્છા.
 પુરોભાગિન્, પુ. (મી.) દોષ દટી, દોષ જોનારો.
 પુરોવિદ્, પુ. (વિન્) ભવિષ્યવાદી, આગળ સુંથશે તે
 કેહેનારો, ભવિષ્ય કેહેનારો.
 પુરોહિત, પુ. (તઃ) પુરોહીત, ગોર.
 પુર, સ્ત્રી. (પુ.) નગર, શહેર.
 પુલકાકુલાકૃતિ, વિ. (તિઃ તિઃ તિ.) ખુશીથી જોના ધી-
 લમા કમકપાટ ભરે છે તે.
 પુલક, પુ. (કઃ) ચોખ્ખા, ચોખ્ખા રંધાએલો દાણો.
 પુલ્લિન, ન. (નં.) પણીથી એટલે નદીમાંથી આર.)
 આરતે જે કીનારો નીકળે છે તે, રેતીનો કીનારેતે
 પુલ્લમજા, સ્ત્રી. (જા.) ઇંદ્રની બાયડી-સ્ત્રી.
 પુશ્કલી, સ્ત્રી. (લી.) ધીનાલ બાયડી.
 પુષિત, વિ. (તઃ તા તં) પાલેલો, પોસાએલો.
 પુષ્કર, ન. (રં) આકાશ, ૨. જળ, પાણી, પુ. ન. (રઃ રં)
 ૩. કમળ, ન. (રં.) ૪. એક જાતની એાષધી છે,
 ૫. તરવારનો વચ્ચેલો ભાગ, ૬. એક તીર્થ છે,
 ૭. હાથીના સુંઠનો છેડો, ૮. વાળનું મોઢું, ૯.
 હીપ, ૧૦. સાપ.
 પુષ્કરાન્હ, પુ. (જઃ) સારસ, સારસનામના પક્ષી.
 પુષ્કરિણી, સ્ત્રી. (ળી.) નહાનો સરોવર, વાવ.
 પુષ્કરોદ્ભૂત, વિ. (તઃ તા. તં.) હાથીની સુંઠ વ તે ઉપર
 ઉત્પન્ન થયેલું તે. [શિભાચમાન.
 પુષ્કલ, વિ. (લઃ લા. લ.) ગ્રેહ, ૨. ખુબ સુરત, અત્યંત
 પુષ્ટ, વિ. (ષ્ટઃ ષ્ટા. ષ્ટં.) પોસેલો, પાલેલો.

પુષ્પ, ન. (ળં.) પૂલ, ૨. સ્ત્રીનો અડકાવ
 પુષ્પક, ન. પુ. (કં. કઃ) કુખેરનું વીમાન,
 ૨. જસદનું પૂલ.
 પુષ્પકેતુ, ન. (તઃ) જસતનું પૂલ.
 પુષ્પદંત, પુ. (તઃ) વાવ્યદીશાનો હાથી.
 પુષ્પમન્વન્, પુ. ન્વા.) મદન.
 પુષ્પરથ, પુ. (થઃ) ક્રીડારથ, હવાખાવાળી
 પુષ્પફલ, પુ. (લઃ) કોકનું ઝાડ.
 પુષ્પરસ, પુ. (સઃ) પૂલમાંનો મધ.
 પુષ્પાવતી, સ્ત્રી. (તી.) અડકાએલી સ્ત્રી-આર
 પુષ્પવંતા, પુ. (તૌ.) ચંદ્ર, સુર્ય, ચાંદ સુરજ.
 પુષ્પલિહ, પુ. (હઃ) ભમરો.
 પુષ્પલિલ્હ, પુ. (લ્હઃ) મધમાંખ. [કરનારો, ફલ
 પુષ્પલિલ્હ, વિ. (લ્હઃ) લિંગી. લિં.) ફલનો
 પુષ્પસમય, પુ. (યઃ) વસંતરત, -પુ. [પુતલા
 પુસ્ત, ન. પુ. (સ્તં. સ્તઃ) માતોડીના તથા
 તુષ્પ, પુ. (ષ્પઃ) પુસનક્ષેત્ર-નખેતર: [કરવા
 પુષ્પરથ, પુ. (થઃ) ક્રીડારથ, સહેલ કરવા
 પૂગ, પુ. (ગઃ) જમાવ, ટોળુ, ૨. સોપારી-
 પૂજા, સ્ત્રી. (જા.) પુજા, પુજા કરવી.
 પૂજિત, વિ. (તઃ તા. તં.) પુજેલો, માન્ય.
 પૂઙ્ય, વિ. (ઙ્યઃ ઙ્યા. ઙ્યં.) વંધ, પુ. (ઙ્યઃ)
 પૂન, વિ. (તઃ તા. તં.) પચીત, ન. (તં.) ખાંડેલું
 પૂનના, સ્ત્રી. (ના.) હરડાનું ઝાડ.
 પૂતિક, પુ. (કઃ) કાટા કરેજનું ઝાડ.
 પૂતિકરજ, પુ. (જઃ) }
 પૂતિકરંજ, પુ. (જઃ) } ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 પૂતિકાષ્ટ, ન. (ષ્ટઃ) દેવદારનું ઝાડ, દેવદાર, સીંધે
 પૂતિંગમ્બી, વિ. (મ્બિ. મ્બિઃ. મ્બિ.) બદામી, ખ
 પૂતિકલી, સ્ત્રી. (લી.) બાવચી.
 પૂપ, પુ. (વઃ) ચોખ્ખાના લોટનો રેટલો વીંગે
 પૂપદ, પુ. (દઃ) એક નરક છે.
 પૂર, પુ. (રઃ) જલપ્રવા, પાણીનો વોધ-ગત
 વાનો પદાર્થ, ૩. જખમ ભરાવવી.
 પૂર્ણાર્થ, વિ. (ર્થઃ યાં. યં.) જેને બ્રહ્માની ઇ
 ૨. જેની ઇચ્છા પૂર્ણ થઈ છે.
 પૂરણી, સ્ત્રી. (ળી.) ચેવરનું ઝાડ.
 પૂરિત, વિ. (તઃ તા. તં.) પૂર્ણ, ૨. ભરાએ

ત્રીન્

પવન.

ભીમાંદહીંછે તેવું, દહીંવાળુથી.

” ” ”
ડા.

લહજવાનો ઘોડો, ન. (જંગ)

ણી પીઠ.

ક, નળજો, દુબજો.

તનો પક્ષીછે, ર. હાથીની ગા-

તેના પુછડાઆગલ જે મા-

મેજો, ર. પેડી.

તતનો પક્ષી છે.

તતનો પક્ષી છે.

[દહાડા લગીનુ દુધ.

ર. નવી જણેલી ગાયનું સાત

તણુ, નાળુક, નરમ.

) ચપુર, ર. સુંદર, ખુબસુ

.) એક જાતની માખી છે.

તા આંતરડા, ર. ઇંક, ખેડુ.

, ખેડું.

ભી રાધેલું અન્ન, અનાજ.

ભી ડીકરો.

ભીનો ડીકરો.

અને નહાતી આંગળી એ-

[હાથછે તે.

જેના અવયવ કુદરતી વેણા

-લવાલા નામની વનસ્પતીછે

માયડીના ધાયા ઉપર બાલ

ળ, ર. નોકા, હોડી, ડ. વેહેવું.

હાણનો વેપાર કરનારો.

તા વચલા ડોલ ઉપર ઉભે

મારનારો પુરુષ.

ભી માછલીના બચ્ચાનો

[છિવટ, ડ. હલનો છેડો.

ક, ર. કુકર-ભુંડના મોહોનુ

ભુંડ.

વૌલી, સ્ત્રી. (લી.) ડીકરાની ડીકરી.
 વૌલ્ય, ન. (યં.) સ્થળ ક્રમળ.
 વૌર, ન. (રં) ગંભીર—રોહિતધાસ નામની વનસ્પતી છે.
 વૌરસ્ય, પુ. (સ્ય.) કુખેર, વિ. (સ્યઃ સ્યા. સ્યં.)
 ૨. પ્રથમ, પેલો. [પુરુષની બેંચી.
 વૌરુષ, ન. (ષં.) પરાક્રમ, પુરુસત્વ, ૨. પુરુષમાન,
 વૌરુષી, સ્ત્રી. (ષી.) પુરુષની બેંચી.
 વૌરોગવ, પુ. (વઃ) રાંધણીમાનો કારભારી.
 વૌરોહિત્ય, ન. (ત્વં.) ગોર, ગોરનુ કામ.
 વૌર્ણમાસ, પુ. (સઃ) પુનેમને દાહડે કરવાનો યાગ-ભાગ.
 વૌર્ણમાસી, સ્ત્રી. (સી.) પુનેમ.
 વૌલસ્ય, પુ. (સ્યઃ) કુખેર.
 વૌલિ, સ્ત્રી. (લિઃ) રેટલી રેટલો.
 વૌષ, પુ. (ષઃ) પાસ મહીનો.
 પ્રકંવન, પુ. (નઃ) મોડો પવન—વા.
 પ્રકાંઠ, ન. (ઠં.) પોહોળુ, મોઠુ, વીરતીણું, પુ. ન.
 (ઠં. ઠં.) ૨. આડનુ થડ.
 પ્રકામ, ઘ. ઇચ્છા પ્રમાણે એ અર્થે.
 પ્રકાર, પુ. (રઃ) ભેદ, ૨. વિશેષ, ૩. સરખુ.
 પ્રકાશ, પુ. (શઃ) સુધેની પ્રભા, સુરજનુ તેજ, ૨.
 સ્પષ્ટ, ઉદ્ધટું.
 પ્રકીર્ણક, ન. (કં) ચામર, અડપણ.
 પ્રકીર્ણ, પુ. (યં.) કાંટા કરખનુ આડ.
 પ્રકૃતિ, સ્ત્રી (તિઃ) સત્વાદી યુણની સામ્યાવસ્થા, સ્વ-
 ગામના લોકોની વાળ, પ્રભ, રાખના સાંતમ્માં-
 ગછે તે દરેક—યોની, મુલકારણ, લિંગ, ચિહ્ન.
 પ્રકોષ્ઠ, પુ. (ષઃ) ઘેરના વચેલો ભાગ, આહાલી, કો-
 પરાનો નીચેલો ભાગ.
 પ્રક્રમ, પુ. (મઃ) પ્રથમારંભ, સુરમ્માત.
 પ્રક્રિયા, સ્ત્રી. (યા.) વ્યવસ્થા રાખવી, તજવીજ રાખવી.
 પ્રક્ષ્ણ, પુ. (ળઃ) તંપોરો તથા સારંગીનો અવાજ.
 પ્રક્ષાળ, પુ. (ળઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 પ્રક્ષત્વન, પુ. (નઃ) લોહોડાનો બાણ—તીર.
 પ્રગંડપુ. (ઢઃ) કોપરાનો ઉપલો ભાગ.
 પ્રગતજાનુક, પુ. (કઃ) ફેંગડો પગ, પંગો પગવાળો.
 પ્રગભ્મ, વિ. (ભ્મઃ ભ્મા. ભ્મં.) પ્રૌઢ.
 પ્રગાઢ, નં. (ઢં.) અતીથય, ૨. દુઃખ.
 પ્રગુણ, વિ. (ળઃ) ગા. ગં.) સરખુ, વાંકુનહીતે.

પ્રગે, ઘ. પ્રાતઃકાળ એ અર્થે.
 પ્રગ્ધ, પુ. (ઢઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 પ્રગીવ, ન. પુ. (વં. વઃ) બારી, નહાની
 કો ન (વં) ૨. આડનો છેડો.
 પ્રગળ, પુ. (ળઃ) દેવડી, ચોકી.
 પ્રગળ પુઃ (ળઃ) દેવડી, ચોકી.
 પ્રચક્ર, ન. (કં.) બહાર નીકલેલી સેના-
 પ્રચલાયિત, વિ. (તઃ) તા. તં.) બિંધથી ઘેરા
 ધથી ભરાએલો.
 પ્રચલિતવ્રણ, પુ. (ળઃ) એક જાતનો નાસ્ત
 શાનો ફટકો વાગ્યાથી થાએ છે.
 પ્રચુર, વિ. (રઃ) રા. રં.) બહુ, ધણુ, પુષ્ટ.
 પ્રચેતસ, પુ. (તાઃ) વરણ, વરણદેવ.
 પ્રચોદની, સ્ત્રી. (ની.) રીંગણીનુ આડ.
 પ્રછદવટ, પુ. (ટઃ) ખોળ, ઢાંકણ.
 પ્રછન્ન, ન. (જંઃ) બારી, અંદરનુ ખાર, ૨.
 જં) ૨. યુત્પ, આછાદીત.
 પ્રછલિકા સ્ત્રી (કા.) ઉલટીનો રાગ.
 પ્રજન પુ. (નઃ) ગર્ભ રેહેવો, ગર્ભધારણ
 પ્રજાવેન, પુ. (વી.) જલદ, ચાલાક.
 પ્રજા, સ્ત્રી. (જા.) સંતતી, બાળક, જન્મ,
 પ્રજાતા, સ્ત્રી. (તા.) જણેલી બાયડી—
 પ્રજાવાતે, પુ. (તિઃ) પ્રહ્લદેવ.
 પ્રજાવતી, સ્ત્રી. (તી.) ભોજધ.
 પ્રજા, વિ. (જાઃ જા. જં.) ફેંગડો, પાંગો, ૨. પંડ
 પ્રજા, સ્ત્રી. (જા.) શુદ્ધિ, સાર નરસું જાણના
 પ્રજ્ઞાન, ન. (નં) શુદ્ધિ, ૨. ચિહ્ન, નીશા
 પ્રજુ, વિ. (જુઃ જુઃ જુઃ) ફેંગડો, પાંગો.
 પ્રજીન, ન. (નં) પક્ષીની ગતી.
 પ્રજત, વિ. (તઃ) તા. તં.) નચ.
 પ્રજય, પુ. (યઃ) પ્રીતી, ખાર, પ્રેમ, ૨. વીચાર
 પ્રજવ, પુ. (વઃ) ઓંકાર.
 પ્રણાદ, પુ. (દઃ) ખારનો શબ્દ—ખોલ.
 પ્રણાલ, પુ. સ્ત્રી. (લઃ) લી. લી.) નીક, પાણી
 રતો—પાટ.
 પ્રણિધિ, પુ. (ધિઃ) ભીક માગવી, ૨. પ્રાર્થના
 પ્રણિહિત, વિ. (તઃ) તા. તં.) રાંધેલું.
 પ્રણિત, ન. (તં.) રાંધેલું.

(ત:) મંલયકી ઉત્પન્ન કરેલો અગ્નિ તે,
(વિ:) (ત: તા. તં.) ૩. કહેલું, બોલેલું,
[રીછે તે.
(તા. તં.) સ્તુતી કરેલો, જેની સ્તુતી ક-
(યા. યં.) સ્વાધીન થયેલો, હસ્તગત
(ના. નં.) પ્રાચીન, પુરાતન, જુનુ.
(વન. વંતી. વત્.) ગરમ કરનારો, બા-
(વન.) ૨. સુયં, સુરજ.
(આગળ કરેલો હાથ, પસરેલો હાથ.
(શ્વામી, પ્રભુ, ૨. તેજ, બબડો, ૩.
પરાક્રસ.
(સ:) સફેદ આંકડાનુ ગ્રાડ.
(નીમીધી, પ્રધાન, મુખ્યજેવો એ અર્થે.
(લ: લા. લં.) વિપરીત, વિરુદ્ધ, ઉલટૂ.
(મં.) ઉટણુ, ૨. અલંકારથી કરેલીસોભા.
(તિ:) પ્રતિમા, પુતળુ, તસવીર, સુતી, છખી.
(દ: દા. દં.) અધમ, નિંચ, નીચ, હલકો.
(તિ:) અતિ પ્રસિદ્ધિ. [તલકીધુ.
(ત: તા. તં.) કાઠીનાખુ, મોકલ્યુ, બા-
(હ:) આપેલું પાછુલેવું, ૨. લસકરનો
ભાગ, ૩. થુકદાગી, ૪. એક ગ્રહછે,
યુને યથાવીધી દાન કરવાને લાયક તે,
દાનકરેલું પાછુલેવું.
(હ:) થુકદાગી.
(ક્રોધ.
(નં.) હાર મારવું, જીવ લેવો. [છખી.
સ્ત્રી.(યા.) પ્રતિમા, પુતળુ, તસવીર, સુતી,
(ર:) કોઈખી ચીજને જોત રહેવું.
(ત: તા. તં.) અંગીકારેલું, સ્વીકારેલું,
(નં.) સ્વીકાર, પતકાર, અંગીકાર.
(ક્રોધ) મોખલા, અદલા અદલ, ૨. કો-
માં પાછો આપવો.
(મીન, વેરી.
મદ.
...

પ્રતિવજ્ર, વિ. (જ: જા. જં.) કચ્છલકીધેલો, બાણેલો,
સમજેલો.
પ્રતિપાદન, ન. (નં.) દાન.
પ્રતિવજ્ર, વિ. (જ: જા. જં.) ખડુ થયેલો.
પ્રતિવંધ, પુ. (ધ:) બંદકરવું, અટકાવ કરવો.
પ્રતિવિંધ, ન. (વં.) પ્રતીમા, છખી, તસવીર, સુતી.
પ્રતિવુદ્ધાત્મન, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મ.) સાવધ, જાગતો.
પ્રતિભય, પુ. (ય:) ખીકભરેલું, વિ. (ય: યા. યં.) ૨. ભયંકર.
પ્રતિભાન્વિત, વિ. (ત: તા. તં.) ધીટ, ભરોસે રહેનાર.
પ્રતેમ, પુ. (મૂ:) જામીન.
પ્રતિમા, સ્ત્રી. (મા.) પ્રતિબિંબ, છખી, તસવીર.
પ્રતિમાન, ન. (નં.) પ્રતિમા, ૨. હાથીના માથાનો
નીચલો તથા દાંતનો મધ્ય ભાગ.
પ્રાતેમુક્ત, વિ. (ક્ત: ક્તા. કં.) દીલમાં અંગરખો પહેરેલો.
પ્રતિયત્ન. પુ. (ત: તં.) ધરિયા, ૨. અનુકુળ થવું, ૩. સંસ્કાર.
પ્રતિયાતના, સ્ત્રી. (ના.) પ્રતિમા, છખી, તસવીર.
પ્રતિરૂપદૃશ, પું. (દૃક્) નસુનો જોનારો.
પ્રતિરોષિ, પુ. (ધિ:) દુસમીન, શત્રુ.
પ્રતિવાક્ય, ન. (વ્યં.) ઉત્તર, જુવાળ.
પ્રતિવિધિ, પુ. (ધિ:) ઉલટી ક્રીયા કરવી.
પ્રતિવિષા, સ્ત્રી. (ષા.) અતિવિષ્ણ નામની વનસ્પતીછે.
પ્રતિજ્ઞાસન, ન. (નં.) ચાકરને તેડીને કોઈ જગાએ
કામસાહે મોકલવું.
પ્રતિજ્ઞાય, પુ. (ય:) શલકમ. [૪. સભા.
પ્રતિજ્ઞય, પુ. (ય:) આશ્ચર્ય, ૨. મદન, ૩. સ્વીકાર,
પ્રતિજ્ઞવ, પુ. (વ:) સ્વીકાર.
પ્રતિજ્ઞુત, વિ. (ત: તા. તં.) પતકારેલું.
પ્રતિજ્ઞુત, સ્ત્રી. (ત્.) પડસાદ, પ્રતીષ્ઠવળી.
પ્રતિજંમ, પુ. (મં:) બંદકરવું, અટકાવ.
પ્રતિસમીક્ષણ, ન. (જં.) એકે આપણી તરફજોઈએ
ટલે તેના તરફ આપના ખુણા તરફથી જોવું.
પ્રતિસર, પુ. (ર:) કંકણ, કાકણ, ચુડા, બંગડી,
૨. લસકરનો પાછલો ભાગ, પુ. ન. (ર: રં.) ૩.
મંત્ર થકી હાથમા સુતરનુ કંકણ બાંધે છે તે,
૪. માળા, ૫. એક મંત્રછે, ૬. જામમ ભરા-
વળી, ૭. ચાકર.
પ્રતિસીરા, સ્ત્રી. (રા.) પડદો, કનાત.
પ્રતિસહિત, વિ. (ત: તા. તં.) ખડુ થયેલો.

પ્રતિહનેક્ષણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) અતિપ્રકાશથી જે આં-
ધળેાથયો તે. [ગયો તે.

પ્રતિહતોચમ, વિ. (મ: મા. મં.) જેનો ઉદોગ ફેગટ

પ્રતિહાર, પુ. (ર:) આર, આરણુ, કમાડ, ર. ચોખીદાર.

પ્રતિહારક, પુ. (ક:) મદારી, બદુગર. [ર. પુલકૂં.

પ્રતીક, પુ. (ક:) શરીરના અવયવ વિ. (ક: કા. કં.)

પ્રતીકાર, પુ. (ર:) વૈરચુદ્ધિ, ર. નીવારણ કરવું, સાંભિથવું.

પ્રતીકાશ, વિ. (શ: શા. શં.) શરખુ, એક સરખુ.

પ્રતીક્ષ્ય, વિ. (ક્ષ: ક્યા. ક્ષં.) પુજવાલાયક.

પ્રતીતી, સ્ત્રી. (તી.) આથમન દીશા, પશ્ચિમ દીશા.

પ્રતીતીન, વિ. (ન: ના. નં.) પશ્ચિમ દીશાએ થએલો
જન્મેલો.

પ્રતીત, વિ. (ત: તા. તં.) પ્રખ્યાત, પ્રસીદ્ધ, ર. આનંદ

પુત્ર, ૩. તપાર, તત્પર, ૪. સનમાન પુવક, ૫.

વિદ્વાન ૬. જાણેલું.

પ્રતીપક, પુ. (ક:) વાકું, વિરૂદ્ધ.

પ્રતીપદાર્શિની, સ્ત્રી. (ની.) બાયડી, સ્ત્રી.

પ્રતીર, ન. (રં.) તીર, કીનારો.

પ્રતીસર, પુ. (ર:) કાંકણ, અંગડી, ચુડો, બલોહ/આં.

પ્રતીહાર, પુ. (ર:) આર, આરણુ, કમાડ, ર. ચોખીદાર.

પ્રતીહારિ, સ્ત્રી. (રિ:) ચોખીદાર.

પ્રતીહાસ, પુ. (સ:) કહેરીનુ ઝાડ.

પ્રતોલી, સ્ત્રી. (લી.) ગામમાના નહાના નહાના રસ્તા.

પ્રત્ન, વિ. (ત્ન: ત્ના. ત્નં.) પ્રચીત, પુરાતન, જુનુ.

પ્રત્યક્ષણી, સ્ત્રી. (ણી.) આગેડાનુ ઝાડ, આગેડો.

પ્રત્યક્ષણી, સ્ત્રી. (ણી.) મુષીકપણી નામની વનસ્પતી.

પ્રત્યક્ષ, વિ. (ક્ષ: ક્યા. ક્ષં.) હંદ્રીયને સમજવાજોગ, ન.

(નં.) ર. પ્રત્યક્ષ સ્નાન, પ્રત્યક્ષ સ્નાનથી જે હંદ્રીયને

માલમ થાએછે તે. [તિ તે.

પ્રત્યગાત્મત્વ, ન. (ત્વં.) જગતમા આત્માની જે સ્થિ-

પ્રત્યઘ, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) નપુ, તરતપુ.

પ્રત્યંત, પુ. (ત:) મલેઝદેશ, હિંદુવગરનો દેશ. [ટેકરી.

પ્રત્યંતવર્વત, પુ. (ત:) મોઠા પાહાડના પાસેની નાહાની

પ્રત્યંય, વિ. (ય: યા. યં) સ્વાધીન, પુ. (ય:) ર. સમ,

૩. સ્નાન, ૪. વીધાસ, ૫. હેપુ, કાંચુ, ૬. અ-

વાજ, શબ્દ, પ્રસિદ્ધપણો.

પ્રત્યાયિત, વિ. (ત: તા. તં.) થીધાસુ.

પ્રત્યાયિન, પુ. (યો.) દુશ્મનસતુ.

પ્રત્યક્ષિત, વિ. (ત: તા. તં.) આધિલું.

પ્રત્યાલ્યાત, વિ. (ત: તા. તં.) કાઠી નાખેલો

પ્રત્યાલ્યાત, પુ. (તા.) નહીંખાલનારો, ના

સાંભે થનારો.

પ્રત્યાલ્યાન, ન. (નં.)

પ્રત્યાલિટ, વિ. (ટ: ણ. ણં.) કાઠી નાખેલો

પ્રત્યાલિશ, ન. (નં.) } એલો.

પ્રત્યાપજ, વિ. (જ: જા. જં.) પાછું મળેલું.

પ્રત્યાનાહ, પુ. (હ:) પવનથી પેટ કુલેછે તે

પ્રત્યાલીદ, ન. (દં.) તીરમારતી વખતે

વાદો કરીને જમણો પગ પોહાળો

મારવો તે.

પ્રત્યાસાર, પુ. (ર:) લસ્કરનો પાછલો ભાગ

પ્રત્યાહાર, પુ. (ર:) હંદ્રિયનુ આકર્ષણ.

પ્રત્યુદાહન, વિ. (ત: તા. તં.) પાછોદાખલો અ

પ્રત્યુપલબ્ધ, વિ. (બ: બા. બં.) પાછું ગળે

પ્રત્યુપલબ્ધચેતનસ, વિ. (તા: તા: તં.) બે શુદ્ધ

છો શુદ્ધિ ઉપર આવેછે તે.

પ્રત્યૂક્તમ, પુ. (મ:) લઠાઈસાંઈ મળેલો ઉદય

પ્રત્યૂષ, પુ. ન. (ષ: ષં) પ્રાતઃકાળ, સવા

પ્રત્યૂષસ, ન. (ષ:) ઉપલો શબ્દ જુવો.

પ્રત્યૂહ, પુ. (હ:) વિષ્ણ, આકૃત.

પ્રથમ, વિ. (મ: મા. મં.) મુખ્ય, એટ.

પ્રથા, સ્ત્રી. (થા.) પ્રખ્યાતી, પ્રસિદ્ધિ, ર.

પ્રથિત, વિ. (ત: તા. તં.) પ્રખ્યાત, પ્રસિદ્ધ

પ્રદર, પુ. (ર:) ભંગ, ભાગવું, ર. પસરવું

એક રોગછે, ૪. બાણ.

પ્રદીપ, પુ. (પ:) દીપ, દીવો, ચરાગ.

પ્રદીપન, પુ. (ન:) એક જાતનુ જેહેરછે.

પ્રદેશન, ન. (નં.) નજરાણો, ભેટ.

પ્રદેશની, સ્ત્રી. (ની.) અંમુડા પાસેની અ

પ્રદેશિની, સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જુવો

પ્રદોષ, પુ. (ષ:) સાંજ, મંધ્યાકાળ.

પ્રદોતન, પુ. (ત:) સુયં, સુરજ.

પ્રદુન્ન, પુ. (ન્ન:) મદન.

પ્રદ્રવ, પુ. (વ:) નહાસવું, નહાસવું.

પ્રધન, ન. (નં.) જંગ, લઠાઈ, પુષ્ટ.

પ્રધાન, ન. (નં.) પ્રધાન, આગેવાન, મુખ્ય

૩. પ્રકૃતી, ૪. પરમાત્મા.

(પ્રિ:) ગાડીના પહાડોને ભાગ જ- પ્રમદવન, ન. (નં.) રાજની આયડીઓનું કરવાનું
પર લાગે છે તે. જંગલ.

.) જે આયડીને મદનવ્યથા થાય છે તે.

પાન:) જેનું અતઃકરણ હર્ષયુક્ત છે તે.

.) યથાર્થ સાન.

.) તસુ, ૨. વેત, ૩. હાથ, ૪. હેતુ,

, ૬. મયાંદ, હદ્દ- ૭. શાસ્ત્ર, ૮.

સત્યવાદી.

હ:) માનો દાદો.

ગેરસાવધપણો.

.) } ઠાર મારવું, જીવલેલો.

તે:) યથાર્થ સાન. [મરેલો, મુવેલો.

તસાઈ મારેલો ગેટો; ૨. ત્રિ. (તઃતા. તં.)

(લા.) નાતવાળી, નમ્મખાસ.

સા. લં.) સુખ્ય.

તા. તં.) હર્ષયુક્ત. [ખુશી થઈ છે તે.

. (યઃ યા. યં.) જેના હંદ્રિયને—સુખ

.) આનંદ, ખુશી.

તા. તં.) પત્રીત, સોજીત.

તા. તં.) મેહિનતથી પેદા કરવું. [પ્યાર તે.

.) ધન ધ્યાન તરફ લોકોનો જે અતી

ર્થ:) } લઠાઈ સાઈ જે મેહિનત કરવી તે.

મળસમ, ખળદેવ. [થવાનો વખત તે.

તરવું, નાશ, પૃથ્વીના અંતે જે જળમય

વ્યર્થભાષણ, વરથા ખોલવું.

તઃ તા. તં.) જેને જીરકાવ્યો તે, જેને

ખોભવાલો.

નઃ ના. નં.) ઉપલો શબ્દ જીવો. [વાટો.

પા. જં.) મત્ર, ઠાળ, ઉત્તરણ, પુ. (ળઃ) ૨. ચ-

તઃ) ખુદો, જઈફ.

(કા.) જેનો અર્થ છાનો રહીને તેનો

દેખાવવો એમ ખોલવું.

પાણી વેહેવું.

.) યુરખાળી ગાડી.

જં.) મહાદાન. [તંજુરાનો દાંડો.

(લં. લઃ) પરવાનું, ૨. અંકુર, ૩.

પ્રવાહ, પુ. (હઃ) પાણીનો પ્રવાહ, પાણી વહેવું.

પ્રવાસન, ન. (નં.) ઠારમારવું, જીવલેલો.

પ્રવાહિકા, સ્ત્રી. (કા.) સંધ્યાની શેગ, અતીસાર.

પ્રવિચ્છાતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) અતીપ્રસીધ્ધ, તદન ખુલ્લું.

પ્રવિદારણ, ન. (ળં.) લઠાઈ, જંગ. [પુરો.

પ્રવીણ, વિ. (ળઃ ણા. ળં.) નીપુણ, કામીલ, હુશાર,

પ્રવૃત્તિ, સ્ત્રી. (તિઃ) ઇચ્છા, હુશારી, વૃતાંત, પેગામ, સંદેશો, ચાલ.

પ્રવજ્ઞ, વિ. (ઙઃ ઙા. ઙં.) પ્રૌઢ, ફેલાએલું.

પ્રવેક, વિ. (કઃ કા. કં.) મુખ્ય, પ્રમુખ.

પ્રવેણ, સ્ત્રી. (ણિઃ) આયડીનો ચોટલો જે દખ્ખણી લોકોની આયડી લાંબો બાંધે છે તે, ર. હાથીની જુલ.

પ્રવેળી, સ્ત્રી. (ળી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

પ્રવેષ્ટ, પુ. (ષઃ) હાથ.

પ્રવ્યક્ત, વિ. (ક્તઃ ક્તા. કં.) સ્પષ્ટ, ઉઘાડું.

પ્રજ્ઞાંતકામ, વિ. (મઃ મા. મં.) ઇચ્છા વગરનો, જેની ઇચ્છા પુરી થઈ છે તે.

પ્રમ, પુ. (મઃ) સવાલ.

પ્રમથ, પુ. (થઃ) પ્રીતી, પ્રેમ, પ્યાર.

પ્રમિત, વિ. (તઃ તા. તં.) નમ્ર. [૪. વળાવો, ભામવો.

પ્રમ, વિ. (ષઃ ષા. ષં.) આગળનુ, ર. સાં, ૩. સરદાર,

પ્રમવાહ, પુ. (વાઃ વાઙ.) જે બળદની મસ્તી ઓઘી થવા સાં તેને જોતરે છે તે.

પ્રમૌહી, સ્ત્રી. (હી.) નહાની છતા ગામણી જે ગાય છે તે.

પ્રસન્ન, વિ. (જઃ જા. જં.) સાફ, નિર્મળ, ર. સંવૃષ્ઠ થએલો. [નવણો.

પ્રસન્નતા, સ્ત્રી. (તા.) નિર્મળતા, સોજળપણો, પ્રસ-

પ્રસન્ના, સ્ત્રી. (જા) મંદ, દાર, શરાબ.

પ્રસમ, ન. (મં.) બલાત્કાર, જોર, જીલુમ. [કીધી છે તે.

પ્રસમીકિત, વિ. (તઃ તા. તં.) સારીરીત જેની સ્તુતી

પ્રસર, પુ. (રઃ) પ્યાર, પ્રેમ, પ્રીતી, ર. જખમવધવી.

પ્રસરણ, ન. (ન.) ફેલાવવું, પસરવું.

પ્રસરણિ, સ્ત્રી. (ણિઃ) } ઉપલો શબ્દ જીવો.

પ્રસરણી, સ્ત્રી. (ળી.) }

પ્રસવ, પુ. (વઃ) જણવું, ર. ફળ, ૩. ફલ, ૪. દીકરા.

પ્રસવકંઠન, ન. (નં.) ફલ-ફળના ઝાંખાં.

પ્રસવ્ય, વિ. (વ્યઃ વ્યા. વ્યં.) પ્રતીકૃત, ઉલટું.

પ્રસવ્ય, મ. જોરજીલુમથી એ અર્થે.

પ્રસાદ, પુ. (દઃ) શાકપણો, નિર્મળતા, ર

૩. કાવ્યનો એક ગુણ છે

પ્રસાધન, ન. (નં.) અલંકાર કરીને શોભ.

પ્રસાધની, સ્ત્રી. (ની.) બાલ વાળવાની કા.

પ્રસાધિત, વિ. (તઃ તા. તં.) અલંકારથી સો.

પ્રસારણી, સ્ત્રી. (ળી.) ચાંદવેલો નામની વ.

પ્રસારિન, વિ. (રી. રિળી. રિ.) પોહોળું.

પ્રસિત, વિ. (તઃ તા. તં.) તત્પર, આસક્ત.

પ્રસિતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) બાંધવું, બાંધવાની દો.

પ્રસિદ્ધ, વિ. (ઙઃ ઙા. ઙં.) પ્રખ્યાત, આ શોભાયમાન. [કદલી નામ

પ્રસૂ, સ્ત્રી. (સૂઃ) મા, માતા, ર. ધોડી, ૩.

પ્રમૂના, સ્ત્રી. (ના.) સુવાવડી, જણેલી.

પ્રમૂતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) જણવું, સુવાવડયવું.

પ્રમૂતિકા, સ્ત્રી. (કા.) સુવાવડી, જણેલી

પ્રમૂતિજન, ન. (જં.) જણની વખતે જે દુઃખ થ

પ્રમૂન, ન. (નં.) ફલ, ફલ, વિ. (નઃ ના નં) જાત

પ્રમૂજનયિતારી, પુ. (રી.) મા, બાપ.

પ્રમૂત, વિ. (તઃ તા. તં.) પસરેલું, ફેલાએલું

પ્રમૂતા, સ્ત્રી. (તા.) પગનું ટેટું, જંગ, સાથ

પ્રમૂતિ. સ્ત્રી. (તિઃ) કુખડો, ખુંદો.

પ્રસેવ, પુ. (વઃ) અનાજ મુકવાનો કોથળો-

પ્રસેવક, પુ. (કઃ) તંબુરાનો નીચલો દુધી.

પ્રસ્તર, પુ. (રઃ) દગડ, પથરા, પાષાણ.

પ્રસ્તાવ, પુ. (વઃ) પ્રસંગ. વખત.

પ્રસ્થ, પુ. ન. (સ્થઃ સ્થં.) શેર, ર. પહાડ ઉ

પાટ જમીન, ૩. એકમાપ છે. [વિ.

પ્રસ્થપુષ્પ, પુ. (સઃ) જખીર-સફેદ મરવો

પ્રસ્થાન, ન. (નં.) જવું, પ્રયાણ.

પ્રસ્ફોટન, ન. (નં.) સુપડું. [વિ, પા

પ્રસ્તવળ, ન. (ળં.) ઝરવું, મુતરવું, પરશીવો

પ્રસંસિની, સ્ત્રી. (ની.) જેની યોની જગા ઉ

કી થઈ હોય અને તે ચોળીને ઠીક

ઠોઠી મેહેનતથી જણવાજોગ થાય છે

પ્રસ્તાવ, પુ. (વઃ) મુતર, પીસાળ.

પ્રહર, પુ. (રઃ) પોહોર, આંકડી.

પ્રહરણ, ન. (ળં.) હથીઆર, શસ્ત્ર.

પ્રહારણ, ન. (ળં.) મહાદાન.

સ્ત: સ્ત. સ્તં.) થાકેલો, વ્યાકુળ, પુ.(સ્ત:)
પોહોલો કરેલો હાથ.
(કુવો.
(કા.) જોનો સાચો અર્થ છાનો રહીને
સ્પષ્ટ દેખાવવો એમ બોલવું.
જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) હૃષ્યુત્ક.
જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) ઉચ્ચ, ઉચ્ચ.
(ર:) કોટ, તટ, દીવાલ, ભીંત.
(ત:) પામર, નહાતુ, નીચ, કુલ્લક.
મતીત એમર્થ.
ચ્ચ: ચ્ચા. ચ્ચં.) પ્રચ્ચ, મુચ્ચ.
(શ:) યસસાં જહા ર્ધી-ધ્રાક્ષણલોકો
આમ્મે છે તે જગા.
(ર:) પ્રચ્ચ, મુચ્ચ.
(ગ:) અતીત, પરાણો.
(ક:) પરાણો, મિજમાન.
(ક:) પરાણો, મિજમાન.
(ર:) ધીનુ ટપકું નાખવું.
(ક:) અતીત, પરાણો, મેજમાન
(કા.) જંગલી બાખ-માખી.
(ચી.) ઉગમણ, પુર્વદીશા.
(ન: ના. નં.) પુર્વદીશાએ થમ્મેલો, ૨.
રાતન ન. (નં.) ૩. શેહેર, ધર વીગેરેના
ખાંચુની વાડ હોય છે તે.
(ના.) પાહાડમુળ નામની વનસ્પતી છે.
ન. (તં.) જમણા ખાંદા દિપરથી પેહેડેલી
(રં.) જુનુ, પુરાતન.
(સ:) વાલ્મીકી.
ચ્ચ: ચ્ચા. ચ્ચં.) પુર્વદેશ,
(.) ચાખક, આર, પરે
(.) સારથી, ગાડી હાકન
(.) વીદ્વાન, પંડિત.
(જ્ઞા.) બુદ્ધિવાળી સ્ત્રી-
(જ્ઞા.) બુદ્ધિવાળી સ્ત્રી-
ચ્ચ: ચ્ચા. ચ્ચં.) ધણુ, પુ
(ક:) ન્યાયાધીશ, ઇંશ

પ્રાણ, પુ.(ળ:) શરીરમાનો વાયુ-પવન, ૨. ૭૫, ૩. ૫-
રાકમ, ૪. રક્યો બોળ. [૪૨૭].
પ્રાણપરીક્ષા, સ્ત્રી. (પ્સા.) પોતીકો ૭૫ અચાવવાની
પ્રાણરોષ, પુ. (ધ:) એક નરક છે.
પ્રાણિન, પુ.(ળી.) ૭૫ડા, ૭૫વાળા.
પ્રાત: અ. પ્રાત:કાળ એમર્થ.
પ્રાતિહારક, પુ. (ક:) મદારી.
પ્રાથમકલ્પિક, પુ. (ક:) જોણે અધ્યયન કરવા આરંભ
કીધો છે તેવો જનોઈ થમ્મેલો પણ પરણેલો
નહીં તે.
પ્રાદુ: અ. નામ, પ્રકાશીત એમર્થ.
પ્રાદેશ, પુ. (જ્ઞ:) જગા, સ્થાન, ટીચ, અંગુઠાથી તે
તેના પાસના આંગળાથી જે લંબાઈ થામ્મે છે તે
પ્રાદેશન, ન. (નં.) દાન.
પ્રામાનિક, ન. (કં.) મોઢાપાણુ, ૨. નાશ કરવાની શક્તિ.
પ્રાધ્વં, અ. અનકુલ એમર્થ.
પ્રાંતર ન. (રં.) જે રસ્તામા છાયા કે પાણી નહી મળે
એવો દુરનો રસ્તો.
પ્રાપ્ત, વિ. (પ્ર: પ્રા. પ્રં.) મળેલું.
પ્રાપ્તપંચત્વ, વિ. (ત્વ: ત્વા. ત્વં.) મુવેલો, મરેલો.
પ્રાપ્તરૂપ, પુ. (વ:) પંડીત, બુદ્ધિવાળો. વિ. (વ: વા. વં.)
૨. સુંદર, ખુબસુરત.
પ્રાપ્તિ, સ્ત્રી. (પ્રિ:) ઉદય, ઉત્પત્તી, ૨. મળવું.
પ્રાપ્ત, વિ.(પ્ય: પ્યા. પ્યં.) મળવાભેગ, મળવા લાએક.
પ્રામૃત, ન. (તં.) નજરાણો.
પ્રાય વ. (ય:) અનન નખાવં. ભોજનત્યાગ, ખાદા

કામ્પેર થઈને
તહાંધુધી ધ-

કળી-કંઠી.
કંઠી-સાંકળી.

કું.

[રિપતી છે.
નામની વન-

પ્રાવૃષ્, સ્ત્રી. (ટ.) વરસાદના મહીના, ચોમાસુ.

પ્રાસ, પુ. (સ:) એક શસ્ત્ર છે.

પ્રાસંગ, પુ. (ગ:) જ્યુસડી.

પ્રાસંગ્ય, વિ. (ગ્ય: ગ્યા. ગ્યં.) જે ગાય અળદ મરતી કરેછે તે મટાડવા સાંઈ તેના કોટમાળે લાકડું બાંધેછે તે.

પ્રાસાદ, પુ. (દ:) દેવ, રાજા વીગેરેના ઘેર.

પ્રાસિક, પુ. (ક:) ભાલદાર, ભાલાવાલો.

પ્રાસ્થિક, વિ. (ક: કા. કં.) એક માપ છે તેટલું અનાજ ઉપજે એવું ખેતર.

પ્રાક્, પુ. ન. (ક્: ક્ઠં.) અપોરનો પક્ષી પોહાર.

પ્રિય, પુ. (ય:) વર, ભતાર, વિ. (ય: યા.યં.) ૨. વહાલું, પ્રીતીવાળું [આડ, કદમનું આડ.

પ્રિયક, પુ. (ક:) એક જાતનો હરણ છે, પ્રિયંયનું

પ્રિયંગુ, પુ. (ગ:) કાંગ, ૨. વાધેટીનું આડ.

પ્રિયતા, સ્ત્રી. (તા.) પ્રેમ.

પ્રિયંવદ, વિ. (દ: દા.દં.) સાંઈ ખેલનારી, પ્રીય ખેલનારી.

પ્રિયાલ, પુ. (લ:) ચાર નામનું આડ છે તે.

પ્રીણન, ન. (નં.) તૂટી.

પ્રીત, વિ. (ત: તા. સં.) હર્ષકુત્ત.

પ્રીતિ, સ્ત્રી. (તિ:) હર્ષ, પ્રેમા.

મુષ્ટ, વિ. (ષ્ટ: ષા. ઇં.) બળેલું.

પ્રેક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) બુદ્ધિ, ૨. નાચ જોવો, નાચવું.

પ્રેંચા, સ્ત્રી. (ચા.) ડોલી, હીંચકો, હીંદોળો.

પ્રેંચિત, વિ. (ત: તા. તં.) જરા ધુળેલો. [મુચેલો.

પ્રેત, પુ. (ત:) નરકમા થએલો પ્રાણી, જીવંત, મરેલો,

પ્રેત્ય, અ. જન્માંતરે એ અર્થ.

પ્રેમન, ન. (મ.) પ્રેમા.

પ્રેષ, વિ. (ષ: ષા. ઇં.) અતીસવાહલો, અતીપ્રીય.

પ્રેષ્ય, પુ. (ષ્ય:) ચાકર, નોકર.

પ્રૈષ, પુ. (ષ:) મોકલવું, ૨. દાખવું, ૩. કલેશ.

પ્રૈષ્ય, પુ. (ષ્ય:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવે.

પ્રોક્ષણ, ન. (ળં.) યજ્ઞમા જનાવર મારવું તે, ૨. પવીત્રીકરણ. [તં.) ૨. પવીત્રીકૃત.

પ્રોક્ષિત, પુ. (ત:) યજ્ઞસાંઈ મારેલું જનાવર. વિ. (ત: તા.

પ્રોથ, પુ. ન. (થ: યં.) ધોડાનું નાક.

પ્રોષ, પુ. (ષ:) ગરમી થવી, અકરો થવો, બળવું.

પ્રોષ્ઠ, પુ. (ષ:) એક જાતની માછલી છે.

પ્રોષ્ઠપદા, સ્ત્રી. (દા.) પુર્વી તથા ઉત્તરાભાગ.

પ્રોષ્ઠી, સ્ત્રી. (ષ્ઠી.) એક જાતની માછલી.

પ્રૌઢ, વિ. (ઢ: ઢા. ઢં.) વધેલો.

પ્રૌષ્ઠવદ, પુ. (દ:) ભાદરવો મહીનો.

પ્રક્ષ, પુ. (ક્ષ:) પીપરીનું આડ, પીપરી.

પ્રવ, પુ. (વ:) ચંડાળ, ગીચ, નહાનું વ

મહવો, દેડકો, ન. (વં.) જલમુસ્તો, ન

કેવડાનું આડ, પુ. (વ:) પાણીમાની

પ્રવગ, પુ. (ગ:) }

પ્રવંગ, પુ. (ગ:) } વાંદરા, દેડકો, ગાડી

પ્રવંગમ, પુ. (મ:) }

પ્રાક્ષ, ન. (ક્ષં.) પીપરીનું કૃળ.

પ્રીક્ષન, પુ. (ક્ષા.) ડાખી બાજુનું માસ, ૩

પ્રીક્ષાનુ, પુ. (નુ:) લાલરોહિટો નામની વ

મુન, ન. (તં.) ધોડાનું ખુબ દોડવું, ધોડાનું

મુટ, વિ. (ટ: ટા. ઇં.) બળેલું, દાહાળું.

મુષ્ટ, પુ. (ષ્ટ:) દેવતાથી દીલ ડાઝીને જે ર

મ્રોષ, પુ. (ષ:) બળવું, અકરો થવો.

પ્સાત, વિ. (ત: તા. તં.) બાધેલું.

ફ.

ફાંજિકા, સ્ત્રી. (કા.) ભારંગ નામની વન

ફટ, પુ. સ્ત્રી. (ટ: ટા.) સાપની કૃણ.

ફળ, પુ. સ્ત્રી. (ળ: ણા) ઉપલો શબ્દ જ્યુવે

ફળમ્હર, પુ. (ર:) સાપ. [વ

ફળિચ્ચક, પુ. (ક:) જંખીર-સફેદ મરવે

ફાળિન, પુ. (ળી.) સાપ.

ફલ, ન. (લં.) જાયફળ, બાણ-તીરનો

હલના નીચેનો ભાગ, ફાલ, આડના

રે, કોષ/પણ કારણ સાંઈ તદ્દમાર ક

ફલક, પુ. ન. (ક: કં.) ઢાલ.

ફલકગાળી, પુ. (ણિ:) ઢાલ વાપરનારો, ઢાલ

ફલદ્રહ, વિ. (હ: હા. હં.) ફલ લેનારો.

ફલનિક, ન. (કં.) હરડા, પેહડા, અમને આવ

ફલપૂર, પુ. (ર:) મહાળુંગનું આડ, તથા ક

ફલમુજ, વિ. (મુક્.) ફલ ભોગનારો.

ફલવન, વિ. (વાન વતી. વત્.) કૃળવાળું આ

ફલસ, પુ. (સ:) કૃણસનું આડ.

પુ. (જઃ) ખીરાણીનુ ઝાડ.
 (નઃ ના. નં) ફળવાળું ઝાડ.
 સ્ત્રી. (ની.) વાધાટી, આમીશીઆ નામની
 પત્ની, રાણનું ઝાડ.
 (લી. લિની. લિ.) ફળવાળું ઝાડ.
 (લી.) વાધાટી નામની વનસ્પતી છે.
 પુ. (હી.) જે વખતે ફળ આવવું તેવું ઝાડ.
 સ્ત્રી. (હા.) પાડળી નામની વનસ્પતી છે.
 (લ્ગુઃ) કાળો ઉખર, બોખાડો, ખરવત,
 ગુઃ લ્ગુ. લ્ગુ.) નખજો, નિખંજ.
 (તે.) કાકવી. [થમ્પોછે તે.
 (દં.) ઉકાળ્યા વગર જે ઉકાળો તદ્દાત્માર
 રૂના કપડા, ર. હલના નીચલો ભાગ, ફાળ.
 (નઃ) ફાગણ મહીનો.
 પુ. (કઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 (લઃ) હા. હં) પ્રકૃત, કુલવાળું.
 (નઃ) શીણ, સમુદર પીણ. [૩. ફીણવાળું.
 (લઃ) ખોર, ર. અરીઠાનુ ઝાડ. વિ. (લઃ) લા. લં.)
 (વઃ) સીઆળ.
 (રઃ) સીઆળ.
 (લા.) ખાદિલામાનુ એકું, એકું.
 (લિઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વ.
 (કઃ) આંકડાનુ ઝાડ, ર. બગેળો.
 (લઃ) બકુળનુ ઝાડ, મોરસળીનાકુલનું ઝાડ.
 સ્ત્રી. (જં. જા. જી.) માછલા મારવાનો
 ઝાડ, ગળ.
 પુ. (યઃ) વેપારી.
 રૂણારસ, સંતોષ, આશ્ચર્ય, તેડું એમ્પ્યે.
 (રં.) ખોર.
 (રા.) કપાસનુ ઝાડ.
 (રી.) ખોરડી, ખોરનુ ઝાડ.
 (દી.) અટકાવ, પ્રતિબંધ.
 (કી.) છીનાલ ખાયડી.
 જઃ જા. જં.) બાંધેલો, અટકાવેલો. [રાખીતે.
 (મઃ) મા. મં.) જેને પોતાકી ધમ્મિ પકડી-
 (રઃ) રા. રં.) બેહેરો.

વંધન, ન. (નં.) બાંધવું, બાંધવાનુ સામાન, દોરી.
 વંધુ, પુ. (ધુઃ) પીતરાઈ, એક કુટુંબના. [ઝાડછે.
 વંધુજીવક, પુ. (કઃ) દુપારી નામનું એક જાતનુ કુલ
 વંધુતા, સ્ત્રી. (તા.) ભાઈ/બહેનપણો.
 વંધુર, વિ. (રઃ રા. રં.) જે પેલેથી મગરૂરપણુ કઈ
 આકૃત આવ્યાથી નષ્ટ થાયછે તે.
 વંધુલ, પુ. (લઃ) છીનાલ ખાયડીનો ડીકરો. [ઝાડછે.
 વંધૂક, પુ. (કઃ) દુપારી નામનું એક જાતનુ કુલ
 વંધૂકવૃષ્ટ, પુ. (જઃ) અસાણાનું ઝાડછે.
 વંધૂર, પુ. (રઃ) જે પેલેથી મગરૂર છતા તેના ઉપર
 કઈ આકૃત આવ્યાથી નષ્ટ થાયછે તે.
 વંધ્ય, વિ. (ધ્યઃ ધ્યા. ધ્યં.) ફળવગરનુ, વાઝુ.
 વંધુ, પુ. (ધુઃ) નોળીઆ, વિખણુ, અગ્ની, મહાદેવ,
 ધુળી, રૂપી, ઉંદર, કોહલ, વિ. (ધુઃ ધુઃ ધું.) ટ-
 કલો ટાળપોલો, પીંગટ.
 વરીવર્દ, પુ. (વં.) મેલ, બળદ.
 વર્વર, પુ. (રઃ) બારંગ નામની વનસ્પતી છે.
 વર્વરા, સ્ત્રી. (રા.) } તીજવણુ, કાનફોડી કેહેછે.
 વર્વરી, સ્ત્રી. (રી.) }
 વર્હ, ન. (હં.) મોરનુ પિછું, બોટોરાનામની વનસ્પતીછે.
 વર્હવૃષ્ટ, ન. (વં.) ગંડીવન-બોટોરા નામની વનસ્પતીછે.
 વર્હિ, પુ. (હિં.) અગ્ની, દર્ભ.
 વર્હિજ, પુ. (જઃ) મોર.
 વર્હિન, પુ. (હિં.) મોર.
 વર્હિવૃષ્ટ, ન. (વં.) ગંડીવન-બોટોરા નામની વનસ્પતીછે.
 વર્હિવૃષ્ટ, ન. (જં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વર્હિમુખ પુ. (ખઃ) દેવ.
 વર્હિષ્ઠ, ન. (ષ્ઠં) વાળો—અસપ્તસ.
 વલ, પુ. (લઃ) બળરામ, બળદેવજી, ન. (લં.) લ-
 ડકર, પરાક્રમ, જોર, બળ, સામર્થ્ય, ડંગો,
 બોડો, પુ. (લઃ) કાગડો, રૂપ, એક દેવછે, જોરદાર.
 વલદેવ, પુ. (વઃ) બળરામજી.
 વલમદ્ર પુ. (દ્રઃ) બળરામજી.
 વલમદ્રિકા, સ્ત્રી. (કઃ) ત્રાયમાણા નામની વનસ્પતીછે.
 વલમી, સ્ત્રી. (મી.) ધેરના વાસા.
 વલવત્, વિ. (વાન્. વતી. વત્.) બળીષ્ઠ, જોરદાર, બ.
 અતીશય એમ્પ્યે. [તી છે

પુરીષ, પુ. ન. (ષઃ ષં) વીણા, યુ.
 પુરુ, વિ. (રુઃ રુઃ રુઃ) ધ્રુવ, પુષ્કળ.
 પુરુષાદ, પુ. (દઃ) રાખસ, રાક્ષસ. [પુરુષભતી.
 પુરુષ, પુ. (ષઃ) આત્મા, ૨. ઊંડીગુઝાડ, ૩. માણુષ-
 પુરુષોત્તમ, પુ. (મઃ) વિષ્ણુ.
 પુરુહ, વિ. (હઃ હા હં.) ધ્રુવ, પુષ્કળ.
 પુરુહૂત, પુ. (તઃ) હંદ્ર.
 પુરોગ, વિ. (ગઃ ગા ગં.) } આગળ જનારો.
 પુરોગમ વિ. (મઃ મા. મં.) }
 પુરોગમિન, (મી. મિની. મિ.) }
 પુરોહાદ, પુ. (હઃ) જસમાનો બાકી રહેલો ભાગ જે
 બ્રાહ્મણોને પ્રસાદ દાખલ વેહેચે છે તે.
 પુરોષસુ, પુ. (શઃ) પુરોહીત, ગોર.
 પુરોભાગિતા, સ્ત્રી. (તા.) દુષ્ટ બુદ્ધિ, ખરાબ ઇચ્છા.
 પુરોભાગિન્, પુ. (મી.) દોષ દટી, દોષ જોનારો.
 પુરોવિદ્, પુ. (વિન્) ભવિષ્યવાદી, આગળ સુંથશે તે
 કેહેનારો, ભવિષ્ય કેહેનારો.
 પુરોહિત, પુ. (તઃ) પુરોહીત, ગોર.
 પુર, સ્ત્રી. (પુ.) નગર, શહેર.
 પુલકાકુલાકૃતિ, વિ. (તિઃ તિઃ તિ.) ખુશીથી જોના દી-
 લમા કમકપાટ ભરે છે તે.
 પુલક, પુ. (કઃ) ચોખ્ખા, ચોખ્ખા રંધાએલો દાણો.
 પુલ્લિન, ન. (નં.) પણીથી એટલે નદીમાંથી આર.)
 આરતે જે કીનારો નીકળે છે તે, રેતીનો કીનારો તે
 પુલોમજા, સ્ત્રી. (જા.) હંદ્રની બાવડી-સ્ત્રી.
 પુશ્લી, સ્ત્રી. (લી.) છીનાલ બાવડી.
 પુષિત. વિ. (તઃ તા તં) પાલેલો, પોસાએલો.
 પુષ્કર, ન. (રં) આકાશ, ૨. જળ, પાણી, પુન. (રઃ રં)
 ૩. કમળ, ન. (રં) ૪. એક જાતની ઓષધી છે,
 ૫. તરવારનો વચ્ચેનો ભાગ, ૬. એક તીર્થ છે,
 ૭. હાથીના સુંઢનો છેડો, ૮. વાળનું મોઢું, ૯.
 દ્વીપ, ૧૦. સાપ.
 પુષ્કરાન્હ, પુ. (હઃ) સારસ, સારસનામના પક્ષી.
 પુષ્કારિણી, સ્ત્રી. (ળી.) નહાનો સરોવર, વાવ.
 પુષ્કરોદ્ભૂત, વિ. (તઃ તા. તં.) હાથીની સુંઢ વ તે ઉપર
 ઉત્પન્ન થયેલું. [શિખાવમાન.
 પુષ્કલ, વિ. (લઃ લા. લ.) એક, ૨. ખુબ સુરત, અત્યંત
 પુષ્ટ, વિ. (ષ્ટઃ ષા. ઇં.) પોસેલો, પાલેલો.

પુષ્પ, ન. (ષ્ઠઃ) પૂલ, ૨. સ્ત્રીનો અડકાવ
 પુષ્પક, ન. પુ. (કં. કઃ) કુખરેતુ વીમાન,
 ૨. જસદનુ પૂલ.
 પુષ્પકેતુ, ન. (તઃ) જસદનુ પૂલ.
 પુષ્પદંત, પુ. (તઃ) વાવ્યદીશાનો હાથી.
 પુષ્પાશ્વન્ન, પુ. ન્વા.) મદન.
 પુષ્પરથ, પુ. (યઃ) ક્રીડારથ, હવાખાવાની
 પુષ્પફલ, પુ. (લઃ) કેકડગુઝાડ.
 પુષ્પરસ, પુ. (સઃ) પૂલમાંનો મધ.
 પુષ્પવતી, સ્ત્રી. (તી.) અડકાએલી સ્ત્રી-ખા
 પુષ્પવંતા, પુ. (તી.) ચંદ્ર, સુર્ય, ચાંદ સુરજ.
 પુષ્પલિહ, પુ. (રઃ) ભમરો.
 પુષ્પલિહ, પુ. (ક્ષઃ) મધમાખ. [કરનારો, ફલ
 પુષ્પવર્ષિન્, વિ. (ર્ષિઃ) ભિષી. ભિં.) ફલનો
 પુષ્પસમય, પુ. (યઃ) વસંતરત્, -પુ. [પુતલા
 પુસ્ત, ન. પુ. (સ્તં. સ્તઃ) માતોડીના તથા
 તુષ્પ, પુ. (ષ્ઠઃ) પુસનક્ષેત્ર-નખેતર: [કરવા
 પુષ્પરથ, પુ. (યઃ) ક્રીડારથ, સેહેલ કરવા
 પૂગ, પુ. (ગઃ) જમાવ, ટાળુ, ૨. મોપારી
 પૂજા, સ્ત્રી. (જા.) પુજા, પુજા કરવી.
 પૂજિત, વિ. (તઃ તા. તં.) પુજેલો, માન્ય.
 પૂઙ્ય, વિ. (ઙ્યઃ ઙ્યા. ઙ્યં.) વંદ્ય, પુ. (ઙ્યઃ) ર
 પૂત, વિ. (તઃ તા. તં.) પત્રીત, ન. (તં.) પાંડેલું
 પૂનના, સ્ત્રી. (ના.) હરડાગુ ઝાડ.
 પૂતિક, પુ. (કઃ) કાટા કરજનુ ઝાડ.
 પૂતિકરજ, પુ. (જઃ) } ઉપલો શબ્દ જુવો.
 પૂતિકરંજ, પુ. જઃ) }
 પૂતિકાષ્ટ, ન. (ષ્ટઃ) દેવદારનુ ઝાડ, દેવદાર, સીંધે
 પૂતંગમંથી, વિ. (મિ. મિઃ. મિ.) બદમાઈ, ખ
 પૂતિકલી, સ્ત્રી. (લી.) બાવડી.
 પૂપ, પુ. (પઃ) ચોખ્ખાના લોટનો રોટલો વીગે
 પૂયદ, પુ. (દઃ) એક નરક છે.
 પૂર, પુ. (રઃ) જલપ્રવા, પાણીનો વોધ-ગતી
 વાનો પદાર્થ, ૩. જખમ ભરાવવી.
 પૂર્ણથં, વિ. (થં. થાં. થં.) જેને બધાની ઇ
 ૨. જેની ઇચ્છા પૂર્ણ થઈ છે.
 પૂર્ણી, સ્ત્રી. (ળી.) એવરેતુ ઝાડ.
 પૂરિત, વિ. (તઃ તા. તં.) પૂર્ણ, ૨. ભરાએ

પુ. (ષઃ) પુરુષભતી.
 પ. (જં: જાં. જાં.) સંપૂર્ણ, પુરં, પૂર્ણ.
 પ. (મઃ) ભરાએલો ધડો—હાંડો.
 સ્ત્રી. (મા.) પુનેમ. [પુન.
 પ. (તં.) કુવો, તળાવ, દેવળ, વીગેરે આંધવાનુ
 પ. (વં:) પ્રસન્ન, વિ. (વં: વાં. વં.) ૨. સર્વ, ૩.
 હું, ૪. સુખ્ય, ૫. પ્રથમ, પુ. (વાં.) ૬. દાદાથી
 આગલા વડાવો.
 પુ. (જઃ) વડોભાઈ, ૨. દાદાથી આગલા વડાવો.
 વ. પુ. (વ.) દૈત્ય. [તરફ છે એમ કલ્પના છે.
 પ. પુ. (તઃ) ઉદયાચળ નામનો પહાડ જે પુર્વ
 મ. આગલા દહાડાનુ એ અર્થ.
 પુ. (ષા.) સુર્ય, સુરજ.
 મ. સંબાધન એ અર્થ.
 સ્ત્રી. (ક્તિઃ) સ્પર્શ, અડવું, અડકવું.
 સ્ત્રી. (ન્યાં.) લશ્કર, સૈન્ય, ફોજ.
 સ્ત્રી. (ના.) લશ્કર.
 મ. વીના, વર્જન એ અર્થ. [સ્ત્રી છે.
 જાં, સ્ત્રી. (જાં.) ડવલા—પિઠવણ નામની વન-
 રંચત, વિ. (તઃ તા. તં.) નોખો રહેલો, જુદો રહેલો.
 સ્મતા, સ્ત્રી. (તા.) નામ, વ્યક્તિ.
 જામાનિન્, વિ. (નો. નિનો. નિ.) જગત અને
 શ્વર એ જુદા છે એમ માનનારો.
 ન, પુ. (નઃ) સુખ, ગરીબ-હલકાલોક.
 મ. વિ. (મઃ મા. મં.) જાતજાતનુ, અનેક પ્રકારનુ.
 સ્ત્રી. વા. પૃથ્વી, ભુમી, જમીન.
 મ. (યુઃ યુઃ ધ્વી. યુ.) મોઢું, પોહોળુ, વીસ્તીર્ણ.
 પુ. (કઃ) બાળક, પોન્વા, પોહા.
 મન્, પુ. (મા.) માછલી.
 વિ. (લઃ લા. લં.) મોઢું, પોહોળુ, વિસ્તીર્ણ.
 સ્ત્રી. (ધ્વી.) પૃથ્વી, ભુમી, જમીન, ૨. કાનુભરં.
 ત, સ્ત્રી. (કા.) એલચી.
 પુ. (કુઃ) સાપ.
 પુ. (શિઃ) કીરણ, ૨. પાતળો. [સ્પતી છે.
 જાં, સ્ત્રી. (જાં.) ડવલા—પિઠવણ નામની વન-
 પુ. (તઃ) એકજાતનુ હરણ છે-
 ન. (ત્.) પાણીનુ-નોટપકું-કો.
 પુ. (ત્કઃ) બાણ.

પૃષદશ, પુ. (શઃ) વા, પવન.
 પૃષદાશ્વ, ન. (શ્વઃ) નેધીમાંદહીં છે તેવું, દહીંવાળુથી.
 પૃષાતક, ન. (કં.) " " "
 પૃષ્ઠ, ન. (ષ્ઠ.) પીઠ, બરેડો.
 પૃષ્ઠા, પુ. (ષ્ઠાઃ) પાણી લઈજવાનો ધોડો, ન. (ષ્ઠા)
 ૨. ધણા બરેડા, ધણી પીઠ.
 વૃષ્ણિ, પુ. (ણિઃ) અશ્વત્થ, નબળો, દુબળો.
 વેચક, પુ. (કઃ) એક જાતનો પક્ષી છે, ૨. હાથીની ગા-
 ડ ઢંકાએ એવા જે તેના પુછડાઆગલ જે મા-
 સનો ગોળો છે તે.
 વેટક, પુ. (કઃ) જમાવ, મેળો, ૨. પેટી.
 વેટા, સ્ત્રી. (ટા.) એક જાતનો પક્ષી છે.
 વેટી, સ્ત્રી. (ટી.) એક જાતનો પક્ષી છે.
 વેટા, સ્ત્રી. (ટા.) પેટી. [દહાડા લગીનુ કુધ.
 વેશ્ણ, ન. (શં.) અમૃત, ૨. નવી જણેલી ગાયનું સાત
 વેલવ, વિ. (વઃ વા. વં.) પાતળુ, નાજુક, નરમ.
 વેચાલ, વિ. (લઃ લા. લં.) ચતુર, ૨. સુંદર, ખુબસુ
 રત, ૩. હુશાર.
 વેચાસ્કૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) એક જાતની માખી છે.
 વેશિ, સ્ત્રી. (શિઃ) પક્ષીના આંતરડા, ૨. ઇંકુ, ખેડુ.
 વેશી, સ્ત્રી. (શી.) ઇંકુ, ખેડુ.
 વૈટર, વિ. (રઃ રી. રં) થાળીમાં રાધેલું અન્ન, અનાજ.
 વૈનૃષ્ણસેય, પુ. (યઃ) ફોહનો ડીકરો.
 વૈનૃષ્ણસ્ત્રીય, પુ. (યઃ) ફોહનો ડીકરો.
 વૈલ, ન. (વં.) અંધડો અને નહાની આંગળી એ-
 વચ્ચેનો અંતર. [હાથ છે તે.
 વોગંઢ, વિ. (ઢઃ ઢા. ઢં) જેના અવયવ કુદરતી વેછા
 વોટગલ, પુ. (લઃ) દેવનળ—લવાલા નામની વનસ્પતી છે
 વોટા, સ્ત્રી. (ટા.) જે બાયડીના ધાયા ઉપર બાલ
 હોય છે તે.
 વોત, પુ. (તઃ) બાળક, બાળ, ૨. નૌકા, હોડી, ૩. વેહેવું.
 વોતવળી, ક. પુ. (કં.) વહાણનો વેપાર કરનારો.
 વોતવાહ, પુ. (હઃ) વહાણના વચલા ડોલ ઉપર ઉભે
 રહીને કુદૃષ્ટ પ્રાણીને મારનારો પુરુષ.
 વોતાષાન, ન. (નં.) નહાની માછલીના બચ્ચાનો
 જમાવ-ટોલું. [છિવટ, ૩. હલનો છેડો.
 વોલ, ન. (લં.) વસ્ત્ર, કપડું, ૨. કુકર-મુંડના મોહોનુ
 વોલીન્, પુ. (લી.) કુકર, મુંડ.

પોત્રી, સ્ત્રી. (ત્રી.) ડીકરાની ડીકરી.
 વૌહર્ય, ન. (યં.) સ્થળ કમળ.
 વૌર, ન. (રં) ગંભીર—રોહિતધાસ નામની વનસ્પતીછે.
 વૌરસ્ય, પુ. (સ્ય.) કુખેર, વિ. (સ્યઃ સ્યા. સ્યં.)
 ૨. પ્રથમ, પેલો. [પુરૂષની જિંચી.
 વૌરુષ, ન. (યં.) પરાક્રમ, પુરૂષત્વ, ૨. પુરૂષમાન,
 વૌરુષી, સ્ત્રી. (યી.) પુરૂષની જિંચી.
 વૌરોગવ, પુ. (વઃ) શંકણીમાનો કારભારી.
 વૌરોહિત્ય, ન. (ત્યં.) ગોર, ગોરનું કામ.
 વૌર્ણમાસ, પુ. (સઃ) પુનેમને દાહડે કરવાનો યાગ-જાગ.
 વૌર્ણમાસી, સ્ત્રી. (સી.) પુનેમ.
 વૌલસ્ય, પુ. (સ્યઃ) કુખેર.
 વૌલે, સ્ત્રી. (લિઃ) રૌટલી રૌટલો.
 વૌષ, પુ. (ષઃ) પાસ મછીનો.
 વૌકંપન, પુ. (નઃ) મોડો પવન—વા.
 વૌકાંડ, ન. (કં.) પોહોળુ, મોઢુ, વીરતીર્ણ, પુ. ન.
 (કં. કં.) ૨. ઝાડનું થડ.
 વૌકામ, ઘ. ધૃત્વા પ્રમાણે એ અર્થ.
 વૌકાર, પુ. (રઃ) ભેદ, ૨. વિશેષ, ૩. સરખુ.
 વૌકાત્ત, પુ. (ત્તઃ) સુર્યની પ્રભા, સુરજનું તેજ, ૨.
 ૨૫૪, ઉધડું.
 વૌકીર્ણક, ન. (કં) ચામર, ઝડપણ.
 વૌકીર્ય, પુ. (યં) કાંટા કરજનું ઝાડ.
 વૌકૃતિ, સ્ત્રી (તિઃ) સત્વારી યુણની સામ્યાવસ્થા, સ્વ-
 ગામના લોકોની વેળા, પ્રજા, રાજના સાંતમ્યા-
 ગછે તે દરેક—યોગી, મુલકારણ, લિંગ, મિન્હ.
 વૌકૌષ્ઠ, પુ. (ષ્ઠઃ) ઘેરના વચેલો ભાગ, આહાલી, કો-
 પરાનો નીચલો ભાગ.
 વૌક્રમ, પુ. (મઃ) પ્રથમારંભ, સુરઆત.
 વૌક્રિયા, સ્ત્રી. (યા.) વ્યવસ્થા રાખવી, તજવીજ રાખવી.
 વૌક્રળ, પુ. (ળઃ) તંબોરે તથા સારંગીનો અવાજ.
 વૌક્રાળ, પુ. (ળઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વૌક્રવન, પુ. (નઃ) લોહોડાનો આણ—તીર.
 વૌક્રંડપુ. (કં) કોપરાનો ઉપલો ભાગ.
 વૌક્રતજાનુક, પુ. (કઃ) ફેંગડે પગ, પેંગો પગવાળો.
 વૌક્રભ, વિ. (ભઃ) ભ્રા. ભ્રા. ભ્રા.) પ્રૌઢ.
 વૌક્રાદ, નં. (દં.) અતીથય, ૨. ડુઃખ.
 વૌક્રુણ, વિ. (ળઃ) ગા. જા. જા.) સરખુ, વાંકુનહીતે.

વૌક્ર, ઘ. પ્રાતઃકાળ એ અર્થ.
 વૌક્રહ, પુ. (હઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વૌક્રીવ, ન. પુ. (વં. વઃ) આરી, નહાની વ.
 કો ન (વં) ૨. ઝાડનો છેડો.
 વૌક્રળ, પુ. (ળઃ) દેવડી, ચોકી.
 વૌક્રાળ પુ. (ળઃ) દેવડી, ચોકી.
 વૌક્રક, ન. (કં.) બહાર નીકલેલી સેના-લ.
 વૌક્રલાયિત, વિ. (તઃ) તા. તં.) બંધથી ઘેરાયે
 ધથી ભરાયેલો.
 વૌક્રલિતંત્રણ, પુ. (ળઃ) એક જાતનો નાસુ
 શાનો ફટકો વાગ્યાથી થાયેછે.
 વૌક્રુર, વિ. (રઃ) રા. રં.) બહુ, ધણુ, પુષ્ક.
 વૌક્રેનસ, પુ. (તાઃ) વરેણુ, વરેણુદેવ.
 વૌક્રેદની, સ્ત્રી. (ની.) રીંગણીનું ઝાડ.
 વૌક્રદવટ, પુ. (ટઃ) ખોળ, ઢાંકણ.
 વૌક્રન્ન, ન. (જંઃ) આરી, અંદરનું આર, વિ.
 જં) ૨. યુત્પ, આછાદીત.
 વૌક્રદિકા સ્ત્રી (કા.) ઉલટીનો રોગ.
 વૌક્રન પુ. (નઃ) ગર્ભરહેવો, ગર્ભધારણ (ન.
 વૌક્રાવેન, પુ. (વી.) જલદ, આલાક.
 વૌક્રા, સ્ત્રી. (જા.) સંતતી, આળક, જન, વ.
 વૌક્રાતા, સ્ત્રી. (તા.) જણેલી આયડી—જ.
 વૌક્રાવાત, પુ. (તિઃ) ખસદેવ.
 વૌક્રાવતી, સ્ત્રી. (તી.) ભોજધ.
 વૌક્રાવિ. (જાઃ) જા. જં.) ફેંગડે, પાંગો, ૨. પંડી.
 વૌક્રા, સ્ત્રી. (જા.) શુદ્ધિ, સાફ નરસું જાણનામ.
 વૌક્રાન, ન. (નં) શુદ્ધિ, ૨. ચીન્હ, નીશાન.
 વૌક્રુ, વિ. (જુ. જુ. જુ.) ફેંગડે, પાંગો.
 વૌક્રીન, ન. (નં) પક્ષીની ગતી.
 વૌક્રત, વિ. (તઃ) તા. તં.) નજ.
 વૌક્રય, પુ. (યઃ) પ્રીતી, પ્યાર, પ્રેમ, ૨. નીચાસ.
 વૌક્રવ, પુ. (વઃ) ઝોંકાર.
 વૌક્રાદ, પુ. (દઃ) પ્યારનો શબ્દ—ખોલ.
 વૌક્રાલ, પુ. સ્ત્રી. (લઃ) લી. લી.) નીક, પાણી ન.
 રતો—પાટ.
 વૌક્રિષિ, પુ. (ધિઃ) ભીક માગવી, ૨. પ્રાર્થના.
 વૌક્રિહિત, વિ. (તઃ) તા. તં.) શંધિલું.
 વૌક્રિત, ન. (તં.) શંધિલું.

(ત:) મંલયકી ઉત્પન્ન કરેલો અગ્નિ તે,
(ત:) વિ. (ત: તા. તં.) ૩. કહેલું, બોલેલું,
[રીછે તે.

(ત: તા. તં.) સ્તુતી કરેલો, જેની સ્તુતી ક-
(ય: યા. યં.) સ્વાધીન થએલો, હસ્તગત

(ન: ના. નં.) પ્રાચીન, પુરાતન, જુનુ.
(વન્. વંતી. વન્.) ગરમ કરનારો, બા-
પુ. (વન્.) ૨. સુયં, સુરજ.

(ઃ) આગળ કરેલો હાથ, પસરેલો હાથ.
(:) શ્વામી, પ્રભુ, ૨. તેજ, ભભકો, ૩.
૪. પરાક્રમ.

(સ:) સફેદ આંકડાનુ ઝાડ.
તીગીધી, પ્રધાન, મુખ્યજેવો એ અર્થે.
(લ: લા. લં.) વિપરીત, વિરૂદ્ધ, ઉલટું.
(મં.) ઉટાણુ, ૨. અલંકારથી કરેલીસાભા.

(તિ:) પ્રતિમા, પુતળ, તસવીર, સુતી, છખી.
(ટ: ટા. ટં.) અધમ, નિંચ, નીચ, હલકો.
તી. (તિ:) અતિ પ્રસિદ્ધિ. [તલકાધ.

(ત: તા. તં.) કાઠીનાખુ, મોકલ્યુ, બા-
(હ:) આપેલું પાછુલેવું, ૨. લસ્કરને
ભાગ, ૩. યુદ્ધાગ્ની, ૪. એક ગ્રહછે,
છાણે યથાવીધી દાન કરવાને લાયક તે,
દાનકરેલું પાછુલેવું.

(હ:) યુદ્ધાગ્ની.
(ઃ) ક્રોધ.

(નં.) હાર મારવું, જીવ લેવો. [છખી.
(સ્ત્રી. યા.) પ્રતિમા, પુતળ, તસવીર, સુતી,
(ર:) કોઈખી ચીજને જોત રહેવું.

(ત: તા. તં.) અંગીકારેલું, સ્વીકારેલું,
[

(નં.) સ્વીકાર, પતકાર, અંગીકાર.
(નં.) મોખદલા, અદલા અદલ, ૨. કો-
લો પૈસો પાછો આપવો.

(હઃ) શત્રુ, દુશ્મીન, વેરી.

પ્રતિપક્ષ, વિ. (જ: જા. જં.) કુચ્છકાધેલો, બાણેલો,
સમજેલો.

પ્રતિપાદન, ન. (નં.) દાન.

પ્રતિવદ્ધ, વિ. (દ: દા. દં.) ખડુ થએલો.

પ્રતિવંધ, પુ. (ધ:) બંદકરવું, અટકાવ કરવો.

પ્રતિવિંધ, ન. (વં.) પ્રતીમા, છખી, તસવીર, સુતી.

પ્રતિવુદ્ધાત્મન્, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મ.) સાવધ, જાગતો.

પ્રતિભય, પુ. (ય:) ખીકભરેલું, વિ. (ય: યા. યં.) ૨. ભયંકર.

પ્રતિભાન્વિત, વિ. (ત: તા. તં.) ધીટ, બરેસે રહેનાર.

પ્રતિભ, પુ. (મૂ:) જામીન.

પ્રતિભા, સ્ત્રી. (મા.) પ્રતિબિંબ, છખી, તસવીર.

પ્રતિમાન, ન. (નં.) પ્રતિમા, ૨. હાથીના માથાનો

નીચલો તથા દાંતનો મધ્ય ભાગ.

પ્રતિમુક્ત, વિ. (ક્ત: ક્તા. કં.) દીલમાં અંગરખો પહેરેલો.

પ્રતિયત્ન. પુ. (ત્ન:) ધરિયા, ૨. અનુકુળથવું, ૩. સંસ્કાર.

પ્રતિયાતના, સ્ત્રી. (ના.) પ્રતિમા, છખી, તસવીર.

પ્રતિરૂપદૃશ, પું. (દૃક્) નયુનો જોનારો.

પ્રતિરોચિ, પુ. (ધિ:) દુસમીન, શત્રુ.

પ્રતિવાક્ય, ન. (વ્યં.) ઉત્તર, જુવાબ.

પ્રતિવિધિ, પુ. (ધિ:) ઉલટી ક્રીયા કરવી.

પ્રતિવિષા, સ્ત્રી. (ષા.) અતિવિષમ નામની વનસ્પતીછે.

પ્રતિજ્ઞાસન, ન. (નં.) ચાકરને તેડીને કોઈ જગાએ

કામસાંઈ મોકલવું.

પ્રતિજ્ઞાય, પુ. (ય:) શલકમ. [૪. સભા.

પ્રતિજય, પુ. (ય:) આશ્ચર્ય, ૨. મદન, ૩. સ્વીકાર,

પ્રતિજવ, પુ. (વઃ) સ્વીકાર.

પ્રતિશ્રુત, વિ. (ત: તા. તં.) પતકારેલું.

પ્રતિશ્રુત, સ્ત્રી. (ત્વ.) પડસાદ, પ્રતીષ્વતી.

પ્રતિષ્ઠંભ, પુ. (મ:) બંદકરવું, અટકાવ.

પ્રતિસમીક્ષણ, ન. (ળં.) એકે આપણી તરફજેવું એ-

ટલે તેના તરફ આપના ખુણા તરફથી જોવું.

પ્રતિસર, પુ. (ર:) કંકણ, કાકણ, ચુડા, બંગડી,

૨. લસ્કરનો પાછલો ભાગ, પુ. ન. (ર: રં.) ૩.

મંત્ર થકી હાથમા સુતરનુ કંકણ બાંધે છે તે,

૪. માળા, ૫. એક મંત્રછે, ૬. જામન ભરા-

તી, ૭. ચાકર.

તિરા, સ્ત્રી. (રા.) પડદો, કનાત.

હિત, વિ. (ત: તા. તં.) ખડુ થએલો.

પ્રતિહનેક્ષણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) અતિપ્રકાશથી જે આં-
ધળોથયો તે. [ગયો તે.

પ્રતિહતોચમ, વિ. (મ: મા. મં.) જેનો ઉદ્દોગ ફેગટ

પ્રતિહાર, પુ. (ર:) આર, આરણ્ય, કમાડ, ર. ચોકીદાર.

પ્રતિહારક, પુ. (ક:) મદારી, જાદુગર. [ર. પુલકૂં.

પ્રતીક, પુ. (ક:) શરીરના અવયવ વિ. (ક: કા. કે.)

પ્રતીકાર, પુ. (ર:) વૈરપ્રતિક, ર. નીવારણ કરવું, સાંભિથવું.

પ્રતીકાશ, વિ. (શ: શા. શં.) શરપ્પ, એક સરપ્પ.

પ્રતીક્ષ્ય, વિ. (ક્ષ: ક્ષ્યા. ક્ષં.) પુજવાલાયક.

પ્રતીતી, સ્ત્રી. (તી.) આથમન દીશા, પશ્ચિમ દીશા.

પ્રતીતીન, વિ. (ન: ના. નં.) પશ્ચિમ દીશાએ થએલો

જન્મલો.

પ્રતીત, વિ. (ત: તા. તં.) પ્રખ્યાત, પ્રસીદ્ધ, ર. આનંદ

પુત્ર, ૩. તપાર, તત્પર, ૪. સનમાન પુત્ર, ૫.

વિદ્વાન ૬. જાણેલું.

પ્રતીપક, પુ. (ક:) વાકું, વિરૂદ્ધ.

પ્રતીપદાંશિની, સ્ત્રી. (તી.) આપડી, સ્ત્રી.

પ્રતીર, ન. (રં.) તીર, કીનારો.

પ્રતીસર, પુ. (ર:) કાંકણ, બંગડી, ચુડો, બલોહ/આં.

પ્રતીહાર, પુ. (ર:) આર, આરણ્ય, કમાડ, ર. ચોકીદાર.

પ્રતીહારિ, સ્ત્રી. (રિ:) ચોકીદાર.

પ્રતીહાસ, પુ. (સ:) કન્હેરીનું ઝાડ.

પ્રતોલી, સ્ત્રી. (લી.) ગામમાના નહાના નહાના રસ્તા.

પ્રત્ન, વિ. (ન: ન્ના. નં.) પ્રચીન, પુરાતન, જીવુ.

પ્રત્યક્ષર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) આગેડાનું ઝાડ, આગેડો.

પ્રત્યક્ષેણી, સ્ત્રી. (ણી.) સુષીકપણી નામની વનસ્પતી.

પ્રત્યક્ષ, વિ. (ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) ઇંદ્રીયને સમજવાજોગ, ન.

(નં.) ર. પ્રત્યક્ષે સ્નાન, પ્રત્યક્ષે સ્નાનથી જે ઇંદ્રીયને

માલમ થાએ છે તે.

[તિ તે.

પ્રત્યગાત્મત્વ, ન. (ત્વં.) જગતમા આત્માની જે સ્થિ-

પ્રત્યષ્ઠ, વિ. (ષ: ષા. ષં.) નવુ, તરતનું.

પ્રત્યંત, પુ. (ત:) મ્લેછદેશ, હિંદુવગરનો દેશ. [ટેકરી.

પ્રત્યંતપર્વત, પુ. (ત:) મોઢા પાહાડના પાસેની નાહાની

પ્રત્યંય, વિ. (ય: યા. યં) સ્વાધીન, પુ. (ય:) ર. સમ,

૩. સ્નાન, ૪. વીધાસ, ૫. હેતુ, કાંણ્ય, ૬. અ-

વાજ, શબ્દ, પ્રસિદ્ધ પણો.

પ્રત્યયિત, વિ. (ત: તા. તં.) વીધાસુ.

પ્રત્યયિન, પુ. (યો.) દુશ્મનસત્તુ.

પ્રત્યવસિત, વિ. (ત: તા. તં.) આધેલું.

પ્રત્યાહ્યાત, વિ. (ત: તા. તં.) કાઢી નાખેલો.

પ્રત્યાહ્યાતૃ, પુ. (તા.) નહીંખોલનારો, ના

સાંભે થનારો.

પ્રત્યાહ્યાન, ન. (નં.)

પ્રત્યાવિષ્ટ, વિ. (ટ: ણ. ણં.) } કાઢી નાખેલો

પ્રત્યાવિષ્ટ, ન. (નં.) } એલો.

પ્રત્યાપન્ન, વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) પાછું મળેલું.

પ્રત્યાનાહ, પુ. (હ:) પવનથી પેટ ફુલે છે તે

પ્રત્યાલીદ, ન. (દં.) તીરમારતી વખતે

વાદો કરીને જમણો પગ પોહાણો

મારવો તે.

પ્રત્યાસાર, પુ. (ર:) લસ્કરનો પાછલો ભાગ

પ્રત્યાહાર, પુ. (ર:) ઇંદ્રિયનું આકર્ષણ.

પ્રત્યુદાહન, વિ. (ત: તા. તં.) પાછોદાખલો

પ્રત્યુપલબ્ધ, વિ. (લ્ભ: લ્ભા. લ્ભં.) પાછું ગળે

પ્રત્યુપલબ્ધચેનસ, વિ. (તા: તા: ત:) બે શુદ્ધ

છો શુદ્ધિ ઉપર આવે છે તે.

પ્રત્યૂક્તમ, પુ. (મ:) લઢાઈ/સાંઈ મૂળો ઉદ્યો

પ્રત્યૂષ, પુ. ન. (ષ: ષં) પ્રાત:કાળ, સવા

પ્રત્યૂષસ, ન. (ષ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.

પ્રત્યૂહ, પુ. (હ:) વિપ્ર, આકૃત.

પ્રથમ, વિ. (મ: મા. મં.) મુખ્ય, શ્રેષ્ઠ.

પ્રથા, સ્ત્રી. (યા.) પ્રખ્યાતી, પ્રસિદ્ધિ, ર.

પ્રથિત, વિ. (ત: તા. તં.) પ્રખ્યાત, પ્રસિદ્ધ

પ્રદર, પુ. (ર:) ભંગ, ભાગવું, ર. પસરવું.

એક રોગછે, ૪. આણ.

પ્રદીપ, પુ. (પ:) દીપ, દીવો, ચરાગ.

પ્રદીપન, પુ. (ન:) એક જાતનું જે હેરછે.

પ્રદેશન, ન. (નં.) નજરાણો, ભેટ.

પ્રદેશની, સ્ત્રી. (તી.) અંચુડા પાસેની

પ્રદેશિની, સ્ત્રી. (તી.) ઉપલો શબ્દ જીવો

પ્રદોષ, પુ. (ષ:) સાંજ, સંધ્યાકાળ.

પ્રદોતન, પુ. (ન:) સુર્ય, સુરજ.

પ્રદુચ્ચ, પુ. (ચ્ચ: મદન.

પ્રદ્રવ, પુ. (વ:) નહાસવું, નહાસવું.

પ્રધન, ન. (નં.) જંગ, લઢાઈ, પુદ્દ.

પ્રધાન, ન. (નં.) પ્રધાન, આગેવાન, મુખ્ય

૩. પ્રકૃતી, ૪. પરમાત્મા.

(ધિ:) ગાડીના પહોળાને જે ભાગ જ-
પર લાગે છે તે.

(ચ:) વાકો ભાવ, ર. શબ્દનો વીસ્તાર, ૩.

૪. જીદી જીદી રીતે વાગવું—આલવું.

(ં:) પગનો પંજો.

(લ:) શરણ આવે છે તેને સંભાળવું.

(વિ:) (ર: રા. રં.) શરણ આવેલાનું દુ:ખ

મારો.

(વા:) ધરમનું પાણી પાવાની જગા.

(ત:) ડુંગરનો ટુટેલો કોટો—ધાર.

(પુ: હ:) આપનો દાદો.

સ્ત્રી. (શી:) આપની દાદી.

(હ:) } ટાયફળા નામની વનસ્પતી છે.

(હ:) } ટાયફળા નામની વનસ્પતી છે.

(હ:) } ટાયફળા નામની વનસ્પતી છે.

(કં:) સ્થળક્રમણ [વિહું.

(લઃ હા. હં.) ડુલેહું, ડુલવાળું, ડુલઆ

સ્ત્રી. (ના.) કથા, વર્ત.

(નં:) જગો કરવો, ર. જે ચીજનો વાસ-

ય તેને પાછોવાસલાવવો.

(ન:) વાધ, પવન, વા.

(વિ: ન: ના. નં.) ભાંગેલું, ટુટેલું.

(વ:) જન્મ હેતુ, જન્મ, ર. સ્થાન, ૩.

રાક્રમ, ૪. પુનઃસ.

(મા:) કાંતી, તેજ.

(ર:) સુર્ય, સુરજ.

(તં:) પાત:કાળ, સવાર.

(વ:) બળ, શક્તિ, ર. શ્રેષ્ઠ, સ્વામી, ૩. દરજો,

પ. સાત કરવું. [કળે છે તે.

(જ:) જે હાથીના માથામાથી પાણી ની-

(:) સ્વામી, મુખ્ય, સમર્થ.

(ત: તા. તં.) ધણુ, અતીસ, અતીશય.

(ક:) ચોટલીનાથી અને ચોટલામાથી જે

ચટકે છે તે.

(ચ:) મહાદેવનો એક ગણ છે.

(નં:) ધાર મારવું, જીવલેવો.

દેવ.

પ્રશી.

પ્રમદવન, ન. (નં.) રાજની આયડીઓનું ફરવાનું
જંગલ.

પ્રમદા, સ્ત્રી. (દા.) જે આયડીને મદનવ્યથા થાય છે તે.

પ્રમનસુ, વિ. (તા: ના: નં:) જેનું અત: કરણ હર્ષયુક્ત છે તે.

પ્રમા, સ્ત્રી. (મા.) યથાર્થતાન.

પ્રમાણ, ન. (જં.) તપુ, ૨. વેત, ૩. હાથ, ૪. હેતુ,

૫. કારણ, ૬. મર્યાદ, હદ, ૭. શાસ્ત્ર, ૮.

ગણનારો, ૯. સત્યવાદી.

પ્રમાતામહ, પુ. (હ:) માનો દાદો.

પ્રમાદ. પુ. (દ:) ગેરસાવધપણો.

પ્રમાણ, ન. (નં.) } ધાર મારવું, જીવલેવો.

પ્રમાણ, ન. (નં.) } ધાર મારવું, જીવલેવો.

પ્રમિતિ, સ્ત્રી. (તિ:) યથાર્થ સાન. [મરેલો, મુવેલો.

પ્રમીત, પુ. (ત:) યસસાઈ મારેલો ગેટો; ૨. વિ. (ત: તા. તં.)

પ્રમીલા, સ્ત્રી. (લા.) નાતવાળી, નમ્મણાસ.

પ્રમુખ, વિ. (ખ: જ્ઞા. જં.) મુખ્ય.

પ્રમુદિત, વિ. (ત: તા. તં.) હર્ષયુક્ત. [પ્રુશી થઈ છે તે.

પ્રમુદિતેન્દ્રિય, વિ. (ય: યા. યં:) જેના હંદ્રિયને—મુખ્ય

પ્રમોદ, પુ. (દ:) આનંદ, પ્રુશી.

પ્રયત્ન, વિ. (ત: તા. તં.) પતીત, સોજીત.

પ્રયસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા. તં.) મેહનતથી પેદા કરવું. [પ્યાર તે.

પ્રયામ, પુ. (મ:) ધન ધ્યાન તરફ લોકોનો જે અતી

પ્રયુદ્ધાર્થ, પુ. (યં:) } લઘાઈ સાઈ જે મેહનત કરવી તે.

પ્રયોગાર્થ, પુ. (યં:) } લઘાઈ સાઈ જે મેહનત કરવી તે.

પ્રલંબ, પુ. (બ:) બળસામ, બળદેવ. [થવાનો વખત તે.

પ્રલય, પુ. (ય:) મરવું, નાશ, પૃથ્વીના અંતે જે જળમય

પ્રલપ, પુ. (વ:) વ્યર્થભાષણ, વરથા ખોલવું.

પ્રલોમિત, વિ. (ત: તા. તં.) જેને ભુરકાળો તે, જેને

ઠગાળ્યો તે, લોભવાલો.

પ્રલોચ્ચમાન, વિ. (ન: ના. નં.) ઉપલો શબ્દ જીવે. [વોટો.

પ્રવળ, વિ. (ળ: જા. જં.) નામ, ઠાળ, ઉત્તરણ, પુ. (ળ:) ૨. અ-

પ્રવણ, પુ. (વા:) પ્રુદો, જઈક.

પ્રવલ્લિકા, સ્ત્રી. (કા:) જેનો અર્થ છાનો રહીને તેનો

અર્થ સ્પષ્ટ દેખાવવો એમ ખોલવું.

પ્રવહ, પુ. (હ:) પાણી વહેવું.

પ્રવહણ, ન. (જં.) ખુરખાળી ગાડી.

પ્રવારણ, ન. (જં.) મહાદાન. [તંખુરાનોદાંડો.

પ્રવાલ, ન. પુ. (લં. લં:) પરવાળું, ૨. અંકુર, ૩.

પ્રવાહ, પુ. (હઃ) પાણીનો પ્રવાહ, પાણી વહેવું.
 પ્રવાસન, ન. (નં.) ઠારમારવું, જીવલેવો.
 પ્રવાહિકા, સ્ત્રી. (કા.) સંધણીનો રોગ, અતીસાર.
 પ્રવિચ્છાતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) અતીપ્રસીધ્ધ, તદન ખુલ્લું.
 પ્રવિદારણ, ન. (ળં.) લઢાઈ, જંગ. [પુરો.
 પ્રવીણ, વિ. (ળઃ. ણા. ળં.) નીપુણ, કામીલ, હુશાર,
 પ્રવૃત્તિ, સ્ત્રી. (તિઃ) ઇચ્છા, હુશારી, વૃતાંત, પેગામ,
 સંદેશી, ચાલ.
 પ્રવજ્ઞ, વિ. (ઙઃ. ઙા. ઙં.) પ્રૌઢ, ફેલાએલું.
 પ્રવેક, વિ. (કઃ. કા. કં.) મુખ્ય, પ્રમુખ.
 પ્રવેણ, સ્ત્રી. (ણિઃ) બાયડીનો ચોટલો જે દખ્ખણી
 લોકોની બાયડી લાંબો બાંધે છે તે, ર. હાથીની જુલ.
 પ્રવેળી, સ્ત્રી. (ળી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 પ્રવેટ, પુ. (ટઃ) હાથ.
 પ્રવ્યક્ત, વિ. (ક્તઃ. ક્તા. કં.) રૂપ, ઉધાડું.
 પ્રજ્ઞાતિકામ, વિ. (મઃ. મા. મં.) ઇચ્છા વગરનો, જેની
 ઇચ્છા પુરી થઈ છે તે.
 પ્રધ, પુ. (ધઃ) સવાલ.
 પ્રધ્રય, પુ. (યઃ) પ્રીતી, પ્રેમ, પ્યાર.
 પ્રધિત, વિ. (તઃ. તા. તં.) નમ્ર. [૪. વળાવો, ભોમવો.
 પ્રઘ, વિ. (ઘઃ. ઘા. ઘં.) આગળ, ર. સાર, ૩. સરદાર,
 પ્રઘવાહ, પુ. (વાટ. વાહ.) જે બળદની મસ્તી આપી
 થવા સાર તેને જોતરે છે તે.
 પ્રઘૌહી, સ્ત્રી. (હી.) નહાની છતા ગાભણી જે ગાય છે તે.
 પ્રસન્ન, વિ. (જઃ. જા. જં.) સાર, નિર્મળ, ૨. સંગૃહ
 થએલો. [નપણો.
 પ્રસન્નતા, સ્ત્રી. (તા.) નિર્મળતા, સોજળપણો, પ્રસ-
 પ્રસન્ના, સ્ત્રી. (જા) મંદ, દાર, શરાબ.
 પ્રસમ, ન. (મં.) બલાતકાર, જોર, જીલુમ. [કીધી છે તે.
 પ્રસમીક્ષિત, વિ. (તઃ. તા. તં.) સારીરીત જેની સ્તુતી
 પ્રસર, પુ. (રઃ) પ્યાર, પ્રેમ, પ્રીતી, ૨. જખમવધની.
 પ્રસરણ, ન. (નં.) ફેલાવવું, પસરવું.
 પ્રસરણિ, સ્ત્રી. (ણિઃ) } ઉપલો શબ્દ જીવો.
 પ્રસરણી, સ્ત્રી. (ળી.) }
 પ્રસવ, પુ. (વઃ) જણવું, ૨. ફળ, ૩. ફલ, ૪. દીકરા.
 પ્રસવવંધન, ન. (નં.) ફલ-ફળના ડાંખણાં.
 પ્રસવ્ય, વિ. (વ્યઃ. વ્યા. વ્યં.) પ્રતીકુળ, ઉલટું.
 પ્રસવ્ય, અ. જોરજીલુમથી એ અર્થ.

પ્રસાદ, પુ. (દઃ) શાકપણો, નિર્મળતા, ૨
 ૩. કાબ્યનો એક ગુણ છે
 પ્રસાધન, ન. (નં.) અલંકાર કરીને શોભ.
 પ્રસાધની, સ્ત્રી. (ની.) બાલ વાળવાની કા.
 પ્રસાધિત, વિ. (તઃ. તા. તં.) અલંકારથી સો.
 પ્રસારણી, સ્ત્રી. (ળી.) ચાંદવેલો નામની વ.
 પ્રસારિન, વિ. (રી. રિણી. રિ.) પોહોણ.
 પ્રસિત, વિ. (તઃ. તા. તં.) તત્પર, આસક્ત.
 પ્રસિતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) બાંધવું, બાંધવાની દો.
 પ્રસિદ્ધ, વિ. (ઙઃ. ઙા. ઙં.) પ્રખ્યાત, ૨
 શોભાયમાન. [કદલી નામ.
 પ્રસૂ, સ્ત્રી. (સૂઃ) મા, માતા, ૨. ધોડી, ૩
 પ્રમૂતા, સ્ત્રી. (તા.) સુવાવડી, જણેલી.
 પ્રસૂતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) જણવું, સુવાવડયવું.
 પ્રસૂતિકા, સ્ત્રી. (કા.) સુવાવડી, જણેલી.
 પ્રસૂતિજન, (જં.) જણતી વખતે જે દુઃખ દ.
 પ્રસૂન, ન. (નં.) ફલ, ફલ, વિ. (નઃ. ના નં) જા.
 પ્રસૂજનચિતારી, પુ. (રી.) મા, બાપ.
 પ્રસૂત, વિ. (તઃ. તા. તં.) પસરેલું, ફેલાએલું.
 પ્રસૂતા, સ્ત્રી. (તા.) પગનું ટેટું, જંગ, સાથ.
 પ્રસૂતિ. સ્ત્રી. (તિઃ) કુખડો, ખુંદો.
 પ્રસેવ, પુ. (વઃ) અનાજ સુકવાનો કોથળો-
 પ્રસેવક, પુ. (કઃ) તંપુરાનો નીચલો દુધી.
 પ્રસ્તર, પુ. (રઃ) દગડ, પથરા, પાષાણ.
 પ્રસ્તાવ, પુ. (વઃ) પ્રસંગ. વખત.
 પ્રસ્ય, પુ. ન. (સ્થઃ. સ્થં.) શેર, ૨. પહાડ ઉ.
 પાટ જમીન, ૩. એકમાપ છે. [વ.
 પ્રસ્યપુષ્પ, પુ. (સઃ) જખીર-સફેદ મરવો.
 પ્રસ્થાન, ન. (નં.) જવું, પ્રયાણ.
 પ્રસ્ફોટન, ન. (નં.) સુપડું. [વો, પા.
 પ્રસ્તવળ, ન. (ળં.) ઝરવું, સુતરવું, પરશીવો.
 પ્રસંતિની, સ્ત્રી. (ની.) જેની યોની જગા ઉ.
 કી થઈ હોય અને તે ચોળીને ઠીક
 મોઢી મેહેનતથી જણવાજોગ થાએ છે
 પ્રસ્તાવ, પુ. (વઃ) સુતર, પીસાળ.
 પ્રહર, પુ. (રઃ) પોહોર, આંધડી.
 પ્રહરણ, ન. (ળં.) હાથીઆર, શસ્ત્ર.
 પ્રહારણ, ન. (ળં.) મહાદાન.

ત: સ્ત. સ્તં.) થાકેલો, વ્યાકુળ, પુ.(સ્ત:)
 હિલો કહેલો હાથ.
) કુવો.
 (કા.) જોનો સાચો અર્થ છાનો રહીને
 ૨૫૪ દેખાવવો એમ ખોલવું.
 જ: જા. જં.) હર્ષયુક્ત.
 જુ: જુ.) ઉંચુ, ઉચ્ચ.
 ર: કોટ, તટ, દીવાલ, ભીંત.
 ત: પામર, નહાતુ, નીચ, ક્ષુલ્લક.
 તીત એઅર્થે.
 ય: યા. યં.) પ્રચુષ્પ, યુષ્પ.
 ષ: યત્સાઈ જહા રૂપી—પ્રાક્ષણીકો.
 એછે તે જગા.
 ર: પ્રચુષ્પ, યુષ્પ.
) અતીત, પરાણો.
 (ક:) પરાણો, મિજમાન.
 (ક:) પરાણો, મિજમાન.
) ધીનુ ટપકું નાખવું.
 (ક:) અતીત, પરાણો, મેજમાન
 (કા.) જંગલી આપ—માખી.
 ચી.) ઉગમણ, પુર્વદીશા.
 ન: ના. નં.) પુર્વદીશાએ થએલો, ૨.
 રાતન ન. (નં.) ૩. શેહેર, ધર વીગેરેના
 બાંધુની વાડ હોયછે તે.
 (ના.) પાહાડચુગ નામની વનસ્પતીછે.
 ત. (તં.) જમણા આંદા ઉપરથી પેહેરેલી
 રં.) જુનુ, પુરાતન.
 (સ:) વાલ્મીકીરૂપી.
 ચ: ચ્યા. ચ્યં.) પુર્વદેશ. ઉગમણ તરક-

પ્રાણ, પુ.(ળ:) શરીરમાનો વાયુ—પવન, ૨. જીવ, ૩. ૫-
 રાકમ, ૪. રક્યો ખોળ.
 પ્રાણવરીષ્ઠા, સ્ત્રી. (ષ્ઠા.) પોતીકો જીવ બમાવવાની
 પ્રાણરોષ, પુ. (ભ:) એક નરક છે.
 પ્રાણિન, પુ.(ળી.) જીવડા, જીવવાળા.
 પ્રાત: અ. પ્રાત:કાળ એઅર્થે.
 પ્રાતિહારક, પુ. (ક:) મદારી.
 પ્રાથમકલ્પિક, પુ. (ક:) જેણે અધ્યયન કરવા આરંભ
 કીધોછે તેવો જનોઈ થએલો પણ પરણેલો
 નહીં તે.
 પ્રાદુ: અ. નામ, પ્રકાશીત એઅર્થે.
 પ્રાદેશ, પુ. (શ:) જગા, સ્થાન, ડીચ, અંચુડાથી તે
 તેના પાસના આંગળાથી જે લંબાઈ થાએછે તે
 પ્રાદેશન, ન. (નં.) દાન.
 પ્રાશ્નિક, ન. (કં.) મોઢાપાચુ, ૨. નાશ કરવાની શક્તિ.
 પ્રાશ્ન, અ. અનકુલ એઅર્થે.
 પ્રાંતર ન. (રં.) જે રસ્તામા છાયા કે પાણી નહી મળે
 એવો દુરનો રસ્તા.
 પ્રાપ્ત, વિ. (પ્ર: પ્રા. પ્રં.) મળેલું.
 પ્રાપ્તપંચત્વ, વિ. (ત્વ: ત્વા. ત્વં.) સુવેલો, મરેલો.
 પ્રાપ્તરૂપ, પુ. (વ:) પંડીત, બુદ્ધિવાળો. વિ. (વ: વા. વં.)
 ૨. સુંદર, ખુબસુરત.
 પ્રાપ્તિ, સ્ત્રી. (પ્રિ:) ઉદય, ઉત્પત્તી, ૨. મળવું.
 પ્રાપ્ય, વિ.(પ્ય: પ્યા. પ્યં.) મળવાજોગ, મળવા લાએક.
 પ્રાપ્ત, ન. (તં.) નજરાણો.
 પ્રાય, પુ. (ય:) અન્ન નખાવું, ભોજનત્યાગ, ખાદા
 વગર મરવું, જીનગીની રથીતી.
 પ્રાય: અ. બાહુલ્ય એઅર્થે.
 પ્રાયોવિષ્ટ વિ. (ષ્ટ: ષ્ટા. ષ્ટં.) જીંદગીને કાચેર થઇને
 અંત પાણી છોડીને મોત આવે તહાંસુધી ધ-

ં.) ચાપક, આર,
 ા.) સારથી, ગાડી.
) વીદ્વાન, પંડિત.
 (જ્ઞા.) બુદ્ધિવાળી
 જ્ઞી) બુદ્ધિવાળી ર
 ળ્ય: ળ્યા ળ્યં.) ધણ
 (ક:) ન્યાયાધીશ,

—કંઠી.
 —સાંકળી.

[રપતીછે.
 મની વન-

પ્રાવૃષ્, સ્ત્રી. (ટ.) વરસાદના મહીના, ચોમાસુ.

પ્રાસ, પુ. (સઃ) એક શસ્ત્ર છે.

પ્રાસંગ, પુ. (ગઃ) જુસડી.

પ્રાસંગ્ય, વિ. (ગ્યઃ ગ્યા. ગ્યં.) જે ગાય બળદ મસ્તી કરેછે તે મટાડવા સાહે તેના કોટમાળે લાકડું બાંધેછે તે.

પ્રાસાદ, પુ. (તઃ) દેવ, રાજા વીગેરેના ધેર.

પ્રાસિક, પુ. (કઃ) ભાલદાર, ભાલાવાલો.

પ્રાસિક, વિ. (કઃ કા. કં.) એક માપ છે તેટલું અનાજ ઉપજે એવું ખેતર.

પ્રાક્ષ, પુ. ન. (ક્ષઃ ક્ષં.) અપોરનો પેશ્તા પેશ્તાર.

પ્રિય, પુ. (યઃ) વર, ભતાર, વિ. (યઃ યા.યં.) ૨. વહાલું, પ્રીતીવાળું [આડ, કદમનું આડ.

પ્રિયક, પુ. (કઃ) એક જાતનો હરણ છે, પ્રિયંયુનું

પ્રિયંગુ, પુ. (ગુઃ) કાંગ, ૨. વાધેડીનું આડ.

પ્રિયતા, સ્ત્રી. (તા.) પ્રેમ.

પ્રિયવદ, વિ. (વઃ દા. દં.) સાહે ખેલનારી, પ્રીય ખેલનારી.

પ્રિયાલ, પુ. (લઃ) ચાર નામનું આડ છે તે.

પ્રીણન, ન. (નં.) તૂટી.

પ્રીત, વિ. (તઃ તા. તં.) હર્ષયુક્ત.

પ્રીતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) હર્ષ, પ્રેમા.

પુષ્ટ, વિ. (ષ્ટઃ ષા. ષં.) બળેલું.

પ્રેક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) બુદ્ધિ, ૨. નાચ જોવો, નાચવું.

પ્રેંલા, સ્ત્રી. (લા.) ડોલી, હીંચકો, હીંદોળો.

પ્રેંલિત, વિ. (તઃ તા. તં.) જરા ધુજેલા [મુવેલો.

પ્રેત, પુ. (તઃ) નરકમા થએલો પ્રાણી, જીવડો, મરેલો,

પ્રેત્ય, અ. જન્માંતરે એમ્મથું.

પ્રેમન્, ન. (મઃ) પ્રેમા.

પ્રેષ્ટ, વિ. (ષ્ટઃ ષા. ષં.) અતીસવાહલો, અતીપ્રીય.

પ્રેષ્ય, પુ. (ષ્યઃ) ચાકર, નોકર.

પ્રૈષ, પુ. (ષઃ) મોકલવું, ૨. દાખવું, ડાકલેશ.

પ્રૈષ્ય, પુ. (ષ્યઃ) ઉપલો શબ્દ જુવે.

પ્રોક્ષણ, ન. (ળઃ) યજ્ઞમા જનાવર મારવું તે, ૨. પવીત્રીકરણ. [તં.) ૨. પવીત્રીકૃત.

પ્રોક્ષિત, પુ. (તઃ) યજ્ઞસાહે મારેલું જનાવર. વિ. (તઃ) તા.

પ્રોથ, પુ. ન. (થઃ યં.) ધોડાનું નાક.

પ્રોષ, પુ. (ષઃ) ગરમી થવી, અકારો થવો, બળવું.

પ્રોષ્ઠ, પુ. (ષઃ) એક જાતની માછલી છે.

પ્રોષ્ઠવદા, સ્ત્રી. (દા.) પુત્રો તથા ઉત્તરાભાદ્ર

પ્રોષ્ઠી, સ્ત્રી. (ષ્ઠી.) એક જાતની માછલી

પ્રૌઢ, વિ. (ઢઃ ઢા. ઢં.) વધેલો.

પ્રૌષ્ઠવદ, પુ. (વઃ) ભાદરવો મહીનો.

પ્રૌષ્ઠ, પુ. (કઃ) પીપરીનું આડ, પીંપરી.

પ્રવ, પુ. (વઃ) ચંડાળ, નીચ, નહાનું વહ

મહવો, દેડકો, ન. (વં.) જલમુસ્તો, ના

કેવડાનું આડ, પુ. (વઃ) પાણીમાની

પ્રવગ, પુ. (ગઃ)

પ્રવંગ, પુ. (ગઃ) } વાંદરા, દેડકો, ગાડી

પ્રવંગમ, પુ. (મઃ) }

પ્રાક્ષ, ન. (ક્ષં.) પીપરીનું કૂળ.

પ્રીહન્, પુ. (હા.) ડાખી બાજીનું માસ, ૨.

પ્રીહશનુ, પુ. (નું.) લાલરોહિટો નામની વ

મુત, ન. (તં.) ધોડાનું ખુબ દોડવું, ધોડાનું

મુટ, વિ. (ટઃ ટા. ટં.) બળેલું, દાહજેલું.

મુટ, પુ. (ટઃ) દેવતાથી દીલ ડાઘીને જે રં

મ્રોષ, પુ. (ષઃ) બળવું, અકારો થવો.

પ્સાત, વિ. (તઃ તા. તં.) બાંધેલું.

ફ.

ફંજિકા, સ્ત્રી. (કા.) ભારંગ નામની વન

ફટ, પુ. સ્ત્રી. (ટઃ ટા.) સાપની કૂણ.

ફળ, પુ. સ્ત્રી. (ળઃ) ઉપલો શબ્દ જુવે.

ફળખર, પુ. (રઃ) સાપ. [વ

ફળિજ્જક, પુ. (કઃ) જંખીર-સફેદ મરવે

ફાળિન, પુ. (ળી.) સાપ.

ફલ, ન. (લં.) જાયફળ, બાણ-તીરનો

હલના નીચેનો ભાગ, ફાલ, આડના

રે, કોષ/પણ કારણ સાહે તદ્દઆર ક

ફલક, પુ. ન. (કઃ કં.) ઢાલ.

ફલકાળી, પુ. (ળિઃ) ઢાલ વાપરનારો, ઢા

ફલગ્રહ, વિ. (હઃ હા. હં.) કૂલ લેનારો.

ફલ્લિક, ન. (કં.) હરડા, બેહડા, અને આવા

ફલપૂર, પુ. (રઃ) મહાળુંગનું આડ, તથા

ફલમુજ, વિ. (મુક્.) કૂલ ભોગનારો.

ફલવન્, વિ. (વન્ વતી. વત્.) કૂળવાળું અ

ફલસ, પુ. (સઃ) કૂણસનું આડ.

(જઃ) ખીરાણીનુ ઝાડ.
(નઃ ના. નં) ફળવાળું ઝાડ.
(ની.) વાધાટી, આખીશીખા નામની
રાણનું ઝાડ.
(લી. લિની. લિ.) ફળવાળું ઝાડ.
(લી.) વાધાટી નામની વનસ્પતી છે.
(હી.) જે વખતે ફળ આવવું તેવું ઝાડ.
(હા.) પાડળી નામની વનસ્પતી છે.
(નુઃ) કાળો જીંબર, બોખાડો, ખરવત,
(ઙ્ઙ. ળ્ઙ.) નખજો, નિખંજ.
(તે.) કાકવી. [યમ્મોછે તે.
(.) ઉકાખ્યા વગર જે ઉકાળો તદ્દમ્માર
રેના કપડા, ર. હલના નીચેલો ભાગ, ફાળ.
(નઃ) ફાળણ મહીનો.
(પુ. કઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
(ઃ હા. હં) પ્રકુલોત, કુલવાળું.
(.) ફીણ, સમુદર પીણ. [૩. ફીણવાળુ.
(મોર, ર. અરીઠાનુ ઝાડ. વિ. (લઃ લા. લં.)
(.) સીઆળ.
(.) સીઆળ.
(લા.) આદિલામાનુ એકું, એકું.
(લિઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.

વ.

(.) આંકડાનુ ઝાડ, ર. બગજો.
(.) બકુળનુ ઝાડ, મોરસજીના કુલનું ઝાડ.
(સ્ત્રી. (શં. જ્ઞા. જ્ઞી.) માછલા મારવાનો
ગળ.
(યઃ) વેપારી.
(.) ભારસ, સંતોષ, આશ્ચર્ય, તેડું એમ્મથે.
(.) ભોર.
(રા.) કપાસનુ ઝાડ.
(રી.) ભોરડી, ભોરનુ ઝાડ.
(.) અટકાવ, પ્રતિબંધ.
(.) છીનાલ ખાયડી.
(.) આંધણ, અટકાવેલો. [રાખીતે.
(.) ભોરડી ધણી પકડી-
(.)

વંધન, ન. (નં.) બાંધવુ, બાંધવાનુ સામાન, દોરી.
વંધુ, પુ. (ધુઃ) પીતરાઈ, એક કંઠના. [ઝાડછે.
વંધુજીવક, પુ. (કઃ) દુપારી નામનું એક જાતનુ કુલ
વંધુતા, સ્ત્રી. (તા.) બાહ્યંદપણો.
વંધુર, વિ. (રઃ રા. રં.) જે પેલેથી મગરૂરપણ કઈ
આકૃત આભ્યાથી નષ્ઠ થાએછે તે.
વંધુલ, પુ. (લઃ) છીનાલ ખાયડીનો ડીકરો. [ઝાડછે.
વંધૂક, પુ. (કઃ) દુપારી નામનું એક જાતનુ કુલ
વંધૂકપુષ્પ, પુ. (જઃ) અસાણાનું ઝાડછે.
વંધૂર, પુ. (રઃ) જે પેલેથી મગરૂર છતા તેના ઉપર
કઈ આકૃત આભ્યાથી નષ્ઠ થાએછે તે.
વંધ્ય, વિ. (ધ્યઃ ધ્યા. ધ્યં.) ફળવગરનુ, વાળુ.
વંન્નુ, પુ. (મ્નુઃ) નોળીઆ, વિંબુ, અગ્ની, મહાદેવ,
મુળી, રૂપી, ઉંદર, કોહલ, વિ. (મ્નુઃ મ્નુઃ મ્નું.) ટ-
કલો ટાળપડેલો, પીંગટ.
વરીવર્દ, પુ. (વં.) બેલ, બળદ.
વર્વર, પુ. (રઃ) ભારંગ નામની વનસ્પતી છે.
વર્વરા, સ્ત્રી. (રા.) } તીજવણ, કાનફોડી કેહેછે.
વર્વરી, સ્ત્રી (રી.) }
વર્હ, ન. (હં.) મોરનુ પિછું, બોટોરાનામની વનસ્પતીછે.
વર્હપુષ્પ, ન. (ષ્વં.) ગંડીવન—બોટોરા નામની વનસ્પતીછે.
વર્હિ, પુ. (હિં.) અગ્ની, દર્ભ.
વર્હિજ, પુ. (જઃ) મોર.
વર્હિન, પુ. (હિં.) મોર.
વર્હિપુષ્પ, ન. (ષ્વં.) ગંડીવન—બોટોરા નામની વનસ્પતી છે.
વર્હિપુષ્પ, ન. (ષ્વં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
વર્હિમુખ પુ. (ખઃ) દેવ.
વર્હિષ્ઠ, ન. (ષ્ઠં) વાળો—અસઅસ.
વલ, પુ. (લઃ) બળરામ, બળદેવજી, ન. (લં.) લ-
કર, પરાક્રમ, જોર, બળ, સામર્થ્ય, ડોંગો,
જોડો, પુ. (લઃ) કાગડો, રૂપ, એક દેવ છે, જોરદાર.
વલદેવ, પુ. (વઃ) બળરામજી.
વલમદ્ર પુ. (દ્રઃ) બળરામજી.
વલમદ્રિકા, સ્ત્રી. (કઃ) ત્રાયમાણા નામની વનસ્પતીછે.
વલમી, સ્ત્રી. (મી.) ધેરના વાસા.
વલવત્, વિ. (વન્. વતી. વન્.) બળીષ્ઠ, જોરદાર, બ.
અતીશય એમ્મથે. [તી છે
વલા, સ્ત્રી. (લા.) ટુપકડી—ચીકણા નામની વનસ્પ-

बलाका, स्त्री. (का.) अगलो.

बलात्कार, पु. (रः) अणत्कार, जेरे शुद्ध.

बलारति, पु. (तिः) छंद.

बलाहक, पु. (कः) भेध, भेडे, विभक्त्युनो घेडे.

बलि, पु. (लिः) कर, छापो, नकात, पेशे, पुष्कर-

वानुं सामान, स्त्री. (लिः) अष्टले शरीरना मां-
डीनी करयली.

बलिचंसिन्, पु. (सी.) वीधु. [करयली पडीछे ते.

बलिन, वि. (नः ना. नं.) धरउपलुथी जेना दीलने

बलिपुष्ट, पु. (ष्टः) कागडे.

बलिभ, वि. (भः भा. भं.) धरउपलुथी जेना दीलनी
मांयडीनी करयली वणीगछे ते.

बलिभुज, पु. (कः) कागडे.

बलिमुख, पु. (खः) वांदेशे.

बलिसद्मन्, न. (झ.) पताण.

बलीक, न. (कं.) छल्लु.

बलीमुख, पु. (खः) वांदेशे.

बलीवर्द, पु. (र्दः) अणद.

बल्लव, पु. (वः) रसोद्यो, र.गवणी.

बल्लक्य, पु. (यः) अिक वरसने अणद.

बल्लक्यणी, स्त्री. (णीः) धलुवरस पछी व्यायली गाय.

बल्लक्यिणी, स्त्री. (णीः) उपलो शब्द शुवो.

बस्त, पु. (स्तः) अकरो.

बहिः अ. अहारथी अमथै.

बहिर्द्वार, न. (रं.) अहारतु आरलु.

बहु, वि. (हु. न्हा. हु.) पुष्कण, धातु.

बहुकर, वि. (रः री. रा. रं.) हातु, शुशल करतुं.

बहुगर्वावाक्, वि. (कः) धलुज्ज अराय भोलनारो.

बहुज्ञता, स्त्री. (ता.) धलुज्ज रान.

बहुपाद, पु. (तः) वडनुं आउ, वडलो.

बहुप्रद, पु. (दः) उदार, धरमी. [लुज्ज माननारो.

बहुमन्यमान, वि. (नः ना. नं.) थोडु आशु छतां ध-

बहुमुव्य, वि. (व्यः व्या व्यं.) कीमती वस्त्र-कपडा.

बहुरूप, पु. (पः) राण, धुप, लोमान.

बहुल, वि. (लः ला. लं.) धलु, पुष्कण, वि. काणुं, पु.

(लः) अणी, आकाश. [शुली, गणी.

बहुला, स्त्री. (ला.) अणथी, कृतीका नक्षत्र, गाय,

बहुलीकृत, वि. (तः ता. तं.) अंठकेलुं अनाथ.

बहुवारक, लु. (कः) गुंदागुं आउ.

बहुविभ, वि. (भः भा. भं.) जलजलतुं. [

बहुसुता, स्त्री. (ता.) शतावरी-सहस्रभुजी

बहुस्मृति, स्त्री. (ति.) धलुवार वीआमेल

बाकुची, स्त्री. (ची.) आवथी.

बादं, अ. अतीशय, स्वीकार अमथै.

बाण, पु. (णः) आणु, अणीनो डीकरो जेनुं

हंतुं ते, आर लडीनी मोतीनी कुंकी, के

बाणा, स्त्री. (णा.) काणा कोरेतुं आउ.

बादर, न. (रं.) रना कपडां-वस्त्र.

बाधकता, स्त्री. (ता.) रोकालु.

बाधा, स्त्री. (धा.) दःपु अगरे मनपीडा.

बाधकिनय, पु. (यः) छीनाल आयडीनो डी

बाधव, पु. (वः) पीतराध, अिक कुंठअना,

बाध्य, वि. (ध्यः ध्या. ध्यं.) रोकवाजोग.

बाहंत, न. (तं.) रीमलुनीना कुल.

बाल, वि. (लः ला. लं.) सुर्ष, आलक, न. पु

पुछडी-कु-आल, केस, गीमाणा.

बालक, वि. (कः का. कं) सुर्ष, आलक.

बालतनय, पु. (यः) अरेनु आउ.

बालतृण, न. (णं.) कुमणुं धास.

बालधि, पु. (धिः) पुछडानो शुभेछा-छेडे.

बालपादया, स्त्री. (या.) आयडीना माथाना

पेहेरवानुं अिक धरेलु छे.

बालमूर्षिका, स्त्री. (का.) लंदरी.

बालहस्त, पु. (स्तः) पुछडानो शुभेछा-छेडे.

बाला, स्त्री. (ला.) कुमार, क्वारी.

बालिज्ञ, वि. (ज्ञः शा. शं.) सुर्ष, आणक.

बालिज्ञमति, वि. (तिः ति. ति.) सुर्ष, अस्तान,

बालियशाक, पु. (कः) अिक जलतुं शाक छे.

बाल्य, न. (व्यं.) आणपायु, आणअवस्था.

बाण, वि. (षः षा. ष्यं.) गरभ, उनुं, न. (षं

सु, आअना आसु.

बाष्पिका, स्त्री. (का.) } हीशुवक्षना पातरां.

बाष्पीका, स्त्री. (का.) }

बाहु, पु. (हः) हाथ, दंड.

बाहुज, पु. (जः) क्षीय, क्षीवी.

बाहुदा, स्त्री. (दा.) अिक नदीछे.

(લં.) અગલ.
(ઢં.) કુસ્તી.
(લઃ) કાર્તીકસ્વામી.
(યઃ) કાર્તીકસ્વામી. [ધોડાછે.
(કં.) કંકુ, ૨. હીંગ, ૩. એક જાતનો
(કં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
(.) એક જાતનું અનાવટ મીઠુંછે.
(લઃ) બીલાડું, મીઠું.
(જાઃ) ઇંદ્ર.
(દુઃ) ટપકો-કું.
(વં.) ચંદ્રમંડળ.
(.) (કા.) તીંગિલાનો વેલો.
(.) છેદ, આકું, કાણું.
(યઃ) સાપ.
(લઃ) બીલનું આડ.
(.) (સં. સઃ) બીસું, કમળનું મુળયું.
(સ્ત્રી. (કા.) અગલો.
(.) ન. પુ. (નં. નઃ) કમળ.
(.) ની. (ની.) કમળ, એક જાતનું કમળ છે.
(સ્ત્રી.) સોનું તોળવાનો તોળો.
(.) રેત, ધાતુ, ધાત, બીજ, કારણ.
(.) પુ. (જાઃ) બીજનો કંદ-કાંદો.
(.) (રઃ) મહાજીંગ કરીને લીંચીની જાતનું
જાળ છે. [પંચી હજીથી એડેલું એતર.
(.) ન. (તઃ તા. તં.) પેલે બીજ નાખીને તે
(જ્યઃ) જ્યા. જ્યં.) કુલીન, આનંદાનવાળો.
(.) (સ્ત્રી.) આંક રસમાંનો એક રસ, કૂર
હીંસા કરનાર.
(.) (સ્ત્રી.) આંકડાનું આડ.
(.) (કા.) કળેજી.
(.) ન. (સં.) કળેજી.
(ધ્ય.) મહાદેવ.
(.) (કા. ઢં.) જાણેલું.
(ધનઃ) થડ, મુળીયું.
(.) (જિ.) સ્નાન, બુદ્ધિ.
(.) (દઃ) પરપોટો.
(.) (જઃ) પંડીત, બુદ્ધગ્રહ.
(.) (તઃ તા. તં.) જાણેલું.

બુમ્બા, સ્ત્રી. (જા.) કુંવા, બુક.
બુમ્બાક્ષિત, વિ (તઃ તા. (તં.) બુક લાગેલો, બુકવાળો.
બુષ, પુ. (જા.) બુસો, કુંડો.
બુસ, ન. (સં.) બુસો, કુંડો.
બૃહતિકા, સ્ત્રી. (કા.) પીછાડી, એસ, પછોડી.
બૃહતિ, સ્ત્રી. (ની.) રીંગણીનું આડ, વેંગણનું આડ,
એક ઇંદ્ર છે.
બૃહન્, વિ. (ત. તી. ત.) મોઠું, વીસ્તીણું, પોહાણું.
બૃહત્કુર્ષ્ણ, પુ. (જિઃ) મોઠા પેટવાળો.
બૃહદ્વાનુ, પુ. (નુઃ) આખી, વીસ્તવ, દેવતા.
બૃહસ્પતિ, પુ. (તિઃ) દેવનો યુર.
બૃહિત, ન. (તં.) હાથીની ગર્જના-શોર, અવાજ-ચીસ.
બોધક, પુ. (રઃ) લોક, ભાટ.
બોધિદ્રુમ, પુ. (મઃ) પીપળનું આડ. [દર છે.
બોલ, પુ. (લઃ) બોળ, રત્નાબોળ, એક જાતનો ઝું-
બ્રમ, પુ. (ધઃ) સુર્ય, સુરજ.
બ્રહ્મચારિન્, પુ. (રી.) બ્રહ્મચારીનું વૃત્તધારણ કરેલો.
બ્રહ્મણ્ય, પુ. (જ્યઃ) પીપળો.
બ્રહ્મન્, ન. (વં.) બ્રહ્મભાવ.
બ્રહ્મદર્મો, સ્ત્રી. (ર્મ.) અભ્યભો.
બ્રહ્મદારુ, ન. (ર.) પીપળો.
બ્રહ્મન્, પુ. (જા.) બ્રહ્મણ, બ્રહ્મદેવ, ન. (જા.) વેદ,
તત્ત્વ, ચૈતન્ય, તપ, બ્રહ્મચર્ય, હોમકરવો, એક
જાતનો હોમ છે, યાગવર્ષિસ.
બ્રહ્મગુલ, પુ. (જઃ) એક જાતનું જોડેર છે.
બ્રહ્મગુલતા, સ્ત્રી. (તા.) બ્રહ્મદેવનું બાલકપણું.
બ્રહ્મવંશુ, પુ. (વૃઃ) બ્રહ્મણની આસા, બ્રહ્મણની
નીંદા કરનારો.
બ્રહ્મભૂય, ન. (યં.) બ્રહ્મત્વ.
બ્રહ્મયજ્ઞ, પુ. (જઃ) પંચ મહા યજ્ઞ માનો એક યજ્ઞ.
બ્રહ્મવર્ચસ, ન. (સં.) સદાચાર રાખીને વેદ અભ્યાસ
કરવો, તપ સાધકરેલાનું તેજ.
બ્રહ્મવાદિન્, પુ. (વી.) વેદાંતી, વેદ પઢેલો. [તે, થુક.
બ્રહ્મવિંદુ, પુ. (વિં.) વેદ બોલતાં મોહિમાંથી થુક ઉડવી
બ્રહ્મસાયુજ્ય, ન. (જ્યં.) બ્રહ્મત્વ, બ્રહ્મભાવ.
બ્રહ્મમુ, પુ. (મૂઃ) અગ્નીચંદ્ર, મદનનો ડીકરો.
બ્રહ્મજાલિ, પુ. (જિઃ) વેદ શરૂ કરવાની આગાધુ તથા પુ-
રોધક આગાધુ ને નમસ્કાર કરે છે તે.

બ્રહ્માસન, ન. (નં.) ધ્યાનધરતી વખતે જે આસન
કરીએ છેએ તે.

બ્રાહ્મ, ન. (બ્રં.) અંચુડાનુ થડ, પ્રહ્મતીર્થ.

બ્રાહ્મણ, પુ. (ળ:) બ્રાહ્મણ, આરણ્યકમાનો જિએવણું.

બ્રાહ્મણ્ય, ન. (ળ્યં.) બ્રાહ્મનો જમાવ—ટેહું.

બ્રાહ્મણ્યટિકા, સ્ત્રી. (કાં.) } ભારંગ નામનું ઝાડ.
બ્રાહ્મણી, સ્ત્રી. (ળાં.) }

બ્રાહ્મી, સ્ત્રી. (હ્રી.) વાણી, સરસ્વતી, સાત માતૃદેવતા-
માની પેલી દેવતા, જે વેલાના પાંતરાં વદમા
પરી જાએછે. અને સુધમા નવા ઉગેછે અને
તેને સોમ લતા કેહેછે તે.

મ.

મ, ન. (મં.) નખેતર, નક્ષત્ર.

મક્ત, ન. (ક્તં.) અન્ન, અનાજ.

મક્ષક, પુ. (ક:) આણારો, ધાણુ આણારો.

મક્ષકાર, પુ. (ર:) આવાગી ચીજ કરનારો, ભટ્ટીઆરો.

મક્ષિત, વિ. (ત: તા. તેં.) આધેલો—હું. [ડીયો.

મક્ષ્યકાર, પુ. (ર:) આવાગી જીનસ કરનારો, સુક-

મંક્ષ્યકાર, પુ. (ર:) સુખડીઆ, ભટ્ટીઆરો.

મગ, પુ. (ગ:) સુર્ય, ર. યોગી, વિષદંદ્રિય, ૩. સંપ-

તીગી શેખા, ઇચ્છા, માહાત્મ, ઐશ્વર્ય, પ્ર-

યત્ન, ધાત, પરાક્રમ, કીર્તી, જ્ઞાન, વૈરાગ્ય, ધર્મ,

પુણ્ય, મોક્ષ, મુક્તી. [કાંચુ પડવું.

મગંદર, પુ. (ર:) એક રોગછે, મગંદર, ગાંડ પાસે

મગવત્, પુ. (વાન્.) ઇન્દ્ર, નારિતક.

મગવત્, ન. (ત્વં.) દેવપણું.

મગિની, સ્ત્રી. (ની.) બેહેન.

મંગ, પુ. (ગ:) નાશ, મોજ, પાણીના મોજ.

મમ્સંભવ, વિ. (ભ્ય: વ્યા. ભ્યં.) જેની ઇચ્છા—સંકલ્પ

કેકટ ગયો તે. [નિરાશ.

મમ્મનસ, વિ. (ના: ના: નં.) જેનું મન ભાગ્યુછે તે,

મમ્મવાહુ, વિ. (હુ: હુ: હુ.) જેના હાથ ભાગ્યાછે તે.

મંગા, સ્ત્રી. (ગાં.) ભાંગ, ભંગ, સણુના ખીજ.

મંગારી, સ્ત્રી. (રી.) વાગણું, આમાચેન.

મંગિ, સ્ત્રી. (ગિ:) હોખી, અન્યોક્તિવાણું.

મંગ્ય, વિ. (ગ્ય: ગ્યા. ગ્યં.) ભાંગ પેદા થવાનું ખેતર.

મજ્જમાન, વિ. (ન: ના. નં.) નીતીથી મળવાનું.

મટ, પુ. (ટ:) યોધો, લડવીયો. [સોકવ

મટિલ, ન. (ત્વં) લોહિડાના સીક-ગ માં

મદારક, પુ. (ક:) નાટકમાનો રાજ.

મદિની, સ્ત્રી. (ની.) નાટકમાના રાજને

ગરની જે ખીજ સ્ત્રીતે.

મંડાકી, સ્ત્રી. (કી.) વેંગણ, જંગલીવેંગણ

મંદિર, પુ. (ર:) સરસીનુ ઝાડ.

મંદિરી, સ્ત્રી. (રી.) મંજુષ, મંજુષા.

મંદિલ, પુ. (લ:) }

મંદી, સ્ત્રી. (ડી.) }

મંદિરી, સ્ત્રી. (રી.) }

મંદિલ, પુ. (લ:) }

મળિત, ન. (તં.) સ્ત્રીસાથે રતી કરતા વખતે

તીનું બાપણું તે.

મદ્ર, ન. (દ્રં.) કલ્યાણ, પુ. (દ્ર:) ૨. નાગરમોથે

મદ્રક, વિ. (ક: કા. કેં.) સુંદર, ખુબસુરત

મદ્રકુમ, પુ. (મ:) પાણીથી ભરેલો લોટી—

મદ્રદાર, ન. પુ. (ર: ર.) દેવદારનું ઝાડ.

મદ્રવર્ણી, સ્ત્રી. (ળાં.) શિવણીનું ઝાડ.

મદ્રમુસ્તક, પુ. ન. (ક: કેં.) નાગરમોથા.

મદ્રવવ, પુ. ન. (વ: વં.) કુડાની સીંગ. [વન

મદ્રવલા, સ્ત્રી. (લાં.) ચાંદવેલો—કુખપ્રસા

મદ્રશ્રી, પુ. (શ્રી:) મલયાગીરી સુખડ.

મદ્રાકરણ, ન. (ળં.) મુંડવું.

મદ્રાસન, ન. (નં.) સીંગાસન.

મય, ન. (યં.) ખીક, બય, ડર.

મયંકર, વિ. (ર: રા. રં.) નાટકમાનો બયા.

મયદ્રુત, વિ. (ત: તા. તેં.) ખીકથી નહાસન

મયાનક, પુ. (ક:) નાટકમાનો એક રસ

કા. કેં.) બયંકર.

મયાવહ, વિ. (હ: હા. હં.) ખીક દેનારું, ખીક

મર, પુ. (ર:) અતીશય, ભાર, ભોજ, ભોજ

મરણ, ન. (ળં.) પરવરીશ કરતાં, ભાડું, વે

મરણ્ય, ન. (ળ્યં.) ભાડૂ, વેતન.

મરણ્યમુજ, વિ. (મુક્.) પગાર—વેતન લઈને

મરણ્યા, સ્ત્રી. (ળ્યાં.) પગાર—વેતન.

મજ્જરત, પુ. (ત:) નટ, સ્ત્રીનો વેશલઈને ગાઈ

કું યુરણુ કરનારો.

(જે.) એક જાતનો પક્ષી છે.
 (કે.) મહાદેવ. [કરનારો, પાલનારો.
 (વર, પતી, વિ. (તો. તો. તૂ.) પોષણ
 (કે.) નાટકમાનો રાજા. [શાહાજી.
 સ્ત્રી. (કો.) નાટકમંત્રી રાજ્ય કુંડા,
 (અપકાર્યેભાષણ, જોખમભરેલું ભાષણ.
 (મં.) સોનુ, વેતન, પગાર.
 (કે.) કલ્યાણ, પુ. (હો.) રીછ, ખાડાખીછ.
 સ્ત્રી. (કે. કો.) ભીલામાનુ ઝાડ.
 (કે.) રીછ, રીસ, ખાડાભીછ.
 (કે.) ઉપલો શબ્દ જીવો. [સત્તા, પ્રાપ્તી.
 મહાદેવ, ઉત્પત્તી, જન્મ, કલ્યાણ સંસાર,
 નં.) ધર, ધેર.
 (જા. જા. જાં) તમારાજીવો.
 (ની.) પારવતી.
 (કે.) કલ્યાણ.
 (તા. તી. તૂ.) થનાર, થનાર. [થનાર.
 (જી. જી. જી.) ઉત્પન્ન થનાર, પેદા-
 યં.) કલ્યાણ, કૃષ્ણ, કાર્ય.
 (કે.) કુત્રો.
 (સ્ત્રી.) આગકુકવાની ચાંમડાની ધંમણ.
 સ્ત્રી. (ની.) એક જાતની ખુશખોઈ છે.
 (મી. મી.) સીસમનુ ઝાડ.
 (સ્મ.) ભરમ, રાખ, રાખોડી.
 (તં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 (ગ.) કાંતી, તેજ.
 (ત.) હિરસો, વાટો, અંશ. [જકાત, વેરો.
 (યં.) નસીબ, દૈવ, બળ, પુ. (યં) કર, છાપો,
 (યં) બાણેજ, ખેડેનનો દીકરો.
 (યો.) બાણેજ ખેડેનની દીકરી.
 (યો.) એક નદી છે.
 (યં.) નસીબ, દૈવ, બળ, દમામ, તેજ,
 અંતરે સાઈ નરસું કરેલું તે, આગલા
 ને સાઈ નરસું કરેલું તે.
 (ન. ના. નં.) ભાંગ પેદાથવાનુ ખેતર.
 (નં.) વાસણ, ખારદાન.
 (.) વાસણ, ખારદાન, ધરેણ, દાગીના,
 ડાનું સામાન, વાણીયાની દુકાનની થાપણ.

ભદ્ર, પુ. (દ્ર
 ભદ્રપદ, પુ.
 માનુ, પુ. (નુ
 મામિની, સ્ત્રી
 ભાર, પુ. (ર:
 તોલા, ૦
 ભારત, ન. (ર
 ભારતી, સ્ત્રી.
 ભારદ્વાજી, સ
 ભારયાદિ, સ્ત્રી
 ભારવાહ, પુ.
 ભારિક, પુ.
 ભારિન્, પુ.
 ભારીદ્રહન, ન
 ભાર્ગવ, પુ. (ં
 ભાર્ગવી, સ્ત્રી.
 ભાર્ગી, સ્ત્રી.
 ભાર્યા, સ્ત્રી.
 ભાર્યાપતી, પુ.
 માલુક, પુ. (ં
 માલૂક, પુ. (ં
 માવ, પુ. (વ:
 અભીપ્રા
 નનો વી
 નમાં ધં
 કીડા.
 માવગંધીરમ્,
 માવના, સ્ત્રી.
 માવદ્વિત, ન.
 માવિત, વિ. (ત
 માવુક ન. (વં
 માષા, સ્ત્રી. (ં
 માષિત, ન. (ં
 માણ્ય, ન. (ં
 માસ્, સ્ત્રી. (ં
 માસ, પુ. (સ
 માસ્કર, પુ. (ં
 માસ્વત્, પુ. (ં

મિક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) ભીક, સેવા, ચાકરી, મહેર, ભી-
ક માગીને મળેલી ચીજ.

મિશ્ર, પુ. (મિ.) સંન્યાસી.

મિત્ર, ન. (મિ.) કટકો, કકડો, ખંડ.

મિત્તિ, સ્ત્રી. (મિ.) ભીત, દીવાલ-૨.

મિદા, સ્ત્રી. (દા.) જીદુકરણ, બેદકરવો.

મિદિર, ન. (ર.) વીજ, વીજળી.

મિદુર, ન. (ર.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

મિદિપાલ, પુ. (લ.) ગોફણ, ગણાલ.

મિન્ન, વિ. (મિ. જ્ઞા: જ્ઞ.) તોડેલું, કાપેલું.

મિન્નનૌ, વિ. (નૌ: નૌ: નુ.) દુષ્ટ, ખરાબ. [સુર.

મિન્નવ્રણ, પુ. (વ્ર.) જામ લાગીને તેથી થયેલો ના-

મિષજ, પુ. (જ.) વેદ, હજીમ.

મિસ્સડા, સ્ત્રી. (ડા.) બળેલું અનાજ.

મિસ્સા, સ્ત્રી. (સા.) અન્ન, અનાજ.

મી, સ્ત્રી. (મી.) બય, ખીક.

મીત, વિ. (ત: તા. તં.) ખીકણ, ધબરાયેલો.

મીતિ, સ્ત્રી. (તિ.) બય, ખીક. [આવેછે તે.

મીતિજ્વર, પુ. (ર:) દીલમાં ખીક લાગ્યાથી જે તાવ

મીમ, પુ. (મા.) મહાદેવ, નાટકમાનો બયાનક રસ, બયંકર.

મીરુ, વિ. (ર: ર: ર:) ખીકણ.

મીરુક, વિ. (ક: કા. કં.) ખીકણ.

મીલુક, વિ. (ક: કા. કં.) ખીકણ. [ખં.) બયંકર.

મીષણ, ન. (ખં.) નાટકમાનો બયાનક રસ, વિ. (ખં.) ગા.

મીષ્મ, વિ. (ષ્મ: ષ્મા. ષ્મં.) બયંકર, પુ. (ષ્મા.) ગંગા-

નો દીકરો ભીષ્મ તે.

મીષ્મસૂ, સ્ત્રી. (સૂ:) ભાગીરથી નદી.

મુક્ત, વિ. (ક: કા. કં.) બક્ષેલું, આપેલું.

મુક્તસમુદ્ધાત, વિ. (ત: તા. તં.) પ્રથમ વાપરીનેનાખેલું.

મુન્ન, વિ. (મ્ન: મ્ના. મ્નં.) વાંકું, ભાંગેલું.

મુજ, પુ. (જ:) હાથ, દંડ.

મુજગ, પુ. (ગ:) સાપ.

મુજંગ, પુ. (ગ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.

મુજંગમુજ, પુ. (ક.) મોર.

મુજંગમ, પુ. (મ:) સાપ.

મુજંગાક્ષી, સ્ત્રી. (ક્ષી:) મુંગસવેલો નામની વનસ્પતિ છે.

મુજશિરસ, ન. (ર:) ખમ્બો, ખાંદો, ખાંદ.

મુજાંતર, ન. (રં.) છાતી.

મુજિષ્ય, પુ. સ્ત્રી. (ષ્ય: ષ્યા.) દાસ, ચાકર.

મુવન, ન. (નં.) પાણી, જળ, પૃથ્વી.

મૂ, સ્ત્રી. (મૂ:) ભૂમી.

મૂત, પુ. (ત:) ભુત, સેતાન, વિ. (ત: તા.

મળેલું, પ્રાણી, થયેલું, ગળેલું, સ

પૃથ્વીમાના જે મહા ભુતો તે દરેક, ર

મૂતકેશ, પુ. (શ:) જટામાસી નામની વ

મૂતદ્રુહ, વિ. (ધ્રુક્.) પ્રાણીમાતરથી વેર

મૂતપ્રાણી, સ્ત્રી. (ત્રી.) પૃથ્વી.

મુતાવાસ, પુ. (સ:) ખેડેલાનું ઝાડ.

મૂતયજ્ઞ, પુ. (જઃ) જમવાના અગાઉ જે

છે તેની ક્રીયા છે. [વ

મૂતવેશી, સ્ત્રી. (શી.) સફેદ કાતર નિરંજ

મૂતવેશજ્વર, પુ. (ર:) ભુતની ખીકથી જે તાવ

મૂતાત્મનુ, પુ. (ત્મા.) બ્રહ્મદેવ, શરીર, દેહ.

મૂતિ સ્ત્રી. (તી.) ઐસ્વર્ય, તેજ, દમામ,

શાત સીંધીના નામો, માસ રાંધવાને

કાર છે, ઉત્પત્તી, હાથીનો અર્ધકાર.

મૂતિક, ન. (કં.) કરીઆવુ,

મૂતેશ, પુ. (શ:) મહાદેવ.

મૂતેશ્વર, પુ. (ર:) જગતનો સ્વામી, ભુત

મૂદાર, પુ. (ર:) ડુકર, ભુંડ, રાંજો, રાંજ

મૂદેવ, પુ. (વ:) બ્રાહ્મણ.

મૂનિષ, પુ. (વ:) કીરાઈતું.

મૂપ, પુ. (વ:) રાંજ, રાંજો.

મૂપદી, સ્ત્રી. (દી.) મોગરાનું ઝાડ છે.

મૂમૃત, પુ. (તં.) ડુંગર, પહાડ, ર. રાંજ.

મૂમિ, સ્ત્રી. (મિ:) પૃથ્વી, ભાઈ.

મૂમિજંતુકા, સ્ત્રી. (કા.) નારંગીનું ઝાડ.

મૂમિસ્વૃશ, પુ. (સ્વૃક્.) વાણીઆ, વૈશ. [પા

મૂયસ, વિ. (યાન. યસી. ય:) બહુ, ઘણું,

મૂયિષ્ઠ, વિ. (ષ્ઠ: ષ્ઠા. ષ્ઠં.) ઘણું, વધુ, અધ

મૂરિ, વિ. (રિ: રિ: રિં.) ઘણું, બહુ, પુષ્કળ

સોનુ, પુ. (રિ:) વાસુદેવ, બ્રહ્મદેવ. [શરીર

મૂરિકાય, પુ. (ય:) સર્વશરીર. વિ. (યં: યા.

મૂરિકેના, સ્ત્રી. (ના.) ચીકેઆઈ.

મૂરિમાગ, વિ. (ગ: ગા. ગં.) જેનાપાસે ધ

તાલિવાન, તવંગર.

(ય:) શીયાળ.
(ઝ:) થોરકરકુ નામની વનસ્પતી છે.
(જ:) એક જાતનું કેળુ આડછે જેને
હે છે તે. [ભુષણક્રીયા.
(ઞ:) અલંકાર, ધરેણ, સોભા. આપવી,
(ટ:) ભુષણ, ધરેણ.
(ઠ:) તા. તં.) શોભાયમાન, સણગારેલું.
(ડ:) જુ: જુ: જુ: પેદાથનાઈ, ઉત્પન્નથનાઈ.
(ણ:) વેપંડના જાતનુ એક પાણીમાનુ
[મં:] દાલચીની, તળ.
(ન:) ભમરો, એક જાતનો પક્ષી છે, ન.
નન, વિ. (ન: તા. નં.) ભોવીભાંગનારો.
(ત:) માક નામની વનસ્પતી છે.
(થ:) ભાંગરો.
(દ:) સોનાની ઝાંઝી, ચહાદાની.
(ધ:) મચ્છર.
(ન:) પાહડની કોર.
(ક:) ચાકર, મગુર.
(તિ:) મહિર, તનખો, પગાર.
(મુક:) ચાકર, મગુર.
(ન:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
વિ. (કુવ:) મચ્છરની ઇચ્છા પુરી પાડ-
કરવિષે દયા લાવનારો.
(ન્યા:) મહિર, તનખો, પગાર.
તીશ્વ એ અર્થ.
(ક:) દેડકો. [તનો દેડકો છે.
(કી:) દેડકામાના નહિ દેડકાની જા-
(વી) ભાગવું, બે ભાગ કરવા.
(ન: તા. તં.) કાપેલું, ભાગ કરેલું.
(રી:) નગારો.
(ં:) ઝોસડ, ઝોષધ.
(બી) આરામજી ટાળું. [ભયંકર.
(ના) ટકમાનો બયાનક રસ, વિ. (વ: વા. કે.)
(વ્ય:) ઝોષધ, ઝોસડ.
(સા) સાપનુ સરીર, સાપની શીણ, મુખ,
એ હાથી-ધોડા વીગેરેને પાળવું, લશ્ક
ક જાતની રચના.
(ર:) સાપ.

મૌગવતી, સ્ત્રી. (ની:) એક નગરછે, એક નદી છે.
મૌગેન, પુ. (ગી:) સાપ. [વગરની પીછ સ્ત્રી.
મૌગેની, સ્ત્રી. (ની:) સંભળી પરણેલી પહેલી સ્ત્રી
મોજન, ન. (નં:) જમણ.
મોં, ઘ: સંબોધન એ અર્થ.
મૌમ, પુ. (મ:) મંગળ નામનો ગ્રહ.
મૌરિક, પુ. (ક:) સોની લોકનો સેડીઓ.
મંકુસ, પુ. (સ:) સ્ત્રીનો વેષ લઈને નાચનારો પુરુષ.
મંકુટિ, સ્ત્રી. (ટિ:) રીસથી વાંકી થએલી ભોવી.
મમ, પુ. (મ:) અપુરુષતાન, ભ્રાંતી, પાણીનો ભમરો-ચક્રર.
મમર, પુ. (ર:) ભમરો.
મમરક, પુ. (ક:) કપાળ ઉપર લટકતા પાલ તે દરેક.
મમી, સ્ત્રી. (મી:) ભ્રાંતી.
મમ, વિ. (મ: મ. મં.) કાઠી નાખેલું, પડેલું, ગળેલું.
મમજી, વિ. (જુ: જુ: જુ:) અતીશય શોભનાઈ.
મમતૌ, પુ. (તૌ:) ભાઈ અને બહેન.
મમતૌ, પુ. (જ:) ભત્રીજો.
મમતૌયા, સ્ત્રી. (યા:) ભાઈ.
મમતૌ, પુ. (મ્યા:) ભત્રીજો.
મમીય, પુ. (ય:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
મમિ, સ્ત્રી. (તિ:) અપુરુષતાન, ભ્રમ.
મમ, પુ. (મ:) સેકવાનુ વાસણ, લોડી, તપો, પેણી.
મંકુસ, પુ. (સ:) સ્ત્રીનો વેષ લઈને નાચનારો પુરુષ.
મંકુટિ, સ્ત્રી. (ટિ:) રીસથી વાંકી થએલી ભોવી.
મૂળ, પુ. (ળ:) પાળક, સ્ત્રીનો ગર્ભ.
મૂળ, પુ. (ળ:) ભ્રષ્ટ થએલ, વટલેલ.

મ-

મકર, પુ. (ર:) મગર.
મકરચંજ, પુ. (જ:) મદન, કામ.
મકરંદ, પુ. (દં) કુલનો રસ, કુલમાનો મધ.
મકુટ, ન. (ટં) તાજ, મુગટ.
મકુર, પુ. (ર:) આરીસો, આરસો, ચાટલો, દરપણ.
મકુટક, પુ. (ક:) મઠ, મઠ નામનુ અનાજ.
મકુષક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
મકૂલક, પુ. (ક:) દાતી નામની વનસ્પતી છે.
મક્ષિકા, સ્ત્રી. (કા:) માખી, માખ.
મલ્લ, પુ. (લ:) યસ, જસ.

મગધ, પુ. (ધ:) એક જાતની સ્તુતીનો પાઠ છે.
 મધવન પુ. (વા.) ઇંદ્ર.
 મંકુર, પુ. (ર:) આરીસો, આરસો, ચાટલો, દરપણ.
 મંધુ, ધ. જલદી, તદ્દઆર એમ્મથે.
 મંગલ, ન. (લં.) કલ્યાણ, મંગળ નામનો ગ્રહ.
 મંગલ્યક, પુ. (ક:) મસુર નામનું ધાન. [વાસ આવે છે તે.
 મંગલ્યા, સ્ત્રી. (લ્યા.) જે સુખડને મોગરાના ફુલજોવે.
 મચલિકા, સ્ત્રી. (કા.) પુષ્કળ, અતિઉત્તમ.
 મઙ્ગન, પુ. (ઙ્ગા.) આડનો ગર.
 મંચ, પુ. (ચ:) ઢોલીઓ, ખાટલો, પલંગ.
 મંજરિ, સ્ત્રી. (રિ:) ફુલનો કેસર, ફુલ.
 મંજરી, સ્ત્રી. (રી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 મંજિષ્ઠા, સ્ત્રી. (ઘા.) મંજી, મંજી. [આંઝર.
 મંજાર, પુ. (ર:) પગમાના ધરેણા, અઠશીયાં, કલાં,
 મંજીલ, પુ. (લ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 મંજુ, વિ. (જુ: જુ. જુ.) ખુબ સુરત, સુંદર, મનોહર.
 મંજુલ, વિ. (લ: લા. લં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 મંજુષા, સ્ત્રી. (ષા.) પેટી, કપાટ, સંદુક.
 મંદૂર, ન. (રં) લોહોડાનો મેલ, કાટ.
 મઠ, પુ. (ઠ:) મઠ, સાધુ લોકોનું રહેવાનું સ્થાન.
 માળિ, પુ. (ળિ.) જવાહીર, જલેર, રત્ન.
 માળિક, પુ. (ક:) માટ, ગોળ, ગોળો, માંડલું, હાંડલું.
 માળિવંધ, પુ. (ધ:) મણગટ, કાંડુ, પોચો.
 મંડ, પુ. (ડ:) યેરડનું આડ, ન. પુ. (ડં. ડ:) છાયટુ, છારી.
 મંડન, ન. (નં.) અલંકાર, ધરેણા, વિ. (ન: ના. નં.)
 અલંકારશીલ, ધરેણા પહેરેલો.
 મંડપ, પુ. (વ:) માંડવો. [લશ્કરની એક સ્થિતિ છે.
 મંડલ, ન. (લં.) ગોળ આકારનું સમુદાય, ચંદ્રખીંચ,
 મંડલક, ન. (કં.) કોહોડ, દરાજ, દાદર, ધનુરધરની
 એક સ્થિતિ છે.
 મંડલાગ્ર, પુ. (ઘં.) તરવાર.
 મંડલેશ્વર, પુ. (ર:) માંડલીક રાજા.
 મંદહારક, પુ. (ક:) કલાલ, દારૂ વેચનારો.
 મંડિત, વિ. (ત: તા. તં.) શેખાખમાન.
 મંદુ, પુ. (ઢુ:) એક જાતનું વાળું છે.
 મંડૂક, પુ. (ક:) દેડકો.
 મંડુકવર્ણ, પુ. (ર્ણ:) દીંડાનું આડ.
 મંડુકવર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) મંજી, મંજી.

મંદુર, ન. (રં.) લોહોડાનો મેલ, કાટ.
 મંતગજ, પુ. (જ:) હાથી.
 મતલિકા, સ્ત્રી. (કા.) મોઢું, વીશાળ.
 મતિ, સ્ત્રી. (તિ:) બુદ્ધિ. [ઉન્નત, હર્ષયુક્ત, મ.
 મત્ત, પુ. (ત:) જે હાથીના માથામાથી મદઆવે.
 મત્તકાશિની, સ્ત્રી. (ની.) સારા ગુણની સ્ત્રી.
 મત્સર, પુ. (ર:) અપીલ, કૃપણ, પીગળ.
 નહીં સકેતે, અદેખો, અદાવત રાખનાર.
 મત્સ્ય, પુ. (ત્સ્ય:) માછલી.
 મત્સ્યંઢી, સ્ત્રી. (ઢી.) કાકવી.
 મત્સ્યાશ્રાની, સ્ત્રી. (ની.) માછલા શુકવાને.
 મત્સ્યપીતા, સ્ત્રી. (તા.) કટુકી નામની વન.
 મત્સ્યવેશન, ન. (નં.) ગળ, આંકડી.
 મત્સ્યાક્ષી, સ્ત્રી. (ક્ષી.) સોમલતા નામની વન.
 મથિત, વિ. (ત: તા. તં.) કોહેલું. [હાથી.
 મદ, પુ. (દ:) ગધે, દીલમાની ધાતુ, કસ.
 મદકલ, પુ. (લ:) મદોન્નમત હાથી.
 મદન, પુ. (ન:) કામ, રતીનો વર, ર. ધંતુર.
 મદસ્થાન, ન. (નં.) દારૂનું દુકાન, પીઠું.
 મદિરા, સ્ત્રી. (રા.) દારૂ, શરાબ.
 મદિરાગૃહ, ન. (રં.) દારૂવેચવાનું દુકાન, પી.
 મદોન્નમ, પુ. (દ:) મદોન્નમત હાથી, મસ્તીએ.
 મઢુ, પુ. (ઢુ:) પાણીમાનો કાગડો.
 મઢુર, પુ. (ર:) મગર નામની માછલી.
 મઘ, ન. (ઘં.) પીવાનો દારૂ, શરાબ.
 મધુ, પુ. (ધુ:) ચૈતર મહિનો, ન. (ધુ.) દર.
 મધુ નામના ફુલનો મઘ-દારૂ, પુ. (ધુ:)
 હરણવેલો નામની વનસ્પતિ છે, ફુલ
 માનો મધ, વસંતરે, એક દેવ છે,
 મધુક, પુ. (ક:) મોવડાનું આડ, રાજ.
 કરનારો, ભાટ, જેઠીમધ, ન. (કં.) મ.
 મધુકર, પુ. (ર:) ભમરો.
 મધુકમ, પુ. (મ:) દારૂપીવાનો આંધેલો વ.
 મધુદ્રુમ, પુ. (મ:) મોવડાનું આડ.
 મધુપ, પુ. (વ:) ભમરો.
 મધુપાર્ણકા, સ્ત્રી. (કા.) શીવણીનું આડ,
 મધુપાર્ણ, સ્ત્રી. (ર્ણી.) ગરૈળ.
 મધુમક્ષિકા, સ્ત્રી. (કા.) મધમાખ.

નો. (કા.) જોડીમધ, મીઠું કોષ્ટ. [ગણ્યું, મીઠું.
 ર: રા. રં.) ગણ્યું, મીઠું, પ્રીય, ઇષ્ટ, પુ. (ર:)
 (ક:) જીવક નામની વનસ્પતી છે.
 (સા.) દરાખનો પેલો, મુરવેલો વનસ્પતી છે.
 (રા.) શેાપ નામની વનસ્પતી છે.
 નો. (કા.) વરીયાલી, બહારી.
 (પુ:) વિષ્ણુ.
 (લિટ.) ભેમરો.
 (ર:) દારીવાની ટેવ.
 (ત:) ભમરો.
 (મુ:) લાલસેગટા.
 નો. (જી.) મુરવેલો નામની વનસ્પતી છે.
 (લ:) મોવડાનું ઝાડ.
 નો. (વા.) હરણપેલો નામની વનસ્પતી છે.
 (દં) મીણ.
 (ક:) જોમે વડાનું ઝાડ પાણીમાં ઉગે છે તે.
 ની. (કા.) મુરવેલો નામની વનસ્પતી છે.
 (ધ્ય: ધ્યં.) કમર, કેડ, વચ્ચેનો ભાગ, વિ.
 (ધ્યં.) અધમ, અરાખ, યુક્ત.
 (જા:) મધ્ય હીંદુસ્થાન. [રાગ, કેડ, કમર.
 મ:) ગાયનના સાતરાગ મહિલો એક
 . (મા.) વેલેથી જન્મ્યાં કાઝેલી સ્ત્રી, વ-
 ગણું. [સુધીની મધ્યરેશા.
 નો. (સ્વા.) હિંદુસ્થાનની ઉત્તરથી દક્ષણ
 ન. (ન્હ: ન્હં.) બપોર, મધ્ય દીવસ.
 પુ. (વં. વ:) મધુક નામના ફુલમાનો મધ.
 (લ:) મણસળ.
 સ્ત્રી. (લા.) મણસળ.
 (જ:) મદન
 નં.) અંત:કરણ, છાતી.
 પુ. (ર:) મનનો ધરમ.
 જરાક એ અર્થ.
 ત: તા. તં.) જાણેલું.
 (ષા.) યુદ્ધિ.
 (જી.) પંડીત, વિદ્વાન.
 જ:) આદમી, માણસ.
 (ધ્ય:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 પુ. (મી.) કુખેર.

મનુષ્યજાત, પુ. (જા:) જે આપણાથેર આવે છે તેને અન્ન
 આપીને સંતોષ કરવો.
 મનોગુણ, સ્ત્રી. (જા:) મણસળ. [કરનારો.
 મનોમગ્ધાન, વિ. (ન: ના. નં.) અંત:કરણને પ્રેરણા
 મનોજવ, વિ. (વ: વા. વં.) બાપ જેવો.
 મનોજવસ, વિ. (સ: સા. સં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 મનોજ, વિ. (જા: જા. જં.) સુંદર, ખુબ સુરત, રજીઆમણ.
 મનોરથ, પુ. (થ:) ઇચ્છા. [આમણ.
 મનોરમ, વિ. (મ: મા. મં.) સુંદર, ખુબ સુરત, રજી-
 મનોહત, વિ. (ત: તા. તં.) દીલમાં નાઉમેદ થવો.
 મનોહર, વિ. (ર: રા. રં.) ખુબ સુરત, રજીઆમણ.
 મનોહારિન, વિ. (રી. રિળી. રિ.) સ્પષ્ટ, સાફ, ખુબ સુરત.
 મનોહા, સ્ત્રી. (જા.) મણસળ.
 મંતુ, પુ. (તુ:) અપરાધ, ગુન્હો.
 મંત્ર, પુ. (ત્ર:) મંતર; છુપાવીચાર, છુપી સીખામણ.
 મંત્રણ્યાલ્યાકૃત, પુ. (ત્ર.) આચાર્ય.
 મંત્રિન, પુ. (ત્રી.) રાજાને વીચાર આપનારો પ્રધાન.
 મંથ, પુ. (થ:) રતી, રોવી, રવધ.
 મંથદંડક પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 મંથિની, સ્ત્રી. (ની.) માથની, દહીં ડોલવાનું વાસણ.
 મંથર, વિ. (ર: રા. રં.) આસ્તેચાલનારો, હળવેચાલનારો.
 મંથાન, પુ. (ન:) રતી, રોવી, રવધ. [થં, નળખો, કમનસીખ.
 મંદ, વિ. (દ: દા. દં.) આજસુ, મુર્ખ, નહાનું, સુરત, અસમ-
 મંદગામિન, વિ. (મી. મિની. મિ.) આસ્તે ચાલનારો.
 મંદાકિની સ્ત્રી. (ની.) ભાગીરથી નદી.
 મંદાક્ષ, ન. (ક્ષં.) લાજ, શરમ. [ઝાડ.
 મંદાર, પુ. (ર:) એક કદમ્બવૃક્ષ છે, સફેદ આકડાનું
 મંદિર, ન. (રં.) ધર, નગર.
 મંદુરા, સ્ત્રી. (રા.) ધોડાનો તમેલો.
 મંદોષ્ણ, વિ. (ષ્ણ: ણ્ણા. ણ્ણં.) જરાક ઉગુ—ગરમ.
 મંદ્ર, વિ. (દ્ર: દા. દ્રં.) ગંભીર.
 મન્મથ, પુ. (થ:) મદન, ર. કોઠનું ઝાડ.
 મન્યા, સ્ત્રી. (ન્યા.) ગરદનના પાછલી નસ.
 મન્યુ, પુ. (ન્યુ.) રીસ, બીખારીપણું, શેક, જરા, યસ.
 મન્વંતર, ન. (રં.) દેવના એકોતેર યુગ—જુગ.
 મપુષ્ટક, પુ. (ક:) મઠ, મઠનામનું ધાન.
 મપુષ્ટક, પુ. (ક:) મઠ, મઠનામનું ધાન.

મય, પુ. (ય:) ઊંટ.

મયનિર્મિત, વિ. (ત: તા. તં.) મયાસુરે પેદા કરેલું.

મયટક, પુ. (ક:) મઠ નામનુ ધાન.

મયાવિન્, પુ. (વી.) કપડી, ડગાવનાર.

મયુ, પુ. (યુ:) કીનર કરીને એક યેળી છે.

મયુટક, પુ. (ક:) મઠ નામનુ ધાન.

મયૂઘ, પુ. (ઘ:) કીરણ, શેભા, જ્વાલા. [તીછે.

મયૂર, પુ. (ર:) મોર, ૨. મોરશેડા નામની વનસ્પતિ.

મયૂરક, પુ. (ક:) અંગેડાનુ આડ, ન. (કં.) મોરશુધુ.

મરકત, ન. (તં.) એક જાતનુ ઝવેર છે, પાનુ.

મરણ, ન. (જં.) મોત.

મરિચ, ન. (ચં.) મરી, તીખાં.

મરીચ, ન. (ચં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

મરીચિ, પુ. (ચિ:) કીરણ, મરીચી નામનો રૂપી.

મરીચિકા, સ્ત્રી. (કા.) મૃગ જળ. [પહાડ, પર્વત.

મરુ, પુ. (ર:) નીર્જળ દેસ, પાણીવગરનો દેશ,

મરુત, પુ. (ત.) વાયુ, દેવ.

મરુત્વત, પુ. (ત્વાન.) ઇંદ્ર.

મરુન્માલા, સ્ત્રી. (લા.) પંડીકા નામની વનસ્પતિ છે.

મરુબક, પુ. (ક:) ગેળાનુ આડ, જંખીર, સફેદમરવો.

મર્કટ, પુ. (ટ:) વાંદરો.

મર્કટક, પુ. (ક:) કરારીઓ.

મર્કટી, સ્ત્રી. (ટી.) કરજનું આડ, ૨. કોચ, કૌવચ.

મર્ત્ય, પુ. (ત્ય:) આદમી, માણસ.

મર્દન, ન. (નં.) દાખવું.

મર્દલ, પુ. (લ:) મુરદંગ જેવું એક વાજું છે.

મર્મતાડન, વિ. (ન: ના. નં.) જેવી જગો ઉપર માથા-

થી ધાણુ વાગે તેવી જગો ઉપર મારવું.

મર્મન, ન. (મં.) સાંધો, છુપો અર્થ.

મર્મર, પુ. (ર:) ખખડવું, પાંદડાનો અવાજ.

મર્મસ્પૃશ, વિ. (ક:) મેણામારનારો, તાણા મારનારો.

મર્યાદા, સ્ત્રી. (દા.) હદ, સીમા.

મલ, ન. પુ. (લં.લ:) બારજાતનાજે મળતે દરેક, પાપ.

મલદૂષિત, વિ. (ત: તા. તં.) મેલું, ગંધેલું. [આડ.

મલપૂ, પુ. (પૂ:) કાણો જાંબરો, ખોખાડો, ખરવતનુ

મલયજ, પુ. (જ:) મૈલાગીરી મુખડ.

મલિન, વિ. (ન: ના. નં.) મેલું, ગંધેલું.

મલિની, સ્ત્રી. (ની.) અડકાએબી આપડી.

મલિન્મુચ, પુ. (ચ:) ચોર.

મલમિસ, વિ. (સ: સા. સં.) મેલું, ગંધેલું.

મલ્લ, પુ. (લ:) પેહેલવાન, કુસ્તી રમવામા

મલ્લક, પુ. (ક:) મોગરાનો વેલો.

મલ્લિક, પુ. (ક:) એક જાતનુ હંસ છે.

મલ્લિકા, સ્ત્રી. (કા.) મોગરાનુ આડ.

મલ્લિકાશ, પુ. (ક:) એક જાતનુ હંસ છે.

માસિ, સ્ત્રી. (સિ:) જઠામાસીનો વેલો, મે

મસી, સ્ત્રી. (સી.) જઠામાસીનો વેલો, મે

મસૂર, પુ. સ્ત્રી. (ર: રા.) મસુર નામનુ ધ

મસૂરવિદલા, સ્ત્રી. (લા.) કાલુંતેડુ નામની વ

મસૂળ, વિ. (જ: જા. જં.) લીલું, પાણી વા

મસ્કર, પુ. (ર:) બાંધુ, વાંસ.

મસ્કરિન્, પુ. (રી.) સંન્યાસી.

મસ્તક, પુ. (ક:) માથું.

મસ્તિક, ન. (સ્કં.) મજક, મગજ. [ગીચે

મસ્તુ, ન. (સ્તુ.) હઠીમાનુ પાણી કપડામ

મઠ, પુ. (ઠ:) ઉચ્છાવ.

મઠતી, સ્ત્રી. (તી.) નારદનો તંત્રીરો.

મઠ્ઠ, વિ. (હાન. હતી. હત.) મોઢું, ન. (ત.) રા

મઠનીયકીર્તિ, વિ. (તિ: તિં. તિં.) જેનુ નામ મોઢુતે,

મઠસુ, ન. (ઠઃ) તેજ, ઉચ્છાવ.

મઠાંકદ, પુ. (દ:) લસણ.

મઠાકુલ, પુ. (લ:) સંજ્ઞાન.

મઠાંય, પુ. (ગ:) ઉટ.

મહાજાલી, સ્ત્રી. (લી.) ગંધકાનો વેલો, પુરીય

મહાદેવ, પુ. (વ:) મહાદેવ, શીવ.

મહાધન, વિ. (ન: ના. નં.) મોટી કીંમતનુ,

મહાનસ, ન. (સં.) સંધણી, સંધવાની જગ

મહાનેટ, પુ. (ટ:) મહાદેવ, શીવ.

મહાવિલ, ન. (લં.) આકાશ, આસમાન.

મહામાલ, પુ. (લ:) રાજાનો મુખ્ય પ્રધાન.

મહારજત, ન. (તં.) સોનુ.

મહારજન, ન. (નં.) કસુંખો, કસુંખ.

મહારણ્ય, ન. (ણ્યં.) મોઢું જંગલ,

મહારાજિક, પુ. (ક:) દેવનો એક ગણ છે.

મહારીવ, પુ. (વ:) એક જાતનો નરક છે.

મહાવાત, પુ. (ત:) મોઢો પવન.

(ક. યા. યં.) દયાળુ, ઉદાર, ધરમી.
 (દ્રી.) ગોવાળણ, ગવાળણ. [સ્પતીછે.
 (તા.) કાળા ભાઈ/કોહિળા નામની વન-
 (હા.) અખોલી નામનું ફુલનું ઝાડછે.
 (નઃ) કાતીક સ્વામી.
 (કા.) હીમ, ખર્ફ.
 (સુરજ, સુર્ય.
 (લા.) સ્ત્રી, બાપડી.
 (પોડો, જંગલી પોડો.
 (બી.) મુખ્ય સ્ત્રી-બાપડી.
 (શી.) પૃથ્વી.
 (ત.) સભા, રાજો.
 (પહાડ, પર્વત, ડુંગર.
 (હઃ) ઝાડ, વૃક્ષ.
 (તા.) અણુશીયા વીગેરે જીવડા.
 (તઃ) મંગળ નામનો ગ્રહ. [ધરમીદાતા.
 (હઃ હા. હં.) મોટો ઉદાર તથા દયાળુ,
 (ળા.) સાલધ નામનું ઝાડ.
 (ળા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 (રઃ) મહાદેવ, શીવ.
 (ઝઃ) મોટો બળદ, ગોદા.
 (લં.) કમળ.
 (હઃ હા. હં.) મોટો ઉચ્છાવ.
 (મઃ મા. મં.) ઉપલો શબ્દ જીવો. [સણ.
 (અતીવીખાનામનીવનપતી છે, સુઠ, લ-
 (માસ.
 (લઃ લા. લં.) જોરવાળો, બળીષ્ઠ, બલવાન.
 (કઃ) કસઈ, ખાટકી, માસવેચીને પોતીકું
 કરનારો.
 (લક્ષ્મી, નીવારણ એ અર્થે.
 (કં.) મધ.
 એક જાતનો સ્તુતીનો પાઠછે, વધશયી
 સ્ત્રીને થએલો ડીકરો-કરજન. [પ્પલી.
 (શી.) એક ફુલઝાડ છે, જીર્ણનું ઝાડ, પિ-
 માધ મહીનો.
 (યઃ) કુંદીનું ઝાડ.
 (સુર્યનો એક સેવક છે. [યોગી છે.
 (પાતરાળી નેસ, દૈન્યકરીને એક કલ્પીત

માળવ, પુ. (વઃ) બાળક, બાળ, બચ્ચુ. [કિડા.
 માળવક, પુ. (કઃ) બાલક, ર. વીશ લડીનો મોતીનો હાર-
 માળવ્ય, ન. (બ્યે.) બાળકોનું ટોળું-જમાવ.
 માળિક્ય, ન. (ક્યે) લાલ, માણિક.
 માળિવંધ, ન. (બં.) સેદેલોણ, એક જાતનું મીંડું છે.
 માળિમંથ, ન. (યં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 માતંગ, પુ. (ગઃ) હાથી, ચંડાળ, મહાર.
 માતરપિતૃ, પુ. (રૌ.) મા અને બાપ, માબાપ.
 માતરિશ્વન, પુ. (શાં.) વાયુ, પવન.
 માતાપિતૃ, પુ. (રૌ.) મા અને બાપ, માબાપ.
 માતામહ, પુ. (હઃ) દાદો, માનોબાપ.
 માતલિ, પુ. (લિઃ) ધંદનો સારથી-ગાડીહાકનાર.
 માતુલ, પુ. (લઃ) માનો, ર. ધંતુરાનું ઝાડ, ધંતુરો.
 માતુલપુલક, પુ. (કઃ) ધંતુરાનું ફળ.
 માતુલા, સ્ત્રી. (લા.) મામી.
 માતુલાની, સ્ત્રી. (ની.) મામી, તામનું બીં-બીંજ. [દીવડ.
 માતુલાહિ, પુ. (હિઃ) એક જાતનો પાણીમાનો સાપછે,
 માતુલી, સ્ત્રી. (લી.) મામી.
 માતુલુંગક, પુ. (કઃ) મહાબુંગનું ઝાડ.
 માતૃ, સ્ત્રી. (તા.) મા, માય.
 માતૃષ્વસેય, પુ. (યઃ) મસીઆઈ/ભાઈ, માસીનો દીકરો.
 માતૃષ્વસેયી, સ્ત્રી. (યી.) મસીઆઈ/બેહેન, માસીની દીકરી.
 માતૃષ્વસીય, પુ. (યઃ) મસીઆઈ/ભાઈ, માસીનો દીકરો.
 માતૃષ્વસીયા, સ્ત્રી. (યા.) મસીઆઈ/બેહેન, માસીની
 દીકરી.
 માલં, ઘ. સર્વે એ અર્થે. [કાલ, વખત.
 માલા, સ્ત્રી. (લા.) સૂક્ષ્મ, ખારીક, નહાનું, જથ્થો,
 માદ, પુ. (દઃ) હર્ષ, ખુસી.
 માધવ, પુ. (વઃ) વિષજી, વસંતરત્રુ, વધશાપ્ત મહીનો.
 માધવક, ન. પુ. (કં.કઃ) મધુક નામના ફુલમાનો મધ.
 માધવીલતા, સ્ત્રી. (તા.) એક જાતના ફુલનો વેલોછે.
 માધ્વીક, ન. (કં.) મધુક નામના ફુલમાનો મધ.
 માન, ન. (નં.) પુલામાન, પ્રસ્થમાન, આંગળાનું માન
 તે દરેક, પુ. (નઃ) ખીજ કરતા આપણી બઢતી
 થવી તેની આશા રાખતી તે.
 માનવ, પુ. (વઃ) માણસ, મનુષ્ય.
 માનસ, ન. (સં.) મન.
 માનસૈકસ, પુ. (કઃ) હંશપક્ષી.

માનિની, સ્ત્રી. (ની.) ડોલ તથા રીસવાળી સ્ત્રી-બાઈડી.
 માનુષ, પુ. (ષ.) મનુષ્ય, માણસ.
 માનુષ્યક, ન. (કં.) માણસનું ડોળું-જમણ-મેથો.
 માયા, સ્ત્રી. (યા.) માયા, ઝૂઝુ, મદારી પેડે.
 માયાકર, પુ. (ર.) મદારી, ગારડી.
 માયદેશસુત, પુ. (ત.) બુદ્ધનો અવતાર ભેદ.
 માયાવીન, પુ. (વી.) મદારી, ગારડી.
 માયાવીશ્વર, પુ. (ર.) મોઠો કપડી, મોઠો પાકો.
 માયુ, પુ. (યુ.) પિત્ત.
 માયર, પુ. (રં.) મોરનું ડોળું, વિ. (ર.) રા.રં.) મોરનું.
 માયૂર, ન. (રં.) મોરનું ડોળું.
 માયૂરિક, પુ. (ક.) મોરનો સીકારકરનારો, મોરમારનારો.
 માર, પુ. (ર.) મદન.
 મારાજેત, પુ. (ત.) નાસ્તીક.
 મારણ, ન. (ળં.) ઠારમારવું, જીવલેલો, વધ.
 મારિષ, પુ. (ષ.) નાટકમાનો સભ્ય.
 મારુત, પુ. (ત.) વાયુ, પવન, વા.
 માર્કવ, પુ. (વ.) માકા નામની વનસ્પતી છે.
 માર્ગ, પુ. (મં.) રસ્તો, રહા, મારગ, મારગસર મહીનો.
 માર્ગણ, પુ. (ળં.) બાણ, બીખાર, ન. (ળં.) શેષવું.
 માર્ગશીર્ષ, પુ. (ર્ષ.) મારગસર મહીનો.
 માર્ગિત, વિ. (ત.) તા. તં.) શેષિલું.
 માર્જન, પુ. (ન.) લોધનું આડ, ન. (નં.) પ્રોક્ષણ કરીને
 થરીર શુધ કરવું. [રીર શુધ કરવું.
 માર્જના, સ્ત્રી. (ના.) માર્જન કરવું, પ્રોક્ષણ કરીને શ-
 માર્જાર, પુ. (ર.) ખીલાડું, મીઠું. [ખંડ, સીખંડ.
 માર્જિતા, સ્ત્રી. (તા.) ખાવાનો એક પદાર્થ છે, સી-
 માતૈડ, પુ. (ડ.) સુર્ય, સુરજ.
 માતૈડ, પુ. (ડ.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 માદૈગિક, પુ. (ક.) મુરદંગ વગાડનારો, પખવાજી.
 માદ્વૈક, ન. (કં.) દર્શનનો દાર, વાઈન. [રવો.
 માદૈ, સ્ત્રી. (દૈ.) માર્જન, પ્રોક્ષણ કરીને દેહ સુધ ક-
 માલક, પુ. (ક.) લીંબડો. [લીનું આડ, જાનું આડ.
 માલતી, સ્ત્રી. (તી.) એક જાતનું ફુલ આડછે, અંબે-
 માલ, સ્ત્રી. (લા.) ફુલનો હાર-માળા.
 માલાકાર, પુ. (ર.) માળી.
 માલાતૃણક, ન. (કં.) એક જાતનું પાણીમાનું ધાસછે.
 માલિક, પુ. (ક.) માળી.

માલુખાન, પુ. (ન.) એક જાતનો પાણીમાનો સ-
 માલૂર, પુ. (ર.) ખીલનું ઢાડ.
 માલ્ય, ન. (લ્યં.) ફુલની માળા-હાર.
 માલ્યવત, પુ. (વાન.) એક પહાડનું નામ છે.
 માષ, પુ. (ષ.) પાંચ ચણીનો એક માસો.
 માષર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણ.) જંગલી અડદ.
 માષીળ, વિ. (ળં.) જા. જં.) અડદ નીપજવ-
 માષ્ય, વિ. (ષ્યં.) જ્યા. જ્યં.) ઉપલો શબ્દ.
 માસ, પુ. (સ.) મહીનો, માસ, બે પખવા-
 માસર, પુ. (ર.) કાંજી, વોસામણ.
 માસ્મ, અ. નીવારાણ કરવો એમ્મથં.
 માહાકુલ, પુ. (લ.) સજ્જન. [થએ
 માહિષ્ય, પુ. (ષ્યં.) ક્ષત્રી પુરૂષ અને વૈશ-
 માહિયો, સ્ત્રી. (યી.) ગાય, ગા.
 મિતંપચ, વિ. (ચં.) ચા. ચં.) અખીલ, કૃપણ.
 મિન, પુ. (તં.) સુર્ય. સુરજ, ન. (તં.) સગો,
 મિથા, અ. એક ખીજથી, ખીલવતમા-
 મિથુન, ન. (નં.) મિથુનરાસ, સ્ત્રી અને-
 મિથ્યા, અ. અસત્ય, ખોટું.
 મિથ્યાદૃષ્ટી, સ્ત્રી. (દૃષ્ટી) નાસ્તીકતા, નાસ્તી-
 મિથ્યામિથ્યોગ, પુ. (મં.) ખોટી ફરીયાદ.
 મિથ્યામિથ્યોસન, ન. (નં.) તોહોતત, આપા-
 મિથ્યામાતિ, સ્ત્રી. (તિ.) ખુલ, ચુક, વોધ-
 મિશ્ત્રી, સ્ત્રી. (મિશ્રી.) }
 મિશ્ત્રી, સ્ત્રી. (મિશ્રી.) } વહારી, વરીઆળી.
 મિશ્રેયા, સ્ત્રી. (યા.) }
 મિસિ, સ્ત્રી. (સિ.) વરીયાળી, જટામાસી-
 મિસી, સ્ત્રી. (સી.) વરીયાળી.
 મિહિકા, સ્ત્રી. (કા.) ખરૂં, ખરૂં, હીમ.
 મિહિર, પુ. (ર.) સુર્ય, સુરજ.
 મીઠ, વિ. (ઠ.) દા. ઠં.) મુનેલો, મુતરેલો.
 મીન, પુ. (નં.) માછલી, મીનરાસ.
 મીનકૈતન, પુ. (નં.) મદન.
 મીમાંસક, પુ. (કં.) મીમાંસા શાસ્ત્ર જાણ-
 મુકુટ, ન. (ટં.) તાજ, મુગટ.
 મુકુંદ, પુ. (દં.) વિષ્ણુ, ર. પાલકી પોષશાક-
 મુકુંદ, પુ. (દું.) વારડ, કાકારા નામની વ-
 મુકુર, પુ. (ર.) દરપણ, આરસો, આરો-
 મુકુલ, ન. પુ. (કં.) જરા ખીલેલી કપ

(ક:) મઠ નામનું ધાન-અનાજ.
 (ક:) દાંતી નામની વનસ્પતી છે.
 (ક:) કાંચલીના ખેલો સાપ.
 (ક:) મોતી.
 (લી:) મોતીનો હાર.
 (દ:) મોતીની કીપ.
 (ક:) મોક્ષ. મુક્તી.
 (ક:) આગળુ આરણ્ય, મોહોડુ, પ્રારંભ, ધાણ, ઉપાસ, નીકળજી, નાટકમાની છે. [ધાણ્ય ખેલનારો.
 (ક:) રા.રં.) મોહોમા આવે તેવું ખેલનારો,
 (ન:) પાનસુપારીથી મો ખુશમોદાર ક-
 રીજ તે.
 (ક:) પ્રસુખ, શ્રેષ્ઠ, સુખ્ય, આગેવાન.
 (ક:) મ્હા. મં.) સુખ્ય, સુરખ. [શરીર.
 (ક:) મુરેલો, ન. (ક:) ધડ, માથાવગરનુ
 (ક:) તા. તં.) મુરેલો.
 (ક:) હજમ.
 (ક:) મેઘ, મેહ.
 (ક:) હર્ષ, આનંદ, ખુશી.
 (ક:) જંગલીમગ.
 (ક:) મુદગળ, મુદગળ.
 (ક:) નહાક. [કરેલ, કામ જોડું ખેલનારો.
 (ક:) બુદ્ધ, છાનો રહેલો, રૂપી, મૌન્યધારણ
 (ક:) બુદ્ધ, શ્રેષ્ઠ મુનિ, સુખ્યમુનિ.
 (ક:) મુરદંગ, પખવાજ.
 (ક:) વિબહુ.
 (ક:) મોરમાસી-તાલીમપત્ર વનસ્પતી.
 (ક:) મુસ, સોનુ રૂપ પીગળાવવાનું વાસણ.
 (ક:) તા. તં.) ચોરેલો.
 (ક:) (ત: તા. તં.) ખેશમ-ખેશનપણો.
 (ક:) મુસ, સોનુ રૂપ પીગળાવવાનું વાસણ.
 (ક:) આંડવા.
 (ક:) મોરવાનું ઝાડ.
 (ક:) (દિ: દિ:) મુઠ, મુઠી.
 (ક:) મુઠીમાં પકડેલું, મુઠીમાં અણેલું. [તરે.
 (ક:) મુસળ, આંડણીનો દાંડો, મુસળું, નીશા-
 લી.) બજારમજ, બજારવજ.

મુસલી, સ્ત્રી. (લી.) ગીલાડી-રી, મુસળકંદ. [લાયક.
 મુસલ્ય, વિ. (વ્ય: વ્યા. વ્યં.) મુસળાર્થી મારવા જોગ-
 મુસ્તક, પુ. (ક:) મોથ, મુસ્તા.
 મુસ્તા, સ્ત્રી. (સ્તા.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 મુઠ્ઠાંણ, સ્ત્રી. (ળા.) બહુ શોક ભરેલું બાપણ.
 મુઠ્ઠ, બ. વારેવારે, ધડીએ ધડીએ.
 મુઠ્ઠ, પુ. (તં:) આરક્ષણનો એક મુહૂર્ત થાયછે તે.
 મૂક, વિ. (ક: કા. કં.) મુગો, મુંગો.
 મૂદ, વિ. (દ: દા. દં.) મુખ્ય, મુરખ.
 મૂત, વિ. (ત: તા. તં.) બાંધેલો, બંધાએલો.
 મૂલ, ન. (લં.) મુતર.
 મૂલકૃષ્, પુ. (ક:) એક રોગછે.
 મૂલિત, વિ. (ત: તા. તં.) મુતરેલો.
 મૂલિત, વિ. (ત: તા. તં.) મુત્રેલો, મુતરેલો.
 મૂલ્, વિ. (લં: લાં. લં.) મુરખ, બેવકુફ.
 મૂર્છા, સ્ત્રી. (ર્ચા.) મુર્છા, ફેટ, બેશુદ્ધિ.
 મૂર્છાલ, વિ. (લ: લા. લં.) મુર્છાત મુર્છા આવેલો, બેશુદ્ધ.
 મૂર્છિત, વિ. (ત: તા. તં.) મુર્છા આવેલો, મોહીત, બેચો, વધેલો.
 મૂર્ણ, વિ. (ળં: ળાં. ળં.) બંધાએલો, બાંધેલો.
 મૂર્ત, વિ. (તં: તાં. તં.) કઠણ, મુર્છા આવેલો, મુર્છાત.
 મૂર્તિ, સ્ત્રી. (તિં:) દેહ, કઠણપણો.
 મૂર્તિમત્, વિ. (માન. મતી. મત્.) કઠણ.
 મૂર્ધન, પુ. (ધાં.) મસ્તક, માથું.
 મૂર્ધાભિષેક, પુ. (ક:) ક્ષત્રી, રાજા-જા, પ્રધાન, વજીર.
 મૂર્વા, સ્ત્રી. (ર્વાં.) મુરવેલ નામની વનસ્પતી છે.
 મૂલ, ન. (લં.) ઝાડનું મુળ, ઝાડનું થડ, મુળ, પ્રકૃ-
 તી, વડ અગર પીપલીના ઉપર થાજે મુળીઆં
 નીચે લટકેછે તે, વડવાઈ, મુળ નખેતર.
 મૂલક, ન. (કં.) મુળો.
 મૂલમન, ન. (નં.) થાપણ, મુળધન.
 મૂલ્ય, ન. (વ્યં.) મોલ, કીંમત, પગાર, મહિર.
 મૂષક, પુ. (ક:) જોદર. [વાસન.
 મૂષા, સ્ત્રી. (ળાં.) મુસ, સોનુ તથા રૂપ પીગળાવવાનું
 મૂષિક, પુ. (ક:) જોદર.
 મૂષિકપર્ણ, સ્ત્રી. (ળાં.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 મૂષિત, વિ. (ત: તા. તં.) ચોરેલો-લું. [વાસન.
 મૂર્ષી, સ્ત્રી. (ર્ષીં.) મુસ, સોનુ તથા રૂપ પીગળાવવાનું
 મૃગ, પુ. (મઃ) હરણની બધીજાત, શોધવું, મૃગશીર્ષનક્ષત્ર

મૃગળા, સ્ત્રી. (ળા.) સોધપુ.
 મૃગતૃળ્ળા, સ્ત્રી. (ળા.) મૃગળળ.
 મૃગદ્વિષ, પુ. (દ્વ.) સીંહ, સહી.
 મૃગપૂર્તક, પુ. (ક.) શીઆળ.
 મૃગનાભિ, પુ. (ભિ.) કર્પુરી.
 મૃગવધાજીવ, પુ. (વ.) પારધી, સીકારી.
 મૃગવંશની, સ્ત્રી. (ની.) જળ, જળું, પાશ.
 મૃગમદ, પુ. (દ.) કર્પુરી
 મૃગયા, સ્ત્રી. (યા.) શીકાર.
 મૃગયુ, પુ. (યુ.) શીકારી
 મૃગરિપુ, પુ. (રિ.) સીંહ, સહી.
 મૃગવ્ય, ન. (વ્ય.) શીકાર.
 મૃગશિરસ, ન. (ર.) મૃગશીર નક્ષત્ર.
 મૃગચીર્ષ, ન. (ર્ષ.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 મૃગાંક, પુ. (ક.) ચંદ્ર, ચાંદો.
 મૃગાદન, પુ. (ન.) તરસ, જરખ.
 મૃગાગ્ન, પુ. (ન.) સીંહ, સહી.
 મૃગિત, વિ. (ત: તા. તં.) સોધિલું.
 મૃગેંદ્ર, પુ. (દ્ર.) સીંહ, સહી. [શુદ્ધ કરવો તે.
 મૃજા, સ્ત્રી. (જા.) મારજન કરીને-પ્રેક્ષણ કરીને દેહ
 મૃડ, પુ. (ડ:) મહદિવ, મહદિવ.
 મૃડાની, સ્ત્રી. (ની.) પાંધતી.
 મૃગાલ, પુ.ન.(લ:લં.)ભીસું,કમળનુ સુખીયું. [માગવી.
 મૃત, વિ. (ત: તા. તં.) મરેલો ન. (તં.) દરશેજ ભીખ
 મૃતસ્થાન, વિ.(ત:તા.તં.)મરીગમ્મલાશાં સ્થાન કીધેલું.
 મૃતાલક, ન. (કં.) }
 મૃત્તાલક, ન. (કં.) } પુર, પુવર.
 મૃત્તિકા, સ્ત્રી. (કા.) માટી, મતોડી.
 મૃત્યુ, પુ. સ્ત્રી.(ત્યુ: ત્યુ:) મોત.
 મૃત્યુજય, પુ. (ય:) મહદિવ.
 મૃત્સા, સ્ત્રી. (સ્તા.) શારી માટી.
 મૃત્સા, સ્ત્રી. (સ્તા.) શારી માટી, પુર, પુવર.
 મૃદંશ, પુ. (શ:) મુરંદંગ, પખવાજ.
 મૃદુ, વિ. (દુ: દ્વી. દુ: દુ.) નરમ, કોમળ, કુમળું, મૃદુ.
 મૃદુલ, પુ. (ક.) ભુર્જવૃક્ષ, જેમાથી ભુજપત્ર ની-
 કળે છે તે ઓડ.
 મૃદુલ, વિ. (લ: લા. લં.) કોમળ, કુમળું.
 મૃદુ, સ્ત્રી. (ત્.) માટી, મતોડી, મંતોડી, માતોડી.

મૃદ્વિકા, સ્ત્રી. (કા.) દરાખનો વેલો.
 મૃધ, ન. (ધં.) લઢાઈ, જંગ, પુદ્.
 મૃષા, અ. અસત્ય, મીથ્યા, શુદ્ધ.
 મૃષ્ટ, વિ. (ષ્ટ: ષ્ટા. ઇં.) સાફ કરેલું.
 મૃ, મૃણાતિ, (ગ.) અ. મારવું, જીવ લેવો.
 મૃક્ષણ, ન. (ળં.) તેલ.
 મેકલકન્યકા, સ્ત્રી. (કા.) નરમદા નદી,
 મેલકન્યકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ
 મેલલા, સ્ત્રી. (લા.) આયડીના કમરમા પો-
 ળું, કમરપટ્ટો, તરવાર, કટાર, જમી-
 ગેરના હાથાને આંધી રાખવા સાંઈ ન-
 મીપ હોય છે તે.
 મેષ, પુ. (ષ:) મેધ, મેહે.
 મેષઙ્ગોતિ, પુ. (તિ:) વીજળી, વીજલતા.
 મેષપુષ્પ, ન. (ષં.) પાણી, જળ, વીજળી.
 મેષનાનુલસિન્, પુ. (સી.) મોર.
 મેષનામન, પુ. (મા.) મોથો, મુરતો.
 મેષમાલા, સ્ત્રી. (લા.) મેધ મંડળ.
 મેષાવન, પુ. (ધ્વા.) આકાશ.
 મેષવાહન, પુ. (ન:) ઇંદ્ર. [જે ગોળા હોય છે
 મેચક, પુ.(ક:)ધેરો અસમાની રંગ, મોર
 મેદ, પુ. (દ:) પુરુષનું વિષયઇંદ્રીય, મેંદો.
 મેદક, પુ. (ક:) દારૂ ગાળવાસાંઈ જે પદાર-
 તપાર કરે છે તે.
 મેદસ, ન. (દ:) ચરખી, ચીકણાઈ.
 મેદિની, સ્ત્રી. (ની.) પૃથ્વી. [ગર
 મેદુર, વિ. (ર: રા. રં.) ઘાણુ યુવવણ
 મેધા, સ્ત્રી. (મા.) યાદ રહે એવી બુદ્ધિ.
 મેધિ, સ્ત્રી. (ધિ:) ખુટો, જનાવર આંધવા-
 નેચ, વિ. (ધ્ય: ધ્યા. ધ્યં.) ચવીત્ર, ચોખ્ખું
 મેનકાત્મજા, સ્ત્રી. (જા.) પાર્વતી.
 મેરુ, પુ. (ર:) એક પહાડ છે.
 મેલક, પુ. (ક:) સંગમ, મેનદી જહા મળે
 મેલ્લા, સ્ત્રી. (લા.) યુળી, ગળી.
 મેષ, પુ. (ષ:) મેષરાશ, મેંદો, ગેટો, ગાડર.
 મેષકંબલ, પુ. (લ:) કાંખળી, ધાંખળી.
 મેહ, પુ. (હ:) પરમો, મુતરનોરોગ, પીશાબ
 મેહન, ન. (નં.) પુરુષનું વિષય ઇંદ્રિય.

પુ. (ળિ:) અગશ્તીરૂપી, વાલ્મીકીરૂપી.
(જી.) દોરતી, બાહ્યંતી.
વ્યં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
(નં.) શામત કરતી, શંગકરવો.
યં.) સેરડીના રસનો દારૂ, મોવડાનાફુલ-
નાન-અનાજ પાણી એનો દારૂ.
જં.) મુત્તી.
યઃ યા. ધં.) નહાક, ખેહનાક, નીરર્થક.
(યા.) વાવડીંગતુ ઝાડ.
(કઃ) શેગટાંગુ ઝાડ, શેગટો.
(ચા.) કેળ, કેળાંગુ ઝાડ, શાંવરંગુ ઝાડ.
(કઃ) એક જાતના લાડવા કરેછે તે,
કા. કં.) આનંદકારક.
ટં.) સેરડીંગુ મુળીયું.
(દા.) મુરવેલ કરીને એક વેસાંછે.
કઃ) ચોર.
મુર્છા, ખેશુદ્ધિ.
(લિ:) કાગડો.
(કં.) મોતી.
(નઃ ના. નં.) મગંગુ ખેતર.
(.) છાંગુ ખેશવું, મુપ ખેશવું.
(કઃ) મુરદંગ-પાંચવાજ વગાડનારો.
(.) કમાણ-કામદાગી દોરી. [વૃક્ષ, ભુમી.
(.) ચોટલી, તાજ, મુગટ, ચોટલો, અશોક
તં.) જોતીધી, જોશી.
(કઃ) ઉપલો શબ્દ જો. [વગરનો દેશ.
(જાઃ) જે દેશમા હિંદુ નથી ને દેશ, હિંદુ
(સ્વં.) તાંબુ.
ય.
(.) કળજીયું.
(.) કુખેર, એક દેવેયોગી છે.
(મં) કપુર, કાળુશુખડ, કરપુરી, સુખડ
આ સર્વે પદાર્થ એકઠાં ખાંડીને જે આ-
છે તે.
(વઃ) રાજ, લોખાન.
(ટં.) કુખેર.
(.) કાયરોગ.

યજમાન, પુ. (નઃ) જજમાન, યજમાન. [કરેણીતે.
યજ્ઞવન્, પુ. (જ્વા.) સારીપેઠે વીધીકરીને જેણે યાગ
યજ્ઞ, પુ. (જઃ) જાગ, યાગ, જાત.
યજ્ઞપુરુષ, પુ. (ષઃ) વિષ્ણુ.
યજ્ઞાંગ, પુ. (ગઃ) ઉંખરંગુ ઝાડ, મુલડંગુ ઝાડ.
યજ્ઞિય, વિ. (યઃ યા. યં.) યત્સકર્મમાં યોગ્ય.
યતઃ ઇ. હેતુ, કારણ.
યાતે, પુ. (તિઃ) સં-યાસી.
યતિન્, પુ. (તી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
યન્, ઇ. કારણ.
યથા, ઇ. સરખુ, એક સરખુ, મળતું.
યથાજાત, વિ. (તઃ તા. તં.) મુખ્ય.
યથાતથં, ઇ. સત્ય.
યથાયયં, ઇ. જોગ, યથાયોગ્ય.
યથાર્ય, ઇ. સત્ય. [લઘજનારો.
યથાહર્વણ, પુ. (ર્ણઃ) પેગામચી, કાસદ, સંધેસો
યથાસ્તં, ઇ. જોગ, લાયક યથાયોગ્ય.
યથેષ્તિત, ન. (તં.) જોઈએ તેટલું.
યદિ, ઇ. ખેમાથી એક.
યદ્દછા, સ્ત્રી. (છા.) સ્વધચ્છા, સ્વતંત્રતા. [હાકનારો.
યંત્ર, પુ. (તા.) સારથી, ગાડી હાકનારો, માવત, હાથી
યંત્ર, ન. (તં.) કસો, જાળ, જંત્ર.
યમ, પુ. (મઃ) યમ, પ્રેતનો રાજા, ઇંદ્રીપદમન, ગીધ,
એ ડીકસં સાથે જન્મેલા તે, ઝાળ.
યમરાજ, પુ. (રઃ) જમ, યમ.
યમાનિકા, સ્ત્રી. (કા.) પડદો, કનાત.
યમુના, સ્ત્રી. (ના.) યમુના નદી, જમુના નદી.
યમુંનાન્નાત્, પુ. (તા.) જમ, યમ.
યયુ, પુ. (યુઃ) અધમેધનો ધોડો.
યવ, પુ. (વઃ) જવ, જવ કરીને અનાજછે તે.
યવક્ય, વિ. (ક્યઃ કયા. કયં.) નહાના જવ ઉગવાંગુ ખેતર.
યવક્ષાર, પુ. (રઃ) જવખાર.
યવફલ, પુ. (લઃ) ખાંચ, વાંસ.
યવસ, ન. (સઃ) ધાંસ, પેંડો.
યવાગૂ, સ્ત્રી. (ગૂઃ) કાંજી, પાતળો જાત.
યવામ્રજ, પુ. (જઃ) જવખાર.
યવાનિકા, સ્ત્રી. (કા.) અજમા.
યવાની, સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

યવાસ, પુ. (સઃ) ધમાસો.
 યવિષ્ઠ, પુ. (ષઃ) નહાનોભાઈ.
 યવીયસ, પુ. (યાન.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 યવ્ય, વિ. (વ્યઃ વ્યા. વ્યં.) જવ ઉગવાનું ખેતર.
 યચઃપટ્ટહ, પુ. (હઃ) ધોળ, ધોળક.
 યચાસ, ન. (ચઃ) કીર્તી. થોડામા સંતોષ માનનારો.
 યદૃષ્ટાલામતુદ્, વિ. (દઃ દા. ષં.) થોડામા ખુશી થનારો,
 યાદિ, સ્ત્રી. (દિઃ) લાકડી.
 યાદિમધુક, ન. (કં.) કોષ્ટ.
 યાદી સ્ત્રી. (દી.) કોષ્ટ.
 યદ્, પુ. (દા.) જજમાન, યજમાન, ધણી, મુખ્ય.
 યાગ, પુ. (ગઃ) જસ, યસ.
 યાચક, પુ. (કઃ) ભીખાર.
 યાચનક, પુ. (કઃ) ભીખાર.
 યાચના, સ્ત્રી. (ના.) ભીખ.
 યાચિતક, વિ. (કઃ કા. કં.) ઉછીની લીધેલી જીનસ.
 યાજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) ભીખ.
 યાજક, પુ. (કઃ) હવન કરનારામાનો મુખ્ય.
 યાતના, સ્ત્રી. (ના.) નરકપીડા. [પરેલું.
 યાતયામ, વિ. (મઃ મા. મં) જીનુ, પુરાનુ, ભોગેલું, વા-
 યાતુ, ન. (તુ.) રાખસ, રાક્ષસ.
 યાતુધાન, ન. (નં.) રાખસ, રાક્ષસ.
 યાતૃ, સ્ત્રી. (તા.) દેરાણી જેઠાણી.
 યાત્રા, સ્ત્રી. (ત્રા.) જપુ, મુશકરી, ભ્રમ્મા.
 યાદઃપતિ, પુ. (તિઃ) સમુદ્ર, દરીયો.
 યાદસાંપતિ, પુ. (તિઃ) વરૂણ.
 યાદસ, ન. (દઃ) પાણીમાના જીવડા. [ધીધોડા.
 યાન, ન. (નં.) દુસમનને જીતવાના હેતુથી જવું, હા-
 યાનમુખ, ન. (ખં.) ધરી, ધુરી.
 યાપ્ય, વિ. (પ્યઃ પ્યા. પ્યં.) ખરાબ, નીચ, નીંધ.
 યાપ્યયાન, ન. (નં.) પાલખી.
 યામ, પુ. (મઃ) પ્રહર, યોગનું એક જાતનું સાધનછે.
 યામિ, સ્ત્રી. (મિ.) બેહેન, કુળમાની સ્ત્રી, પીતરાઈ,
 કુલીન સ્ત્રી.
 યામિની, સ્ત્રી. (ની.) રાત.
 યામુન, ન. (નં.) સુરમા.
 યાયજૂક, પુ. (કઃ) વારેવારે યસ કરનારો.
 યાવ, પુ. (વઃ) લાખ.

યાવક, પુ. (કઃ) અરધા રંધાએલા જવ,
 ધાનછે.
 યાવત્, અ. નીગતવાર ખપ્પર, નીશ્ચય, કા-
 યાવદ્યેપતિગ્રહ, વિ. (હઃ હા. હં.) જેટલું કા-
 રાખનારો.
 યાવન, પુ. (નઃ) લોખાન, ધુપ.
 યાદીક, પુ. (કઃ) ચોખ્ખદાર.
 યાસ, પુ. (સઃ) ધમાસો.
 યુક્ત, વિ. (કઃ ક્તા. ક્તં.) સાથે, સહીત.
 યુક્તરસા, સ્ત્રી. (સા.) એલાપણી, કોલીદન
 યુગ, ન. (ગં.) એસડ, ચાર હાથ લાંબુ,
 યુગકીલક, પુ. (કઃ) આગળી, સાખળ.
 યુગંધર, ન. પુ. (ર. રઃ) જીસડી.
 યુગપલક, પુ. (કઃ) કંચનનું ઝાડ.
 યુગપત્, અ. એક વખતે, એકદમ. [ડીધી
 યુગપાર્શ્વગ, પુ. (ગઃ) નવાખળદને સીખવવાતે
 યુગુલ, ન. (લં.) જોડું.
 યુગ્મ, ન. (મ્મં.) જોડું.
 યુગ્મ, ન. (મ્મં.) હાથી ધોડા, પુ. (મ્મં.) જોતરા.
 યુદ્ધ, ન. (ઢં.) લઢાઈ, જંગ, યુદ્ધ.
 યુધ્, સ્ત્રી. (ધ્.) લઢાઈ, જંગ, યુદ્ધ.
 યુવતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) જીવાન સ્ત્રી.
 યુવતી, સ્ત્રી. (તો.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 યુવન, પુ. (વા.) જીવાન માણસ.
 યૂય, ન. (યં.) એકજ જાતના પ્રાણીનું ટે-
 યૂયનાથ, પુ. (યઃ) પોતીકા જાતના ટોળાને
 યૂયપ, પુ. (પઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 યૂથિકા, સ્ત્રી. (કા.) જીધના કુલનું ઝાડ. [ડીધી
 યૂપ, પુ. ન. (પઃ પં.) રણરતંબ, જયસ્થંભ
 યુષકટક, પુ. (કઃ) જસસ્થંભ ઉપર જે લ-
 કરેછે તે.
 યુષાઘ, ન. (ઘં.) યસસ્થંભનો છેડો.
 યુષ, ન. (ષં.) છાર, છારી.
 યોક્ત, ન. (ક્તં.) જી-ઝુસડી બાધવાનું દે-
 યોગ, પુ. (ગઃ) ભક્તી, મુતી, ઉપાય, ધલા.
 સંગતી, યુક્તી, દ્રવ્ય, કર્મ, હુશાર.
 યોગેષ્ટ, ન. (ષ્ટં.) સીમુ.

પ.) કેવણી, મુરશ્ચંગ નામની વનસ્પ-
તિ. (મ્ય. મ્યા. મ્યં.) હાલતુ, સરખુ.
(નં.) ચાર ગાંઠિ, પરમાત્મા, યોગ.
સ્ત્રી. (ર્જા.) મંજુહ, મંજુહ.
સ્ત્રી. (હ્રી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
(.) બ્રુસડી બાંધવાનુ દોરડું.
(મ્ય.) લઢાવુ, શુર.
(.) લઢાવુ, ચોઢા.
(નિ.) યોગી, વિષય હંદ્રિય, કારણ.
(ષા.) } સ્ત્રી, બાયડી.
(તા.) }
(ર.) }
(.) કુંચાદાન વખતે આપેલું ધન-પૈસો.
(કં.) ઉપલો શબ્દ જુવો. [માણ, માપ.
(.) જુવાન બાયડીનો જમાવ, માન, પ્ર-
(નં.) જુવાની.

ર.

(.) કા. કં.) લાલ, રાતું, શોખી. ન. (કં.)
પુ, લોહી, કેશ, હીંગળો, લાખ, મંજુહ.
(કં.) લાલ-રાતુ કપડું, મોહાર, કુલ, રી-
અગર પ્યારવાલો માણસ, રમનાર. [શમ.
(નં.) લાલ-શુખડ, પતંગનુ લાકડું, લાલ શી-
ગુન, ન. (નં.) કંકુ.
(વા.) જળો.
(.) (લા.) તીંડીલાનો વેલો.
(.) (કં.) લાલ કમળ.
(.) પુ. (હં. હઃ) ઉપલો શબ્દ જો.
(.) શુંડારોચન વીનસ્પતીછે.
(લં.) રાતુ કમળ.
(.) રક્ષેશ, રાખ્યશ.
(મં.) રક્ષેશનુ ધર અગર શબા.
(.) ભસ્મ, રાખ, રક્ષણ, રાખવું
(.) તા. તે.) રક્ષણ કાંધેલું-લો.
(મં.) રાખનો શંભાળ કરનારો શેવક.
(.) રક્ષણ, રાખવું.
(.) ચીતળ, એક જાતનુ હરણુછે.
(મં. મઃ) કલ્હર, પુ. (મઃ) રીસ, લાલ-
ત્ય, રણભૂમી.

રંગાજીવિ, પુ. (વઃ) રંગારી, રંગરેજ, રંગારો. [કવણ.
રચના, સ્ત્રી. (ના.) રચના, ગોઠવણ, લશ્કરની ગો-
રજક, પુ. (કં.) રંગારો.
રજત, ન. (તં.) રૂપું, શેનુ, શફેદ, ધોણુ. [સ્પતીછે.
રજાને, સ્ત્રી. (નિ.) રાત, રાત્ર, ચાકવત નામની વન-
રજની સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
રજનીમુલ, ન. (વં.) શાંજ, સમીશાંજ.
રજોમૂર્તિ, પુ. (તૌ.) 'પ્રભુદેવ. [અડકાવ.
રજમ્, ન. (જઃ) રંબોયુણ, અળ, સ્ત્રીરજ; બાયડીનો
રજસલા, સ્ત્રી. (લા.) અડકાયલી બાયડી.
રજુ, સ્ત્રી. (જુ.) દોરી, દોરડું, રશી.
રંજન, ન. (નં.) લાલ શુખડ.
રંજની, સ્ત્રી. (ની.) યુગી, ગળી. [શબ્દકરવો.
રળ, ન. પુ. (ળં. ળઃ) લઢાહ, જંગ. પુ. (ળઃ) શબ્દ,
રંઢા, સ્ત્રી. (ઢા.) ઊંદીરકાની વનસ્પતીછે.
રત, ન. (તં) શોહભત કરતી, શંગકરવો.
રતિ, સ્ત્રી. (તિ.) મદનની સ્ત્રી, રતી.
રતિપીત, પુ. (તિઃ) મદન, રતીનો વર.
રત્ન, ન. (નં.) શેનુ, હીરો, પાનુ, પરવાજી, મોતી,
રતન, લાલ, માણેક, પોખરાજ, પુશ્કરાજ, જા-
તમાનો શેડી-ઓ-શેઠ.
રત્નગર્ભા, સ્ત્રી. (ર્ભા.) પૃથ્વી.
રત્નસાનુ, પુ. (નુઃ) મેર પરવત-પહાડ.
રત્નાકર, પુ. (રઃ) દરીયો. [ભુવી તે.
રત્નિ, પુ. (તિનઃ) મુડીવાળીને હાતની લંબાહ ગ-
રથ, પુ. (યઃ) રથ, ગાડી, નેતર, અવયવ, શરીર,
લડાઈની ગાડી.
રથકચ્ચા, સ્ત્રી. (ચા.) ગાડીનો જમાવ-એળો.
રથકાર, પુ. (રઃ) શુધાર, શુધારની જાત.
રથગુપ્તિ, સ્ત્રી. (ગિઃ) ગાડાઉપર-લઢાઈના ગાડાઉપર
લોઢાનો બુરખો.
રથદ્રુ, પુ. (દ્રુઃ) તમરનું ઝાડ. [પયડું.
રથંગ, પુ. (ગઃ) ચક્રવાક પક્ષી, ચક્રવો, ન. (ગં.) ચાક,
રથિક, પુ. (કં) ગાડીનો ધણી-માલક.
રથિન, પુ. (નઃ) ઉપલો શબ્દ જુવો. [ડીનો માલક.
રથિન્, પુ. (થી.) ગાડીમાં બેસીને લઢાઈ કરનારો, ગા-
રથ, પુ. (થયઃ) ગાડી ખેચનારો ધોડો. [જમાવ.
રથ્યા, સ્ત્રી. (થ્યા.) ગામમાંનો નહાનો રસતો, ગાડાનો

રદ, પુ. (દઃ) દાત.

રદન, પુ. (નઃ) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.

રદનછદ, પુ. (દઃ) ઝોંઠ.

રંધ્ર, ન. (ધ્રં.) કાણું.

રમસ, પુ. (સઃ) વેગ, જોર, હર્ષ, ખુસી.

રમણ, પુ. (ણઃ) વર, પતી.

રમણા, સ્ત્રી. (ણા.) ખુશી કરનારી બાઈડી.

રમણી, સ્ત્રી. (ણી.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.

રમણીય, વિ. (યઃ યા. યં.) સુંદર, ખુબસુરત.

રમા, સ્ત્રી. (મા.) લક્ષ્મી.

રમ્ય, વિ. (મ્યઃ મ્યા. મ્યં.) ખુબસુરત, સુંદર.

રંભા, સ્ત્રી. (ભા.) કેળ, કેળાનું ઝાડ, એક અપ્સરાછે.

રય, પુ. (યઃ) વેગ, જોર.

રલ્લક, પુ. (કઃ) ધાબળી, કાંપળી.

રવ, પુ. (વઃ) શબ્દ, ખોલ.

રવણ, વિ. (ણઃ ણા. ણં.) અવાજનું, શોરનું.

રવિ. પુ. (વિઃ) સુર્ય, સુરજ. [ધરેણ્ય.

રશના, સ્ત્રી. (ના.) જીભ, બાઈડીના કમરમા પહેરવાનું

રશ્મિ, પુ. (શ્મિઃ) કીરણ, દોરડું.

રસ, પુ. (સઃ) સંગારસ, અંધરસ, રત્નયોગિણ. પુ. (સઃ)

જેહેર, વીર્ય, તેજ, મીઠું ખાટું વીગેરે છ રસ,

પાણી, દેહ, એક ધાતુ છે.

રસગંધ, પુ. (ધઃ) યોગ, રત્નયોગિણ.

રસગર્ભ, ન. (ર્મ) હીંગળો, દાવોંક નામની વનસ્પતી-

ના ઉકાળાનું કરેલું અંજન.

રસજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) જીભ, જભાન, જીભ.

રસન, ન. સ્ત્રી. (નં. ના.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.

રસવતી, સ્ત્રી. (તી.) રાંધણી, રાંધવાળીજગા.

રસા, સ્ત્રી. (સા.) પૃથ્વી, પાડવલી, સાલહ નામની વ-

નસ્પતી. [અકરીનું દુધ નાખીને કરેલું અંજન.

રસાજન, ન. (નં.) દારૂ હળદરના ઉકાળામાં સમભાગ

રસાતલ, ન. (લં.) પતાળ, પાતાળ.

રસાલ, પુ. (લઃ) આંખો, સેરડી.

રસાલા, સ્ત્રી. (લા.) શ્રીખંડ.

રસિત, ન. (તં.) મેઘની ગર્જના.

રસોત્તક, પુ. (કઃ) લસણ.

રહસુ, ન. (હઃ) એકાંત સ્થળ-જગા, ખીલવતનીજગા.

રહસુ, ન. (હઃ) વેગ, જોર.

રહસ્ય, વિ. (ભ્યઃ બ્યા. બ્યં.) એકાંત સ્થળે

રા, પુ. (રઃ) ધન, દ્રવ્ય, પૈસો, સોનું.

રાકા, સ્ત્રી. (કા.) પુનેમ. [ગણ પચાસમે

રાક્ષસ, પુ. (સઃ) રાક્ષસ, રાખસ, સાંઠ સંવત્સર

રાક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) લાખ. [ત્રિ, રાક્ષસ

રાક્ષસી, સ્ત્રી. (સી.) કીરમાણી અજ્ઞાનો,

રાંકવ, વિ. (વઃ વા. વં.) હરણના બાલનું

રાગ, પુ. (ગઃ) પ્રીતી, પ્યાર.

રાજક, ન. (કં) રાજાનો સમુદાય.

રાજન, પુ. (જા.) ચંદ્ર, ચાંદ, રાજો, ક્ષત્રીય

રાજન્ય, પુ. (ન્ય.) ક્ષત્રીય, ક્ષત્રી.

રાજન્યક, ન. (કં.) ક્ષત્રીવોનો જમાવ-ટો

રાજન્વત્, વિ. (ન્વાન્. ન્વતી. ન્વત્.) જે દેશમા

રાજરાજ, પુ. (જઃ) કુમેર.

રાજવત્, વિ. (વાન્. વતી. વત્.) રાજસત્તાક

રાજવંશ્ય, વિ. (શ્યઃ શ્યા. શ્યં.) રાજના વં-

શો-જ-મેલો.

રાજવલા, સ્ત્રી. (લા.) કુખજ પ્રસરણી, ન

રાજવીંજન, વિ. (જી. જિની. જી.) રાજના કુલ-

રાજવૃક્ષ, પુ. (ક્ષઃ) ગરમળાનું ઝાડ.

રાજસદન, ન. (નં) રાજવડો, રાજમંદીર, ર

રાજસમા, સ્ત્રી. (મા.) રાજાની સભા.

રાજસૂય, ન. (યં.) એક જાતનો યાગછે.

રાજહંસ, પુ. (સઃ) એક જાતનું હંસ પક્ષી છે

રાજાદન, ન. (નં.) ચારાનું-ખીરણીનું ઝ

રાજાર્હ, ન. (હં.) કૃષ્ણાગર સુખડ.

રાજિ, સ્ત્રી. (જિ.) એકથી એક વળગેલી

રાજિકા, સ્ત્રી. (કા.) રાઈ.

રાજિલ, પુ. (લઃ) જેહેર વગરનો સાપ.

રાજીલ, પુ. (લઃ) ઝેર વગરનો સાપ.

રાજીવ, પુ. (વઃ) એક જાતની માછલી છે

રાજુ, પુ. (દઃ) રાજ.

રાઙ્યાંગ, ન. (ઙં.) રાજના સાત આસ સેવ

રાતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) રાત, રાત્ર, સુરજ અ

પુગે તહાંસુધીનો વખત તે.

રાતિચર, પુ. (રઃ) રાક્ષસ, રાખસ.

રાતિંચર, પુ. (રઃ) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.

રાદ્ધાંત, પુ. (તઃ) સિદ્ધાંત.

૧) વૈશાખ મહીનો.
 ૨) વીશાખા નખેતર-નક્ષત્ર.
 ૩) બલરામ, બલદેવ, દાશરથીરામ, એક જનાવર છે, વિ. (મઃ મા. મં.) અસમાની, ની રંગનુ, ખુબસુરત, સફેદ.
 ૪) હીંગ.
 ૫) (કઃ કા. કં.) ખુબસુરત.
 ૬) (મા.) લોકોને ડગાવે એવી ખાયડી.
 ૭) ન્યાસી જે ખાંચુની લાકડી રાખે છે તે
 ૮) રાજ, લોખાન.
 ૯) ઢગલો, ગંજ, ખાર રાસી.
 ૧૦) (દ્રઃ દ્રં.) દેશ, મરવાનો ઉપદ્રવ.
 ૧૧) (કા.) રીંગણી.
 ૧૨) નાટકમાના રાજાનો શાળો.
 ૧૩) મધેડો, ધધેડો.
 ૧૪) સ્ના. એલાપરણી, કાર્લીદન વનસ્પતી છે.
 ૧૫) નવગ્રહમાનો એક રાહુ નામનો ગ્રહતે.
 ૧૬) (કઃ કા. કં) ખાલી.
 ૧૭) (કથં.) ધન, દ્રવ્ય.
 ૧૮) (જં.) ધરમ સુકવો, ધરમ છોડવો, હાથ
 ૧૯) એમ છોકરા ધુટણવતે ચાલે છે તે, ધુટ-
 ૨૦) માલવું.
 ૨૧) (જં.) ઉપલો શબ્દ જુઓ.
 ૨૨) મહાદેવનો નંદી બળદ.
 ૨૩) દુશ્મન, શત્રુ.
 ૨૪) કલ્યાણ, ખરાબ, ગીલીચ.
 ૨૫) તરવાર, સમશેર.
 ૨૬) (દા.) ધનકાર, અપમાન.
 ૨૭) (જા. જં.) હાલ, ચુલું, ટપકેલું.
 ૨૮) પીતળ, ચાલુરેહેલું, લોકની રીત-
 ૨૯) પકડુ, ચુલું, ભીત, દીવાલ, અણી.
 ૩૦) (ખં.) જસતનુ કુલ.
 ૩૧) (તી.) પીતળ. [કરવે.
 ૩૨) સ્ત્રી. (યા.) રોગ ધલાવવો, રોગ સારો.
 ૩૩) (મં.) સોનુ.
 ૩૪) (કઃ) શોની. [લીલું નહીં તે, સુકડું.
 ૩૫) (ક્ષા. કં.) ખાર વગરનુ, દોસ્તદાર વગરનો,
 ૩૬) (ગ્વા. ગ્વં.) રોગી, જીવ, ભાગેલું, દરદી.

રુચક, પુ. (કઃ) યેરંગાનુ ઝાડ, દીવેલી, મહાજીગનુ
 ઝાડ, ન. (કં.) સંચળ, સંચળ ખારો. [ણ, શોભા.
 રુચી, સ્ત્રી. (ચિ.) તેજ, કાંતી, આતી પ્રીતી, ઇચ્છા, કીર-
 રુચિર, વિ. (રઃ રા. રં.) ખુબસુરત.
 રુચ્ય, વિ. (ચ્યઃ ચ્યા. ચ્યં.) ખુબસુરત.
 રુજા, સ્ત્રી. (જા.) રોગ, દરદ.
 રુજ, સ્ત્રી. (રુક્.) કાંતી, તેજ, રોગ, દરદ.
 રુટ, સ્ત્રી. (રુટઃ) ક્રોધ, રીસ, ધુસ્સો.
 રુત, ન. (તં.) પક્ષીનો શબ્દ.
 રુદિત, ન. (તં.) રોલું, રડવું.
 રુદ્ધ, વિ. (દ્ધઃ દ્ધા. દ્ધં.) રોકાએલું, ધેરાએલું.
 રુદ્ર, પુ. (દ્રુ.) મહાદેવ.
 રુદ્રાણી, સ્ત્રી. (ળી.) પાર્વતી. [ખ નામનો ગ્રહ.
 રુષિર, ન. (રં.) લોહી, ન. (રં.) કંકુ, પુ. (રઃ) મંગ
 રુર, પુ. (રઃ) રોલું, રહી કરીને એક હરણના જ-
 તનુ જનાવર છે, રોઝ.
 રુચુક, પુ. (કઃ) દીવેલી, યેરંગા.
 રુમા, સ્ત્રી. (મા.) ખારો સમુદ્ર, ખારો દરીઆ. [બાપણ.
 રુચાન, પુ. ન. સ્ત્રી. (ચાન. ચાન્. ચાતી) ગાળો, ખરાબ
 રુહા, સ્ત્રી. (હા.) દુર્વા, દરો. [ગરનુ.
 રુક્ષ, વિ. (ક્ષઃ ક્ષા. ક્ષં.) સુકડું, ખારવગરનુ, દોસ્તવ-
 રુપ, વિ. (વઃ વા. વં.) સરખું, એક સરખું, ન. (વં.)
 સ્વભાવ, શોભા, ખુબસુરતી, પુ. (વઃ) લોક, જ-
 નાવર, જમાવ, ટોળું, આકાર, શ્લોક, નાટકાદી.
 રુપ્ય, ન. (વ્યં.) રૂપ, ન. (વ્યં.) રૂપાનુ નાણું, વિ.
 (વ્યઃ વ્યા. વ્યં.) ખુબસુરત સ્વરૂપ, ખુબસુરત.
 રુપ્યાચક્ષ, પુ. (ક્ષઃ) રૂપાનુકામ તપાસનારો કામગાર.
 રુચુક, પુ. (કઃ) દીવેલી, યેરંગાનુ ઝાડ.
 રુષિત, વિ. (તઃ તા. તં.) ચુચવાએલું. [નસ્પતી છે.
 રેચની, સ્ત્રી. (ની.) સફેદ નીશાતર, શુદ્ધ રાખની વ-
 રેચિત, જ. (તં.) ધોડાનુ થપકથપક ચાલવું.
 રેણુ, પુ. સ્ત્રી. (ણુઃ ણુઃ) ધુણ, માતોડી.
 રેણુક, પુ. (કઃ) વટાણા.
 રેણુકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતના ખુશબોઈદાર ખીજ છે.
 રેતસુ, ન. (તઃ) રેત, આદમીના દીલમાની ધાત.
 રેવ, વિ. (વઃ વા. વં.) નીંધ, ખરાબ, નીચ.
 રેફ, વિ. (ફઃ ફા. ફં.) ખરાબ, નીચ, કેહેલું પુ. (ફઃ)
 ૨. વર્ણ, દરકત ઉપર રેફર આપવો તે.

રેવતીરમણ, પુ. (ળ:) બલરામ, બલદેવ.

રેવા, સ્ત્રી. (વા.) નર્મદાનદી.

રોક, ન. (કં.) કાંચુ.

રોગ, પુ. (ગ:) રોગ, દરદ.

રોગહારિન, પુ. (રી.) વૈદ્ય, હકીમ.

રોચન, પુ. (ન:) સાવરના આડમાની એક જાત છે.

રોચની, સ્ત્રી. (ની.) તેંડુ, સફેત નીશાતર વનસ્પતી છે.

રોચિષ્ણુ:વિ. (ળુ:ળુ:ળુ.) ધણુજ ખુબસુરત, કાંતીવાન.

રોચિસ, ન. (વિ:) કાંતી, તેજ.

રોદન, ન. (નં.) આંસુ, આંખમાનુ પાણી.

રોદની, સ્ત્રી. (ની.) ધમાસિ.

રોદસી, ન. દ્વિ. (સી.)

રોદસ, ન. (દ:)

રોદસી, સ્ત્રી. (સી.)

રોષ, પુ. (ઘ:) તીર.

રોષસ, ન. (ઘ:) તીર.

રોષોવકા, સ્ત્રી. (કા.) નદી.

રોપ, પુ. (વ:) બાણ.

રોમન, ન. (મ:) દીલ ઉપરના બાલ-કેસ.

રોમંથ, પુ. (થ:) આગળવું, જાનવરનુ ચાવેલું, ચાવેલું, આગળેલું.

રોમહર્ષણ, પુ. (ળ:) રવાંડામાં થાય છે તે.

રોમાંચ, પુ. (ચ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.

રોષ, પુ. (ષ:) ક્રોધ, રીસ.

રોષપ્રદોષિત, વિ. (ત: તા. તં.) રીસથી ગરમ થએલો.

રોહિણી, સ્ત્રી. (ળી.) ગાય, ગા, રેહીણી નક્ષત્ર-૧૧.

રોહિત, વિ. (ત: તા. તં.) લાલ, રાતું, પુ. (ત:) એક જાતની માછલી છે, એક જાતનુ હરણુ છે.

રોહિતક, પુ. (ક:) લાલ રેહીડાનું આડ.

રોહિતાશ્વ, પુ. (શ:) અખી.

રોહિન, પું. (હી.) લાલ રેહીડાનું આડ.

રોદ્ર, પુ. (દ્ર:) નાટકના આંક રસમાનો એક રસ.

રૌમક, ન. (કં.) સાંભર મીઠું.

રૌમ, ન. (મં.) સાંભર મીઠું.

રૌરવ, પુ. (વ:) એક જાતનો નરક છે.

રૌહિણ્ય, પુ. (ળ:) બલરામ, બલદેવ, ખુધનામનોગ્રહ.

રૌહિષ, ન. (ષ:) એક જાતનુ ધાસ છે,

પુ. (ષ:) રોહું, રહું, એક જાતનુ હરણુ છે, રૌઝ

લ.

લકુચ, પુ. (ચ:) ઝોંટ નામનું ગ્રાંથે.

લક્ષ્મ, પુ. (ક:) ચીથડું.

લક્ષ, ન. (ક્ષ:) કપટ, નીશાણુ, લાખ સં.

લક્ષણ, ન. (ળં.) ચી-હ, નીશાળી, પુ. (ળ:) સં.

લક્ષણા, સ્ત્રી. (ળા.) સારસ પક્ષીની માદી.

લક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) લાખસંખ્યા.

લક્ષ્મણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) તવંગર, લક્ષ્મી

રામનોબાઈ, લક્ષ્મણ.

લક્ષ્મણા, સ્ત્રી. (ળા.) સારસ પક્ષીની માદી.

લક્ષ્મન, ન. (ક્ષમ.) નીશાણી, પ્રધાન, સં.

લક્ષ્મી, સ્ત્રી. (ક્ષ્મી.) ઐશ્વર્ય, સંપત્તી.

લક્ષ્મીવત્, વિ. (લાનં. વતી. વત્.) તવંગર,

લક્ષ્ય, ન. (ક્ષ્યં.) કપટ, નીશાણુ, સા

નકહેતા ઝોડોકેહેવો તે.

લગુડ, પુ. (ડ:) લાકડી, દાંડો, લાકડું.

લગ્ન, ન. (લ્ગં.) રાસીનુ લગન.

લગ્નક, પુ. (ક:) જમીન.

લઘુ, ન. (લુ.) જલદી, પુ. (લુ:) પિડીકા

સ્પતી છે, ન. (લુ.) કાળાવાળાનું મુળ

ધી. લુ.) દીલમાનુ—મનમાનુ જા

હાનુ, થોડું, સારવગરનુ.

લઘુલય, ન. (લં) કાળાવાળાનું મુળીયું.

લંકા, સ્ત્રી. (કા.) રાક્ષસની રાજધાની,

લંકોપિકા, સ્ત્રી. (કા.) પિડીકા નામની વ

લજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) લાજ, શરમ.

લજ્ઞાશીલ, વિ. (લ: લા. લં.) શરમી.

લજ્જિત, (ત: તા. તં.) શરમાએલો.

લઢા, સ્ત્રી. (ઢા.) ગામમાની ચકલી, ઝ

ફળ છે; એક જાતનુ વાળું છે, કરં

લતા, સ્ત્રી. (તા.) વેલો, આડની ડહાળી.

લતાર્ક, પુ. (કં:) કાચો કાંદો, કાચી ડુંગળ

લપન, ન. (નં.) મોહ, મોડું.

લપિત, ન. (તં.) ભાષણ, વિ. (ત: તા. તં.)

લભ્ય, વિ. (ભ્ય: ભ્યા. ભ્યં.) મળેલું.

લભ્યવર્ણ, વિ. (ળં: ળાં. ળં.) પંડીત, વીદ્વાન

લમ્ય, વિ. (મ્ય: મ્યા. મ્યં.) ઇંસાફથી મળ

) લટકવું, દુટી લગી લટકનારી કુંડી.
 ર:) ગણપતી.
 ગાયન, વાળું, નાચતા નાચતાએ અ-
 પાવેતે, ન. (યં.) કાળાવાળાનું મુખીયું,
 નીનાશ, આર્લોગન, કોટી, નાશ.
 ગા.) સ્ત્રી, ખાપડી.
 (કા.) દુટીલગી લટકનારી કુંડી.
) કપાળ.
 (કા.) ઠીળો, કપાળનું ધરેણું.
) પુછડી-ડી, ઘોડાની યાળ, ઘોડાના
 રના બાલ, ઘોડાનું ધરેણું, ઘોડી, પ્ર-
 ય, ન. (મં.) કેવુ, ધબ, વાવટા, શી-
 ણાણી, ચીનહ, પ્રભાવ.
 કં.) પરણતીવખતે વરના કપાળ ઉપર
 માળ બાંધે છે તે. [મુખ્ય.
 મ.) પુછડી, ઘોડાની યાળ, પ્રધાન,
) સ્ત્રીનો એક લટકો છે, થાકની ની-
 (ત: તા. તં.) ખુબ સુરત.
 વં.) બારીક, ઝીણું, સુક્ષ્મ, પુ. (વ:)
 , અનાજકાપડું.
) લવંગ, લવંગ.
) ખાંડ, મીઠું.
) ખારો દરીઆ-સમુદ્ર.
) ધાન્ય કાપડું-વાઢવું.
) દાતરડું.
) લસણ.
) ધન્યુધનો વચ્ચે ભાગ.
) લાખ.
 . (ન:) લાલ લોખનુ આડ.
) હલ.
 (કી.) વાગ ચપકા વનસ્પતી છે.
 (લી.) નારાયણી, નારીએજનુ આડ,
 ની, મોચુડ વનસ્પતી છે.
) પુછડી-ડું, દાંડી.
) પુછડી-ડું, દાંડી.
 નિ. વ. ધાણી, પૂ. (જા.) લીલાચોખા
 ખાવલાનું મુખીયું.
) નીશાની.

લાંબુ, પુ. (વ:) કોણુ, કોહાણું.
 લાંબૂ, પુ. (વૂ.) કોણુ, કોહાણું.
 લામ, પુ. (મ:) નફો, ફાપદો.
 લામજ્જક, ન. (કં.) કાળાવાલનું મુખીયું
 લાલસા, સ્ત્રી. (સા.) અતીથય ઇચ્છા, ધંધાળી ઇચ્છા.
 લાલ, સ્ત્રી. (લા.) થુક.
 લાલાટિક, વિ. (ક:કા.કં.) ધણીનું કામ કરવામા સુસ્તી,
 આપણો ધણી રીસાએલોછે અથવા ખુશીમાછે
 મોટે તેના મોહાનરફ જોનારો માણસ. [પક્ષીછે.
 લાવ, પુ. (વ:) લાંબુર નામનો પક્ષી, એકજાતનો
 લાસિકા, સ્ત્રી. (કા.) નાચનારી સ્ત્રી, ચુણીકા.
 લાસ્કોટની, સ્ત્રી. (ની.) ટોપણ, છેદપાડવાનું હથીઆર.
 લાસ્ય, ન. (સ્યં.) નાચવું.
 લિકુચ, પુ. (ચ:) એાટ નામનું આડ.
 લિશ્વા, સ્ત્રી. (શ્વા.) જૂના હંડા, ખસખસ, લીખ.
 લિખિત, વિ. (ત:તા. તં.) લખેલું. [માન, શીવની મુર્તી.
 લિંગ, ન. (નં.) નીશાણી, પુરુષનું વિષય હંદ્રિય, અનુ-
 લિંગવૃત્તિ, પુ. (તિ:) ઢોંગી, પેટ ભરવાસાઈ બાલ વધારેલો.
 લિપિ, સ્ત્રી. (લિ:) લખેલું દસકત.
 લિપેકર, પુ. (ર:) લેખક, લખનારો.
 લિપિકાર, પુ. (ર:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 લિપિ, સ્ત્રી. (લિ:) લખેલું દસકત.
 લિપ્ત, વિ. (ત: મા. પં.) આધેલું.
 લિપ્તક પુ. (ક:) જેહેરવાળો તીર.
 લિપ્તા, સ્ત્રી. (પ્તા.) ઇચ્છા.
 લિલિ, સ્ત્રી. (લિ:) લખેલું દસકત.
 લિલિંકર, પુ. (ર:) લેખક, લખનારો.
 લિલી સ્ત્રી. (સ્ત્રી. લી.) લખેલું દસકત.
 લીંદ, વિ. (લ: લા. લં.) આધેલું. [લાશ, ક્રીયા.
 લિલા, સ્ત્રી. (લા.) રમત, સ્ત્રીનો નખરો, ક્રીડા, વી-
 લુલેત, વિ. (ત: તા. તં) અલોટનારો. [આઉધર.
 લુભ, વિ. (ભ: ભા. ભં.) લોભી, લાલચુ, ભુખ્યો,
 લુભક, પુ. (ક:) વાધ, દીપેડા
 લુલાપ, પુ. (વ:) મેશ, જંગલીમેશ.
 લુલાય, પુ. (ય:) ઉપલો લખ્દ જુવો.
 લૂતા, સ્ત્રી. (તા.) કરારીયો, કોળી.
 લૂન, વિ. (ન: ના. નં.) કાપેલું, વાઢેલું.
 લૂમ, ન. (મં.) પુછડી, ડું.

લેખક, પુ. (ક:) બપ્પનારો, લેખક.
 લેખર્થ, પુ. (મ:) ધંદ્ર.
 લેખા, સ્ત્રી. (લા.) દેવ, લીડી.
 લેપ, પુ. (વ:) ભોજન, ખરડડું.
 લેપક, પુ. (ક:) કડીઆ, બંવડી.
 લેલિહાન, પુ. (ન:) શાપ.
 લેશ, પુ. (શ:) નહાના કટકા, ખારીક કણ.
 લેટ, પુ. (ટ:) ઢેપું.
 લેહ, પુ. (હ:) ભોજન.
 લોક, પુ. (ક:) જન, ભુવન, સ્વર્ગ તથા પતાળલોક.
 લોકજિત્, પુ. (ત:) નાસ્તીક.
 લોકબોધ, પુ. (વ:) સુર્ય, સુરજ.
 લોકવંધુ, પુ. (ધ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 લોકમાન, સ્ત્રી. (તા.) લક્ષ્મી.
 લોકાયત, ન. (ત:) તર્ક શાસ્ત્ર, આવાંકજી તર્કશાસ્ત્ર.
 લોકાયતિક, પુ. (ક:) દેહ આત્મવાદી જે મોદે તે.
 લોકલોક, પુ. (ક:) એક પહાડછે.
 લોકેશ, પુ. (શ:) પ્રભુદેવ.
 લોચન, ન. (ન:) આંખ.
 લોચમકંઠ, પુ. (ઠ:) અજમોદ, મોરસેંડા વગરનીછે.
 લોચમસ્તક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 લોત, ન. (ત:) ચોરેલું ધન, ચોરેલો પૈશા.
 લોલ, ન. (લ:) ઉપલો શબ્દ જીવો,
 લોમ્ર, પુ. (મ:) લોમ્ર વૃક્ષ.
 લોપામુદ્રા, સ્ત્રી. (દ્ર:) અગસ્તી રૂપીની સ્ત્રી-આયડી.
 લોપ, ન. (પં:) ચોરેલું ધન, ચોરેલો પૈશા.
 લોમન, ન. (મ:) દીલપરના બાલ.
 લોમજા, સ્ત્રી. (જા:) જરામામીનો પેલો.
 લોલ, વિ. (લ: લા. લં.) એચળ, ઠંડિયા કરતા.
 લોલુપ, વિ. (વ: પા. વં.) બહુ ઇચ્છાવાળો.
 લોલુભ, વિ. (ભ: મા. મં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 લોટ, પુ. ન. (ટ: ટં.) ઢેપું.
 લોટભેદન, પુ. (ન:) ઢેપાં ફેડવાનો મોગરો.
 લોહ, પુ. ન. (હ: હં.) કૃષ્ણાગર સુખડ, પુ. (હ:) લો-
 હાડું, સોગુ, રૂક, પીતળ, કાંસુ, કલ્લહ, સીસું.
 લોહકાર, પુ. (ર:) લુહાર. [વેછે તે પક્ષી.
 લોહપૃષ્ઠ, પુ. (ષ:) જે પક્ષીનાપર તીરના કામમાં આ-
 લોહલ, વિ. (લ: લા. લં.) સાફ નહીં બોલનારો.

લોહામિસાર, પુ. (ર:) દસેરાને દહોડે
 રથાપના કરેછે તે.
 લોહિત, વિ. (ત: તા. તં.) બાલ, રાતું, પુ.
 જાતગુ હરણછે, ન. (તં.) લાલ, મા.
 લોહિતાશ્વ, પુ. (શ:) અમી
 લોહિતચંદન, ન. (નં.) કુંકુ.
 લોહિતાંગ, પુ. (ગ:) મંગલ નામનો ગ્રહ.
 લૌકાયતિક, પુ. (ક:) દેહાત્મવાદી જે બી

વ

વ, ધ. સામર્થ.
 વ, ન. (નં.) વરણ.
 વ, પુ. (વ:) હવા, હથીઆર, વરણ, વર-
 ણ, છોડાં, છોવા, સ્ત્રી. (વા.) જવું, દુ-
 તીર, વણવું, ન. (વં.) વરણ મંત્ર.
 વક્ત્ર્ય, વિ. (વ્ય: વ્યા. વ્યં.) નિંદ્ય, હલકો,
 વક્ત્ર્યતા, સ્ત્રી. (તા.) કપડો, બોલવાનો
 વક્ત્ર, વિ. (ક્તા. ક્તી. ક્ત.) બોલનારો.
 વક્ત્ર, ન. (ક્તં.) મોહિડું.
 વક્ત્ર, વિ. (ક: કા. કં.) વાકું.
 વક્ષસ્, ન. (ક્ષ:) છાતી, પુ. (ક્ષ:) બેલ, વ-
 વંક્ષણ, પુ. (વં.) છાતી.
 વક્ષ:સ્થલ, ન. (લં.) છાતી.
 વક્ષોજ, ન. (જં.) સ્ત્રી-આયડીની છાતી.
 વક્ષોરુહ, પુ. (હ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વંગ, ન. (વં.) કલ્લહ.
 વગાહ, પુ. (હ:) હાવું, રનાન.
 વમુ, પુ. (મુ:) બોલનારો.
 વચ, પુ. (વ:) પોપટ.
 વચવનુ, વિ. (વનુ: વનુ: વનુ.) બોલનારો, વાચુમે
 વચન, ન. (નં.) બાપણ.
 વચનકર, વિ. (ર: રા. રી. રં.) બોલવું,
 વચનગ્રાહિન, વિ. (હી. હિળી. હિ.) બોલો, ન-
 કલુ કરે તેવો.
 વચસ્, ન. (વ:) બાપણ.
 વચનોદિયત, વિ. (ત: તા. તં.) બોલો, નમ્ર,
 વચા, સ્ત્રી. (ચા.) વેખડ, અકલ્લકરો.
 વજ્ર, ન. પુ. (જં. જઃ) વીજળી, હીરો, પુ.

(ય) યુવર, યોર. [ને ગગડાટ.
(વઃ) વીજળીનો ચળકાટ-તથા અવાજ
(વઃ) ઉપલો શબ્દ જીવે.
(વઃ) તળગુ કુલ. [ચુણાકાર.
(વઃ) વીજળી પડ્યાથી મરવું, આટો.
(યઃ) યા. યં.) કોર, જીલમી, કહણ દી-
(યઃ) વજર શરખ, શખત.
(યઃ) કુકર, મુંડ.
(ય) શુરજ કુલ. [આકૃત પડતી.
(તઃ) વીજળીનો શપાટો, એકાએક
(તઃ) ઇંદ્ર. [શીઆળ.
(તઃ) કા. કે.) ડગ, ડગણારો, પુ. (કઃ)
(તા. તે.) ડગવેલો.
(ય) શીઆળ.
(ય) અશોકનુ ઝાડ, તમરનું ઝાડ, નેતર,
(ય) પક્ષીછે, સ્ત્રી. ધણુ કુધ આપણારી
(યઃ) નેતર. [દોરી, દોરી.
(યડનુ ઝાડ, ન. પુ. (દં. ટઃ) કાયાની-
(યડે, આવાનો વડો.
(ય) કાયાની દોરી, રશી.
(ય.) બ્રહ્મણની સ્ત્રી, ધોડી.
(લઃ) શયુદ્ધમાનો આખી.
(યઃ) પોહલું, મોઢું.
(યઃ) વાણીઆ. [ધંદો, વેપાર.
(યઃ) વાણીઆનુ કામ, વાણીઆનો
(યઃ) ઉપલો શબ્દ જીવે.
(ય) બાગ, હીરસો.
(યઃ) વેપારી, વેહવારી. [આશ્વર્થ, તેડુ.
(યઃ) કરણારસ, સંતોષ, અજાએની,
(ય) સામર્થ. [સંવત્સર, વર્ષ.
(ય) છક્કી, પુ. (ત્તઃ) વાહરોડો, ગોદો,
(ય) કુડાનુ ઝાડ.
(યઃ) જર જીવાન બજાદ-ગોદો.
(યઃ) બચનાગ.
(યઃ) વર્ષ, સંવત્સર.
(યઃ) લા. લં.) દયાળુ, તેલવાળું, ચીકણું.
(યઃ) બોલનારો, ધણું બોલનારો.

વદન, ન. (નં.) મોહડું, મોહો.
વદન્ય, વિ. (ન્યઃ ન્યા. ન્યં.) દાનશુર, દાતા, ધર્મી.
વદાન્ય, વિ. (ન્યઃ ન્યા. ન્યં.) ઉપલો શબ્દ જીવે. [નારો.
વદાવદ, વિ. (દઃ વા. દં.) બોલનારો, ધણું-બહુ-બોલ-
વધ, પુ. (ધઃ) ધાત, મારવું, ઠાર મારવું. [જોગ.
વધ્ય, વિ. (ધ્યઃ ધ્યા. ધ્યં.) મારવા લાયક, જીવ લેવા
વધ્મી, સ્ત્રી. (ધ્મી.) આંખડાની દોરી.
વધૂ, સ્ત્રી. (ધૂઃ) આયડી, વહુ, ડીકરાની આયડી,
નવી પરણેલી સ્ત્રી, સ્વપ્ના, પિંડિકા વનસ્પતીછે.
વન, ન. (નં.) અરણ્ય, જંગલ, પાણી, જળ, ધાર,
પ્રવાહ. [સ્પતીછે.
વનવિક્રિકા, સ્ત્રી. (કા.) પાડવળી, પાહાડ મુળ વન-
વનપ્રિય, પુ. (યઃ) કોકીલા નામનો પક્ષી, કોયળ.
વનમાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) મોઢી માખ, જંગલી માખી.
વનમાલિન, પુ. (લી.) વિષયુ.
વનમુદ્ર, પુ. (મુઃ) મઠ, મઠ કરીને એક ધાન્યછે.
વનશૃંગાર, પુ. (શઃ) સરાટા નામની વનસ્પતીછે.
વનસ્વીત, પુ. (તિઃ) કુલ વગર ફળ આવે એવું ઝાડ,
ફણસ, ઉંખર, ઝાડ, વૃક્ષ.
વનાયુ, પુ. (યુઃ) હરણ.
વનાયુજ, પુ. (જઃ) એક દેશનો ધોડો છે.
વનજ, પુ. (જઃ) વિષયુનો હાથી.
વનિતા, સ્ત્રી. (તા.) સ્ત્રી, આયડી, ધણીજ પ્યારી સ્ત્રી.
વનીપક, પુ. (કઃ) ભીખારી, માગણારો.
વનીયક, પુ. (કઃ) ઉપલો શબ્દ જીવે.
વનૌકસ, પુ. (કાઃ) વાંદરો.
વંદાર, વિ. (રઃ રઃ ર.) વંદનશીલ, નમવાળું.
વંદન, પુ. (વી.) ભાટ, મુતી કરનારો. [એવું ઝાડ.
વંધ્ય, વિ. (ધ્યઃ ધ્યા. ધ્યં.) કોઈજ વખતે ફળ નહીં આવ્યું
વન્યા, સ્ત્રી. (ન્યા.) ધણા જંગલો, જંગલો.
વપા, સ્ત્રી. (વા.) છેદ, કા ઘું, ચરખી.
વપુસ, ન. (વુ.) દેહ, શરીર.
વપ્ર, પુ. (વ્રઃ) ગંદકાથી માતોડી કાઢીને ઢગલો
કરેલો, ખેતર, ખેત, નં. (વ.) સીસું. [પાણી.
વમયુ, પુ. (યુઃ) આકડું, હાથીના સુંઢને છેડેથી ટપકેલું
વમિ, સ્ત્રી. (મિઃ) આકડું, નાંખવું.
વયસ્, ન. (યઃ) પક્ષી, ઉંમર, વરસ.

વયસ્થા, સ્ત્રી. (સ્થા.) આમળાનુ ગ્રાડ, હરડાનુગ્રાડ;
ને વેલાને સુદમાં પાંદડા આપે ને વદમાં ખરી
બધ ઝેવો વેલો, સોમલતા.

વયસ્ય, વિ. (સ્યઃ સ્યા. સ્વં.) દોરત, બાહ્યંદ, સોમળી.
વર, ન. (રં.) કુંકુ, પુ. (રં.) ધેરીલેવું, વિ. (રં.રા.રં.)
ઐશ, ન. (રં.) જમઈ.

વરટ, પુ. (ટઃ) ચટકો મારનારી માખમાનો નર-પુરુષ.
વરટા, સ્ત્રી. (ટા.) હંસ પક્ષીની માદી-સ્ત્રી, ચટકો
મારનારી માખી.

વરટી, સ્ત્રી. (ટી.) ચટકો મારનારી માખી. [ગ્રાડ.

વરણ, પુ. (ણઃ) વાડ, કુંપણ, પુલ, બંદ, વાય વણાનું
વરંડ, પુ. (ડઃ) મોડાનો રોગછે, ખીલ, ધાસનો ઢગ-
લો, પડીકું, પક્ષી. [દોરડું આંમડાનુ દોરડું.

વરલા, સ્ત્રી. (લા.) હાથીના વચ્ચેના બાંધવાનુ આમડાનુ
વરદ, વિ. (દઃના.દં.) વતૂઆપણારો, વધારેઆપણારો.
વરવર્ણની, સ્ત્રી. (ની.) સારાચુણની સ્ત્રી, હલદર.

વરા, સ્ત્રી. (રા.) હરડા, ખેડા, અને આંખળા ઝે
ત્રણને ખાંડીને ચુરણ કીધેલું તે, ત્રીકળા.

વરાંગ, ન. (ગં.) માથું, યોળી, ઉપસ્થ.

વરાંગક, ન. (કં.) તજ, દાલચીની. [કાથાની દોરી.

વરાટક, પુ. (કઃ) ખીજવાળો કુંદ, પુ.ન. (કં.કઃ) દોરી,

વરાસોહા, સ્ત્રી. (હા.) સારા ચુણની સ્ત્રી.

વરાશિ, સ્ત્રી. (શિઃ) જડુ કપડુ—કાપડ.

વરાસિ, પુ. (સિઃ) ,, ,, ૨. સારીતરવાર.

વરાહ, પુ. (હઃ) ડુક્કર, ભૂડ, સુવર.

વરિવસિત, વિ. (તઃ તા. તં.) જેની પ્રાર્થના કીધી તે.

વરિવસ્યા, સ્ત્રી. (સ્યા.) પ્રાર્થના.

વરિવસ્યતં, વિ. (તઃ તા. તં.) પ્રાર્થના કરેલ-કીધેલ.

વરિષ્ઠ, ન. (ષ્ઠઃ) તાંબુ, અતીશય મોડો, મરી, તાંખાં,
પુ. તીતર, ઐશ.

વરી, સ્ત્રી. (રી.) શતાવરી, સહસ્ત્રમુલી વનસ્પતી છે.

વરીયસ, વિ. (યાન્. યસી. યઃ) ધાણુમોઠું, ધાણુશાં.

વરુણ, પુ. (ણઃ) વરણ, વાયવર્ણાનું ગ્રાડ.

વરુણાત્મજા, સ્ત્રી. (જા.) દાર, શરાખ.

વરુચ, પુ. (ચઃ) ગાડીનો ખચાવ થવા શાઈ લોહો-
ડાનો કાંગરો કીધો હોયછે તે.

વરુચિની, સ્ત્રી. (ની.) લશ્કર, ફોજ.

વરણ્ય, વિ. (વ્યઃ ણ્યા. વ્યં.) મુખ્ય, પ્રમુખ.

વર્કર, પુ. સ્ત્રી. (રઃ રી.) જીવાન માણસ

વર્ગ, પુ. (ગંઃ) ઝેકજ જાતનુ ટોલું-જમ

વર્ચ, પુ. (ર્ચઃ) બુધ નામનો ચંદ્રનો દીકરો

વર્ચસુ, ન. (ર્ચઃ) તેજ, યુ, વિદ્યા, રૂપ.

વર્ચસ્ક, ન. (સ્કં.) વિદ્યા, યુ.

વર્ણ, પુ. (ર્ણઃ) બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય

ચાર વર્ણ દરેક, હાથીના પીડ ઉપર

બૂલ, અશમાતીરંગ, સ્તુતી, પુ. ન

અક્ષર, દશકત, પુ. કીર્તી, યુણ

ભેદ, રૂપ, ચોપડવું.

વર્ણક, ન. (કં.) દીલે ચોપડવાનુ પુટનુ

વર્ણિત, વિ. (તઃ તા. તં.) સ્તુતી કીધેલ-ક

વર્ણનુ, પુ. (ર્ણં.) શ્રદ્ધાચારી.

વર્તક, પુ. (કઃ) ધોડાની ખરી, વિ. ઝે

વર્તન, ન. (નં.) અચયુ, જગપુ, જીવપુ,

નં.) વાગનારો, ચાલનારો.

વર્તનિ, સ્ત્રી. (નિઃ) માર્ગે, રસ્તો.

વર્તની, સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

વર્તિ, સ્ત્રી. (ર્તિઃ) દીલને ચોપડવાનુ પુ

વર્તિકા, સ્ત્રી. (કા.) જંગલી ચકલી, ચલ

વર્તિજ્ઞ, વિ. (જ્ઞઃ જ્ઞુઃ જ્ઞુઃ) ચાલનારો,

વર્તલ, વિ. (લઃ લા. લં.) ગોળ, વર્તુળ.

વર્મનિ, સ્ત્રી. (નિઃ) માર્ગે, રસ્તો.

વર્મની, સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

વર્મન, ન. (ર્મં.) માર્ગે, રસ્તો, આંખન

વર્દ, ન. (ર્દં.) સીસું.

વર્દક, પુ. (કઃ) બારંગીનો વેલો.

વર્દકિ, પુ. (કિઃ) સુથાર. [(નં.) વધવું, વ

વર્દન, વિ. (નઃ ના. નં.) વધવાજોગ, મોડુથ

વર્દમાન, વી. (નઃ ના. નં.) વધનાર, વધવ

(નઃ) ઝેરડાનુ ગ્રાડ.

વર્દમાનક, પુ. (કઃ) ઢાકણ, ઢાકણ.

વર્દિજ્ઞ, વિ. (જ્ઞઃ જ્ઞુઃ જ્ઞુઃ) વધવા જોગ.

વર્દી, સ્ત્રી. (ર્દી.) આંખડાનુ દોરડું.

વર્વણ, સ્ત્રી. (ળા.) માખ, માખી.

વર્મન, ન. (ર્મં.) છોતરું, અખતર.

વર્મિત, વિ. (તઃ તા. તં.) અખતર પેહરનારો

વર્ધ્ય, વિ. (ર્ધ્યઃ ર્યા. ર્યં.) મુખ્ય, પ્રમુખ.

(ઘર્ષા.) મનગમતો વર પરણનારી સ્ત્રી.
 (રા.) વીળવણી, કાનફોડી વનસ્પતી છે.
) વરસવું, વુ. ન. (વં. ષં:) સંવત્તર, વુ. (વં:)
 આંકખંડ તે દરેક. ન. (વં.) ભરત ખંડ.
 ર:) નપુસક, હીજરો, બાયલો, બોળો.
 ળ.) ચોમાસું, વરસાદના દહાડા.
 મૂ:) દેડકા, દેડકાની જાત.
 (મી.) દેડકી.
 (યાન. યસી. ય:) બહુ ધરડો, જઘડિ.
 (લ:) તહાડથી ગોઠવાયેલું પાણી, ખર્ડ,
 [ખુબસુરત આકૃતી.
 (ર્ષ્મ.) દેહ, પ્રમાણ, આસરો, ધણી
 ળ: કા. કં.) સફેદરંગનું, ધોળું.
 ળં.) ખેતર, શેઠરનો દરવાજો, ભાત, છા-
 નાત, લઢાઈ, જંગ.
 (જા.) સારી સ્ત્રી, ખુબ સુરત બાયડી.
 ળિ:) આગાસી, ધેરના ઉપરની બંગલી.
 (ત: તા. તં.) ધેરાએલું.
 (લી:) કરચલી.
 (લઃ) વાંદરો.
 ળી (ર: રા.) બાડો, કાંણો.
 (કં.) પડવી, છાંયું.
 (લઃ) વાંદરો.
 (યં. ય:) પોંચી, કંકણ, બાજુબંદ.
 (કં. ક:) છાલ, છોડાં.
 (લં લ:) છાલ, છોડાં. [ચાલ છે.
 (તં.) ધોડાનું એક જાતનું ચાલવું છે—
 વુ. (કં. ક:) કીડીએ મતોડીનો ઢગલો
 , કીડીઆણું, વુ. (કં:) વાલભીક રૂપી.
 (કી.) તંબુરો.
 ળ: મા. મં.) પ્યારો, પ્યારવાણું, સગણનું,
 વુ. (મં:) જાતવાળો ધોડો.
 (રિ:) વુળસીના કુલ-મંજરી.
 (રી.) વુળસીના કુલ-મંજરી.
 (લે.) વેલો.
 (લી.) વેલો.
 (રં. ર:) }
 (રં. ર:) } સુંકુમાસ, ખાઈ.
 (રા.) }

વલ્લજ, વુ. (જ:) નદીમાનું જાડુ ધાસ.
 વજા, વુ. (જા:) ઠંડિયા, વિ. સ્વાધીન, સ્વાધીનપણો,
 મોઢાપણું. [કનો કાટો.
 વંજા, વુ. (જા:) બાંધુ, વાસ, કુળ-કુળી, સુસુદાય, પી-
 વંજાક, ન (કં.) કૃષ્ણ ગર સુખડ.
 વજાક્રિયા, સ્ત્રી. (યા.) મંલ, જાડુ, મોહિની.
 વંજારોચના, સ્ત્રી. (ના.) } વંસલોચન વનસ્પતી છે.
 વંજાલોચના, સ્ત્રી. (ના.) }
 વજા, સ્ત્રી. (જા.) હાથણી, વાંઝી ગાય, સ્ત્રી, કં-યા, ગાય.
 વજિક, વિ. (કં. કા. કં.) ખાલી.
 વંજિક, ન. (કં.) કૃષ્ણ ગર સુખડ. [આમાનું મીઠું.
 વજિર, વુ. (ર:) ગજરીપણી વનસ્પતી છે, ન. (રં.) દરી
 વજ્ય, વિ. (ર્ય: ર્યા. ર્યં.) સ્વાધીન.
 વષટ, અ. યત્—હવનમા આહુતી આપતી વખતે
 જે અવાજ બ્રાહ્મણોકો કરે છે તે.
 વષટકૃત, વિ. (ત: તા. તં.) આખીમા કીધેલો હવન.
 વસતિ, સ્ત્રી. (તિ:) રેહેવું, ધર, રાત.
 વસન, ન. (નં.) વસ્ત્ર, કપડા.
 વસંત, વુ. (તં) વસંતરતુ.
 વસા, સ્ત્રી. (સા.) ચરખી.
 વસિર, ન. (રં.) દરીઆના પાણીથી થયેલું મીઠું.
 વસુ, વુ. (સુ:) દેવનો એક ગણ છે, આકાશનું આડ,
 મોરસળીના કુલનું આડ, ન. (સુ.) ધન, રત્ન,
 આંગી, કીરણ. ગુસડી, બગળો, ન. આશ્વધ,
 આસડ, વૃક્ષી, વધવું, વુ. કાંતી, તેજ, વિ. સાળો,
 બાયડીનો ભાઈ, મીઠું.
 વસુક, વુ. (કં:) આકાશનું આડ, ન. (કં.) સાંભરમીઠું.
 વસુદેવ, વુ. (વ:) કૃષ્ણનો બાપ.
 વસુધા, સ્ત્રી. (ધા.) }
 વસુંધરા, સ્ત્રી. (રા.) } પૃથ્વી.
 વસુમતી, સ્ત્રી. (તી.) }
 વસૂક, વુ. (કં:) આકાશનું આડ, ન. (કં.) સાંભરમીઠું.
 વસ્તક, ન. (કં.) સાંભરમીઠું. [ગોછરે, કપડાનો છેડો.
 વસ્તિ, સ્ત્રી. વુ. (સ્તિ: સ્તિ:) પેટમાડી હેઠળ જે મુતરનો કુ
 વસ્ય, ન. (સ્યં.) ધર.
 વસ્ત્ર, ન. (સ્ત્રં.) કપડું.
 વહ, વુ. (હં) બલદનો ખમો.
 વજ, ન. (જં.) મોલ, કીંમત, ભાવ.
 વજસા, સ્ત્રી. (સા.) દીલમાગી નસ.

વન્હિ, પુ. (વ્હિ:) અખી, ચિતા વનસ્પતીછે.

વન્હિશિખ, ન. (વ્હં.) કુમુંખો.

વા. અ. જમ, જમ્રમાણે, અથવા, કીંવા, નહીતો,

અગર, કે, માલ, કેવળ, તદન, ફક્ત, પણ, ખી,

વળી, પણ, અને, તથા, ને. [અહરસ્પતી.

વાક્યવિ, વિ. (તિ:તિ: તિ.) સુભાષીત બોલનાર, વક્તા,

વાક્ય, ન. (વ્યં.) વાક્ય, શબ્દ, નેમ.

વાગીજા, પુ. (જા:) સુભાષીત બોલનાર, વક્તા, અહરસ્પતી.

વાગુજી, સ્ત્રી. (જી.) બાવચી.

વાગુરા, સ્ત્રી. (રા.) જાળ, જાળું.

વાગુરિક, પુ. (ક:) જાળધી હરણને પકડનારો શીકારી.

વાગિમન, પુ. (મી.) ધનસાક કરનારો, અહરસ્પતી, વિ.

(મી. મિમી. મિમ.) ધણુબોલનારો, વાચાળ.

વાહ્મુખ, ન. (વ્હં.) બોલવાનો પ્રારંભ—શુરૂઆત.

વાચ્યમ, વિ. (મ: મા. મં.) પવિત્ર, અલ્પમાધી, મુની.

વાચક, પુ. (ક:) શબ્દ.

વાચસ્વાતિ, પુ. (તિ:) અહરસ્પતી.

વાચટ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) ધણુ બોલનારો.

વાચાલ, વિ. (લ: લા. લં.) ધણુ બોલનારો.

વાચિક, ન. (કં.) કાસદે કહેલો સંદેશો. [કરનારો.

વાચોયુક્તિ, વિ. (ક્તિ:ક્તિ: ક્તિ.) ધણુ બોલનારો, ઇંસાક

વાચોયુક્તિપટુ, વિ. (ટુ: ટુ: ટુ.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

વાક્, સ્ત્રી. (ક.) વાચા, વાણી. [અટપટ, અવાજ.

વાજ, પુ. (જ:) પાંખ, તીરના પીછાં, વેગ, ત્વરા, જલદી,

વાજવેય, ન. (વં.) એક જાતનો યાગ છે.

વાજિ, પુ. (જિ:) થોડો.

વાજિદંતક, પુ. (ક:) અડધુસો.

વાજિન, પુ. (જી.) પક્ષી, થોડો, બાણ.

વાજિજાલા, સ્ત્રી. (લા.) થોડાનો તખેલો.

વાંછા, સ્ત્રી. (છા.) ઇચ્છા.

વાટ, પુ. (ટ:) માર્ગ, ધેરો, અંગ, એક જાતનું અન્નછે.

વાટી, સ્ત્રી. (ટી.) ધરની ભાઈ, ધરપાસેનો બાગ,

કેડ, કમર.

વાઘાલક, પુ. (ક:) વુકડી, ચીકણા વનસ્પતીછે.

વાઘવ, પુ. (વ:) દરીઆમાનો અંગી, આઘાણ, ન.

(વં.) થોડાનું ટોળું.

વાદ્ય, ન. (વ્યં.) અઘાણાનો જમાવ.

વાળી, સ્ત્રી. (ળી.) વાચા, સરસ્વતી.

વાળીજ, પુ. (જ:) વાણીઆ, વેપારો.

વાણિજ્ય, ન. (વ્યં.) વાણીઆનું કામ, વે.

વાણિની, સ્ત્રી. (ની.) નાચનારી સ્ત્રી, સંદેસો.

વાણિ, સ્ત્રી. (ણિ:) વણુવુ.

વાત, પુ. (ત:) પવન, વા, વાયુ.

વાતક, પુ. (ક:) શણપણી ગોકણીનો વેલો.

વાતકિન, વિ. (કી. કિની. કિ.) વાયુથએલો,

વાતપ્રમી, પુ. (મી:) એક જાતનું હરણ

વાતવૌથ, પુ. (ય:) આખરાનું ઝાડ, આ

વાતમૃગ, પુ. (મ:) એક જાતનું હરણ છે

વાતરોગિન, વિ. (મી. મિની. મિ.) વાયુથએલો.

વાતાચન, ન. (નં.) ઝરોડો, બારી, ખડક

વાતાયુ, પુ. (યુ:) હરણ.

વાતિ, પુ. (તિ:) પવન, વાયુ, વા.

વાતુલ, પુ. (લ:) નજબાવાળું, બાદીકરે

વાતૂલ, પુ. (લ:) વિ. (લ: લા. લં.) ઉપલો શ

વાત્સલ્ય, ન. (લ્યં.) મમતા, કૃપાળુપણો.

વાદિલ, ન. (લં.) વાદ્ય, વાગ્યું.

વાન, વિ. (ન: ના. નં.) સુકુ ફળ, સુકવેલું

વાનપ્રસ્થ, પુ. (સ્થ:) મોહવડાનું ઝાડ, સ

માં યોગ સાધન કરવા સાઈં ઇંદ્રીયને

રીને પોતીકા બધરાં છોકરાં સાથે રહે

વાનર, પુ. (ર:) વાંદરો.

વાનસ્પત્ય, પુ. (ત્ય:) કુલ આવીને ફળ થાએ

વાનાયુ, પુ. (યુ:) હરણ.

વાનરિ, પુ. (ર:) નેતર.

વાનેય, ન. (યં.) કેવડી, ઊદ્ર મોથ.

વાપિ, સ્ત્રી. (પિ:) વાવ.

વાપી, સ્ત્રી. (પી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

વાપ્ય, ન. (વ્યં.) કડવું કોણ, મીઠું કોણ.

વામ, વિ. (મ: મા. મં.) ખુબસુરત, અજ

તીકુળ, સાંભો, પુ. કામ, મદન, વિ. સુલ

પુ. ધાઈ, મેઘ, મેહ, મહાદેવ, શત્રુ,

વામદેવ, પુ. (વ:) મહાદેવ. [નં.] ઠીંગણે

વામન, પુ. (ન:) દક્ષીણ દીશનો હાથી,

વામલૂર, પુ. (ર:) વલ્મીક શબ્દ જીવો.

વામલોચના, સ્ત્રી. (ના.) ખુબસુરત આંખવાળ

વામા, સ્ત્રી. (મા.) બાયડી, સ્ત્રી.

(મી.) ધોડી.
(ઝ.) કાંટણો.
(સ.) કાગડો.
પુ. (તિ:) ધુવડ.
(સી.) કાકજંઘા વનરપતીછે.
લી. (લી.) કાકોલી વનરપતીછે.
(:) પવન, વા.
(લા.) અગ્ની.
(.) પાણી, જળ.
(.) પાણી, જળ, પુ. (ર:) જમાવ, ટોળુ,
પ્રસંગ, અવકાશ, વખત, માત્રાવાર.
ળ:) હાથી.
સ્ત્રી. (સા.) કેળ, કેળાનુ ઝાડ.
મી. (જા.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
મે. (સ્ત્રી.) એક વેશ્યા છે.
પુ. (ળ.ળ:) કાચળી, ચોળી, આંગરખું.
(સ્ત્રી.) વેશ્યા, ગુણીકા.
હા.) વારાહીકુંદ વનરપતીછે.
(.) પાણી, જળ.
(ર:) મેઘ, મેહ, વરશાદ.
(ળા.) જળકુંભી વનરપતીછે.
(હ:) પાણીનો ઝરો, પાણીનો પ્રવાહ.
(હ:) મેઘ, મે, વરશાદ.
(રી.) હાથીનો તમેલો. [પક્ષીમ દીશા.
(ળા.) મઘ, શુરા, દાર, શુરાખ, આથમન,
(કં.) વાહરડાનુ ટોળું. [દરેરત.
(તં. તં.) શબ્દો, રોગ વગરનો, તં-
(કા.) } જંગલી વેંગણ, રીંગણી.
(કુ.) }
(:) કાવડ લઈજનારો, કાવડ ઉપાડનારો.
(કં.) જુઠાપો.
(વં.) ઉપલો શબ્દજ્યુવો.
(વિ.) લોકોને પૈસા આપીને તેના વીઆ-
પોતીકું ગુજરાન ચલાવનારો.
(ક:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
(ળ.) બખતરનો જમાવ. [વરપનો.
(.) ત્રાયમાણા વનરપતીછે.વિ.(ક:કા.કં.)
(કં.) કોથીબર, કાંકડી.

વાલય, પુ. (ય:) ગધેડો.
વાલ્મીક, પુ. (ક:) વાલ્મીક રશી.
વાવદુક, વિ. (ક: કા. કં) બહુ બોલનારો.
વાવૃત્ત, વિ. (ત: તા. તં.) મુકરર કાંધેલો, પસંદ કરેલું.
વાવ્રિકા, સ્ત્રી. (કા.) અડુગશો.
વાશિત, ન. (તં.) પક્ષીનો શબ્દ.
વાસ, પુ. (સ:) ધર, રેઠાણ.
વાસક, પુ. (ક:) અડુગશો. [યાદ રહેવી.
વાસના, સ્ત્રી. (તં.) હિચ્છા, જે અગાધ થયુંછે તેની
વાસગૃહ, ન. (હં.) ધરનો વચલો ભાગ, એહેલી, આહળી.
વાસંતી, સ્ત્રી. (તી.) કુસરી, કરતુર મોગરો વનરપતીછે.
વાસયોગ, પુ. (ગ:) ખુશમોગી મુકણી, અરગજો વીગરો.
વાસવ, પુ. (વ:) હંદ્ર.
વાસસ્, ન. (સ:) વસ્ત્ર, કાપડ.
વાસિત, વિ. (ત: તા. તં.) ખુશમોવાળું કરેલું, ન. (તં.)
ધાન્ય, અનાજ, પક્ષીનો શબ્દ, અવાજ. [થણી.
વાસિતા, સ્ત્રી. (તા.) સ્ત્રી, બાપડી, હાથીની બાપડી, હા-
વામુકિ, પુ. (કિ:) સાપનો રાજ.
વામુદેવ, પુ. (વ:) વિષ્ણુ.
વાસુ, સ્ત્રી. (સૂ:) કુમારી, કન્યા.
વાસ્તુ, પૂ. ન. (સ્તુ: સ્તુ.) ધરની જગા.
વાસ્તુક, ન. (કં.) } બચુવા, ચંદન બચુવા વનરપતીછે.
વાસ્તુક, ન. (કં.) }
વાસ્તો જ્વતિ, પૂ. (તિ:) હંદ્ર.
વાસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્વા. સ્તં.) કપડાથી ઢંકાએલું.
વાહ, પુ. (હ:) હાથ, ધેડો, ખારમણ.
વાહદિષન, પુ. (ત્.) ભેંશ, જંગલી ભેંશ.
વાહન, ન. (નં.) બળદ, ધોડો વીગરો.
વાહસ, પુ. (સ:) અજગર નામનો શાપ, અજદાહ.
વાહા, સ્ત્રી. (હા.) હાથ.
વાહિત્ય, ન. (ત્યં.) હાથીના માથાનો નીચલો ભાગ.
વાહિની સ્ત્રી. (ની.) લરકર, નદી.
વાહિનીપતિ, પુ. (તિ:) શેનાપતી, દરીએ, શમુદ્ર.
વિ, પુ. (વિ:) પક્ષી, પંખેર.
વિકંકત, પુ. (ત:) વેહ કળી નામનુંઝાડછે.

વિકથર, વિ. (ર: રા. રં.) પ્રશરેલુ, ફેલાયલું.
 વિકષા, સ્ત્રી. (બા.) મંજુડ, મંજુટ.
 વિકસા, સ્ત્રી. (સા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વિકસિત, વિ. (ત: તા. તં.) પ્રકૃત્લીત, ફુલામ્પેલું.
 વિકસ્વર, વિ. (ર: રા. રં.) ફેલાયલુ પ્રશરેલું.
 વિકાર, પુ. (ર:) માંદગી, મંદવાડ, મનોવીકાર, અ-
 ક્યામણ. [અંકાંત સ્થળ.
 વિકાશ, પુ. (શ:) પ્રકાશ, ઉઘડ, સ્પષ્ટ, પ્રશિષ્ટ,
 વિકાશિન, વિ. (શી. શિની, શી.) } ફેલાયલું, પ્રશરેલું.
 વિકાશિન, વિ. (શી. શિની, શી.) }
 વિકાસિન, વિ. (સી. સિની.સી.) }
 વિકાર, પુ. (ર:) પક્ષી.
 વિકિરણ, પુ. (ળ:) આકાશનુ આડ, આકાડો. [પામેલો.
 વિકુર્ણણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) ખુશી, આનંદ્યમ્પેલો.
 વિકૃત, વિ. (ત: તા. તં.) દરદી, માંદો પુ. (ત:) ખીભત્સરથ.
 વિકૃતિ, સ્ત્રી (તિ:) વીકાર, મંદવાડ.
 વિક્રમ, પુ. (મ:) અતીપરાક્રમ, પરાક્રમ, ફરવું.
 વિક્રય, પુ. (ય:) વેહેયવું.
 વિક્રયિક, પુ. (ક:) વેહેયનારો, વાણીઓ.
 વિક્રાંત, પુ. (ત:) શુરા, શુરો.
 વિક્રિયા, સ્ત્રી. (યા.) ચીતમો ફેર.
 વિક્રેત, પુ. (તા.) વેચનારો, વાણીઓ.
 વિક્રેય, વિ. (ય: યા. યં.) વેચવાનુ.
 વિક્રવ, વિ. (વ: વા. વં.) શોકથી થાકેલો-હેરાણુ થમ્પેલો.
 વિક્ષાવ, પુ. (વ:) છીંક.
 વિગત, વિ. (ત: તા. તં.) વેજ વગરનુ, ગમ્પો. [અછેતે.
 વિગતાર્થ, સ્ત્રી. (વા.) જે બાપડીનો અડકાવ ગ-
 વિગ્ર, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) નકટો, નાક વગરનો.
 વિગ્રહ, પુ. (હ:) દેહ, શરીર, લઢાઈ, જંગ, પ્રશાર,
 વીશ્વાર, ફેલાવ, દુશ્મનીના લશ્કરને આગ લ-
 ગાડવી, હુટવું. [હુંઅન, અહુંં અહુંંબોજન.
 વિગ્રસ, પુ. (સ:) દેવ, પીતર વીગરે આદા પછી રહે
 વિગ્ર, પુ. (ઘ:) અડચણ, હરકત.
 વિગ્રરાજ, પુ. (જ:) ગણપતી. [ચતુર, ડાહ્યો.
 વિચક્ષણ, પુ. (ળ:) પંડીત, વીદ્વાન, વિ. (ળ: ણા. ણં.)
 વિચયન, ન. (નં.) શોધવું.
 વિચર્ચિકા, સ્ત્રી. (કા.) ખસ, લીલીખસ.
 વિચારણા, સ્ત્રી. (ળા.) વીચાર.

વિચારિત, વિ. (ત: તા. તં.) વીચારી, વીચ-
 વિચિકિત્સા, સ્ત્રી. (ત્સા.) શક, સંશય, અંદે-
 વિચ્છદક, પુ. (ક:) મોડો અને ખુબસુ
 વિચ્છદક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વિચ્છાય, ન. (યં.) પક્ષીની છાયા.
 વિચ્છિત્તિ, સ્ત્રી. (તિ.) સ્નાન, સ્ત્રીયો દીલે
 વિજન, વિ. (ન: ના. નં.) અંકાંતસ્થળ.
 વિજય, પુ. (ય:) જય, જસ, ફેતહ.
 વિજિલ, ન. (નં.) છારીવાળું દહીં.
 વિજ્ઞ, વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) હુસાર, પંકામ્પે-
 વિજ્ઞાત, વિ. (ત: તા. તં.) પ્રસીદ્ધ, જાણુલું.
 વિજ્ઞાન, ન. (નં.) શિષ્યપથાસ્ત્રાદિ વિષયક તા-
 વિજ્ઞાનિક, વિ. (ક: કા. કં.) પ્રવીણ, ની-
 વિટ, પુ. (ટ:) ધૂત, જીંદર, ખેરનુ આડ.
 વિટક, પુ. (ક:) ફેલેલો. [જ
 વિટક, પુ. ન. (ક: કં.) રાજના ધેર પ-
 વિટપ, ન. પુ. (વં. વ:) આડનો વિસ્તાર-ફે-
 પાંતરાં, ધાસના ચુછા.
 વિટવિન, પુ. (વી.) આડ, વૃક્ષ.
 વિટ્તદિર, પુ. (ર:) બદખો, ખરાબવાસ,
 વિટ્ત્વર, પુ. (ર:) ગામમાનુ ભુંડ, ગામમા-
 વિટંગ, પુ. (ગ:) વાવડીંગ.
 વિટાલ, પુ. (લ:) ખીલાડુ, મીંદડું.
 વિતંસ, પુ. (સ:) હરણુ પક્ષી વીગેરેને પકડ-
 વિતંજા, સ્ત્રી. (જા.) એક જાતનો વાદ છે
 વિતથ, વિ. (થ: થા. થં.) અસત્ય, ખોટું.
 વિતરણ, ન. (નં.) દાન આપવું. [ચોક
 વિતર્કી, સ્ત્રી. (ર્કિ.) અંગણુમા મતોડીનો
 વિતસ્તિ, સ્ત્રી. (સ્તિ:) વેથ, વેહેથ, વેંટ, (
 વિનાન, ન. (નં.) આંદવો, પુ. ન. (ન: નં.)
 સ્તાર, વિ. (ન: ના. નં.) શૂન્ય, મંદ,
 ૨૭ માનવું.
 વિતુજ્ઞ, ન. (જ્ઞં.) કુરડુ નામનુ શાકછે.
 વિતુજ્ઞક, પુ. (ક:) ભોઈઆમખી, ન. (કં.)
 ધાણાગી ભાણુ, ચોરથુથુ.
 વિત્ત, ન. (તં.) ધન, દોલત, વિ. (ત: ત
 ખ્યાત, પ્રસીદ્ધ, વીચારવાળો, વીચા-
 વિદર, પુ. (ર:) દ્વિભાવ, ફોડવું, તોડવું.

લં.) વાંસની ચીપથી બનાવેલી ચીજ,
સુપડા, ત્રીગેરે, ઝાંખબનો દાણો. [ખાડો.
કઃ) મુકામ્મેલી નદીમાં પાણીસાઈ ખેંદેલો.
લં.) (તી.) ઘાણું ભાઈ કોહાણું. [રૂપતીછે.
સ્ત્રી. (જા.) સાલપણું; ડવલાનામની વન-
તા. તં.) જાણેલો; અંગીકારેલું, સ્વીકારેલું.
(ક.) બે દીશાના વચ્ચે ભાગ.
કઃ) હાથીના માથામાં જે ચીર હોય છે તે.
(રઃ સ. રં.) સાતો, જાણતો.
લં.) નેતર.
કઃ) દુઃ દુઃ) સાતો, જાણતો.
કઃ) દા. કં.) વેહેરેલું, કપેલું. [રૂપતીછે.
ત્રી. (જી.) પાહાડ મુળ, પાડવળી વન-
(રઃ) એક દેવ છે.
પુ. (કઃ) આર વરસ પુસ થવાના અગા-
વેદાભ્યાસ પુરો થયો છે તે, જેનું શ્રદ્ધા-
શુ ગણું તે.
લં.) વિદુલતા, નીજળી; કિલ્લો થાએ છે તે.
(શિઃ) ખીલ, છાતી-ગાલ-કાન એ ઉપર
(ઃ) નહાસવું, નહાસવું.
તઃ) તા. તં.) પાતળું, નહાસેલો-લું.
મઃ) પરવાળું.
સ્ત્રી. (તા.) એક જાતની ખુશખોઈ.
કઃ) દ્વાનુ. વિદુષો. દ્વત.) પંડીત, સાતો, જા-
નુ. (કઃ) આત્મા જાણનારો.
કઃ) વેર. [મસી ગયો છે તે, વિધવા.
(તા.) રાંડ, ખોડકી, જે આપડીનો વર
(જા.) પ્રકાર; જાણીદાર, આખાદાની,
ખાર, તનખો.
(તા.) શ્રદ્ધાદેવ.
કઃ) શ્રદ્ધાદેવ, નસીમ, શાસ્ત્રમા કહેલું,
વેધી, કામ, ધંધો, ઉદ્યોગ, વેપાર, પ્ર-
ત્યક્ત વ્યવહાર.
કઃ) અંદ, આંદ, વિષય, કપુર, સક્ષિસ, રાખસ.
તઃ) જા. તં.) નાખેલો.
(નં.) થરથરવું, ધુજવું, કાંપવું.
કઃ) સહુ નામનો ગ્રહ.
કઃ) અત્યંત વિયોગ, છુટાપડવું.

વિષુવન, ન. (નં.) વિષુવન શબ્દ જુઓ. [આલનારો.
વિષય, વિ. (યઃ યા. યં.) કેવામાં આલનારો, વચનમાં
વિનયપ્રાપ્તિ, વિ. (શી. જિની. વિ.) ઉપલો. શબ્દ જુઓ.
વિના, અ. શીવાય, વગર, વતરોગ, બિન.
વિનાયક, પુ. (કઃ) ગણપતી, શુક્ર, ગરુડપક્ષી.
વિનાશ, પુ. (જા.) નાશ, જગતરહેલું.
વિનીમય, પુ. (યઃ) બદલ, મોખદલા.
વિનીત, વિ. (તઃ તા. તં.) નમ્ર; જાણી.
વિંધ્ય, પુ. (ધ્યઃ) વિંધ્યાદ્રી પર્વત.
વિજ્ઞ, વિ. (જઃ જા. જં.) વીચારી, મળેલું, પ્રાપ્ત.
વિપક્ષ, પુ. (કઃ) શત્રુ, દુસમન, વેરી.
વિપંચી, સ્ત્રી. (ચી.) તંપોરો, તંપુરો.
વિપજ, પુ. (જઃ) વેચવું. [ચીજ.
વિપણિ, સ્ત્રી. (જિ.) બજાર; મારકીટ, યુજરી, વેચવાની
વિપળી, સ્ત્રી. (જી.) ઉપલો. શબ્દ જુઓ.
વિપસિ, સ્ત્રી. (ચિ.) દુઃખ, આકૃત;
વિપથ, પુ. (યઃ) અશાખ રસ્તા.
વિપદ, સ્ત્રી. (તઃ) આકૃત, દુઃખ.
વિપર્યય, પુ. (યઃ) }
વિપર્યાય, પુ. (યઃ) } હલકું કરવું, જીવું કરવું.
વિપર્યાસ, પુ. (સઃ) }
વિપક્ષિત, પુ. (તઃ) પંડીત, વિદ્વાન.
વિપાદિકા, સ્ત્રી. (કા.) પગની ટાંચ કુટે છે તે રોગ.
વિપાશા, સ્ત્રી. (જા.) એક નદી છે.
વિપાશ, સ્ત્રી. (જા.) વીપાશા નામની નદી.
વિપિન, ન. (નં.) અમર, જંગલ.
વિપુલ, વિ. (લઃ લા. લં.) ઘણું, બહુ.
વિપુલા, સ્ત્રી. (લા.) પૃથ્વી.
વિપ્ર, પુ. (પ્રઃ) શ્રાવણ.
વિપ્રકાર, પુ. (રઃ) અપકાર, દુઃખ દેવું.
વિપ્રકૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) હલકો કીધેલો.
વિપ્રકૃષ્ટ, વિ. (કઃ કા. કં.) દુર, બાંધે, છેડે,
વિપ્રતિકાર, પુ. (રઃ) પશ્ચાત્તાપ.
વિપ્રયોગ, પુ. (ગઃ) દેસ્તી તોડવી, મીઠામિદ. [શાખેલો.
વિપ્રલંબ, વિ. (બઃ બા. બં.) કંગેલો, કંગાએલો, ક-
વિપ્રલંબ, પુ. (મઃ) કંગાવવા જંગ બાપણ.
વિપ્રલાપ, પુ. (પઃ) વીરુદ્ધ બાંધણું, શાંતિ બોલવું.
વિપ્રશિકા, સ્ત્રી. (કા.) શાશ્વત નરશું જાણનારી સ્ત્રી.

વિપ્રુષ્, સ્ત્રી. (ટ.) પાણીનુ ટપકું-કો.
 વિપ્રવ, પુ. (વ:) પ્રલય, જગત્પ્રય યવો, દુનીયા કુલ્લવી.
 વિવંશ, પુ. (શ:) સુતર તથા ઓડો બંદ્યવો-કુલ્લથવો.
 વિવુશ, પુ. (શ:) સાળી, પંડીત.
 વિમવ, પુ. (વ:) ધન, દોલત.
 વિમાકર, પુ. (ર:) સુર્ય, સુરજ.
 વિમાત, ન. (તં.) પ્રાતઃકાળ, આમદાદ, સવાર, પ્રભાત.
 વિમાવરી, સ્ત્રી. (રી.) રાત.
 વિમાવસુ, પુ. (સુ:) અમી, દેવતા, સુરજ.
 વિમીતક, પુ. (ક:) બેહેડાનુ ઝાડ.
 વિમીતકી, સ્ત્રી. (કી.) બેહેડાનું ઝાડ.
 વિમુતિ, સ્ત્રી. (તિ.) ઐશ્વર્ય, સંપત્તી, ભભકો
 વિમુષ્ણ, ન. (ળ:) અલંકાર, ધરેણા.
 વિમ્મ, પુ. (મ:) સ્ત્રીનોલટકો, શોભા, બાંતી, બ્રમ.
 વિમ્માજુ, વિ. (જુ. દ.) અતીશય શોભનાઈ.
 વિમનસ, વિ. (ન: ના. નં.) બુલપડેલો, ચિત્તબાકુળ.
 વિમય, પુ. (ય:) બદલ, બાબદલ.
 વિમર્દન, ન. (નં.) ચોળવું, દાબવું.
 વિમલા, સ્ત્રી. (લા.) સીકેકાઈ.
 વિમર્શ, પુ. (શં.) પેલેને અજમાવ્યુ તે, બુલીજવું.
 વિમાતૃજ, પુ. (જ:) સાવકો બાઈ, હોરમાન બાઈ,
 આરમાન બાઈ. [વાહાન, બહુન.
 વિમાન, ન. (નં.) વીમાન, આકાશ માર્ગથી જવાનુ
 વિચદ, ન (ત.) આકાશ.
 વિચદ્રંગા, સ્ત્રી. (ગા.) ભાગીરથી નદી. [વપ્તત તે.
 વિચમ, પુ. (ય:) યોગસાધનને સાહકારક મળતો
 વિચાત, વિ. (ત: તા. તં.) દાંડ, મસ્તવાલ, દાંડથુ, નિ-
 લંબજ, ઉદ્ધત. [વપ્તત તે.
 વિચામ, પુ. (ય:) યોગસાધનને સાહકારક મળતો વ-
 વિરજસ્તમસ, વિ. (મ: મા. મં.) સત્વચુણી. [થવું
 વિરતિ, સ્ત્રી. (તિ:) શાંતીથવી, આશા ન રહેવી, ગુમ
 વિરલ, વિ. (લ: લા. લં.) પાતળુ, પડખેપડખે, જુદુ
 જુદુ, દુરદુર.
 વિરાજ, પુ. (ર.) ક્ષલિય, ક્ષલો.
 વિરાવ, પુ. (વ:) શબ્દ.
 વિરિંચ, પુ. (ચ:) } પ્રહરિવ.
 વિરિચિ, પુ. (ચિ:) }
 વિરૂપાક્ષ, પુ. (ક્ષ.) મહાદેવ.

વિરોચન, પુ. (ન:) સુર્ય, ચંદ્ર, અગ્ની, પ્રહર
 વિરોષ, પુ. (શ:) } વર.
 વિરોષન, ન. (નં.)
 વિરોષોક્તિ, સ્ત્રી. (ક્તિ:) ઉલટુ બોલવું, વિ-
 વિલક્ષ, વિ. (ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) ધોષારંગ, આ-
 વિલક્ષણ, ન. (ળં) નીચારી, વીવેકી, કારણ
 તી, વિ. (ળ: ળા. ળં.) જુદુ, ભિન્ન.
 વિલંબત, ન. (તં.) સાવકાથ, આસ્તે, ધી-
 વિલંમ, પુ. (મ:) ધણુ આપવુ, અતીદાન-
 વિલાપ, પુ. (પ:) રડીને બોલવું, રડતાં બે-
 વિલાસ, પુ. (સ:) સ્ત્રીની મસ્કેરી, વીલાસ-
 વિલીન, વિ. (ન: ના. નં.) પાતળુ થયેલું
 વિલેપન, ન. (નં.) ઉઠવું, શરીરને ચોપ-
 યુષ્મોહવાળી ચીજતે, કેસર-સુખ-
 વિલેપી, સ્ત્રી. (વી.) કાંજી, પાણીવાળો-પ-
 વિલ્લ, પુ. (લ:) માર્ગ, રસ્તો, જુસડી, ર-
 બાર, આરી, અનાજ જમાકરી રાખ-
 વિવશિક, પુ. (ક:) કાવડીઆ, કાવડ બ-
 વિવર, ન. (રં.) કાચુ, ગોફા.
 વિવર્ણ, વિ. (ર્ણ: ળાં. ળં.) નીચ, નહાનુ,
 વિવશ, વિ. (શ: શા. શં.) મોતપાસે આ-
 દિમા બ્રમ થયો તે.
 વિવશ્વત્, પુ. (શ્વાન.) સુર્ય, દેવ.
 વિવાદ, પુ. (દ:) આપવા લેવા બાબદ વા-
 વિવાહ, પુ. (હ:) લગન, વીવાહ, લગન.
 વિવિક્ત, વિ. (ક્ત: ક્તા. ક્તં.) એકાંત, પવીત્ર-
 વેકી, વીચારશીલ, વેગવો, જુદો.
 વિવિધ, વિ. (ધ: ધા. ધં.) જાતજાતનુ,
 વિવેક, પુ. (ક:) વીચાર, સુડી કાઢવું. [સ્-
 વિવ્વોક, પુ. (ક:) પતરાજીથી પોતીકા વરને ન-
 વિશ, સ્ત્રી. (ર.) વૈશ, માણસ, મેલ, વીણ,
 વિશંકર, વિ. (ર: ટા. ટં.) મોડુ, ધણુ, બહુ, પ્ર-
 વિશતિ, સ્ત્રી. (તિ:) વીસની સંખ્યા, વીસ,
 વિશદ, વિ. (દ: દા. દં.) સાફ, સ્વચ્છ.
 વિશર, પુ. (ર:) જીવ લેવો, કાર મારવું,
 વિશલ્યા, સ્ત્રી. (લ્યા.) ગરોળ.
 વિશસન, ન. (નં.) જીવ લેવો, કાર મારવું
 વિશાલ, પુ. (લ:) કાર્તીક સ્વામી.

બી. (સ્તા.) વીશાખા નક્ષત્ર.
 (ય:) પોહોરેવાન, દરવાન, ચોકીદાર.
 (ળ:) જીવ લેવો, કાર મારવું વધ. [ઉધ્ધત.
 (દ:) પંડીત, વીદ્વાન, સાળી, નિર્લજ્જ, કંઠંચું,
 (લ: લા. લં.) પોહોળુ, પગપુ, મોહુ.
 લી. (તા.) પોપાઈ, ફેલાવ.
 પુ. (લ્લ.) સાતવણનું આડ.
 ા. (લા.) મોઢા કંવડળનું આડ.
 (લ્લ:) બાણુ.
 બી. (સ્તા.) ગામમાનો નહાનો રસ્તો.
 ન. (ક: કં.) ટીંગો, ટીળુ.
 (મ:) વીધાસ, નમવું, શુંગાર સારૂ સ્ત્રીની
 નત્ર, વધ, રમતાં તંટો થવો.
 . (નં.) દાન આપવું, બખસવું.
 (વ:) અત્યંત પ્રસિદ્ધી.
 (ત: તા. તં.) પ્રખ્યાત, વીખ્યાત. [બધુ.
 દેવનો એક ગણ છે ન. (ચં.) સર્વ, સુઠ,
 (દુ:) સીકારી કુત્રો.
 (ડે.) દેવનો સુધાર.
 (વ:) વિષય. [નારો, સર્વત્ર જણારો.
 (દ્વાડ. દ્રીવી. દ્વાક્.) સર્વત્ર ગમન કરે-
 . (જં.) સુઠ.
 (ર:) વિષય.
 . (રા.) પૃથ્વી.
 (ટ.) શ્રદ્ધદેવ. [એલી.
 . (સ્તા.) વીધવા, ખોડકી, શોડેલી, રૂડા-
 શા.) અતીવીધા નામની વનસ્પતી છે.
 (સ:) ભરેસો, ધત્તપાર.
 (ષ: ષં.) જોહેર, ન. (ષં) પાણી, જળ.
 (ર:) સાપ.
 . (દ:) સાંતવિણાનું આડ.
 (ઃ) દેશ, દેખીતું, માલમપડે એવું, રે-
 ગંધ, સ્પર્શ, શબ્દ આ પાંચ ઇન્દ્રિયના
 વધે, આશય, જેનું જે નીત પીવાનું
 મ.
 નારનારો, મંલી.
 નેકે છે.

વિષાળ, ન. પુ. (ળં. ળ:) સીંગડુ, હાથીદાત. [દાત.
 વિષાળી, સ્ત્રી. (ળી.) મેંઠસીંગી વનસ્પતી, સીંગડુ, હાથી-
 વિષુવ, ન. પુ. (વં. વ:) વુલા અને મેષ એ સંક્રાંતોની
 વખતે દાહાડા તથા રાતબરાબર થાએ છે તે.
 વિષુવત્, ન. (ત્.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વિષ્કિર, પુ. (ર:) પક્ષી.
 વિષ્ટ, ન. પુ. (વં. વ:) જમીન, ભોઈ.
 વિષ્ટર, પુ. (ર:) આસન, વૃક્ષ, દરબની સુઠી.
 વિષ્ટરશ્રવસ્, પુ. (વા:) વિષય.
 વિષ્ટિ, સ્ત્રી. (ષ્ટિ:) જોર જીલમથી નરકમા નાખવું.
 વિષ્ણુ, પુ. (ણુ:) નારાયણ.
 વિષ્ણુક્રાંતા, સ્ત્રી. (તા.) એક જાતની ઝાપધી છે.
 વિષ્ણુપદ, ન. પુ. (દં. દ:) આકાશ.
 વિષ્ણુપદી, સ્ત્રી. (વી.) ભાગીરથી નદી.
 વિષ્ણુરથ, પુ. (ય:) ગરૂડ પક્ષી.
 વિષ્ણુ, વિ. (ષ્ણ: ષ્ણા. ષ્ણં.) જોહેર નાખીને મારવાબેગ.
 વિષ્ણુક, અ. જહાં તહાં, સંવેદીકાણે.
 વિષ્ણુક્ષેન, પુ. (ન:) વિષય.
 વિષ્ણુક્ષેનપ્રિયા. સ્ત્રી. (યા.) કક્કરકંદ વનસ્પતી છે.
 વિષ્ણુક્ષેના, સ્ત્રી. (ના.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વિષ્ણુદ્વાચ્, વિ. પુ. (દ્વાઈ. દ્રીવી.) નજીકનજીક ફરનારો.
 વિસંકટ, પુ. (ટ:) સહી, સીંહ. [એવુ બોલવું.
 વિસંવાદ, પુ. (દ:) બાહારથી એક અને અંદરથી એક
 વિસર, પુ. (ર:) જમાવ.
 વિસર્જન, ન. (નં.) દાન, આપવું, બખસવું.
 વિસર્પણ, ન. (ળં.) જખમ મોઢી થવી, જખમ પસરવી.
 વિસાર, પુ. (ર:) માછલી.
 વિસારિત્, વિ. (રી. રિળી. રિ.) પોહોળું.
 વિસૃત, વિ. (ત: તા. તં.) ફેલાએલું, ફેલાવેલું, મોહું.
 વિસૃત્વર, વિ. (ર: રા. રં.) } પોહોળું.
 વિસૃમર, વિ. (ર: રા. રં.) }
 વિસ્તર, પુ. (ર:) શબ્દ વીસ્તાર.
 વિસ્તાર, પુ. (ર:) વીસ્તાર, ફેલાવ.
 વિસ્તૃત, વિ. (ત: તા. તં.) મોહું.
 વિસ્પષ્ટ, વિ. (ષ્ટ: ષ્ટા. ષ્ટં.) બોલેલું.
 વિસ્ફાર, પુ. (ર:) કમાનની દોરીનો અંવાજ.
 વિસ્ફોટ, પુ. (ટ:) ફેફ્ફો-છી.
 વિસ્મય, પુ. (ય:) આશ્ચર્ય, નાટકમાનો અબુત રસ.

વિસ્મયાન્વિત, વિ. (ત: તા. તં.) આશ્ચર્યયુક્ત.
 વિસ્મૃત, વિ. (ત: તા. તં.) ભુલેલું-લો. [વિછે તે.
 વિસ્ત, વિ.(સ્ત: સ્તા.સ્તં.)જેને કાચા માસજેવી ધંદ આ-
 વિસ્તંભ, પુ. (મ:) વીધાસ, પ્રાર્થના, શૃંગાર, પ્રાર્થના.
 વિસ્તસા, સ્ત્રી. (સા.) બુઢાપો, ધરડાપાણુ, ધરડપાણુ.
 વિસ્તાવ, પુ. (વ:) આસામણુ.
 વિહગ, પુ. (ગ:) }
 વિહંગ, પુ. (ગ:) } પક્ષી.
 વિહંગમ, પુ. (મ:) }
 વિહંગમા, સ્ત્રી. (મા.) ભીતમાગી ખીટી.
 વિહંગિકા, સ્ત્રી. (કા.) પક્ષી.
 વિહસિત, ન. (તં.) મધ્યમ હસપુ, જરા હસપું.
 વિહસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા, સ્તં.) વ્યાકુળ, શોકથી કશપુંસું
 અને નહી કરપુંસું તે.
 વિહાપિત, ન. (તં.) દાન, આપવું, અપ્પસવું.
 વિહાયસ, ન. પુ.(ય: યા:) આકાશ, પુ. (યા:) પક્ષી.
 વિહાયસ, પુ. (સ:) આકાશ.
 વિહાર, પુ. (ર:) પગથી જવું.
 વિહત, ન. (તં.) સ્ત્રીને ખેલતા ખેલતા એક જાતનો
 લટકે કશીને પોતીકી મરજી બતાવવી.
 વિહલ, વિ.(લ: લા. લં.)શોકથી જેના હૃદય થાકેલા તે.
 વીકાશ, વિ.(શ: શા. શં.)એકાંત, પ્રકાશ, પ્રસિદ્ધ, ખુલ્લુ.
 વીચી, સ્ત્રી. (વિ:) મોજો, મોજ, દશીઆના મોજ.
 વીળા, સ્ત્રી. (ળા.) તંબુરો, તંબોરો.
 વીળાદંડ, પુ. (ડ:) તંબોરાનો દોડો.
 વીળાવાદ, પુ. (વ:) તંબોરો વગાડનારો.
 વીતંસ, પુ. (સ:)હરણ, પક્ષીને પકડવાનું જાળ-ફાંસ.
 વીત, ન. (તં.) લઢાઈમા નકામો હાથી થોડો વીગેરે.
 વીતિ, પુ. (તિ:) થોડો.
 વીતિહોલ, પુ. (લ:) અગ્ની, વેસ્તવ.
 વીથિ, સ્ત્રી. (થિ:) પંક્તિ, પોળ.
 વીથી, સ્ત્રી. (થી.) પંક્તિ, પોળ, માર્ગ, રસ્તો.
 વીધ, વિ. (ધ: ધા. ધં.) કુદરતી સાફ તે.
 વીનાહ, પુ. (હ:) કુવને પથ્થરની બાંધેલી પાળ.
 વીર, પુ. (ર:) શૂર, સુરો નાટકમાનો એક રસ છે.
 વીરણ, ન. (ર્ણ:) કાળિવાળો નામનું ધાસ છે.
 વીરતર, ન. (રં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વીરતર, પુ. (ર:) અરજીન સાદગી આડ.

વીરપત્ની, સ્ત્રી. (ત્રી.) શૂરની બાઈડી.
 વીરપાળ, ન. (ર્ણ.) લઢાઈ કરવાની અગ
 થયા પછીજે શૂર લોડો મળોને દાર પ
 વીરપાન, ન. (નં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વીરમાર્ગ, સ્ત્રી. (યાં.) શૂરની બાઈડી.
 વીરમાતૃ, સ્ત્રી. (તા.) શૂરની મા.
 વીરવૃક્ષ, પુ. (ક્ષ:) ભીલામાનું આડ. [દા
 વીરાશંસન, ન. (નં.)બહુલીજ-અત્યંત બધ
 વીરસૂ, સ્ત્રી. (સૂ:) શૂરની મા. [વિલાવાઈ
 વીરહન, પુ. (હ:) જે અમીહિત્રીના ધેરમ
 વીરા, સ્ત્રી. (રા.) જે સ્ત્રીનો વર તથા ડ
 વીરુધ્, સ્ત્રી. (ધ્.) ફેલાએલી વનસ્પતી.
 વીર્ય, ન. (ર્યં.) પરાક્રમ, રેત, સામર્થ, ય
 વીર્ય, પુ. (ર્ય:) માર્ગ, ધ્યાન ધરવાની
 વૃક, પુ. (વ:ક:) વર, બેદર.
 વૃક્ષમૂળ, પુ. (વ:) ધૂપ, લોખાન.
 વૃક્ષ, વિ. (વ્ણ: વ્ણા. વ્ણં.) તેડેલું, કાષે
 વૃક્ષ, પુ. (ક્ષ:) આડ.
 વૃક્ષમેદિન, પુ. (વી.) તાસણી, કુવાડો.
 વૃક્ષરુહા, સ્ત્રી. (હા.)આડઉપર થએલાવેલ
 વૃક્ષવાટિકા, સ્ત્રી. (કા.) યુણીકાના ધેર પ
 વૃક્ષાદન, પુ. (ન:) કુવાડો, તાસણી.
 વૃક્ષાદની, સ્ત્રી. (ની.) બંધારો, બંધારાનું
 વૃક્ષાન્ન, ન. (ન્નં.) કોકમ, આમલી.
 વૃજિન, ન. (નં.) પાપ, વિ. (ન: ના. નં.)
 નહી તે, પુ. (નં:) દુ:ખ, કલેશ, લો
 વૃત, વિ. (ત: તા. તં.) શાદી કાઢેલ-લો,
 વૃત્તિ, સ્ત્રી. (તિ:) ધેરણિયું, ધેરો, ધેરવિ
 વૃત્ત, વિ. (ત્ત: ત્તા. ત્તં.) ગોળ, વર્ણ,
 ન. (ત્તં.) પદ, શ્લોક, અરીત, વિ. (
 ભીખારી, અતીત, મજાનુત, જાડ.
 વૃત્તોત, પુ. (ત:) પ્રકરણ, પ્રકાર, વાર્તા,
 આર, સર્વ, દુરસુત, એકાંત.
 વૃત્તિ, સ્ત્રી. (તિ:) જીવનું, જીવન, ટીક
 વૃત્તહન, પુ. (હા.) હંદ્ર.
 વૃત, પુ. (લ:) અંધકાર, શત્રુ, એક દેત
 મેધ, હંદ્ર, પર્વત.
 વૃથા, અ. નિરર્થક, વિધિહીન, ફોકટ, નહી

- ૧૫, અને પીઠ ઉપર બટકે એવો અંબાડો-ચોટલો,
એક નદી છે.
વેળુ, પુ. (ળુ:) બાંધુ, વાથ.
વેળુક, ન. (કં.) મારવાળી લાકડી.
- તે. વેળુધ્મ, પુ. (ધ્મ:) વાથરી-ળીવગાડનારો, પાવોવગાડનારો.
- ૧૬ વેતન, ન. (નં.) પગાર, તનખો.
વેતસ, પુ. (સ:) નેતરનું ઝાડ. [નેતરના ઝાંડછે તે.
- તે. વેતશ્વન્, વિ. (શ્વાન. શ્વાની. શ્વન્.) જે દેશમાં ધણા
વેતાર, પુ. (લ:) પેતાળ.
વેતવતી, સ્ત્રી. (તી.) એક નદીછે.
વેદ, પુ. (દ:) ચારે વેદ. [મુદો.
વેદના, સ્ત્રી. (ના.) અનુભવ, અજમાએશ, અજ-
વેદાંતિન, વિ. (તી. તિની. તિ.) વેદાંતશાસ્ત્ર જાણનારો.
- મુ- વેદિ, સ્ત્રી. (દિ:) ધસના શાફે વચેથી શાકડું અને ળી-
એ ઉપર મોઢું એવોમા તોડીનો બનાવેલો ઢગલો.
વેદિકા, સ્ત્રી. (કા.) અંગણામાં માતોડીનો કરેલોચોક.
- ૧૧ વેદી, સ્ત્રી. (વી.) વેદિ શબ્દ જુવો. [પણ.
૧. વેધનિકાં, સ્ત્રી. (કા.) કાણુ પાડવાનું હથીઆર, ટો-
૧- વેધમુખ્યક, પુ. (ક:) કચર વનસ્પતીછે. [પંડીત.
વેધસ્, પુ. (ધા:) ધમ્હદેવ, વિધ્યુ, બુધ નામનો ધહ,
વેધિત, વિ. (ત: તા.તં.) કાણુ પાડેલું.
વેપયુ, પુ. (યુ:) ધુજરો, કાપરો.
વેમન્, પુ. (મા.) કાંટલો.
વેલા, સ્ત્રી. (લા.) મર્યાદા, હદદ, કાળ, વખત, ભરતી,
શુખથી મરણ, રોગ, વાણી, વાચા, બુધનામાં
૨ ગ્રહની બાયડી, મોઢાનું ભોજન.
વેલ્લ, ન. (લ્લં.) વાયડીંગ.
વેલ્લજ, ન. (જં.) મરી, તીખાં.
વેલ્લિ, સ્ત્રી. (લ્લિ:) વેલો. [ધુજેલો.
વેલ્લિત, વિ. (ત: તા. તં.) વાકું, શીધુ નહી તે, જરાક
વેશ, પુ. (શ:) વેશાને-ચુણીકાનો મોલો, ધરેણાથી
કરેલી શોભા.
વેશંત, પુ. (ત:) નહાનો સરેવર.
વેશાવાર, પુ. (ર:) મસાલો, સાકમાંના ખવાનો મસાલો.
વેશ્મન્, ન. (શ્મ.) ધર.
વેશ્મમ્, સ્ત્રી. (મ્:) ધેરની જગા.
વેશ્યા, સ્ત્રી. (શ્યા.) વેશા, ચુણીકા.
વેશ્યાજનસમાશ્રય, પુ. (ય:) ચુણીકાનો બજાર.

વેષ, પુ. (વ:) ધરેણા-અલંકારથી કાંધેલી શાભા.
 વેષવાર, પુ. (ર:) મસાણો, શાકમા નાખવાનો મસાણો.
 વેસવાર, પુ. (ર:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વોટિત, વિ. (ત: તા. તં.) ધેરેલું, આરેતરકથી રોકેલું.
 વેહેત, સ્ત્રી. (ત:) ગર્ભપાત કરનારી ગાય. [ચુકેછે.
 વૈ, મ. નીચ્ચ, અથવા જ્યાં ૫૬ પુર થાએછે તહા
 વૈકલ્પક, ન. (કં.) સાકલી જેવી કુલગી પહેરેલી માળ.
 વૈકુંઠ, પુ. (ઠ:) વિખણ.
 વૈજનન, પુ. (ન:) જાણવાનો મહીનો.
 વૈજયંત, પુ. (ત:) ઇંદ્રગુ ધર.
 વૈજયંતિક, પુ. (ક:) નીશાણુ-ખાવટો લઈ જનારો.
 વૈજયંતિકા, સ્ત્રી. (કા.) ટાંકણ, ચોર અંરણ વનસ્પતી છે.
 વૈજયંતી, સ્ત્રી. (તી.) વાવટો, નીશાણુ. [પુરો.
 વૈજ્ઞાનિક, વિ. (ક:કા. કં.) પ્રવીણ, નિપુણ, હુશાર,
 વૈજ્ઞ, ન. (વં.) ખાંચુના-વાસના ફળ. [વગાડનારો.
 વૈજ્ઞવિક, પુ. (ક:) વાસરી-વાંસળી વગાડનારો, પાવો
 વૈળિક, પુ. (ક:) તંબોરો વગાડનારો.
 વૈળુક, ન. (કં.) મારવાળી લાકડી.
 વૈતસિક, પુ. (ક:) કસઈ માસ વેચીને યુજરાણ કરનારો
 વૈતનિક, પુ. (ક:) મજુરદાર, મજુર.
 વૈતરિણી, સ્ત્રી. (ળી.) એક નદી છે, સીંધુ નદી.
 વૈતાલિક, પુ. (ક:) રાજની રતુતી કરનારો.
 વૈદેહક, પુ. (ક:) વાણીએ, વેચીને યુજરાન કરના
 રો, 'પ્રાહ્મણનાસ્ત્રીને વૈથથી થએલો ડીકરો.
 વૈદેહી, સ્ત્રી. (હી.) પીપળી.
 વૈદ્ય, પુ. (ઘ:) વૈધ, હકીમ, ડાકટર, સર્વ જાણતો.
 વૈદ્યમાતૃ, સ્ત્રી. (તા.) અડુપસો. [દેવના ડીકરો.
 વૈદ્યાતૃ, પુ. (તા.) સંતકુમાર વીગેરે ચારેજણુ 'પ્રહ્મ-
 વૈધેય, વિ. (ય: યા. યં.) મુખ.
 વૈનતેય, પુ. (ય:) ગરડ પક્ષી. [એવું વહાન, પાલખી.
 વૈનતિક, ન. પુ. (કં. ક:) માણસો ઉચકી લઈ જાય
 વૈમાલેય, પુ. (ય:) સાવકોભાઈ, હો-એરમાન ભાઈ.
 વૈમેય, પુ. (ય:) મોખંદલા, ખંદલ,
 વૈયાગ્ર, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) વાઘના આંખડાનો પડદો.
 વૈર, ન. (રં.) વેર, દુશમની. [કરવી.
 વૈરનિર્યાતન, ન. (નં.) વેર કાઢીનામવો, પાછી દોસ્તી
 વૈરગુહિ, સ્ત્રી. (હિ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વૈરિન, પુ. (રી.) શત્રુ, વેરી, દુશમન.

વૈવશિક, પુ. (ક:) કાસદ, જામુસ-દ, મંદેસો
 વૈવસ્તવ, પુ. (ત:) યમ, જમ. [મારવાની એ
 વૈશાલ, પુ. (લ:) રવાઈ, વલોણુ, વધસાખ
 વૈશ્ય, પુ. (ચ:) વૈશ્ય જાત, વૈશ.
 વૈશ્રવણ, પુ. (ળ:) કુખેર.
 વૈશ્વાનર, પુ. (ર:) અગ્ની, વેસ્તવ.
 વૈસારિણ, પુ. (ળ:) માછલી.
 વોદ, વિ. (દ: દા. દં.) લીલુ, ભીનુ.
 વોર, પુ. (ર:) એક જાતની દાળ છે.
 વોરક, પુ. (ક:) લેખક, લખનારો.
 વોરટ, પુ. (ટ:) અંધેલીના જાતમાની એ
 વોરપદી, સ્ત્રી. (દી.) સાદડી, મુવાળી સાદ
 વોરવ, પુ. (વ:) એક જાતના ચોખ્ખા છે
 કાગણુ તથા ચૈતરમા કપિ છે.
 વોરુવાન, પુ. (ન:) સફેદ અને રાતા રંગને
 વોલૂહ, પુ. (હ:) થોડી યાજવાળો ઘોડો.
 વોહિત્ય, ન. (ત્યં.) વહાણ, જહાજ.
 વૌષટ, મ. યસના વખતે દેવને હાકમારવ
 વ્યક્ત, વિ. (ક્ત: ક્તા. કં.) વિદ્વાન, ડાહ્યો,
 કલમંદ, ઉચકુ. [પણુ, રૂપ, વીભક્તી
 વ્યક્તિ, સ્ત્રી. (કિ:) નામ, એખલા પણુવીસે પ
 વ્યઘ, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) વ્યાકુળ.
 વ્યજન, ન. (નં.) પંખો. [મતલબ
 વ્યંજક, પુ. (ક:) હાથના ઇસારાથી પોત
 વ્યજન, ન. (નં.) ચી-હ, નીશાણી, ઇપ
 મી, કઠી, કચુમર, સીખરણુ, હળ
 નો એક ભાગ છે.
 વ્યવંક, પુ. (ક:) દીવેલીનુ ગાડ, એરેડ
 વ્યવંન, પુ. (ન:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વ્યત્યય, પુ. (ય:) હદપાર જવું, અડચણુ
 વ્યવ્યાસ, પુ. (સ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વ્યથા, સ્ત્રી. (થા.) દુ:ખ, કલેશ.
 વ્યશ્વ, પુ. (શ્વ:) અડચણુનો રસ્તો, ખીક
 વ્યય, પુ. (ય:) પૈસાનો ખર્ચ.
 વ્યલીક, ન. (કં.) પીડા, વિ. (ક: કા. કં.)
 કરવું, પ્રીતી વગરનુ, પ્યાર વગરનુ,
 નહો, ખુલ.
 વ્યવધા, સ્ત્રી. (ધા.) અચ્છાદન, ઠાકણુ.

(ર:) વેપાર, વેવાર.
(ય:) સોહાબત કરવી, ભાગકરવો
(નં.) પાપ, કામ વગરનો ઉદ્ધોગ, ખરાબ,
દુઃખ, અમ, કાંમદ્રોષ, (શીકાર, જીગાર
એવાસ્તે એ બહુ ઇચ્છા તે કામજ
મેને ગાજો દેવી એ કોપજ દોષ.)
વે. (તં: તાં. તં.) જોને વ્યસન બહુ છે તે.
સ્ત: સ્તા. સ્તં.) વ્યાકુળ.
(લ: લા. લં.) શોકથી કરવુંથું અને ન
તે નહી સમજે એવો.
વ. (શા: શા. શં.) પ્રકૃતિત, કુલથી ભરેલું.
વ્ર: વાધ, શ્રેષ્ઠ, (જહારે આ શબ્દ નામ
લાગે તાહારે એનો અર્થ શ્રેષ્ઠ થાએ છે.)
તરી કે, નરવ્યાધ. [શયોધિ છે.
ન. (લં.) વાધના નામ, એક જાતની ખુ-
પુ. (તં.) વેહકળી વનસપતી છે.
પુ. (લ્લ:) દીવેલીનુ ઝાડ, એરંડાનુ ઝાડ.
(ટ:) કુકુડું, કુકોડ, એક જાતનો પક્ષી છે.
(ધ્રી.) વાધણ, રીંગણી. [અર્થ કેહેવો તે.
(જ:) કપટ, સાચો અર્થ છુપો રાખીને ઝુડો
(હ:) સાપ, વાધ, દુષ્ટ. [તની ખુશખોઈ છે.
ન. (વં.) વાધના નામ, વાધનામ, એક જા-
(ધ:) શીકારી.
(ધિ:) રોગ, દરદ, કડવુંકોઈ, મીઠુંકોઈ.
વું. (ત:) ગરમખાનુ ઝાડ.
વ. (ત: તા. તં.) રોગી, દરદી. [પવન છે.
(ન:) શરીરમા પેસનારો એક જાતનો વા-
(દ:) શત્રુ-દુશ્મનનું ખરાબ ઇચ્છનારો.
(વ્યં.) કડવુંકોઈ, મીઠુંકોઈ.
(મ:) વામ.
(લ:) સાપ, પોતાનુ સાર જોણારો, ધૂત,
ધી, શહી, શીંહ, આપદ, હીંસા કરનારા જ-
લ, રાજ.
ન, પુ. (હી.) મદારી, ગારડી. [ખલો કહે છે તે.
ન. (વં.) એક જાતની ખુશખોઈ જેને ન-
વ. (ત: તા. તં.) જાડુ કરેલું, ઘેરીલીધેલું.
સ:) વીસ્તાર, પોહાળાઈ, વ્યાસ નામનો રૂપી
પુ. (ર:) બાપણ.

વ્યુત્થાન, ન. (નં.) તીરસ્કાર, ખરાબ ચાલ, દ્વેશ-વેર
કરવો, આપઅખતીઆરથી થએલું કામ, ધ્યાન-
ની સમાધી.
વ્યુટ, ન. (ટં) પ્રાતા:કાળ, સવાર, પ્રભાત.
વ્યુટિ, સ્ત્રી. (ટિ:) કૃળ, મળવાજોગ, સંપત્તિ, પુકળ પક્ષુ.
વ્યુદ, વિ. (દ: દા. દં) પાસે, નજીક, સ્થાપીક, મોડો, વીશાળ.
વ્યુદકંકટ, પુ. (ટ:) બાપતર પેહેરનારો.
વ્યુતિ, સ્ત્રી. (તિ:) વણવું. [ક જાતની ગોઠવણ.
વ્યૂહ, પુ. (હ:) જમાવ. ટોળું, લઠાઈમા લસકરની એ-
વ્યૂહાણ, પુ. (ઠિ:) લસકરની ગોઠવણનો પાંડલોભાગ
વ્યોકાર, પુ. (લ:) લુહાર, લુવાર.
વ્યોમકંઠ, પુ. (શ:) મહાદેવ.
વ્યોમન, ન. (મં.) આકાશ.
વ્યોમયાન, ન. (નં.) વીમાન. [ચુરણ.
વ્યોષ, ન. (વં) સુક, પીપળી, અને મરીને કુટેલું તે
વ્રજ, પુ. (જ:) જમાવ, મોડો તપેલો, માર્ગ, રસ્તો.
વ્રજ્યા, સ્ત્રી. (જ્યા.) ફરવું, સુશાફરી.
વ્રજ, પુ. (જ:) જખમ, નાસુર.
વ્રત, ન. (તં.) નીયમ.
વ્રતસાતક, પુ. (ક:) બાર વરસ પુરા થયા પછી જેને
વેદાભ્યાસ પુરો થયો છે તે, જેનું બ્રહ્મચારી પક્ષુ
ગયું છે તે.
વ્રતિ, સ્ત્રી. (તિ:) વેલો, વીસ્તાર, ફેલાવ, ઘેર.
વ્રતી, સ્ત્રી. (તી.) ઉપલો ચખ્દ જીવો. [યજમાન.
વ્રતિન, પુ. (તિ.) જેણે વ્રત કીધું છે તે, જજમાન,
વ્રતન, પુ. (ન:) કાણુશ, એક હતીયાર.
વ્રાત, પુ. (ત:) જમાવ. [જનોઈ થઈ નથી તે.
વ્રાત્ય, વિ. (ત્ય: ત્યા. ત્યં.) શોળ વરશ સુધી જેની
વ્રીઢા, સ્ત્રી. (ઢા.) લાજ, શરમ.
વ્રીહિ, પુ. (હિ:) એક જાતનુ અનાજ છે, બાત.
વ્રીહિમેદ, પુ. (દ:) એક જાતનુ બાત છે. [ખેતર.
વ્રૌહિય, વિ. (ય: યા. યં.) વ્રીહી નામનુ બાત ઉગવાનુ
શ
શકટ, પુ. ન. (ટ: ટં.) ગાડો.
શકલ, ન. પુ. (લ. લં:) કટકો, કકડો.
શકલિન, પુ. (લી.) માછલી.
શકુન, પુ. (ત:) પક્ષી.

શકુનિ, પુ. (નિ:) પક્ષી. [ગીધ.
 શકુંત, પુ. (ત:) પક્ષી, કુકડી, મરથી, મોર, ખલીર,
 શકુંતિ, પુ. (તિ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 શકુલ, પુ. (લ:) એક જાતની માછલીછે.
 શકુલાક્ષક, પુ. (ક:) ધોળીદરો, શફેદ દરો.
 શકુલાદની, સ્ત્રી. (ની.) કેદારકુટકી, માયુટ, જળ પીંપળી.
 શકુલર્મક, પુ. (ક:) એક જાતની માછલીછે.
 શકૃત, ન. (ત.) વિષ્ણુ, યુ, પેટમોજે એલ.
 શકૃત્કારિ, પુ. (રિ:) વાહરેડો, ગોદો.
 શક, વિ. (ક: કા. કં.) શમર્ય, પ્યાં ખોલનારો,
 મીઠું ખોલનારો. [યુતી, ખરચી.
 શક્તિ, સ્ત્રી. (કિ:) પરાક્રમ, શામર્ય, જોર, બળ, બાલો,
 શક્તિમર, પુ. (ર:) કાર્તીકશ્યામી.
 શક્તિહૈતિક, પુ. (ક:) બાલાવાલો. [ખોલનારો.
 શક્ત, વિ. (કન: કના. કનં.) મીઠું ખોલનારો, પ્યાં
 શક, પુ. (ક:) ઇંદ્ર, કુડાનુ આડ.
 શકધનુસ, ન. (નુ:) ઇંદ્ર ધનુષ્ય, વરશાદની કમાણ.
 શક્રપાદપ, પુ. (વ:) દેવદારનુ આડ. [સ્પતીછે.
 શક્રપુષ્પિકા, સ્ત્રી. (ક:) અગ્નીશીખા, કુળલાવી વન-
 શક્ર, વિ. (ક: કા. કં.) મીઠું ખોલનારો, પ્યાં ખોલનારો.
 શંકર પુ. (ર:) દ્વાદિવ.
 શંકુ, પુ. (કુ:) એક જાતની માછલીછે, ડાળ તો-
 ડેલુ આડ, બાણનોછેડો, એક જાતનુ હથીઆર.
 શંખ, પુ. ન. (લ: લં.) શંખ, એક જાતની ખુશબો-
 ઇજેને નખલો કહેછેતો, નવ વીધીમાની એક
 વીધી, કપાળનુ હાડકું.
 શંખનચ, પુ. (લ:) નહાના જાતનો શંખ.
 શંખિની, સ્ત્રી. (ની.) શંખાહુલી, શંખવેલો.
 શંચી, સ્ત્રી. (ચી.) ઇંદ્રાણી, ઇંદ્રની સ્ત્રી-બાપડી.
 શંચીવતી, પુ. (તિ:) ઇંદ્ર.
 શંયી, સ્ત્રી. (યી.) કપૂરકામરી, આંખાહળદર.
 શઠ, વિ. (ઠ: ઠા. ઠં.) વાકામનનો, વાકા દીલનો.
 શળવર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) ગેહ્લણીનુ આડ.
 શળવુષ્પિકા, સ્ત્રી. (કા.) સનની નહાની જાતછે.
 શળસૂત, ન. (લં.) સનનો દોરો-સુતર, સુતળી.
 શંઢ, પુ. (ઢ:) કમળનો જામવ, ગોદો.
 શતકોટિ, પુ. (ટિ:) વીજળી, વજૂ.
 શતદ્રુ, સ્ત્રી. (દ્રુ:) શતરૂદ્રા નામની નદી.

શતપલ, પુ. ન. (લ: લં.) કમળ.
 શતપલક, પુ. (ક:) એક જાતનો પક્ષીછે,
 શતપર્વન, પુ. (ર્વં.) વાંસ, આંખ.
 શતપર્વિકા, સ્ત્રી. (કા.) પેખંડ, દુરવા, દુર.
 શતપુષ્પા, સ્ત્રી. (બા.) શોપાની ભાજી.
 શતપ્રાસ, પુ. (સ:) કણ્ઠેરનુ આડ.
 શતમોર, સ્ત્રી. (ર:) મોગરનો વેલો.
 શતમન્યુ, પુ. (ન્યુ:) ઇંદ્ર. [તોલવ
 શતમાન, ન. પુ. (નં. ન:) એક જાતનુ સો.
 શતમૂલી, સ્ત્રી. (લી.) સહસ્રસુળી, શતાવરી વ
 શતવીર્યાં, સ્ત્રી. (ર્વાં.) સફેદ દરો, ધોળી દ
 શતવૈષ્ણ, પુ. (શી.) અમ્બલવેત વનસ્પતી
 શતવ્રહ્મા, સ્ત્રી. (દા.) વીધુલતા, વીજળી.
 શતાંગ, પુ. (ગ:) લદાઈમિનો એક જાતનો
 શતાવરી, સ્ત્રી. (રી.) સહસ્રસુળી વનસ્પતી
 શતુ, પુ. (તુ:) પેરી, દુસમીન.
 શનૈશ્વર, પુ. (ર:) શની નામનો ગ્રહ.
 શનૈ: ઇ. અમ્બુદત, હલકો, મંદ.
 શંવા, સ્ત્રી. (વા.) વધુલતા, વીજળી.
 શપથ, પુ. (ય:) સાચું, ઝુટુ સોધવાનુ એ
 શપન, ન. (નં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 શફ, ન. (કં.) ધોડાનીખડી, ખડી, આડ
 શફર, પુ. (ર:) એક જાતની માછલી છે
 શફરી, સ્ત્રી. (રી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 શદ્ધમ્બ, પુ. (લં.) કાન. [અ
 શદ્ધન, વિ. (ન: ના. નં.) શબ્દવાણું,
 શમ, પુ. (મ:) શાંતી, હાથ.
 શમય, પુ. (ય:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 શમન, પુ. (ન:) યમ, જમ, ન. (નં.) યસમ
 શમનસ્વસુ, સ્ત્રી. (સા.) યસુના નદી.
 શમલ, ન. (લં.) વિષ્ણુ, યુ, મળ.
 શમિત, વિ. (ત: તા. તં.) શાંતકરેલો, ડોડોપ
 શમી, સ્ત્રી. (મી.) સોંગ, શમીનું આડ.
 શમીધાન્ય, ન. (ન્યં.) મગ, અડદ, કુળીદ,
 વટાણા, વુવર, એ આંધાન્ય ને શમી
 શમીર, પુ. (ર:) શમીનું નાહાની જાતનું
 શમ્યા, સ્ત્રી. (મ્યા.) જીસડીનો ખીલો.
 શમ્યાક, પુ. (ક:) ગરમખાનું આડ.

(વી.) વીજળી. [સાંખ્યર.]
 (.) પાણી, જળ, એકજાતનું હરણુછે,
 (રિ) મદન.
 (રી.) મુશકપણી, ઉંદરકાળી વનસ્પતીછે.
 (રઃ.) મુશકરી સાઈ સાથે લીધેલુંભાવું.
 (રઃતા.તં.) ખેવાર હલવતે ખેદિલું ખેતર:
 (.) પાણીમાની નહાની છીપ.
 (.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 (.) ઉપલો. શબ્દ જ્યુવો.
 (લી) કુટણી.
 (.) મહાદેવ, બ્રહ્મદેવ.
 (.) હાથ. [કરવી.]
 (નં.) ઊંધ, ખીછાનો, ગાદલું, શોહખત
 (નં.) ખીછાનો, ગાદલું. [હ્યુ ઊંધનારો.
 (.) લુ: લુ: લું.) અબજગર, આર, હાથી, ધ-
 (.) ન: તા. તં.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 એક જાતનો સાપછે, આર, અબજગર.
 (.) ય્યા.) ખીછાનો, ગાદલું, તળઈ.
 એક જાતનું ધાસછે, બાણ.
 (.) (ન્યા.) કાર્તીકશ્વામી.
 (.) ધર, અમ્બનારો, વધ, રક્ષણ.
 (.) તુ.) શરદુ, સંવત્સર, વર્ષ.
 (મ:) એક જાતનું હરણુછે.
 (વ્યં.) લક્ષ, નીશાણ.
 (ટ:) એક જાતનું પક્ષી.
 (તિ.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો. [ટેવ.]
 (સ:) બાણ-તીર મારવાનો અબ્યાશ-
 (રિ:) પાણીમાના બદક, જંગલી બદક.
 (રઃ.) રઃ રઃ રં.) ધાતુક, હીશા કરણારો.
 (વં.) વં.) તશ્ત, રકાખી.
 (.) (ની.) શરાવતી નદી.
 (લિ:) જંગલી બદક, પાણીમાના બદક.
 (મ:) ભાતો, તીર ચુકવાળી કોથળી.
 (નં.) ધનુષ્ય, કમાણ.
 (.) દેહ.
 (રી.) પ્રાણી. [એક જાતનો રોગછે.
 (રા.) રેતવાળો દેશ, રેતી, ખાંડ, કટકો,
 (.) (વાન્. વતી. વત્.) રેતીવાળો દેશ.

શર્કરિલ, વિ. (લ:લા. લં.) શર્કરાવત્ શબ્દ જ્યુવો.
 શર્મન્, ન. (મં.) શુષ્પ, ખુષી.
 શર્વરી, સ્ત્રી. (રી.) રાત, રાત્ર.
 શર્વાળી, સ્ત્રી. (ળી.) પારવતી,
 શર્વલા, સ્ત્રી. (લા.) એક જાતની ખોદવાની પાહારછે.
 શર્વ, પુ. (વંઃ) મહાદેવ.
 શલ, ન. (લં.) ભાતનો તોરો, ચોખ્ખાના કણુશ.
 શલભ, પુ. (ભઃ) પતંગીયું. એક જાતનો જીવડોછે.
 શલલ, ન. (લં.) ભાતનો તોરો, ચોખ્ખાના કણુશ.
 શલલી, સ્ત્રી. (લી.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 શલાટુ, વિ. (ટુ: ટુ: ટુ.) કાચું, વગર પાકેલું (ફલ.)
 શલ્ક, ન. (લ્કં.) કડકો, કટકો, ખંડ, છાલ.
 શલ્ય, પુ. (લ્યઃ) ગેળાનું ઝાડ, કાટાવાળાઝાડ, સાહુડી,
 સીસાળીયું, ન. (લ્યં.) બાણનોછેડો, એક જાતનું
 હાથીઆરછે, બાલાનું પાનું.
 શલ્લકી, સ્ત્રી. (કી.) સાલઈ વનસ્પતી છે.
 શવ, પુ. ન. (વઃ વં.) પ્રેત, મરદુ, મડદુ.
 શવલ, વિ. (લ: લા. લં.) બુદ્ધાદાર.
 શશ, પુ. (શઃ) સસલુ, સસો.
 શશધર, પુ. (રઃ) ચંદ્ર.
 શશલોમન્, ન. (મં.) સસલાના રવાં-ખાલ.
 શશાદન, પુ. (નઃ) બાજ, સકરો.
 શશોર્ણ, ન. (ર્ણં.) સસલાના મુવાળા. [ત, યુક્ત.]
 શશ્વત્, બ. પુન્ય, વારંવાર, ધડીએ ધડીએ, સહી-
 શષ્ઠ, ન. (ષ્ઠં.) કુમળું ધાસ.
 શસન, ન. (નં.) યત્તના વખતે જનાવરને મારેછે તે.
 શસ્ત, પુ. ન. (સ્તઃ સ્તં.) કલ્યાણ, વિ. (સ્તઃ સ્તા. સ્તં.)
 સ્તુતીકરેલો, મોઠું, ખુલ્લું.
 શસ્ત્ર, ન. (સ્ત્રં.) હાથીઆર, લોહિડું, લોખંડ.
 શસ્ત્રક, ન. (કં.) લોહિડું, લોખંડ.
 શસ્ત્રમાર્જ, પુ. (ર્જઃ) પીકીલકર.
 શસ્ત્રાજીવ, પુ. (વઃ) હાથીઆરથી લદનારો.
 શસ્ત્રી, સ્ત્રી. (સ્ત્રી.) છરી.
 શસ્ય, ન. (સ્યં.) કુમળું ધાસ.
 શસ્યસંવર, પુ. (સઃ) સાયલાનું ઝાડ.
 શાક, ન. (કં.) બાજી, સાક. [જાતનું હાથીઆર છે.
 શાકટ, પુ. (ટઃ) ગાડાનો બળદ, ન. પુ. (ટં ટઃ) એક
 શાકશાકટ, ન. (ટં.) શાકબાજી પેદાથવાનું ખેતર.

શાકાશકટીન, ન. (નં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 શાકુનિક, પુ. (ક:) પક્ષીનો શીકારી.
 શાક્તિક, પુ. (ક:) શક્તીનામની હાથીઆર વાપરનારો.
 શાક્યમુનિ, પુ, (નિ:) ધૈધ્માનો ખીન્ને એક ભેદછે.
 શાક્યસિંહ, પુ. (હ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 શાખા, સ્ત્રી. (ખા.) શાખા, ડાખળી, ફાંદી.
 શાખામૃગ, પુ. (ગ:) વાંદરો.
 શાશ્વનગર, ન. (રં.) રાજની રાજધાનીવાળા ગામ-
 નીચેનો ખીન્નેગામ. [આ ઉતરેછે તે, વડવાઈ.
 શાશ્વશિખા, સ્ત્રી. (ખા.) વડના જે ડાખઉપરથી મુળી-
 શાશ્વિન, પુ. (સ્ત્રી.) વૃક્ષ, ઝાડ.
 શાશ્વિક, પુ. (ક:) કંસારો.
 શાટ, પુ. (ટ:) એક જાતનુ કાપડછે. [કટકો, રમાલ.
 શાટો, સ્ત્રી. (ટી.) એક જાતનુ કાપડછે, તાખામાનો.
 શાઘ્ય, ન. (ઘં.) કપટ.
 શાળ, પુ. (ળ:) કસોટી, સોનુ તપાસવાનો પથ્થરો.
 શાળી, સ્ત્રી. (ળી.) સણુના કપડાં, કસોટી.
 શાહિબ્ય, પુ. (ભ્ય:) ખીલનુ ઝાડ.
 શાત, વિ. (ત: તા. તં.) તીક્ષ્ણ, ન. (તં) હૃદય, ખુશી.
 શાતકુંભ, ન. (મં.) સોનુ.
 શાતકૌભ, ન. (મં.) સોનુ.
 શાતલા, સ્ત્રી. (લા.) શીકેકાઈ.
 શાતવ, પુ. (વ:) શત્રુ, દુસ્મન.
 શાદ, પુ. (દ:) કાદવ, કુમળુંધાસ. [જે દેશ તે.
 શાદહરિત, વિ. (ત: તા. તં.) કુમળા ધાસથી લીલે.
 શાહલ, વિ. (લ: લા. લં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 શાંત, ન. (તં.) ખુશી, હૃદય, પુ. (ત:) નવમોરસ, વિ.
 (ત: તા. તં.) થકાવેલો.
 શાંતિ, સ્ત્રી. (તિ:) અરામ, સ્વસ્થતા, ચેત, સમાધાની.
 શાપ, પુ. (પ:) શાપ, બદ્ધવા.
 શાંબરી, સ્ત્રી. (રી.) મદારીની વીંછા.
 શાંબુક, પુ. (ક:) પાણીમાની નહાની છીપ.
 શાર, પુ. (ર:) વાહ્ય, ખન, વિ. (ર: રા. રં.) કાબરચીત્રો.
 શારંગ, પુ. (ગ:) ચાતક નામનો પક્ષી.
 શારદ, પુ. (દ:) સાંતવનાનું ઝાડ, વિ. (દ: દા. દં.)
 અભામ્ય, નવું, જોનોજો નહીમળે તે, હલકું.
 શારદી, સ્ત્રી. (દી.) મોચુડ, જળ પીંપળી.

શારિ, પુ. (રિ:) સોકટા, ખાજી. [વ
 શારિકલ, ન. પુ. (લં, લ:) સોકટા અથવા
 શારિવા, સ્ત્રી. (વા.) ઉપરસાળ, ઉપલશરી
 શાર્કર, વિ. (ર: રા. રં.) રેતીવાળેદિશ.
 શાર્ફ, ન. (ફં.) વિભયનુ ધનુષ્ય.
 શાર્ફિન, પુ. (ફિં.) વિષય.
 શાર્ફલ, પુ. (લ:) વાધ, દીપડો, એ શબ્દ જરો
 છવોડે લાગેછે તાહારે તેનેજરા મોઢાપણે
 શાર્વર, ન. (રં) ધણોજ અંધકાર વિ. (રં)
 ધાતકરવાલાયક, ધાતુક. [ય
 શાલ, પુ. (લ:) એક જાતની માછલી છે,
 શાલપર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) ડવલા, સાલવણ વન
 શાલા, સ્ત્રી (લા.) સખાનુધર, મુખ્ય ઠેકાણ
 શાલવૃક્ષ, પુ. (લ્લ) સીયાળ, વાંદરો, કુત્રો.
 શાલિ, પુ. (લિ:) સાળી નામનુ ભાત, એ
 શાલીન, વિ. (ન: ના. નં.) શરમીંદુ, શરમવ
 શાલૂર, ન. (રં.) કમળનો કુંદ.
 શાલેય, પુ. (ય:) વદ્દહારી, વરીઆળી, વિ.
 શાળી નામનુ ભાત નીપજવાનુ ખેત
 શાન્મલિ, પુ. (લિ:) સાવરીનુ ઝાડ.
 શાન્મલિવિટ, પુ. (વિ:) સાવરીનો મુંદર.
 શાવક, પુ. (ક:) બાળક.
 શાવર, પુ. (ર:) લોધનું ઝાડ.
 શાશ્વત, વિ. (ત: તા. તં.) નીત્ય, હમેશાનું,
 શાશ્વલિક, ન. (લં.) ધુધરા, એક જાતની
 શાસન, ન. (નં.) આસા, દંડ.
 શાસ્ત્ર, પુ. (સ્તા.) ધૌદ, સજા કરનારો.
 શાસ્ત્ર, ન. (સ્ત્રં.) આસા, બ્યાકરણાદીક શ
 શાસ્ત્રવિત્, વિ. (ત: તા. તં.) શાસ્ત્ર જાણતો
 શિક્ય, ન. (ચં.) સીકું.
 શિક્ષિત, વિ. (ત: તા. તં.) સીકા ઉપર મુકેલું. [વ
 શિક્ષિત, વિ. (ત: તા. તં.) પ્રવીણ, નીપુણ,
 શિક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) શીકાવનું, વેદના છ અંગ
 શિક્ષા નામનો અંગ.
 શિખંડ, પુ. (ડ:) મોરનુ પર.
 શિખંડક, પુ. (ક:) ખાલકની ચોટલી, ટાપ
 શિખંડિક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જીવો.

(રં.) પહાડનું ટોક, છેડો, થેવટ.
 પુ. (રી.) પર્વત, પહાડ, વૃક્ષ, ઝાડ.
 (લા.) મોરની ચોટલી, -તોરો, અંગીની ચોટલી, ઝીરણ, પગનો પંજો. [ની ચોટલી.
 (ક:) નહાના બાળકની ચોટલી, ટાણુ ઉપર
 પુ. (વાન.) અંગી, વેસ્તવ, દેવતા.
 પુ. (લ:) મોર.
 ન. (વં.) મોરથુથુ.
 સ્ત્રી.) મોર, અંગી, ઝાડ, વૃક્ષ, કેવુ નામનો
 ણુ, બળદ, કુકડો, ઘોડો, જેને ચોટલી છે તે.
 પુ. (ન:) કર્તીક સ્વામી.
 પુ.) શેગટાનું ઝાડ, શાક, ભાજી.
 (જં.) શેગટાનું પીજ.
 (તં.) ધરેણાનો અવાજ. [દોરી.
 ન. (ની.) કમાનની દોરી, તીર કમાનની
 (વં.) શેદેલાણુ. પુ. (વ:) વરીઆળી, ન.
 ભાજી.
 (ક:) જવ. [ભૂર્જવૃક્ષ.
 ને: તિ: તિ.) મફદ ધોળું, કાળું, પુ. (તિ:)
 (ઠ:) મહાદેવ.
 પુ. (ક:) તેંડુ, ટેંબુરણીનું ઝાડ.
 (ઘ:) રોગથી જેના માથા ઉપરના બાલ
 યા છે તે, સેડેલું આંખડું.
 (ઘ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 (કા.) ઝાડનું મુળયું, મા, માતા, ચોટ-
 , જઠામાસીનો વેલો.
 (વ:) કમળનો કંદ.
 ના.) સીંગ, કૂખી.
 ને:) સીંગ, કૂખી.
 (કા.) પાલખી.
 (રં.) લસકરની છાવણી.
 ની.) સીંગ, કૂખી.
) પિપખીમૂળ.
 ર:) છેડો, માથું.
 (સ્તં.) ટોપી, માથામા પહેરવાની ટોપી.
 સ્વ:) સાફ બાળ.
 રા.) નાડી, નેસ.
 ષ:) શીરસ નામનું ઝાડ.

શિરોષિ, સ્ત્રી: (ષિ:) ગરદન, માન.
 શિરોરત્ન, ન. (નં.) માથામા પહેરવાનું ધરેણું.
 શિરોરુહ, પુ. (ર:) માથાના બાલ-કેશ.
 શિલ, ન. (લં.) ખેતરવાળો ખતરમાનું અનાજ કાપીમથા
 પછી જે નીચે પડેલું અનાજ તે એકઠું કરનારો
 શિલા, સ્ત્રી. (લા.) પથ્થર, બારણાના ચોકડાનાં ન્દિ
 ચેનું લાકડું.
 શિલાજનુ, ન. (નુ.) શીલાજીવ. [ચોકડાના ચેનુલાકડું.
 શિલી, સ્ત્રી. (લી.) નહાના અરશીઆં, બારણાના ની-
 શિલીમુલ, પુ. (લ:) બાણ, ભમરો.
 શિલેચ્ચય, પુ. (ય:) પહાડ, ડુંબર.
 શિલ્પ, ન. (લ્પં.) કળા, નૃત્ય, નાચવું, ગાવું, સુધાર,
 વણકર લોકોનું કામ. [નીશાળ.
 શિલ્પશાળા, સ્ત્રી. (લા.) કારીગીરીનું કામ શીખવાની
 શિલ્પન, પુ. (લ્પી.) સુધાર, વણકર, હજમ, ધોખી,
 અભાર યીગેરે.
 શિવ, પુ. (વ:) મહાદેવ, ન. (વં.) કલ્યાણ.
 શિવક, પુ. (ક:) ગાદીને બાંધવાસાં જમીનમાં દોટે-
 લો લાકડાનો ખુટો.
 શિવમલ્લી, સ્ત્રી. (લી.) આકડાનું ઝાડ.
 શિવા, સ્ત્રી. (વા.) પાર્વતી, શીઆળની સ્ત્રી ભત, નદી, ભા-
 ધ આમળીનું ઝાડ, આમળીનું ઝાડ, હરડાનું ઝાડ.
 શિવિષ્ટ, પુ. (વિ:) મહાદેવ, રોગથી જેના માથા ઉ-
 પરના બાળ ખરી ગયા છે તે, સેડેલું આંખડું.
 શિશિર, વિ. (ર: રા. રં.) તહાડું, પુ. (ર:) શીશીરરૂપ,
 તહાડના દહાડા, શીયાળો.
 શિશુ, પુ. (શુ:) બાળક.
 શિશુક, પુ. (ક:) એક ભતની માછલી છે.
 શિશુલ, ન. (લ્વં.) બાળ અવસ્થા, બચપણ.
 શિશુમાર, પુ. (ર:) શીરસ નામની એક માછલી છે.
 શિશ્ન, પુ. (શ્ન:) પુરુષનું વિષય ઇંદ્રિય. [કરનારો.
 શિશ્નિવદાનં, વિ. (ન: ના. નં.) પુણ્ય કર્મ કરનારો, પુન
 ત્રિષ્ટિ, સ્ત્રી. (ટિ:) આત્મા, સજ્જ, સીદ્ધા.
 શિષ્ય, પુ. (ષ્ય:) શીષ્ય.
 શીકર, પુ. (ર:) પાણીની ઝીણી ઝીણી છાંટ.
 શીઘ્ર, ન. (ઘં.) જલદી.
 શીત, ન. (તં.) તહાડોપણો, વિ. (ત: તા. તં.) તહાડું,
 પુ. (ત:) નેતર, ચુંદાનું ઝાડ, વિ. સુરત, આણસુ.

વિસ્મયાન્વિત, વિ. (ત: તા. તં.) આશ્ચર્યયુક્ત.
 વિસ્મૃત, વિ. (ત: તા. તં.) ભુલેલું-લો. [વેછે તે.
 વિસ્ત્ર, વિ.(સ્ત: સ્તા.સ્તં.)જેને કામ્યા માસજેવી ધંદ આ-
 વિસ્તંભ, પુ. (મ:) વીધાસ, પ્રાર્થના, શૃંગાર, પ્રાર્થના.
 વિસ્ત્રસા, સ્ત્રી. (સા.) બ્રુહાપો, ધરડાપાણ્ય, ધરડપાણ્ય.
 વિસ્ત્રાવ, પુ. (વ:) આસામણ.
 વિહંગ, પુ. (ગ:) }
 વિહંગ, પુ. (ગ:) } પક્ષી.
 વિહંગમ, પુ. (મ:) }
 વિહંગમા, સ્ત્રી. (મા.) ભીતભાગી ખીટી.
 વિહંગિકા, સ્ત્રી. (કા.) પક્ષી.
 વિહસિત, ન. (તં.) મધ્યમ હસપુ, જરા હસવું.
 વિહસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા, સ્તં.) વ્યાકુળ, શોકથી કરવુંસું
 અને નહી કરવુંસું તે.
 વિહાપિત, ન. (તં.) દાન, આપવું, અપસવું.
 વિહાયસ, ન. પુ.(ય: યા:) આકાશ, પુ. (યા:) પક્ષી.
 વિહાયસ, પુ. (સ:) આકાશ.
 વિહાર, પુ. (ર:) પગથી જવું.
 વિદ્વત, ન. (તં.) સ્ત્રીને બોલતા બોલતા એક જાતનો
 લટકે કશીને પોતાકી મરજી બતાવવી.
 વિવ્હલ, વિ.(લ: લા. લં.)શોકથી જેના હૃદય થાકેલા તે.
 વીકાશ, વિ.(શ: શા. શં.)એકાંત, પ્રકાશ, પ્રસિદ્ધ, પ્રુદ્ધ.
 વીચી, સ્ત્રી. (ચિ:) મોળો, મોળ, દશીઆના મોળ.
 વીળા, સ્ત્રી. (ળા.) તંબુરો, તંબોરો.
 વીળાદંડ, પુ. (ડ:) તંબોરાનો દોડો.
 વીળાવાદ, પુ. (વ:) તંબોરો વગાડનારો.
 વીતંસ, પુ. (સ:)હરણ, પક્ષીને પકડવાનું જાળ-ફાંસ.
 વીત, ન. (તં.) લઠાઈમા નકામો હાથી થોડો વીગેરે.
 વીતિ, પુ. (તિ:) થોડો.
 વીતિહોલ, પુ. (લ:) અગ્ની, વેસ્તવ.
 વીથિ, સ્ત્રી. (થિ:) પંક્તી, વોળ.
 વીથી, સ્ત્રી, (થી.) પંક્તી, વોળ, માર્ગ, રસ્તો.
 વીષ, વિ. (ષ: ષા. ષં.) કુદરતી સાફ તે.
 વીનાહ, પુ. (હ:) કુવાને પથ્થરની બાંધેલી પાળ.
 વીર, પુ. (ર:) શૂર, મુરો નાટકમાંનો એક રસ છે.
 વીરણ, ન. (ર્ણ:) કાળિયાળો નમનુ ધાસછે.
 વીરતર, ન. (રં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વીરતર, પુ. (ર:) અરજીનુ સાદગીનું આડ.

વીરવતી, સ્ત્રી.. (વી.) શૂરની બાપડી.
 વીરવાળ, ન. (ર્ણ.) લઠાઈ કરવાની અગાડ
 થયા પછી જે શૂર લોકો મળીને દાર પી
 વીરવાળ, ન. (ર્ણ.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વીરભાર્યા, સ્ત્રી. (ર્ણ.) શૂરની બાપડી.
 વીરમાનુ, સ્ત્રી. (તા.) શૂરની મા.
 વીરવૃક્ષ, પુ. (ક્ષ:) ભીલામાનુ આડ. [દાહ/
 વીરાસન, ન. (ર્ણ.)ધણીજી-અત્યંત ભય
 વીરસૂ, સ્ત્રી. (સૂ:) શૂરની મા. [વોલવાઈ
 વીરહન, પુ. (હ:) જે અગ્નીહોત્રીના ધેરમાં
 વીરા, સ્ત્રી. (રા.) જે સ્ત્રીનો વર તથા ડીક
 વીરુષ, સ્ત્રી. (ધૂ.) ફેલાએલી વનસ્પતી.
 વીર્ય, ન. (ર્યં.) પરાક્રમ, રેત, સામર્થ્ય, એક
 વીર્ય, પુ. (ર્ય:) માર્ગ, ધ્યાન ધરવાની એ
 વૃક, પુ. (ક:) વર, જિંદર.
 વૃકભૂષ, પુ. (વ:) ધૂપ, લોખાન.
 વૃક્ષ, વિ. (વ્ણ: વ્ણા. વ્ણં.) તોડેલું, કાપેલું.
 વૃક્ષ, પુ. (ક્ષ:) આડ.
 વૃક્ષભેદિન, પુ. (વી.) તાસણી, કુવાડો.
 વૃક્ષરુહા, સ્ત્રી. (હા.)આડઉપર થએલાવેલા
 વૃક્ષવાટિકા, સ્ત્રી. (કા.) યુણીકાના ધેર પાસે
 વૃક્ષાદન, પુ. (ન:) કુવાડો, તાસણી.
 વૃક્ષાદની, સ્ત્રી. (ની.) જીંબરો, જીંબરાનું આ.
 વૃક્ષાજ, ન. (જં.) ડોકમ, આમલી.
 વૃજિન, ન. (ર્ણ.) પાપ, વિ. (ન: ના. નં.) વા
 નહી તે, પુ. (ન:) દુ:ખ, કલેશ, લોહી,
 વૃત, વિ. (ત: તા. તં.) શાદી કાઢેલ-લો, દો
 વૃતિ, સ્ત્રી. (તિ:) ધેરીલિવું, ધેરો, ધેગાંવ.
 વૃત્ત, વિ. (ત્ત: ત્તા. ત્તં.) ગોળ, વર્તુળ, પર
 ન. (ત્તં.) ૫૯, શ્લોક, ચરીત્ર, વિ. (ત્ત:)
 ભીખારી, અતીત, મજબુત, જડ.
 વૃત્તોત, પુ. (ત:) પ્રકરણ, પ્રકાર, વાર્તા, વા
 ચાર, સર્વ, કુશલ, એકાંત.
 વૃત્તિ, સ્ત્રી. (તિ:) જીવવું, જીવન, ટીકા.
 વૃત્તહન, પુ. (હા.) હંદ્ર.
 વૃત્ત, પુ. (લ:) અંધકાર, શત્રુ, એક દેવ
 મેધ, હંદ્ર, પર્વત.
 વૃથા, ઘ. નિરર્થક, વિધિહીન, ફેકટ, નહાક,

(ક્ર: ક્રા. કં.) ડોસો, ધરેડો, પંડીત, વીધાન,
(.) શિલાભૂત.
(તં.) બુડાપો, ધરડપણું.
પુ. (ક:) વરધારા, જીલુંકુંજ વનસ્પતી.
પુ. (ત:) ઇંદ્ર. [હાય તે.
પુ. (મિ:) પવનથી જોની કુટી મોઢી થઈ
(દિ:) વધવું.
કા, સ્ત્રી (કા.) વ્યાજથી યુજરાણ ચલાવવું તે.
(ક્ર:) ધરેડો બળદ.
પુ. (વ:) વ્યાજથી યુજરાન કરનારો.
(તં.) ડાખણું.
(દં.) જમાવ.
(દા.) ઝાડઉપર થએલો વેલો.
પુ. (ક:) દેવ, વિ. (ક: કા. કં.) બુધ્ધ, બુ-
રત, દીલમાનુ જાણનારો.
(ઘં: ઘા. ઘં.) અતીશ્રેષ્ઠ, બહુ મોટો.
(ક:) વૃક્ષીકરાસ, કશારી, વીંછુ, ભમરો,
ગો. [દર, શ્રેષ્ઠ, પુરૂષ, અકુળસો.
(ઘ:) બળદ, વૃષભરાશ, પુન, આંડવો, જી-
(ળ:) આંડવા-વો.
(મ:) બળદ.
પુ. (ક:) ખીલાડી, મીંદડી.
પુ. (જ:) મહાદેવ.
(ઘા:) ઇંદ્ર.
(લ:) સુદ્ર. [હાય છે તે.
સ્ત્રી. (તી.) જે સ્ત્રીની મૈથુન કરવાની ઇચ્છા
(ઘા.) યુનિકપણી વનસ્પતી છે.
તો, સ્ત્રી. (યી.) લક્ષ્મી, પાર્વતી, હરણુદોડી, શ-
રી નામની વનસ્પતી છે.
પુ. (વિ:) મહાદેવ, વિષ્ણુ, આખી.
પા. (જી.) શન્યાશો-શ્રમ્હચારીનુ આશન.
પા. (ટિ.) વરશાદ.
(જિ:) કીરણ, ગેટા, મેંઢો.
(ગ:) જોર, પ્રવાહ, ગતી. [જોરવાળું.
વિ. (મી. મિની. મિ.) વેગવાળુ, ગતીવાળુ,
મો. (ળિ:) લાંબો અને પીઠ ઉપર લટકે એવો
ખાડો-ચોટલો.
મી. (જી.) દેવતારી, દેવડંબરી વનસ્પતી છે, લાંબો

અને પીઠ ઉપર લટકે એવો અંખાડો-ચોટલો,
એક નદી છે.
વેળુ, પુ. (ળુ:) બાંધુ, વાશ.
વેળુક, ન. (કં.) મારવાની લાકડી.
વેળુધ્મ, પુ. (ધ્મ:) વાશરી-ખીવગાડનારો, પાવોવગાડનારો.
વેતન, ન. (તં.) પગાર, તનખો.
વેતસ, પુ. (સ:) નેતરનુ ઝાડ. [નેતરના ઝાંડ છે તે.
વેતશ્વત્, વિ. (શ્વન. શ્વાતી. શ્વત.) જે દેશમાં ધણા
વેતાલ, પુ. (લ:) વેતાળ.
વેત્રવતી, સ્ત્રી. (તી.) એક નદી છે.
વેદ, પુ. (દ:) ચારે વેદ. [મુદો.
વેદના, સ્ત્રી. (ના.) અનુભવ, અજમાએશ, અજ-
વેદાતિન, વિ. (તી. તિની. તિ.) વેદાંતશાસ્ત્ર જાણનારો.
વેદિ, સ્ત્રી. (દિ:) યજ્ઞના શાંદ વચેથી શાકડું અને ની-
ચે ઉપર મોઢું એવો માતોડીનો બનાવેલો ઢગલો.
વેદિકા, સ્ત્રી. (કા.) અંગણામાં માતોડીનો કરેલો ચોક.
વેદી, સ્ત્રી. (દી.) વેદિ શબ્દ જુવો. [પણ.
વેદનિકાં, સ્ત્રી. (કા.) કાણુ પાડવાનુ હથીઆર, ટો-
વેશ્મુલ્યક, પુ. (ક:) કચર વનસ્પતી છે. [પંડીત.
વેશ્મ, પુ. (શ્મ:) શ્રમ્હદેવ, વિષ્ણુ, બુધ નામનો ધહ,
વેશ્મિત, વિ. (ત: તા.તં.) કાણુ પાડેલું.
વેયયુ, પુ. (યુ:) ધુજરો, કાપરો.
વેમન્, પુ. (મા.) કાંટલો.
વેલા, સ્ત્રી. (લા.) મર્યાદા, હદદ, કાળ, વખત, ભરતી,
શુભથી મરવુ, રોગ, વાણી, વાચા, બુધનામાં
ગ્રહની બાયડી, મોઢાનુ ભોજન.
વેલ્લ, ન. (લ્લં.) વાયડીંગ.
વેલ્લજ, ન. (જં.) મરી, તીખાં. [ધુજોલો.
વેલ્લિ, સ્ત્રી. (લ્લિ:) વેલો.
વેલ્લિત, વિ. (ત: તા. તં.) વાકું, શીધુ નહી તે, જરાક
વેશ, પુ. (શ્શ:) વેશાને-ચુણીકાનો મોલો, ધરેણાથી
કરેલી શેખા.
વેશંત, પુ. (ત:) નહાનો સરોવર.
વેશાવાર, પુ. (ર:) મસાલો, સાકમાંના બવાનો મસાલો.
વેશ્મન્, ન. (શ્મ.) ધર.
વેશ્મમૂ, સ્ત્રી. (મુ:) ધેરની જગા.
વેશ્યા, સ્ત્રી. (શ્યા.) વેશા, ચુણીકા.
વેશ્યાજનસમાશ્રય, પુ. (ય:) ચુણીકાનો બજાર.

વેષ, પુ. (વ:) ધરેણા-અલંકારથી કાઢેલી શાભા.
 વેષવાર, પુ. (ર:) મસાણો, શાકમા નાખવાનો મસાણો.
 વેસવાર, પુ. (ર:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વેટિત, વિ. (ત: તા. તં.) ધેરેલું, આરોતરકથી રોકેલું.
 વેહેત, સ્ત્રી. (ત:) ગર્ભપાત કરનારી ગાય. [સુકેછે.
 વે, ધ. નીચ્ય, અથવા જ્યાં પદ પુર થાય છે ત્યાં
 વૈકલ્પિક, ન. (કં.) સાકલી જેવી કુલની પહેરેલી માળ.
 વૈકુંઠ, પુ. (ઠ:) વિષ્ણુ.
 વૈજનન, પુ. (ન:) જાણવાનો મહીનો.
 વૈજયંત, પુ. (ત:) હંદ્રનુ ધર.
 વૈજયંતિક, પુ. (ક:) નીશાણુ-આવટો લઈ જનારો.
 વૈજયંતિકા, સ્ત્રી. (કા.) ટાંકણ, ચોર ઝેરણ વનસ્પતિ છે.
 વૈજયંતી, સ્ત્રી. (તી.) વાવટો, નીશાણુ. [પુરો.
 વૈજ્ઞાનિક, વિ. (ક:કા. કં.) પ્રતીણ, નિપુણ, હુશાર,
 વૈજ્ઞ, ન. (વં.) બાંધુના-વાસના કૃષ. [વગાડનારો.
 વૈજ્ઞવિક, પુ. (ક:) વાસરી-વાંસળી વગાડનારો, પાવો
 વૈજ્ઞિક, પુ. (ક:) તંબોરો વગાડનારો.
 વૈજ્ઞક, ન. (કં.) મારવાળી લાકડી.
 વૈતસિક, પુ. (ક:) કસઈ, માસવેચીને યુજરાણ કરનારો.
 વૈતનિક, પુ. (ક:) મજુરદાર, મજુર.
 વૈતરિણી, સ્ત્રી. (ળી.) એક નદી છે, સીધુ નદી.
 વૈતાલિક, પુ. (ક:) રાજની સ્તુતી કરનારો.
 વૈદેહક, પુ. (ક:) વાણીએ, વેચીને યુજરાન કરના
 રો, બ્રાહ્મણનાસ્ત્રીને વૈશ્યથી થએલો ડીકરો.
 વૈદેહી, સ્ત્રી. (હી.) પાપળી.
 વૈદ્ય, પુ. (ઘ:) વૈદ્ય, હકીમ, ડાક્ટર, સર્વ જાણીતો.
 વૈદ્યમાતૃ, સ્ત્રી. (તા.) અડુળસો. [દેવના ડીકરા.
 વૈદ્યાનુ, પુ. (તા.) સંતકુમાર વીગેરે ચારેજણુ બ્રહ્મ-
 કૈશ્ય, વિ. (ય: યા. યં.) સુખ્ય.
 વૈનતેય, પુ. (ય:) ગરૂડ પક્ષી. [એવું વહાન, પાલખી.
 વૈનાતિક, ન. પુ. (કં. ક:) માણસો ઉચકી લઈ જાય
 વૈમાલેય, પુ. (ય:) સાવકોભાઈ, હો-એરમાન ભાઈ.
 વૈમેય, પુ. (ય:) મોખદલા, ખદલ,
 વૈયાત્ર, વિ. (ઘ્ર: ઘ્રા. ઘં.) વાધના આંખડાનો પડદો.
 વૈર, ન. (રં.) વેર, દુશ્મની. [કરની.
 વૈરનિર્ચાતન, ન. (નં.) વેર કાઢીનામવો, પાછી દોરતી
 વૈરજી, સ્ત્રી. (જિ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વૈરિન, પુ. (રી.) શત્રુ, વેરી, દુશ્મન.

વૈવશિક, પુ. (ક:) કાસદ, જામુસ-દ, મંદેસો
 વૈવસ્વત, પુ. (ત:) યમ, જમ. [મારવાની એ
 વૈશાલ, પુ. (લ:) રવાઈ, વલોણુ, વધસાખ
 વૈશ્ય, પુ. (ચ:) વૈશ્ય જાત, વૈશ.
 વૈશ્રવણ, પુ. (ળ:) કુખેર.
 વૈશ્વાનર, પુ. (ર:) અખની, વેસ્તવ.
 વૈસારિણ, પુ. (ળ:) માછલી.
 વોદ, વિ. (દ: દા. દં.) લીલુ, ભીનુ.
 વોર, પુ. (ર:) એક જાતની દાળ છે.
 વોરક, પુ. (ક:) ભેખક, લખનારો.
 વોરટ, પુ. (ટ:) અંબેલીના જાતમાની એ.
 વોરપદી, સ્ત્રી. (દી.) સાદડી, સુવાળી સાદ
 વોરવ, પુ. (વ:) એક જાતના ચોખા છે.
 કાગણુ તથા ચૈતરમા કપિ છે.
 વોરુલાન, પુ. (ન:) સફેદ અને રાતા રંગને
 વોલ્ફ, પુ. (હ:) થોડી ચાળવાળો ધોડો.
 વોહિત્ય, ન. (ત્યં.) વહાણુ, જહાજ.
 વૌષટ, ધ. યત્નોના વખતે દેવને હાકમારવ
 વ્યક્ત, વિ. (ક્ત: ક્તા. કં.) વિદ્વાન, ડાહ્યો,
 ક્ષુલભેદ, ઉધક. [પણુ, રૂપ, વીભક્તી,
 વ્યક્તિ, સ્ત્રી. (ક્તિ:) નામ, એખલાપણુવીસેધ,
 વ્યગ્ર, વિ. (ઘ્ર: ઘ્રા. ઘં.) બાકુળ.
 વ્યજન, ન. (નં.) પંખો. [મતલબ
 વ્યંજક, પુ. (ક:) હાથના હસારાથી પાત
 વ્યજન, ન. (નં.) ચી-હ, નીશાણી, કપ
 મી, કઢી, કચુમર, સીખરણુ, હજમ
 નો એક ભાગ છે.
 વ્યંબક, પુ. (ક:) દીવેલીનુ ઝાડ, એરડા
 વ્યંબન, પુ. (ન:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વ્યત્યય, પુ. (ય:) હદપાર જવું, અડચણુ,
 વ્યત્યાસ, પુ. (સ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વ્યથા, સ્ત્રી. (થા.) દુ:ખ, કલેશ.
 વ્યત્ત, પુ. (ત્ત:) અડચણુનો રસ્તો, ખીકડ
 વ્યય, પુ. (ય:) પૈસાનો ખર્ચ.
 વ્યેલીક, ન. (કં.) પીડા, વિ. (ક: કા. કં.) ન
 કરવું, પ્રીતી વગરનુ, પ્યાર વગરનુ, ન
 હો, ભુલ.
 વ્યવથા, સ્ત્રી. (થા.) અચ્છાદન, ઢાંકણુ.

(ર:) વેપાર, વેવાર.
 (વ:) સોહોળ્યત કરવી, ભોગકરવે.
 (નં:) પાપ, કામ વગરનો ઉદ્દોગ, ખરાબ,
 દુઃખ, અમ, કાંમદ્રોષ, (શીકાર, જીગાર
 એવાસ્તે જે બહુ ઇચ્છા તે કામજ
 ને ગાળો દેવી એ કોપજ દોષ.)
 (તં: તાં. તં.) જોને વ્યસન બહુ છે તે.
 (ત: સ્તા. સ્તં.) વ્યાકુળ.
 (લ: લા. લં.) શોકથી કરવુંશું અને ન
 તે નહી સમજે એવો.
 (શ: શા. શાં.) પ્રકૃષ્ટીત, કુલથી ભરેલું.
 (વ: વા. વાં.) વાહ, શ્રેષ્ઠ, (જહારે આ શબ્દ નામ
 માગે તાહારે એનો અર્થ શ્રેષ્ઠ થાએ છે.)
 તરી કે, નરવ્યાધિ. [શયેાઈ છે.
 (લં:) વાહના નામ, એક જાતની ખુ-
 (તં:) વેહકળી વનસપતી છે.
 (વુ: (વ્હ:) દીવેલીનુ ઝાડ, એરંડાનુ ઝાડ.
 (ટ:) કુકુડું, કુકોડો, એક જાતનો પક્ષીછે.
 (ઘી:) વાહણ, રીંગણી. [અર્થ કેહેવોતે.
 (જ:) કપટ, સાચો અર્થ છુપો રાખીને ઝૂંડો
 (ઝ:) સાપ, વાહ, દુષ્ટ. [તળી ખુશખોઈ છે.
 (ઞ:) વાહના નામ, વાહનના, એક જા-
 (ધ:) શીકારી.
 (ઙિ:) રોગ, દરદ, કડવુંકોષ, મીઠુંકોષ.
 (નું:) (ત:) ગરમખાનુ ઝાડ.
 (ત: તા. તં.) રોગી, દરદી. [પવન છે.
 (ન:) શરીરમા પેસનારો એક જાતનો વા-
 (દ:) શત્રુ-દુશ્મનનું ખરાબ ઇચ્છનારો.
 (વ્યં:) કડવુંકોષ, મીઠુંકોષ.
 (મ:) વામ.
 (લ:) સાપ, પોતાનુ સાઈ જોણારો, ધૂત,
 ણી, શહીં, શીંહ, આપદ, હીંસા કરનારા જ-
 , રાજા.
 , પું. (શી.) મદારી, ગારડી. [ખલો કહે છે તે.
 (નં:) એક જાતની ખુશખોઈ જેને ન-
 (ત: તા. તં.) જાડુ કરેલું, પેરીલીધેલું.
 (વ:) વીસ્તાર, પેહોળાઈ, વ્યાસ નામનો રૂપી
 (ર:) બાપણ.

વ્યુત્થાન, ન. (નં:) તીરસ્કાર, ખરાબ ચાલ, દેશ-વેર
 કરવો, આપખખતીઆરથી થએલું કામ, ધ્યાન-
 ની સમાધી.
 વ્યુટ, ન. (ટં) પ્રાત:કાળ, સવાર, પ્રભાત.
 વ્યુટિ, સ્ત્રી. (ટિ:) કૃપ, મળવાભોગ, સંપત્તિ, પુકળ પક્ષ.
 વ્યૂદ, વિ. (દ: દા. દં) પાસે, નજીક, સ્થાપીક, મોડો, વીશાળ.
 વ્યૂદકંકટ, પુ. (ટ:) બખતર પેહેરનારો.
 વ્યૂતિ, સ્ત્રી. (તિ:) વણવું. [ક જાતની ગોઠવણ.
 વ્યૂહ, પુ. (હ:) જમાવ, ટોળું, લઘાઈમા લસકરની એ-
 વ્યૂહવાજી, પુ. (જિ:) લસકરની ગોઠવણનો પાઠ લોભાગ
 વ્યોકાર, પુ. (લ:) લુહાર, લુવાર.
 વ્યોમકંઠ, પુ. (કા:) મહાદેવ.
 વ્યોમન, ન. (મં:) આકાશ.
 વ્યોમવાન, ન. (નં:) વીમાન. [ચુરણ.
 વ્યોષ, ન. (વં:) સુક, પીપળી, અને મરીને કુટેલું તે
 વ્રજ, પુ. (જ:) જમાવ, મોડો તમેલો, માર્ગ, રસ્તો.
 વ્રહ્મા, સ્ત્રી. (બ્યા:) ફરવું, મુશાફરી.
 વ્રળ, પુ. (ળ:) જખમ, નાસુર.
 વ્રત, ન. (તં:) વીયમ.
 વ્રતસ્નાતક, પુ. (ક:) પાર વરસ પુરા થયા પછી જેને
 વેદાભ્યાસ પુરો થયો છે તે, જેનું બ્રહ્મચારી પાણુ
 ગયું છે તે.
 વ્રતતિ, સ્ત્રી. (તિ:) વેલો, વીસ્તાર, ફેલાવ, ઘેર.
 વ્રતતી, સ્ત્રી. (તી:) ઢિપલો શબ્દ જીવો. [યજમાન.
 વ્રતિન, પુ. (તિ:) જેણે વૃત કીધું છે તે, જજમાન,
 વ્રશ્વન, પુ. (ન:) કાણુશ, એક હતીયાર.
 વ્રાત, પુ. (ત:) જમાવ. [જનોઈ થઈ નથી તે.
 વ્રાત્ય, વિ. (ત્ય: ત્યા. ત્યં.) શોળ વરશ શુધી જેની
 વ્રીઢા, સ્ત્રી. (ઢા:) લાજ, શરમ.
 વ્રીહિ, પુ. (હિ:) એક જાતનુ અનાજ છે, ભાત.
 વ્રીહિભેદ, પુ. (દ:) એક જાતનુ ભાત છે. [ખેતર.
 વ્રીહેય, વિ. (ય: યા. યં.) વ્રીહી નામનુ ભાત ઉગવાનુ
 શ
 શકટ, પુ. ન. (ટ: દં.) ગાડો.
 શકલ, ન. પુ. (લ. લં:) કટકો, કકડો.
 શકલિન, પુ. (લી:) માછલી.
 શકુન, પુ. (ન:) પક્ષી.

શકુનિ, પુ. (નિઃ) પક્ષી.

[ગીધ.

શકુંત, પુ. (તઃ) પક્ષી, કુકડી, મરધી, મોર, ખલીર,

શકુંતિ, પુ. (તિઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.

શકુલ, પુ. (લઃ) એક જાતની માછલીછે.

શકુલાક્ષક, પુ. (કઃ) ઘોળીદરો, શફેદ દરો.

શકુલાદની, સ્ત્રી. (ની.) કદારકુટકી, મોચુટ, જળપીંપળી.

શકુલાર્મક, પુ. (કઃ) એક જાતની માછલીછે.

શકૃત, ન. (તઃ) વિષા, યુ, પટમાનો મેલ.

શકૃત્કરિ, પુ. (રિઃ) વાહરેડો, ગોદો.

શક, વિ. (ક્તઃ કા. કં.) શમર્ય, પ્યાં ખોલણારો,
મીઠું ખોલનારો.

[કૃતી, ખરચી.

શાક્તિ, સ્ત્રી. (ક્તિઃ) પરાક્રમ, શામર્ય, જોર, બળ, ભાલો,

શાક્તિધર, પુ. (રઃ) કાર્તીકસ્વામી.

શાક્તિહેતિક, પુ. (કઃ) ભાલાવાલો.

[ખોલનારો.

શક્ત, વિ. (ક્તઃ ક્ના. ક્નં.) મીઠું ખોલનારો, પ્યાં

શક, પુ. (કઃ) ઇંદ્ર, કુડાનુ ઝાડ.

શકધનુસ્, ન. (નુઃ) ઇંદ્ર ધનુષ્ય, વરશાદની કમાણ.

શકપાદપ, પુ. (પઃ) દેવદારનુ ઝાડ.

[સ્પતીછે.

શકપુષ્પિકા, સ્ત્રી. (કઃ) અગ્નીસીખા, કળલાવી વન-

શક, વિ. (ક્તઃ ક્ના. ક્નં.) મીઠું ખોલનારો, પ્યાં ખોલનારો.

શંકર પુ. (રઃ) ક્ષાદેવ.

શંકુ, પુ. (કુઃ) એક જાતની માછલીછે, ડાળ તો-

ડેલુ ઝાડ, બાણનો છેડો, એક જાતનું હથીઆર.

શંખ, પુ. ન. (ખઃ કં.) શંખ, એક જાતની ખુશખો-

ઈ જોને નખલો કહેછેતે, નવ વીધીમાની એક

વીધી, કપાળનું હાડકું.

શંખનલ, પુ. (ખઃ) નહાના જાતનો શંખ.

શંખિની, સ્ત્રી. (ની.) શંખાહુલી, શંખવેલો.

શંચી, સ્ત્રી. (ચી.) ઇંદ્રાણી, ઇંદ્રની સ્ત્રી-બાવડી.

શંચીવતી, પુ. (તિઃ) ઇંદ્ર.

શયી, સ્ત્રી. (યી.) કપૂરકાચરી, આંબાહળદર.

શઠ, વિ. (ઠઃ ઘ. ઠં.) વાકામનનો, વાકા દીલનો.

શણવર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) ગોઠણીનું ઝાડ.

શણપુષ્પિકા, સ્ત્રી. (કા.) સનની નહાની જાતછે.

શણમૂલ, ન. (લં.) સનનો દોરો-સુતર, સુતળી.

શંઢ, પુ. (ઢઃ) કમળનો જમાવ, ગોદો.

શતકોટિ, પુ. (ટિઃ) વીજળી, વજ.

શતદ્રુ, સ્ત્રી. (દ્રુઃ) શતરૂદ્રા નામની નદી.

શતપલ, પુ. ન. (લઃ લં.) કમળ.

શતપલક, પુ. (કઃ) એક જાતનો પક્ષીછે.

શતપર્વન, પુ. (ર્વા.) વાંસ, બાંધુ.

શતપર્વિકા, સ્ત્રી. (કા.) વેખંડ, દુરવા, દુ.

શતપુષ્પા, સ્ત્રી. (જ્વા.) શોપાની ભાજી.

શતપ્રાસ, પુ. (સઃ) કણ્ઠેરનું ઝાડ.

શતમોર, સ્ત્રી. (રઃ) મોગરનો વેલો.

શતમન્યુ, પુ. (ન્યુઃ) ઇંદ્ર.

[તોલવ

શતમાન, ન. પુ. (નં. નઃ) એક જાતનું સે-

શતમૂલી, સ્ત્રી. (લી.) સહસ્રસુળી, શતાવરી

શતવીર્યા, સ્ત્રી. (ર્યા.) સફેદ દરો, ઘોળી

શતવૈષિન્, પુ. (શી.) અમ્બલવેત વનસ્પતી

શતવ્રદા, સ્ત્રી. (દા.) વીધુલતા, વીજળી

શતગ, પુ. (ગઃ) લઢાઈમાનો એક જાતનો

શતાવરી, સ્ત્રી. (રી.) સહસ્રસુળી વનસ્પતી

શતુ, પુ. (તુઃ) વેરી, દુસમીન.

શનૈશ્વર, પુ. (રઃ) શચી નામનો ગ્રહ.

શનૈઃ ઇ. અમ્બુદત, હલકો, મંદ.

શંખા, સ્ત્રી. (ખા.) વધુલતા, વીજળી.

શવથ, પુ. (થઃ) સાચું, ઝુટું સોધવાનું

શવન, ન. (નં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

શફ, ન. (ફં.) ઘોડાની ખડી, ખડી, ઝા.

શફર, પુ. (રઃ) એક જાતની માછલી

શફરી, સ્ત્રી. (રી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

શદ્દપ્રહ, પુ. (હઃ) કાન.

[અ

શદ્દન, વિ. (નઃ ના. નં.) શબ્દવાણું.

શમ, પુ. (મઃ) શાંતી, હાથ.

શમથ, પુ. (થઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.

શમન, પુ. (નઃ) યમ, જમ, ન. (નં.) યસમ

શમનસ્વસૃ, સ્ત્રી. (સા.) યમુના નદી.

શમલ, ન. (લં.) વિષા, યુ, મળ.

શમિત, વિ. (તઃ તા. તં.) શાંતકરેલો, ઠોડા

શમી, સ્ત્રી. (મી.) સોંગ, શમીનું ઝાડ.

શમીધાન્ય, ન. (ન્યં.) મગ, અડદ, કુળીદ,

વટાણા, વુવર, એ આંધધાન્ય ને શમી

શમીર, પુ. (રઃ) શમીનું નાહાની જાતનું

શમ્યા, સ્ત્રી. (મ્યા.) જીસડીનો ખીલો.

શમ્યાક, પુ. (કઃ) ગરમળાનું ઝાડ.

) નીચળી. [સાંખ્ય. શર્કોરિલ, વિ. (લ:લા. લં.) શર્કોરાવત્ શબ્દ જુવો.
) પાણી, જળ, એકજાતનું હરણુછે, શર્મન્, ન. (મં.) શુષ્પ, ખુષી.
 (રિ) મદન. શર્વરી, સ્ત્રી. (રી.) રાત, રાત.
 (રી.) મુશકપણી, ઉંદરકાળી વનસ્પતીછે. શર્વાળી, સ્ત્રી. (ળી.) પારવતી,
 (લ:લં.) મુશકરી સાઈ સાથે લીધેલુંભાતું. શર્વલા, સ્ત્રી. (લા.) એક જાતની ખોદવાની પાહારછે.
 (ત:તા.તં.) ખેવાર હલવતે ખેદિલું ખેતર. શર્વ, પુ. (ર્વ:) મહાદેવ.
) પાણીમાળી:નહાળી છીપ. શલ, ન. (લં.) ભાતનો તોરે, ચોખાના કણુશ.
) ઉપલો શબ્દ જુવો. શલમ, પુ. (મ:) પતંગીયું. એક જાતનો જીવોછે.
) ઉપલો શબ્દ જુવો. શલલ, ન. (લં.) ભાતનો તોરે, ચોખાના કણુશ.
) કુટણી. શલલી, સ્ત્રી. (લી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
) મહાદેવ, બ્રહ્મદેવ. શલાતુ, વિ. (ટુ:ટુ:ટુ:) કાચું, વગર પાકેલું (ફલ.)
) હાથ. શલ્ક, ન. (લ્કં.) કડકો, કટકો, ખંડ, છાલ.
) ઊંધ, ખીછાનો, ગાદલું, શોહખત શલ્ય, પુ. (લ્ય:) ગેળાનું ઝાડ, કાઠાવાળાઝાડ, સાહુડી,
) ખીછાનો, ગાદલું. [જુ ઊંધનારો. સીસોળીયું, ન. (લ્યં.) ખાણુનોછેડો, એક જાતનું
) અજગર, આર, હાધી, ધ- હાથીઆરછે, બાલાનું પાનું.
) ઉપલો શબ્દ જુવો. શલ્કી, સ્ત્રી. (કી.) સાલધ વનસ્પતી છે.
 એક જાતનો સાપછે, આર, અજગર. શવ, પુ. ન. (વ:વં.) પ્રેત, મરદુ, મડદુ.
) ખીછાનો, ગાદલું, તળધ. શવલ, વિ. (લ:લા. લં.) બુઢાદાર.
 એક જાતનું ધાશછે, ખાણુ. શવ, પુ. (શ:) સસલ, સસો.
) કાર્તીકશામી. શવશ્વર, પુ. (ર:) ચંદ્ર.
) ધર, અચવાનારો, વધ, રક્ષણ. શવશ્લોમન્, ન. (મં.) સસલાના રવાં-ખાલ.
) શરદ્વ, સંવત્સર, વર્ષ. શવશ્વદન, પુ. (ન:) ખાજ, સકરો.
) એક જાતનું હરણુછે. શવશ્વર્ણ, ન. (ળં.) સસલાના ખુવાળા. [ત, યુક્.
) લક્ષ, નીશાણ. શશ્વત્, ઘ. પુન્ય, વારંવાર, ધડીએ ધડીએ, સહી-
) એક જાતનું પક્ષી. શશ્વ, ન. (શ્વં.) કુમખું ધાસ.
) ઉપલો શબ્દ જુવો. શસન, ન. (નં.) યસના વખતે જનાવરને મારેછે તે.
) ખાણુ-તીર મારવાનો અભ્યાશ- શસ્ત, પુ. ન. (સ્ત:સ્તં.) કલ્યાણ, વિ. (સ્ત:સ્તા. સ્તં.)
) પાણીમાના બદક, જંગલી બદક. રતુતીકરેલો, મોઢું, ખુલ્લું.
) ધાતુક, હોંશ કરણારો. શસ્ત્ર, ન. (સ્ત્રં.) હાથીઆર, લોહોડું, લોખંડ.
) તશ્ત, રકાળી. શસ્ત્રક, ન. (કં.) લોહોડું, લોખંડ.
) શરાવતી નદી. શસ્ત્રમાર્જ, પુ. (ર્જ:) પીકીલકર.
) જંગલી બદક, પાણીમાના બદક. શસ્ત્રાજીવ, પુ. (વ:) હાથીઆરથી લદનારો.
) ભાતો, તીર ચુકવાળી કોથળી. શસ્ત્રી, સ્ત્રી. (સ્ત્રી.) છરી.
) ધનુષ્ય, કમાણ. શસ્ય, ન. (સ્યં.) કુમખું ધાસ.
) દેહ. શસ્યસંવર, પુ. (ર:) સાપલાનું ઝાડ.
) પ્રાણી. [એક જાતનો રોગછે. શાક, ન. (કં.) બાજી, સાક. [જાતનું હાથીઆર છે.
) રેતવાલો દેશ, રેતી, ખાંડ, કટકો, શાકટ, પુ. (ટ:) ગાડાનો બળદ, ન. પુ. (ટંટ:) એક
) રેતીવાળો દેશ. શાકશાકટ, ન. (ટં.) શાકબાજી પેદાથવાનું ખેતર.

શાકાશકદીન, ન. (નં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 શાકુનિક, પુ. (ક:) પક્ષીનો શીકારી.
 શાક્તિક, પુ. (ક:) શક્તીનામની હાથીઆર વાપરનારો.
 શાક્યમુનિ, પુ. (નિ:) મૌલધમાનો ખીજો એક બેદ છે.
 શાક્યસિંહ, પુ. (હ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 શાખા, સ્ત્રી. (શા.) શાખા, ડાખળી, ફાંદી.
 શાખામૃગ, પુ. (ગ:) વાંદરો.
 શાખાનગર, ન. (રં.) રાજની રાજધાનીવાળા ગામ-
 નીચેનો ખીજોગામ. [આ ઉતરે છે તે, વડવાઈ.
 શાખાશિકા, સ્ત્રી. (ફા.) વડના જે ડાળઉપરથી મુળી-
 શાખિન, પુ. (શ્વ.) વૃક્ષ, ઝાડ.
 શાખિક, પુ. (ક:) કંસારો.
 શાટ, પુ. (ટ:) એક જાતનું કાપડ છે. [કટકો, રમાલ.
 શાથી, સ્ત્રી. (થી.) એક જાતનું કાપડ છે, તાખામાનો
 શાઘ, ન. (ઘં.) કપટ.
 શાળ, પુ. (ળ:) કસોટી, સોનું તપાસવાનો પથ્થરો.
 શાળી, સ્ત્રી. (ળી.) સણુના કપડાં, કસોટી.
 શાંહિવ્ય, પુ. (વ્ય:) ખીલનું ઝાડ.
 શાત, વિ. (ત: તા. તં.) તીક્ષ્ણ, ન. (તં) હર્ષ, ખુશી.
 શાતકુંભ, ન. (મં.) સોનું.
 શાતકૌભ, ન. (મં.) સોનું.
 શાતલા, સ્ત્રી. (લા.) શીકેકાઈ.
 શાલવ, પુ. (વ:) શ્વતુ, દુસમન.
 શાદ, પુ. (દ:) કાદવ, કુમળું ધાસ.
 શાદહરિત, વિ. (ત: તા. તં.) કુમળા ધાસથી લીલો.
 શાદલ, વિ. (લ: લા. લં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 શાત, ન. (તં.) ખુશી, હર્ષ, પુ. (ત:) નવમોરસ, વિ.
 (ત: તા. તં.) થકાવેલો.
 શાતિ, સ્ત્રી. (તિ:) આરામ, સ્વસ્થતા, ચેતન, સમાધાની.
 શાપ, પુ. (પ:) શાપ, અદુવા.
 શાંવરી, સ્ત્રી. (રી.) મદારીની વીધા.
 શાંબુક, પુ. (ક:) પાણીમાની નહાની છીપ.
 શાર, પુ. (ર:) વાધુ, ખન, વિ. (ર: રા. રં.) કાપરચીત્રો.
 શારંગ, પુ. (ગ:) ચાતક નામનો પક્ષી.
 શારદ, પુ. (દ:) સાંતવનાનું ઝાડ, વિ. (દ: દા. દં.)
 અજાએખ, નવું, જેનોજોડ નહીમળે તે, હલકું.
 શારદી, સ્ત્રી. (દી.) મોચડ, જળ પીંપળી.

શારિ, પુ. (રિ:) સોકટા, ખાજી. [વાનુ ક
 શારિફલ, ન. પુ. (લં, લ:) સોકટા અથવા ખાજી
 શારિવા, સ્ત્રી. (વા.) ઉપરસાળ, ઉપલશરી વનર
 શાર્કર, વિ. (ર: રા. રં.) રેતીવાળોદેશ.
 શાર્દ, ન. (ર્દ.) વિષજનુ ધનુષ્ય.
 શાર્દિન, પુ. (ર્દિ.) વિષજ.
 શાર્દુલ, પુ. (લ:) વાધ, દીપડો, એ શબ્દ જરે શબ્દ-
 છવોડે લાગે છે તાહારે તેને જરા મોઠાપણો આ
 શાર્વર, ન. (રં) ધણોજ અંધકાર વિ. (ર: રા.
 ધાતકરવાલાયક, ધાતુક. [યલાનું :
 શાલ, પુ. (લ:) એક જાતની માછલી છે, ઝાડ,
 શાલપર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) ડવલા, સાલવણ વનસ્પતી
 શાલા, સ્ત્રી (લા.) સભાનુધર, મુખ્ય ડેકાણું.
 શાલવૃક્ષ, પુ. (ક્ષ:) સીયાળ, વાંદરો, કુત્રો. [ભાત
 શાલિ, પુ. (લિ:) સાળી નામનું ભાત, એક જા
 શાલીન, વિ. (ન: ના. નં.) શરમીંદુ, શરમવાળું.
 શાલૂર, ન. (રં.) કમળનો કંદ.
 શાલેય, પુ. (ય:) વહારો, વરીઆળી, વિ. (ય: ય
 શાળી નામનું ભાત નીપજવાનું ખેતર.
 શાલ્મલિ, પુ. (લિ:) સાવરીનું ઝાડ.
 શાલ્મલિવૃટ, પુ. (વૃ:) સાવરીનો યુંદર.
 શાલક, પુ. (ક:) ખાખક.
 શાલર, પુ. (ર:) લોધ્રનું ઝાડ.
 શાશ્વત, વિ. (ત: તા. તં.) નીત્ય, હમેશાનું, કાય
 શાશ્વલિક, ન. (કં.) ધુધરા, એક જાતની સુખડ
 શાસન, ન. (નં.) આસા, દંડ.
 શાસ્ત્ર, પુ. (સ્તા.) મૌલ, સજ કરનારો.
 શાસ્ત્ર, ન. (સ્તં.) આસા, વ્યાકરણાદિક શાસ્ત્ર.
 શાસ્ત્રવિન, વિ. (ત: તા. તં.) શાસ્ત્ર જાણુતો.
 શિક્ષ્ય, ન. (ક્ષં.) સીકું.
 શિક્ષિત, વિ. (ત: તા. તં.) સીકા ઉપર મુકેલું. [સીકા
 શિક્ષિત, વિ. (ત: તા. તં.) પ્રવીણ, નીપુણ, હુશીર
 શિક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) શીકાવણું, પેદના છ અંગમાનો
 શિક્ષા નામનો અંગ.
 શિખંડ, પુ. (ડ:) મોરનું પર. [ચિ
 શિખંડક, પુ. (ક:) ખાલકની ચોટલી, ટાળા ઉપ
 શિખંડિક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જીવો.

(.) પહાડનું ટોંક, છેડો, થેવટ.
 (રી.) પર્વત, પહાડ, વૃક્ષ, ઝાડ.
 (જા.) મોરની ચોટલી, નોરો, અંગીની
 ટલી, ઝીરણ, પગનો પંજો. [ની ચોટલી.
 (.) તહાના બાળકની ચોટલી, ટાપુ ઉપર
 (વાન.) અંગી, વેસ્તવ, દેવતા.
 (લ.) મોર.
 (વં.) મોરથુથુ.
 (.) મોર, અંગી, ઝાડ, વૃક્ષ, કેવુ નામનો
 બળદ, કુકડો, પોડો, જેને ચોટલી છે તે.
 (ન.) કાતોંક સ્વામી.
 શેગટાનું ઝાડ, શાક, બાજી.
 (.) શેગટાનું પીજ.
 (.) ધરેણાનો અવાજ. [દોરી.
 (ની.) કમાનની દોરી, તીર કમાનની
 (વં.) શેદંભોણ. પુ. (વઃ) વરીઆળી, ન.
 જીત.
 (ક.) જવ. [ભૂર્જવૃક્ષ.
 (તિ.) મહેદેવ. [ભૂર્જવૃક્ષ.
 (ક.) તોંડ, ટેંબુરણીનું ઝાડ.
 (.) રોગથી જેના માથા ઉપરના બાલ
 છે તે, સોડેલું ચાંપડું.
 (.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 (.) ઝાડનું મુખ, મા, માતા, ચોટ-
 ઝટામાસીનો વેલો.
 (.) કમળનો કંદ.
 (.) સીંગ, કૃષી.
 (.) સીંગ, કૃષી.
 (જા.) પાલખી.
 લસકરની છાવણી.
 (.) સીંગ, કૃષી.
 પેપળીમળ.
 છેડો, માથું.
 (.) ટોપી, માથામા પહેરવાની ટોપી.
 (.) સાફ બાળ.
 (.) નાકી, નેસ.
 શીરસ નામનું ઝાડ.

શિરોષિ, સ્ત્રી. (શિ.) ગરદન, માન.
 શિરોરત્ન, ન. (લં.) માથામા પહેરવાનું ધરેણું.
 શિરોરુહ, પુ. (હઃ) માથાના બાલ-કેશ.
 શિલ, ન. (લં.) ખેતરવાળો ખતરમાનું અનાજ કાપીગયા
 પછી જે જીએ પડેલું અનાજ તે એકડું કરનારો.
 શિલા, સ્ત્રી. (લા.) પથ્થર, બારણાના ચોકઠાનાં બી
 ચેનું લાકડું.
 શિલાજનુ, ન. (તુ.) શીલાજીત. [ચોકઠાના ચેનુલાકડું.
 શિલી, સ્ત્રી. (લી.) તહાના અરશીઆં, બારણાના બી-
 શિલીમુખ, પુ. (લઃ) બાણ, બમરો.
 શિલેન્દ્ર, પુ. (યઃ) પહાડ, ડુંગર.
 શિલ્પ, ન. (લ્વં.) કળા, નૃત્ય, નાચવું, ગાવું, સુધાર,
 વણકર લોકોનું કામ. [નીશાળ.
 શિલ્પશાળા, સ્ત્રી. (લા.) કારીગીરીનું કામ શીખવાની
 શિલ્પન, પુ. (લ્વી.) સુધાર, વણકર, હજમ, ધોખી,
 ચબાર વીગેરે.
 શિવ, પુ. (વઃ) મહાદેવ, ન. (વં.) કલ્યાણ.
 શિવક, પુ. (કઃ) ગાદીને બાંધવાસાં જમીનમાં દોટે-
 લો લાકડાનો ખુટો.
 શિવમલ્લી, સ્ત્રી. (હ્લી.) આકડાનું ઝાડ.
 શિવા, સ્ત્રી. (વા.) પાર્વતી, શીઆળની સ્ત્રી જાત, નદી, ભા-
 ધ્યામળીનું ઝાડ, આમળીનું ઝાડ, હરડાનું ઝાડ.
 શિવિવિટ, પુ. (ટઃ) મહાદેવ, રોગથી જેના માથા ઉ-
 પરના બાળ ખરી ગયાછે તે, સોડેલું ચાંપડું.
 શિશિર, વિ. (રઃ રા. રં.) તહાડું, પુ. (રઃ) શીશીરશ્વ,
 તહાડના દહાડા, શીયાળો.
 શિશુ, પુ. (શુઃ) બાળક.
 શિશુક, પુ. (કઃ) એક જાતની માછલી છે.
 શિશુલ, ન. (લ્વં.) બાળ અવસ્થા, બચપાણું.
 શિશુમાર, પુ. (રઃ) શીરસ નામની એક માછલી છે.
 શિશ્ન, પુ. (શ્નઃ) પુરુષનું વિષય ઇંદ્રિય. [કરનારો.
 શિષ્ટિવાદન, વિ. (નઃ ના. નં.) પુણ્ય કર્મ કરનારો, પુન
 ગાદિ, સ્ત્રી. (દિઃ) આરાં, સજ્જા, સીધા.
 શિષ્ય, પુ. (ષ્ય.) શીષ્ય.
 શીકર, પુ. (રઃ) પાણીની ઝીણી ઝીણી છાંટે.
 શીઘ્ર, ન. (ઘં.) જલદી.
 શીત, ન. (તં.) તહાડાપણો, વિ. (તઃ તા. તં.) તહાડું,
 પુ. (તઃ) નેતર, યુંદાનું ઝાડ, વિ. સુરત, આણસુ.

શીતક, વિ. (કઃ કા. કં.) સુસ્ત, આપસુ.
 શીતમીર, સ્ત્રી. (રઃ) મોગરાનુ ઝાડ.
 શીતલ, વિ. (લઃ લા. લં.) તહાડું, તહાડું લાગવું.
 શીતલવાતક, પુ. (કઃ) ગોકર્ણીનું ઝાડ.
 શીતા, સ્ત્રી. (તા.) હલથી ખેતરમાં પડેલો ખાડો, સ્વ-
 ગં ગંગા, ભાગીરથી, રામચંદ્રની આપડી.
 શીત્ય, વિ. (ત્યઃ ત્યા. ત્યં.) હલથી ખેતરું ખેતર.
 શીષુ, ન. પુ. (ધુ. ધુઃ) શેરડીના રસનો થમ્બેલો દારૂ.
 શીર, પુ. (રઃ) હલ
 શીર્ષ, ન. (ષં.) માથુ.
 શીર્ષક, ન. (કં.) ટોપી, માંથામાં પહેરવાની ટોપી.
 શીર્ષછેદ્ય, વિ. (ઘઃ ઘા. ઘં.) ધર મારવા લાયક. ટોપી.
 શીર્ષણ, ન. (ણ્યં.) સાફ ખાલ, ટોપી, માથામાં પહેરવાની
 શીલ, ન. (લં) સ્વભાવ, સારીચાલ. [વનસ્પતી].
 શુક, પુ. (કઃ) પોપટ, શુકાચાર્ય રશી, ગંડીવન, ભટોરા
 શુકનાસ, પુ. (સઃ) દીંડાનુ ઝાડ.
 શુક, વિ. (કઃ કા. કં.) નીલકુર, કંકણ, દયા વગરનો,
 આટું, ત્રણ રાતની રહેલી વાશીકાંઠા. [પ્રથમેષ્ટિ].
 શુક્તિ, સ્ત્રી. (ક્તિઃ) પાણીમાંની છીપ, નખલો નામની
 શુક્ર, પુ. (કઃ) દેવનો યુર, શુક્રાચાર્ય, અખી, જેક
 મહીનો, ન. (કં.) વીર્ય, દીલમાંની ધાતુ.
 શુક્રશિષ્ય, પુ. (ષ્યઃ) દેવ.
 શુક્લ, વિ. (ક્લઃ ક્લા. ક્લં.) શફેદ, ધોળું, ન. (ક્લં) જકાત.
 શુચિ, પુ. (ચિઃ) અખી, આપાડ મહીનો, જેનુ
 અંતઃકરણ શાફેદે ખેલેલો મંત્રી, વિ. (ચિઃ ચિઃ
 ચિઃ) શફેદ રંગનુ, ધોળા રંગનુ, પુ. (ચિઃ) શૃંગાર
 રચ, શ્રીભમ રૂપ, પત્રીત્ર, શુદ્ધ જેક મહીનો.
 શુચ્, સ્ત્રી. (ચઃ) શાફ.
 શુઠિ, સ્ત્રી. (ઠિઃ) સુક.
 શુંઠી, સ્ત્રી. (ઠી.) સુક.
 શુંબા, સ્ત્રી. (બા.) દારૂની દુકાન, પીક.
 શુંબાવાન, ન. (નં.) ઉપલો શુદ્ધ જીવો.
 શુતદ્રિ, સ્ત્રી. (દ્રિઃ) } સત રૂપા નદી.
 શુતદ્રુ, સ્ત્રી. (દ્રુ.) }
 શુક્રાત, પુ. (તઃ) જનાનખાનો, રાજનાસ્ત્રીને મહેલ.
 શુનક, પુ. (કઃ) કુંતો.
 શુનાસીર, પુ. (રઃ) ઇંદ્ર.
 શુની, સ્ત્રી. (ની.) કુંતી.

શુન્ય, વિ. (ન્યઃ ન્યા. ન્યં.) ખાલી.
 શુભયુ, વિ. (યુઃ યુઃ યુ.) સુખી, સુભકારક, સાર
 શુભ, ન. (મં.) કલ્યાણ, પુ. (મઃ) બકરો.
 શુભાન્વિત, વિ. (તઃ તા. તં.) સુખી, સુભકારક, સ
 શુભ્ર, વિ. (ભ્રઃ ભ્રા. ભ્રં.) સંકેદ, ધોળુ, ચળકતું, ન. ()
 અભરક, રૂપ, હીરાકસી, સ્ત્રી. ગંગા, ખીણ
 શુભ્રદંતી, સ્ત્રી. (તી.) પુષ્પદંત નામનો જે વાન્ય
 શાનો હાથી તેની સ્ત્રી.
 શુભદંતી, સ્ત્રી. (તી.) ઉપલો શુદ્ધ જીવો.
 શુભ્રાંશુ, પુ. (શુઃ) ચંદ્ર. [મિલ, કીઃ]
 શુલ્ક, પુ. ન. (લ્કઃ લ્કં.) જકાત, સ્ત્રીધન, પ
 શુલ્ભ, ન. (લ્ભં) તાંબુ, દોરી, કાથાની દોરી, યસ
 આચાર, પાણીનાપાસે.
 શુલ્ભા, સ્ત્રી. (લ્ભા.) દોરી, કાથાની દોરી.
 શુલ્ભી, સ્ત્રી. (લ્ભી.) દોરી, કાથાની દોરી.
 શુશ્રુષા, સ્ત્રી. (ષા.) યુરની સેવા-આકરી.
 શુશ્વિ, સ્ત્રી. (શ્વિઃ) કાણુ, છેદ. [વાળું, કાણુ પો
 શુશ્વિર, ન. (રં.) કાણુ, છેદ, વિ. (રઃ રા. રં.)
 શુશ્કમાંસ, ન. (સં.) સુકું માસ.
 શુષ્મ, ન. (ષ્મં.) પરાક્રમ.
 શુષ્મન, પુ. (ષ્મા.) અગ્ની, વીસ્તવ.
 શૂક, પુ. ન. (કઃ કં.) સાહજેવું બીણુ અને તી
 જે જવના કાટાનો છેડો તે.
 શૂકકીટ, પુ. (ટઃ) કસારી, જે જવોડો અનાતવ
 ઉતના કપડા ખાયછે તે, ઉધધ. [જવ વી
 શૂકશાન્ય, ન. (ન્યં.) જેને ત્રીણા કાટા હોયછે તે ધ
 શૂકશિવિ, સ્ત્રી. (વિ.) કુવલી, કુહેરી વનસ્પતી છે.
 શૂદ્ર, પુ. (દ્રઃ) શુદ્ર, શુદ્ર જાતનો.
 શૂદ્રા, સ્ત્રી. (દ્રા.) શુદ્ર જાતની સ્ત્રી.
 શૂદ્રી, સ્ત્રી. (દ્રી.) શુદ્રનીસ્ત્રી-આપડી.
 શૂન્ય, વિ. (ન્યઃ ન્યા. ન્યં.) ખાલી.
 શૂન્યવાદીન, પુ. (દી.) નારતીક.
 શૂર, પુ. (રઃ) વીર, શૂર, શૂરો.
 શૂર્ષ, પુ. ન. (ર્ષઃ ષં.) સુપડું, એક જાતનુ માપાં
 શૂલ, ન. પુ. (લં. લઃ) એક જાતનો રોગ છે, જે
 દુખવાનો રોગ, બાલો, યુધી, પુ. (લઃ) મોત,
 અજ, નીશાણુ, એક જાતનો યોગ છે.

(ત: તા. તં.) લોહિડાના સખીવતે સેકેલું
(ભી.) મહાદેવ. [હું]માશ.
વ્ય: વ્યા. વ્યં.) લોહિડાના શીગવતે શેકે-
(લ:) શીઆળ.
(લં. લ:) કંદોરૈ, સાંકળી. [ખાંડે]છે તે.
(ક:) લીટગુ અચ્ચુ જેના પગને લાકડું
(લ.) કંદોરૈ, સાંકળ, ખાડી.
(.) પહાડગુ શીખર, યુષ્યપણો, મોઢા
ની-હ, શીંગડું, આપાદાની. પુ. (મ:) જી-
સ્પતી છે.
(રં.) આડું.
(કં.) ચંદ્રોટો, ચોક.
(ર:) એક રથછે, નાટકમાને રથછે.
(ળી.) ગાય. [વનસ્પતી]છે.
(મી.) મહાદેવનો નંદી, રૂપબ-બૈલધાટી
(મી.) મગર નામની માછલી છે તેની
નાના ધરેણા, અતીવીઆ વનસ્પતી.
ન. (કં.) શેનાના ધરેણા.
(ળિ:) અંકુશ.
ત: તા. તં.) પકવ, પાકું, ધી, દુધ, બાત.
(ર:) અંબાડામા-ચોટલામા ધુલની ભરે-
ત.
(વ:) પુરૂષનું વિષય હંદ્રિય.
(ફ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
સ્ત્રી. (ક:) એક જાતનું ધુલઆડ છે.
(બી.) બુદ્ધિ.
લુ:) ચુંદાગુ આડ.
(ધિ:) ખજીનો.
(લં.) લીલ, શેવાળ.
વ: શેષનામનો સાપ, જીવલેવો.
જ: જેની જગાઈ થઈછે અને પરણ્યો
અધ્ધવન કરેછે તે.
પુ. (ક:) અધાડાગુ આડ.
(જ્વા:) વિષજીનો થોડો.
(ક:) પરત, પહાડ, ડુંગર. [રાત કરનારો]તે.
પુ. (લી.) નટ, સ્ત્રી વેશલઈને પોતાકુ યુજ-
(વ:) ખીલગુ આડ, ૨. ઉપલો શબ્દ જીવો.

જૈલેય, ન. (યં.) શીલાજીત.
જૈવલ, પુ. (લ:) લીલ, શેવાલ.
જૈવલિની, સ્ત્રી, (ની.) નદી.
જૈવાલ, પુ. (લ:) લીલ, શેવાળ.
જૈશવ, ન. (વં.) બાળઅવસ્થા, અચપણ.
જૈશ, પુ. (ક:) શોક.
જૈવિષ્કેષ, પુ. (જ:) અગ્ની, વેસ્તવ.
જૈવિષ્, ન. (વિ:) કાંતી, તેજ.
જૈણ, વિ. (ળ: જા. જં.) શેણા નામની નદી.
જૈણક. પુ. (ક:) દીડાગુ આડ.
જૈણરજ, ન. (જં.) માણીક, ચાકુદ, લાલ.
જૈણિત, ન. (તં.) લોહી.
જૈય, પુ. (ય:) સોજો, સુજવું તે.
જૈયમી. સ્ત્રી. (મી.) પુનરનવા, ધેટુળી વનસ્પતી છે.
જૈયમી. સ્ત્રી. (ની.) શાવરણી, જુતારો.
જૈયિત, વિ. (ત: તા. તં.) શુદ્ધ કરેલું, શાક કરેલું.
જૈફ, પુ. (ફ:) સોજો, સુજવું તે.
જૈમિન, વિ. (ન: ના. નં.) ખુબસુરત.
જૈમા, સ્ત્રી. (મા.) કાંતી, તેજ.
જૈમાજન, પુ. (ન:) શેકટાગુ આડ.
જૈષ, પુ. (ષ:) ક્ષય રોગ.
જૈક, ન. (કં.) પોપટગુ ટોળું.
જૈકિકેય, પુ. (ય:) સોમલ, જેહર.
જૈક, વિ. (ક: જા. જં.) મગર, પતંરાજી.
જૈકિક, પુ. (ક:) કલાલ, દાર પેચનારો.
જૈકી, સ્ત્રી. (કી.) પીંપળી.
જૈકોદાનિ, પુ. (નિ:) શાક્યજીની, બુદ્ધનો અવતાર.
જૈર, પુ. (ર:) વિષજી.
જૈર્ય, ન. (યં.) પરાંકમ.
જૈલ્લિક, પુ. (ક:) કંશારો.
જૈલ્લ, વિ. (લ: લા. લં.) માછલી આનારો.
જૈયત, પુ. (ત:) પીગળવું.
જૈમજાન, ન. (નં.) મથાણું. [ખાલ.
જૈમજીન, ન. (નં.) દાઢી, આદમીના મોહિડા ઉપરના
ર્યામ, વિ. (મ: મા. મં.) અસમાની રંગગુ, પીળું, લીલું,
કાળું, પ્રયાગમાગુ વડગુ આડ, મેઘ, કોકીયાનામગુ
પક્ષી, કોયળ, ન. મરી, શીંધેલોણ, શીંધવ આર.
ર્યામલ, વિ. (લ: લા. લં.) કાલું.

શ્યામા, સ્ત્રી. (મા.) ગળી, ઝળી, જળ્યા વગરની બાયડી,

યધુના નદી, વાધાટી, ઉપરસાલ વનસ્પતી છે.

શ્યામક, પુ. (ક:) સાંવા નામનું આનાજ છે.

શ્યાલ, પુ. (લ:) સાળો.

શ્યાવ વિ. (વ: વા. વં.) બદામી-તપકીરીયા રંગનું.

શ્યેત, વિ. (ત: તા. તં.) શફેદ, ધોલું.

શ્યેન, પુ. (ન:) બાજ, બાજ નામનો પક્ષી, સકરો.

શ્યેનાક, પુ. (ક:) દીડાનું આડ.

શ્રદ્ધા, સ્ત્રી. (દ્ધા.) ઈચ્છા, ધણો વીરવાશ, ભત્કી.

શ્રદ્ધાલુ, વિ. (લુ: લુ: લું.) ભરિવાશી સ્ત્રીની ઈચ્છા.

શ્રયણ, ન. (ણં.) શેવા, ચાકરી, પુ. (ળ:) કાન.

શ્રવણ ન. (ણં.) કાન.

શ્રવસ્, પુ. (વ:) કાન.

શ્રવિષ્ઠા, સ્ત્રી. (ષ્ઠા.) ધનૈષ્ઠા નક્ષત્ર.

શ્રાણા, સ્ત્રી. (ણા.) કાંજી, પાતળો પાણી જેવો ભાત.

શ્રાદ્ધ, ન. (દ્ધં.) સરાદ.

શ્રાદ્ધદેવ, પુ. (વ:) યમ, જમ.

શ્રાય, પુ. (ય:) શેવા, ચાકરી. [લાયક.]

શ્રાવ્ય, વિ. (વ્ય: વ્યા. વ્યં.) ૨૫૪ ભાષણ, સાંભલવા-

શ્રાવણ, પુ. (ળ:) શ્રાવણ મહીનો.

શ્રાવણિક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જીવો.

શ્રી, સ્ત્રી. (શ્રી:) લક્ષ્મી, શોભા, લવંગ, શંયતી.

શ્રીકંઠ, પુ. (ઠ:) મહાદેવ.

શ્રીઘન, પુ. (ન:) શ્રુદ્ધાવતાર.

શ્રીદ, પુ. (દ:) કુમેર.

શ્રીપાતે, પુ. (તી:) વીધ્યુ.

શ્રીપર્ણ, ન. (ર્ણં.) કમળ, નરવેલનું આડ.

શ્રીપર્ણીકા, સ્ત્રી. (કા.) કાયકળ, કુંભાનું આડ.

શ્રીપર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણં.) શીવણીનું આડ.

શ્રીપિટ્ટ, પુ. (ટ્ટ:) લોખાન.

શ્રીફલ, પુ. (લ:) ખીલનું આડ, નારીએળ.

શ્રીફલી, સ્ત્રી. (લી.) યુળી, ગળી.

શ્રીમત્, પુ. (માન્.) તિળવા, તિળકુલા વનસ્પતી છે, વિ.

(માન્. મતી. મત્.) લક્ષ્મીવાન.

શ્રીલ, વિ. (લ: લા. લં.) લક્ષ્મીવાન. [શાણી.]

શ્રીવત્સ, પુ. (ત્સ:) વીધ્યુના છાતી ઉપરની એક ની-

શ્રાવત્સલાહન, પુ. (ન:) વીધ્યુ.

શ્રીવાસ, પુ. (સ:) લોખાન, કમળ, વીધ્યુ, શીવ.

શ્રીવાસસ્, પુ. (સ:) લોખાન.

શ્રીવૃક્ષ, પુ. (વ્ર:) ઉમરનું આડ.

શ્રીવૃક્ષક, પુ. (ક:) ધોડાના છાતી ઉપરનો ભમરો.

શ્રોવટ્ટ, પુ. (ટ્ટ:) લોખાન.

શ્રીચ, પુ. (ચ:) વિધ્યુ, રામચંદ્ર.

શ્રીસંજ્ઞ, ન. (જ્ઞં.) લવંગ.

શ્રીસહોદર, પુ. (ર:) ચંદ્ર.

શ્રીહસ્તિની, સ્ત્રી. (ની.) સુરજ કુલ.

શ્રુત, ન. (તં.) શાસ્ત્ર, વિ. (ત: તા. તં) સાંભળેલું.

શ્રુતિ, સ્ત્રી. (તિ:) વેદ, કાન, સાંભળવું, વાત. [ટે]

શ્રેણિ, સ્ત્રી. (ણિ:) એળ, પંક્તી, પુ. (ણિ:) કારાગીર લોહ.

શ્રેણી, સ્ત્રી. (ળી.) પંક્તી, એળ.

શ્રેયસી, સ્ત્રી. (સી.) હરડાનું આડ, પાડવળી વનસ્પતી

શ્રેયસ્, ન. (ય:) પુન, સુત્કી, વિ. (યાન્. યસી.)

ધણ્યસાર, અતી શોભાયમાન.

શ્રેષ્ઠ, વિ. (ષ્ઠ: ષ્ઠા. ષ્ઠં.) અતીશોભાયમાન, શ્રેષ્ઠ.

શ્રેણ, પુ. (ળ:) પાંગળો.

શ્રેણિ, સ્ત્રી. (ણિ:) કમર.

શ્રેણીકલક, ન. (કં.) કમરનું હડકું.

શ્રેણી, સ્ત્રી. (ળી.) કમર.

શ્રેલ, ન. (લં.) કાન.

શ્રેતિય, પુ. (ય:) વેદનું આધ્યાયન કરનારો.

શ્રોષ્ટ, અ. બહી આપવો.

શ્રક્ષણ, વિ. (ક્ષણ: ક્ષ્ણા. ક્ષ્ણં.) સુક્ષ્મ, બીણુ, ખારી

શ્રાવા, સ્ત્રી. (વા.) પ્યારથી જુટુ બોલવું, લઠાઈ, રતુ

શ્રિટ, વિ. (ટ્ટ: ટ્ટા. ટ્ટં.) જે વચનના ધણા અર્થ હોય

અને તેનો સાચો અર્થ સમજતો નથી તેવું વચ્ચે

શ્રીલ, વિ. (લ: લા. લં.) તવંગર, લક્ષ્મીવાન.

શ્રીપદ, ન. (દં.) બડા પગ થાએ છે તે દરદ.

શ્રેષ્ઠ, પુ. (ષ્ઠ:) કંઈ.

શ્રેષ્ઠમણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) જેને કંઈ થયો છે તે.

શ્રેષ્ઠમ્, પુ. (ષ્મા.) કંઈ.

શ્રેષ્ઠલ, વિ. (લ: લા. લં.) જેને કંઈ થયો છે તે.

શ્રેષ્ઠાતક, પુ. (ક:) યુંદાનું આડ.

શ્રોક, પુ. (ક:) જસ, કીર્તી, શ્લોક, પદ.

શ્ર:શ્રેયસ, ન. (સં.) કલ્યાણ.

શંદેષ, સ્ત્રી. (ષ્ઠા.) ગોહુર, સરાશ વનસ્પતી છે.

શ્વન્, પુ. (શ્વા.) કુત્રો.

ચંડાળ.
ચંડાળ.
કાચ્છ, છેદ.
) સોજો. [ચાલવું.
તિ:) સેવા, પીળના ચીતપ્રમાણે
સસરો.
(સૌ.) સાસુ, સસરો.
) દીઝર, સાંભો.
) સાસુ.
(સૌ.) સાસુ અને સસરો.
વા, પવન, ગેળાનું ઝાડ..
આવતી કાલે.
ત.) સોસીખીયું, સીસોખીયું.
કોડ, પત. [દીપછે, એક પહાડછે.
તં.) બેાળું, સફેદ, ન. (તં.) રૂપ, એક
(ત.) હંસપક્ષી.
(વં.) સેકટાના પીળ, ધોળાં મરો.
કઃ કા. કં.) લાલ અને સફેદ રંગ.
(સા.) નિચુંડી વનસ્પતી છે.
૧.
ર્મા.) છ કર્મ કરનારો બ્રાહ્મણ, બ્રાહ્મણ.
) ભમરો. [અને આશ્રય.
ત:) સંધિ, વિગ્રહ, યાન, આસન, દૈધ
ત:) બુદ્ધાવતાર, બુદ્ધનો અવતાર.
ત:) કાર્તીક સ્વામી. [છે.
) કરંજના ઝાડમાનું એક જાતનું ઝાડ,
ય:) પેખંડ.
તી. (કા.) કપૂર કાચરી, આંખાહળદર.
ત:) સાત સુરમાનો એક સુર. [હીજડો.
ગોદો. પુ. ન. (કઃ વં.) નપુસક, બાપલો.
નપુસક, બાપલો, ગાંડુ, હીજડો.
ય: ક્યા. ક્યં.) ચોખ્ખા ઉગવાજીવું ખેતર.
મઃ મા. મં.) સાંઠમો-ધુ.
સાંઠ રસ્તે, સાંઠ હીરસે.
(ત:) હાથી.
(ન:) હાથી.
ત.) સસ્તિ. ઊંધવું, સુવું.

શાલવ, પુ. (વ:) ગીત, ગાણું, કામ, જીવસે.

શાળમાનુર, પુ. (ર:) કાર્તીકસ્વામી

સ.

સંકંદન, પુ. (ન:) ઇંદ્ર.

સંક્રમ, પુ. (મ:) અરામ ચાલ, અરામ ચાલ ચાલવી.

સંક્ષેપણ, ન. (જં.) ટુંકું, થોડામા.

સસ્તી, સ્ત્રી. (સ્ત્રી.) સખી, દોસદારણ, ખેનપણી..

સંખ્ય, ન. (ખ્યં.) યુદ્ધ, લડાઈ, જંગ.

સંખ્યા, સ્ત્રી. (ખ્યા.) સંખ્યા, ગણવાનો ક્રમ.

સંખ્યાત, વિ. (ત: તા. તં.) ગણવું.

સંખ્યાવત્, પુ. (વાન.) પંડીત.

સંગ્રહ, પુ. (હ:) ટુંકું.

સમ્રામ, પુ. (મ:) યુદ્ધ, લડાઈ, જંગ,

સમ્રાહ, પુ. (હ:) ઢાલનો હાથો, મુકમા મળ્યાત પકડવું.

સંજ, પુ. (જ:) જોના ધુટણ કુદરતી પાસે પાસે છે તેવો.

સંજપન, ન. (નં.) જીવ લેવો, ઠાર મારવું.

સંજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) આંખથી ઇશારો કરવો, ગાયત્રી

મંત્ર, મુર્ધની સ્ત્રી, ચેતના, બુદ્ધી, નામ. [તેવો.

સંજુ, વિ. (જુ: જુ: જુ.) જોના ધુટણ કુદરતી પાસે પાસે છે

સંજ્વર, પુ. (ર:) અગ્નિનો સંતાપ.

સંજીન, ન. (નં.) પક્ષીની એક ગતી છે.

સંદ્રાવ, પુ. (વ:) નહાસવું.

સંફુલ્લ, વિ. (લ: લ્હા. લં.) ફુલેલું, ફુલવાળું.

સંમલી, સ્ત્રી. (લી.) ફુટણી, ફુટણ.

સંમાર્જની, સ્ત્રી. (ની.) ઝાડુ, સાવરણી.

સંમૃષ્ટ, વિ. (ષ્ટ: ષ્ટા. ઇં.) શેધિલું, સાફ કરેલ.

સંયત, વિ. (ત: તા. તં.) આંધેલું.

સંયત્, સ્ત્રી. (તં.) યુદ્ધ, લડાઈ, જંગ.

સંયમ, પુ. (મ:) એક જાતનો યોગ સાધન કરવો.

સંયામ, પુ. (મ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.

સંયુગ, પુ. (ગ:) યુદ્ધ, લડાઈ, જંગ.

સંયોગિત, વિ. (ત: તા. તં.) સાથે.

સંયોજિત, વિ. (ત: તા. તં.) સાથે.

સંરાવ, પુ. (વ:) શબ્દ.

સંભાવ, પુ. (વ:) સવાલ તથા જીવાય કરવા, સંભાવણ.

સંખ્યાન, ન. (નં.) પીછાડી, ખેસ. [પાછા નહીં કરે તે.

સંસત્રક, પુ. (ક:) પેલેથી સોમન લઈને લડાઈમાં

સંશય, પુ. (ય:) શક.

સંશયાવજ્ઞમાનસ, વિ. (સ: સા. સં.) શક ભરેલો.

સંશ્રવ, પુ. (વ:) કપ્પલ.

સંશ્રુત, વિ. (ત: તા. તં.) કપ્પલ કીધેલું.

સંશ્લષ, પુ. (ષ:) કોટી કરવી.

સંસક્ત, વિ. (ક્ત: ક્તા. કં.) વળગેલું, એક સરખું.

સંસત્, સ્ત્રી. (ત:) સભા.

સંસરણ, ન. (ળ:) રાજમાર્ગ, પ્રાણીમાત્રની ઉત્પત્તિ,

હલો, હરકત થયાવગર લસકર જઈ તે.

સંસિદ્ધિ, સ્ત્રી. (દ્ધિ:) સ્વભાવ. [એ તેમ કીધેલું.

સંસ્કૃત, વિ. (ત: તા. તં.) હાથવતે કીધેલું, જેમ જોધ-

સંસ્તર, પુ. (ર:) યત્ન, દર્ભની મુક.

સંસ્તવ, પુ. (વ:) વોળખાણ, પીઠાન.

સંસ્તાવ, પુ. (વ:) વ્રાહ્મણોની વેદ પઠવાની જગા.

સંસ્થાય, પુ. (ય:) ટોળુ, જમાવ. ચવટો, ચોક.

સંસ્થા, સ્ત્રી. (સ્થા:) આધાર, મરવું, ઇંશાફ કરવાની રીત.

સંસ્થાન, ન. (નં:) ચવટો, ચોક, આકૃતી, મરણ,

અવધવના ભાગ.

સંસ્થિત, વિ. (ત: તા. તં.) મરેલો.

સંસ્વર્ણા, સ્ત્રી. (ર્ણા:) ચાકવત નામની વનસ્પતી છે.

સંસ્ફેટ, પુ. (ટ:) } યુદ્ધ, લઢાઈ, જંગ.

સંસ્ફોટ, પુ. (ટ:) }

સંહત, વિ. (ત: તા. તં.) મજબુત જોડેલું, ગોઠવણ કી-

ધેલું, સાંધેલું, જોડેલું, એકત્ર કીધેલું, બંદ કીધેલું,

મરવું, ઠાર મારવું, સજ્જડ, ઘડ. [પાસે હોય છે તેવો.

સંહતજાનુક, વિ. (ક: કા. કં.) જેના ધુડણ કુદરતી પાસે

સંહતાલ, પુ. (લ:) બંને હાથના પંજા જોડેલો.

સંહતિ, સ્ત્રી. (તિ:) જમાવ, ટોળું.

સંહનન, ન. (નં:) દેહ, શરીર.

સંહતિ, સ્ત્રી. (તિ:) ધણવોગુ બોલવું.

સંકલ, વિ. (લ: લા. લં.) સર્વ, સંપૂર્ણ.

સંકૃત, પુ. (ત:) કાગેટ, જ. સાથે, બરાબર, એકવાર.

સંકુ, પુ. (કુ:) સંકેલો જવનો લોટ.

સંકુફલા, સ્ત્રી. (લા:) } શમીનું આડ.

સંકુફલી, સ્ત્રી. (લી:) }

સંકિય, ન. (કિય:) જંગ.

સંખિ, પુ. (ખા:) મીત્ર, સેસ્ત, બાઈબંદ.

સંખ્ય, ન. (ખ્ય:) મૈત્રી, દોસ્તી, બાઈબંદી.

સંગમ્ય, વિ. (મ્ય: મ્યા. મ્યં.) સંગાભાષ્ય.

સંગોલિ, વિ. (લ: લા. લં.) એક વંસમાના, એક કુટુંબ

સંગિત, સ્ત્રી. (ગિત:) સાથે જમવું.

સંકટ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) કડણ, ખીકટ.

સંકર, પુ. (ર:) કચરો.

સંકર્ષણ, પુ. (ળ:) બલરામ, બલદેવ. [દં

સંકલિત, વિ. (ત: તા. તં.) થોડામા કીધેલું, ટુકમા

સંકલ્પ, પુ. (વ્ય:) દીલનો વીચાર, મનમાનો હેતુ.

સંકસુક, વિ. (ક: કા. કં.) અંચલ પ્રકૃતિનો.

સંકાશ, વિ. (શ: શા. શં.) સરખુ, એક સરખું.

સંકોળ, પુ. (ળ:) એક જાતનો પુરૂષ અને ખી

જાતની સ્ત્રીને થયેલો ડીકરો; વિ. (ળ: જાં.

મીત્ર, એકત્ર કરવું, ધેરેલું, દુશ્મન, શત્રુ.

સંકુલ, વિ. (લ: લા. લં.) મીત્ર, એકત્ર કરવું, ડં

ખીજાથી આગળથી જ વાકું. [વું, સુકડાઈ જ

સંકોચ, પુ. (ચ:) કંકુ, એક જાતની માછલી છે, આ

સંગ, પુ. (ગ:) સંગમ. [રાખીને બોલ

સંગત, વિ. (ત: તા. તં.) આગળા બાધણને સં

સંગમ, પુ. (મ:) સંગ, ન. પુ. (મં. મં:) બે નદીનો

ગમ થવો તે.

સંગર, પુ. (ર:) યુધ્ધ, લઢાઈ, જંગ, પ્રતીક્ષા, સોગ

વીપત્તી, જોહેર, સ્વીકાર, કપ્પલ, ન. (રં.) શર્મ

ઘડવું કળ.

સંગીર્ણ, વિ. (ળ: જાં. જં.) કપ્પલ કરેલું, સ્વીકારેલું.

સંગૂટ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) ધારેલું, મેળવેલું.

સંપ, પુ. (ષ:) જમાવ, સમાજ. [મા

સંપાત, પુ. (ત:) એક જાતનો નરક છે, સમાજ,

સચિવ, પુ. (વ:) પ્રધાન, મંત્રી, દીવાન, સંગો, સહા

સજ્જ, વિ. (જ્જ: જ્જા. જ્જં.) અખતર પહેરેલો, તયાર, સી

સજ્જન, પુ. (ન:) સજ્જન, સાધુ, ન. (નં.) પહેરો, પહા

સજ્જના, સ્ત્રી. (ના:) ધણીને બેસવાસાર હાથી તા

આર કરવો.

સંચય, પુ. (ય:) સમાજ, જમાવ.

સંચારિકા, સ્ત્રી. (કા:) દૂતી, સંદેસો લઈ જણાવી આ

સંજવન, ન. (નં.) ચોક ચોપટ.

સટા, સ્ત્રી. (ટા:) જટા. [સાથે ગા

સતત, ન. (તં.) રોજ, નિત્ય, વિ. (ત: તા. તં.) તબી

સંતી, સ્ત્રી. (તી:) પતીવ્રતા સ્ત્રી, પાપદામન.

(ક:) વટાણા.
(ક્ય:) એક યુરના શિષ્ય.
(ક:) વટાણા.
(.) પંડિત વિદ્વાન, સાધુ, ન. (ત:) સત્ય, તી. ત:) હાલનુ, ખુલ્લુ, નમવાને યોગ.
મ: મા. મં.) શ્રેષ્ઠ. [રક્ષ, જંગલ, કપટ
(.) વસ્ત્ર, કપડા, રોજનુ દાન, યસ, અ-
રોગર, સાથે.
(તી.) ધેરનો માલક, જજમાન.
થ:) સારોમાર્ગ. [કૃતયોગ.
(.) શાખાપણ, સાચાઈ, સાચું, સોગન.
(ક:) શ્રદ્ધાદેવ.
(.) વ્યાનો, ખેઆનો, કચ્છલકરવું.
(.) (જા.) રૂપી, સત્ય ખેલનારો. [વ્યાસ.
પુ. (ત:) વ્યાસરૂપી, સત્યવતીનો ડીકરો
તી. (તિ:) વ્યાનો, ખેઆનો, કચ્છલકરવું.
(ત.) વાણીઆનુ કામ, વેપાર, વેચીને
કરવું
(નં.) વ્યાનો, ખેઆનો, કચ્છલ કરવું.
તી. (ના.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
(.) સત્યયુણ, સ્વભાવ, દ્રવ્ય, નાક, સુંધવું,
પાર, પરાક્રમ, જીવ, પુ. ન. (ત્વ:ત્વં.) પ્રાણી.
(રં.) જલદી.
ન. (વા: વં.) સભા.
(નં.) ધર. [ધીકારી.
(સ્વ:) યસકર્મ જોવાને રાખેલો મુખ્ય અ-
મેશા.
(દ:) શ્રદ્ધાદેવ.
(તિ:) વાધુ, પવન.
(ન: ના. નં.) ગીત્ય, હમેશાનુ, સદાકાયમ.
તી. (રા.) એક નદીછે.
(શ: શા. શં.) } સરખુ, એકસરખુ.
(શ: શા. શં.) } પાસેનુ, નજીકનુ.
(ક: ક. ક.) }
(શ: શા. શં.) પાસેનુ, નજીકનુ.
(ઘ:) ધર.
ત્વંજીવ, તરતજ, તત્કાલે.
(હ. પ્રીતી. પ્રયત્ન.) ખીજનાસાથે જનારો.

સનત્કુમાર, પુ. (ર:) હાથદેવનો માનસીક પુત્ર.
સનપર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણ:) ગોકર્ણાનું ઝાડ.
સના, ધ. ગીત્ય, હમેશ. [એક યોગછે.
સનાતન, વિ. (ન: ના. નં.) હમેશા, ગીત્ય, પુ. (ન:)
સનામિ, પુ. (મિ:) સાત પીઠીના જે પુરૂષ થઈ ગયા તે દરેક.
સનિ, સ્ત્રી. (નિ:) પ્રાર્થના, પ્રાંત, દેશ, પ્રદેશ.
સનીહ, વિ. (હ: હા. હં.) પાસેનો, નજીકનો.
સંતત, ન. (તં.) ગીરંતર, હમેશા.
સંતતિ, સ્ત્રી. (તિ:) વંશ, કુળ.
સંતપ્ત, વિ. (ત: તા. તં.) રીસાએલો, ગરમ થએલો.
સંતમસ, ન. (સં.) ધણેજ અંધ:કાર.
સંતાન, પુ. (ન:) એક કલ્પવૃક્ષ, વંશ, કુળ. [છે તે.
સંતાપ, પુ. (વ:) અગ્નીપાસથી જે ઈજા-ત્રાસ થાએ-
સંતાપિત, વિ. (ત: તા. તં.) ગરમ કાંધેલું, તપાવેલું.
સંદાન, ન. (નં.) દોરી, ગાય બાંધવાની દોરી.
સંવાનિત, વિ. (ત: તા. તં.) બાંધેલું.
સંદાવ, પુ. (વ:) નહાસવું, હાથવું.
સંદિત, વિ. (ત: તા. તં.) બાંધેલું. [સંદેસો.
સંદેશવાચ, સ્ત્રી. (ક:) કાસદના મોહિથી સાંભળેલો
સંદેગહર, પુ. (ર:) કાસદ, સંદેસો કેહેણારો.
સંદેહ, પુ. (હ:) શક, સંશય.
સંદોહ, પુ. (હ:) જમાવ. [મીસાંજ.
સંધા, સ્ત્રી. (ધા.) સોગન, મર્યાદા, હદ, શાંજ, સ-
સંધાન, ન. (નં.) સાંધો કરવો, એકદમ પકડવું, ડાક
લગાડવો, એકઠું થવું, સહેલો, એકી, મીલાક,
લજત, લેવું, દાર, અચાલુ, ખટાસ. [ટક, સાવકાશ.
સંધિ, પુ. (ધિ:) પૈસો આપીને દુસમીનથી દોસ્તી કરવી,
સંધિની, સ્ત્રી. (ની.) ગાભણી ગાય.
સંધ્યા, સ્ત્રી. (ધ્યા.) સાંજ, સમીસાંજ.
સન્નકદ્ધુ, પુ. (દ્ધુ:) ચારવૃક્ષ, ચારનું ઝાડ.
સનદ્ધ, વિ. (દ્ધ: દ્ધા. દ્ધં.) તથા, અખતર પહેરેલો.
સન્નય, પુ. (ય:) જમાવ, લશ્કરના પછવાડે જે લ-
શ્કર હોય છે તે.
સન્નિકર્ષણ, ન. (ર્ણ:) પાસેનુ, નજીકનુ, નજીકપણો.
સન્નિકૃષ્ટ, વિ. (ૃષ: ણ. ણં.) પાસે, નજીક.
સન્નિધિ, પુ. (ધિ:) પાસેનુ, નજીકનુ. [અવયવના વીભાગ.
સન્નિવેશ, પુ. (શ:) શિહેરેવમે ખેસવાસાર કરેલી જગા,
સપત્ર, પુ. (ત્ર:) દુસમન, શત્રુ, વેરી.

સપાદિ, અ. જલદી.

સપર્યા, સ્ત્રી. (યા.) પુખ્ત.

સર્પિંહ, વિ. (હઃ જા. હં.) સાત પીઠીમાનુ.

સર્પીતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) ખીજસાથે પીવુ, સાથેપીવુ.

સપ્તકી, સ્ત્રી. (કી.) દાખ, કમરપટો, કડેપહેરવાનુ ધરેણુ.

સપ્તતંતુ, પુ. (તુઃ) યજ્ઞ.

સપ્તવર્ણ, પુ. (ર્ણઃ) સાતવર્ણનું ઝાડ.

સપ્તલા, સ્ત્રી. (લા.) શીકેકાઈ, એક જાતનુ ફુલઝાડછે.

સપ્તાર્ષિણ, પુ. (ર્ષિઃ) અગ્ની, અગ્નીની સાતજવળા

છે તેદરેક.

સપ્તાશ્વ, પુ. (શ્વઃ) સુર્ય, સુરજ.

સપ્તિ, પુ. (તિઃ) ધોડો. [સ્ત્રી, સુવાસન.

સમર્ત્વકા, સ્ત્રી. (કા.) જે બાયડીનો વર જીવેછે તે

સભા, સ્ત્રી. (ભા.) ધર, સભા, સભ્ય, ભણો, જીવો, જીગાર.

સમાજન, ન. (નં.) દોસ્તનેમળીને હવાલ પુછવે.

સમાસદ્, પુ. (ત્. દ્.) સભ્ય, ભણો.

સમાસ્તાર, પુ. (રઃ) સભ્ય, ભણો.

સંમિક, વિ. (કઃ કા. કં.) જીગાર માંડનારો.

સમ્ય, પુ. (મ્યઃ) ઝૂંજીન.

સમ, પુ. (મઃ) જોતીષ, દક્ષણાયન અને ઉત્તરાયણને

જે ક્ષિતિજથી જે યોગ થાએછે તે.

સમ, ન. (મં.) ફુલ, વિ. (મઃ મા. મં.) સમાન, સંધ.

સમં, અ. બરાબર, સાથે.

સમક્ષ, વિ. (ક્ષઃ ક્ષો. ક્ષં.) ઇંદ્રીયને માલમ પડનારો.

સમગ્ર, વિ. (ગ્રઃ ગ્રા. ગ્રં.) સંપૂર્ણ.

સમંગા, સ્ત્રી. (ગા.) મંજીશા, મંજીશ.

સમજ, પુ. (જઃ) જનાવરનુ ટોળું.

સમજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) કીર્તી.

સમઙ્યા, સ્ત્રી. (ઙ્યા.) મુખા.

સમંજસ, ન. (સં.) નીતી.

સંમિષ્ક, વિ. (કઃ કા. કં.) વસ્તુ થએલું-લો.

સમંતત, અ. જહાં તહાં.

સમંતદુઘ્મા, સ્ત્રી. (ઘ્મા.) ઘોર, યુંવર.

સમંતમદ્ર, પુ. (દ્રઃ) બુદ્ધનો અવતાર.

સમપદ, ન. (દં.) ધનુરધરની એક જાતની કવાયત છે.

સમય, પુ. (યઃ) સોગત, આચાર, કાળ, સિધ્ધાંત, કિ-

યાકાર, સંભાષણ, સંપત્તી, નીયમ, પ્રસંગ, નવરસ.

સમયા, અ. પાસે, નજીક, મધ્ય.

સમર, પુ. ન. (રઃ રં.) બુદ્ધ, લઢાઈ, જંગ.

સમર્થા, વિ. (ર્થઃ થં. થં.) શક્તીમાન, હીન, કાયદો, અનુ-

સમર્થન, ન. (નં.) હરકત, અડચણ, ચાલુ રાખેલો ઉદ્ધ

સમર્થક, વિ. (કઃ કા. કં.) વર આપણારો.

સમર્થદ, વિ. (દઃ દા. દં.) પાસે, નજીક, મર્યાદા

સમર્થતંતુ, પુ. (તંતુ.) જમ, યમ.

સમવાય, પુ. (યઃ) જમાવ, ટોળું.

સમશિલા, સ્ત્રી. (લા.) કડવો મુરણ.

સમસન; ન. (નં.) ટૂક, સંક્ષેપ, થોડામો.

સમસંજક, પુ. (કઃ) જોતીષ, દક્ષણાયન અને ઉત્ત

યણને જે ક્ષિતિજથી જે યોગ થાએછે તે.

સમસ્ત, વિ. (સ્તઃ સ્તા. સ્તં.) સંપૂર્ણ, પ્રેર.

સમસ્યા, સ્ત્રી. (સ્યા.) જે વાક્યમા અર્થ સમજવાન

વાક્યાંતર પુર કરવું હોયછે તે.

સમા, સ્ત્રી. (માઃ) વર્ષ, વરસ. [પુશયે

સમાકર્ષિન, વિ. (ર્ષિઃ ભિંષી. ભિં.) અતી સુગંધી, અ

સમાસમીના, સ્ત્રી. (ના.) જે ગાય હરવર્ષે વીઆએ છે

સમાજ, પુ. (જઃ) સભા, સમાજ; મેળો, હાથી.

સમાધિ, પુ. (ધિઃ) કબુલકરેલું, સમાધાન, નીયમ.

સમાન, પુ. (નઃ) કુટીપાસેનો વાડુ-વા, વિ. (નઃ

નં.) શરખુ, એક શરખુ, પંડીત, એક.

સમાનોદર્ય, પુ. (ર્યઃ) સગા ભાઈ.

સમારખનવત્પર, વિ. (રઃ રા. રં.) રત્નની કરવાજોગ.

સમાલંબ, પુ. (મઃ) દીલને કેસરની ઉઠી લેવી, લેપ કરવે

સમાવૃત્ત, વિ. (તઃ તા. તં.) યુરએ એક આશ્રમ

કીને ખીજો પકડવાનો હોકમ આપ્યો તે.

સમાત્સાદ્ય, વિ. (દ્યઃ ઘા. ઘં.) મળવા જોગ-લાયક.

સમાસાર્થો, સ્ત્રી. (ર્થઃ) જે વાક્યમા અર્થ સમજ

સારે વાક્યાંતર પુર કરવું હોયછે તે.

સમાહાર, પુ. (રઃ) એક ટેકાણે કરવું, એકડું કરવું

સમાહિત, વિ. (તઃ તા. તં.) સ્વીકારેલું, કબુલ કરેલું.

સમાહિત, સ્ત્રી. (તિઃ) સંક્ષેપ ગ્રંથ, ટુકામા ગ્રંથ.

સમાહ્યય, પુ. (યઃ) જનાવર પાસેથી તમાસો કરાવવે

તમાસો, ખેળ, રમત. [સિંગમ

સમાિતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) સભા, લઢાઈ, જંગ, બુદ્ધ, સંગ

સમિષ્, સ્ત્રી. (ત્.) સુકાં લાકડા તથા ખાસ.

સમિત્, સ્ત્રી. (ત્.) સભા, સમાજ.

સમીક, ન. (કં.) બુદ્ધ, લઢાઈ, જંગ.

પ: યા. વં.) પાસે, નજીક.
 (ર:) વાહુ, વા, પવન, સફેદ મરવો.
 (ળ:) વાહુ, વા, પવન, સફેદ મરવો.
 (ય:) ઢગણો કરવો, ગંજ કરવો.
 (ય:) વાહુ, વેર, ઊંચુ કરવું.
 (ત: તા. તે.) નાખેલો. [શય ધભરાટવાળુ.
 (ત: જા. જં.) અતીશય યુવવણુ વાળુ, અત-
 (ત: કા. કં.) ઉપર ઉચકેલું, ઉચકેલું.
 (ય:) } જમાવ, ટોળું, સમુદાય.
 (ય:) }
 (ક:) } દાખોડા, ચપ્પુ, સંપુટ.
 (ળ:) ઉલટી કરેલું, આપ્ય ઉપર કરે-
 (ર લાજવું. [મગરર.
 (ત: તા. તે.) બેપરવા, ઉદ્દેષ્ટ, ગરર,
 (ર:) સમુદ્ર, દરીઆ.
 (તા.) ધમાસો, રૂતુ ઝાડ.
 (નં.) લીલાસ, લીલું, સુકુ નહીં તે.
 (જ: દ્રા. જં.) મગરર, ડાહ્યાણુ વાળો
 ડાહ્યો માનનારો.
 (આનંદ, ખુશી.
 (ઘ:) એ નામનો-જાતનો આખી છે.
 (ર:) } એક જાતનુ હરણુ છે.
 (ર:) }
 (લ: લા. લં.) મુળવાળું, મુળીઆ વાળું,
 [દી નાખવું.
 (જડથી ઉપાડી નાખવું, જડથી કા-
 (ર:) સમુદાય, સભા, સમાજ, જમાવ.
 (ન. (યં.) જથ્થા બંદી કામ.
 (ની.) ઝાડુ, બુતરો, શાવરણી.
 (જ: દ્રા. જં.) યથાર્થિત, જોઈએ તેવું.
 (દ્રિ:) વૃદ્ધી, સંપત્તી, પૈસો, દ્રવ્ય, ધન.
 (તિ:) સંપત્તી, પૈસો, દ્રવ્ય, ધન.
 (તુ.) ઉપલો શબ્દ જુઓ. [ધરડાપણુ.
 (ય:) લઢાઈ, યુદ્ધ, જંગ, દુ:ખ, બુઢાપો,
 (કં.) લઢાઈ, યુદ્ધ, જંગ.
 (ક:) દાખોડા, ચપ્પુ.
 હાલના વખતમા.
 (ય:) પાંડળથી ચાલતો આવેલો ઉપદેશ.

સંપ્રધારણા, સ્ત્રી. (ળા.) જીવાડો, ચુકાદો. [પ્રવાસ.
 સંપ્રવદ, ન. (દં.) ભટકતાં, ફરતાં, યુશાફરી, દેશાટણુ,
 સંપ્રમાદ, પુ. (દ:) બેસાવધપણો, ગાફિલ, ગફલત.
 સંપ્રમોષ, પુ. (ષ:) ગફલત, ભુલ, ચુક.
 સંપ્રયાણ, ન. (ળં.) જવું. [જીણાલવો.
 સંપ્રયોગિન, પુ. (ગી.) ગારડી, મદારી, સ્વતંત્ર માણસ,
 સંપ્રવદન, ન. (નં.) સંભાષણ.
 સંપ્રવૃત્ત, વિ. (ત: તા. તં.) ચુકું, અખેલું.
 સંપ્રજ, પુ. કરચી.
 સંપ્રસાદ, ન રાખવો.
 સંપ્રસાધન, કારક, ચુણવાળું.
 સંપ્રસ્થાન, ન. (નં.) બહારજવું, બહાર જીકળવું.
 સંપ્રસ્થિત, વિ. (ત: તા. તે.) બહાર ગયું, બહારજીકળું.
 સંપ્રહર, પુ. (ર:) લઢાઈ, જીવલેવો, ગતી.
 સંપ્રહાસ, ન. (સં.) હસવું, ખુસી, આનંદ.
 સંવલ, પુ. ન. (લ: લં.) ભાતીકું, ફરાળગુ, ખોરાકી,
 રસતામાની ખોરાકી.
 સંવર, ન. (રં.) પાણી, જળ.
 સંવરારિ, પુ. (રિ:) મદન, કામ. [બહુ ગરદી.
 સંવાષ, પુ. ન. (ષ: ષં.) છાનુ, એખ, સંકટ, આફત,
 સંવાકૃત, વિ. (ત: તા. તે.) બેવાર હલવતે ખેડેલું ખેતર.
 સંમેદ, પુ. (દ:) નદીનો સંગમ.
 સંખમ, પુ. (મ:) ખુશીથી ઉતાવળા થવું તે.
 સંમદ, પુ. (દ:) ખુશી, હર્ષ, આનંદ.
 સંમાજની, સ્ત્રી. (જી.) બુતારો, સાવરણી.
 સંમૂઠન, ન. (નં.) સર્વ ઠેકાણે ઘેરી લેવું.
 સમ્યક્, અ. શરૂ.
 સમ્યચ્, ન. (ટ.) સાચુ, સત્ય. [વર્તો રાજ.
 સમ્રાજ, પુ. (ટ.) શેહનશાહ, શાહ, મોઝો રાજા, ચક્ર-
 સંવત્, અ. વર્ષ, ચંપતસર.
 સંવત્સર, ન. (રં.) વર્ષ, વરસ. [કરવું.
 સંવદન, ન. (નં.) મંત્રે કરીને કોઈને ભુરકાવવું-વથ
 સંવનન, ન. (નં.) ઉપલો શબ્દ જુઓ.
 સંવર્ત, પુ. (તં) પ્રજાપકાળ; દુનીયા કુખવાનો વખત.
 સંવર્તિકા, સ્ત્રી. (કા.) કમળના નવા પાતરા.
 સંવસથ, પુ. (થ:) ગામ.
 સંવાહન, ન. (નં.) આંગ-દીલની ચંપી કરચી. [કરવું.
 સવિત્, સ્ત્રી. (ત. ટ.) બ્રહ્મ, પ્રતીસા, સોગન, સ્વીકાર, કબૂલ.

શ્યામા, સ્ત્રી. (મા.) ગળી, ગળી, જાણ્યા વગરની ખાયડી,

યમુના નદી, વાધાટી, ઉપરસાલ વનસ્પતી છે.

શ્યામક, પુ. (ક:) સાંવા નામનું અનાજ છે.

શ્યાલ, પુ. (લ:) સાળો.

શ્યાવ વિ. (વ: વા. વં.) બદામી-તપકીરીયા રંગનું.

શ્યેત, વિ. (ત: તા. તં.) શફેદ, ધોલું.

શ્યેન, પુ. (ન:) બાજ, બાજ નામનો પક્ષી, સકરો.

શ્યોનાક, પુ. (ક:) દીડાનું ઝાડ.

શ્રદ્ધા, સ્ત્રી. (દ્ધા.) ઇચ્છા, ધણો વીરવાશ, ભત્કી.

શ્રદ્ધાલુ, વિ. (લુ: લુ: લું.) ભરિવાશી સ્ત્રીની ઇચ્છા.

શ્રયણ, ન. (ળ:) શેવા, ચાકરી, પુ. (ળ:) કાન.

શ્રવણ ન. (ળ:) કાન.

શ્રવસ્, પુ. (વ:) કાન.

શ્રવિષ્ઠા, સ્ત્રી. (ષ્ઠા.) ધર્મીષ્ઠા નક્ષત્ર.

શ્રાણા, સ્ત્રી. (ણા.) કાંજી, પાતળો પાણી જેવો ભાત.

શ્રાદ્ધ, ન. (દ્ધ:) સરાદ.

શ્રાદ્ધદેવ, પુ. (વ:) યમ, જમ.

શ્રાય, પુ. (ય:) શેવા, ચાકરી. [લાયક.

શ્રાવ્ય, વિ. (વ્ય: વ્યા. વ્યં.) ૨૫૪ ભાષણ, સાંભળવા-

શ્રાવણ, પુ. (ળ:) શ્રાવણ મહીનો.

શ્રાવણિક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જીવો.

શ્રી, સ્ત્રી. (શ્રી:) લક્ષ્મી, શેખા, લવંગ, શંયતી.

શ્રીકંઠ, પુ. (ઠ:) મહાદેવ.

શ્રીષન, પુ. (ન:) બુદ્ધિવાતાર.

શ્રીદ, પુ. (વ:) કુમેર.

શ્રીપાતે, પુ. (તી:) વીધ્યુ.

શ્રીર્ષ, ન. (ર્ષ:) કમળ, નરવેલનું ઝાડ.

શ્રીર્ષાંગી, સ્ત્રી. (કા.) કાપકળ, કુંભાનું ઝાડ.

શ્રીર્ષા, સ્ત્રી. (ર્ષા.) શીવણીનું ઝાડ.

શ્રીવેદ, પુ. (વે:) લોખાન.

શ્રીફલ, પુ. (લ:) ખીલનું ઝાડ, નારીએળ.

શ્રીફલી, સ્ત્રી. (લી.) યુળી, ગળી.

શ્રીમત્, પુ. (માન્.) તિળવા, તિળકુલા વનસ્પતી છે, વિ.

(માન્. મતી. મત્.) લક્ષ્મીવાન.

શ્રીલ, વિ. (લ: લા. લં.) લક્ષ્મીવાન. [શાણી.

શ્રીવત્સ, પુ. (ત્સ:) વીધ્યુના છાતી ઉપરની એક ની-

શ્રેવત્સલઘન, પુ. (ન:) વીધ્યુ.

શ્રીવાસ, પુ. (સ:) લોખાન, કમળ, વીધ્યુ, શીવ.

શ્રીવાસ, પુ. (સ:) લોખાન.

શ્રીવૃક્ષ, પુ. (વૃ:) ઉમરનું ઝાડ.

શ્રીવૃક્ષક, પુ. (ક:) ધોડાના છાતી ઉપરનો ભમરો

શ્રોવટ, પુ. (વટ:) લોખાન.

શ્રીચા, પુ. (ચા:) વિધ્યુ, રામચંદ્ર.

શ્રીસંજ્ઞ, ન. (જં.) લવંગ.

શ્રીસહોદર, પુ. (ર:) ચંદ્ર.

શ્રીહસ્તિની, સ્ત્રી. (ની.) સુરજ કુલ.

શ્રુત, ન. (તં.) શાસ્ત્ર, વિ. (ત: તા. તે) સાંભળેલું.

શ્રુતિ, સ્ત્રી. (તિ:) વેદ, કાન, સાંભળવું, વાત. [ટે

શ્રેણિ, સ્ત્રી. (ણિ:) એળ, પંકી, પુ. (ણિ:) કારાગીર લો?

શ્રેણી, સ્ત્રી. (ળી.) પંકી, એળ.

શ્રેયસી, સ્ત્રી. (સી.) હરડાનું ઝાડ, પાડવળી વનસ્પતી

શ્રેયસ, ન. (ય:) પુન, ભુતકી, વિ. (યાન્. યસી.

ધણ્યસાર, અતી શેખાયમાન.

શ્રેષ્ઠ, વિ. (ષ્ઠ: ષ્ઠા. ષ્ઠં.) અતી શેખાયમાન, શ્રેષ્ઠ.

શ્રેણ, પુ. (ળ:) પાંગળો.

શ્રેણિ, સ્ત્રી. (ણિ:) કમર.

શ્રેણીફલક, ન. (કં.) કમરનું હડકું.

શ્રેણી, સ્ત્રી. (ળી.) કમર.

શ્રોત, ન. (તં.) કાન.

શ્રોત્રિય, પુ. (ય:) વેદનું આધ્યાયન કરનારો.

શ્રોષ્ટ, ઇ. બલી આપવો.

શ્રદ્ધણ, વિ. (દ્ધ: દ્ધા. દ્ધં.) સુદમ, બીચુ, ખાર

શ્રાવા, સ્ત્રી. (વા.) પ્યારથી જુટુ બોલવું, લઠાઈ, રતુ

શ્રિટ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) જે વચનના ધણા અર્થ હોય

અને તેનો સાચો અર્થ સમજતા નથી તેવું વચ

શ્રીલ, વિ. (લ: લા. લં.) તવંગર, લક્ષ્મીવાન.

શ્રીપદ, ન. (દં.) જડા પગ થાએ છે તે દરદ.

શ્રેષ્ઠ, પુ. (ષ્ઠ:) કંઈ.

શ્રેષ્ઠમળ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) જેને કંઈ થયો છે તે.

શ્રેષ્ઠમન્, પુ. (ષ્મા.) કંઈ.

શ્રેષ્ઠમલ, વિ. (લ: લા. લં.) જેને કંઈ થયો છે તે.

શ્રેષ્ઠાતક, પુ. (ક:) યુંદાનું ઝાડ.

શ્રોક, પુ. (ક:) જસ, કીટો, શ્લોક, પદ.

શ્ર:શ્રેયસ, ન. (સં.) કલ્યાણ.

શ્રદંટા, સ્ત્રી. (ટા.) ગોહુર, સરાટા વનસ્પતી છે.

શન્, પુ. (શા.) કુત્રો.

પુ. (વ:) ચંડાળ.
 પુ. (ક:) ચંડાળ.
 પ. (જ:) કાણુ, છેદ.
 પુ. (યુ:) સોળો. [ચાલવું.
 સ્ત્રી. (તિ:) સેવા, ખીજના ચીત્રપ્રભાણે
 પું. (ર:) સસરો.
 પુ. દ્વિ. (રૌ:) સાસુ, સસરો.
 પુ. (યં:) દીઝેર, સાળો.
 સ્ત્રી. (શ્ર:) સાસુ.
 ગુરો, પુ. (રૌ:) સાસુ અને સસરો.
 પુ. (ન:) વા, પવન, ગેળાનું ઝાડ..
 કાલે, આવતી કાલે.
 પુ. (વિત્.) સોસૌખીયું, સીસૌખીયું.
 પ. (લં.) કોડ, પત. [દીપછે, એક પહોડછે.
 (ત: તા. તં.) ધોળું, સફેદ, ન. (તં.) રૂપ, એક
 પુ. (ત.) હંસપક્ષી.
 વ, ન. (વં.) સેકટાના ખીજ, ધોળાં મરો.
 વિ. (ત: તા. તં.) લાલ અને સફેદ રંગ.
 મા, સ્ત્રી. (સા.) નિયુંડી વનસ્પતી છે.

વ.

પુ. (મૌ.) છ કર્મ કરનારો બ્રાહ્મણ, બ્રાહ્મણ.
 પુ. (વ:) ભમરો. [અને આશ્રય.
 પુ. (બ:) સંધિ, વિગ્રહ, યાન, આસન, દૈધ
 પુ. (જ:) બુદ્ધાવતાર, બુદ્ધનો અવતાર.
 પુ. (ન:) કાર્તીક સ્વામી. [છે.
 પુ. (ય:) કરંજના ઝાડમાંનું એક જાતનું ઝાડ,
 પુ. (ય:) વેખંડ.
 કા, સ્ત્રી. (કા.) કપુર કાચરી, આંખાહળદર.
 પુ. (જ:) સાત સુરમાંનો એક સુર. [હીજડો.
 (હ:) ગોદો. પુ. ન. (હ: હં.) નપુસક, બાપલો.
 (હ:) નપુસક, બાપલો, ગાંડુ, હીજડો.
 વિ. (વ્ય: ક્યા. ક્યં.) ચોખ્ખા ઉગવાજેનું એતર.
 વિ. (મ: મા. મં.) સાઠમો-મુ.
 બ. સાઠ રસ્તે, સાઠ હીસ્સે.
 પુ. (ત:) હાથી.
 ન, પુ. (ન:) હાથી.
 વ. (લ.) સસ્તિ. જીંધવું, મુવું.

બાહવ, પુ. (વ:) ગીત, ગાણું, કામ, જીવસો.
 બાળ્માતુર, પુ. (ર:) કાર્તીકસ્વામી

સ.

સંક્રંદન, પુ. (ન:) ઇંદ્ર.
 સંક્રમ, પુ. (મ:) ખરાબ ચાલ, ખરાબ ચાલ ચાલવી.
 સંક્ષેપણ, ન. (જં.) ટુકું, થોડામા.
 સસ્તી, સ્ત્રી. (સ્ત્રી.) સખી, દોસદારણ, ખેનપણી..
 સંખ્ય, ન. (લ્યં.) યુદ્ધ, લડાઈ, જંગ.
 સંખ્યા, સ્ત્રી. (લ્યા.) સંખ્યા, ગણવાનો ક્રમ.
 સંખ્યાત, વિ. (ત: તા. તં.) ગણેલું.
 સંખ્યાવત્, પુ. (વાન્.) પંડીત.
 સંગ્રહ, પુ. (હ:) ટુકું.
 સમ્રામ, પુ. (મ:) યુદ્ધ, લડાઈ, જંગ,
 સમ્રાહ, પુ. (હ:) ઢાલનો હાથો, મુઠામાં મળ્યાત પકડવું.
 સંજ્ઞ, પુ. (જ્ઞ:) જોના ધુટણ કુદરતી પાસે પાસે છે તેવો.
 સંજ્ઞવન, ન. (નં.) જીવ લેવો, ઠાર મારવું.
 સંજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) આંખથી ધશારે કરવો, ગાયત્રી
 મંત્ર, સુધંગી સ્ત્રી, ચેતના, બુદ્ધી, નામ. [તેવો.
 સંજુ. વિ. (જુ: જુ: જુ.) જોના ધુટણ કુદરતી પાસે પાસે છે
 સંજ્વર, પુ. (ર:) અગ્નિનો સંતાપ.
 સંજન, ન. (નં.) પક્ષીની એક ગતી છે.
 સંદ્રાવ, પુ. (વ:) નહાસવું.
 સંફુલ્લ, વિ. (લ: લ્હા. લં.) ફુલેલું, ફુલવાળું.
 સંમલી, સ્ત્રી. (લી.) કુટણી, કુટણ.
 સંમાર્જની, સ્ત્રી. (ની.) ઝાડુ, સાવરણી.
 સંમૃદ, વિ. (દ: દા. દં.) શેધેલું, સાફ કરેલ.
 સંયત, વિ. (ત: તા. તં.) આંધેલું.
 સંયત્, સ્ત્રી. (તં.) યુત્થ, લડાઈ, જંગ.
 સંયમ, પુ. (મ:) એક જાતનો યોગ સાધન કરવો.
 સંયામ, પુ. (મ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 સંયુગ, પુ. (યઃ) યુત્થ, લડાઈ જંગ.
 સંયોગિત, વિ. (ત: તા. તં.) સાથે.
 સંયોજિત, વિ. (ત: તા. તં.) સાથે.
 સંરાવ, પુ. (વ:) શબ્દ.
 સંભવ, પુ. (વ:) સવાલ તથા જીવાળ કરવા, સંભાષણ.
 સંખ્યાન, ન. (નં.) ખીછોડી, ખેસ. [પાછો નહીં ફરે તે.
 સંસપ્તક, પુ. (ક:) પેટેથી સોમન લઇનેજ લડાઈમાં

સંશય, પુ. (ય:) શક.

સંશયાપન્નમાનસ, વિ. (સ: સા. સં.) શક ભરેલો.

સંશ્રવ, પુ. (વ:) કપ્પુલ.

સંશ્રુત, વિ. (ત: તા. તં.) કપ્પુલ કીધેલું.

સંશ્લષ, પુ. (ષ:) કોટી કરતી.

સંસક્ત, વિ. (ક્ત: ક્તા. કં.) વળગેલું, એક સરખું.

સંસત્, સ્ત્રી. (ત:) સભા.

સંસરણ, ન. (ળ:) રાજમાર્ગ, પ્રાણીમાત્રની ઉત્પત્તિ,

હલો, હરકત થયાવગર લસ્કર જઈ તે.

સંસિદ્ધિ, સ્ત્રી. (દ્ધિ:) સ્વભાવ. [એ તેમ કીધેલું.

સંસ્કૃત, વિ. (ત: તા. તં.) હાથવતે કીધેલું, જેમ જોઈ-

સંસ્તર, પુ. (ર:) યત્, દર્ભની મુક.

સંસ્તવ, પુ. (વ:) વોળખાણ, પીછાન.

સંસ્તાવ, પુ. (વ:) બ્રાહ્મણોની વેદ પઠવાની જગા.

સંસ્થાયા, પુ. (ય:) ટોળુ, જમાવ. ચવટો, ચોક.

સંસ્થા, સ્ત્રી. (સ્થા:) આધાર, મરણ, ધંશક કરવાની રીત.

સંસ્થાન, ન. (નં.) ચવટો, ચોક, આકૃતિ, મરણ,

અવયવના ભાગ.

સંસ્થિત, વિ. (ત: તા. તં.) મરેલો.

સંસ્પર્શ, સ્ત્રી. (ર્શ:) આક્રમણ નામની વનસ્પતી છે.

સંસ્ફેટ, પુ. (ટ:) } યુદ્ધ, લડાઈ, જંગ.

સંસ્ફોટ, પુ. (ટ:) }

સંહત, વિ. (ત: તા. તં.) મજબુત જોડેલું, ગોઠવણ કી-

ધેલું, સાંધેલું, જોડેલું, એકત્ર કીધેલું, બંદ કીધેલું,

મરણ, ઠાર મારણ, સજ્જડ, ધક્ક. [પાસે હોય છે તેવો.

સંહતજાનુક, વિ. (ક: કા. કં.) જેના ધુકણ કુદરતી પાસે

સંહતાલ, પુ. (લ:) બંને હાથના પંજા જોડેલો.

સંહતિ, સ્ત્રી. (તિ:) જમાવ, ટોળું.

સંહનન, ન. (નં.) દેહ, શરીર.

સંહૃતિ, સ્ત્રી. (તિ:) ધણાવોગુ ખોલવું.

સકલ, વિ. (લ: લા. લં.) સર્વ, સંપૂર્ણ.

સંકૃત, પુ. (ત:) કાગડે, અ. સાથે, બરાબર, એકવાર.

સક્ત, પુ. (કુ:) સેકેલા જવનો ઘોટ.

સક્તુફલ, સ્ત્રી. (લા.) } શુભીનું આડ.

સક્તુફલી, સ્ત્રી. (લી.) }

સક્થિ, ન. (થિ:) જંગ.

સલિ, પુ. (લા.) મીઠા, દોસ્ત, બાઈબંદ.

સલ્પ, ન. (લ્પ:) મૈત્રી, દોસ્તી, બાઈબંદી.

સગમ્ય, વિ. (મ્ય: મ્યા. મ્યં.) સગાબાઈ આ.

સગાલ, વિ. (લ્લ: લ્લા. લ્લં.) એક વંસમાના, એક કુટુંબ

સમિત, સ્ત્રી. (મિત:) સાથે જમવું.

સંકટ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) કઠણ, પીકટ.

સંકર, પુ. (ર:) કચરો.

સંકર્ષણ, પુ. (ળ:) બલરામ, બલદેવ. [ધે

સંકલિત, વિ. (ત: તા. તં.) થોડામા કીધેલું, ટુકમા

સંકલ્પ, પુ. (લ્પ:) દીલનો વીચાર, મનમાનો હેતુ.

સંકસુક, વિ. (ક: કા. કં.) ચંચલ પ્રકૃતિનો.

સંકાશ, વિ. (શ: શા. શં.) સરખું, એક સરખું.

સંકીર્ણ, પુ. (ળ:) એક જાતનો પુરૂષ અને ખી

જાતની સ્ત્રીને થએલો ડીકરો; વિ. (ળ: જાં.)

મીઠા, એકત્ર કરવું, ધેરેલું, દુશમન, શત્રુ.

સંકુલ, વિ. (લ: લા. લં.) મીઠા, એકત્ર કરવું, એ

ખીજાથી આગળથીજ વાકું. [વું, સુકડાઈ જ

સંકોચ, પુ. (ચ:) કુંકુ, એક જાતની માછલી છે, આ

સંગ, પુ. (ગ:) સંગમ.

[રાખીને ખોલ

સંગત, વિ. (ત: તા. તં.) આગળ બાધણને સં

સંગમ, પુ. (મ:) સંગ, ન. પુ. (મં. મં:) બે નદીનો

ગમ થવો તે.

સંગર, પુ. (ર:) યુદ્ધ, લડાઈ, જંગ, પ્રતીક્ષા, સોગ

વીપત્તિ, જોર, સ્વીકાર, કપ્પુલ, ન. (રં.) શમી

ઝાડનું કૃષ્ણ.

સંગીર્ણ, વિ. (ળ: જાં. જાં.) કપ્પુલ કરેલું, સ્વીકારેલું.

સંગૂદ, વિ. (દ: દા. દં.) ધારેલું, મેળવેલું.

સંઘ, પુ. (ઘ:) જમાવ, સમાજ.

[મા

સંઘાત, પુ. (ત:) એક જાતનો નરક છે, સમાજ, એ

સચિવ, પુ. (વ:) પ્રધાન, મંત્રી, દીવાન, સગો, સહા

સઙ્ગ, વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) બરાબર પહેરેલો, તયાર, સી

સઙ્ગન, પુ. (ન:) સજ્જન, સાધુ, ન. (નં.) પેહોરો, પહાં

સઙ્ગના, સ્ત્રી. (ના.) ધણીને ખેસવાસારે હાથી તા

આર કરવો.

સંચય, પુ. (ય:) સમાજ, જમાવ.

સંચારિકા, સ્ત્રી. (કા.) દૂતી, સંદેસો લઈ જણારી આ

સંજવન, ન. (નં.) ચોક ચોપટ.

સટા, સ્ત્રી. (ટા.) જટા.

[સાથે ગા

સતત, ન. (તં.) રોજ, નિત્ય, વિ. (ત: તા. તં.) તંબો

સંતી, સ્ત્રી. (તી.) પતીવ્રતા સ્ત્રી, પાપદામન.

(ક:) વટાણા.
(ધ:) એક યુરના શિબ્ય.
(ક:) વટાણા.
(ત:) પંડિત વિદ્વાન, સાધુ, ન. (ત:) સત્ય, તી. ત.) હાલગુ, ખુલ્લુ, નમવાને યોગ.
મ: મા. મેં. શ્રેષ્ઠ. [રક્ષ્ય, જંગલ, કપટ
(ત:) વસ્ત્ર, કપડા, રોજગુ દાન, યસ, અ-
પરોપ્તર, સાથે.
(તી:) ધેરનો માલક, જાનમાન.
(ય:) સારોમાર્ગ. [કૃતયોગ.
(વ:) શાસ્ત્રપાત્ર, સામ્રાઈ, સામું, સોગન.
(ક:) 'અહિદેવ.
(ર:) બ્યાનો, બેઆનો, કચ્છલકરવું.
(ત:) રૂપી, સત્ય બોલનારો. [વ્યાસ.
પુ. (ત:) વ્યાસરૂપી, સત્યવતીનો ડીકરો
ત્તી. (તિ:) બ્યાનો, બેઆનો, કચ્છલકરવું.
(તે:) વાણીઆનુ કામ, વેપાર, વેચીને
કરવું
(નં:) બ્યાનો, બેઆનો, કચ્છલ કરવું.
ત્તી. (ના:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
(ત:) સત્યગુણ, સ્વભાવ, દ્રવ્ય, નાક, સુંઘવું,
વેપાર, પરાક્રમ, જીવ, પુ. ન. (ત્વ:ત્વં.) પ્રાણી.
(રં:) જલદી.
ન. (દા: દં.) સભા.
(નં:) ધર. [ધીકારી.
(સ્વ:) યતકર્મ જોવાને રાખેલો મુખ્ય અ-
ક્રમેશો.
(દ:) અહિદેવ.
(તિ:) વાયુ, પવન.
(ન: ના. નં.) ગીત્ય, હમેશાનુ, સદાકાયમ.
ત્તી. (રા:) એક નદીછે.
(ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) } સરખુ, એકસરખુ.
(શ: શા. શં.) }
(ક: ક. ક.) }
(શ: શા. શં.) પાસેનુ, નજીકનુ.
(ઘ:) ધર.
તદ્દેણેજ, તરતજ, તત્કાલે.
(દ. ધીવી. ધ્યક્.) ખીજનાસાથે જનારો.

સનત્કુમાર, પુ. (ર:) હામદેવનો માનસીક પુત્ર.
સનવર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણ:) ગોકર્ણાનું ઝાડ.
સના, અ. ગીત્ય, હમેશ. [એક યોગછે.
સનાતન, વિ. (ન: ના. નં.) હમેશા, ગીત્ય, પુ. (ન:)
સનામિ, પુ. (મિ:) સાત પીઠીના જે પુરૂષ થઈ ગયા તે દેવેક.
સનિ, સ્ત્રી. (નિ:) પ્રાર્થના, પ્રાંત, દેશ, પ્રદેશ.
સનીહ, વિ. (હ: જા. હં.) પાસેનો, નજીકનો.
સંતત, ન. (તં:) ગીરંતર, હમેશા.
સંતતિ, સ્ત્રી. (તિ:) વંશ, કુળ.
સંતપ્ત, વિ. (ત: પા. તં.) રીસાએલો, ગરમ થએલો.
સંતમસ, ન. (સં:) ધણોજ અંધ:કાર.
સંતાન, પુ. (ન:) એક કદપટ્ટાછે, વંશ, કુળ. [છે તે.
સંતાપ, પુ. (પ:) અગ્નીપાસથી જે ઈજા-ત્રાસ થાએ-
સંતાપિત, વિ. (ત: તા. તં.) ગરમ કીધેલું, તપાવેલું.
સંદાન, ન. (નં.) દોરી, ગાય બાંધવાની દોરી.
સંદાનિત, વિ. (ત: તા. તં.) બાંધેલું.
સંદાવ, પુ. (વ:) નહાસવું, નહાવું.
સંદિત, વિ. (ત: તા. તં.) બાંધેલું. [સંદેસો.
સંદેશવાચ, સ્ત્રી. (ક:) કાસદના મોહોથી સાંભળેલો
સંદેશહર, પુ. (ર:) કાસદ, સંદેસો કેહેણારો.
સંદેહ, પુ. (હ:) શક, સંશય.
સંદોહ, પુ. (હ:) જમાવ. [મીસાંજ.
સંધા, સ્ત્રી. (ધા:) સોગન, મર્યાદા, હદ, શાંજ, સ-
સંધાન, ન. (નં.) સાંધો કરવો, એકદમ પકડવું, ડાક
લગાડવો, એકઠું થવું, સલો, એકી, મીલાક,
લજત, લેવું, દાર, અથાણુ, ખટાસ. [ટક, સાવકાશ.
સંધિ, પુ. (ધિ:) પેસો આપીને દુસમીનથી દોસ્તી કરવી,
સંધિની, સ્ત્રી. (ની:) ગાભણી ગાય.
સંધ્યા, સ્ત્રી. (ધ્યા:) સાંજ, સમીસાંજ.
સન્નકદુ, પુ. (કુ:) ચારવક્ષ, ચારનું ઝાડ.
સનદ, વિ. (દ: દા. દં.) તપાર, અખતર પહેરેલો.
સન્નય, પુ. (ય:) જમાવ, લશ્કરના પછવાડે જે લ-
શ્કર હોયછે તે.
સન્નિકર્ષણ, ન. (ર્ણ:) પાસેનુ, નજીકનુ, નજીકપણો.
સન્નિકૃષ્ટ, વિ. (ષ્ટ: ષા. ષં.) પાસે, નજીક.
સન્નિધિ, પુ. (ધિ:) પાસેનુ, નજીકનુ. [અવયવના વીભાગ.
સન્નિવેશ, પુ. (શ:) શેહેરવચે ખેસવાસાર કરેલી જગા,
સપત્ર, પુ. (ત્ર:) દુસમન, શત્રુ, વેરી.

સપદિ, અ. જલદી.

સપર્યા, સ્ત્રી. (યા.) પુઝા.

સપિંડ, વિ. (ડ: જા. ડં.) સાત પીઠીમાનુ.

સપીતિ, સ્ત્રી. (તિ:) ખીજસાથે પીવુ, સાથેપીવુ.

સપ્તકી, સ્ત્રી. (કી.) દાખ, કમરપટો, કપેપેહેરવાનુ ધરેણુ.

સપતંત્ર, પુ. (તં:) યજ્ઞ.

સપ્તવર્ણ, પુ. (ર્ણ:) સાતવણનું ઝાડ.

સપ્તલા, સ્ત્રી. (લા.) શીકેકાઈ, એક જાતનુ ફુલઝાડછે.

સપ્તાર્ચિષ્, પુ. (ર્ચિ:) અગ્ની, અગ્નીની સાતજવળા છે તેદરેક.

સપ્તાશ્વ, પુ. (શ્વ:) સુર્ય, સુરજ.

સપિ, પુ. (તિ:) ધોડો. [સ્ત્રી, સુવાસન.

સમર્તૃકા, સ્ત્રી. (કા.) જે બાયડીનો વર જીવેછે તે

સમા, સ્ત્રી. (મા.) ધર, સભા, સભ્ય, ભણો, જીવો, જીગાર.

સમાજન, ન. (નં.) દોસ્તનેમળીને હવાબ પુછવો.

સમાસદ, પુ. (ત્. દ.) સભ્ય, ભણો.

સમાસ્તાર, પુ. (ર:) સભ્ય, ભણો.

સમિક, વિ. (ક: કા. કં.) જીગાર માંડનારો.

સમ્ય, પુ. (મ્ય:) મૂર્જન.

સમ, પુ. (મ:) જોતીષ, દક્ષણાયન અને ઉત્તરાયણને જે ક્ષિતિજથી જે યોગ થાએછે તે.

સમ, ન. (મં.) ફુલ, વિ. (મ: મા. મં.) સમાન, સંધે.

સમં, અ. બરાબર, સાથે.

સમક્ષ, વિ. (ક્ષ: ક્ષો. ક્ષં.) ઇંદ્રીયને માલમ પડનારં.

સમગ્ર, વિ. (ગ્ર: ગ્રા. ગ્રં.) સંપૂર્ણ.

સમંગા, સ્ત્રી. (ગા.) મંજીશ, મંજીશ.

સમજ, પુ. (જ:) જનાવરનુ ટોપું.

સમજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) કીર્તી.

સમઘ્યા, સ્ત્રી. (ઘ્યા.) મળા.

સમંજસ, ન. (સં.) નીતી.

સમીશ્રિક, વિ. (ક: કા. કં.) વતુ થએલું-લો.

સમંતત, અ. જહાં તહાં.

સમંતદુઘ્ના, સ્ત્રી. (ઘ્ના.) થોર, યંવર.

સમંતભદ્ર, પુ. (દ્ર:) બુદ્ધનો અવતાર.

સમવદ, ન. (વં.) ધનુરધરની એક જાતની કવાયત છે.

સમય, પુ. (ય:) સોગન, આચાર, કાળ, સિદ્ધાંત, ક્રિ-

યાકાર, સંભાષણ, સંપત્તી, નીયમ, પ્રસંગ, નવરસ.

સમયા, અ. પાસે, નજીક, મધ્ય.

સમર, પુ. ન. (ર: રં.) બુદ્ધ, લઢાઈ, જંગ.

સમર્થ, વિ. (ર્થ: થાં. થૈં.) શક્તીમાન, હીન, કાયદો, અમર

સમર્થન, ન. (નં.) હરકત, અડચણ, ચાલુ રાખેલા ઉ

સમર્થક, વિ. (ક: કા. કં.) વર આપણારો.

સમર્થદ, વિ. (દ: દા. દં.) પાસે, નજીક, મર્યાદ

સમર્થતંત્ર, પુ. (તં.) જમ, યમ.

સમવાય, પુ. (ય:) જમાવ, ટોપું.

સમશિલા, સ્ત્રી. (લા.) કડવો સુરણ.

સમસન, ન. (નં.) ટૂક, સંક્ષેપ, થોડામાં.

સમસંજક, પુ. (ક:) જોતીષ, દક્ષણાયન અને ઉ યણને જે ક્ષિતિજથી જે યોગ થાએછે તે.

સમસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા. સ્તં.) સંપૂર્ણ, પૂરં.

સમસ્યા, સ્ત્રી. (સ્યા.) જે વાક્યમા અર્થ સમજવ વાક્યાંતર પુર કરવું લાગેછે તે.

સમા, સ્ત્રી. (મા:) વર્ષ, વરસ. [પુશ્વં

સમાકર્ષિન, વિ. (ર્ષ: ર્ષિ. ર્ષિં.) અતી સુગંધી, અ

સમાસમીના, સ્ત્રી. (ના.) જે ગાય હરવર્ષે ત્રીઆએ

સમાજ, પુ. (જ:) સભા, સમાજ; મેલો, હાથી.

સમાધિ, પુ. (ધિ:) કબુલકરેલું, સમાધાન, નીયમ

સમાન, પુ. (ન:) હુડીપાસેનો વાયુ-વા, વિ. (ન: નં.) શરખુ, એક શરખુ, પંડીત, એક.

સમાનોદય, પુ. (યં:) સગા ભાઈ.

સમારાધનતત્ત્વર, વિ. (ર: રા. રં.) સ્તુતી કરવાજોગ.

સમાલંબ, પુ. (મ:) દીલને કેસરની ઉઠી લેવી, લેપ ક

સમાવૃત્ત, વિ. (ત્ત: ત્તા. ત્તં.) યુરએ એક આશ્રમ કીને ખીજે પકડવાનો હોકમ આપ્યો તે.

સમાસાત્ર, વિ. (ત્ર: ત્રા. ત્રં.) મળવા જોગ-લાયક.

સમાસાર્થ, સ્ત્રી. (ર્થા.) જે વાક્યમા અર્થ સમજ

સાર વાક્યાંતર પુર કરવું લાગેછે તે.

સમાહાર, પુ. (ર:) એક ટેકાણે કરવું, એકઠું ક

સમાહિત, વિ. (ત: વા. તં.) સ્વીકારેલું, કબુલ કરેલું

સમાહતિ, સ્ત્રી. (તિ:) સંક્ષેપ ગ્રંથ, ટુકામા ગ્રંથ.

સમાઘ્ય, પુ. (ય:) જનાવર પાસેથી તમાસો કરાવ તમાસો, ખેળ, રમત. [સિંગ

સમિતિ, સ્ત્રી. (તિ:) સભા, લઢાઈ, જંગ, યુદ્ધ, સં

સમિષ્ટ, સ્ત્રી. (ત્.) સુકાં લાકડા તથા ધાસ.

સમિત્, સ્ત્રી. (ત્.) સભા, સમાજ.

સમીક, ન. (કં.) બુદ્ધ, લઢાઈ, જંગ.

(ફા. ગ. વં.) પાસે, નજીક.
 (રિ:) વાહુ, વા, પવન, સફેદ મરવો.
 (જ:) વાહુ, વા, પવન, સફેદ મરવો.
 (ય:) ઢગલો કરવો, ગંજ કરવો.
 (ય:) વાહુ, વેર, ઊંચુ કરવું.
 (ત: તા. તે.) નાખેલો. [શય ધબરાટવાળુ.
 (જ: જા. જં.) અતીશય યુગ્મવણુ વાળુ; અત-
 ક. વિ. (ક: કા. કં.) ઉપર ઉચ્છેલું, ઉચ્છેલું.
 (ય:) } જમાવ, ટોળું, સમુદાય.
 (ય:) }
 (ક:) } દાખડો, ચપ્પુ, સંપુટ.
 (ક:) }
 (જ:) ઉલટી કરેલું, આંખ ઉપર કરે-
 ઉપર લાઘવજું. [મગર.
 (ત: તા. તે.) ખેપરવા, ઉદ્દેશ, ગર, ગર.
 (ક:) સમુદ્ર, દરીઆ.
 સ્ત્રી. (તા.) ધમાસો, રંગુ ઝાડ.
 (નં.) લીલાસ, લીલું, સુકુ નહીં તે.
 (ક: કા. કં.) મગર, ડાહ્યાણુ વાળો
 બેજ ડાહ્યો માનનારો.
 (અ. અ.) આનંદ, ખુશી.
 (અ:) એ નામનો-જાતનો અમી છે.
 (ર:) } એક જાતનું હરણુ છે.
 (ર:) }
 (લ: લા. લં.) મુળવાળું, મુળીઆ વાળું,
 ડવાળું. [દી નાખવું.
 (નં.) જડથી ઉખાડી નાખવું, જડથી કા-
 (હ:) સમુદાય, સભા, સમાજ, જમાવ.
 (અ.) જથ્થા બંદી કામ.
 સ્ત્રી. (ની.) ઝાડુ, બૂતરો, શાવરણી.
 (ક: કા. કં.) યથાર્થિત, જોઈએ તેવું.
 સ્ત્રી. (કિ:) વૃદ્ધી, સંપત્તી, પૈસો, દ્રવ્ય, ધન.
 સ્ત્રી. (તિ:) સંપત્તી, પૈસો, દ્રવ્ય, ધન.
 સ્ત્રી. (ત:) ઉપલો શબ્દ જુવો. [ધરડાપાણુ.
 (ય:) લઢાઈ, યુદ્ધ, જંગ, દુ:ખ, બુઢાપો,
 (કં.) લઢાઈ, યુદ્ધ, જંગ.
 (ક:) દાખડો, ચપ્પુ.
 (અ. અ.) હાલના વખતમા.
 (ય:) પાછળથી ચાલતો આવેલો ઉપદેશ.

સંપ્રધારણા, સ્ત્રી. (જા.) નીવાડો, ચુકાદો. [પ્રવાસ.
 સંપ્રદ, ન. (દં.) બટકતાં, ફરતાં, મુશાફરી, દેશાટણ,
 સંપ્રમાદ, પુ. (દ:) ખેસાવધપણો, ગફિલ, ગફલત.
 સંપ્રમોષ, પુ. (ય:) ગફલત, જુલ, ચુક.
 સંપ્રયાણ, ન. (જં.) જવું. [શ્રીજીવલો.
 સંપ્રયોગન, પુ. (ગી.) ગારડી, મદારી, સ્વતંત્ર માણસ,
 સંપ્રવદન, ન. (નં.) સંભાષણ.
 સંપ્રવૃત્ત, વિ. (ત: તા. તં.) મુગું, અમ્મિલું.
 સંપ્રભ, પુ. (અ:) પુછપરસ કરવી.
 સંપ્રસાદ, ન. (દં.) બરોસો રાખવો.
 સંપ્રસાધન, ન. (નં.) યુણકારક, યુણવાળું.
 સંપ્રસ્થાન, ન. (નં.) બહારજવું, બહાર નીકળવું.
 સંપ્રસ્થિત, વિ. (ત: તા. તં.) બહાર ગયું, બહાર નીકળ્યું.
 સંપ્રહર, પુ. (ર:) લઢાઈ, જીવલેલો, ગતી.
 સંપ્રહાસ, ન. (સં.) હસવું, ખુસી, આનંદ.
 સંવલ, પુ. ન. (લ: લં.) બાતીયું, ફરાજનુ, ખોરાકી,
 રસતામાની ખોરાકી.
 સંવર, ન. (રં.) પાણી, જળ.
 સંવરારિ, પુ. (રિ:) મદન, કામ. [બહુ ગરમી.
 સંવાષ, પુ. ન. (અ: અં.) છાનુ, અમ્મ, સંકટ, આફત,
 સંવાકૃત, વિ. (ત: તા. તં.) ખેવાર હલવતે ખેડેલું ખેતર.
 સંમેદ, પુ. (દ:) નદીનો સંગમ.
 સંમ્મ, પુ. (મ:) ખુશીથી ઉતાવળા થવું તે.
 સંમદ, પુ. (દ:) ખુશી, હર્ષ, આનંદ.
 સંમાર્જની, સ્ત્રી. (જી.) બૂતરો, સાવરણી.
 સંમૂહન, ન. (નં.) સર્વ ઠેકાણે ઘેરી લેવું.
 સમ્યક્, અ. શરિ.
 સમ્યચ્, ન. (દ:) સાચુ, સત્ય. [વર્તી રાખ.
 સમ્માજ, પુ. (દ:) શહેનશાહ, શાહ, મોડો રાખ, અક-
 સંવત્, અ. વર્ષ, સંવત્સર.
 સંવત્સર, ન. (રં.) વર્ષ, વરસ. [કરવું.
 સંવદન, ન. (નં.) મંત્રે કરીને કોઈને ખુરકાવવું-વશ
 સંવનન, ન. (નં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 સંવર્ત, પુ. (તં.) પ્રજાકાળ; દુનીયા ડુખવાનો વખત.
 સંવર્તિકા, સ્ત્રી. (કા.) કમળના નવા પાતરા.
 સંવસથ, પુ. (ય:) ગામ.
 સંવાહન, ન. (નં.) આંગ-દીલની અંખી કરતી. [કરવું.
 સવિત્, સ્ત્રી. (ત: દ:) બુદ્ધિ, પ્રતીસા, સોગંદ, સ્વીકાર, કષ્ટ.

સંવિદ્, સ્ત્રી. (ત્.) સંભાષણ, કર્મનીયમ, યુદ્ધ, લઠાઈ,
 સંતા, નામ, ઠરાવ, હરાદો, આચાર, ચાલ, સંતોષ.
 સંવીક્ષણ, ન. (ળં.) સોધવું, ધુંડવું.
 સંવીત, વિ. (તઃ તા. તં.) શેકામ્બેલું, ધેરામ્બેલું.
 સંવેગ, પુ. (ગઃ) ખુશીયી જલદી કરવી.
 સંવેદ, પુ. (દઃ) અનુભવ.
 સંવેદા, પુ. (ઞઃ) હુંગ, ગીદ્રા, ઊંધ.
 સર, પુ. (રઃ) બાણ, વીર.
 સરક, પુ. ન. (કઃ કં.) દાર પીવો.
 સરણ, સ્ત્રી. (ણ.) મધમાખ.
 સરટ, પુ. (ટઃ) સરડો, કાંકીડો.
 સરણા, સ્ત્રી. (ળા.) તેંડુ, સફેદની શેતર, ચાંદવેલો.
 સરણિ, સ્ત્રી. (ળી.) માર્ગ, રસ્તો.
 સરણી, સ્ત્રી. (ળી.) ચાંદવેલો, કુખ્જ પ્રસારિણી.
 સરાનિ, પુ. (લિઃ) યુગવાળીને હાથ ગણવો તે.
 સરમા, સ્ત્રી. (મા.) કુત્રી.
 સરલ, પુ. (લઃ) દેવદારના જાતનુ એક આડ છે,
 વિ. (લઃ લા. લં.) ઉદાર, મોઢા દીલનો, ધરમી.
 સરલદ્રવ, પુ. (વઃ) લોખાન, ધુપ.
 સરલા, સ્ત્રી. (લા.) તેંડુ, સફેદ નીશિતર.
 સરસી, સ્ત્રી. (સી.) તળાવ.
 સરસીરુહ, પુ. ન. (રઃ હં.) કમળ.
 સરસ્, ન. (રઃ) તળાવ. [નદીનુ નામ છે.
 સરશ્વતી, સ્ત્રી. (સી.) વાણી, ભાષા, બોલવું, નદી,
 સરશ્વત, પુ. (શ્વાન.) સમુદ્ર, એક નદી છે. [ટલી, ગોળ.
 સરાવ, પુ. ન. (વઃ વં.) એક જાતનુ વાસણ છે, મા-
 સરિત્, સ્ત્રી. (ત્.) નદી.
 સરિત્પતિ, પુ. (તિઃ) સમુદ્ર.
 સારિલ, ન. (લં.) પાણી, જળ.
 સરીસૃપ, પુ. (પઃ) સાપ.
 સર્ગ, પુ. (ર્ગઃ) સ્વભાવ, ત્યાગ, નીશ્ચય, અધ્યાય,
 અંથમા થોભવાની જગા, સૃષ્ટી, દુનીઆં
 સર્જ, પુ. (ર્જઃ) સાયલાનુ આડ.
 સર્જક, પુ. (કઃ) અસાણાનું, આડ.
 સર્જરસ, પુ. (સઃ) રાખ.
 સર્જિકાક્ષર, પુ. (રઃ) સાજી ખાર.
 સર્પ, પુ. (ર્પઃ) સાપ.
 સર્પરાજ, પુ. (ર્જઃ) વાસુકી નામનો સાપ.

સર્પિસ, ન. (ર્પિઃ) ધી.
 સર્વસહા, સ્ત્રી. (હા.) પૃથ્વી.
 સર્વ, પુ. (ર્વઃ) મહાદેવ, વિ. (ર્વઃ વં. વં.) સકળ, સં-
 સર્વજ, પુ. (ર્જઃ) બુદ્ધનો અવતાર, મહાદેવ.
 સર્વતઃ, અ. આજુ બાજુ. [એવો રાજ
 સર્વતોમદ્ર, પુ. (દ્રઃ) લીખડો, મજલા ઉપર મ-
 સર્વતોમદ્રો, સ્ત્રી. (દ્રા.) શિવણીનુ આડ.
 સર્વતોમુખ, ન. (ર્મં.) પાણી, જળ.
 સર્વદા, અ. હમેશા, સર્વકાળ. [ધેડો વ-
 સર્વધુરાવહ, વિ. (હઃ હા. હં.) બોલો ઉપાડનારો
 સર્વધુરીણ, વિ. (ળઃ ળા. ળં.) ઉપલો શબ્દ જુવે
 સર્વમંગલ, સ્ત્રી. (લઃ) પાર્વતી.
 સર્વરસ, પુ. (સઃ) લોખાન.
 સર્વલ, સ્ત્રી. (લા.) એક જાતનુ હાથીઆર છે.
 સર્વલ, સ્ત્રી. (લા.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 સર્વરાલ, પુ. (ર્લઃ) આખીરાત.
 સર્વરીકર, પુ. (રઃ) ચંદ્ર, ચાંદ.
 સર્વર્તુપારિવર્ત, પુ. (ર્તઃ) વર્ષ, વરસ.
 સર્વલેગિન, પુ. (ગી.) બોદના મતના.
 સર્વવેદસ, પુ. (વઃ) જોણે આપણુ બધુ આ-
 વિશ્વજનન યસકાધો તે.
 સર્વસન્નહ, ન. (ર્નં.) ચારજાતના લશ્કરનો જમ-
 સર્વાનુભૂતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) તેંડુ, સફેદ નીશિતર.
 સર્વાન્નમોજિન, વિ. (જી. જિની. જિ.) બ્રાહ્મણ કે
 એવોનુ અન્ન ખાનારો.
 સર્વાન્નીન, વિ. (નઃ ના. નં.) } ઉપલો શબ્દ જુવો.
 સર્વાભિસાર, પુ. (રઃ) }
 સર્વાર્થસિદ્ધ, પુ. (દ્રઃ) બુદ્ધનો એક અવતાર છે.
 સર્વૈષ, પુ. (ર્ષઃ) બ્રાહ્મણ ક્ષત્રીનુ અન્ન ખાનારો
 સર્ષપ, પુ. (ર્ષઃ) સરસી, રાઈ.
 સલિલ, ન. (લં.) પાણી, જળ.
 સલ્લકી, સ્ત્રી. (કી.) સાલઈ નામનું આડ.
 સવ, પુ. (વઃ) યત. [રસ પીવે
 સવન, ન. (ર્નં.) યસના વખતે ચોમ નામના વહી
 સવયસ, વિ. (યઃ યા. યં.) હમઉમર, એક ઉમરન
 સવિતુ, પુ. (તા.) સુર્ય, સુરજ.
 સવિત્ર, વિ. (ષઃ શા. ષં.) પાસે, નજીક.
 સવેશ, વિ. (શઃ શા. શં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

કા. (અ.) ડાબીબાજુ, ડાબીબાજુનું અંગ.
 કુ. (ક.) સારથી, ગાડી હાકનારો.
 કુ. (ક.) ડાબીબાજુ શબ્દ ગુણ. [નારા બ્રહ્મચારી.
 કુ. (ક.) એક શાખાને એક ટેકાણે બાણ-
 ક. (ક.) યસનાવખતે પશુ મારવો તે.
 ક. (ક.) આડના કુળ.
 ક. (ક.) સાયલાનું આડ.
 ક. (ક.) સાથે, પુ. (ક.) પરાક્રમ. [આંખો.
 ક. (ક.) ધણીજ મીઠી કેરી તેનું આડ, મીઠો
 સ્ત્રી. (ક.) સખી, દોસદારણ, બેનપણી, ર.
 ક. (ક.) ડેરેટાનું આડ.
 ક. (ક.) શખો-ગોબાહ.
 ક. (ક.) સ્ત્રી. (ક.) પરણેલી બાઈડી, સ્ત્રી, બાઈડી.
 ક. (ક.) ના. નં.) સૌશીક, અમણારો.
 ક. (ક.) નં.) સાથે જમવું.
 ક. (ક.) અકસ્માત, એકાએક.
 ક. (ક.) પરાક્રમ, બળ, પુ. (ક.) માગસર મ-
 ક. (ક.) હેમંતરૂપ, ન. (ક.) તેજ, જ્યોતી.
 ક. (ક.) સ્વ:) પોષ મહીનો.
 ક. (ક.) એક જાતની માછલીછે.
 ક. (ક.) કમળ.
 ક. (ક.) સ્ત્રી. (ક.) દરો, દુર્વા.
 ક. (ક.) હીંગ.
 ક. (ક.) અમ્ભવેતસ આડ, ન. (ક.) હીંગ.
 ક. (ક.) ગુ:) સુધે, સુરજ.
 ક. (ક.) ઇંદ્ર. [લશ્કરનો સરદાર.
 ક. (ક.) સ્ત્રી. સ્ત્રી. (ક.) એક હજાર માણસ-
 ક. (ક.) કાટાથેવતી, થેવતીયુલાખ, જંગલીમગ.
 ક. (ક.) (ય: યા. યં.) સેવક, ચાકર, પછવાડે જ-
 ક. (ક.) સગો, દોસ્ત.
 ક. (ક.) સ્ત્રી. (ક.) ચાકરોનું ટોળું.
 ક. (ક.) (જુ:) સહનશીલ, સોસીક, અમનારો.
 ક. (ક.) (ય: યા. યં.) ખુલાદીલનો, સાફદીલનો.
 ક. (ક.) (ર: રા. રં.) સગોબાહ.
 ક. (ક.) (ક: કા. કં.) વહાણથી વેપારકરનારો.
 ક. (ક.) (ન: ના. નં.) લઘાઈમા હુશાર.
 ક. (ક.) (ક: કા. કં.) શકબરેલો, સંશયખોર.
 ક. (ક.) સાથે.

સાકેત, ન. (તં.) અયોધ્યા નગરી.
 સાકુક, ન. (કં.) જવનો જમાવ.
 સાક્ષાન્, અ. પ્રત્યક્ષ, પોતે, પોડે, બરાબર.
 સાગર, પુ. (ર:) સમુદ્ર, દરીયો.
 સાગરાંબરા, સ્ત્રી. (રા.) પૃથ્વી.
 સાચિ, અ. વાકું, સીધું નહી તે.
 સાતલા, સ્ત્રી. (લા.) સીકેકાકા.
 સાતિ, સ્ત્રી. (તિ.) દાન, આપવું, અંત, સમાપ્તિ, છેડો.
 સાતિસાર, વિ. (ર: રં.) જેને અતીસારનો રોગ
 થયોછે તે.
 સાતનિક, પુ. (ક:) વટાણા.
 સાત્વ, ન. (ત્વં.) ધણુજ મીઠું ખોલવું.
 સાત્વિક, વિ. (ક: કા. કં.) અંત:તકરણથી પેદાયવું.
 સાદન, ન. (નં.) ધર.
 સાદિન્, પુ. (દી.) અસ્વાર, સ્વાર, સારથી, માહાવત.
 સામન, ન. (નં.) મારવું, અગ્નીદાહ, જવ, દ્રવ્ય, દ્રવ્ય
 આપવું, મૃતસંસ્કાર, અર્થ ઉત્પન્નથયો, સામા-
 ન, સાધન, ધીલાજ, પછવાડેથી જવું.
 સાધારણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) સરખું, એક સરખું,
 અનેક સંબંધી, સર્વ સાધારણ.
 સાધિત, વિ. (ત: તા. તં.) અપાવેલું, સાધન કીધેલું.
 સાધિષ્ઠ, વિ. (ષ્ઠ: ષ્ઠા. ષ્ઠં.) અતી ખુશીથી કબુલ કરેલું.
 સાધ્યિસ, વિ. (યાન્. યસી. ય:) મહાન સાધુ.
 સાધુ, પુ. (ધુ:) સંજ્ઞન, વિ. (ધુ: ધ્વી. ધ્વુ.) ખુબસુરત.
 સાધ્ય, પુ. (ધ્ય:) દેવની એક જાતી છે, વિ. (ધ્ય.
 ધ્યા. ધ્યં.) સાધવાનું.
 સાધ્યસ, ન. (સં.) ભય, ખીક.
 સાધ્વી, સ્ત્રી. (ધ્વી.) પતીવ્રતા સ્ત્રી, પાકદામન સ્ત્રી.
 સાનુ, પુ. ન. (નુ: નુ.) પહાડનું શીખર-છેડો.
 સાંદટિક, ન. (કં.) તરતકળ, તરતકાંધો.
 સાંદ્ર, વિ. (દ્ર: દ્રા. દ્રં.) ગીરેતર, ગરમ.
 સાન્નાય, પુ. (ય:) એક જાતનો ભૂં છે.
 સાપવદીન, ન. (નં.) દોસ્તી, બાઈબંધી.
 સામધેની, સ્ત્રી. (ની.) અગ્નીમા સમીધા નાખીને સ-
 જગવાસાર જે વેદનો મંત્ર બોલેછે તે.
 સામન્, ન. (મ.) સમજાવવું, તહાકુંકરવું, ઠંડુંપાડવું.
 સામાજિક, વિ. (ક: કા. કં.) સમૂહ. [સાધારણ.
 સામાન્ય, ન. (ન્યં.) સાધારણજાતી, વિ. (ન્ય: ન્યા. ન્યં.)

સામિ, અ. અરધુ, નીંદીત, ડપકાવાળુ.
 સંપરાયિક, ન. (કં.) યુદ્ધ, લઢાઈ, જંગ.
 સાંપતં, અ. યોગ્ય, હાલનો વખત.
 સાવત્સર, પુ. (ર.) જોષી, જ્યોતીષી.
 સાય, પુ. (ય:) સાયંકાળ, સાંજ, સમીસાંજ.
 સાયક, પુ. (ક:) ખાણ, તીર.
 સાયં, અ. સાંજ, સાયંકાળ.
 સાયંલિક, વિ. (ક: કા. કં.) વહાણથી વેપારકરનારો.
 સાર, પુ. (ર:) ઝાડના અંદરનો અર, બળ, શક્તી,
 સામર્થ્ય, ન. (રં.) ઇસાફ કરવાજોગ, વિ. (ર: રા.
 રં.) શ્રેષ્ઠ, નેડો, નાહાનારો માણસ, જળ, પા-
 ણી, ધન, દ્રવ્ય. [વિ. (ગ: ગા. ગં.) કાપર ચીત્રો.
 સારંગ, પુ. (ગ:) આતકનામનો પક્ષીછે, હરણ, હાથી,
 સારથિ, પુ. (થિ:) સારથી, ગાડી હાકનારો.
 સારમેય, પુ. (ય:) કુત્રો.
 સારવ, વિ. (વ: વા. વં.) સરયુનદી પાસે થએલો.
 સારસ, પુ. ન. (સ: સં.) કમળ, સારસ, સારસ નામનો પક્ષી.
 સારસ, ન. (નં.) સ્ત્રીનો કમરપટો, દાખ, કેડે પહેરવાનું
 સ્ત્રીનું ધરેણું, કેડે બાંધવાનું કપડું.
 સારિકા, સ્ત્રી. (કા.) મેના, મૈના નામનો પક્ષી.
 સારિવા, સ્ત્રી. (વા) ઉપરસાળ, ઉપરસળી વનસ્પતી.
 સાર્ય, પુ. (ર્ય:) પ્રાણીનો જમાવ, પ્રાણીસંગ્રહ. [રો.
 સાર્યવાહુ, પુ. (હ:) પ્રાણીઓ, વેપારકરીને યુજ્જનાકરના-
 સાર્દ, વિ. (દ્ર: દ્રાટદ્રૈ.) લીંલું, ભીનું.
 સાર્દ, અ. સાથે, બરાબર.
 સાર્વભોમ, પુ. (મ:) ઉગમણ દીશાનો હાથી, આખી
 પૃથ્વીનો રાજા, સેહેનશા:
 સાલ, પુ. (લ:) એક જાતની માછલી છે, વાડ, કું-
 પણ, ઝાડ, સાગનું ઝાડ.
 સાલવર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) ડવલા, સાલવણ વનસ્પતી.
 સાલુર, પુ. (ર:) દેડકા.
 સાર, પુ. (ર:) લોખંડકી-ઝાડ.
 સાસ્ના, સ્ત્રી. (સ્ના) ગાયના જાતના જનાવરના ગરદનહેડે
 લટકનારું ચામડું, ઘુંગસી, ઘુંગસવેલો વનસ્પતી.
 સાહસ, ન. (સં.) જીલમ, બલાતકાર, બળજોરી.
 સાહસ, વિ. (સ: સા. સં.) હજાર લશ્કરનો મુખ્ય,
 ન. (સં.) હજારનું ટોળું.
 સિંહ પુ. (ર:) સિંહરાય, આ શબ્દ પછગાડે આવેછે

તાહરે એનો અર્થ મુખ્ય એવા થાએછે, સિ
 સંહી, જનાવરનો રાજા.
 સાંહતલ, પુ. (લ:) પોહોળા કરીને પાછા જોડેલા બેહા
 સિંહગુછી, સ્ત્રી. (છી.) ડવલા, પીડવણ વણસ્પતી.
 સિંહસંહનન, વિ. (ન: ના. નં.) ખુબસુરત શરીરવાળુ
 સિંહાણ, ન. (ળં.) કાટ, લોહિાડાનો કાટ.
 સિંહાસન, ન. (નં.) તખ્ત, સીંહાસન.
 સિંહાસ્ય, પુ. (સ્ય:) અડુખસો.
 સિંહી, સ્ત્રી. (હી.) અડુખસો, જંગલી વેંગણ, રીંગણ
 સિકતા, સ્ત્રી. વ. (તા) રેતી, રેતીવાળો દેશ, ખાંડ
 સિકતામય, વિ. (ય: યા. યં.) રેતીવાળો દેશ.
 સિકચક, ન. (કં.) મીણ.
 સિકતાવત્, વિ. (વાન. વતી. વત્.) રેતીવાળોદેશ.
 સિંધાણ, ન. (ળં.) કાટ, લોહિાડાનો કાટ, નાકમાનો મે
 સિંધાણક, ન. (કં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 સિંધિની, સ્ત્રી. (ની.) નાક.
 સિંચય, પુ. (ય:) કપડાં, કાપડ, ચીથરાં. [મંપુ
 સિત, વિ. (ત: તા. તં.) સફેદ રંગનું, બાંધેલું, સમાત
 સિતછત્તા, સ્ત્રી. (તા.) શોપાની બાજી.
 સિતા, સ્ત્રી. (તા.) ખાંડ.
 સિતસિવ, ન. (વં.) મેંદેલોણ.
 સિતાન્ન, પુ. (ન્ન:) કપુર.
 સિતાંબોજ, ન. (જં.) સફેદ કમળ.
 સિદ્ધ, વિ. (દ્ધ: દ્ધા. દ્ધં.) નીપજવું, પુ. (દ્ધ:) દેવ
 એક જાતછે.
 સિદ્ધાંત, પુ. (ત:) નીચીત જે અર્થ તે. [સીરસ
 સિદ્ધાર્થ, પુ. (યં:) એક જાતનું આનાજ છે, સં
 સિદ્ધિ, સ્ત્રી. (દ્ધિ:) કેવણી, મુરડશીંગ વનસ્પતી.
 સિધ્મ, ન (ધ્મ) કોહોડ.
 સિધ્મલ, વિ. (લ: લા. લં.) જેને કોહોડ થયુંછે તે.
 સિધ્મલા સ્ત્રી. (લા.) સુકુમાસ, જેને કોહોડ થયુંછે તે
 સિધ્ય, ન. (ધ્યં.) પુષ્ય નક્ષત્ર.
 સિધ્ધકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનું ઝાડછે.
 સિંદુક, પુ. (ક:) સિંધુઆરી, નીચુંડી વનસ્પતી છે
 સિનીવાલી, સ્ત્રી. (લી.) જે આમાસના દીવસ ચંદ્ર
 આએછે તે આમાસ.
 સિંદુવાર, પુ. (ર:) સિંદુક શબ્દ જીવો.
 સિંદુર, ન. (રં.) સીંદુર, પુ. (ર:) એક જાતનું ઝાડછે

પુ. (ધુ.) સમુદ્ર, સીંધદેશ, સ્ત્રી. (ધુ.) સીંધુ
 ધ્રુ. (ધુ.) હાથીના માથામાના મદનો રસ.
 પુ. (કઃ) સિંદુક શબ્દ જ્યુવો.
 ન. (જં.) સેંદેલોણ, સીંધવખાર.
 મ. પુ. (મઃ) એ નંદીનો એંગમ.
 સ્ત્રી. (કી.) સાલહનામનું ઝાડ.
 પુ. (લઃ) લોખાન, ધુપ.
 પુ. (રઃ) પોણીના ત્રીણાત્રીણા છાંટા.
 ધ્રુ. (તા.) હલવતે ખેતરમા ખોદીને ખોડા કીધો
 છેતે, જનકરાજનીકિંયાસીતા, ભાગીરથીનદી.
 વિ. (ત્યઃ ત્યા. ત્યં.) હલવતે ખોદેલું ખેતર.
 ધ્રુ. ન. (ધુઃ ધુ.) દારૂ, શરાબ.
 સ્ત્રી. (મા.) સીમ, મયાંદા, હદદ. [રચના.
 પુ. (તઃ) ખાલ વોળવાળી એક રીત છે, કેશ-
 ધ્રુ. સ્ત્રી. (ની.) સ્ત્રી, ખાયડી.
 લી. (મા.) ગામગી સીમ, -હદદ.
 ધ્રુ. (રઃ) હલ.
 ધ્રુ. (ણિઃ) બળરામ, બળદેવ. [કામ કરવું.
 ન. (નં.) સીવવાનું કામ, સીવણ, સોંધવતે
 ન. (કં.) સીમું.
 પુ. (ઢઃ) થુવર, થોર.
 અતીશય, બધુ, બહુ, પુજન, ઉદય, ઉત્કર્ષ.
 પુ. (કઃ) કાંદો, ડુંગળી, કંદ, રતાળુ.
 વિ. (રઃ રા. રં.) ગરીબ ગાય. [પણ ભોગેછે તે.
 વિ. (લઃ લા. લં.) જે ખીજને આપેછે અને પોતે-
 વિ. (રઃ રા. રં.) કોમખ, કુમળું.
 ન. (તં.) પુન. [સીબદાર.
 વિ. (તી. તી. તિ.) ભાગ્યવાન, પુનવાન, ન-
 (લં.) ખુશી, આનંદ, હર્ષ.
 ક. પુ. (કઃ) સાજીખાર.
 શા. વિ. (શઃ શા. શં.) } ગરીબ ગાય.
 શા. વિ. (શઃ શા. શં.) }
 પુ. (તઃ) ખુદ્દનો અવતાર.
 ધ્રુ. સ્ત્રી. (તિ.) યસના જમીનપાસે માહાર
 તીએ ન આપવું માટે જે વાડ બેરેછે તે.
 સ્ત્રી. (ખા.) મુંગુસી, મુંગુસવેલા વનસ્પતી.
 વિ. (ધિઃ ધિની. ધિ.) ખુસખોઈ, નં. (ધિઃ) કા-
 ધ્રુ. કોથીબંડ.

સુચરિતા, સ્ત્રી. (તા.) પતીવ્રતા સ્ત્રી, પાકદામન સ્ત્રી.
 સુચેલક, ન. (કં.) સારાં કપડા.
 સુત, પુ. (તઃ) પુત્ર, ડીકરો, રાજા.
 સુતશ્રેણી, સ્ત્રી. (ળી.) મુશકપણી વનસ્પતી છે.
 સુતા, સ્ત્રી. (તા.) કંયા, ડીકરી.
 સુત્યા, સ્ત્રી. (ત્યા.) એક જાતનું રેનાન છે.
 સુલામન, પુ. (મા.) ઇંદ્ર.
 સુલન, પુ. (ત્યા.) -હાએલો.
 સુદર્શન, ન. (નં.) વીંછીનું એક હાથીઆર છે.
 સુદાય, પુ. (યઃ) કંયાદન કરતી વખતે જમણનેઆ-
 પેલો પૈસો, જનોઈ થયા પછી જે ભીક્ષા માગે-
 છે તે પૈસો.
 સુદૂર, વિ. (રઃ રા. રં.) ધણુજ દુર.
 સુધર્મન, સ્ત્રી. (મા.) દેવની સભા.
 સુધાંશુ, પુ. (શુઃ) એંદ્ર, આંદ.
 સુધા. સ્ત્રી. (ધા.) અમૃત, મુનો, એક જાતનું મુરણ
 છે, થોર, થુવર, વીજળી, વીજલતા, આમળાનું ઝાડ.
 સુધી, પુ. (ધી.) પંડીત, વીદ્વાન.
 સુનિષ્ણણક, ન. (કં.) કુરડીનું શાક.
 સુંદર, વિ. (રઃ રા. રં.) ખુબ સુરત.
 સુંદરા, સ્ત્રી. (રા.) }
 સુંદરી, સ્ત્રી. (રી.) } સારા બાંધાની સ્ત્રી.
 સુપથિન, પુ. (થઃ) સારોમાર્ગ.
 સુવર્ણ, પુ. (ર્ણઃ) ગણડ.
 સુવર્વન, પુ. (ર્વાં.) દેવ.
 સુવાર્વક, પુ. (કઃ) ગજલું, લાખીવીપળી વનસ્પતી છે.
 સુપ્રતીક, પુ. (કઃ) ઇશાનદીશાનો હાથી. [હુશાર તે.
 સુપ્રયોગાવેશિચ, વિ. (ચઃ ચા. ચં.) ખાણુ છોડવામા જે
 સુપ્રલાપ, પુ. (પઃ) સાંઈ બાપણ.
 સુભગાસુત, પુ. (તઃ) પરણેલી બાયડીનો ડીકરો.
 સુમિશ્રા, સ્ત્રી. (શા.) ધાંતકી, ધાયટી, ધાયકુલ વનસ્પતી.
 સુમન, ન. (મં.) કુલ.
 સુમન, પુ. (નઃ) ધવું. [(નાઃ) દેવ.
 સુમનસ, સ્ત્રી. વ. (સઃ) કુલ, જાહના કુલનું ઝાડ, પુ.
 સુમના, સ્ત્રી. (ના.) જાહનું ઝાડ.
 સુમનોરજસ, ન. (જઃ) કુલમાના રેણુ.
 સુમેરુ, પુ. (રઃ) મેર પર્વત.
 સુર, પુ. (રઃ) દેવ, સુરજ.

સુરંગા, સ્ત્રી. (ગા.) ભાષ્ય, સુરંગ.
 સુરજેષ્ઠ, પુ. (ષઃ) 'શ્રદ્ધદેવ. [પત કરવી.
 સુરત, વિ. (તઃ તા. તં.) દયાળુ, ન. (તં.) મૈથુન, સોહ.
 સુરદીર્ઘિકા, સ્ત્રી. (કા.) સ્વર્ગગંગા, ભાગીરથી નદી.
 સુરાદ્વિષ, પુ. (દ્વ.) દેત્ય.
 સુરનિમ્નગા, સ્ત્રી. (ગા.) ભાગીરથી નદી.
 સુરપતિ, પુ. (તિ.) ઇંદ્ર.
 સુરમી, સ્ત્રી. (મિઃ) ગા, સાલહનું ઝાડ, વિ. (મિઃ મિ.
 મિ.) ખુશખોઈ, વસંત રૂપ, જયકૃષ્ણ, ખુશસુરત,
 ન. (મિ.) ચાપો, ગાગ, સોનુ, સુન્નુ.
 સુરલોક, પુ. (કઃ) સ્વર્ગ લોક.
 સુરવર્ત્તન, ન. (ભા) આકાશ.
 સુરસાં, સ્ત્રી. (સા.) મુંગસી, મુંચુસવેલો.
 સુરા, સ્ત્રી. (રા.) દારૂ, સરાખ.
 સુરાચાર્ય, પુ. (ચઃ) બૃહસ્પતી, યુર.
 સુરામંડ, પુ. (મંડ) દારૂ ઉપરનું પાણી, છારી.
 સુરાલય, પુ. (યઃ) મેર પર્વત.
 સુરાજ્ઞ, ન. (જં.) દુર, દુવર.
 સુવચન, ન. (નં.) સાઈ બોલવું.
 સુવર્ણ, ન. (ર્ણ.) સોનુ, સુન્નુ.
 સુવર્ણક, પુ. (કઃ) ગરમખાનું ઝાડ.
 સુવલિ, સ્ત્રી. (લિઃ) બાવચી.
 સુવહા, સ્ત્રી. (વા.) સાલહનું ઝાડ, મુંચુસવેલો.
 સુવાસિની, સ્ત્રી. (સિ.) જરા જીવાન અને પરણેલી સ્ત્રી.
 સુવ્રતા, સ્ત્રી. (તા.) ગરીબ ગાય.
 સુશ્રી, સ્ત્રી. (શ્રી.) કારલી, કારતી શાક છે.
 સુશ્રીમ, વિ. (મઃ મા. મં.) તહાકું, થંડું.
 સુષમ, વિ. (મઃ મા. મં.) ખુશ સુરત.
 સુષમા, સ્ત્રી. (મા.) ધણી સરસ શોભા.
 સુષવી, સ્ત્રી. (વી.) કાળુ જીર.
 સુષિર, વિ. (રઃ રા. રં.) કાણાવાળું, ન. (રં.) છીદ્ર, કાણુ,
 છેદ, ખાસરી-વાસળી, સુરલી, મંખ વીગેરે વાળં.
 સુષિ, સ્ત્રી. (ષિઃ) કાણુ, છેદ, ખાંડું.
 સુષિમ, વિ. (મઃ મા. મં.) તહાકું, થંડું.
 સુષીમ, વિ. (મઃ મા. મં.) તહાકું, થંડું.
 સુષેણ, પુ. (ણઃ) કુંદાનુ ઝાડ.
 સુષેણિકા, સ્ત્રી. (કા.) કાળા તેંડુ, તીધારે વનસ્પતી.
 સુષુ, અ. અતીશય, ઘણું, પ્રશંસા, વાહવા.

સુસંકૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) સાઈ રાંધેલું, પ્રયત્નથી નીપજે
 સુસની, સ્ત્રી. (વી.) કારેલાનો વેલો.
 સુન્દદ, પુ. (ત્. દ્.) સગો, દોસ્ત, બાહબંદ.
 સુન્દદય, વિ. (યઃ યા. યં.) ખુલા દીલનો.
 સુકર, પુ. (રઃ) કુકર, ભુંડ.
 સુક્ષ્મ, વિ. (ક્ષ્મઃ ક્ષ્મા. ક્ષ્મં.) ખારીક, ઝીણું, નહા
 અદ્ય, ન. (ક્ષ્મં) કપટ, આત્મસંબંધી, અધ્યાત્મ
 પુ. (ક્ષ્મ.) પરમાણુ.
 સૂચક, વિ. (કઃ કા. કં.) યાદ દેનારો, કાનમાં
 જળી બદગોઈ કે-હારો. ડોક, છેડો, સોહરો
 સૂચિ, સ્ત્રી. (ચિઃ) સોહ, એક જાતનો નાચછે, અ
 સૂત, પુ. (તઃ) 'શ્રદ્ધાણીને ક્ષત્રીયથી યમ્મરો દી
 ડીકરો, સારથી, પારો, સુતાર, ભાટ. [વાર
 સુતિકાગ્રહ, ન. (હં.) સુવાવડીની જગા, સુવાવડી
 સૂતિમાસ, પુ. (સઃ) જાણવાનો મહીનોઃ—(નવમો =
 થવા દસમો.)
 સૂત્રાન, વિ. (નઃ ના. નં.) ચપુર, હુશાર, સાવધ.
 સૂત્ર, ન. (ત્ર.) તાર, સુતર, દોરો. [ટેલુ જાળુ, કસા
 સૂત્રવેષ્ટન, ન. (નં.) કરારીઆએ એક જાતનું લ
 સુલામન, પુ. (મા.) ઇંદ્ર [ગી દાળ, કાર
 સૂદ, પુ. (દઃ) રથોહાએ, રાંધનારો, દહીં, કઢી, વટા
 સૂના, સ્ત્રી. (ના.) જાળનો નીચલોભાગ, કં
 ડીકરી, કારમારવાની જગા.
 સૂનુ, ન. (નુઃ) પુત્ર, ડીકરો, નહાનોભાહ, સુર્ય, સુર
 સૂનૃત, ન. (તં.) સાચું અને મીઠું ભાષણ.
 સૂન્માદ, વિ. (દઃ દા. દં.) ઉદ્દેષ્ટ, એ પરવા.
 સુપકાર, પુ. (રઃ) રથોહાએ, રાંધનારો.
 સૂર, પુ. (રઃ) સુર્ય, સુરજ.
 સુરણ, પુ. (ણઃ) સુરજ.
 સૂરત, વિ. (તઃ તા. તં.) દયાળુ, દયાશીળ.
 સૂરસૂત, પુ. (તઃ) સુરજનો સારથી જે અણુ તે.
 સૂરે, પુ. (રેઃ) પંડીત, વીદ્વાન.
 સૂર્ય, પુ. ન. (વિઃ વૈ.) રસોહ.
 સુર્મી, સ્ત્રી. (મીં) લોહિડાની મુર્તી.
 સુર્મી, સ્ત્રી. (મીં.) લોહિડાની મુર્તી.
 સૂર્ય, પુ. (યં.) સુર્ય, સુરજ.
 સૂર્યકાંત, પુ. (તઃ) એક જાતનો સફેદ પથ્થરછે.

નિગા, સ્ત્રી. (યા.) યસુના નદી.
 હામ, પુ. (મઃ) અમાસ.
 યા, (ક.) યાદના આજુ બાજુનો ભાગ.
 યા, સ્ત્રી. (ળી.) ,, ,, ,, ડાચું, દાઢ.
 યા, ન. (કિ.) } ઉપલો શબ્દ જુવો.
 યા, ન. (કં.) }
 યા, પુ. (મઃ) ગોકુણ.
 યા, પુ. (લઃ) શીયાળ.
 યા, સ્ત્રી. (ળિ.) અંકુશ.
 યા, સ્ત્રી. (કા.) યુક.
 યા, સ્ત્રી. (કા.) યુક.
 યા, સ્ત્રી. (તિઃ) માર્ગ, રસ્તા.
 યા, સ્ત્રી. (ટી.) એક જાતનું માપ છે, નદી. [ચ્યુ.
 યા, પુ. (રઃ) એક જાતનું હરણ છે, હરણ નું પ.
 યા, વિ. (ટઃ ઘા. ઇં.) ધણુ, પુષ્કળ, ઉપજવેલું,
 યા, ન. (લં.) આલદી, ડોલ, પખાલ, મસક,
 યા, પાણીનું વાશણ.
 યા, ન. (નં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 યા, પુ. (તુઃ) પુલ, મોડો ખંદ.
 યા, સ્ત્રી. (ના.) લસ્કર, શેના.
 યા, ન. (મં.) હાથી, ઘોડા, પાયદળ, એ, દરેક.
 યા, પુ. (નીઃ) કાતીકસ્વામી, શેનાપતી.
 યા, ન. (લં.) લસ્કરનો ભાગ.
 યા, પુ. (લઃ) પોહરેકરી, ચોકીદાર.
 યા, પુ. (લુઃ) ચુંદાનું ઝાડ.
 યા, પુ. (વઃ) શીવડું.
 યા, પુ. (કઃ) ચાકર, નોકર, શેવક.
 યા, ન. (નં.) ઉપભોગ, શેવા, ચાકરી.
 યા, સ્ત્રી. (વા.) ચાકરી, નોકરી. [વાળાનું મુખીયું.
 યા, વિ. (વ્યઃ વ્યા. વ્યં.) પીવા લાયક-જોગ, કાળા
 યા, પુ. (યઃ) રાહુ નામનો ગ્રહ.
 યા, વિ. (તઃ તા. તં.) રેતીવાળો દેશ.
 યા, સ્ત્રી. (ની.) એક નદી છે.
 યા, પુ. (કઃ) લસ્કરનો ચોકીદાર, લસ્કરમા મળેલો.
 યા, પુ. (વઃ) ઘોડો, શેધવખાર.
 યા, ન. (ન્યં.) શેના, લસ્કર.
 યા, પુ. (કઃ) હલ ખેડનારો બળદ.

સૈરંધ્રી, સ્ત્રી. (ધ્રી.) ખીખના ઘેર રહીને તેના બાપ-
 ડીના નીમાળા તથા માથું વાળનારી સ્વતંત્રસ્ત્રી.
 સૈરિમ, પુ. (મઃ) ગળે કરીને એક બળદની બાવ-
 છે, જંગલી બળદ.
 સૈરિયક, પુ. (કઃ) કોરેટીનું ઝાડ.
 સૈરિયક, પુ. (કઃ) કોરેટીનું ઝાડ.
 સોદ, વિ. (દઃ દા. દં.) ક્ષમા મળેલો, માફ મળેલો.
 સોદર્ય, પુ. (ર્યં) શ્વગો ભાઈ.
 સોન્માદ, વિ. (દઃ દા. દં.) ભ્રમીજ, ઘેલો.
 સોપાન, પુ. (વઃ) સુરજનું અથવા ચંદ્રનું ગ્રહણ.
 વિ. (વઃ વા. વં.) દુઃખ દાયક.
 સોપાન, ન. (નં.) પગથીયાં, નીશરણી, દાદરો.
 સોમાજન, પુ. (નઃ) શેગટાનું ઝાડ.
 સોમ, પુ. (મઃ) ચંદ્ર આ શબ્દ જહારે કોઈપણ શબ્દ
 ના પછવાડે આવે છે તેહારે તેનો અર્થ એટ
 એમ થાય છે.
 સોમપ, પુ. (વઃ) શોભયાગ કરનારો.
 સોમવા, પુ. (વાઃ)
 સોમવીચિત્ત, પુ. (ચી.) } ઉપલો શબ્દ જુવો.
 સોમવીતિત્ત, પુ. (તી.) }
 સોમવીવિત્ત, પુ. (વી.) }
 સોમરાજી, સ્ત્રી. (જી.) આવચી.
 સોમલતા, સ્ત્રી. (તા.) સોમવલ્લરી જનસ્થાત્રી છે.
 સોમવલ્લ, પુ. (લ્લઃ) સુદે દિવસનું ઝાડ, કુંભાનું ઝાડ.
 સોમવલ્લરી, સ્ત્રી. (લ્લિઃ) જે વેલાના પાતરાં વદમા ખડી
 પડે છે અને શુધ્ધમાસ થાય છે તે વેલા.
 સોમવલ્લરી, સ્ત્રી. (લી.) પુલો શબ્દ જુવો.
 સોમવલ્લિકા, સ્ત્રી. (કા.) આવચી.
 સોમવલ્લી, સ્ત્રી. (લી.) સોમવલ્લરી શબ્દ જુવો.
 સોમોદ્ભવા, સ્ત્રી. (વા.) નર્મદા નદી.
 સોલુંવન, ન. (નં.) અદેગોહ, નીંદાયક ભાષણ.
 સૌગંધિક, ન. (કં.) શાંજનું પુલનાર કમળ.
 પુ. (કઃ) ગંધક, ગંધરક.
 સૌગત, પુ. (તઃ) એક નાસ્તીક છે.
 સૌચિક, પુ. (કઃ) દરજી.
 સૌદામની, સ્ત્રી. (ની.) વીજળી, વીદ્યુલતા.
 સૌદામિની, સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 સૌષ, ન. પુ. (શં. ષઃ) રાજમેદલ, રાજવાડો.

સુરંગા, સ્ત્રી. (ગા.) ભાઈ, સુરંગ.
 સુરજેષ્ઠ, પુ. (ષઃ) પ્રહરેવ. [ખત કરવી.
 સુરત, વિ. (તઃ તા. તં.) દયાળુ, ન. (તં.) મૈથુન, સોહ-
 સુરદીર્ઘિકા, સ્ત્રી. (કા.) સ્વર્ગગંગા, ભાગીરથી નદી.
 સુરાદ્વિષ, પુ. (દ્વિઃ) દેત્ય.
 સુરાનિશ્ચયા, સ્ત્રી. (ગા.) ભાગીરથી નદી.
 સુરપતિ, પુ. (તિઃ) ઇંદ્ર.
 સુરમી, સ્ત્રી. (મિઃ) ગા, સાલધનું ઝાડ, વિ. (મિઃ મિ.
 મિ.) ખુશખોઈ, વસંત રંગ, જયકળ, ખુશસુરત,
 ન. (મિ.) ચાપો, ગાગ, સોનુ, સુન્ન.
 સુરલોક, પુ. (કઃ) સ્વર્ગ લોક.
 સુરવર્ત્મન, ન. (મા) આકાશ.
 સુરસા, સ્ત્રી. (સા.) મુંગસી, મુંચુસવેલો.
 સુરા, સ્ત્રી. (રા.) દારૂ, સરાખ.
 સુરાચાર્ય, પુ. (ર્યઃ) બૃહસ્પતી, યુર.
 સુરામંડ, પુ. (મંડઃ) દારૂ ઉપરનું પાણી, છારી.
 સુરાલય, પુ. (યઃ) મેર પર્વત.
 સુરાજ, ન. (જં.) દુર, દુવર.
 સુવચન, ન. (નં.) સાઈ ખાલવું.
 સુવર્ણ, ન. (ર્ણં.) સોનુ, સુન્ન.
 સુવર્ણક, પુ. (કઃ) ગરમખાનું ઝાડ.
 સુવલિ, સ્ત્રી. (લિઃ) પાવતી.
 સુવહા, સ્ત્રી. (વાઃ) સાલધનું ઝાડ, મુંચુસવેલો.
 સુવાસિની, સ્ત્રી. (ની.) જરા જીવાન અને પરણેલી સ્ત્રી.
 સુવ્રતા, સ્ત્રી. (તા.) ગરીબ ગાય.
 સુશત્રી, સ્ત્રી. (શત્રી.) કારણી, કારણી શાક છે.
 સુશીમ, વિ. (મઃ મા. મં.) તણકું, થંડું.
 સુષમ, વિ. (મઃ મા. મં.) ખુશ સુરત.
 સુષમા, સ્ત્રી. (મા.) ધણી સરસ શ્રોભા.
 સુષવી, સ્ત્રી. (વી.) કાળુ જીર.
 સુષિર, વિ. (રઃ રા. રં.) કાણાવાળું, ન. (રં.) છીદ્ર, કાણુ,
 છેદ, ખાસરી-વાસળી, સુરલી, સંખ વીગેરે વાળાં.
 સુષિ, સ્ત્રી. (ષિઃ) કાણુ, છેદ, ખાંડું.
 સુષિમ, વિ. (મઃ મા. મં.) તણકું, થંડું.
 સુષીમ, વિ. (મઃ મા. મં.) તણકું, થંડું.
 સુષિણ, પુ. (ણઃ) કુંદાનુ ઝાડ.
 સુષોણિકા, સ્ત્રી. (કા.) કાળા તેંડુ, તીધારે વનસ્પતી.
 સુષુ, અ. અતીશય, ઘણું, પ્રશંસા, વાહવા.

સુસંકૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) સાઈ સંધિલું, પ્રથમથી નીપજ
 સુસવી, સ્ત્રી. (વી.) કારણનો વેલો.
 સુન્દ, પુ. (ન્. દ્.) સગો, દોસ્ત, બાઈબંદ.
 સુન્દદય, વિ. (યઃ યા. યં.) ખુલા દીલનો.
 સુકર, પુ. (રઃ) કુકર, ભુંડ.
 સુક્ષ્મ, વિ. (ક્ષ્મઃ ક્ષ્મા. ક્ષ્મં.) ખારીક, ગ્રીણુ, નહા
 અદ્ય, ન. (ક્ષ્મં) કપટ, આત્મસંબંધી, અધ્યા
 પુ. (ક્ષ્મ.) પરમાણુ.
 સૂચક, વિ. (કઃ કા. કં.) યાદ દેનારો, કાનમાં
 જળી બદગોળ કે નારો. ડોક, છેડો, સોહ
 સૂચિ, સ્ત્રી. (ચિઃ) સોહ, એક જાતનો નાચછે, અ
 સૂત, પુ. (તઃ) બ્રાહ્મણીને ક્ષત્રીયથી થયેલો દી
 ડીકરો, સારથી, પારો, સુતાર, ભાટ. [વાર
 સૂતિકાગ્રહ, ન. (હં.) સુવાવડીની જગા, સુવાવડ
 સૂતમાસ, પુ. (સઃ) જાણવાનો મહીનો:—(નવમો
 થવા દસમો.)
 સૂત્યાન, વિ. (નઃ ના. નં.) ચપુર, હુશાર, સાવધ
 સૂત, ન. (તં.) તાર, સુતર, દોરો. [ટેલુ જાણુ, કસા
 સૂતવેષ્ઠન, ન. (તં.) કરારીઆએ એક જાતનું લ
 સુલામન, પુ. (મા.) ઇંદ્ર [ગી દાળ, કા
 સૂદ, પુ. (દઃ) રશોધાઓ, સંધનારો, દહીં, કઢી, વટા
 સૂના, સ્ત્રી. (ના.) જાળનો નીચલોભાગ, કું
 ડીકરી, કારમારવાની જગા.
 સૂનુ, ન. (નુઃ) પુત્ર, ડીકરો, નહાનોભાઈ, સુર્ય, સુર
 સૂનૂત, ન. (તં.) સાચું અને મીઠું બાણુ.
 સૂન્માદ, વિ. (દઃ દા. દં.) ઉદ્દેષ્ટ, એ પરવા.
 સુપકાર, પુ. (રઃ) રશોધાઓ, સંધનારો.
 સૂર, પુ. (રઃ) સુર્ય, સુરજ.
 સુરણ, પુ. (ણઃ) સુરણ.
 સૂરત, વિ. (તઃ તા. તં.) દયાળુ, દયાશીળ.
 સૂરસૂત, પુ. (તઃ) સુરજનો સારથી જે અરણુ તે.
 સૂરે, પુ. (રેઃ) પંડીત, વીહાન.
 સૂર્પ, પુ. ન. (ર્પઃ ર્પં.) રસોહ.
 સુર્મી, સ્ત્રી. (ર્મી) લોહિડાની મુર્તી.
 સુર્મી, સ્ત્રી. (ર્મી.) લોહિડાની મુર્તી.
 સૂર્ય, પુ. (ર્યં) સુર્ય, સુરજ.
 સૂર્યકાંત, પુ. (તઃ) એક જાતનો સફેદ પથ્થરછે.

નેશા, સ્ત્રી. (યા.) યક્ષુના નદી.
 અમ, પુ. (મઃ) અમાસ.
 ડુ (ક.) ઝોડના આજુ બાજુનો ભાગ.
 ણી, સ્ત્રી (ળી.) ,, ,, ,, ડાચું, દાઢ.
 ણુ ન. (ક્કિ.) } ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ન. (કં.) }
 પુ. (ગઃ) ગોફણ.
 ળ, પુ. (લઃ) શીયાળ.
 ળી, સ્ત્રી. (ળિ.) અંકુશ.
 ળા, સ્ત્રી. (કા.) થુક.
 ળા, સ્ત્રી. (કા.) થુક.
 ળી, સ્ત્રી. (તિઃ) માર્ગ, રસ્તો.
 ળી, સ્ત્રી. (દી.) એક જાતનું માપછે, નદી. [ચ્યુ.
 ળ, પુ. (રઃ) એક જાતનું હરણછે, હરણ નુ બ-
 ળિ. (દઃ ઘા. દં.) ધાણુ, પુષ્કળ, ઉપજવેલું,
 ઉત્પન્ન કરેલું, ડરાવેલું, છેડેલું, નાખેલું.
 ળાત, ન. (લં.) બાલદી, ડોલ, પપ્પાલ, મસક,
 આંખડાનું વાણણ.
 ન, ન. (નં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 પુ. (તુઃ) પુલ, મોડો ખંદ.
 ળી, સ્ત્રી. (ના.) લસ્કર, શેના.
 ળિ, ન. (ગં.) હાથી, ધોડા, પાયદળ, એ, દરેક.
 ળી, પુ. (નીઃ) કાતીકસ્વામી, શેનાપતી.
 ળુખ, ન. (લં.) લસ્કરનો ભાગ.
 ળાલ, પુ. (લઃ) પોહરેકરી, ચોકીદાર.
 ળ, પુ. (લુઃ) યુંદાનું ઝાડ.
 ળ, પુ. (લઃ) શીવવું.
 ળક, પુ. (કઃ) ચાકર, નોકર, શેવક.
 ળન, ન. (નં.) ઉપભોગ, શેવા, ચાકરી.
 ળા, સ્ત્રી. (વા.) ચાકરી, નોકરી. [વાળાનું મુળીયું.
 ળ્ય, વિ. (વ્યઃ વ્યા. વ્યં.) પીવા લાયક-ભોગ, કાળા
 રિક્તેય, પુ. (યઃ) રાહુ નામનો ગ્રહ.
 ળત, વિ. (તઃ તા. તં.) રેતીવાળો દેશ.
 ળવાહિની, સ્ત્રી. (ની.) એક નદીછે.
 ળિક, પુ. (કઃ) લસ્કરનો ચોકીદાર, લસ્કરમા મળેલો.
 ળવ, પુ. (વઃ) ધોડો, શેંધવપ્પાર.
 ળ્ય, ન. (ન્યં.) શેના, લસ્કર.
 ળેરક, પુ. (કઃ) હલ ખેડનારો બળદ.

સૈરંધ્રી, સ્ત્રી. (ધ્રી.) ખીખના ઘેર રહીને તેના ખાખ-
ડીના નીમાખા તથા માથું વાળનારી સ્વતંત્રસ્ત્રી.
સૈરિમ, પુ. (મઃ) ગળ્હેડ કરીને એક બળદની બલ-
છે, જંગલી બળદ.
સૈરિયક, પુ. (કઃ) કોરેટીનું ઝાડ.
સૈરેયક, પુ. (કઃ) કોરેટીનું ઝાડ.
સોદ, વિ. (દઃ દા. દં.) ક્ષમામખેલો, માફ મખેલો.
સોદર્ય, પુ. (ર્યં.) શ્વગો ભાઈ.
સોન્માદ, વિ. (દઃ દા. દં.) ભ્રમીજી, ઘેલો.
સોપલ્લવ, પુ. (વઃ) સુરજનુ અથવા ચંદ્રનુ ગ્રહણ.
વિ. (વઃ વા. વં.) દુઃખ દાયક.
સોપાન, ન. (નં.) પગથીયાં, નીચરણી, દાદરો.
સોમાજન, પુ. (નઃ) શેગટાનુ ઝાડ.
સોમ, પુ. (મઃ) ચંદ્ર આ શબ્દ જહારે કોઈ/પણ શબ્દ
ના પછવાડે આવેછે તેહારે તેનો અર્થ એટ
અમ થીએછે.
સોમપ, પુ. (વઃ) શોમયાગ કરનારો.
સોમપા, પુ. (વાઃ) }
સોમપીત્રીયન, પુ. (થી.) } ઉપલો શબ્દ જીવો.
સોમપીત્રીન, પુ. (તી.) }
સોમપીત્રીવન, પુ. (વી.) }
સોમરાજી, સ્ત્રી. (જી.) ખાવચી.
સોમલતા, સ્ત્રી. (તા.) સોમવલ્લરી વનસ્પત્તિ છે.
સોમવલ્લક, પુ. (લ્લકઃ) સુકેદ ધોરનું ઝાડ, કુંભાનું ઝાડ.
સોમવલ્લરી, સ્ત્રી. (રિઃ) જે વેલાના પાતરાં વદમા ખડી
પડેછે અને શુધમાખા થીએછે તે વેલો.
સોમવલ્લરી, સ્ત્રી. (રી.) જે પલો શબ્દ જીવો.
સોમવલ્લિકા, સ્ત્રી. (કા.) ખાવચી.
સોમવલ્લી, સ્ત્રી. (લી.) સોમવલ્લરિ શબ્દ જીવો.
સોમોદ્ધવા, સ્ત્રી. (વા.) નર્મદા નદી.
સોલુંઠનં, ન. (નં.) બદગોઠ, નીંદાયક ભાષણ.
સૌગંધિક, ન. (કં.) શાંજનુ કુલનાર કમળ.
પુ. (કઃ) ગંધક, ગંધરક.
સૌગત, પુ. (તઃ) એક નાસ્તીક છે.
સૌચિક, પુ. (કઃ) દરજી.
સૌદામની, સ્ત્રી. (ની.) વીજળી, વીદ્યુલ્લતા.
સૌદામિની, સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
સૌધ, ન. પુ. (ધં. ધઃ) રાજમેહલ, રાજવાડો.

સૌભાગિનિય, પુ. (ય:) સુભગાનો ડીકરો, નસીબદાર
માનો ડીકરો.
સૌભાજન, પુ. (ન:) શેગટાનુ આડ.
સૌમ્ય, વિ. (મ્ય: મ્યા. મ્યં.) ચંદ્રનો ભગત, ખુબસુરત
સાંત, થંડો, પુ. (મ્ય:) ખુબનામનો ગ્રહ.
સૌરભય, પુ. (ય:) બળદ.
સૌરમેયી, સ્ત્રી. (યી.) ગાય.
સૌરાષ્ટ્રિક, પુ. (ક:) એક જાતનુ જોહેર છે.
સૌરિ, પુ. (રિ:) શની નામનો ગ્રહ.
સૌવર્ચલ, પુ. (લ:) સંચળખાર.
સૌવિદ, પુ. (વ:) બાલદાર.
સૌવિદ્લ, પુ. (લ:) બાલદાર.
સૌવીર, ન. (રં.) ખોર, કાંજી, સુરખો.
સૌહિત્ય, ન. (ત્યં.) તૃપી.
સ્કંદ, પુ. (વ:) કાર્તીકસ્વામી.
સ્કંધ, પુ. (ધ:) મુળીયાથી દાહાળ સુધી જે આડનો
ભાગ તે, જમાવ, ખમો, ખાંદો, સાન-વીસાનાદી
પાંચ, રાજો, વીખુ. [જે કાંદો તે.
સ્કંધશાલા, સ્ત્રી. (લા.) મુખ્યભાગ, પ્રથમ ઉત્પન્ન
સ્કન્ન, વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) ગળેલું, ખરી પેલું.
સ્વલન, ન. (નં.) રાંગવું, નહાના છોકરાનુ હાતધુટ-
ણવ તે ચાલવું, ધુટણવતે ચાલવુ, ધરમસુકવો.
સ્વલિત, ન. (લ:) લઢાઈમાં પછવાડે હટવું, વિ. (ત:
તા. તં.) ધરમસુકવો.
સ્તન, પુ. (ન:) ધાધ.
સ્તનંધય, પુ. (ય:) નહાનુ બાળક.
સ્તનંધયી, સ્ત્રી. (યી.) નહાતી છોકરી.
સ્તનાનિસૃત, વિ. (ત: તા. તં.) ધાધ/માંથી ટપકેલું દુધ.
સ્તનવા, સ્ત્રી. (વા.) નહાતી છોકરી.
સ્તનચિહ્ન, પુ. (હિ:) મેધ.
સ્તનિત, ન. (તં.) ગગડાટ, મેધગર્જના.
સ્તમ, પુ. (મ:) બકરો, મેંઢો, ગેટો, ગાડર.
સ્તંવ, પુ. (વ:) જે આડને મુળયાથીજ દાળનીકળે છે તે.
સ્તંવકારિ, પુ. (રિ:) જવ, હરીક નામના ચોખ્ખા.
સ્તંવધન, પુ. (ન:) દાતરડું.
સ્તંવધ, પુ. (ધ:) દાતરડું.
સ્તંવેરમ, પુ. (મ:) હાથી, હપી.
સ્તંભરોમન, પુ. (મા.) ડુંકર, ખુંડ.

સ્તંભ, પુ. (મ:) થાંબણો, ભારે.
સ્તવ, પુ. (વ:) રતુતી.
સ્તવક, પુ. (ક:) કુલનો ઝુમખો-કો.
સ્તિમિત, વિ. (ત: તા. તં.) લીધું, બીચુ.
સ્તુત, વિ. (ત: તા. તં.) સ્તુતીકરેલ.
સ્તુતિ, સ્ત્રી. (તિ:) સ્તુતી, વાહવા.
સ્તુતિપાઠક, પુ. (ક:) સ્તુતી કરનારો, ભાટ.
સ્તુમ, પુ. (મ:) બકરો, મેંઢો, ગેટો, ગાડર.
સ્તપ, પુ. (પ:) વડા.
સ્તેન, પુ. (ન:) ચોર.
સ્તેમ, પુ. (મ:) લીલાસ, બીચુ.
સ્તેય, ન. (યં.) ચોરી.
સ્તૈન્ય, ન. (ન્યં.) ચોરી.
સ્તોક, વિ. (ક: કા. કં.) નહાનુ, થોડુ, ઝીચુ.
સ્તોલ, ન. (લં.) સ્તુતી, વાહવા.
સ્તોમ, પુ. (મ:) જમાવ, ટોપુ, સ્તુતી, યસ.
સ્ત્રી, સ્ત્રી. (સ્ત્રી.) સ્ત્રી, બાવડી.
સ્ત્રીક્ષીર, ન. (રં.) માનુડુધ.
સ્ત્રીર્ધર્મણી, સ્ત્રી. (ળી.) અડકાએલી બાવડી.
સ્થંહિલ, ન. (લં.) યસસાર મંત્રથી સાફકરેલી જ
સ્થંહિલશાયિન, પુ. (યી.) યસ કરનારો સ્થંડીલ કે
સુએ છે તે.
સ્થદતિ, પુ. (તિ:) યથા વીધીયામ કરેલ, બાલદાર
સ્થલ, ન. સ્ત્રી. (લં. લી.) સ્થાન, જગા.
સ્થવિર, વિ. (ર: રા. રં.) બુજડગ, ધરડો, ડોસો, ધ
સ્થવિષ્ઠ, વિ. (ષ્ઠ: ષ્ઠા. ષ્ઠં.) ધણુમોડું.
સ્થાંહિલ, પુ. (લ:) યસ કરનારો સ્થંડીલ ઉપર જોધે છે
સ્થાણુ, પુ. (ણ:) મહાદેવ, અતીસ્થીર, ખીળો, પુ.
(ણ: ણુ.) જે આડની દાળ તોડી છે તેવુ આ
સ્થાન, ન. (નં.) જગા, સ્થીતી, અવકાશ, નીત્ય,
રખાપણું.
સ્થાનીય, ન. (યં.) નગર, શહેર.
સ્થાને, બ. યુક્ત, યોગ્ય.
સ્થાપત્ય, પુ. (ત્ય:) બાલદાર.
સ્થાપ્તી, સ્ત્રી. (ત્રી.) પડવળી, પહાડમુળ વનસ્પતિ
સ્થામન, ન. (મ.) પરાક્રમ.
સ્થાયુક, પુ. (ક:) પટેલ, ગમખોના હાકમ.
સ્થાલ, ન. (લં.) એક જાતનુ વાસણ છે.

જો.(લી.) પાડવળી, પહાડચુળ વનસ્પતી છે.
 નિ.(ર: રા. રં.) સ્થાવર, અચર, નહી હવે-
 ન. (રં.) પુઠાપો, ધરડપાણ, બુજરગી.
 પુ.(ક:) સુખડગી ઉઠી ઘીલે લેછે તે.
 નિ.(સ્તુ: સ્તુ: સ્તુ.) અતીસ્થીર.
 સ્ત્રી.(તિ:) ખરામાર્ગથી ચાલવું, આસન, રહેવું.
 નિ.(ર: રા. રં.) અતીસ્થીર.
 જો.(રા.) પૃથ્વી, ડવળા, પીડવણુ વનસ્પતી છે.
 પુ.(યુ:) સેવરગુ ઝાડ.
 સ્ત્રી.(ળા.) લોહોડાગી પ્રતીમા, ધરનો થાંબલો.
 નિ.(લ: લા. લં.) મોઠું, બુલંદ, જડ, પુષ્ટ,
 કામ, ન. (લં.) પહાડગુ સીખર.
 નિ.(કા: કા. કં.) ધણુ દાનકરનારો.
 ક્ષય, વિ.(ક્ય: ક્યા. ક્યં.) ધણુ દાનકરનારો.
 કાક, પુ.(ક:) મોઠુંકપડું, જાડુંકપડું.
 કવ્ય, પુ.(ય:) અપુર્ણતા, અપુરપાણુ, હાથીની
 કાંધ મગતી, મોઠો પથ્થર.
 જા, વિ.(યાન્. યસી. ય:) અતીસ્થીર.
 જા, ન.(યં.) ગંદીવણુ, ભટોરા વનસ્પતી છે.
 રિન્, પુ.(રી.) ભોડાતરી તડું, ભાડાનો ઘોડો.
 પુ.(વ:) ટપકવુ, ગળવું, ચુંબુ, વેહેવું.
 જા, પુ.(ક:) સોડચુંજ થએલો બ્રહ્મચારી.
 ન, ન.(નં.) સનાન, નહાવું.
 જા, સ્ત્રી.(યુ:) શરીરમાંગી નેસ.[મરગુ, લીલુ, ભીનુ.
 જા, વિ.(ગ્મ: ગ્મા. ગ્મં.) હમઉમરનો, એક ઉ-
 , પુ.(સ્તુ:) પાહાડનો સપાટદેશ તે.
 ન, વિ.(ત: તા. તં.) સુબુ, ગળવુ, ઝરવુ, વેહેવું.
 જા, સ્ત્રી.(ળા.) વહુ, ડીકરાગી ખાપડી,
 જા, સ્ત્રી.(હા.) }
 હિ, સ્ત્રી.(હિ:) } થુવર, યોર.
 હી, સ્ત્રી.(હી.) }
 હા, સ્ત્રી.(ક.) }
 હા, પુ.(હ:) રનેહ, પ્યાર, દોસ્તી.
 જા, પુ.(શ:) સ્પર્શ, અડકવું, એક જાતનો રોગ-
 છે, દાન, પરીસ, એક જાતનો પથ્થર છે.
 જાન, પુ.(ન:) વાધુ, વા, પવન, ન. (નં) દાન. [યુદ્ધ.
 જા, પુ.(જા:) કાસદ, એક જાતનો રોગ છે, લઢાઈ, જંગ,

સપ્ત, વિ.(દ: દા. દં.) ઉધડ, સપટ, સાફ.
 સપ્ત, પુ.(દ્રા.) એક જાત
 સ્વચ્છી, સ્ત્રી.(જી.) રીંગણું
 સ્વચ્છા, સ્ત્રી.(જા.) પિડીકા છે,
 સ્વષ્ટિ, સ્ત્રી.(દિ:) સ્પર્શ, અડકવું, એક જાતનો
 રોગ છે, દાન, પરીસ.
 સ્વહા, સ્ત્રી.(હા.) ધચ્છા, ખુશી.
 સ્વપ્ત, પુ.(દ્રી.) એક જાતનો રોગ છે.
 સ્ફટ, પુ. સ્ત્રી.(ટ: ટા.) સાપની ફણા-માથું.
 સ્ફાતિ, સ્ત્રી.(તિ:) વધવું, વૃદ્ધિ.
 સ્ફાર, વિ.(ર: રા. રં.) ધણુ, પુષ્કળ, ખડું.
 સ્ફિક્ત, સ્ત્રી.(ચૌ.) કુલો.
 સ્ફિર, વિ.(ર: રા. રં.) ધણુ, પુષ્કળ, ખડું. [ઉધડું.
 સ્ફુટ, વિ.(ટ: ટા. ટં.) પુલવાળુ ઝાડ, કુલેલું ઝાડ, સપટ,
 સ્ફુટન, ન. (નં.) ફોડવું.
 સ્ફુરણ, ન. સ્ત્રી.(જં. જા.) જરાફરવું-હલવું-ખસવું.
 સ્ફુલન, ન. (નં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 સ્ફુલિંગ, પુ.(ગ:) ચીનગારી.
 સ્ફૂર્જક, પુ.(ક:) ટેંકું, ટેંબુરડી વનસ્પતી છે.
 સ્ફૂર્જથુ, પુ.(યુ:) ગગડાટ, મેધગર્જના.
 સ્ફોષ્ટ, વિ.(ષ્ટ: ષ્ઠા. ષં.) ધણુ, ખડું, પુષ્કળ,
 સ્ફોટન, ન. (નં.) ફોડવું.
 સ્ફોરણ, ન. (જં.) જરાફરવું-હલવું-ખસવું.
 સ્મ, અ. પદ પુરૂથવુ; ક્રીયાપદના પછાતિ ભુતકાળનો
 બોધ કરવાસાઈ આવેછે તે સ્મ અક્ષર.
 સ્મય, પુ.(ય:) ગર્વ, પતરોહિ.
 સ્મર, પુ.(ર:) કામ, મદન.
 સ્મરહર, પુ.(ર:) મહાદેવ.
 સ્મિત, ન. (તં.) જરાકજ હસવું.
 સ્મૃતિ, સ્ત્રી.(તિ.) યાદ, સ્મરણ, ધર્મસહીતા.
 સ્યદ, પુ.(દ:) વેગ, જોર.
 સ્યંદન, પુ.(ન:) લઢાઈના કામનો રથ, તમરગુ ઝાડ.
 સ્યંદનારિહ, પુ.(હ:) રથઉપર ખેસનારો.
 સ્યંદની, સ્ત્રી.(ની.) થુક.
 સ્યન્ન, વિ.(જ: જા. જં.) ગળવુ, વેહેવું, ચુંબું.
 સ્યાદ્વાદિક, પુ.(ક:) મોક્ષછે કે નહી તેનો વાદકર-
 નારો નાસ્તીક.
 સ્યાલ, પુ.(લ:) સાજો, ખાપડીનો ભાઈ.

સ્યૂત, વિ. (ત: તા.તં.) સુતરનુ વણેલું, પુ. (ત:) અ-
નાજ મુકવાની કોથળી, યુણ, ઢેલી.

સ્યૂતિ, સ્ત્રી. (તિ:) સીવણું.

સ્યોન, પુ. (ન:) કોથળી-સો, યુણ-ણી, થેળો.

સ્યોનાક, પુ. (ક:) દીંડાનુ ઝાડ.

સ્યોસન, પુ. (સી.) અક્રોડનુ ઝાડ.

સજ્, સ્ત્રી. (ક.) ફુલની માળ-ખા.

સવ, પુ. (વ:) અરણું, સુવુ, ગળણું, પેહેલું. [તિ ગાય.

સવજ્ઞા, સ્ત્રી. (મા.) જે ગાયનો ગરબ પડી ગયોછે

સવંતી, સ્ત્રી. (તી.) નદી.

સવા, સ્ત્રી. (વા.) મુરવેલ, હરણુવેલ વનસ્પતી છે.

સવ્વ, પુ. (દ્રા.) 'મહાદેવ.

સસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા. સ્તં.) પડી ગયેલું, ખરેલું.

સાક, અં. જલદી.

સુચ્, સ્ત્રી. (ક.) હોમનુ એક જાતનું વાસણ છે.

સુત, વિ. (ત: તા. તં.) સુવેલું, ગળેલું, અરેલું, પેહેલું.

સુવ, પુ. (વ:) હોમનુ એક વાસણ છે. [વનસ્પતી છે.

સુવા, સ્ત્રી. (વા.) હોમનુ એક વાસણ છે, ૨. મુરવેલ

સુવાવૃક્ષ, પુ. (શ્વ:) ખેડેકળી વનસ્પતી છે.

સોતસ, ન. (ત:) અરો, ઇંદ્રીય, નદીનો વેગ-જોર.

સોતસ્વતી, સ્ત્રી. (તી.) નદી.

સોતસ્વિની, સ્ત્રી. (તી.) નદી.

સોતોજન, ન. (તં.) મુરખો.

સ્વ: અં. સ્વર્ગ, પરલોક.

સ્વ, પુ. (સ્વ:) સ્વાત, જાત, એક કંઠેશનો, આત્મા,

વિ. (સ્વ: સ્વા. સ્વં.) આત્મ સંબંધ, પુ. ન. (સ્વ: સ્વં.)

ધન, દ્રવ્ય, પોતે, પંડે.

સ્વજન, પુ. (ન:) એક ગોત્ર-કુટુંબનો.

સ્વચ્છંદ, વિ. (વ: વા. વં.) સ્વતંત્ર, આપણીઆર.

સ્વતંત્ર, વિ. (વ: વા. વં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

સ્વભા, અં. દેવને જે હોમમા ભાગ આપવો તે.

સ્વભિતિ, પુ. (તિ:) કુ-હાડ, કુવાડો.

સ્વન, પુ. (ન:) શબ્દ.

સ્વનિત, વિ. (ત: તા. તં.) શબ્દનુ, શબ્દ કરેલું.

સ્વપ્ર, પુ. (પ્ર:) સપનુ, ખાખ, ઊંધ.

સ્વપ્રજ્ઞ, વિ. (ક.) ઊંઘવાળુ, જેને બહુ ઊંધ હોય છે તે.

સ્વમાજન, ન. (તં.) પુછ પરસ કરીને જે ખુશી ઉપજે છે તે.

સ્વભાવ, પુ. (વ:) સ્વભાવ, આલ.

સ્વમૂ, પુ. (મૂ:) વીખડુ.

સ્વય, અં. પોતે, પંડે.

સ્વયંમૂ, પુ. (મૂ:) 'મહાદેવ.

[ણનારી

સ્વયંવરા, સ્ત્રી. (રા.) પોતીકી ખુશી પરમાણે વર

સ્વર, પુ. (ર:) ઉદાત, અનુદાત, અને સ્વરીત

ગણમાના દરેક, અઆ વીગેરે.

સ્વરિત, પુ. (ત:) એક સ્વર છે.

સ્વરુ, પુ. (રુ:) વીજળી, વજ્જ, યસ, યસના થાંપ

નો કટકો, ગગડાટ, બાણ. [ખુખસુરત, પંડ

સ્વરૂપ, ન. (વં.) સ્વરૂપ, વિ. (વ: વા. વં.) મનો

સ્વર્ણ, ન. (ર્ણ.) સોનુ.

સ્વર્ણકર, પુ. (ર:) સોની.

સ્વર્ણક્ષીરી, સ્ત્રી. (રી.) પિસોળા વનસ્પતી છે.

સ્વર્ણદી, સ્ત્રી. (દી.) ભાગીરથી નદી.

સ્વર્માનુ, પુ. (નુ:) રાહુ નામનો ગ્રહ.

સ્વર્વૈદ્યા, સ્ત્રી. (દ્યા.) અપ્સરા.

સ્વર્વૈદ્ય, પુ. (દ્ય:) અશ્વની કુમાર, દેવનો વૈદ્ય.

સ્વવાસિની, સ્ત્રી. (તી.) સુવાસન, જરા જીવાન જે

રણેલી સ્ત્રી-ખાપડી.

સ્વસૃ, સ્ત્રી. (સા.) ખેન, ખેહેન.

[અર્થ-

સ્વસ્તિ, અ. અશીરવાદ, ક્ષેમ, નીરપદ્રવ, પુન્ય

સ્વસ્તિકા, પુ. (ક:) જે રાજમહાલના આશિરક

વાળે છે તે. [ખસુરત, સગાં, મીઠું, મકે

સ્વાદુ, વિ. (દુ: દી. દુ.) પ્રિય, સ્વાદવાળું, મનોહર,

સ્વાદુકંઠક, પુ. (ક:) સુવા શબ્દ જીવો.

સ્વાદુરસા, સ્ત્રી. (સા.) કીકોળી વનસ્પતી છે.

સ્વાદ્વી, સ્ત્રી. (દ્વી.) દશખનો વેલો.

સ્વાધ્યાય, પુ. (ય:) વેદાભ્યાસ, વેદનો અભ્યાસ.

સ્વાન, પુ. (ન:) શબ્દ.

સ્વાત, ન. (તં.) મન, ચીત.

સ્વાપ, પુ. (વ:) નીદ્રા, ઊંધ.

સ્વાપતેય, ન. (યં.) ધન, દ્રવ્ય.

સ્વામિન્, પુ. (મી.) પ્રખ.

સ્વાર, પુ. (ર:) એક જાતનો રોગ છે.

સ્વારાજ, પુ. (ર.) ઇંદ્ર.

સ્વાહા, સ્ત્રી. (હા.) અખીની સ્ત્રી-ખાપડી. અ. દેવ

હોમમાં ભાગ આપવો તે. [અં

સ્વિત્, અ. પ્રશ્ન, સવાલ, જાતજાતના તર્ક લેવા

દ.) પરસીવા, પરસીનો. [માકડ, જી વીગેરે.
પુ. (જ:) પરસીવાથી ઉત્પન્ન થનારા જીવડા,
સ્ત્રી. (ની.) દાર ગાળવાળી ભાટી-ભટ્ટી.
વિ. (ર: રા. રં.) આપ અપતિઆર, સ્વતંત્ર,
મંદ, મુખ્ય, સુરત, આપસું.
સ્ત્રી. (ળી.) છીનાલ ખાપડી-સ્ત્રી.
સ્ત્રી. (તા.) આપઅપતિઆરપાણુ.
વિ. (રી. ળી. રિ.) આપઅપતિઆર, સ્વતંત્ર.
સ્ત્રી. (ત: તા. તં.) પોતે મેળવેલું-હાસલ કરેલું.
પુ. (સ:) તેલમાનો કચરો, વાટેલું.

હ.

પુ. (સ:) સુર્ય, સુરજ, હંસ નામનો પક્ષી, ઘેલ-
માનો એક પવન છે, એક મંત્ર છે, લોભ વગ-
રતુ, રાજા, વિષય, પરમાત્મા, એક યોગ છે,
પરમહંસ.
ત્વન, પુ. (ન:) પ્રહરદેવ.
પુ. (ક:) પગમાના ધરેણા.
પુ. (હ:) શીન, પાણી, જળ, કલ્પના, યોજના,
સ્વર્ગ, લોહી, લઠાઈ, કોટી, વૈદ્ય, ખીક, વીધયુ,
જી. છેડાનું, વાંસરી, સંગમ, મીલાક, નં. ઇસ્વર,
આનંદ, હથીઆર, રત્ન, વાંસરીનો અવાજ, વિ.
સવું, ઘેલો, છાકટો, પીચેલો, અ. અરે, વો, વીગેરે.
સ્ત્રી. (કા.) ભારંગ વનરપતી છે.
અ. અરે-વો, વીગેરે.
પુ. (ટ:) બજાર, ગુજરી, મારકીટ. [ખોઈ છે.
લાસિની, સ્ત્રી. (ની.) નાપલો કરરીને એક ખુશ-
પુ. (ઠ:) બલાતકાર, જાણજાણતી, જીલુમ.
અ. અરે-વો વીગેરે.
વિ. (ત: તા. તં.) મારેલું, મનમા દુઃખ થએલો.
સ્ત્રી. (તુ:) હપચી, નાપલો. [દુઃખ.
અ. હર્ષ, આનંદ, ખુશી, વાક્યાંબ, દયા, ખેદ,
વિ. (જ: જા. જં.) યુ, પેટમાનો મેલ.
પુ. (ય:) ધોડો.
ન. (નં.) યુરખાળી ગાડી. [નસ્પતી છે.
જી, સ્ત્રી. (જી.) જંગલી અડદ, માપપણી વ-
પારક, પુ. (ક:) કણ્ઠેરીનું આડ.
પુ. (ર:) મહાદેવ.

હરણ, ન. (ળં.) લગનમા જમાઈને આપેલો પૈસો
જનોઈમા આપેલી ભીક્ષા.
હરિ, પુ. (રિ) સાપ, વિષય, જમ, યમ, સીંહ, સહી,
વાયુ, ઇંદ્ર, અંદ્ર, સુર્ય, કીરણ, ધોડા, પાપટ, વાં-
દરો, પરલોક, વિ. (રિ: રિ: રિ.) લીલું, એક રંગનું.
હરિચંદન, પુ. ન. (ન: નં.) એક જાતનો મુખડ છે.
હરિણ, વિ. (ળઃ ળા. ળં.) સફેદ રંગનું, ધોળા રંગનું,
પુ. (ળ:) હરણ એક જાતનું હરણ છે.
હરિણી, સ્ત્રી. (ળી.) સોનાગીસૂતી, વિ. (ળ: ળા. ળં.) લીલું,
હરણ, હરણની સ્ત્રી જાત, હરણી નામનું વૃષ.
હરિત, વિ. (ત: તા. તં.) લીલું, લીલાંરંગનું.
હરિતક, ન. (કં.) શાક, ભાજી, તરકારી.
હરિતાલ, ન. (લં.) હરતાળ, દુર્વા.
હરિતાલક, ન. (કં.) હરતાળ.
હરિત, સ્ત્રી. (ત:) ઘેશા, વિ. (ત: ત: ત:) લીલું, પુ. (ત:)
ધોડો, ન. પુ. (ત: ત:) ધાસ.
હરિદશ, પુ. (શ:) સુર્ય, સુરજ.
હરિદ્રા, સ્ત્રી. (દ્રા.) હળદર.
હરિદ્રામ, વિ. (મ: મા. મં.) પીપું.
હરિદુ, પુ. (દુ:) દાર હળદર.
હરિન્મણિ, પુ. (ળિ:) પાચ, પાંચ, લીલમ.
હરિપ્રિયા, સ્ત્રી. (યા.) લક્ષ્મી.
હરિમંથક, પુ. (ક:) ચણા, ચણા.
હરિમંથજ, પુ. (જ:) ઉપલોચી અડદ જીવો.
હરિવાલુક, ન. (કં.) કોથળા, કાંકડી.
હરિહય, પુ. (ય:) હાં.
હરિતંકી, સ્ત્રી. (કી.) હરડાનું આડ. [પુ. (ળ:) વટાણા.
હરેણુ, સ્ત્રી. (ળુ:) રેણુક ખીજ કરીને ખુશખોઈ છે તે,
હર્મ્ય, ન. (મ્યં.) ધનવાળાનું ઘેર.
હર્યક્ષ, પુ. (ક્ષ:) સીંહ, સહી.
હર્ષ, પુ. (ષ:) આનંદ, ખુશી.
હર્ષમાળ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) આનંદયુક્ત.
હલ, ન. (લં.) હલ.
હલા, અ. અરે-વો-વીગેરે.
હલાયુધ, પુ. (ધ:) બલદેવ, બળરામ.
હલાહલ, ન. (લં.) એક જાતનું જીરું છે.
હલિન, પુ. (લી.) બલરામ, બલદેવ.
હલિપ્રિય, પુ. (ય:) કળંબનું આડ, કંઈબનું આડ.

हलिप्रिया, स्त्री. (या.) दारु, शराय.
हल्य, वि. (व्यः व्या. व्य.) हल्यते ऐहियुं.
हल्य, स्त्री. (व्या.) हल्यो जभाव, धल्यहल.
हल्लक, न. (कं.) शङ्खगु पुंलनारै रातुं कमण.
हव, पु. (वः) भोलावपुं, तेडपुं, आस्ता, यस्त, जस्त.
हविस, न. (विः) धी.
हव्य, न. (व्यं.) देव प्रीत्यर्थं जे अंन ते.
हव्यवाहन, पु. (नः) अग्नी.
हस, पु. (सः) हसपुं, हस्यरस.
हसनी, स्त्री. (नी.) शैगडी, सगडी.
हसंती, स्त्री. (ती.) उपलो शब्द श्रुयो.
हस्त, पु. (स्तः) हाथ, तेनामनुं नभतर. [कायलो करवो.
हस्तभरण, न. (णं.) जे भारवा आवे तेना शाये सु-
हस्तवारण, न. (णं.) उपलो शब्द श्रुयो.
हस्तिनख, पु. (खः) शेरना दरवाज आगल शेर-
लाहथी उतरवा साइ करेला भाडीनो ढगलो.
हस्तिपक, पु. (कः) भावत, हाथी यलावनारै.
हस्तिन्, पु. स्त्री.) हाथी.
हस्त्यारोह, पु. (हः) भावत, हाथी हाकनारै.
हा, अ. शोक, पीडा, दुःख.
हाटक, पु. (कः) सोगु.
हायन, पु. न. (नः नं.) वरस, संवत्सर, पु. (नः) कीरणु.
हार, पु. (रः) भातीनो कुरो-हाइकुरी.
हारीत, पु. (तः) अक जलतुं मंजिरेछे.
हार्द, न. (हं) प्रेम, प्यार.
हाल, पु. (लः) हल.
हालहल, न. (लं.) अक जलतुं जेहेरछे.
हाला, स्त्री. (ला.) मद्य, दारु, शराय.
हालिक, पु. (कः) हल ऐडनारै अणद.
हाव, पु. (वः) विलाश, कामयेष्ट.
हास, पु. (सः) हसपुं, हस्यरस.
हास्तिक, न. (कं.) हाथीगु ठेगुं-जभाव.
हास्य, न. (स्यं.) हसपुं, नाटकमनो आ अक रसछे.
हाहा, पु. (हाः) देवनो गवधयो, देवनो गाणारो.
हिसा, स्त्री. (सा.) चोरी, जव लेवो, हींसा.
हिसाकर्मन्, न. (मं.) जलुथी मारपुं, मुकमारवी.
हिंस्र, वि. (स्रः स्रा. स्रं.) हींसा करनारै, धातकी.
हि, अ. नीक्ष्य.

हिका, स्त्री. (का.) अवाजने भेद, हुकडी, अड्ड
उअडी.
हिंगु, न. (गु.) हींग.
हिगुनिर्यास, पु. (सः) लीयडगु आड, लीयडो.
हिंगुल, पु. न. (गुः गु.) हींगणो.
हिंगुली, स्त्री. (ली.) जंगली पेंगणु.
हिंगुल, पु. (लुः) हींगणो.
हिङ्गल, पु. (लः) हज्जर नामनो पाण्णीमानो नेतर
हिङ्गोर, पु. (रः) मसुहर शीणु.
हिंताल, पु. (लः) ताडगु आड, ताड.
हिम, न. (मं.) थंडी, वि. (मः मा. मं.) तहाडुं.
हिमवत्, पु. (वान्.) डीमायल नामनो पहाडछे ते
हिमवालुका, स्त्री. (का.) कपूर.
हिमसंहति, स्त्री. (तिः) अहु तहाड-थंडी, जडो अ-
हिमाशु, पु. (शुः) अंद्र, आंद.
हिमानी, स्त्री. (नी.) अरु, करां. [रूपती
हिमावती, स्त्री. (ती.) तीरपधुं क्षीरोद्री, सोना
हिरण्य, न. (प्यं.) धन होलत, शोगु, रपु.
हिरण्यगर्भ, पु. (भः) अहहिव.
हिरण्यरेतस, पु. (ताः) अग्नी.
हिरण्यवाह, पु. (हः) शोणा नामनी नो.
हिरुक, अ. शीवाग्ने, वरुग्ने, पाशे.
हिनमोचिका, स्त्री. (का.) आडोलागी भाजु.
ही, अ. आक्षय, थाकपुं, दुःख, भाटे, अम.
हीन, वि. (नः ना. नं.) नापेलुं, नीध, पोछुं.
हुनभुक, पु. (कं.) अग्नी.
हुनभुकप्रिया, स्त्री. (या.) अग्नीगी स्त्री—आयड
हुं, अ. तर्क, ज्वाला, कयास.
हूति, स्त्री. (तिः) तेडु, हजन, दावद.
हूं, अ. लज्ज, लाज, निवारणु.
हूह, पु. (हू.) देवनोगवज्जो, देवनोगाणारो.
ह्यः अ. गडकाल, गयोदहोडो.
हणिया, स्त्री. (या.) निंदा, अदगोह.
हणीया, स्त्री. (या.) उपलो शब्द श्रुयो.
हत्, न. (त्. द.) -हृदय, अंतःकरण, हृत्, धात
हृदय, न. (यः) उपलो शब्द श्रुयो.
हृदयंगम, वि. (मः मा. मं.) स्वच्छ, साइ, लागी
वणगीने, असर काकक जोग अने उलडुं

વિ. (લુ: લુ, લુ.) } સારા દીલનો.
 વિ. (ક:) }
 વિ. (યી. યિની. યિ.) }
 (ચ: યા. યં.) સાફ ખેલવું, સ્પષ્ટ બાષણદોરત.
 ન. (કં.) ધંદ્રય.
 ય, પુ. (ક:) વિખ્ય.
 ય. (છ: છા. છં.) હર્ષયુક્ત, આનંદી.
 યસ, વિ. (સ: સા. સં.) આનંદી દીલનો.
 સંબોધન. [જનીપ્રભા.
 સ્ત્રી. (તિ:) અગ્નીની જ્વાલા, હથીઆર, સુર-
 ય. (તુ:) કારણ.
 ય, પુ. (ર:) એક પહાડછે.
 યક, પુ. (ક:) ઉંખરતુ ઝાડ, ઉંખર, યુલડ.
 ય, ન. (મ.) સોનું.
 ય, પુ. (ત:) હેમંતરત્ન.
 યક, પુ. (ક:) પીખાયાપો, સોનયાપો.
 યકા, સ્ત્રી. (કા.) પીખા ડુલની જુધ. [મનો પહાડ.
 ય, પુ. (દ્રિ:) મેર નામનો પહાડ, સુવર્ણચલ ના-
 ય, પુ. (વ:) ગણપતી, [આયડીનો લટકો.
 ય, સ્ત્રી. (લા.) આયડીનો લટકો, શોહ્યત વખતે
 સ્ત્રી. (જે) ધોડાનો ચુબ્દ.

હૈ, બ. સંબોધન.
 હૈમવતી, સ્ત્રી. (તી.) પારવતી, હરડાનુઝાડ, સફેદવેખંડ
 હૈયંગવીન, ન. (નં.) તાજુધી, આગલા દહોડે કાઢેલા
 દુધનુ ધી.
 હાનુ, પુ. (તા.) રીંગવેદજ્ઞુતોગ્રાહણ.
 હોમ, પુ. (મ:) હોમ, જસ, યસ. [જાતની રેશાછે.
 હોરા, સ્ત્રી. (રા.) અરધીરાસી, શાસ્ત્રીવીષેસ, એક
 હદ, પુ. (ર:) ઉંડા સરોવર.
 હદિની, સ્ત્રી. (ની.) નદી.
 હસિષ્ઠ, વિ. (ષઃ ષા. ષં.) ધણુ નહાનું.
 હશ્વ, વિ. (શ: શા. શં.) ઠીંગણો.
 હશ્વગવેશુકા, સ્ત્રી. (કા.) બલા-હસ્તચીકા વનસ્પતી.
 હશ્વાંગ, પુ. (ગ:) જીવક નામની વનસ્પતીછે.
 હાદિની, સ્ત્રી. (ની.) વીજળી, નદી, સાલધનું ઝાડ.
 હી, સ્ત્રી. (હી:) લાજ, શરમ.
 હીળ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) }
 હીત, વિ. (ત: તા. તં.) } શરમાયેલો.
 હીન, વિ. (ન: ના. નં.) }
 હીવેર, ન. (રં.) વાળા નામની વનસ્પતી.
 હેષા, સ્ત્રી. (ષા.) ધોડાનો અવાજ.
 હાદિની, સ્ત્રી. (ની.) સાલધનું ઝાડ.

સમાપ્ત.

આ અથને આશ્રિય આપનારા ગૃહસ્થાના નામો.

	નકલ		નકલ
માઉદાળ	૫૦	શેઠ નવલરામ લક્ષ્મીરામ	૧
ત્રીભાવનદાસ રતનજી મોદી	૨૫	શેઠ રસતમજી હોરમસજી કાપડીયા	૧
જગનલાલ વીં સંતોકરામ	૨૦	ડા० લીલાધર ઓધવજી	૧
જગજીવનદાસ હેમજી	૧૫	બ્યાસ જીકીસન જીવનદાસ	૧
દુવારકાદાસ વસનજી	૧૦	ડા० પરશોત્તમ ઓધવજી	૧
મારદેસર ડાસાભાઈ મુનશી	૫	શેઠ ગોવરધનદાસ નરશીદાસ	૧
રમચંદ્ર ખીમજી	૫	શેઠ જમશેદજી ખરશેદજી ખીલીમોરીયા	૧
મયુરાદાસ લવજી	૫	શા० કરસનદાસ માધવદાસ	૧
તનશી નરશી	૫	શા० ગોકલદાસ જગમોહનદાસ	૧
રામચંદ્ર જગન્નાથજી	૫	શા० ત્રીભાવન આનંદજી	૧
જિજ્ઞાસુ મકુદજી	૫	સોમનારાયણ નરનારાયણ	૧
જગચંકર વિઠ્ઠલજી વૈદ્ય	૫	શેઠ જગજીવનદાસ નાહનાભાઈ	૧
મગીનદાસ જમનાદાસ	૨	ડા० કરસનદાસ હરીભાઈ	૧
ભીમજી રામજી	૨	શા० તુળસીદાસ હરજીવનદાસ	૧
જાદવજી રાધવજી	૨	રા. રા. આત્મારામ જગન્નાથ કીર્તીકર	૧
સરોજ દાસ વલ્લભદાસ	૨	રા. રા. વાસુદેવ જગન્નાથ	૧
રમચંદ્ર લજી	૨	ડા० દામોદર જોડા	૧
જગન્નાથ ચંકરશેઠ	૨	રા. રા. નારાયણ રામચંદ્ર	૧
કમલ મહાજી	૨	શા० ગોવરધનદાસ નારાયણભાઈ	૧
કરમ ચંદ્ર નેનશા	૨	રા. રા. વસંતરાવ બાલમકુંદ તલપદે	૧
નાનજી ગોવીંદજી	૨	શા० ત્રીકમજી પ્રેમજી મોદી	૧
લક્ષ્મીદાસ ખીમજી	૨	ડા० મુરારજી કલ્યાણજી	૧
કલ્યાણદાસ નરોત્તમદાસ	૨	ડા० ધીરજીલાલ દલપતરામ	૧
સોરભાઈ મુનીભાઈ ચકાવાલા	૨	રા. રા. અનંદરાવ આપાજી	૧
હરીકીસનદાસ નરોત્તમદાસ	૧	રા. રા. બાળકૃષ્ણ વાસુદેવ નારાયણ કીર્તીકર	૧
ત્રીભાવનદાસ વરજીવનદાસ	૧	શેઠ દુર્ધારામ સનમુખરામ	૧
લખમીદાસ ગીરધરદાસ	૧	શેઠ દલપતરામ જી. બેક સહિયના કલારક	૧
રંધનાથદાસ ગોપાલદાસ	૧	શેઠ રણછોડદાસ નરોત્તમદાસ	૧
જેશવદાસ નયુભાઈ	૧	શેઠ આત્મારામ જમનાદાસ	૧
દુવારકાદાસ ઓધવજી	૧	શેઠ માણેકલાલ પરમાનંદદાસ	૧
વલ્લભદાસ હરજીવનદાસ	૧	શેઠ હરજીરામ પરશોત્તમદાસ	૧
પી. ડી. ડી. શીલવા	૧	શેઠ કાશીદાસ શ્રીજીભુપણદાસ	૧
ગણપત પાંડુરંગ	૧	શેઠ હરકીસનદાસ ગોવર્ધનદાસ	૧
રા० હરીચંદ્ર શામરાવજી	૧	શેઠ દલપતરામ અંબારામ	૧
ગાદાસ કીશોરદાસ	૧	શેઠ માણેકજી પ્રધનજી	૧
જી ભાઈ	૧	શેઠ નરભીરામ મનમુખરામ	૧

